

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

IMPRISONED

BRIDES OF THE KINDRED 22

NYT AND USA TODAY BEST SELLING AUTHOR

EVANGELINE
ANDERSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

HAPSEDİLDİ

AKRABA GELİNLERİ, 22. KİTAP

EVANGELINE ANDERSON

OceanofPDF.com

Evangeline Anderson

BRIDES of the
KINDRED

KINDRED
TALES

ALIEN MATE
INDEX

CyBRG
Files

COUGAR-
VILLE

BORN TO
DARKNESS

www.evangelineanderson.com

OceanofPDF.com

Hapsedilmiş, 1. Baskı,
Kindred'ın Gelinleri Yirmi İkinci Kitap Telif Hakkı © 2018
Evangeline Anderson
Tüm hakları saklıdır.
Kapak Tasarımı© 2018 by [Reese Dante](#)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarların hayal gücünün ürünüdür veya gerçek dışı kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazılı izin alınmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, Amazon, Barnes & Noble, Kobo, iBooks, Smashwords veya evangelineanderson.com'a geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Kapak içeriği sadece açıklama amaçlıdır.
Kapakta tasvir edilen herhangi bir kişi modeldir.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Tutsak Yazarın

Notu

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Sonsöz Son](#)

[mu?](#)

[Yorum Bırak Kazayla](#)

[Bağlanmış](#)

[Birinci Bölüm](#)

[Uzaylılar ve Alfalar Kitabevi Geri
geliyorlar...](#)

[Brides of the Kindred Glossary](#) .

[Haber Bültenime !](#)

[Sesli Kitapları seviyor](#)

[musunuz? Also by Evangeline](#)

[Anderson Yazar Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

HAPSEDİLDİ

AKRABA GELİNLERİ, 22. KİTAP

**Erkek gibi giyinmiş bir kız
Vahşi yırtıcılarla dolu bir Triple Max
hapishanesinde, masum bir çocuk olduğunu
düşündüğü şeyi korumaya çalışan gizli bir Kindred
savaşçısı.
Lathe, Ari'ye neden bu kadar ilgi duyduğunu
anlayamıyor. Ama Ari'nin sırrı ortaya çıkınca, bu ikisini
de öldürecek mi?
öğrenmek için Tutsak'ı okumanız gerekecek.**

Leydi Arianna Blackthorn görevi olan bir kadındır - kardeşi Jak'ı kötü şöhretli BleakHall hapishanesinden kurtarmak niyetindedir. BleakHall, sadece en kötülerin gönderildiği bir Triple Max Cezaevi'dir - kadın gardiyanların bile girmesine izin verilmeyen, sadece erkeklerin kaldığı bir tesis. Peki Ari bu kaleye nasıl sızabilir? Kendisini erkek gibi gösteren bir holo-projektör kullanarak (en azından önemli kısımları) içeri girmeye kararlıdır ve hem kendisini hem de Jak'ı dışarı çıkarmak için kusursuz bir planı vardır... ya da o öyle sanmaktadır.

Komutan Lathe, küçük kardeşini BleakHall'un dehşetinde kaybetmiş bir Blood Kindred'dır. Gizli görevde, burayı işleten zalim ve acımasız gardiyanlara ve buranın sahibi olan Yonnite Metreslerine karşı kanıt toplamaktadır. Ayrıca dışarı çıkmak için de bir planı vardır ama

ve beklerken BleakHall'a tuhaf yeni bir mahkûm gelir; Ari adında bir çocuk.

Ari hapishane kapılarından içeri adımını attığı andan itibaren boyundan büyük işlere kalkışır. BleakHall'un en acımasız cinsel avcısı Tapper tarafından bir sonraki fethi olarak hemen seçilir. Sadece Lathe'nin zamanında müdahalesi onu ölümden daha kötü bir kaderden kurtarır... ve ölümün kendisinden. Lathe, Ari'yi güvende tutmak için hücresine taşır ama onun gerçekten bir kadın olduğundan haberi yoktur ve Ari de ona söylemeye cesaret edemez.

Ari sırrını büyük Kindred'dan saklayabilecek mi? Lathe, kanatları altına aldığı "çocuğa" karşı olan kafa karıştırıcı duygularını çözebilecek mi? (Neden bir dişi gibi kokuyor? Lathe neden onu düşünmekten vazgeçemiyor... dokunmak istemeyi bırakamıyor?) İkisi Ari'nin kardeşini kurtarıp sadist gardiyanlar, psikopat mahkûmlar ve açgözlü kirpiklerden (geceleri BleakHall'un koridorlarında dolaşıp kaçmaya çalışan mahkûmları yutmak için bekleyen devasa etobur kediler) oluşan labirentten kaçabilecekler mi?

Bunu öğrenmek için Tutsak, Akraba Gelinleri 22'yi okumanız gerekecek...s

OceanofPDF.com

YAZARIN NOTU

Bu kitabın büyük bir bölümü bir hapishanede geçmektedir ve geçmişte cinsel istismara maruz kalmış kişiler için rahatsız edici olabilecek bazı sahneler bulunmaktadır. Lütfen sorumlu bir şekilde okuyunuz.

OceanofPDF.com

PROLOGUE

"**M**" "Leydi Blackthorn, ciddi olamazsınız - bu şeyi yapmamalısınız!"
Ari'nin a makası daha sıkı kavradı ve ilk kesimi yapmaya hazırlandı.

Kes.

"Üzgünüm Hanna," dedi hizmetçisine, "ama buna . Başka bir şey yok
Jak'ı kurtarmak için. O neredeyse, ben de oraya gitmeliyim."

"Ama BleakHall'a değil leydim! Kesinlikle oraya değil!" Hanna itiraz etti.
Buruşuk elleri yüzünün etrafında perişan pervaneler gibi çırpınıyordu. "Oradan
hiç kimsenin sağ çıkamayacağı söylenir! Yonnitler bundan emin."

"Bana o şeytani *şivatlardan bahsetme,*" diye *tersledi* Ari, küfür etmenin
nazik yaşlı hizmetçisini daha da üzeceğini bilmesine rağmen. "Jak'ın en başta
hapse atılmasının sebebi onlar!"

Zalim ve kalpsiz kadınlar tarafından yönetilen bir gezegen olan Yonnie Six'in
yörüngesinin hemen dışında gemisi korsanlar tarafından ele geçirildiğinde,
kardeşi son mahsullerini pazara götürüyordu. Korsanlar -açgözlü piçler oldukları
için- Jak'ın gemisini ve mahsulünü çalmakla yetinmemiş, onu Yonnite köle
pazarında satmış ve Yonnite metreslerinden biri tarafından satın alınmıştı.

Nerede olduğunu hemen öğrenebilseydi onu kurtarabilirdi, diye düşündü Ari
acımasızca. Ama ağabeyinin yerini bulana kadar Yonnite metresi ona çok kızmış
ve onu Kasvetli Salon'a göndermişti.

BleakHall Cezaevi, Yonnie Six'in küçük aylarından birinde bulunan Üçlü
Maksimum güvenli bir hapishaneydi. Neredeyse ayın tamamını kaplıyordu ve
zengin Yonnit metreslerinin en tehlikeli, cani ve ölümcül kölelerini, yani bile
evcilleştiremediği kölelerini gönderdikleri, sadece erkeklere özel bir tesisti.
Yonnite'lardan beri bu da bir şey ifade ediyordu.

En iri ve katil erkekleri bile ele geçirip onları parçalayarak mükemmel vücut köleleri haline getirmekle övünürlerdi.

Görünüşe göre Jak kırlanamamış.

Ari bu konuda gurur mu yoksa pişmanlık mı duyması gerektiğini bilmiyordu. Onu Yonnite metresinin pençelerinden kurtarmak çok daha kolay olurdu. Kendisi de bir metres gibi davranıp onu satın alabilirdi. Bunun yerine, onu hapishaneden kurtarmak için hayatını riske atacaktı.

Ama başka ne yapabilirim ki? Onu orada öylece bırakamam, diye düşündü Ari, makası uzun, düz siyah saçlarının kalın bir tutamının altına yerleştirip kesmeye başlarken.

Bir kalenin kanadı kadar siyah saçlar... Sen benim küçük kalemsin, Ari, diye fısıldadığını duydu ağabeyinin hafızasında. *Ve saçların çok uzun, dikkat et bir gün uçup gitme.*

Jak, ebeveynleri hayattayken, yani dördü hâlâ bir aileyken ona takılmayı hep sevmişti. Yonnite Altı ile Zetta Prime arasında yörüngede dönen küçük gezegenimsi Phobos'taki harap malikane en çok o zaman bir yuva gibi gelmişti.

Ama anne babaları öldükten sonra - Ari henüz on dört yaşındayken bir mekik patlamasında hayatını kaybetmişti - Jak bir ağabeyden daha fazlası olmuştu. Ebeveynlerinin ölümünden bu yana geçen on döngüde neredeyse bir baba olmuş, Ari'ye bakmış ve onun ihtiyaçlarını karşıladığından emin olmuştu. Hatta Ari'nin zamanını laboratuvarında tamirat yaparak geçirmesine izin verirken, kendisi de nadir bulunan, yadigâr *tulsa* meyvelerinin yetiştiği hidroponik bahçeyi denetliyordu. *Tulsa* lüks bir üründü - dolgun, sulu, parlak turuncu meyveler şöhretlerinin ve zenginliklerinin temeliydi ama Jak aile işini asla Ari'ye dayatmadı.

"Kendini memnun et, küçük kale," derdi ona. *"Kim bilir, belki bir gün harika bir şey icat edersin."*

Ari, uzun, mavi-siyah saçlarından biraz daha keserken, onun sözlerinin doğru çıktığını düşündü. Onu hapisten çıkarmanın bir yolunu bulmuştu ama önce ona ulaşması gerekiyordu. Ona ulaşmak için de hapishaneye sızması gerekiyordu.

Ve bunu yapabilmek için bir erkek gibi görünmeliyim, dedi Ari kendi kendine, uzun, ipeksi saçlarını acımasızca daha fazla keserek. Bu işi düzensiz bir şekilde yapıyordu; saçlarının bir tarafı kısa ve kesikti, karanlıkta birinin yaptığı bir saç kesimi gibi görünüyordu.

Dilenci bir çocuğa benziyorum, diye düşündü Ari. Fakir ve yırtık pırtık görünse daha iyiydi; Büyük Haneler'den birinden bir mahkûm olduğunu kim duymuştu ki?

Phobos'un Büyük Evleri pek bir şey ifade etmiyordu. Phobos sessiz, mütevazı küçük bir gezegendi ama insanları mutluydu. Erkeklerin köleleştirildiği Yonnie Six ve yasaklandığı Zetta Prime'in aksine, kadın ve erkeklerin eşit olduğu gerçek bir demokrasiydi. Phobos vatandaşları komşularından farklı yaşamaktan, barış içinde yaşamaktan mutluydular.

Gideceğim yere vardığımda bir süre huzur bulacağımdan şüpheliyim, diye düşündü Ari acımasızca. Son kesimi yaparken yüksek sesle, "İşte, bitti," dedi ve son uzun teller ayaklarının dibindeki kaldırım taşlarına doğru uçtu.

"Saçlarınız," diye hayıflandı Hanna, buruşuk yüzü pişmanlıkla buruşmuştu. "Ah Leydim, o güzelim saçlarınız..."

Ari kararlı bir şekilde, "Jak ve ben eve döndüğümüzde tekrar uzayacak," dedi. Makası yere bırakarak bir eliyle kırpılmış başını ovuşturdu ve artık uzunluğunun ağırlığı onu tutmadığı için inek kıvrımları ve tirbuşonlar halinde kalkmak isteyen saçlarını karıştırdı.

Çok çocuksu görünüyorum, diye karar verdi, görüntüleyicide kendini izlerken. *Şey... yeterince çocuksu.*

Saçlarına uygun koyu renk gözleri, sivri bir burnu ve hiç de hanımefendiye benzemeyen geniş, hareketli bir ağzı vardı. Cildi biraz solgundu ve

Laboratuvarında çok fazla zaman geçirdiği için belki yumuşaktı ama uzun saçları dışında, kadın olduğunu kesin olarak gösteren başka bir ipucu yoktu. Boyu dışında. Boyu ancak 1.80'di; bu kesin bir dezavantajdı. Ama bu sadece onun henüz tam olarak büyümemiş ya da sakalları çıkmamış bir çocuk olduğu yanılışmasına katkıda bulunuyordu.

Ben almayayım, dedi Ari kendine sertçe. Özellikle de bakış/dokunma alanı yerindeyken.

Bakış/dokunuş kendi icadıydı -en azından kısmen. Bir holoprojektör alanını görsel olduğu kadar somut etkiler de yaratacak şekilde modifiye etmişti. Derisine yerleştirilmesi için para ödediği sahte hapisane kimliğinin içine gizlenmişti, böylece kimliğin metali onu tamamen maskeleyecekti. Jak'ı bulduğunda hem kendisini hem de Jak'ı BleakHall'dan çıkaracağına güvendiği diğer arıza emniyeti de orada saklıydı.

Tabii ki bunu kullanmadan önce ona ulaşması gerekiyordu.

"Leydim," diye tekrar yalvardı Hanna. "Lütfen, lütfen tekrar düşünün! BleakHall iri yarı, vahşi erkeklerle dolu ve siz de bir kadınsınız. Ne olduğunuzu öğrendiklerinde size ne yapacaklar?"

"Öğrenemeyecekler," dedi Ari kararlılıkla. "İnan bana Hanna, kusursuz bir kılık değiştirme yöntemim var."

"Leydim, sadece saçınızı kesmek güzelliğinizi gizlemek için yeterli değil!" diye itiraz etti hizmetçisi.

Ari güldü. "Ah Hanna, bana her zaman sevgi dolu gözlerle baktın. Ben özel biri değilim ve inan bana, şu anda olmadığımı memnunum. Ama sadece saçımı kesmekten bahsetmiyorum. Bak..."

Boğazının çukuruna kadar uzanarak üçgen şeklindeki hapisane kimlik etiketinin üst kısmına hafifçe dokundu. Kimlik sadece onun DNA'sına yanıt verecek şekilde kodlanmıştı ve içinde bakma/dokunma projektörünü barındıran küçük bir boncuk vardı. Ari uğultuyu duymak yerine hissetti ve vücudunda köprücük kemiklerinden kasıklarına doğru bir karıncalanma hissi oluştu.

"Anlamıyorum leydim." Hanna ona boş boş baktı. "Ne demek istiyorsunuz? Neye bakmam gerekiyor?"

Ari aynada kendine baktı ama üzerinde hâlâ koyu mavi ipek, belden kuşaklı sabahlığı vardı. Bu elbise, *tulsa* mahsulünün özellikle iyi olduğu geçen Kış Gündönümü'nde Jak'tan hediye edilmişti.

"Oh, tabii ki bunu giyince anlayamazsın," dedi. Derin bir nefes alarak elbisenin düğmelerini çözdü ve belinden aşağı sıyırdı. "Şimdi bak," dedi yaşlı hizmetçisine.

"Leydim?" Hanna ona boş boş baktı, dikişli ve buruşuk yüzü şaşkındı. Sonra sulu mavi gözleri genişledi ve küçük bir nefes verdi. "Leydim, sen kendine ne yaptın böyle? *Göğüsleriniz* nerede?"

Ari, bakışın/dokunuşun yansıttığı düz, erkek göğsüne baktı. Göğüsleri kayda değer bir şey değildi; çay fincanı büyüklüğünde, koyu pembe meme uçları vardı ve Ari'nin sevdiğinden daha kabarıktı. Ama şimdi tamamen görünmez olmuşlardı - duvarları kışkandıracak kadar düz, küçük bakır diskler gibi meme uçları olan cılız bir erkek göğsü yanılısamasıyla gizlenmişlerdi.

"Hâlâ oradalar," diye güvence verdi hizmetçisine. "Sadece onları göremiyorsunuz." Elbette biri göğsünü tutacak olsa, göğüslerinin yumuşak, yastık gibi tümseklerini *hissedebilirdi*. Ari böyle olmamasını diliyordu ama projeksiyonun üst kısmını istediği kadar mükemmelleştirecek zamanı olmamıştı - tartışmasız en önemli kısım olan alt yarısı üzerinde çok çalışıyordu.

Cüppeyi daha da araladı ve izleyicinin içine baktı. Orada, açıkça görülebilen bir erkek shaftı vardı. Küçük ve yumuşaktı, uyuyan bir solucan gibi kalçasına doğru kıvrılmıştı ama oradaydı ve görüldüğünden çok daha fazlası vardı. Bakış/dokunuş, uyluklarının arasında kendi kasık tümseğinin üzerine oturan ve vajinasını tamamen gözden saklayan gerçek bir etli organı ortaya çıkardı.

Organı tamamen işlevsel değildi; bir kere çoğunlukla içi boştu ve bu yüzden erekte olamıyordu. Yine de bu Ari için sorun değildi - sertleşmesine gerek yoktu - sadece bir erkek gibi görünmek istiyordu ve

Kılık değiştirmesinin tamamen inandırıcı olması gerekiyordu. Öyle olduğundan da emindi. Sahte penis yarığının üzerine o kadar sıkı oturuyordu ki, gerekirse ayakta bile işeyebilirdi - penis bir tür huni görevi görüyordu.

Mükemmel bir uyum sağlamak için tümseğini tıraş etmiş ve sadece o sabah denemişti - kesinlikle işe yaramıştı. Derinin dokusu biraz tuhaftı - gerçek olamayacak kadar kaygandı, ne de olsa sadece katı bir holo projeksiyondur. Ama görünüşü mükemmeldi ve ihtiyacı olan tek şey de buydu.

"Ah, Leydim!" Hanna'nın gözleri o kadar büyüdü ki buruşuk yüzünü yutacak gibi oldu ve geriye doğru sendeleyerek bir adım attı. "Ne... ne yaptınız?" diye soluk soluğa kaldı, elleri güçsüzce çırpınıyordu. "Sen... sen... bu doğru değil! Bebekken bezini değiştirirdim ve biliyorum ki sen... sen... sen..."

"Her şey yolunda, Hanna!" Yaşlı hizmetçinin ne kadar üzüldüğünü gören Ari hızla hapisane kimliğine dokundu ve bakma/dokunma özelliğini kapattı. Bir anda göğüsleri ve tümsekleri göründü, ancak onları mavi ipek elbisesiyle çabucak örttü. "Gördün mü? Ben iyiyim," diyerek hala çığlık mı atacağını yoksa bayılacağını mı bilemeyen hizmetçisine güvence verdi.

"Nasıl... ne...?" Hanna başını salladı, açıkça şaşkındı. "Bunu nasıl yaptın? O laboratuvarında pişirdiğin bir şey mi?"

"Öyle." Ari gururunu sesinden uzak tutmaya bile çalışmadı. "Ben buna bakış/dokunuş diyorum- bu katı bir holo projektör. Işık demetini doğru şekilde büktüğünüzde ve kadmiyum akışıyla işlediğinizde-"

"Lütfen Leydim, bilimden bahsetmeyin." Hanna bir sineği kovar gibi el salladı. "Biliyorsun bu sadece kafamı karıştırıyor. Demek BleakHall'a böyle sızmayı planlıyorsun. Söylemeliyim ki, son derece inandırıcı." Ürperdi.

"Teşekkür ederim, ben de öyle düşünmüştüm." Ari sırtıttı. "Gördüğün gibi Hanna, tamamen güvende ol."

"Nasıl, Leydim?" diye itiraz etti hizmetçi. "Erkek gibi görünmeniz saldırıya uğramayacağınız anlamına gelmiyor. Çok küçüksünüz ve o korkunç

Orada kilit altında tuttıkları erkekler çok *büyük*."

"O erkeklerden biri Jak, bu yüzden gitmem gerekiyor," diye hatırlattı Ari ona. "Ve boyut o kadar da önemli değil. Jak'ın bana yıllardır *Ton-kwa* öz savunma öğrettiğini biliyorsun. Benden iki kat büyük bir rakiple bile başa çıkabilir ve onu yere serebilirim."

"Belki antrenman ringinde, Leydim," diye itiraz etti Hanna. "Ama BleakHall gibi umutsuz, berbat bir yerde asla! Orada kurallara uymazlar - işler çok sertleşirse maçı durduracak bir hakem yok. Peki ya aynı anda birden fazlası size saldırırsa? Oh..." Solmuş önlüğünü gözlerine götürdü ve ağlamaya başladı. "Ah Merhamet Tanrıçası, o zaman ne yapacaksın?"

Ari sırtından aşağıya doğru ani bir ürperti hissetti. Aynı anda birden fazla saldırgan tarafından saldırıya uğrarsa ne yapardı? Hanna aslında çok iyi bir noktaya parmak bastı.

Kararlı bir şekilde korkuyu bir kenara itti.

"Böyle bir şey olmayacak Hanna," dedi kararlı bir şekilde. "Aslında, muhtemelen hapisanede ancak bir saat kalabilirim. Tek yapmam gereken içeri girip Jak'ı bulmak. Ona dokunabildiğim an..."

Yaşlı hemşireyi kolundan tutarak tekrar hapisane kimliğine dokundu ve üçgen şeklindeki metal plakanın alt noktasını belirli bir ritimle ovuşturdu. Bir anda parlayan altın bir baloncuk her ikisini de sardı ve yukarı doğru süzölmeye başladılar.

"!" Hanna nefesini tutarak Ari'nin elini yakaladı. "Ne-?"

Ari bir kez daha kimliğini ovuşturarak altında saklı olan düğmeyi kapattı. Baloncuk güröltüsüzce patladı ve bir buçuk santim aşağıya, kaldırım taşlarının üzerine düştüler.

"Ah!" Hanna tökezledi ve Ari onu yakalamasaydı dizlerinin üzerine düşecekti. "O da neydi öyle?"

"Bir *tribian* taşıma balonu," dedi Ari. "Jak'son üç hasattan biriktirdiğı kârın neredeyse tamamına mal oldu ama buna aldıracağını sanmıyorum.

çalışır. İşe *yaradığında*," diye kendini çabucak düzeltti.

"Ama nasıl... nasıl çalışıyor? Eğer çok teknik konulara girmeden anlatabilirseniz, Leydim," diye hızla ekledi Hanna.

"Sanırım idare edebilirim." Ari ona gülümsedi. "Nakliye balonu iki kişinin sığabileceği büyüklükte sağlam bir ışık huzmesi küresidir. İstenildiği zaman açılabilir ve açık havada olduğunuz sürece sizi doğruca gökyüzüne çıkarır."

"Bu... bu olacak mı?" Hanna hâlâ sarsılmış görünüyordu. "Ama sonra nasıl...?"

"Anlamıyor musun?" Ari sordu. "İkimiz de dışarıdayken Jak'a ulaşmam gerekiyor - muhtemelen egzersiz avlusunda, ki hapishanenin planlarını incelediğim için böyle bir avluları olduğunu biliyorum. Sonra ikimiz yukarı... yukarı... ve BleakHall'un bulunduğu ayın yörüngesinde zaten sahip uzak bir yaşam destek aracına uçacağız. Fazla bir şey değil ama bizi Phobos'a sorunsuzca geri götürecektir. Gördüğün gibi Hanna, gerçekten de her şeyi en ince ayrıntısına kadar planladım. *Şimdi* daha iyi hissediyor musun?"

Yaşlı hizmetçi düşünceli bir şekilde başını salladı.

"Biliyorsun, biraz yapıyorum. Yine de..." Ari'nin kapalı bornozunu şüpheyle işaret etti. "Laboratuvarınızda böyle şeylere kalkıştığınızı bilmiyordum Leydim."

Ari yanaklarının biraz ısındığını hissederek öksürdü. "Açıkçası bu, üzerinde çalıştığım katı holo teknolojisi için başlangıçta amaçlanan kullanım değildi. Ben daha çok insanların holo arama yaptıklarında sevdiklerine sarılabilmelerini düşünüyordum. Tam da bulgularımı yayınlamaya hazırlanıyordum ki..." Boğazı aniden düğümlendi. "Jak kaçırılmadan önce."

"Söylemeliyim ki bulduğunuz şey inanılmazdan başka bir şey değil. Umarım seni güvende tutmaya yardımcı olur." Ari'yi kucakladı, yaşlı ve zayıf bedeni duygusallıktan titriyordu. "Merhamet Tanrıçası'nın sizi koruması için dua ediyorum . Ne kadar alet ve edevat olursa olsun

taktığın o korkunç metal etiketin içinde saklı olsa da senin için hâlâ endişeleniyorum."

"Biliyorum, Hanna." Ari yaşlı kadına tekrar sarıldı ve Hanna'nın bir hizmetçiden çok daha fazlası olduğunu düşündü. Hayatı Ari'nin ailesiyle birlikte olmuştu ve Hanna ona "Leydim" ve Jak'a "Lordum" diye hitap etmekte ısrar etse de, aslında bir çok vekil bir büyükanneydi.

"Oh, Leydim..." Hanna usulca yas tuttu. "Bunu gerçekten yapacağına inanamıyorum."

"Yapmak zorundayım, başka ne seçeneğimiz var ki? Yonnitlerin mahkûmlarının temyize gitmesine izin vermediğini biliyorsun-Jak'ın ben onun için gitmezsem hiçbir umudu yok. Ayrıca, ben iyi olacağım." Sertçe ama nazıkçe kucaklamadan ayrıldı ve Hanna'yı kol uzunluğunda tutarak ciddiyetle gözlerinin içine baktı. "Gidip Jak'ı getireceğim ve sen daha ne olduğunu anlamadan ikimiz de evde olacağız."

-Göreceksin."

"Ağzınızdan Merhamet Tanrıçası'nın kulağına, Leydim," diye fısıldadı Hanna. Ari'nin iyiliği için gülümsemeye ve cesur bir yüz ifadesi takınmaya çalışsa da, soluk mavi gözleri hâlâ yaşlarla doluydu.

Ari gülümsedi ve onu rahatlatmaya çalıştı ama endişelenmekten kendini alamadı. Ne kadar hazırlıklı olursa olsun, gerçek şu ki, şiddet yanlısı, tehlikeli erkeklerle dolu üç kişilik bir hapishaneye giren küçük bir kadındı

-Birçoğu katil, tecavüzcü ve cinayete meyilli sosyopattı. Buradan canlı çıkıp çıkamayacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

OceanofPDF.com

BİR

Altı Ay Önce

"C Komutan Lathe, sanırım sizi neden buraya çağırdığımı biliyorsunuz." Sylvan huzursuzca masasına vuruyor, diğer erkeğin oturmasını beklerken kaşları çatılıyordu.

"Sanırım öyle." Lathe başını salladı, Sylvan'ın masasının karşısındaki sandalyeye yerleşirken delici turkuaz gözlerine sert bir bakış geldi. "BleakHall hakkında mı?"

"Öyle." Sylvan sessizce konuştu, hâlâ diğer erkeği inceliyordu.

Bir Kan Akrabası için Lathe'nin alışılmadık renklere sahip olduğunu düşündü. Türünün çoğu Sylvan'ın sahip olduğu soluk sarı saçlara ve buz mavisi gözlere sahipti. Ancak Lathe'nin saçları kahverengiydi; kumral vurgulara sahip koyu çikolata kahverengisi ve tuhaf turkuaz gözlerini çevreleyen uzun, kalın kirpikler. Ama muhtemelen renginin özel bir Kan Akraaba *türü* olmasıyla ilgisi vardı.

Kindred soy ağacının neredeyse tüm diğer dallarından daha fazla, Blood Kindred mutasyonlara ve varyasyonlara meraklı görünüyordu. Ve Lathe bunların en nadir olanıydı. Aslında Sylvan, korkunç derecede tehlikeli olan bu görevde onu riske atmaktan nefret ediyordu. Lathe de kendisi gibi Ana Gemide bir doktor ve saygın bir bilim adamıydı. Böyle bir

Zekâ ve böylesine nadir bulunan yetenekler böylesine tehlikeli bir görev için harcanmamalıydı. Ancak diğer erkeğin bu işte kişisel bir çıkarı vardı ve onur, Sylvan'ın görevi başkasına sormadan önce ona teklif etmesini gerektiriyordu.

"Bildiğiniz gibi, galaksinin her köşesinden BleakHall'la ilgili şikâyetler birikiyor," dedi Sylvan, kelimelerini dikkatle seçerek. "Yonnitler muhafızlık görevlerini Horvath'lara devrettiğinden beri suiistimal raporları geliyor. Zulüm, işkence..."

"Ve ölüm," diye bitirdi Lathe, gözleri parlayarak.

"Ve ölüm," diye ağır ağır onayladı Sylvan. "Evet, bunu konuşmanın sana ne kadar acı verdiğini bildiğim için üzgünüm."

Lathe'nin küçük kardeşi, bir Kindred yük gemisinde gelecek vaat eden genç bir subaydı ve yakalanıp Yonnie Six'te köle olarak satılmıştı. Metresine boyun eğmeyi reddedince de BleakHall'a gönderilmişti. Lathe kardeşinin hapsedildiğini öğrenmiş ve onu kurtarmak için Yüksek Konsey'den yardım istemişti. Ancak bir kurtarma çalışması yapılamadan, Thonolan'ın Triple Max hapishanesinin zindanlarında öldüğü haberi geldi.

Sylvan, Lathe'nin gözlerinin parladığını ama gözyaşlarıyla değil, öfkeyle parladığını gördü.

"Adaletten de bahsettiğimiz sürece ölümden bahsetmek umurunda değil," dedi, sesi alçak, öfkeli bir hırıltıydı. "Kardeşimin intikamını almak için ne yapılabilir?"

Sylvan, "Her şeyden önce sorunun varlığını kanıtlamalıyız" dedi.

"Ne?" Torna talep etti. "Tabii ki var! Kendin söyledin- *her yerden* şikâyetler yağıyor. Belli ki bu hapishane yozlaşmış - *Horvathlar* mahkumlara işkence ediyor, onları öldürüyor! Onlar-"

"Kimsenin umurunda değil," diye sertçe araya girdi Sylvan. Lathe'nin yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce ses tonunu yumuşattı. "Beni affet kardeşim. *Yonnite toplumunda* kimsenin umurunda değil demeliydim. Daha açık bir ifadeyle, Yonnite Hanımlar Konseyi'ndeki -Kutsal Yedili- hiç kimsenin umurunda değil. Ve biz bu konuyu onlara doğrulayıcı kanıtlarla sunana kadar da

Gardiyanlar tarafından yapılan acımasız zulüm ve istismar karşısında bizi dinlemeyeceklerdir."

"Neden sadece lanet hapishaneye saldıramıyoruz?" Lathe homurdandı. "Orası orada olmaması gereken erkeklerle dolu."

Sylvan nazikçe, "Aynı zamanda *olması gereken* erkeklerle de dolu," dedi. "BleakHall galakside orada barındırılan suçluların çoğunu kabul eden tek cezaevi. Eğer hapishaneye saldırırsak, sadece Kindred'lar Yonnie Six'e savaş ilan etmekle kalmaz, aynı zamanda galakside Scourge'un tam güçte olduğu dönemden bu yana serbest kalanlardan daha fazla tecavüzcü, katil ve sosyopatı serbest bırakmış oluruz."

"Peki ya dürüst erkekler? Köle olarak ele geçirilen ve Yonnite metreslerine başlarını eğmeyi reddedenler?" Lathe sordu. "Onlar ne olacak? BleakHall'da oldukları ve Konsey Yonnie Six ile savaş riskini almak istemediği için onları unutacak mıyız?"

"Kimse onları unutmuyor," dedi Sylvan sakın bir sesle. "Aslında, onları dışarı çıkarmak için bir arka kanal ayarlama sürecindeyiz."

"Kimsenin Thonolan için böyle bir şey ayarlayamaması çok kötü." Lathe'nin derin sesi acıydı.

Sylvan elinden geldiğince nazik bir şekilde konuşarak, "Kardeşinin ölümü yüzünden şimdi bunu yapıyoruz," dedi. "BleakHall'da daha fazla masum insanın hayatını kaybetmemesini sağlamaya çalışacağız. Ancak kanalı kolaylaştırmak ve hapishanelerinde gerçekte neler olup bittiğine dair Yonnite Hanımlar Konseyi'ne sunmak üzere kanıt toplamak içeride bir erkeğe ihtiyacımız var." "Yani..."

Lathe'nin turkuaz gözleri kocaman oldu. "Birini istiyorsun hapishaneye gizlice girmek için? Bir mahkum gibi davranarak?"

"Aynen öyle." Sylvan başını salladı. "Suistimali kanıtlayabilirsek, hapishanenin mevcut sahiplerinin yozlaşmış olduğunu görmelerini sağlayabilir ve onları bu konuda bir şeyler yapmaya zorlayabiliriz. Eğer bunu yapmazlarsa, diğer gezegenler onlara mahkûm göndermeyi bırakacak ve karlılıkları düşecektir." Başını acımasızca salladı. "Yonnitlerin anladığı tek şey bu. Tanrıça onların çoğunun merhamet ya da acıma duygusundan yoksun olduğunu biliyor."

"Sanki onlarla kişisel bir deneyiminiz varmış gibi konuşuyorsunuz," dedi Lathe, ses tonunu nötr tutarak.

"Sadece geçerken uğradım ama bu kadarı yeterliydi." Sylvan ona Yonnite Hanımefendi Hellenix ve onun Kindred kölesi Malik ile olan son karşılaşmasını anlattı.

"Ve onun bir Volt Kindred olduğunu mu söylüyorsun?" Lathe'nin gözleri büyüdü. "Hiç kaldığını bilmiyordum. Böylesine güçlü bir erkeği nasıl zapt etti?"

Sylvan başını salladı. "Benim izlenimime göre onunla kalmamasının bir nedeni vardı. Gerçi bu nedenin ne olduğunu hiç öğrenemedim. Aslında..." Parmaklarını dikleştirdi ve öne doğru eğildi. "Bayan Hellenix'in BleakHall'un gardiyan pozisyonlarının Horvath'lara verilmesinden sorumlu Yonnitlerden biri olduğuna inanmak için nedenlerimiz var. Kendisi hapishanenin yönetim kurulunda yer alıyor ve hapishane oldukça aktif bir rol oynuyor."

"Acaba hapishanenin nasıl yönetildiğini görmek için hiç hapishaneye gelmeye zahmet ediyor mu?" Lathe mırıldandı. "Acaba oradayken onu görebilecek miyim?"

"Sen oradayken mi?" Sylvan kaşlarını çatı.

"Beni bu yüzden çağırmadınız mı? Bana görev teklif etmek için?" Lathe sordu. "Sormanıza gerek yok Komutan Sylvan, cevabım evet. Kardeşimin intikamını almak ve başka hiçbir masum erkeğin BleakHall'da kapana kısılmadığından emin olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Bu çok tehlikeli," diye Sylvan. Onur, görevi Lathe'ye teklif etmesini gerektirse de, diğer erkeğin bunu reddetmesini dilemekten kendini alamadı. Ama turkuaz gözlerindeki öfkeye bir kez bakınca dileğinin boşuna olduğunu anladı.

"Umurumda değil," diye homurdandı Lathe. "Tehlike olsun ya da olmasın, ne gerekiyorsa yapacağım."

"Bir video kamera takmanız gerekecek. Giyeceğiniz hapishane kimliğine yerleştirilmiş bir tane var - sadece beş mikron genişliğinde ve sekiz mikron ."

Sylvan ona söyledi. "Bununla etrafınızda olan her şeyi, özellikle de istismar kanıtlarını kaydedebilirsiniz. Seninle birlikte gönderebileceğimiz birkaç araç daha var. Seni bir mahkûm olarak içeri almayı ayarladık ve arka planında bir sıhhiyeci olduğun yazıyor. Şansınız varsa Horvathlar BleakHall revirine girmenize izin verir. Orada meydana gelen her yaralanmayı birinci elden kaydedebilirsiniz."

"Kulağa mükemmel geliyor." Lathe başını salladı. "Ben varım."

"Yanınıza hiç silah alamayacaksınız. Delicesine tehlikeli olacak," demekten kendini alamadı Sylvan. "Bazıları bu görevi üstlenmeyi intihar olarak bile nitelendirebilir."

"başımın çaresine bakabilirim," dedi Lathe

kısaca. Sylvan isteksizce başını salladı.

"Sanırım böyle bir durumda kendinizi savunmak için benzersiz bir şekilde uygunsunuz."

"Mutasyonum yüzünden mi demek istiyorsun?" Lathe kısa, mutsuz bir kahkaha attı ve hareketiyle ekstra uzun dişlerini gösterdi. Bir Kan Soyu'nun dişlerinin yalnızca kendisine bağlanmak istediği bir dişi bulduğunda uzaması ve keskinleşmesi gerekse de, Lathe'ninkiler her zaman jilet gibi keskindi.

"Bunu ben de düşündüm, biliyorsun," diye devam etti. "Keşke Thonolan yerine ben kaçırılmış olsaydım. O sadece sıradan bir Kan Akrabasıydı. Keşke benim yeteneklerime sahip olsaydı..."

"Bunu kendine yapamazsın," dedi Sylvan nazıkçe. "Ruhları bir paketteki kartlar gibi takas edemezsin ya da kardeşinin başına gelenlerden kendini sorumlu tutamazsın. O yetişkin bir erkekti Lathe, senin hatan değildi."

"Bunu söylemek senin için kolay." Lathe gözlerini kaçırdı. "O ben olmalıydım. Onunla birlikte olmalıydım."

"Torna-"

"Ne zaman gidebilirim?" diye sözünü kesti diğer erkek ve gözlerini tekrar Sylvan'a çevirdi. Gözleri yoğun bir şekilde parlıyordu. "Şimdi hazırım."

Sylvan, "O zaman isterseniz sizi yarın gibi erken bir saatte orada bulabiliriz," dedi. "Ama bu konuda düşünmek için biraz zaman ayırmanızı tavsiye etmeme izin verin. Kutsal Koru'ya git ve bunun senin için doğru karar olup olmadığı konusunda dua et-"

"Düşünmeme ya da dua etmeme gerek yok, *biliyorum,*" diye homurdandı Lathe. "Beni BleakHall'a koyun ve gerisini bana bırakın."

"Pekâlâ." Sylvan içini çekti. "O zaman yarın. Bunu söylemekten nefret ediyorum Komutan Lathe ama belki de bu akşamı işlerinizi düzene koymak için kullanmalısınız."

"Düzenleyecek bir şeyim yok." Lathe omuz silkti. "Kardeşim öldü -Ailem de. Ve benim bir eşim yok."

"Şu anda herhangi biriyle rüya paylaşımı yapıyor musun?" Sylvan sordu. "Eğer öyleyse, bu görevi kabul etmeyi tekrar düşünmek isteyebilirsin."

Torna kaşlarını çattı ve bir an için yüzüne şaşkın bir ifade geldi. Sonra başını salladı, saçma bir düşünceyi iten bir erkek gibi.

"Hayır, herhangi bir dişiyi hayal etmiyorum, edeceğimden de şüpheliyim. Bir keresinde gerçek eşimi bulmuş olabileceğimi düşünmüştüm ama..."

"Ama ne?" Sylvan nazikçe sordu.

Torna başını salladı. "Ama yanılmışım." İç çekti. "Sanırım ben Tanrıça'nın bekâr olarak yarattığı erkeklerden biriyim."

"Eskiden ben de kendim hakkında böyle düşünürdüm, biliyor musun?" dedi Sylvan sessizce. "Bunun doğru olmadığı ortaya çıktı. Bence Tanrıça'nın herkes için bir eşi var."

"Ben değil." Lathe başını sertçe salladı. "Kimsem yok ve kimseyi *de istemiyorum.*" Gözleri parlıyordu. "Tek istediğim kardeşimin ölümünden sorumlu olan lanet olası kötü metresleri alaşağı etmek ve başka kimsenin onun kaderini paylaşmamasını sağlamak."

"Şey..." Sylvan iç çekti. "Belki de Tanrıça'nın senin için amacı budur. -Onun lütfunun ve korumasının sizinle birlikte Kasvetli Salon'a gelmesi için dua ediyorum."

"Teşekkür ederim ama dua etme zamanı bitti. Şimdi eylem zamanı." Torna ayağa kalktı ve saygıyla başını salladı. "İşlerimi düzene koyup seni göreceğim."

yarın sabah."

Sonra döndü ve sırtı dik, omuzları dik bir şekilde Sylvan'ın ofisinden çıktı.

"Tanrıça," diye mırıldandı Sylvan diğer erkeğin gidişini izlerken. "Ne yaptım ben?" Tavana baktı ve sözleri bir duaya dönüştü. "Lütfen onu koru ve ona gücünü ve rehberliğini ver, Tüm Yaşamın Anası. Her ne kadar duaya ihtiyacı olmadığını düşünse de, tehlikeye ve ölüme doğru kendi isteğiyle yürürken duaya her zamankinden daha çok ihtiyacı olacak."

OceanofPDF.com

İKİ

Günümüz

"W Ne demek en fazla bu kadar gidebiliyorsun? Beni egzersiz bahçesine kadar götürebileceğini .

Kardeşim!"

Ari, kendisini BleakHall'a kaçırmayı için tuttuğunda muhafızlardan biri olduğunu iddia eden devasa, pullu Horvath'a ters ters baktı.

Horvatlar, yeşilimsi pullarla kaplı, yarık, kaygan sarı gözleri, çatallı dilleri ve güçlü bir vuruşla bir adamı ayağından düşürebilecek kalın kuyrukları olan kertenkeleye benzer insansılardı.

Görünüşe göre onlar da yalancı, hilekâr pisliklerdi.

"Zzorry. Seni götürebileceğim en uzak yer burası." Horvath pullu omuzlarını silkti.

"Ama burası sadece yeni mahkûmların tutulduğu bir alan," diye tısladı Ari, etrafına bakınarak. "Hapishanenin içinde bile değil!"

BleakHall'un kapısında duruyorlardı - ilk kontrol noktasını çoktan geçmişlerdi, bu yüzden geri dönüş yoktu. Etrafında nemden terleyen uzun siyah duvarlar yükseliyordu. Gözle görülemeyecek kadar yüksek olan bu duvarlar, metal bir kutunun içindeki cam küplerden oluşan ışıklı hücrelerle kaplıydı. Önlerinde, işlem görmeyi bekleyen dağınık bir mahkûm yığını vardı. Çoğunun üzerinde

ağır prangalar veya çivili acı tasmaları vardı ama birkaçı serbestçe dolaşıyor, hırpalanmış elektronik tabletlere notlar alıyordu.

"Zzorry," dedi Horvath tekrar, belli ki hiç üzgün değildi.

"Kardeşıme nasıl ulaşacağım?" Ari talep etti. "Beni doğrudan ona götürmen gerekiyordu!"

Horvath, "Diğer tüm prizzoncular gibi zindana atıl," dedi. "O zaman onu içeri tıkabilirsin."

"*Sana bunun için para ödemedim!*" Ari alçak ve öfkeli bir sesle fısıldadı. "Bana söz vermiştin-"

Ama Horvath kadının şikâyetinin geri kalanını dinlemek için bile kalmadı. Döndü ve kendi türünden birkaç kişinin bir bankta uzanmış, yeşil balçık gibi görünen bir şeyle dolu şeffaf plastik cam şişeleri yudumladığı nöbetçi istasyonuna doğru ilerledi.

"Hey!" Ari onun peşinden gitmeye başladı ama önüne bir adam çıktı ve Ari doğrudan adamın çıkıntılı bağırsağına çarptı. "Oof!" Ani darbenin etkisiyle ayakları yerden kesildi ve nefessiz kalarak sırt üstü düştü.

"Bu da ne? Daha işlenmeden kaçmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu alaycı bir erkek sesi. "Seni o gardiyanın evcil hayvanı sanıyordum ama görünüşe göre o gitmiş ve seni yapayalnız bırakmış, tatlı şey."

Gözlerini tepedeki sert ışığa karşı kapatan Ari yukarı baktı... ve yukarı ve yukarı. Konuşan kişi, etrafta eli kolu bağlı dolaştığını gördüğü mahkûmlardan biriydi ama yalnız değildi ve elinde bir tablet de yoktu. Yanında iki erkek daha vardı, ikisi de neredeyse onun kadar iri ve etliydi ve *onlardan* biri tableti tutuyordu.

"Kim... kimsin sen?" Ari'nin midesinde cevabı bilmek istemediği bir batma hissi vardı. Üzerinde yükselen erkek ondan en az bir buçuk metre daha uzundu ve muhtemelen vücut ağırlığının üç katıydı. Bir hapisane tulumu giyiyordu ama yanındaki adamların giydiği gibi turuncu ve mavi çizgili değildi; onun yerine maviye paralel uzanan belirgin yeşil çizgiler vardı.

Tulumun üst kısmını sıyırmış, kollarını arkasından serbest bırakarak kel kafasından göç ettiği anlaşılan saçlarının uzadığı geniş, kaslı omuzlarını ortaya çıkarmıştı. Kaba siyah tutamlar kulaklarından ve burun deliklerinden de dışarı çıkıyordu. Sağ elinin orta parmağını kırmızı taşlı ağır bir altın yüzük süslüyordu.

Ama Ari'yi endişelendiren takıları ya da ne kadar iğrenç olursa olsun vücudundaki kıllar değildi. Yüzündeki alaycı ifade onu daha çok endişelendiriyordu. Küçük, çamur rengi gözlerinde ve lastik gibi dudaklarında zalimlik vardı. Yanakları yassıydı ve Ari'ye değer biçercesine aşağıdan bakarken devasa, kıllı göbeği açık tulumunu müstehcen bir şekilde taşıyordu.

"Kimsin sen?" Ari tekrar sordu, sesini alçak ve en azından yarı erkeksi yapmaya çalışıyordu, çünkü adam sadece bakmakla yetiniyor gibiydi.

"Şuna bak Tapper, senin kim olduğunu bile bilmiyor! Aptal herif," diye alay etti solundaki adam.

"Elbette Tapper'ı tanımıyor. Daha yeni, değil mi?" dedi tableti tutan sağdaki, diğerine dirsek atarak.

"Kalkmasına yardım edin çocuklar." Tapper hâlâ önünde yere yığılmış olan ve kendini karta yapışmış bir böcek kadar savunmasız hisseden Ari'ye başıyla işaret etti.

İki uşak (çünkü gerçekten başka bir şey olabilirler miydi?) aynı anda kadının kollarından birini tutup Tapper'la yüz yüze gelecek şekilde onu dik konuma getirdiler.

Onu görebilmek için hâlâ başını kaldırması gerekiyordu ama bu pek de hoş bir manzara değildi. "Teşekkür ederim, şey... Bay Tapper," dedi. Kibar ve alçakgönüllü olsaydı onu rahat bırakırlardı. Ancak verdiği yanıt Tapper'ın onunla daha fazla ilgilenmesine neden oldu.

"Hmm, kibar biri, değil mi çocuklar?" Spekülatif bir şekilde Ari'ye baktı. "Yüzü bir kızinki kadar güzel, teni de yumuşak. Biraz sıska ama sanırım ondan hoşlandım." Kararlı bir şekilde başını salladı. "Evet, ondan hoşlandım. Onu listeye ekle."

"Ne listesi?" Elinde tablet olan erkek, kirli bir parmağını parlayan yüzeyin üzerinde gezdirerek ona bakarken Ari ağzından kaçırıldı.

"Tapper'ın tatmak istediği taze etlerin listesi. Şimdi adın ne güzel çocuk?" diye sordu, sanki kalabalık bir restoranda bekleme listesine adını yazan bir garson gibi.

"Ne?" Ari bir adım geri çekildi. "Ben... Ben sana adımı söylemiyorum çünkü *Bu.*"

"Adını söylemeyecek." Elinde tablet olan adam üzgün görünüyordu. Ari dikkati dağılmış bir şekilde adamın gözlerinin akının ve çıkık dişlerinin sarı olduğunu fark etti.

"Boş ." Tapper kıllı omuzlarını silkti. "Onu sadece 'güzel çocuk' olarak yaz. Benim ilgilendiğim kıcı, adı değil."

"Tapper onun kıcını istiyor, ismini değil! İsmi değil kıcını!" diye neşeyle kıkırdadı diğer adam. Uzun, çarpık burnu birkaç kez kırılmış ve kötü bir şekilde düzeltilmiş gibi görünüyordu ve dişleri kararmış kütüklerden başka bir şey değildi.

Ari şaşkınlık içinde onlara baktı. Bu adam gerçekten de *düşündüğü* şeyi mi söylüyordu? Tapper ona, hapis haneye girer girmez kendisine tecavüz etmeyi planladığını mı söylüyordu?

"Onu duydun, tatlı çocuk," diye kıkırdadı soldaki. "Tapper senin tadına bakacak. Ve işi bittiğinde, belki Gorn ve ben de tadına bakarız."

"Kapa çeneni Fenrus, delikanlıyı korkutuyorsun," diye homurdandı elinde tablet olan. "Merak etme delikanlı," dedi ona. "Tapper bizim gibilerle paylaşmaz. Ona biraz tattırırsan büyük ihtimalle gitmene izin verecektir."

"Tabii onun gözdelerinden biri olamazsan," dedi Fenrus denen adam. Tombul yüzü aptalca, acımasız bir neşeyle doluydu. "O zaman belki onun hücreğini paylaşsın. Gerçekten güzel bir hücresi var, Tapper'ın da öyle."

"Bir halısı var," diye ekledi Gorn düşünceli bir ifadeyle. "Eski hanımımın Yonnie Six'teki oturma odasında olduğu gibi güzel ve kalın."

"Bir... halı mı?" Bu ayrıntı hiçbir şey ifade etmiyor gibiydi. Ari kuru dudaklarını yalayarak iki uşağın ne hakkında konuştuğunu merak etti.

" yakında göreceksin," diye tahmin etti Fenrus. "Tapper seni üzerine diz çöktürüp o güzel kıcını kaldırdığında halı yanığı olacaksın."

"Bu kadar yeter çocuklar. Hücremi paylaşmadığımı biliyorsunuz."

Tapper orada öylece duruyordu ve kollarını kılı, çıplak göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Dürüst olmak gerekirse, vücudunda o kadar çok kıl vardı ki, bir insandan çok bir hayvana benziyordu, diye düşündü Ari, kendini hasta hissederek.

"Gerçi senin gibi güzel, küçük bir çocuk fahişe için bir istisna yapabilirim." Kalın dudaklarını yaladı ve Ari'ye bilmiş bilmiş sırıttı.

"Ben fahişe değilim!" Kelimeleri zorlukla çıkarabildi. "Ben asla... Ben böyle şeyler yapmam!"

"Oh, bir bakire, ha?" Ne yazık ki bu, Tapper'ın onunla her zamankinden daha fazla ilgilenmesine neden olmuş gibiydi. "Yıllardır gerçek bir bakireyle birlikte olmadım. Şaftımı bakire bir deliğe sokmaktan daha çok sevdiğim bir şey yok." Küçük gözleri açgözlülükle büyüdü ve sesi, en sevdiği yemeği yemekten bahseden bir adam gibi hevesliydi. "Çok güzel ve sıkı... Buradaki diğer dar götlüler gibi gerilmiş değil."

Fenrus, "Sen peşine düştükten sonra fazla dayanamaz, Tapper," diye kıkırdadı. "Onu iyice benzeteceksin!"

Gorn, "Horvathlar da onu senin için biraz uzatır," diye ekledi. "Mukluk'un bugün arama görevinde olduğunu duydum. Onun pençelerinin acemilerin kıcına ne yaptığını biliyorsun. Onlar için kötü şans."

"Bana uyacak kadar sıkı olacak, bakire bakiredir." Tapper kararlı bir şekilde başını salladı ve tombul parmağıyla Ari'yi işaret etti. "Seni bulacağım evlat, listemde adın var."

"Bunu yapamazsın," diye itiraz etti Ari, sonunda sesini bulmuştu. "Öylece... insanlara istediğini yapamazsın." Beyninin bir kısmı bu haydut suçluyla tartışmanın aptalca ve tehlikeli olduğunu biliyordu ama kendine engel olamıyordu

-İnsanların birbirine saygı duyduğu, kadın ve erkeklerin eşit olduğu bir toplumda yetişmişti. Orada öylece durup

Tapper ona tecavüz , denemek istediği yeni bir yemeğin tadına bakmaktan bahseder gibi nedensizce bahsediyor.

Fenrus ona, "Tapper istediğini yapabilir, güzel çocuk," dedi. "şu yeşil çizgileri görüyor musun?" Büyük mahkûmun tulumunun içinden geçen çizgileri işaret etti. "Burada 'yediemin' yazıyor. İstedini yapabileceği anlamına geliyor."

"Benimleyken yapamaz!" Ari çenesini kaldırdı. Küçük olabilirdi ama çaresiz değildi, dedi kendi kendine. Tapper ona bir şey yapmaya kalkarsa, devasa ağırlığını ona karşı kullanıp onu kirli metal zemine fırlatacaktı.

*Ya da yine de **deneyeceğim**,* diye düşündü ve devasa adama bakarken içinde bir kuşku hissetti. Jak'ı antrenman yaparken ve hatta müsabakalar sırasında kendisinden daha büyük rakiplerine birçok kez fırlatmıştı ama bunlar katı *Ton-kwa* davranış kurallarına uyarken olmuştu. Bir kavgaya tutuştuklarında Tapper'ın bu tür kurallara uymayı kabul edip etmeyeceğinden çok şüpheliydi.

Meydan okumasının devasa mahkûmu kızdırmasını bekliyordu ama Tapper sadece ona baktı ve dilini şaklattı.

"Az önce listenin başına geçtin, benim küçük güzel bakirem," dedi. "İşlendiğin anda o tatlı kıcının tadına bakacağım, bakacağım."

"Onu duydun Gorn, listenin en tepesinde! Listenin en tepesi!" Fenrus kıkırdadı.

"Anladım." Gorn başını salladı ve tablete dokunarak Ari'yi en üstteki yuvaya taşıdı.

Tapper onlara, "Haydi çocuklar, daha görecek çok taze et var," dedi. "Bakalım diğer yeni gelenlerden listeye koymaya değer olan var mı?"

Sonra diğer ikisiyle birlikte, kasap dükkânında en iyi et parçalarını arayan bir adam gibi yeni mahkûmların kalabalığına bakarak kasıla kasıla uzaklaştı.

Ari korkudan nutku tutulmuş bir halde onların gidişini izledi.

Ne yapacağım ben? Merhamet Tanrıçası, ne yapacağım ben? diye düşündü, midesi bulanıyordu.

Yüzüncü kez bir tür silah getirebilmeyi diledi ama tüm mahkumların işlemler sırasında dikkatle arandığını biliyordu - aslında soyunmak zorunda kalacağını tahmin ediyordu ki bu da look/touch'ın yansıttığı dokunsal holo-alanının doğru olması için bu kadar çok çalışmasının bir nedeniydi. Aynı zamanda hem look/touch'ın projeksiyon boncuğunu hem de nakil balonunun kontrollerini boğazına taktığı hapishane kimlik etiketinin metaline gizlemesinin ana nedeniydi. X-ray tarayıcısının ve mobil Manyetik Rezonans Görüntüleyicinin meraklı gözlerinden gizlenen küçük cihazlar sadece orada, etiketin metaliyle çevriliydi.

Vücudunda herhangi bir tür silah saklamanın bir yolu olmadığından, kendini korumak için *Ton-kwa* becerilerine güveniyordu. Aslında bu tür bir durumdan tamamen kaçınmayı umuyordu, diye mutsuzca düşündü. Eğer tuttuğu gardiyan işini yapıp onu doğruca Jak' götürseydi, şu anda hapishanenin üzerinde yörüngede bekleyen yaşam destek aracına doğru süzülüyor olacaktı.

Eh, artık yapacak bir şey yok, dedi kendi kendine, omuzlarını dikleştirerek. *İşlemleri bitirir bitirmez Jak'ı bulacağımdan emin olmalıyım. Sonra-*

Tam o sırada işlem bankosuna en yakın adamların arasında bir kavga çıktı. Bir sürü bağırış çağırış ve itiş kakış oldu ve Ari birinin bağırıldığını duydu,

" et! Bıçağı var!"

Ne? Biri buraya bıçağı nasıl soktu? diye merak etti. İlk kontrol noktasında oldukça kapsamlı bir arama prosedürü vardı - bıçağı taşıyan mahkûm onu nereye saklamış

Çatışmanın içine çekilmemek için kenarda durarak, devasa bekleme alanının önüne yaklaştı ve olabileceğini görmek için izlemeye koyuldu. İki adam aşınmış metal zeminde yuvarlanıyordu ve Ari adamlardan birinin elindeki gümüş parıltısını gördü. Yani birinin elinde bıçak ya da ona benzer bir şey vardı.

Aniden, camlı işlem tezgahını barındıran yüksek, siyah metal duvarda bir kapı açıldı ve Tapper'dan bile daha büyük bir erkek dışarı çıktı. Ari, iki adamın yerde yuvarlandığı yere doğru ilerleyen Tapper'ı hayretle izledi.

Kesinlikle o güne kadar gördüğü en iri erkekti, diye düşündü. Koyu kahverengi saçları tepedeki sert ışıktaki kızıla dönüyordu ve mücevher tonlarındaki gözleri öfkeyle parlıyordu.

Bu gözler nedense Ari'yi rahatsız ediyordu - sanki onları daha önce görmüş gibi hissediyordu? Ama nerede? Bir rüyada mı? Çünkü bu kocaman adamla gerçek hayatta karşılaşmış olsaydı, onu hatırlayacağından emindi.

Tapper gibi o da mavi ve turuncu çizgili bir tulum yerine mavi ve yeşil çizgili bir tulum giyiyordu ama benzerlik burada sona eriyordu. Dev uzun boylu ve genişti ama Tapper gibi göbeği yoktu - karnı hapisane tulumunun altında dümdüzdü ve büyük bir kedinin akıcı zarafetiyle hareket ediyordu.

"Kes !" diye kükredi, derin sesi uçsuz bucaksız metal odada yankılanıyordu. "Lanet olsun size, durun dedim! Birbirinizi öldürmeniz muhafızların umurunda değil ama benim umurumda - o yüzden şimdi durun yoksa ben sizi durdururum."

Ari, Horvath muhafızlarının çatışmayı ayırmak için hiçbir şey yapmadığını gördü. Oturdıkları bankta yeşil sümüklerini yudumluyor, zaman zaman çatallı dilleriyle yarılmış sarı gözbebeklerine bakıyorlardı. Görünüşe göre korumaları gereken mahkumlar arasındaki kavgaları ayırmak onları hiç ilgilendirmiyordu.

Dövüş devam etti ama sonra büyük erkek hiç beklenmedik bir şey yaptı. Dişlerini gösterdi ve Ari iki çift uzun, kıvrık diş gördü.

dişleri üst dudağının altından çıkıyordu.

Gördüğü manzara o kadar şaşırtıcıydı ki nefesi kesildi ve galakside neler olup bittiğini merak ederek elini ağzına götürdü.

Sonra, daha da şaşırtıcı bir şekilde, kalabalıktan bir mırıltı yükseldi ve kavga aniden durdu.

Etrafindaki adamlardan bazılarının "Hepsini öldürün," diye mırıldandığını duydu. "Dikkat et

-"O bir Kill-All- Kill-All burada."

Bu her ne anlama geliyorsa, kavga eden adamların uzun boylu erkekten korktukları anlaşılıyordu. Birbirlerinden ayrıldılar ve bıçaklı olan bıçağı itaatkâr bir şekilde uzun boylu erkeğin ellerine bıraktı. Ari bunu anlayamıyordu; azılı suçluları böylesine uysallaştıran şey neydi?

"Evet, doğru, bıçağı bıraksa iyi olur," dedi kulağına gelen çatlak, hırıltılı bir ses.

Ari irkilerek döndü ve sağında duran, kendisinden çok da uzun olmayan yaşlı bir adam gördü. O da mavi ve yeşil çizgili mütevelli üniforması giyiyordu ve büyük, pembe kulaklarının üzerindeki birkaç tutam gri saç dışında keldi. Neredeyse kendisi kadar yaşlı görünen bir çift gözlüğü burnunun üzerine tünemişti. Camlarından biri çatlamıştı ama kullanıcısını rahatsız ediyor gibi görünmüyordu.

"Ne?" Ari kaşlarını çatarak sordu. "Neden bıçağı ona versin ki?" Başıyla, şu anda bıçağı büyük bir elinde tutan uzun boylu, sivri dişli erkeğı işaret etti.

Yaşlı adam bilgece başını sallayarak, "Bu Medic," dedi. "O bir Kill- All."

"Hepsini Öldürmek mi? Bu da ne demek oluyor?" Ari başını salladı.

"Hiç Kill-All diye bir şey duymadın mı kızım? Çok nadir bulunurlar, Kindred'dırlar. O dişlerin bir ısırığı bu odadaki her erkeğı öldürmeye yetecek kadar zehir içerir." Tekrar başını salladı ve "Hepsini Öldür" diye tekrarladı.

"Oh..." Ari kendi dudağını ısırđı, o inanılmaz uzunluktaki keskin dişlere baktı. "Hayır, ben... ben bunu hiç duymadım."

"İşlem için gitmeden önce bilmen en iyisi," dedi küçük yaşlı adam. "Medic'e sorun çıkarmak istemezsin. Sana iyi davranır ve Horvath'lar çok sertleşirse seni iyileştirir, ama belaya bulaşmaz, bulaşmaz da."

"Ben... Bunu hatırlayacağım," dedi Ari belli belirsiz, gözleri hâlâ uzun boylu erkeğin ağzındaydı. Duygusal dudakları şimdi kapalıydı, dişlerini saklıyordu ama dişlerin görüntüsü hafızasına kazınmıştı ve o gecenin ilerleyen saatlerinde onları rüyasında göreceğini biliyordu. Ya da belki de onları çoktan rüyasında görmüştü -büyük Kindred'i? Bu düşünce kafasını karıştırdı ve onu bir kenara itti.

"Evet, bunu hatırlıyorsun. Hatırla, hatırla," diye mırıldandı yaşlı adam şarkı söyler gibi bir sesle. "Neyse, bu kadar yeter." Gorn'un taşıdığına benzer bir tablet çıkardı ve boğumlu bir parmağını tabletin üzerinde gezdirdi. "Pekâlâ, adın ne evlat? Bana doğru söyle ki seni işleme koyabileyim. Kıyafetine ve ayakkabı numarana da ihtiyacım var. Tabii bize giymemiz için verdikleri bu şeylere ayakkabı diyemezsin."

İnce bir lastik terlikle kaplı bir ayağını kaldırdı ve kahkahalarla güldü.

"Oh, uh..." Tapper'la yaşadığı deneyimden sonra Ari, görünüşte zararsız olan yaşlı bir adama bile adını vermesi gerektiğinden emin değildi. Ama yaşlı mahkûm onun endişesini anlıyor gibiydi.

"Hadi ama, ihtiyar Wheezer'a güvenebilirsin, güvenebilirsin," dedi ikna edici bir sesle. "Tapper'ı seninle konuşurken gördüm ve Gorn'a adını vermediğini duydum. Hepsi iyi hoş ama benim bununla bir ilgim yok, hayır yok. Ben sadece işimi yapmaya ve seni de diğerleri gibi işleme tabi tutmaya çalışıyorum."

"Pekâlâ," diye cevap verdi Ari isteksizce. Açıkçası BleakHall'a ilk geldiğinde işlem görmeyi hiç planlamamıştı. En kötüsü için hazırlık yapmıştı; soyularak aranması ihtimaline karşı bakışının/görüşünün yarattığı görüntünün doğru olduğundan emin olmak istiyordu ama doğrudan kardeşine gitmeyi ve sonra ikisini güvenli bir yere götürmeyi umuyordu. Şimdi ise

Bir süre kalacak gibi görünüyordu - en azından işlem görecektik kadar.

"Peki o zaman?" Yaşlı adam sabırsızca kaşlarını çatı. "Söyle bana evlat, adın ne senin?"

"Ari," dedi düşünmeden önce. Ama sonra, neden gerçek adını vermedi? En azından takma adını. Kendisine asla Leydi Arianna demeyeceğini ama Ari'nin bir erkek ismi olarak işe yarayacağını düşündü.

"Güzel, güzel-şimdi bir yerlere varıyoruz," diye kıkırdadı Wheezer, elindeki eski tablete onun adını yazarak.

"Soyadıma da ihtiyacınız var mı?" Ari gerçek soyadını da vermeli mi yoksa bir tane mi uydurmalı diye düşünerek sordu. Ama Wheezer başını salladı.

"Hayır, sadece kimlik etiketinize bir göz atmanız yeterli olacaktır."

Öne doğru eğildi ve 117 ile biten uzun bir rakam dizisi olan numarayı görebilmek için gözlerini kıstı. Tabletinde bir şeye dokundu ve kaşlarını çatı.

"Hmm...işte bu garip, öyleyse öyle."

"Tuhaf olan ne?" Ari'nin kalbi aniden boğazında atmaya başladı. Hapishane kimlik etiketi ona epey pahalıya patlamıştı ama bunun nedeni, bak/gör ve taşıma baloncuğunun kontrollerini ona taktırmak zorunda kalmasıydı. Üzerindeki bilgilerin doğruluk testinden geçip geçmeyeceğini hiç düşünmemişti. Ne de olsa BleakHall'un sistemine girmek planının bir parçası değildi.

Wheezer, "Görünüşe göre seninle aynı numaraya sahip bir mahkûmumuz var, delikanlı," diyerek kimlik etiketinin incelemeye dayanamayacağı korkusunu doğruladı. Ama sonra cılız omuzlarını silkti. "Pekâlâ.

-Herhalde bu sabah öldü ve numarayı sisteme geri yüklediler." Tablete biraz daha dokundu ve başını salladı. "İşte girdiniz."

"Oh..." Ari boğazını temizledi ve onu sistemden geçirdiği için temkinli bir rahatlama dalgası hissetti. "Bu... bu çok oluyor mu? İnsanların ölmesi yani?"

"Lanet Horvathlar yönetimi ele geçirdiğinden beri." Wheezer kertenkele muhafızlarına karanlık bir bakış attı. "Ağrı kesiciyi çok çabuk kullanıyorlar. Ve hemen herkesi dürtmeyi seviyorlar, biz mütevellileri bile, ki bu adil değil."

"Onlardan uzak durmaya çalışacağım," dedi Ari. "Uyarı için teşekkürler."

"Bu bir uyarıdır delikanlı, onlardan uzak duramayacaksın, hayır. Ne yaparsan yap. Tapper'ın tadına baktıktan sonra ondan uzak duramayacağın gibi."

"Ne... Ne demek istiyorsun?" Ari'nin ağzı aniden kurumuştı. Bir an için kılıklı mahkûmu ve onun kendisini "listesine" koyma sözünü neredeyse unutmuştu ama Wheezer'ın sözleri, içinde bulunduğu durumu içgüdüsel bir şekilde yeniden gündeme getirdi.

"Yani Tapper seni listesine aldıysa, kaçacak ve saklanacak bir yer yok, delikanlı. Burada en tepede o var, istediğini yapar." Wheezer üzüntüyle başını salladı. "Bunun için üzgünüm. Sen de çok hoş ve genç görünüyorsun. Ama sonra..." İç çekti. "Tapper onları böyle seviyor."

"Bana *tecavüz etmesine* izin veremem!" Ari itiraz etti.

"Şimdi, şimdi - eğlenceli değil ama aramızda kalsın Tapper sonsuza dek sürmez - özellikle de dar olanlarda." Wheezer komplocu bir tavırla göz kırptı. "İçine tamamen girdiğinde onu biraz sık ve sen farkına bile varmadan yükünü boşaltacaktır. Göt deliğin bir süre ağrıyacak, ama bunu ."

"Tecavüze uğramayı 'atlatmak' istemiyorum!" Ari itiraz etti.

"Yapamam-" Ama tam o sırada Wheezer'ın tableti yumuşak bir *ding* sesi çıkardı.

"Şuna bakın, numaranız çoktan çıktı." Tablete başıyla işaret etti. "Benimle gel evlat. Sen farkına bile varmadan seni işlem masasına ve BleakHall'a götüreceğiz."

Ari'nin korktuğu şey de tam olarak buydu.

OceanofPDF.com

ÜÇ

TLathe, küçük revirdeki tıbbi malzemeleri düzeltirken, gününün son altı
ydaki her gün gibi geçtiğini düşündü. Horvath gardiyanlarının gırtlaktan gelen
homurtuları, mahkumların bazen öfke çığlıklarına dönüşen bağırışları, o dışarı
çıkıp sıranın kimde olduğu, kimin kimin ayağına bastığı ya da başka önemsiz bir
anlaşmazlık yüzünden çıkan kavgayı ayırana kadar devam ediyordu. Bir erkeği
iliklerine kadar yıpratın küçük adaletsizliklerin ve zalimliklerin sonsuz akışı,
çünkü hapishanenin yankılanan siyah metal koridorlarının hiçbir yerinde hafif ya
da iyi bir şey yoktu - nezaket ya da dürüstlükten eser yoktu.

BleakHall.

Hep aynıydı, hiç bitmeyecekti. Bir daha asla bu duvarların dışında gün ışığı
göremeyecek ya da acı çığlıkları veya Horvath'ların kaba, trol kahkahalarıyla
kirlenmemiş temiz havayı soluyamayacaktı...

*Sakin ol Lathe, dedi kendi kendine, bir elini saçlarında gezdirip iç geçirerek.
Yonnite Hanımlar Konseyi için ihtiyacın olan tüm kanıtlara sahipsin ve yakında
buradan çıkacaksın. Tünelci nanitlerin işi neredeyse bitmek üzere.*

Evet, nanitler. Tekrar iç çekti. Onların B planı olması gerekiyordu - sadece
başka seçenek kalmadığında kullanacağı bir şey. Ama aynı gün kendisi de
BleakHall'e girmişti.

içerideki bağlantısı egzersiz bahçesinde ölümcül bir şekilde vurulmuştu. A planı suya düştü ve Lathe B planını uygulamak zorunda kaldı: Hapishane kimliğinde getirdiği tünel açıcı nanitler. Şu anda bile revirin küçük malzeme odası dolabından başlayarak hapishanenin hemen altından dışarıdaki çevre çitinin en ucuna kadar bir geçit kazıyorlardı.

Çitin dışında duran ve ışık büken beni gör teknolojisiyle kamufle edilmiş bir Kindred mekiği teçhiz edilmiş ve yakıt ikmali yapılmıştı; Lathe'nin onu kontrol etmesini bekliyordu. Nanitler, kimlik kartındaki kontrollere bağlantı yoluyla tünelin tamamlandığını bildirdiği anda Lathe buradan çıkacaktı. Hapsedilmiş olabilecek tüm Kindred'ları da yanında götürecekti - gerçi şu anda hiç Kindred yoktu.

Bu da bu sefalet ve zulüm dolu cehennem çukurunda yapayalnız olduğu anlamına geliyordu. Ve nanitler hapishanenin sensörlerini tetiklememek için günde sadece belirli bir miktar kazabildiğinden, burada en az bir hafta daha yalnız kalacak gibi görünüyordu.

Bir hafta dayanabilirsin, dedi Lathe kendi kendine. Bir hafta boyunca her şeyi yapabilirsin. Yakında dışarıda olacaksın. Yakında Horvath'ların burada yaptıklarının kanıtlarını gün ışığına çıkarabilir ve BleakHall'un sahiplerini adalete teslim edebilirsiniz. Thonolan'ın intikamı alınacak.

Horvath'lardan ve zalimliklerinden bahsetmişken, revir odasının kapısının hemen dışında bunun kanıtlarını duyabiliyordu. Homurtular ve çığlıklar, muhafızların sadist başı Mukluk'un şu anda arama yaptığı boşluk arama hattından geliyordu.

Lathe, Horvatların çoğunun basit yaratıklar olduğunu, aptal ve yavaş zekâlı olduklarını keşfetmişti. Ama Mukluk gibi diğerlerinden zeki olanlar da vardı. Ve ne yazık ki bu üstün zekâlarını mahkûmlara karşı acımasız olmak için yeni yollar bulmaya yöneltiyorlardı. Ya da rutin hapishane prosedürlerini kendi sadist ihtiyaçlarına göre değiştiriyorlardı. Mukluk'un şu anda revir odasının kapısının hemen dışında olduğu gibi.

"Lütfen," diye yalvaran yüksek, neredeyse kadınsı bir ses duydu Lathe. "Lütfen yapmayın! Yemin ederim orada hiçbir şeyim yok. X-ray ve mobil Manyetik cihaz size bunu söylemedi mi?"

Mukluk ve diğer Horvath muhafızlarından kaba bir kahkaha patlaması geldi ve ardından tıslayan, hırlayan bir ses yeni mahkûma cevap verdi.

"Bu taramalar sadece metali gösteriyor. Her şey için elle boşluk araması yapmak zorundayız. Şimdi eğilin ve bacağınızı açın."

Lathe dinlememeye çalıştı. Bir tıp doktoru olarak burada yaşanan zulümler midesini bulandırıyor. Yine de BleakHall'a geldiğinden beri iki kez öldürmek zorunda kalmıştı. Hayatı için savaşıyordu ve öldürdükleri, dişlerinin zehir özelliğini kullandığından, bulaşılmaması gereken biri olarak ününü pekiştirmişti. Ama yine de öldürmüştü. Üstelik gardiyanları da değil, diğer mahkûmları. Gerçi Tanrıça burada sonsuza dek BleakHall'un duvarları ardında kalmayı hak edenler olduğunu biliyordu. Komutan Sylvan ona ilk anlatmaya çalıştığında bunu anlamamıştı ama-

"Lütfen! Lütfen, *hayır!*" Kapısının önündeki yalvaran ses çok genç, çok masum geliyordu. Lathe boş yere onu görmezden gelmeye çalıştı. Yapabileceği hiçbir şey yoktu - revire ilk girdiğinde yeni ve daha insancıl bir arama yöntemi uygulamaya çalışmıştı ama Horvath'lar buna izin vermemişti. Acı çektiirmeyi *seviyorlardı*.

"Lütfen!" diye inledi ses tekrar ve bu kez Lathe kırıldı. Bir şekilde buna dayanamıyordu - bu görünmeyen mahkûmun acısını duymaya dayanamıyordu. Horvath'ların müdahale izin vereceğinden şüphe etse de, en azından denemek zorundaydı.

Revirin kapısını çarparak açtı ve genç bir adamın - aslında bir çocuktan fazlası değildi - çıplak bir şekilde arama masasının üzerine eğildiğini gördü. Çocuğun karmakarışık siyah saçları ve korku dolu iri, kara gözleri vardı. Horvath muhafızlarından ikisi onu kollarından tutmuş, yassı göğsünü masanın soğuk metaline bastırıyordu ve üçüncüsü -Mukluk- arkasında durmuş, kalın pençeli bir parmağını sokmaya hazır bekliyordu.

Horvatların parmakları normal bir insansından yaklaşık iki kat daha kalındı ve pullu derileri zımpara kağıdı kadar pürüzlüydü. Daha da kötüsü, her kalın parmağın ucunda küt, kıvrımlı bir pençe vardı.

Bu kombinasyon, Mukluk'un yeni mahkûmların boşluklarını ararken neredeyse zaman kan akıttığı anlamına geliyordu. Diğer Horvath gardiyanları pek nazik sayılmazdı ama Mukluk özellikle sertti; her yeni mahkûmun kıcına zımpara kâğıdı gibi sert bir parmak sokup kaçak mal ararken verdiği acı ve aşağılanmadan sadistçe zevk alırdı.

Ve şimdi bunu diğer Horvath'ların masanın üzerine yaydığı siyah saçlı çocuğa yapmak üzereydi.

Lathe bu zalimliğe sayamayacağı kadar çok kez şahit olmuş olsa da artık dayanamıyordu. Kertenkele muhafız pullu, pençeli bir parmağını önündeki çaresiz, titreyen bedene sokmaya hazırlanırken Lathe elini kaldırıp "Dur!" diye bağırdı.

"Zztop?" Çocuğun kollarını tutan iki Horvath şaşkın görünüyordu. Mukluk sadece sinirli görünüyordu.

"Neden durayım ki?" diye sordu, çatallı dilini çıkarıp yarık sarı gözbebeklerinden birine vurarak. "Bu araştırma yapılmalı."

Lathe hızlı düşünmek zorundaydı.

"Elbette yapılması gerekiyor ama bunu yapan kişi siz olmak istemezsiniz. Bu mahkûmla olmaz," dedi hemen. "Eğer onda düşündüğüm şey varsa olmaz."

"Neye sahip?" Mukluk mahkûma şüpheyile baktı. "Ne var Ne demek istiyorsun?"

"Durun da onu muayene edeyim. Şüphelerimi doğrulamam gerekiyor," dedi Lathe kaba bir şekilde.

Masaya doğru yürüyerek çocuğun çenesini kaldırdı ve gözlerinin içine baktı.

O gözler. Koyu gözler, neredeyse siyaha çalan derin bir mavi. Onları daha önce görmüştüm... Nerede?

Bu tuhaf düşünceyi bir kenara itti. Şu anda önemli değildi. Çocuğu en azından bu rezaletten ve acıdan kurtarmak, önemli olan buydu. "Uh-huh...mm-hmm," diye mırıldandı kendi kendine, çocuğun göz kapaklarını kaldırıp gözlerini incelemek için büyük bir gösteri yaparken. Çocuk onun dokunuşu altında titriyor, iri, kara gözleri Lathe'ye yalvarıyordu. Umut ve korku ifadesi yüreğini parçaladı ama muhafızların izlediğini bildiği için kendini boş bir yüz ifadesi takınmaya zorladı. Çocuğun ağzını açmasını sağladı ve başını sallayıp geri çekilmeden önce dilini çıkardı.

"Tam da düşündüğüm gibi, Zamwer sendromu var."

"Zzzz ne?" Mukluk şüpheyle sordu.

"Zamwer sendromu," diye tekrarladı Lathe sabırla. "Hastanın saurian yaşam formlarına zararlı asidik salgılar üretmesine neden olan bir mukus zarı iltihabı."

Çocuğun kollarını tutan iki Horvath muhafızı belirgin bir şaşkınlıkla birbirlerine baktılar ama Mukluk hâlâ Lathe'ye şüpheyle bakıyordu.

"Peki bu ne demek oluyor?" diye sordu, çatalı dili sinirli bir şekilde kırbaçlanıyordu.

Mukluk'un onu anladığını umarak, "Şey, sürüngenlerden evrimleşmemiş olan, yani saurian olmayan yaşam formları için tamamen zararsız," diye açıkladı. "Örneğin ben, ona sorunsuzca dokunabilirim. Ama siz ya da diğer Horvath'lardan herhangi biri mukus üreten herhangi bir zarla temas ederse..." Başını iki yana salladı.

"Peki ne?" diye ısrar etti diğer muhafızlardan biri, sarı gözleri kocaman açılmıştı.

"Pek çok şey olabilir. Üretilen asidin ne kadar güçlü olduğuna bağlı olarak, size basit bir üçüncü derece yanıktan pullarınızın dökülmesine kadar her şeyi yapabilir." Lathe umursamaz görünmeye çalışarak omuz silkti. "Sanırım bu, onu düzgün bir şekilde aramak için göze almanız gereken bir risk."

"Zzcales bırakıyor mu?" Muhafızlar dehşete kapılmış görünüyordu ve Mukluk bile şaşırmamıştı. Lathe, Horvath'ın sözlerini tarttığını görebiliyordu. Lathe'ye inanıp inanmadığına ya da onun yalan söylediğini ve bu mahkûmu kurtarmaya çalıştığını düşünüp düşünmediğine karar vermeye çalışıyordu.

Birdenbire Lathe için çocuğu kurtarmış olması inanılmaz derecede önemli göründü. Nedenini bilmiyordu - belki de gençliğinden ya da görünürdeki masumiyetinden dolayı ama çocuğun tecavüze uğramasını izlemek istemiyordu... Mukluk zalim bir pençeyle içini oyarken acı dolu ıııııııııı duymak istemiyordu.

Ama Mukluk'un bunu bilmesine izin veremezdi.

"Şey, sadece sizi uyarayım dedim," diye belirtti. Sanki revire geri dönecekmiş gibi çalışılmış bir kayıtsızlıkla masadan uzaklaştı.

Lütfen, Tanrıça, diye dua etti yürürken. *Lütfen, onu kurtarmama yardım et, lütfen!*

Bir adım... iki... revir odasının kapısı neredeyse avucunun içindeydi. Gerçekten de az önce söylediği her şeyi görmezden gelip, boşluk aramaya devam mı edeceklerdi? Çocuğu kurtaramayacak mıydı?

Üç adım... Kapının koluna uzanıyordu... "Zztop!"

Mukluk'un sesi ona tısladı.

Torna yavaşça başını çevirdi.

"Evet? Ne istiyorsun?"

"Onu *sen* arıyorsun." Mukluk pençeli parmağını hâlâ masanın üzerinde titreyen çocuğa sapladı. "Sen yap, Sıhhiye."

"Pekâlâ, tamam." Lathe başını salladı. "Onu kaldırın. Ben revirde yaparım."

"Hayır!" Mukluk'un çatallı dili dışarı fırladı ve öfkeyle havayı kırbaçladı.

"Burada yapacaksın! Şimdi! Biz izlerken onu arayın."

Lathe içten içe lanetledi. Çocuğa tecavüz edilmesini engellemek istemişti, kendisine tecavüz edilmesini değil! Ama artık başka seçenek yoktu ve en azından zalim Horvath muhafızından daha nazik olacağını biliyordu.

"Peki," dedi tekrar, kısaca. "Ben yaparım."

Hâlâ masanın soğuk siyah metaline bastırılmış olan çocuğun arkasından yaklaşıarak bir kutu plastik kalkan eldivene uzandı. Eldivenler tabii ki ona göre idi; Horvath'ların pullu pençelerine uymazlardı.

Ama Torna kutuyu eline aldığı anda Mukluk kutuyu elinden düşürdü. "Hiç de bile Sıhhiye. Dizeaze'in seni etkilemeyeceğini sanıyordun. Hayır. glovezz."

Harika. Lathe hırlama ve baş muhafıza dişlerini gösterme dürtüsüne direndi. Bunun hiçbir yararı olmayacaktı ve muhtemelen Mukluk'u hem Lathe'ye hem de çocuğa acı verici aletini kullanması için kışkırtacaktı.

"Peki," dedi yine. "Eldiven yok. Ama en azından biraz kayganlaştırıcı kullanmak zorundayım. Aksi takdirde zarlar tahriş olacak ve zehirli olabilecek daha fazla asit üretecek."

Mukluk tekrar itiraz edecek gibi göründü ama sonunda sadece kuyruğunu salladı ve Lathe nadiren kullanılan tüpe uzanıp soluk mavi jöleden orta parmağının üzerine bolca sürerken diliyle sarı yarık gözbebeklerini yaladı.

Horvath'ların kendisini izlediğinin bilinciyle, bir elini çocuğun sırtına koyarak onu yatıştırmaya çalıştı. Keşke rahatlatacak bir şeyler söyleyebilseydi; keşke çocuğa nazik davranacağını anlatabilseydi. Ama Mukluk ve ekibi onu izlerken hiçbir şey yapamazdı; işine devam etmekten başka bir şey yapamazdı.

Çocuğun kalçalarının arasına uzanarak nazikçe ama sıkıca yokladı, delikanlının vücudundaki hassas açıklığı hissetti.

Çocuk hemen gerildi, işgalciyi dışarıda tutmaya çalışırken kalçaları kaya gibi sertleşti. Lathe onu suçlamadı ama duramazdı. Horvath'lar izlerken bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu.

"Sakin ol küçüğüm," diye mırıldandı, kendi kendine bir şey söylememesi gerektiğini söylemesine rağmen kelimeler dudaklarına yükseldi. Çocuğun sırtının küçük hafifçe ovaladı, titremesini yatıştırmaya çalıştı... çocuğun korkusunu hafifletebilmeyi diledi.

"Lütfen..." diye fısıltıyla cevap verdi, o kadar yumuşaktı ki Lathe zar zor duyabildi. Çocuğun sesinde gözyaşları vardı; Lathe'nin kalbini sızlatıyorlardı. Ama devam etmekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

"zr dilerim küçüğüm," diye mırıldandı kürek kemiklerinin arasını ovuşturarak. "Ama bunu yapmak zorundayım. Ya ben ya da Horvath'lardan biri, anlıyor musun?"

Bir an için yumuşak kalçalar daha da gerildi. Sonra ocuk ellerinin altında gevşer gibi oldu ve küçük beden rahatladı.

"Tamam... tamam," diye fısıldadı Lathe zar zor duyabildiği bir sesle. "Ben... anlıyorum."

"İyi ocuk," diye mırıldandı Lathe rahatlatıcı bir şekilde. "Çabucak halledeceğim. Gir ve ık - sadece saklamaman gereken bir şey saklamadığından emin olmalısın."

"Saklamak... saklamamam gereken her şeyi," diye tekrarladı ocuk aynı yumuşak fısıltıyla ve kırık bir kakhaha attı. "Merhamet Tanrıçası..."

Lathe rahatlatıcı bir şekilde, "Eğer benim Tanrıçam gibiyse, sana göz kulak olacaktır," dedi. "İşte geliyor... Sadece kapıyı aç ve beni içeri al."

Konuşurken orta parmağıyla çocuğun dar gül goncasını deldi, kaçak mal olmadığından emin olmak için sıcak, dar derinliklere yumuşak ve yavaşça kaydıldı. Bu aramaların aslında gerekli olduğunu biliyordu. Bazı mahkûmların vücutlarının bu en özel bölgesinde gizlenmiş çok şaşırtıcı ve endişe verici şeyler bulunmuştu. Titiz davranması gerekiyordu ama çocuğun muhtemelen daha önce hiç bu şekilde dokunulmamış olduğunu düşünerek nazik de olmaya çalıştı.

Ya da Yonnie Six'ten gönderilmiş bir kleyse belki de yleydi. Ama Lathe nedense böyle düşünmüyordu. Lathe'in altındaki küçük bedenin gerginliği korunaklı bir hayattan bahsediyordu; bu hayattan önce çocuğa iradesi dışında dokunulmamıştı. Lathe muayeneye devam ederken, bu cehennem çukuruna gönderilmek için ne yaptığını merak etti. Böylesine savunmasız görünen bir delikanlıyı BleakHall'a kim nasıl gnderebilirdi?

Parmağını kabzaya kadar soktuğunda çocuk tekrar sertleşti ve sonra bir kez daha gevşemeden önce yumuşak, küçük bir hıçkırık çıkardı. Bu umutsuz, kırık bir sestir; bir teslimiyet sesiydi ve Lathe'nin kalbini sıkıştırıyor gibiydi.

Pekala, çocuk bana ne istiyorsan yap diyor gibiydi. Seni durduramam, pes ediyorum.

Torna, aramayı olabildiğince çabuk bitirdi ve sonra geri çekildi, ellerini temizlemek ve mikropları öldürmek için bir sani-havluya sildi.

"Yok bir şey," dedi kabaca. "Şimdi revirde muayenemi bitireceğim."

Ama Mukluk buna karşı çıktı.

"Hayır! Boşluk araması tamamlandı. Diğerleri gibi o da zentral prozonlamaya alınacak."

Lathe itiraz etmek istedi ama iri Horvath muhafızı ağır kesicisini çıkarmış ve pullu avuçlarından birine vuruyordu. Mesaj açıktı

-Eğer Lathe daha fazla müdahale etmeye kalkarsa, hem kendisi hem de çocuk iğnenin tadına bakacaktı.

"Peki, o zaman onu merkezi işleme götürüp giydireyim," dedi.

Mukluk, çocuğu tutan diğer Horvath muhafızlarından birine, "Glukgag, onlarla git," diye emretti. "Bir şey planlamadıklarından emin ol."

Diğer Horvath selam verdi ve kendi ağır kesicisiyle Lathe'ye işaret etti.

"Gel bakalım ufaklık." Lathe çocuğun masadan kalkmasına yardım etti ve onu çıplak ve titreyerek kapıdan geçirip Horvath muhafızının da yakından takip ettiği Merkezi İşleme soktu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DÖRT

Ari ağlamamaya çalışıyordu ama üstünün aranmasını beklemiyordu - bunların hiçbirini beklemiyordu, her ne kadar beklemesi gerektiğini düşünse de

var. Soyunmaya ve hem X-ışınları hem de Manyetik Görüntüleyici ile her yönden taranmaya hazırды. Ancak herhangi birinin vücudunun içini incelemesine hazırlıklı *değildi*. Medic denen uzun boylu Kindred araya girmese çok daha kötü olabilirdi ama yine de şu anda kaldıracabileceğinden çok daha fazlası olduğunu düşünüyordu.

Bunu halletmek zorundasın, dedi kendi kendine öfkeyle. Ve Jak'ı bulup buradan bir an önce defolup gidemezsen çok daha fazlasıyla başa çıkmak zorunda kalacaksın! O yüzden sineye çek ve sızlanmayı kes. Ne de olsa bakire değilsin.

Elbette onun da fazla deneyimi yoktu. Jak'la birlikte *Ton-kwa* turnuvalarına gittiklerinde diğer yarışmacılarla birkaç kez terli terli oynaşmışlardı ama bunlar çok azdı hiçbir zaman tatmin edici olmamıştı. Birlikte olduğu birkaç (tamam, *iki*) erkek onu nasıl memnun edeceklerini ya da elleriyle ne yapacaklarını hiç bilmiyor gibiydi.

*Elleriyle **tam olarak** ne yapacağını bilen Medic'in aksine,* Kafasının içinde alaycı bir ses fısıldadı.

Ari ürperdi ve bir odadan diğerine geçerken bu düşüncüyü aklından uzaklaştırmaya çalıştı; bu oda hapishane üniformaları ve lastik yığınlarıyla doluydu

terlikler. Büyük Kindred'ın ellerini hâlâ üzerinde hissedebiliyordu... *içinde*. Ve hâlâ onun neden böyle bir şey yaptığını anlamıyordu.

Sadece nazik davranıyor ve onu arka kanalına kabaca sokulmuş bir Horvath parmağının acısından kurtarmaya mı çalışıyordu? Yoksa Tapper'ın adını "listesine" eklediğinde yaptığı gibi onu bir şekilde sahiplenmeye mi çalışıyordu?

Ari bu ikinci olasılığı çok daha muhtemel görüyordu. Yoksa koca Kindred onu revire tek başına götürmek için neden bu kadar hevesli olsun ki? İç bacaklarından aşağı aktığını hâlâ hissedebildiği soğuk, sümüksü şeyi kayganlaştırıcı olarak kullanıp başka bir parçasını içine sokmayı mı planlıyordu? Onu bulduğunda Jak dışında güvenilebileceği biri var mıydı? Ona tecavüz etmek istemeyecek biri?

Peki ya büyük Kindred bir şey yapmaya kalkarsa ne yapacaktı? Horvath muhafızı hemen arkalarındaydı ama Ari, kız gözlerinin önünde saldırıya uğrasa bile umurunda olmayacağı izlenimine kapıldı. Onları sadece komplo kurmadıklarından emin olmak için izliyordu - her ne demekse. Kindred neredeyse iki metre boyundaydı ve ondan en az yüz elli kilo daha ağırdı, hepsi de saf kas gücüydü; ayrıca zehirli dişleri vardı. Eğer ona bir şey yapmak isterse, Ari kendini savunabileceğinden şüpheliydi. Yıllarca aldığı *Ton-kwa* eğitiminin zehirlenmesi durumunda ona bir faydası olmazdı. O-

"Al, bunlar senin bedenine uygun görünüyor. Giy bunları."

Kafasını kaldırdığında, büyük Kindred'in turuncu ve mavi çizgili bir hapisane üniforması ve küçük bir çift lastik terlik tuttuğunu gördü.

"Teşekkür ederim," dedi Ari, bohçayı göğsüne bastırarak ve sesinin ne kadar zayıf ve kız gibi çıktığını görünce dehşete kapıldı. Çabucak sertleşmesi gerekiyordu yoksa burada ölü et olacaktı. "Yani, çok teşekkürler," dedi, sesini kalınlaştırmak ve büyük Kindred'in doğrudan gözlerinin içine bakmak için çaba sarf ederek.

Ama bunu yapmamalıydı çünkü baktığı anda kendini kaybetmişti. Gözleri mücevher tonlarındaydı; o güne kadar gördüğü en büyüleyici berrak, mavimsi yeşil tonlarıydı. Ona berrak tropik suları hatırlatıyorlardı... değerli taşları...

Daha önce gördüğüm birinin. Ama kim? Nerede? Rüyalarımda mı?

Büyük Kindred de aynı dikkatle ona bakıyordu, yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"İyi misin ufaklık?" diye gürledi usulca.

"I..." Birden Ari, bir eli çıplak sırtındayken diğer elinin içini hissini hatırladı ve gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. "Ben iyiyim," diye fısıldadı boğuk bir sesle.

Horvath muhafızı onlara "Komplo kurmak yok!" diye tısladı. "Drezzed'i alın."

Ari çabucak mavi ve turuncu çizgili tulumun içine girdi. Açıkçası mevcut olan en küçük tulumdu ama yine de minyon bedenine oturuyordu. Umurunda değildi; örtündüğü için minnettardı. Bu kadar çok yabancıнын önünde çıplak olmak -katı holo vücut kılığına girmiş olsa bile- aşağılayıcı ve son derece rahatsız ediciydi.

"Şimdi ne olacak?" diye sordurdu kendine, topuklarından fırlayan büyük plastik terlikleri ayağına geçirirken.

Medic, "Şimdi geri kalan tüm yeni mahkumların işlemleri tamamlanıncaya kadar bekleme alanına gideceksiniz," dedi. "Ondan sonra, Son Yemek ya da burada dedikleri gibi 'akşam yemeği'. Ondan sonra daimi hücre görevinizi alacaksınız ve uyuyacaksınız."

"Ama..." Ari içinde bir panik oluştuğunu hissetti ve bunu bastırmak için mücadele etti. "Peki ya egzersiz bahçesi? Ne zaman... ne zaman oraya gideceğim?"

Horvath muhafızı "Şimdiden zzky'yi mi özledin?" diye sordu. Gırtlaktan bir kahkaha attı. "Buna alış."

Büyük Kindred ona, "Karantina olmadığı sürece her gün öğlen yemeğinden sonra dinlenme saatimiz var," dedi.

"Yani... *yarına* kadar dışarı çıkamayacak mıyım?" Ari sesindeki korkuyu bastırmaya çalıştı ama başaramadı. Şu an ile ertesi günkü egzersiz dönemi arasında çok şey olabilirdi. Tapper onu yakalayabilir ya da atandığı hücrede yaralanabilir ya da aklına hemen gelen yüzlerce korkunç, ölümcül, iğrenç şeyden herhangi biri olabilirdi.

Büyük Kindred omuz silkti, geniş omuzları yeşil ve mavi çizgili üniformasının altında yuvarlanıyordu.

"Üzgünüm. Bu böyledir."

"Ama... ben... en azından kendi hücrem olacak mı?" Ari sesinin zayıf ve korkmuş çıktığının farkındaydı ama o anda elinde değildi - zayıf ve korkmuş *hissediordu*.

Horvath muhafızı "Sadece trusteezz'in kendi zellz'i vardır," diye tısladı. "Şimdi bekleme alanına gelin."

Ağrı kesicinin ucuyla Ari'nin kürek kemiklerinin arasına sertçe vurdu ve Ari tökezleyip neredeyse düşüyordu. Sadece büyük Kindred'in kolunun altındaki eli onun yüzüstü metal zemine düşmesini engelledi.

"Dikkat et," diye hırladı Kindred muhafıza, dişleri açıkça görülebiliyordu. "Bu küçüğün ne kadar küçük olduğunu göremiyor musun?"

Ari iri adamın elini sıktı, kendini savunmasız hissediyor ve bundan hoşlanmıyordu. "Ben iyiyim." Çenesini kaldırdı. "Kendi başımın çaresine bakabilirim."

Cevap vermedi, sadece onunla muhafızın arasına girdi ve üçü birlikte, üst kısımlarında hava delikleri olan birkaç büyük, şeffaf plastik cam kutuya bölünmüş bir sonraki odaya geçtiler.

Nezarethaneler metal sıralarla kaplıydı ve köşede mat gümüş bir komodin vardı. On ya da on iki mahkûmu nispeten rahat bir şekilde alabilecek kadar büyüktüler - ya da gerçekten tıka basa doluysalar on sekiz ila yirmi. Çoğu, Ari'nin giydiği mavi ve turuncu çizgili tulumları giyen yeni mahkûmlarla dolmuştu bile.

kendi üzerinde. Hiçbiri mutlu görünmüyordu, muhtemelen taşan bekletme alanlarına sıkışmış olmalarından kaynaklanıyordu.

Neredeyse hepsinden bağırışlar geliyordu ve birkaç iri erkek en yakın olanda dövüşüyordu, görünüşe göre gittikleri yer de orasıydı. Bekletme alanının şeffaf duvarlarında kan lekeleri vardı ve Ari tepeye yakın havalandırma deliklerinden birinden bir şeyin çıktığını gördü.

Yaklaştıklarında bunun kopmuş bir parmak olduğunu gördü.

Merhamet Tanrıçası.

"İşte." Horvath muhafızı ona eliyle işaret etti. "Zzupper zamanına kadar burada."

"Eğer onu oraya koyarsan akşam yemeği vakti geldiğinde hayatta olmayacak." Büyük Kindred'in derin sesi öfkeli bir hırıltıya dönüşmüştü.

Horvath omuz silkti. "Benim sorunum değil. Mukluk zzaid onu bir bekleme alanına koydu."

"Onu bir kafese koyun," dedi Medic.

"Bir ne?" Ari başını kaldırıp ona baktı ama adam ona bir bakış bile atmadı. Parlak turkuaz gözleri Horvath'ın kilitlenmiş, sessiz bir irade savaşına dönüşmüştü.

Sonunda gardiyan omuz silkti. "Peki. Bir kafes o zaman."

Ari'yi tekrar itti ama bu sefer Ari bu acımasız harekete hazırlıklıydı ve silahın kabzası neredeyse ona önce çevik bir hareketle öne doğru sıçradı.

"Nereye gidiyoruz? Beni nereye götürüyorsunuz?" diye sordu, hem muhafıza hem de Kindred' bakarak.

Kimse ona cevap vermedi. Büyük odanın arka tarafına götürüldü, burada ağır hizmet tipi zincir bağlantıdan yapılmış bir sürü aynı siyah metal yapı duruyordu. beş tane vardı, hepsi arka arkaya dizilmişti, her biri yaklaşık altı fit boyunda ve üç fit genişliğindeydi, iki ucunda tabutlar vardı.

Ari en yakındakine baktı - gerçekten *de* bir kafesti.

"Buraya," diye tısladı Horvath, pullu elini sallayarak ön taraftaki mekanizmanın kilidini açtı.

Klostrofobi Ari'nin boğazını pençeledi. Bir an için neredeyse bayılacak gibi hissetti.

"Ama yapamam... Orada olmam gerekmiyor," diye itiraz etti, midesi bulanmıştı. "Lütfen, ben-"

"Kapa çeneni," dedi Medic sertçe, ona ters ters bakarak. "İçeri gir - senin gibi küçük biri için en güvenli yer burası."

"Ben yetişkin bir wo-uh'um, adamım," diye itiraz etti Ari, o kadar üzgündü ki neredeyse kılık değiştirdiğini unutuyordu. Küçük yerlerden *nefret ederdi*. Çocukken bir keresinde Jak'la saklambaç oynarken küçük bir dolaba sıkışmış ve kimse onu bulana kadar saatler geçmişti. O küçücük, daracık metal kutuya giremezdi, *giremezdi* işte.

İri Kindred dişlerini göstererek, "İçeri gir ya da seni içeri *sokayım* mı?" sordu.

O dört sivri ucu görünce -normal bir insansıda köpek dişlerinin olması gereken yerde her iki tarafta da çift set vardı- Ari geri çekildi. Jak'a ulaşmadan önce zehirlenmesine gerek yoktu. Yine de ona bir kez daha seslenmekten kendini alamadı.

"Dürüst olmak gerekirse, başımın çaresine bakabilirim. Ben... ben klostrofobiğim," diye alçak sesle itiraf etti.

"Bunun için üzgünüm." Sesi biraz yumuşadı ama gözlerinde hâlâ kesin bir inanç vardı. "Ama klostrofobik olmak ölmekten iyidir ufaklık. Şimdi kafese gir yoksa seni kendim koyarım."

Ari yaptığı ya da söylediği hiçbir şeyin onun fikrini değiştirmeyeceğini ya da fark yaratmayacağını gördü. Ya sessizce kafese girecek ya da olay çıkaracaktı ki bu da onu sadece kız gibi ve zayıf gösterecekti ki buna hiç ihtiyacı yoktu.

Derin bir nefes alarak korkusunu bastırmak için elinden geleni yaptı.

En azından delikleri var - zincir halkadan yapılmış, dedi kendi kendine. Dolap gibi değil, dışarıyı görebileceğim. Her şey yoluna girecek. Sonsuza kadar değil. Sadece akşam yemeğine kadar.

"Devam et," diye gürledi büyük Kindred. "Acele edin, ilgilenmemiz gereken başka yeni mahkûmlar var." Elindeki acı çubuğunu boş boş çeviren Horvath'a bir bakış attı. Belli ki kertenkele muhafızın bu dramadan sıkılıp Ari'yi kalabalık, şeffaf plastik camlı tutma alanlarından birine koymasından korkuyordu.

Ve eğer bunu yaparsa, dışarı çıktığımda artık taze et olmayabilirim, diye düşündü acı acı. Büyük Kindred'in onu daha sonra kendi özel kullanımı için sağlam tutmak istediği ona gittikçe daha açık hale geliyordu - tıpkı Tapper gibi. Ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yokmuş gibi görünüyordu. En azından şimdi.

"Pekâlâ, tamam." Ellerini kaldırıp siyah kafese doğru geri çekildi. Kapı çarparak kapandığında, panik nemli bir eli boğazına sarıp sıkarken bir çığlığı ısırmak zorunda kaldı.

"İşte. Oyuk zzearch'e geri dönüyoruz," diye duyurdu Horvath muhafızı kafesin kapısını kilitlerken. Ama büyük Kindred oyalandı, siyah zincir halkasından aşağı, Ari'ye baktı. Mücevher tonlarındaki gözlerinde okunamayan bir bakış vardı. Acıma ya da sahiplenme olabilirdi; Ari bunu anlayamadı ama her iki durumda da hoşuna gitmemiştii.

"İyi olacaksın ufaklık. Seni kontrol etmek için daha sonra geri geleceğim," diye gürledi.

" etmeyin." Ari çenesini kaldırarak ona ters ters baktı. "Sana söyledim, ben iyi."

Gözleri sertleşti.

"Kendinizi kandırmayın. BleakHall'da kimse 'iyi' değildir. Buradaki herkes ölene kadar zaman kazanmaya çalışıyor ve eğer çok dikkatli olmazsanız bu er ya da geç gerçekleşecek."

Sonra döndü ve Ari, hızla uzaklaşırken geniş omuzlarının öfkeli duruşunu izledi.

OceanofPDF.com

BEŞ

D Neden çocuğa karşı bu kadar korumacı hissediyordu?

Lathe bilmeyi diledi... bir şekilde onunla savaşabilmeyi diledi. Ama yeni mahkûmun yanındayken duyguları bir dalga gibi yükseldi

-O kadar zorlayıcı ve güçlüydü ki kontrol edemiyordu.

Şu anda bile kafeste kapana kısılmış, panik ve klostrofobisiyle sessizce savaşan çocuğu düşünmek kalbini derinden yaralıyordu. Lathe kendini tutmak zorundaydı çünkü tek yapmak istediği geri dönüp kafesi açmak ve yeni mahkûmu bu cehennem deliğindeki hayvanlardan hiçbirinin ona zarar veremeyeceği güvenli bir yere götürmektir.

Kes , dedi kendi kendine şiddetle. Bu his mantıklı değil. Bu çocuğu tanııyorsun, onu daha önce hiç görmedin bile.

Ama bu doğru ya da haklı hissettirmiyordu. Bir şekilde çocuğu tanıdığını hissediyordu. O gözler - delikanlı sert olmaya çalışırken bile kırılğan olan o kocaman, kara gözler - bir şekilde Lathe'nin beynine kazınmıştı. Sanki onları daha önce görmüş gibi hissediyordu - sadece bir kez değil, birçok kez.

Ama bu çok saçma. Onu nasıl görmüş olabilirsin? Onu tanııyorsun, adını bile bilmiyorsun! diye kendisiyle tartıştı.

Bu son kısım kolayca halledilebilirdi. Revire geri dönen ve Mukluk'un şu anda incelemekte olduğu zavallı piçin çığlıklarını duymamaya çalışan Lathe, kapıyı sıkıca kapattı. Hırpalanmış tabancayı aldı.

Kayyum olduğuunda kendisine verilen tableti - BleakHall'un ilaçlara ihtiyaı olduğu için buraya geldikten yaklaşık bir gün sonra - hızlıca araştırdı.

ocuk hakkında şaşırtıcı derecede az bilgi vardı. Getirilen mahkûmların çoğunun sabıka kayıtları onun kolu kadardı ama ilk adı (Ari), yaşı (Lathe'nin inanmakta zorlandığı 24 devir, çünkü delikanlının henüz sakalı bile yoktu) ve birinin yanlışlıkla mükerrer olduğunu belirttiğı seri numarası dışında neredeyse hiçbir şey yoktu. Ari'nin hapsedilmesi için hiçbir neden belirtilmemişti, ne geldiğı gezegen, ne aile ne de çete bağlantısı, hiçbir şey. Peki burada ne işi vardı? BleakHall'da ömür boyu hapis gibi ağır bir cezayı hak edecek ne yapmıştı?

Lathe bilmiyordu ama istiyordu. Tablet araştırması, bilgiye olan susuzluğunu gidermek yerine, merakının alevlerini körüklemekten başka bir işe yaramamıştı. ocuk hakkında her şeyi bilmek istediğini fark etti - nereliydi? Sevdiğı ve sevmediğı şeyler nelerdi? Neden buradaydı?

Birdenbire spekülasyonunu durdurdu.

Bekle, neden bir mahkum hakkında bu kadar çok şey bilmek isteyeyim ki? Neyim var benim böyle? Daha önce yeni bir mahkuma hiç bu şekilde tepki vermemiştim. Onu korumak ve hakkında her şeyi bilmek için hissettiğim bu garip dürtü nedir?

Lathe'nin verecek cevabı yoktu ama bundan hoşlanmıyordu; kendi duyguları tarafından bu şekilde manipüle edilmekten hoşlanmıyordu. O bir doktor ve bilim adamıydı; mantığıyla yaşardı, duygularıyla değil.

Bununla savaşmalıyım, dedi kendi kendine. Neredeyse buradan ıkıyorum. Yeni bir mahkûma garip bir şekilde bağlanmak sorumluluktan başka bir şey değil. Bunu hemen atlatmalıyım. İşime dönmeli ve onu aklımdan ıkarmalıyım.

Bu fikri aklına iyice yerleştirdikten sonra revirin tıbbi malzemelerini bir kez daha düzeltmeye başladı... ancak kendini yine tablette çocuğun bilgilerinin olduğu sayfaya bakarken buldu.

Ari, diye düşündü, gözleriyle harfleri takip ederek. Neden seni daha önce görmüş gibi hissediyorum? Ve seni kendime nasıl unutturabilirim?

OceanofPDF.com

ALTI

"Z "Ari'nin kafesinin kilidini açmaya gelen Horvath muhafızı, Ari'nin kafesten çıkarılmasından iki saat ve birkaç sonsuzluk sonra Kilitlendi.

Kafesin ön kapısına yaslanmıştı, dışarı çıkmaya o kadar hevesliydi ki, sonunda kapı açılıp da kendisine nominal özgürlüğü verildiğinde tökezledi ve dizlerinin üzerine düştü.

"İşte, kalk. Kendini mi yaraladın?" Derin ses tanıdıktı; tıpkı kolunun altındaki, onu ayağa kaldıran el gibi.

Yine Kindred'dı-Medic. O muhteşem gözlerinde okunamayan bir ifadeyle ona bakıyordu.

Sanki bana sahip olmak istiyormuş gibi bakıyor, diye düşündü Ari. Ama o kimse tarafından sahiplenilmek niyetinde değildi.

Kafeste sıkışıp kalmışken, panik ve klostrofobiyle savaşıırken, kimsenin onu yapmaya geldiği şeyden alıkoymasına izin vermeyeceğine karar vermişti. Bir şekilde BleakHall'daki bu ilk (ve umarım son) geceyi atlatacak ve yarın Jak'ı görür görmez onu yakalayacak, taşıma balonunu çalıştıracak ve bir kuş kadar özgür bir şekilde buradan uçup gidecekti.

Bu plan aklıdayken, kimsenin -zehirli dişleri olan yedi ayak boyunda bir Kindred'in bile- yoluna çıkmasına izin vermeye niyeti yoktu.

"Bırakın beni." Ondan uzaklaştı ya da uzaklaşmaya çalıştı. Ama adamın bileğindeki nazik ama son derece sıkı tutuşunu kıramadı.

"Beni dinle Ari," dedi ısrarla. "BleakHall diğer hapishaneler gibi değil. -Buradaki her ceza ömür boyu hapis cezasıdır ve tek çıkış yolu ölümdür. Gardiyanlar sizi korumak ya da mahkumların birbiriyle kavga etmesini engellemek için burada değil; tek dertleri bizi kontrol altında tutmak. Bu da ilk gününüzde öldürülmenizin umurlarında olmadığı anlamına geliyor."

"Ve *sen* biliyor musun?" Ari tükürdü. "Bana zaten bilmediğim bir şey söylemiyorsun. Peki adımı nereden biliyorsun?"

"Araştırdım." Sanki onu araştırdığını itiraf etmek istemiyormuş gibi isteksizce konuştu. Pek bir şey bulamazdı, sadece Wheezer'a işlem yapmadan önce verdiği birkaç bilgiyi bulabilirdi. Aslında suçla ilgili bir geçmişi yok gibiydi.

"Neden beni aradın ki?" Ari talep etti. "Sen de o iğrenç Tapper gibisin, değil mi? İlgilenmiyorum!"

Gözleri kısıldı.

"Tapper'la tanıştın mı? Ne oldu? Sana zarar verdi mi?"

"Seni ilgilendirmez. Bırak beni!" Kadın bileğini tekrar çekiştirdi ve bu sefer adam isteksizce onu serbest bıraktı.

Nezarethanenin geniş çift kapısından geçerek yemek odası olduğu tahmin edilen yere doğru ilerleyen mahkûm kalabalığının arasına daldığında, büyük Kindred'in son bir şey daha haykırdığını duydu.

"On üç numaralı masaya otur, Ari! *On üç numaralı masaya* oturduğundan emin ol."

"Evet, doğru," diye mırıldandı Ari kendi kendine. "Sanki sen istedin diye masana oturacaktım gibi. Hiç sanmıyorum."

Koşuşturmayaya katıldı ve onu geride bırakarak çift kapıdan içeri daldı.

Lathe çocuğun gidişini derin bir tedirginlikle izledi. İçgüdüleri Ari'yi takip etmesi ve iyi olduğundan emin olması gerektiğini söylüyordu. Yemekhane, özellikle de yeni bir mahkûm için gezinmesi zor ve tehlikeli bir yer olabilirdi.

Ancak kendi Son Yemeğini yemeden önce bitirmesi gereken görevleri vardı ve bunları bitirmezse hücrelerine kapatılmakla cezalandırılabilirdi. Eğer bir gününü tecritte geçirmek zorunda kalırsa, yarın çocuğa hiç göz kulak olamayacaktı.

İsteksizce revire doğru geri döndü. Ari'nin kendisini dinlemesi ve doğru masaya oturması için Tanrıça'ya dua etti.

Aksi takdirde başı büyük belaya girecekti.

OceanofPDF.com

YEDİ

T Yemek odası - Ari bazı mahkumların yemekhane dediğini duymuş. -Nezarethaneden bir grup yeni mahkûm geldiğinde kantinin yarısı mahkûmlarla dolmuştu bile. Önündeki manzarayı inceledi, sanki uzun süredir yemek yememişler gibi kafeterya tarzı sıraya doğru ilerleyen kaynayan erkek grubunun uzak kenarında kalmaya dikkat etti.

Kardeşi için kalabalığı taramasına rağmen Jak görünürlerde yoktu. Farklı bir vardiyada yemek yemiş olmalıydı. BleakHall çok büyük olduğundan, her yemek için en az iki, hatta belki üç ayrı oturma yeri olması gerektiğini düşündü.

Ari iç çekti. Zaten bu gece birlikte kaçamazlardı; planının işlemesi için yukarıda açık bir gökyüzü olması gerekiyordu. Ama yine de ağabeyini görmek güzel olurdu. *Tulsa* mahsulünü satmaya giderken ona sarılıp veda etmesinin ve korsanlar tarafından yakalanıp sonunda onu buraya gönderen Yonnite metresine satılmasının üzerinden altı güneş ayı geçmişti.

Anısını bir kenara bırakarak yemekhaneyi taradı.

Altışarlı beş sıra halinde dizilmiş yaklaşık otuz uzun masa, geniş ve yankılı odanın uzunluğunu oluşturuyordu. Duvarlar siyah metalden yapılmıştı, tıpkı nezarethane ve hapishanenin geri kalanı gibi, en azından

Ari'nin görebildiği kadarıyla. Odanın ön tarafına yakın bir yerde, üzerinde boylu boyunca uzanan plastik camdan bir kalkan bulunan uzun bir tezgah vardı.

Mahkûmlar tezgâhın önündeki yığınlardan hırpalanmış metal bir tepsi ve bardak aldılar ve tepsiyi önlerine iterek sıraya doğru yürüdüler. Onlar ilerledikçe, plastik cam kalkanın altından uzun, gümüş renkli mekanik kollar çıkıyor ve tepsilerin üzerine yiyecek topakları bırakıyordu. En sonda, her adamın bardağını doldurabileceği, bulanık bir sıvıyla -muhtemelen suyla- dolu bir soğutucu vardı.

Ari'nin durduğu yerden hiçbirisi iştah açıcı görünmüyordu ama Kasvetli Salon'un kapılarına vardığı o sabahtan beri hiçbir şey yiyip içmediğinin de farkındaydı. Şu anda bile biraz halsiz hissetmeye başlamıştı. Eğer biraz beslenmezse, yarın Jak'a ulaşana kadar hayatta kalmak ve rahatsız edilmemek için zor zamanlar geçirecekti.

İsteksizce sıranın arkasına gitti ve yığınlardan bir tepsi ile bir fincan alarak tezgâh boyunca itmeye başladı. Yol boyunca dikkat çekmemeyi umarak yüzünü eğdi ve başını öne eğdi. Bir o yana bir bu yana kaçamak bakışlar atmasına rağmen kimse onu fark etmiyor ve rahatsız etmiyor gibiydi; belli ki dikkat çekmeme stratejisi işe yarıyordu. Ari rahat bir nefes aldı ve yoluna devam etti.

Çok geçmeden etrafına bakarak fazla vakit geçiremeyeceğini anladı çünkü plastik cam kalkanın altından çıkan paslanmış mekanik kollar gıcırdıyordu ve hiç de doğru çalışmıyordu. Ari, kolların çıkardığı yiyecek topaklarını yakalamak için hızlı olmak zorundaydı; kollar tepsiyi sarsak hareketlerle taşıırken Ari de hızlıca manevra yapıyordu.

Vay canına, bunların gerçekten ihtiyacı var! düşündü son kepçeyi yakalarken. *Acaba en son ne zaman bakıma girmişlerdi?* Evdeki laboratuvarında biraz zaman geçirse eminim onlara bir çözüm bulabilirdi ama tabii ki ev şu anda düşünmek için bile çok uzaktaydı. Bu arada, tepsisini bu durumdan uzak tutmaya çalıştı.

Uzun tezgâhın her yerinde yapışkan lekeler ve sümüksü izler vardı, bu da tüm mahkûmların yiyecekleri yakalamakta onun kadar hızlı olmadığını kanıtlıyordu.

Tabii ki "yemek" göreceli bir terimdi, diye düşündü tezgâhın sonuna ulaşır tepsisinde ne olduğuna bakarken. İnce siyah sosun içinde yüzen pembemsi, süngerimsi küpler vardı, et olabilirdi ve bir zamanlar bir çeşit sebze olabilecek kirli turuncu şeyler saçılmıştı. Tatlı olarak, içinde böcek parçalarına benzeyen mor lekeler olan parlak yeşil bir puding vardı.

Ugh! Ari, fincanını bulanık su dolu büyük soğutucudan doldururken düşündü. Bu korkunç görünüyor! Buradaki tek akşam yemeğimin bu olduğuna gerçekten memnunum.

Ama bu şey ne kadar kötü görünürse görünsün ve kokarsa koksun, midesinin guruldadığını hissediyordu ve enerji için en azından bir kısmını yutması gerektiğini biliyordu. Bir paket plastik mutfak eşyası alarak, geniş ve yankılı yemekhaneyi taradı ve oturacak bir yer aradı.

Masalar 1'den 30'a kadar numaralandırılmıştı ama çoğu dolu görünüyordu. Yine de Ari mahkûmların masalara doluştuğunu ve masalarda oturan mahkûmların yeni gelenlere yer açma konusunda şaşırtıcı derecede uyumlu olduklarını gördü. Bu güzeldi ama yine de çoğunlukla dolu olan masalardan herhangi birine sıkışmayı denemek istemedi.

Büyük Kindred'in oturmasını emrettiği 13 numaralı masaya bakmaktan kendini alamadı. Diğer masalar kadar dolu değildi ama orada oturan insanlar son derece tuhaf görünüyordu.

Görünüşe göre BleakHall'daki tüm mahkûmlar insansı değildi ve insansı olmayanların çoğu da tercih ettikleri oturma yeri olarak şanslı 13 numarayı seçmişti. Ari orada oturan sekiz dokunaçlı mor bir yaratık gördü; bunlardan dördünü gagaya benzeyen ağzına yiyecek sokmak için kullanıyordu ve diğer dördü de yakın komşuları da dahil olmak üzere masanın uzunluğunu araştırıyordu.

Bu komşulardan biri o kadar büyük bir erkekti ki bankın bir tarafının çoğunu kendisi kaplıyordu. Parlak yeşil bir teni vardı ve omuzlarına oturan ve sırtından aşağı inen bir tür koşum takımı giyiyordu. Koşumdan çıkan yeşil sıvı şişeleri omurgası boyunca bir çıkıntı halinde uzanıyordu. Ari, bunun bir tür sıvı dağıtım sistemi mi olduğunu merak etti. Yoksa bu garip şişelerin başka bir nedeni mi vardı?

Yeşil tenli erkeğin karşısında turuncu tenli biri oturuyordu. Tuhaf ten rengini bir kenara bırakırsak, bu adam belli belirsiz insansı görünüyordu. Hatta kafasında bir tutam saman gibi sarı saç vardı ve küçük bir elinde küçük bir iletişim cihazı tutuyor ve başparmaklarıyla ona vuruyordu. Yemek ısırıkları arasında masadaki diğer erkeklere bağıyor gibi görünüyordu ama hiçbiri onu dinlemiyordu.

Ari onun ne dediğini duyamıyordu ama duymak istemediğine karar verdi. Neden büyük Kindred ona yemekhanedeki en garip sakinlere sahip gibi görünen masaya oturmasını emretmişti?

Muhtemelen beni izole etmek ve kendi başıma kalmamı sağlamak için, diye düşündü ürpererek. Şey, hayır teşekkürler - istediği yere oturacaktı, diye karar verdi Ari. Ve şu anda en çok istediği şey yalnız kalmaktı.

Bu düşünceyle arkasını döndü ve tam da aradığı şeyi, tamamen terk edilmiş bir masayı gördü. Yemekhanenin sağ köşesindeki en uzak masaydı -30 numaralı masa- ve onu gördüğüne sevindi. Orada huzur içinde yemeğini yiyebilirdi -ya da midesi ne kadar kaldırabilirse. Belki o zaman iyi bir saklanma yeri bulabilir ve ışıklar sönene kadar Tapper'dan uzak durmaya çalışabilirdi.

Gece için bir hücreye atandığında tam olarak ne yapacağı konusunda Ari'nin hiçbir fikri yoktu. Belli belirsiz bir umudu vardı, belki saklanabilir ve hiç görevlendirilmeyebilirdi. Egzersiz avlusuna çıkma zamanı gelene kadar hapislananın kenarlarında takılabilirse Jak'ı bulabilir ve onları buradan çıkarabilirdi.

Boş masanın ortasına oturarak, kör bir plastik kalemle yemeğini karıştırmaya başladı. Neredeyse turuncu sebze parçacıklarından birini deneyecek cesareti bulmuştu ki, bir tepsi gürültüyle sağına bırakıldı. Sonra bir tane de soluna bırakıldı ve Ari kafasını kaldırıp baktığında, eskiden boş olan masanın tamamı, alınlarında mor mürekkeple yapılmış aynı uğursuz yılan dövmesini taşıyan sert yüzlü suçlularla dolmaya başladı.

Birdenbire Ari tam arkasında birinin durduğunu fark etti. Nasıl bildiğini bilmiyordu, sadece biliyordu. Belki de kürek kemikleri arasındaki sürünme hissi ya da karşısındaki adamın yüzündeki ifadeydi. Hangisi olursa olsun, elindeki plastik aleti bıraktı ve uzun boylu, inanılmaz derecede zayıf bir erkeğin orada durduğunu görmek için döndü. Uzun, ince yüzünde boş bir ifadeyle ona bakıyordu ama Ari solundaki adamın ondan biraz daha uzaklaşırken "Lanet olsun!" diye mırıldandığını duydu.

Bir iskelet kadar ince ve iki kat daha korkutucu olan taş suratlı adam, "Sanırım," dedi, "benim yerimde oturuyorsunuz."

OceanofPDF.com

SEKİZ

T Ari'nin kürek kemikleri arasındaki sürünme hissi daha da kötüleşti ve ücuduna yayılarak kafa derisinin korkuyla karıncalanmasına neden oldu. Belli ki oturduğu bu "boş" masa hiç de boş değildi. Aslında, tüm bu mahkûmların alınlarında gördüğü mor yılan dövmesi bir gösterge ise, kendisini doğrudan bir tür yılanın bölgesine oturtmuş olabilirdi.

tarikat ya da çete.

"Ben... Özür dilerim," diyerek tepsisini aldı ve ayağa kalkmaya başladı. "Buraya oturmak istememiştim. Yani, buranın senin koltuğun olduğunu bilmiyordum."

İnce ama inanılmaz derecede güçlü bir el omzuna indi ve onu plastik çelik sandalyeye geri itti.

"Sen bir Yılan mısın?" Zayıf adam o kadar sessiz konuşuyordu ki kız onu zar zor duyabiliyordu ama gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Ben bir *ne miyim*?" Ari kelimeleri zorlukla çıkarabildi.

"Opulex depo bölgesinden, Yonnie Six'ten bir Liman Tarafı Yılanı mısınız?" diye sordu adam ona. "Ve daha spesifik olarak, depo bölgesinin Liman Tarafı Yılanlarının Büyük *Jiho*'su musunuz?"

"Hayır." Ari'nin ağzı kurudu ve midesi düğümlendi. "Hayır, tabii ki... tabii ki hayır."

"Peki *o zaman, neden Liman Tarafı Yılanlarının Büyük Jiho'su için ayrılmış koltukta oturuyorsun*?" diye bağırdı adam

Aniden yüzüne baktı, ince dudaklarından tükürük parçaları uçtu. "*Bunu bana söyleyebilir misin? SÖYLEYEBİLİR MISIN?*"

"Ben... Ben burada yeniyim," diye soluk soluğa kalan Ari korkudan neredeyse bayılacak gibi oldu. İskelet adam daha önce o kadar yumuşak konuşmuştu ki, aniden çığlık atması büyük bir şok etkisi yaratmıştı. Adamın üzerine *Ton-kwa* fırlatmayı düşündü ama yer yoktu; masada sıkışıp kalmıştı ve etrafı mahkûm çetesiyle çevriliydi.

Kendimi savunma becerilerim burada düşündüğüm kadar işe yaramıyormuş, diye düşündü uyuşmuş bir halde ve çete üyelerinin ona ne yapacağını merak etti.

"Lütfen," dedi tekrar konuşmaya cesaret ederek. "Seni kırmak istememiştim. Sadece yalnız yemek istedim, böylece etrafımda-"

"Katiller ve haydutlar" demek üzere olduğunun ve bu sözlerin çok kötü algılanabileceğinin farkında olarak aniden sözünü kesti. "Etrafım diğer insanlarla çevrili," diye bitirdi sonunda, beceriksizce. "Ben, uh, kendi başıma olmayı seviyorum."

"Ah, yalnızlık. Evet, ben de bundan zevk alıyorum." Zayıf adam aniden yeniden sessizleşti, konuşurken neredeyse samimiydi. "İnsanın yalnızlık ve huzur bulabileceği söylenen yeri biliyor musun?" diye sordu Ari'ye sohbet edercesine.

"Um...hayır." Gergin bir şekilde boğazını temizledi. "Nerede... nerede olabilir?"

"Ölüm!" diye bağırdı adam yine. "*ÖLÜMDE yalnızlık vardır!*" Ari'nin sağındaki, kolları kalçaları kadar büyük, oldukça kaslı bir mahkûm olan adama dönerek tek parmağıyla anlamlı bir hareket yaptı ve onu işaret ederken boğazını kesti.

Adam bir kez başını salladı ve Ari'yi omuzlarından tutarak sandalyesinden kaldırdı ve bir bez bebek gibi önünde havada tuttu.

Ari kaçmaya çalışarak mücadele etmeye ve çırpınmaya başladı. Belli ki bu bir ölüm kalım meselesiydi ve o kesinlikle ölmek istemiyordu. Fakat

Onu tutan devasa adama birkaç iyi yerleştirilmiş tekme atmayı hedeflediğinde, sadece onu daha uzakta tuttu, böylece ona ulaşamadı.

"Bakıyorum da yeni hücre arkadaşımı bulmuşsun, demek buldun."

Yeni ses korkunç derecede tanıdıktı ve Ari soluna baktığında Tapper'ın iki uşağı Fenrus ve Gorn'la birlikte arkasında durduğunu gördü. Yanında Horvath muhafızlarından biri de vardı - daha önce üst araması yapan büyük muhafız - Medic'in onun yerine kendisini araması için ikna ettiği muhafız.

Medic, büyük Kindred neredeydi? Belki de başka bir sebep olmasa bile onu kendine saklamak için kurtarabilirdi? Ama yemekhaneye hızlıca bir göz attığında görünürde olmadığını fark etti.

Ari tek başınaydı.

"Ne demek yeni hücre arkadaşın?" Yılanların Büyük *Jihosu* olduğu kesin olan zayıf adam kaşlarını çatı. "Bu çaylak geldi ve masamızda *benim* yerime oturdu - onun hayatı benim hayatım."

Tapper dostane bir tavırla, "Ve sen de ," dedi. "Ama ben onun kışına sahip olmaz. Bak, o bir bakire -*gerçek* bir bakire- ve onlardan birine sahip olmayı ne kadar istediğimi biliyorsun. Yıllardır bir tane bile olmadı. Ayrıca, listemde o da var."

"Listeniz, ha?" Büyük *Jiho* kaşlarını çatı. "Ve onu yarın alabileceğimi söylüyorsun, kışını talep etmeyi bitirdikten sonra?"

"Elbette yapabilirim." Tapper'ın küçük, domuz gözleri açgözlülükle parladı. "Aslında bu akşam onu daha sonra bile alabilirsin - ışıklar sönmeden önce onu kaç kez tatmak istediğime bağlı olarak. Bildiğiniz geceleri hücremi paylaşmayı sevmiyorum."

"Evet, biliyorum. Ben de bilmiyorum." Büyük *Jiho* başını salladı. "Pekâlâ, ekibimden size bir dostluk jesti olarak, bu küçük *chirro-putango*'yu bu gece için size bırakıyorum. Yarın bana karşı yaptığı küstahlık için canını alacağım." Hâlâ bir şey yapmamış olan uşağına döndü.

Ari'yi et kancası ellerinden sallıyordu. "Bırak onu. Bu gece Tapper'ın."

"Çok , *Jiho* ." Tapper başıyla onayladı.

Ari tüm bu alışverişi giderek artan bir gerçekdışılık hissiyle izlemişti. Şüphesiz bu bir tür rüyaydı, değil mi? Bu iki adamın dün geceki *bibble-ball* maçını tartıştıkları tonda onun tecavüzünü ve cinayetini tartışmalarını gerçekten dinliyor olamazdı, değil mi? Evet, bu kesinlikle bir rüya olmalıydı.

İşte bu tür bir düşünce seni öldürtecek, diye fısıldadı kafasının içindeki aceleci küçük ses. *Bu bir rüya değil, Ari ve eğer şimdi kaçmazsan, hiç kaçamayacaksın. Tecavüze uğrayıp öldürüleceksin ve muhtemelen yarın kahvaltıda hapishane kantininde servis edileceksin. Buradan hemen gitmelisin!*

Bu düşünce onu kendine getirir gibi oldu ve gözlerini kırıştırıp başını salladı, tam da devasa Yılan çetesi üyesi onu aşınmış metal zemine indirirken.

Tapper kendi uşaklarından birini başıyla işaret ederek, "Götür onu Fenrus," dedi. "Sen ve Gorn güzel çocuğu hücreme getirin. Onu soyun ve halımın ortasına koyun ki o bakir kıcını almadan önce onu hayranlıkla seyredebileyim."

"Öyle yapacağız, Tapper! Öyle yapacağız," diye kıkırdadı Fenrus dişlerinden geriye kalan kararmış kütüklerin arasından. Yılan onu serbest bırakınca Ari'ye uzandı ama Ari onun için hazırды. Suçlunun solar pleksusuna hızlı bir dirsek darbesi indirdikten sonra koşmaya başladı ve kalabalık masaların arasından, arkasında yırtıcı bir hayvan olan küçük bir orman yaratığı gibi hızla ilerledi.

"Yakalayın onu çocuklar!" diye uluduğunu duydu Tapper. "Listemin en başında o var ve kaçıyor, kaçıyor!"

Ari sanki şeytan peşindeymiş gibi kaçıyordu ve bildiği kadarıyla şeytan da peşinde . Tecavüze uğramak ve öldürölmek kaçmak için yeterli bir sebep değilse

ne olduğunu bilmiyordu.

Mahkûm kalabalığının arasından çevik bir şekilde sıçradı, koridordakilerin etrafından dolaştı, gözleri yemekhanenin çıkışına sabitlendi. Oradan geçebilirse saklanacak bir yer bulabilirdi. BleakHall gibi devasa bir binada, onun gibi ufak tefek bir insanın sıkışabileceği sayısız çatlak ve yarık olmalıydı.

Neredeyse ! Ari omzunun üzerinden bir bakış attı... ve hemen ardından uzanmış bir bacağa takıldı.

Gürültülü kahkahalar ve kaba bağırışlar arasında ayağa kalkmaya çalıştı. Ama kısaç benzeri bir kavrama aniden dirseğine yapıştı.

"Üzgünüm evlat." Sert yüzlü bir dolandırıcı -ona çelme takanla aynı kişiydi- onu ayağa kaldırdı. "Ama Tapper'ın sana borçlu olması her zaman iyidir. Kişisel bir şey değil. Sadece iş, anlarsın ya." Sesini yükseltti. "Tapper! Buradayım, onu yakaladım!"

"Bırakın beni! Bırakın beni!" Ari boş yere çekip durdu ama mahkûmun eli demir gibiydi; ondan kurtulmasının imkânı yoktu.

Ari'nin paniği arttıkça, Tapper yavaş adımlarla yaklaştı, kayyum tulumunun üst kısmı ve kolları dökülen su birikintileri ve yemek lekeleri arasında sürükleniyordu, kıllı karnı müstehcen bir hamilelik gibi çıkıntılıydı.

"Şimdi, şimdi, güzel çocuk," dedi kendisini tutan mahkûmdan kurtulmak için umutsuzca çekiştiren Ari'ye. "Bana öyle geliyor ki Yoder seni iyi yakalamış, değil mi?"

"Onu sadece senin için yakaladım, Tapper," dedi büyük mahkûm saygıyla başını sallayarak.

"Aynen öyle, aynen öyle. Bir dahaki sefere ayrıcalıklara ihtiyacın olduğunda hatırlanacaksın, Yoder, öyle olacak," dedi kıllı çete patronu.

"Bırakın beni! Ben takas edilecek bir mal değilim!" Ari bağırdı. Yoder'ın sert orta kısmına bir tekme attı ama

Sağlam bir şekilde bağlanan adam, öksürüp iki büküm olmasına rağmen onu tutmaktan asla vazgeçmedi.

Tapper'a alçak ve boğuk bir sesle "O vahşi biri, öyle," dedi. "Öyle.

Onu benim için bir dakika daha tut, olur mu Yoder?"

Bir adım öne çıkan Tapper geri çekildi ve Ari'nin suratına bir yumruk indirdi.

Ari darbenin geldiğini gördü ve son saniyede başını çevirmeyi başardı, böylece yumruğu hedef aldığı burnu yerine yanağına düştü. Ama burnunun kırılmasını engellemiş olsa da, acı hâlâ derisinin altında patlayan bir bomba gibi şiddetliydi.

Daha önce hiç böyle vurulmamıştı -*Ton-kwa* savaşında bile- ve ağır altın yüzük derisini acımasızca sıyrıp yüzüne saplanırken bir çıtırtı duydu. O kadar çok acımıştı ki bir an için zar zor nefes alabildi.

"Ahh!" diye soludu, gözlerinden acı ve öfke yaşları fışkırdı. "Sen *göt herif!*"

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz onları söylememesi gerektiğini anladı; Tapper'ı daha da kızdırmaktan başka bir işe yaramayacaklardı. Yine de ona zaten planlamış olduğundan daha kötü ne yapabilirdi ki?

Cevabının gelmesi uzun sürmedi.

Tapper'ın yüzü karardı, gür kaşları kel kafasının üzerinde birbirine yaklaştı.

"Duydunuz mu çocuklar? Bu güzel çocuğun az önce bana ne dediğini duydunuz mu?" diye sordu Fenrus ve Gorn'a bakarak.

"Elbette Tapper. Sana *göt herif* dedi, o yüzden yaptı." Ari'nin daha önce orta kısmına attığı dirseğin etkisinden kurtulduğu anlaşılan Fenrus hevesle konuştu.

"Utanç-utanç..." Gorn dilini şaklattı ve başını onaylamaz bir şekilde salladı. "Böyle güzel bir ağızdan böyle bir söz duymak korkunç."

"Kesinlikle öyle, Gorn." Tapper başını salladı ve Ari'nin yüzüğündeki kanı hapisane tulumunun bir koluyla sildi. "Ve bu güzel çocuk beni ne kadar hayal kırıklığına uğrattı söyleyebilir miyim? Böyle iğrenç, iğrenç şeyler söyleyerek..."

Eğilerek Ari'yi yüzünden yakaladı. Parmakları sıkılaştı, Ari acı içinde nefesini verene kadar sıktı, sert hareketleri yanağında kırılan şeyi yerinden oynattı ve yüzünün sol tarafında bıçak gibi bir acıya neden oldu.

Ari'nin meydan okuyan, gözyaşlarıyla dolu gözlerine bakarak, "O zaman size bu iğrenç sözler hakkında ne yapacağımı söyleyeyim çocuklar," dedi, sıcak, kokuşmuş nefesi Ari'nin yüzüne üflüyordu. "O güzel ağzını *sikimle* yıkayacağım. O güzel bakire kıcını almadan hemen önce," diye hırladı ve Ari acı içinde haykırana kadar yüzünü sıktı. Sanki yüzünü tekrar tekrar kırıyormuş gibi hissetti! "Sonra da seni Yılanlara teslim edeceğim ve intikamlarını almalarına izin vereceğim," diye bitirdi Tapper. "*Bu* konuda ne düşünüyorsun güzel çocuk?"

Ari cevap bile veremedi. Çok acı çekiyordu, gözlerinden süzülen yaşlar yırtık yanağını yakıyordu. İşler nasıl bu kadar çabuk ters gitmişti, diye düşündü belli belirsiz. Kusursuz olduğunu düşündüğü bir planı vardı ve şimdi Jak'ı bir daha göremeden tecavüze uğrayıp öldürülmek üzereydi. Bu nasıl olmuştu?

Hanna haklıydı. Buraya hiç gelmemeliydim. Burayı küçümsedim ve kendi yeteneklerimi abarttım.

Şimdi kibrinin bedelini hayatıyla ödeyecekti.

Merhamet Tanrıçası, diye dua etti Fenrus ve Gorn onu kollarından sıkıca . *Lütfen, buraya gelerek aptallık ettiğimi biliyorum ama Jak'ı kurtarmayı çok istedim. Küçüklüğümden beri sana dua etmediğimi biliyorum ama lütfen şimdi bana yardım eder misin? Başım çok büyük belada... Lütfen... **Lütfen...***

Ne bir cevap ne de bir çıkış yolu vardı. Diğer mahkûmların alkışları ve alaycı bağırışları arasında sürüklenerek götürüldü.

Horvath'ın kayıtsız gardiyanları onu izlemekte ve kurtarmak için hiçbir şey yapmamaktadır.

Ari öleceğinden emindi.

OceanofPDF.com

DOKUZ

Lathe yemekhaneye yaklaşırken bağışları duydu ve Yedi Cehennem'de neler olup bittiğini tedirginlikle merak etti. Koridoru taradı hızla içeri açılan geniş çift kapıya geldi ama gürültünün nedenini hemen göremedi. Mahkûmlar hararetili bir şekilde konuşuyor ve el kol hareketleri yapıyordu ama ilk kez kavga çıkmıyordu, bu da şaşırtıcıydı.

Masa 13'e doğru ilerledi - kendilerini birçok çeteden herhangi birine bağlamayı reddeden tarafsız taraflar için belirlenmiş olan masa - ve Ari'yi aradı.

Çocuk orada değildi.

Lathe etrafına bakınıp Ari'nin yemekhanenin *hiçbir yerinde* olmadığını fark edince nefesinin altından küfretti. Nereye gitmiş olabilirdi? Eğer bekleme alanının girişine dik olarak yerleştirilmiş büyük çıkıştan çıkabileceğini düşünüyorsa, yanılıyordu. Her yemek saatinde tüm mahkûmlar sayıldıktan sonra kapanan ve sadece belirlenen saat dolduğunda açılan büyük çift kapıdan geçebilmek için kimliğinize mütevellî statüsünün eklenmesi ya da Horvath gardiyanlarından birinin varlığı gerekiyordu.

Peki Ari nerede olabilir?

"Selamlar Medic," diye gürledi Xolox, sekiz dokunaçlarından birini Lathe'ye doğru sallayarak. Gibbous Seven'dan bir Sporrان'dı ve Yonnite Sahibesi'nin en sevdiği kölelerinden birini öldürmek suçundan hapse atılmıştı. Ama bu bir tutku suçuydu ve genellikle yeterince güler yüzlüydü ve en azından Lathe'nin görüşüne göre, insansı mahkûmların çoğundan daha fazla konuşmaya değerdı.

"Selamlar, Xolox," diye karşılık verdi. "Affedersiniz ama aranızda yeni bir mahkûm gören var mı? Siyah saçlı ve koyu mavi gözlü bir çocuk. Ona yemek için 13 numaralı masaya gelmesini söyledim ama onu etrafta göremiyorum."

"Erkek mi? Özür dilerim Medic, ama siz insansıların neredeyse tamamı bana aynı görünüyor." Xolox dokunaçlarını özür dilercesine silkti.

Drumph, karşısında oturan turuncu tenli exopod sadece gevezelik ediyor ve oyuncak iletişim bağlantısına bir şeyler yazıyordu. Klinik olarak deliydi ve hiçbir zaman mantıklı bir şey söylemedi, ancak Lathe bir zamanlar halkı arasında karizmatik ama son derece sahtekâr bir lider olduğunu duymuştu.

Ama Xolox'un yanında oturan Gumper ağır başını kaldırdı.

"Tapper'ın kaçırdığı... çocuktan bahsediyor olabilir," dedi yavaş ve ağır sesiyle. Kimyasal olarak *tembelliğe* bağımlıydı; bu ilaç derisinin yeşile dönmesine ve cüssesinin devasa boyutlara ulaşmasına neden oluyordu.

"Ne?" Lathe ona dönerek sordu. "Ne dedin sen? Çocuğu gördün ve Tapper onu aldı mı? Nereye götürdü?"

"Onu... hücreesine... götürdüm... sanırım." Omurgasındaki kalıcı enjeksiyon bölgeleri aracılığıyla omurilik kanalına sürekli olarak verilen ilaç, Gumper'ın düşünmesini ve konuşmasını da acı verici bir şekilde yavaşlattı.

"Neden? Neden onu aldı?" Lathe sordu, sonra başını salladı. "Boş ver." Gumper'ın zahmetli açıklaması için zamanı yoktu ve zaten buna ihtiyacı da yoktu. Tapper'ın acemi bir mahkûmu hücreesine götürmesinin tek bir nedeni vardı, o da dostça bir iskambil oyunu oynamak *değildi*.

"Kahretsin!" diye yemin etti 13 numaralı masadan ayrılıp çıkış kapısına doğru koşarken. Böyle bir şey olmasından korkuyordu; çocuğun eşsiz güzelliğinin Tapper'ın dikkatini çekmesinden korkuyordu. Ve suç patronu bir kez birini kestirdi mi, onlar için her şey biterdi. Sendika bağlantıları olan en üst düzey çete lideri olarak Tapper'ın sözü BleakHall'da kanundu. Artık Ari'yi ondan geri almanın hiçbir yolu yoktu.

Yine de, Lathe denemek zorundaydı.

Tekrar küfrederek daha hızlı koştu, çıkış kapılarına o kadar hızlı çarptı ki, eski mekanizmaları onu dışarı çıkarmak için kayarak açılırken protesto için inlediler. Sonra da Tapper ve diğer mütevellilerin -kendisi de dahil- hücrelerinin bulunduğu hücre bloğuna doğru merdivenleri hızla tırmanmaya başladı.

Tanrıça, diye dua etti koşarken. Tanrıça, lütfen onu kurtarmama yardım et! Neden bu kadar önemli olduğunu bilmiyorum, sadece önemli olduğunu biliyorum. Ari'yi kurtarmalıyım, lütfen!

OceanofPDF.com

ON

Ari, iyi döşenmiş hücrenin ortasındaki halının üzerine çıplak bir şekilde diz çöktü. O kadar güzel dekore edilmişti ki, neredeyse yüksek kaliteli bir Phobos'ta, geldiği yerde, fiyatlandırılmış tek birim konut. İki tarafındaki şeffaf plastik cam duvarlar hariç tabii.

Aşağıya baktığında aslında çok güzel bir halı *olduğunu* fark etti. Altın ipliklerle işlenmiş koyu kırmızı bir hav, her türlü muhteşem deseni oluşturuyordu. Bilmesi gerekirdi - Fenrus ve Gorn onu buraya getirip soyduklarından beri üzerinde çalışıyordu. Muhtemelen hiç kan bile göstermezdi.

Yeni hapisane tulumu Tapper'ın ranzasının ayakucunda buruşuk bir yığın halinde duruyordu ve elleri arkadan bir tür yapışkan bantla bağlıydı. Bak/dokun cihazı hâlâ iyi çalışıyordu ve kalçalarının arasında sallanıyormuş gibi görünen erkek göğsünü ve cinsel organını yansıtıyordu

-Ama bu noktada bu küçük bir teselliydi.

BleakHall'daki mahkûmların erkek yerine kadın olduğunu öğrenirlerse ona ne yapacaklarından korkuyordu - şimdi her halükârda ona tecavüz edip öldüreceklerini biliyordu.

Lütfen, Tanrıça, çok fazla acımasına izin verme, diye dua etti. Ve Jak'ın bana ne olduğunu öğrenmesine izin verme. Onu kurtarmaya çalışırken kendimi öldürttüğümü öğrenirse kendini çok kötü hisseder.

"Bakın burada ne varmış. Yemek bitti ve görünüşe göre tatlı zamanı çocuklar!" dedi başının üstünden bir ses.

Ari çıplak vücudunda bir ürperti hissetti. Tapper buradaydı. Bu da kısa soluklanmasının sona erdiği anlamına geliyordu.

Kıllı çete reisi, lastik terlikleri yemyeşil halının derin uykusu üzerinde fısıldayarak salına salına ilerledi. Durdu ve kıllı göbeği neredeyse Ari'nin başının üzerinde olacak şekilde Ari'ye doğru yaklaştı. Alıştırılmış bir poz gibi görünüyordu.

Bunu kaç kişiye daha yaptı? diye merak etti, hareket şişmiş sol yanağının acıyla zonklamasına neden olduğu için irkilerek başını kaldırdı. Sırf canı istediği için kaç masum kurbana tecavüz etti ve öldürdü?

Bu düşünce onu öfkелendirdi ve Tapper'a meydan okurcasına baktı, Tapper hâlâ ona et parçasıymış da ilk ısırığı nereden alacağını düşünüyormuş gibi bakıyordu.

"Şimdi, şimdi, güzel çocuk, kaşlarını çatma," dedi ona aldatıcı bir şekilde nazik bir gülümseme vererek. "Cezalandırılma zamanın geldi, öyle de oldu. Ve hatırladığım kadarıyla, o pis ağzını sikimle yıkayacağıma söz vermiştim, öyle de yaptım."

Sarkık göbeğinin altına uzanarak yeşil ve mavi çizgili tulumunu biraz daha açtı ve kalın siyah saçlarının arasından çıkan kısa, güdük bir kök sebze benzeyen şeyi ortaya çıkardı.

Burnuna çarpan ekşi, yıkanmamış erkek eti kokusu Ari'nin öğürme isteği uyandırdı ve aşırı istekli bir solucan gibi büyüyen ve seğiren penisinin görüntüsü de midesini bulandırdı.

"Merhamet Tanrıçası üzerine yemin ederim," dedi kalın bir sesle. "O şeyi yüzüme yaklaştırırsan ısırıp koparırım, sonra da üstüne kusarım. En son ne zaman banyo yaptın?"

Pervasız sözcükler, onları durduramadan ağzından döküldü
-Dilini tutmakta hiçbir zaman iyi olmamıştı. Jak bu konuda ona gülerdi ama artık gülünecek bir şey değildi.

Tapper'ın yüzü öfkeyle karardı.

"Isırıp koparacak mısın, tatlı çocuk?" diye hırladı. "Hiç sanmıyorum. Fenrus, Gorn-biriniz bana pense getirsin. O güzel beyaz dişleri çekelim ve sonra küçük dostumuzun nasıl ısırıldığını görelim."

"Onları yakalayacağım Tapper, yani yakalayacağım!" Fenrus hevesle bir ayağından diğerine zıpladı. "Ben de çekebilir miyim? Çekebilir miyim? Çekebilir miyim?"

"Öyleyse yapabilirsin, Fenrus evladım. Ve Gorn da. Onunla işim bittiğinde ikiniz de onun ağzının ve kışının tadına bakacaksınız," diye söz verdi Tapper. "Bu güzel çocuğa, keşke Yılanlar ben ona ulaşmadan önce işini bitirmiş olsalardı dedirteceğiz."

Demek tecavüze uğrayıp öldürülmekten daha kötü olan şey buymuş, diye düşündü Ari. Önce tüm dişlerinin çekilmesi ve sonra da elden ele dolaştırıl-

"Dur!" Yeni ses Tapper'ın hücresinin açık kapısından geldi ve Ari başını kaldırıp Medic'in orada durduğunu gördü. Yanında Mukluk vardı ve pullu elindeki ağı kesiciyi boş boş döndürüyordu.

"Durmak mı? Ne dedin sen, *dur mu?*" Kılıklı penisini hâlâ tombul bir eliyle kavrayan Tapper, hücrenin kapısına doğru baktı. "Ve neden bana malımla ne *yapacağımı* söylüyorsun, Medic?"

"Çünkü o senin malın değil, benim malım. Onu revirde sahiplendim," dedi büyük Kindred.

Tapper, "Daha bekleme salonundaki işlemleri bile tamamlanmadan onu talep ettim," diye karşılık verdi. "Onu listemin en başına koydum. Gorn, göster ona."

"Haklısın Tapper." Gorn tabletini çıkardı ve Medic ile Mukluk'a sonuçları göstermeden önce tablete dokundu.

Horvath muhafızı şöyle bir baktı ve omuz silkti.

"Doğru zzeemz."

"Değil," diye hırladı büyük Kindred. "O benim-Ari benim ve kimsenin ona dokunmasına izin vermeyeceğim."

"Oh, ve ona 'dokunmamı' nasıl *engelleyeceksin*, ay, Medic?" Tapper büyük Kindred'a bakarak kasıklarını Ari'nin yüzüne doğru itti.

Adamın baskın ter kokusu karşısında midesi kazındı. Son yirmi dört saat içinde pek bir şey yememiş olmasına rağmen, bir mide bulantısı dalgası onu yakaladı ve elindeki azıcık şeyi de adamın kısa, güdük aletinin üzerine kustu.

"Suç Tanrıları ve Lanet Lordları!" diye küfrederek geri sıçradı ve şimdi solmakta olan şaftına vurdu. "Bunu ödeyeceksin, tatlı çocuk!"

Ama geri sıçradığı ve Fenrus ile Gorn'un dikkati dağıldığı anda, Medic hücreye dalıp Ari'yi tekrar dışarı çekme fırsatını yakaladı. Her şey o kadar hızlı oldu ki, onu arkasından iterken başı dönüyordu, Kaslı cüssesini Tapper'la arasında tutuyordu.

"Peki sen ne yaptığını sanıyorsun, Sıhhiye?" diye hırladı çete patronu, üyesini tulumunun kirli koluyla silmeyi bitirdiğinde öne doğru bir adım attı. "Benim olanı almaya nasıl cüret edersin?"

"Sana söyledim, çocuk *benim*." Büyük Kindred çift dişlerini gösterdi ve her nasılsa iki kat daha büyümüş gibiydi.

Tapper biraz geri çekildi ama yüzündeki alaycı ve meydan okuyan ifade değişmedi.

"Bana hakaret etti, cezalandırmak bana düşer. Ve bundan sonra, Yılanlar onun üzerinde hak sahibidir."

"Yılanlar mı?" Ari büyük Kindred'ın sesindeki inançsızlığı duyabiliyordu. "Ondan ne istiyorlar?"

"Onların masasına, Büyük *Jiho'nun* sandalyesine oturdu, yani oturdu!" Gorn haykırdı. "Tapper ağzının ve kışının tadına bakmayı bitirir bitirmez onu öldürecekler, yani öldürecekler."

"Tanrıça, Tüm Yaşamın Anası, bana güç ver," diye mırıldandığını duydu Ari büyük Kindred'ın. Yüksek sesle şöyle dedi: "Kimse Ari'nin 'tadına bakmayacak', ona dokunmayacak ya da başka bir şey yapmayacak. O benim - bundan sonra *benim* korumam altında. Ona yaklaşan herkes *bana hesap verecek*."

Derin, gürleyen sesindeki tehdit, Ari'nin kendisine yönelik olmadığını bilmesine rağmen ürpermesine neden oldu. Tapper da korkmuş görünüyordu ama pes edecek kadar değil.

Mukluka dönerek, "Bu adil, öyle olsun," dedi. "Onu ilk ben yakaladım. Medic başka bir adamın malını alıp kurtaramaz!"

Mukluk siyah çatallı dilini çıkardı ve düşünceli bir şekilde yarık sarı gözünü kaydırıldı.

"Izz true-Tapper hazz a point," diye belirtti.

Tapper baştan çıkarıcı bir tavırla, "Benim de bol miktarda kredim var," dedi. "Sana yüklü bir ödeme yapabilirim, Mukluk, eski oğlum, yapabileceğimi biliyorsun."

"Bunu yapamazsın," dedi Medic hemen. "Bana borçlusun Mukluk. Sana çocuğun durumundan bahsetmemiş olsaydım, yaralanmış olurdun - şimdiye kadar tüm pulların dökülmüş olurdu."

Horvath diğer gözünü yaladı. "Alzo doğru," diye itiraf etti.

"Ne durumu?" Tapper talep etti. "Neden bu?" "Zamwer sendromu," dedi büyük Kindred. "Çok yıkıcı." "Sadece zaurian yaşam formları için," diye ekledi Mukluk.

Medic, "Ve seni onu almaktan kurtardım, bana borçlusun," diye tekrarladı. "*Bir onur borcu,*" diye vurguladı.

Görünüşe göre bu Horvath kültüründe önemliydi çünkü kertenkele muhafızı üzüntüyle başını salladı.

"Doğru. Çocuk Medic'le kalıyor."

Tapper öfkeyle küfretti ama diğer mahkûmlar üzerinde ne kadar etkisi olursa olsun, BleakHall'da Hovarth'ların hüküm sürdüğü anlaşıyordu.

Ari bir rahatlama dalgası hissetti ve sonra erken davranıp davranmadığını merak etti. Evet, büyük Kindred onu ölümden daha kötü bir kaderden -hatta ölümün kendisinden- kurtarmıştı ama hâlâ nedenini bilmiyordu. Eğer Tapper'la aynı nedenden dolayı onu istiyorsakızartma tavaından çıkıp ateşe girebilirdi.

"Haberı yay." Medic Tapper ve iki adamını işaret etti. "Herkes söyleyin, çocuk benim. Ona dokunan herkes -sen de dahil Tapper- dişlerimin tadına bakacak. Harner ve Tulk the Bullroar'ın işlerini bitirdikten sonra ne kadar iyi olduklarını biliyorsun."

"Büzüşüp öldüler," dedi Fenrus dehşet içinde fısıldayarak. "Bullroar Tulk'u bizzat gördüm; sen onu ısırıktan sonra yüzü simsiyah kesildi ve ağzından köpükler saçarak öldü, Medic."

"Kapa çeneni Fenrus," diye hırladı Tapper. Medic'e ters ters baktı. "Daha önce hiç sorun yaşamadık Medic, hayır yaşamadık ama şimdi bir sorunumuz var. Benim hakkım olanı aldın, yani aldın. Bu da şu andan itibaren arkanı kollaman gerektiği anlamına geliyor."

"Elinden gelenin en kötüsünü yap." Büyük Kindred'ın sesi yumuşak bir hırıltıydı. "Bana karşı gönderdiğin herkes ölür. Ayrıca, bana savaş ilan ederseniz adamlarınızı artık klinikte tedavi etmeyeceğim."

"Hey, bu hiç adil değil!" Gorn itiraz etti. "Ya birimiz bahçede bıçaklanırsa?"

Medic omuz silkti. "Çok kötü. Hayatı korumak için yemin ettim ama bunu kendi hayatım pahasına yapmayacağım." Tapper ve adamlarına sabit bir şekilde baktı. "Bana ya da benimkilere karşı gelenler artık tıbbi bakıma erişemeyecek."

Tapper, "Bunun için pişman olacaksın, olacaksın oğlum," diye söz verdi. "Ve sen, seni de unutmayacağım," dedi, hâlâ büyük Kindred'ın arkasına saklanmış olan Ari'yi işaret ederek. "Medic şu anda seni koruyor olabilir ama senden sıkıldığı anda benimsin, güzel çocuk. Duydun mu?"

"Böyle bir şey olmayacak," diye homurdandı Medic. "Bu gecedan itibaren Ari *daimi* yatak arkadaşım olarak benim hücreme taşınıyor."

Bu duyuru üzerine Fenrus ve Gorn'dan mırıltılar yükseldi.

"Vay, vay, hücremini paylaşan bir müteveli - delikanlıdan gerçekten hoşlanıyor olmalı!"

"O zaman fena kapmış! Medic'in erkeklerden hoşlanmadığını sanıyordum ama sanırım yanılmışım."

Büyük Kindred bunu sessizce karşıladı ama Ari ona baktığında yüzünün daha önce olduğundan daha kırmızı olduğunu düşündü. Medic'in onu hücreesine taşımasının tam olarak anlamı neydi? Bu bir tür hapisane nişanını ilan etmek gibi şey miydi? Onu kendi hücreesine götürüp Tapper'ın başlattığı bitirecek miydi? Ah Merhamet Tanrıçası, bu kâbus *hiç* bitmeyecek miydi?

Birdenbire tepe ışıkları yanıp söndü ve telsiz bağlantı sisteminden sert bir zil sesi duyuldu.

"Lightzz out zzoon," diye yorumladı Mukluk. "Şimdi hücrene git." "Hadi gidelim." Ari'yi kolundan tutan büyük Kindred onu aşağı itti. müteveli hücre bloğunu boydan boya geçen uzun balkon-koridor.

Ancak arkalarından kötü niyetle bakan Tapper'a söyleyecek son bir sözü vardı.

"O benim," diye homurdandı ve sonra Ari'yi birkaç kapı ötedeki bir hücreye itti ve plastik cam kalkan kapı arkalarından çarparak kapandı. "*Benim.*"

OceanofPDF.com

ON BİR

"G tuhaflık, bu çok yakındı." Lathe, çocuğun bileklerindeki sıkı bandı çıkardıktan sonra ranzasına uzandı ve başını Ellerini.

Tapper'ın hücrelerine geldiğinde gördükleri onu itiraf etmek istediğinden daha fazla sarsmıştı. Ari'nin çete liderinin ayaklarının dibinde çıplak ve çaresiz bir şekilde diz çökmüş, tecavüze ve tacize uğramak üzere olduğunu görmek, Lathe'nin içinde artık bükülemeyeceğini düşündüğü bir şeyi bükmüştü.

BleakHall'a ilk geldiğinden beri o kadar çok vahşet görmüştü ki -o kadar çok sıradan şiddet ve hatta işkence- bunlara karşı tamamen duyarsızlaştığını düşünmüştü.

Ari'ye bir şey olacağı düşüncesi onu öfkелendirdi ve hasta hissettirdi - çocuğa yönelik şiddet tehdidi, kendi kanına ve canına yönelik bir tehdit gibi geldi.

Bu yüzden mi beni bu kadar etkiliyor? Bana Thonolan'ı mı hatırlatıyor? Lathe kendi kendine sordu. Ama hayır, kardeşi neredeyse kendisi kadar uzun boylu, soluk sarı saçları ve buz mavisi gözleriyle sıradan bir Kan Akrabasıydı. Ari, ince yapısı ve karanlık, narin bakışlarıyla Lathe'nin küçük kardeşine hiç benzemiyordu.

Peki neden onu kurtarmak için kendimi tehlikeye attım? Lathe kendi kendine sordu. Hâlâ bir cevabı yoktu ama yaptığı şeyin riskli olduğunu biliyordu. Daha önce hapishanede tarafsız bir yere sahipti; dişleri, onları kullanma konusundaki istekliliği ve hapishanenin tek tıbbi personeli olma statüsüyle saygı duyulan ve korkulan biriydi. Şimdi hem Tapper ve çetesi hem de Büyük *Jiho* ve Yılanları peşinde olacaktı. Sürekli arkasını ve Ari'nin arkasını kollamak zorunda kalacaktı.

Zorlu bir hayat olan şey artık neredeyse imkânsız hale gelecekti.

"Ari, Allah kahretsin," diye mırıldandı, bir elini yüzüne sürerken bıyıklarının çıkardığı sert, zımpara gibi sesi duydu. "Yedi Cehennem'de bu kadar kısa sürede bu kadar çok düşman edinmeyi nasıl başardın?"

"Ben... Bilmiyorum." Diş gıcırtilarının eşlik ettiği bu cevap Lathe'nin başını kaldırmasına ve çocuğun hâlâ çıplak ve titreyerek köşede durduğunu fark etmesine neden oldu. Garip bir şekilde, kollarıyla hem hem de göğsünü kapatıyordu, ancak neden sıkı göğsünü saklamaya çalıştığına dair Lathe'nin hiçbir fikri yoktu. Yine de delikanlının üşüdüğünü görebiliyordu.

Tanrım, senin neyin var, Lathe? Onu Tapper'dan donarak ölsün diye mi kurtardın?

Lathe çocuğun giysilerini aradı, sonra Ari'nin hapishane tulumunu Tapper'ın hücrelerinde unuttuklarını hatırladı. Bu çok kötüydü çünkü bu gece başka bir tane alamayacaklardı; ışıkların sönmesine çok az kalmıştı ve çamaşırhaneye gitme riskini göze alamazlardı. BleakHall'da ışıklar söndükten sonra dışarıda olmak intihar etmekten farksızdı.

Ranzasından battaniyeyi alan Lathe ayağa kalktı ve çocuğun durduğu yere gitti. Battaniyeyi titreyen ince omuzlarına örtmeye başladı ama Ari geri çekildi.

"Beni rahat bırak!"

"Seni yalnız mı bırakayım?" Lathe homurdandı, aynı anda hem yorgun, hem sinirli, hem de öfkeli hissediyordu. Çocuğun hayatını kurtarmıştı - neden hâlâ Lathe onu aç bir canavar gibi yemeye çalışıyormuş gibi davranıyordu?

"Beni duydun." Çocuk meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Beni Tapper'dan neden aldığını biliyorum - sana güvenmemi sağlayacağını ve böylece bir dahaki sefere kıcıma parmağından başka bir şey sokabileceğini düşünüyorsun. Ama bu olmayacak!"

Lathe'nin dudaklarından keskin bir karşılık yükseldi... sonra o iri, kara gözlerdeki korkuyu gördü. O kadar büyük bir korkuydu ki, çocuğu içten içe yiyip bitiriyordu. Ve az önce yaşadıklarından sonra korkmasına şaşmamalıydı. Dudağı yarılmış, yüzünün bir tarafı şişmiş ve BleakHall'daki ilk gününde neredeyse tecavüze uğrayıp öldürülüyordu. *Elbette* korkuyordu.

Lathe, *yarın o yaralara bakmam gerek, elmacık kemiği kırılmış olabilir*, diye düşündü. Çocuğun gözlerinden Lathe'nin bu gece yanına yaklaşmasına izin vermeyeceğini anlayabiliyordu.

"Özür dilerim," dedi sessizce. Battaniyeyi çocuğun ayaklarının dibine bıraktı ve ranzasına çekildi. "Seni korkutmak istememiştim."

Ari hemen, "Senden korkmuyorum," dedi ama iri, kara gözlerindeki bakış farklı şeyler söylüyordu.

"Hayır, tabii ki değilsin." Lathe derin bir iç çekti, aniden bitkin düşmüştü. Kendisiyle hiçbir şey yapmak istemeyen bu yeni mahkûm için hayatını tehlikeye atmıştı. Ve bunu neden yaptığına dair hâlâ *hiçbir fikri yoktu*.

Ne lanet bir gün.

Ari eğilerek battaniyeyi kaptı ve göğsünden inciklerine kadar örtülmesi için koltuk altlarının altında düğümleyerek kendi etrafına sardı. Sonra büyük, kararsız gözlerle Lathe'ye baktı.

"Eee? Şimdi ne olacak?" diye sordu, meydan okumaktan çok kararsız bir ses tonuyla.

"Şimdi ne olacak, ne?" Lathe dar ranzaya uzandı, günün yorgunluğunun onu göldeki bir taş gibi batırdığını hissediyordu. Gözlerini kapattı

ve derin bir iç çekti.

"Ne..." Ari boğazını temizledi. "Benimle ne yapmayı planlıyorsun?"

Torna tek gözünü açtı ve çocuğa baktı.

"Yani sen gafil avlanana kadar bekleyip sana tecavüz etmeyi mi planlıyorum?"

"BEN... BEN..." Ari sarsılarak yutkundu ve Lathe çocuğun ne kadar korkmuş olduğunu bir kez daha anladı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Seni tekrar korkutmak istememiştim. Son kez söylüyorum, sana zarar vermeyeceğim. Şu anda sadece iyi bir uyku çekmek istiyorum."

"Ne yapmalıyım?" Ari sordu. "Sen uyurken yani?"

"Eğer akıllıysan, sen de uyursun. Yarın uzun bir gün olacak, işine atanacaksın."

"İş mi?" Çocuk sanki yabancı bir kelimeymiş gibi konuştu.

"Elbette. Herkesin bir işi olmalı. Başka türlü nasıl ayakta tutabilirler ki? Seni yanımda tutmaya çalışacağım ama bunu yapabileceğime söz veremem."

"Ne... ya yapamazsan?" Ari küçük bir sesle sordu.

"O zaman tetikte olman gerekecek," dedi Lathe acımasızca. "En azından seni Tapper ve adamlarının bulunduğu bölgelerden uzak tutmaya çalışacağım. Yılanların, revirde artık tedavi edilememe tehdidiyle karşı karşıya kaldıklarında sana karşı olan kan davalarını affedeceklerini umuyorum."

"Neden..." Ari boğazını temizledi. "Bunu neden yapıyorsun? Beni korumak için mi?"

Torna, rol yapamayacak kadar yorgundu. Kemikleri kurşundan yapılmış gibi hissederek iç çekti. Uyku, uykuya ihtiyacı vardı.

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum," diye hırladı. "Kesinlikle seninle birlikte olmaktan duyduğum saf zevk için değil. Hadi şimdi biraz dinlenme zamanı."

"Nerede uyuyacağım peki?" Ari sordu. "Sadece bir ranza var."

Lathe yorgun bir şekilde omuz silkti.

"Doğru, buranın tek kişilik bir hücre olması gerekiyor. Benim ranzamı paylaşabilirsin - paylaşacağından değil, gözlerinden anlayabiliyorum," diye ekledi Ari'nin yüzündeki şüpheli ifadeyi görünce. "Ama ışıklar söndükten sonra burası Tanrıça'nın lanet olası soğuğu gibi olur; kirpikçileri mutlu etmek için sıcaklığı yirmi derece düşürürler."

"Kirpikçiler mi?" Ari şaşkın görünüyordu.

Lathe açıklayamayacak kadar yorgundu.

". Hücre kapısının kapalı olduğuna sevin."

"Kilitli mi?" diye sordu çocuk, şeffaf plastik cam kapıyı inceleyerek.

"Herhangi bir kilit mekanizması göremiyorum."

"Mahkûmları geceleri içeride tutmak için kilide gerek yok." Torna esnedi.

"Dışarı çıkmak..." Tekrar esnedi. "İntihar."

"Anlamıyorum."

"Çok kötü. Açıklayamayacak kadar yorgunum."

Gözlerini kapattı ve Ari tekrar konuştuğunda uykuya dalmak üzereydi. "Bir... bir bardak su içebilir miyim?"

Çocuğun sesi kuru bir törpüydü ve Lathe, Tapper şaftını Ari'nin suratına soktuğunda üzerine kustuğunu hatırladı. Kustuğunu bilerek mi yapmıştı? Yoksa Tapper yaklaşık on devredir temizlenmemiş bir hela gibi koktuğu için miydi? Lathe'nin hassas Kindred burnu, Tapper tulumunu açtığında da pis kokunun saldırısına uğramıştı - çocuğu hasta olduğu için suçlamıyordu.

"Şurada." Hücrenin köşesinde tuvalet ve lavabonun bulunduğu küçük kabini başıyla işaret etti. Özel bir tuvalete sahip olmak sadece mütevellilere tanınan bir lükstü; ortak banyo alanlarında tuvalet olarak kullanabilecekleri tek bir sıra halka açık delikleri olan normal mahkûmlar buna çok imreniyordu.

Kapının açıldığını duydu ama kilitlendiğini duyana kadar gözleri çoktan kapanmıştı

"Sadece bütün gece orada kalma," demeye çalıştı ama çok yorgundu. Lathe, çocuğu kurtarabildiği Tanrıça'ya mırıldandığı bir şükran duasıyla yorgun bir uykuya daldı.

OceanofPDF.com

ON İKİ

Ari küçük katlanır kapısını arkasından kapattı. Klostrofobi bile onu bir anlığına da olsa kendini toparlamak için mahremiyet.

Aşağıya baktığında donuk gümüş bir tuvalet ve onun üzerine monte edilmiş küçük metal bir lavabo gördü. Ayna görevi gören düz, çizik gümüş karede kendine baktı. Yüzü darmadağınktı; Tapper'ın yumruk attığı sol tarafı kanlı ve şişti, gözünde de morluk oluşmaya başlamış gibiydi.

Artık o kadar da güzel bir çocuk değilsin, değil mi? diye düşündü ve gözlerinden yaşlar süzülürken başka tarafa bakmak zorunda kaldı. Neden, ah neden Hanna'yı dinlememiş ve bu korkunç yerden uzak durmamıştı?

Ama uzak kalamazdım, diye hatırlattı kendine. En azından Jak'ı bulmaya çalışmalıydım, burada çürümesine izin veremezdim! Jak, ? Seni göreceksin ve yarın buradan çıkacak kadar yaşayabilecek miyim?

Daha fazla gözyaşı döktü, hıçkırıklar şiddetiyle onu şaşırttı. Gözyaşlarını örtmek için hemen soğuk su musluğunu açtı, büyük Kindred'ın onları duyacağını düşünmüyordu. Tek ranzada baygın yatıyordu, kaslı cüssesi ranzanın çoğunu kaplıyordu.

Sanki paylaşacakmışım gibi, dedi kendi kendine, içini saran ıstırabı kontrol altına almaya çalışarak. Beni neden kurtardığını bilmediğini söylüyor.

ama bu bir yalan olmalı. Tapper ne istiyorsa onu istiyor, değil mi? Buradaki herkesin istediğini!

Adamın revirde ona dokunan ellerinin anısı -sırtındaki büyük, sıcak el ve vücudunun derinliklerini yoklayan diğer el- yeniden canlandı ve beraberinde bir aşağılanma duygusu getirdi. Bundan önce hiç iradesi dışında dokunulmamıştı; hiç yumruklanmamış, tekmelenmemiş, acımasızca dövülmemiş, tecavüzle ya da ölümle tehdit edilmemişti. Bunlar BleakHall'da gündelik olaylar gibi görünüyordu ama Ari için yeni, korkunç ve şok ediciydi.

Burası için yeterince güçlü değilim, diye itiraf etti kendi kendine, ağrıyan yüzüne su çarpıp ağzını çalkalarken. Kim nasıl olabilir anlamıyorum, korkunç bir yer.

Musluktan akan şey bulanıktı ve tadı metalikti ama kusmaktan ve ağlamaktan o kadar susamıştı ki karnı doyana kadar içti. Sonra musluğu kapattı ve havlu görmediği için üzerindeki battaniyeye dikkatlice yüzünü kuruladı. Sonra tekrar aynaya baktı.

"Sadece yarın öğle yemeğinden sonraya kadar," dedi kendi kendine alçak sesle. "Sadece o zamana kadar dayanmak zorundasın, Ari. Bunu yapabilirsin - kendini ve Jak'ı kurtaracak kadar uzun süre hayatta kalabilirsin. Yapmak zorundasın. Sen-"

Alçak, tehditkâr bir hırıltı onun mini moral konuşmasını böldü.

Ari kaşlarını çattı, kalbi küt küt atmaya başlamıştı. Galakside bu da neydi böyle? Büyük Kindred uykusunda hırılıyor muydu? Ama derin, gürleyen hırıltı bir insansıya değil, bir hayvana benziyordu. *Büyük* bir hayvana.

Küçük banyo ünitesinin akordeon kapısını açan Ari, karanlık hücreye göz attı. Muhtemelen gardiyanların mahkûmlara göz kulak olabilmesi için sürekli yanıyor gibi görünen uzak köşedeki tek bir parıltı dışında ışıkların çoğu sönmüştü.

Ona çarpan ilk şey soğuk bir hava dalgası oldu. Kollarını kendi etrafında kavradı ve titredi. Neden hava birdenbire donmuştu? Sonra Medic'in hava sıcaklığının düşmesiyle ilgili bir şeyler söylediğini hatırladı

Bir şey yüzünden... Lashers? Öyle mi demişti? Ama lazerler ?

Alçak, gürleyen hırıltı tekrar geldi, bu sefer daha yüksek sesle. Ari sesin temiz hücre kapısının hemen dışından geldiğini fark etti. Karanlığa bakınca bir çift sarı gözün aç gözlerle kendisine baktığını gördü. *Büyük* sarı gözler.

"Merhamet Tanrıçası!" diye mırıldandı ve küçücük banyoya doğru geri çekildi. "*Bu* da ne böyle?"

"Ne var? Ne oldu?" Büyük Kindred aniden uyandı. Yatakta doğruldu, kaslı vücudu gergin ve harekete hazır. Hâlâ banyonun yanında titreyen Ari'ye baktı. "Sorun ne? Ne oldu?"

"Şu-şu şey." Şeffaf plastik cam kapının hemen arkasından içeri bakan aç gözleri işaret ederken dişleri takırdıyordu ve bu sadece soğuktan değildi.

"Beni bunun için mi uyandırdın?" Sesi sinirli geliyordu. "Sadece bir lazer. Muhtemelen taze et kokusu aldıkları için heyecanlanmışlardır."

"Taze et mi?" Ari kollarını kendi etrafında sardı. Kapının dışında onları yemek için bekleyen aç bir vahşi hayvan varken nasıl bu kadar sakin konuşabiliyordu?

"Sorun değil." Tekrar ranzaya oturdu. "Bir dakika içinde gidecek. Uyumaya devam et. Ya da en başta uyu. Geç oldu."

Ari .

"Hemen ," diye itiraz etti. "Ve hücrelerin kilitlenmediğini söylemiştin. İçeri giremeyeceğini nereden biliyorsun?"

"Çünkü o lanet şeyin kapıyı açacak başparmakları yok," diye homurdandı Medic, sabrının tükendiği belliydi. "Bak, eğer bu kadar rahatsız olduysan..."

Yorgun bir şekilde ranzadan kalkarak, devasa hayvanın sinsice dolaştığı plastik cama doğru gitti ve kapıya vurdu.

"Hey, defol git buradan, seni koca orospu çocuğu!" Ari onun hırladığını duydu. "Burada sana göre bir şey yok, o yüzden defol git!"

Bu gösteriyi izlerken Ari'nin yüreği ağzına geldi. Bağırmanın ve vurmanın büyük yarattığı sadece kızdıracağından emindi. Ama onu şaşırtan şey, hırıltının bir sızlanmaya dönüşmesi ve ardından hayvanın karanlığa doğru ilerlerken sarı gözlerinin kaybolması oldu.

"Oh..." Ari sesindeki şoku engelleyemedi. "Bunu nasıl... nasıl yaptın? Nasıl yok ettin?"

"Kırpıkçiler beni sevmez." Geri geldi ve ranzanın kenarına çöküp yorgun gözlerini ovuşturdu. "Benim de kendileri gibi bir yırtıcı olduğumu hissediyorlar. Bu onları tedirgin ediyor, bu yüzden çoğunlukla benden kaçınıyorlar. Şu muhtemelen senin kokunu aldı, yoksa en başta buraya gelmezdi."

"Yani... sen bir avcı mısın?" Ari dudağını ısırdı.

İç çekti. "Sadece onları öldürebileceğimi bildiklerini kastetmiştim. Başka... yırtıcı eğilimlerim değil." O konuşurken tek ışığın loş ışığında dişleri parladı ve Ari ürperdi.

"Oh," diye fısıldadı.

"Bak, sadece uyu. İçeri giremezler, tamam mı? Yarın hayatlarımız için savaşıyor olabiliriz; uyanık olmalıyız."

Dişlerinin uçları gibi keskin, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses.

"Ben yatağa dönüyorum. Beni bir daha uyandırma." Bir uyarı vardı

büyük Kindred'in sesindeki not, yan dönüp duvara bakarken duyuldu. Ari cevap vermedi. Odanın uzak köşesine çöktü ve titreyerek kollarını kendine sardı. Yüzü

ağrıyor ve zonkluyordu, korkmuş ve perişan haldeydi ve kendisi ile gecenin

dondurucu havası arasında sadece ince bir battaniye vardı.

Daha önce olduğundan yirmi derece daha soğuktu.

Hayatında hiç bu kadar soğuk ya da yalnız hissetmemişti.

Ama önemli değil, dedi kendi kendine. Sadece bir geceliğine. Sadece bir gece ve sonra yarın Jak ve ben buradan gidiyoruz. Kendi başıma başarabilirim.

Sadece bir gece. Yapamaz mıyım?

Bunu kendi kendine defalarca tekrarlayarak ne tam olarak uyku ne de tam olarak uyanıklık sayılabilecek bir tür sersemliğe gömüldü. İlk başta o kadar üşümüştü ki ince battaniyenin altında titriyor ve titriyordu. Ama bir süre sonra kendini uyuşmuş ve sakin hissetmeye başladı.

Bak, kadar da kötü değil, dedi kendi kendine uykulu bir şekilde. Hatta biraz ısınmaya bile başladım. Her şey yoluna girecek. Sadece iyi...

Lathe onu yataktan neyin kaldırdığını bilmiyordu; genel uyandırma çağrısının sesi ya da omzuna dokunan sert bir el değildi. Daha çok kulağına fısıldanmış gibi hissetti.

Uyan savaşçı. Değerli olanı kurtarmak için uyan...

Fısıltı ve bir şeylerin ters gittiği hissi onu uykusunun derinliklerinden uyandırdı ve kendini sersemlemiş ve kafası karışmış hissederek ranzanın kenarına oturdu.

Etrafına baktığında hâlâ gece olduğunu fark etti. Yedi Cehennem'de neler oluyordu? Bu kadar yorgunken neden iyi bir uyku çekemiyordu? Onu uyandıran neydi? Ari miydi, yine lanet kirpikler yüzünden mi üzgündü?

Sonra gözlerini kırptırdı. Ari *neredeydi ki*? Lathe hücresinde başka birinin olmasına alışık değildi - mütevellilerin kendi içlerine kapanmaları ve değerli kişisel alanlarına kimseyi sokmamaları yazılı olmayan bir politikaydı. Bu yüzden yeni hücre arkadaşının nerede olduğunu merak etmek garipti.

Yine de *neredeydi*? Isınmak için fresher'a geri mi dönmüştü? Geceleri burası pek de sıcak olmazdı, en azından ışıklar yanana kadar. Kirpikliler vahşi yırtıcılardı ama bir buzul gezegeninden geliyorlardı ve aktif olmak ve sinsice dolaşmak için soğuk havaya ihtiyaçları vardı. Çok fazla sıcaklık büyük canavarları uyuturdu.

Elini yüzüne sürerek ayağa kalktı ve banyoyu kontrol etti. Hayır, orada kimse yoktu. Kalbi daha hızlı atmaya başladı. Lathe uyurken çocuk hücreden dışarı çıkmış olamazdı, değil mi? Kirpikçilerden ölesiye korkmuş görünüyordu, bu yüzden böyle aptalca bir şey yapmasına imkân yoktu. O-

Torna, yerdeki bir şeye takılıp tökezledi; köşedeki gölgelerin arasına yığılmış bir şeye.

Ne oluyor be?

Eğilip baktığında Ari'nin bir yığın halinde büzülmüş yattığını gördü. Lathe eline dokunduğunda eli buz gibiydi ve zar zor nefes alıyor gibiydi.

Lanet olsun, hipotermiye giriyor! Birçok insan soğuktan ancak buzlu bir göle ya da akarsuya düştüğünde ölebileceğini düşünürdü ama Lathe bunun doğru olmadığını biliyordu. Gerçekten iyi bir hipotermi vakasının ortaya çıkması için gereken tek şey çekirdek vücut sıcaklığınızın 95 derecenin altına düşmesiydi ve Ari bundan çok daha soğuk hissediyordu.

Lathe kendi kendine küfrederek çocuğu kollarına aldı ve yatağa doğru sendeleyerek yürüdü. Ari'ye ince bir battaniye vermenin onu yeterince sıcak tutmayacağını bilmeliydi ama çocuk ondan o kadar korkmuş görünüyordu ki Lathe onu yatağını paylaşmaya zorlamak istemedi.

Artık başka seçeneği yok. Ya benim yatağımı ve vücut ısıyı paylaşır ya da ertesi sabah uyanamaz, diye düşündü Lathe acımasızca, çok daha küçük ve ince bedenine sarılıp Ari'yi göğsüne doğru çekerken. Çocuk onun kollarında çok kırılgan, çok kırılabilir hissediyordu. O garip koruyucu sahiplenme dalgasının tekrar üzerine geldiğini hissetti ve kendini durduramadan *Mine* diye düşündü.

Yüzünü buruşturarak sahiplenme düşüncesini bir kenara itti ve Ari'yi ısıtmaya odaklandı. Kendisinin soğukla hiçbir sorunu yoktu. Blood Kindred son derece soğuk bir ortamdan geliyordu -Tranq Prime, lasher'ların geldiği gezegene çok benziyordu- bu yüzden Lathe'nin kendi kendini düzenleyen bir vücut ısısı vardı. hava soğuduğunda vücudu ısı yayıyordu.

Şanslıydı ki çocuk bir fırın gibiydi. Lathe'ye yakın olmak onu, üzerine bir sürü *vranna* derisi battaniye yığmasından daha hızlı ısıtacaktı.

Ancak Lathe'nin vücudunun yaydığı ısıya rağmen, çocuk ilk başta o kadar hareketsizdi ki Lathe ona zamanında ulaşamadığından endişelendi. Sonra Ari kıpırdandı ve hafifçe inledi, sanki içgüdüsel olarak Kindred'ın çok daha büyük bedeninin sıcaklığını arıyormuş gibi Lathe'nin göğsüne yaklaştı.

Lathe rahat bir nefes aldı. Demek çocuk iyi olacaktı. Ari tekrar inledi ve sonra uykusunda konuşmaya başladı.

"Jak...Jak neredesin?" diye mırıldandı. "Yapamıyorum... Seni bulamıyorum. Jak, lütfen beni bırakma..."

Lathe hemen tanımlayamadığı garip bir duygu hissetti. Sonra aklına geldi; bu duygu kıskançlıktı. Ari'nin seslendiği bu Jak kimdi? Çocukla nasıl bir ilişkisi vardı?

Neyin var senin? diye kendi kendini şiddetle azarladı. *Çocuğun kimin için ağladığının ne önemi var? Başkası için ağlaması neden umurunda olsun ki?*

Ama gerçek şu ki, o yaptı. Neden?

Lathe çocuğu kendine yaklaştırmak yüzünü kalın, siyah, neredeyse kıvrıkcık saçlarının arasına gömdü ve derin derin nefes aldı. Bu koku... çocuğun kokusu çok tuhaftı... çok güzeldi ama bir şekilde çok *yanlıştı*. Neden?

Lathe sonunda onun *bir kadın gibi koktuğunu* fark etti. Ama bu imkansızdı. -Delikanlıyı bir değil iki kez çıplak görmüştü. Kesinlikle erkekti.

Ve yine de kadın kokuyordu. *Dişi*.

Bir anlayış patlaması Lathe'nin üzerine çöktü. Kendi hayatı pahasına da olsa Ari'yi kurtarmak zorunda hissetmesine şaşmamalı! Çocuğun kokusu onun üzerinde çalışıyordu, tıpkı bir Kindred'in bağlanma kokusunun kendisine bağlanmak isteyen bir dişi üzerinde çalıştığı gibi onu manipüle ediyordu.

Elbette Lathe bir erkekle bağ kurmak istemiyordu. Başka erkekleri seven erkeklere karşı değildi ama gerçek şu ki, o onlardan biri değildi. Hayatında hiçbir zaman başka bir erkeğe ilgi duymamıştı.

Şimdiye kadar, kafasının içinde küçük bir ses fısıldadı.

Hayır, hayır, bu gerçek değildi; çocuğun kokusu onu etkilemişti, hepsi bu. Bir Kindred'in ilk içgüdüğü çaresiz bir dişiyi korumaktır; Ari'yi kurtarmaya gelmekten kendini alıkoyamamasına şaşmamalı. Çocuğun kadınsı kokusu onu zorlamıştı.

Lathe bir an için çocuğun kokuyu kasıtlı olarak mı yaydığını merak etti ve sonra bunun mümkün olamayacağına karar verdi. Lathe yanına yaklaştığında çok üzgün görünüyordu ve korkusu gerçektir - böyle bir dehşetin sahtesi yapılamazdı. Yani kesinlikle Lathe'yi kasıtlı olarak kendisine çekmiyordu. Hayır, çocuk bu kadar güzel koktuğunu bilmiyor olmalıydı... bu kadar *kadınsı*.

Belki de bu onun halkının bir özelliğidir, diye düşündü Lathe. Ari'ye nereden geldiği hakkında daha fazla soru sorması gerekecekti... tabii Lathe'den korkusunu konuşacak kadar yenebilirse.

Uyandığında kendini kollarınızın arasında bulursa, kafasının içindeki küçük bir ses *ona bunu kesinlikle atlatamayacağını* fısıldar. *Tekrar uyumadan önce onu bıraksan iyi olur.*

Lathe sesin doğru olduğunu biliyordu. Ari şu anda yeterince sıcak görünüyordu -çocuğu yatakta yanında, kendi daha büyük bedeninin sıcaklığının yakınında tuttuğu sürece, geceyi yeterince iyi atlatabilirdi.

Ama tek yapmak istediği Ari'yi göğsüne çekip gecenin geri kalanında ona yakın olmakken, çocuğu bırakıp arkasını dönmek şaşırtıcı derecede zordu.

Kendi kendine, *bu onun kokusu, sadece onun kokusu üzerimde etkili oluyor,* dedi. Ama o sıcak, kadınsı kokuyu solumak hareketsiz kalmayı çok zorlaştırıyordu. Sırtı çocuğa dönük olsa bile, Lathe'nin sonunda uykuya dalması için çok uzun bir süre geçmesi gerekti.

OceanofPDF.com

ON ÜÇ

Something kokuyordu gerçekten İyi. *İnanılmaz*
dercede iyi. *Sıcak... baharatlı... temiz... erkeksi*, yarı uykulu zihninden geçen
kelimelerdi. Ari derin bir nefes aldı ve güzel kokunun kaynağının çok yakın ve
lezzetli bir şekilde sıcak olduğunu fark etti. Hanna yatağına yeni bir ısıtıcı yastık
mı koymuştu?

Dün gece uyurken yatağında mıydı?

Ama yüzünü sıcak şeye bastırduğunda, yastık gibi yumuşak hissetmedi. Bir
duvar gibi katı ve sertti ve neredeyse birinin nefes alması gibi yavaş, derin
dalgalar halinde hareket ediyordu.

Nefes alan biri mi var? Yatağımda kim var? diye merak etti uykulu *bir*
şekilde. *Ve neden yüzümün sol tarafı ağrıyor?*

Parmaklarını kaldırarak acıyan bölgeyi nazıkçe inceledi ve kendi
dokunuşuyla irkildi. Ah, bu *gerçekten* acıtmıştı. Ona ne olmuştu acaba? Bir *Ton-*
kwa dövüşünde tekme mi yemişti? Ama son zamanlarda hiç savaşa gitmemişti.
Jak kaybolduğundan beri...

Jak! BleakHall! BleakHall'dayım! Ve biriyle yataktayım, Medic'le!

Birden her şey geri geldi: korkunç ilk günü, Yılanlar çetesiyle karşılaşması,
Tapper ve ekibi tarafından neredeyse tecavüze uğrayıp öldürülmesi ve ardından
büyük Kindred'ın hücrelerine sürüklenmesi.

Ve şimdi onunla yataktayım. Buraya nasıl geldim ben? oluyor?

Köşede, battaniyeye sarılmış halde uyuyakaldığını çok net hatırlıyordu. Ama şimdi büyük Kindred ile aynı ranzadaydı ve daha da kötüsü, ranzanın *iç tarafında*, duvara bakan kısmındaydı.

Kapana kısıldım, diye düşündü çılgınca. Onunla duvar arasında sıkışıp kaldım.

Nasıl çıkabilirim? Ne yapacağım ben?

Bir an boyunca kaskatı ve korkmuş bir şekilde yattı, nefesi kısa, dehşet dolu soluklarla geliyordu. Bir yanı adamın geniş sırtını itip kaçmaya çalışmak istiyordu ama bunu yaparsa adamın ona neler yapabileceğinden korkuyordu. Ne de olsa adamın dişleri vardı...

"Hepsini Öldür" diye fısıldadı kafasının içindeki ses. Ari'nin hayal gücü durmak bilmiyordu. Büyük Kindred'in onu yatağa çivilediğini hayal edebiliyordu... üzerine eğildiğini, dişlerini gösterdiğini...

Kaçmaya çalışırsa onu ısıtır mıydı? Onu dişleriyle tehdit edip Tapper'ın istediğini alacak mıydı? O-

Birdenbire dış haberleşme sisteminden yüksek sesli, bangır bangır bir alarm geldi. Aynı anda kör edici bir ışık yandı ve hücreyi kirli altın parlaklığıyla doldurdu.

Tanrıça! Ari'nin kalbi ağzına fırladı ve zar zor nefes alabiliyordu. Ne oluyordu şimdi? Bu bir tür tatbikat mıydı? Bir saldırı mı?

Büyük Kindred'in bir gece önce lazerle korkutulduğunda yaptığı gibi yataktan fırlamaması onu şaşırttı. Bunun yerine esnedi ve kocaman gerindi, iri vücudu bir an için daha da fazla yer kaplıyor gibiydi.

Ari kendini duvara yaslayarak ondan kaçmaya çalıştı ama adamın geniş omzu yine de çıplak göğüslerine değdi ve bir gece önce sarındığı battaniyenin beline kadar düştüğünü fark ederek sıçradı.

"Oh, güneydin." Başını çevirdi ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Neden hayalet görmüş gibi görünüyorsun?"

"Ne... Burada ne yapıyorum? Senin yatağında?" diye sordurmayı başardı kendine. Ayrıca bir şekilde çıplak göğüslerini koluyla örtmekten kendini alıkoymuştu, ancak onun önünde tamamen açıkta oturmak inanılmaz derecede yanlış hissettiriyordu.

Elbette, bakışı/dokunuşu sadece düz, çocuksu bir göğüs gösteriyordu ama ya Medic yanlışlıkla dokunduğu şeyin gördüğü şeyle uyuşmadığını fark ederse? Adam kaşlarını çatıp başını salladığında nefesini tuttu.

"Yatakta benimle yaptığın şey donarak ölmek *değil*," diye hırladı. "Ve bundan sonra her gece orada uyuyacaksın. Sıcaklık düştüğünde tek başına uyuyamayacak kadar küçüksün - dün gece neredeyse hipotermiden ölüyordun."

"Ne? Buna inanmıyorum," diye haykırdı Ari. "Bu sadece beni yatağına almak için bir bahane."

"Bak, Ari, sana şunu çok ama *çok* açık bir şekilde ifade edeyim..." Büyük Kindred ayağa kalktı ve ona ters ters baktı. "Seninle Tapper'ın ilgilendiği şekilde ilgilenmiyorum. Cinsel anlamda yani. Seni arzulamıyorum." Boğazını temizledi, yüzü hafifçe kızardı ve Ari kimi ikna etmeye çalıştığını merak etti; onu mu yoksa kendini mi?

"Dün, revirde-" diye başladı ama adam elini kaldırarak durdurdu. Onu.

"Aranmanız gerekiyordu ve bunu ya ben ya da Mukluk yapıyordu. arıyorum," dedi kararlı bir şekilde. "Pençeleriyle verebileceği zararı gördüm, bunun sana olmasını istemedim. Ama inan bana bundan hiç zevk almadım..." Tekrar boğazını temizledi. "Seni ararken."

Ari ona inanması gerekip gerekmediğini merak ederek kararsızca baktı. Ellerin onun üzerinde olduğunu hatırlamaktan kurtulmak zordu. Ona nazikçe dokunuşunu... içine girişini...

Hayır, bunu düşünmeyeceğim, dedi kendi kendine şiddetle. Düşünmeyeceğim!

"Diğer erkeklerden *hoşlanmıyorum*," diye kesin bir dille vurguladı büyük Kindred, sanki bu gerçeği kendi zihninde pekiştiriyormuş gibi. "Sana yemin ederim, Ari."

"Burada onlara korkunç şeyler yapmak istemen için diğer erkeklerden hoşlanman gerektiğini sanmıyorum," dedi Ari ama belki de sabaha tecavüze uğrayarak başlamayacağı konusunda ihtiyatlı bir iyimserlik hissetmeye başlamıştı.

"Bu doğru," diye onayladı Medic. "Yine de, dün neredeyse sana yapılan tüm o korkunç şeyleri yapmakla ilgilenmiyorum." Uykusundan dolayı hâlâ hırçın olan derin sesi yumuşadı. "Ne kadar korkmuş olabileceğini biliyorum."

"Ben iyiyim." Ari gözlerini kaçırarak battaniyeyi göğsünün üzerine çekti. "Sanırım *bunu* gerçekten istemiyorsan sana teşekkür etmeliyim... Medic," diye ekledi, ilk kez onun adını kullanarak.

"Bana Torna deyin," dedi beklenmedik bir şekilde. "Benim adım bu. Medic sadece unvanım."

Ari'nin aklına diğer unvanı geldi. *Herkesi Öldüren...* Dişleri hiç geri çekilir miydi yoksa her zaman bu kadar uzun ve keskin miydi? Adamın ağzına baktığını fark etti ve hızla gözlerini kaçırdı.

"Pekâlâ, Lathe. Dün benim için yaptığın her şey için teşekkür ederim," dedi. "Yine de bunu neden yaptığını hâlâ anlamış değilim."

"Bu ikimiz için de geçerli, ufaklık." çekti ve bir elini kalın, koyu kahverengi saçlarında gezdirerek başının etrafında uykulu bir hale haline getirdi. "Pekala, kalkma zamanı."

"Pekâlâ, şimdi ne yapacağız? Doğruca yemekhaneye mi gideceğiz?" Ari sordu.

Lathe başını salladı.

"Önce duş al. Ama sanırım bu sabah bunu atlasak iyi olacak." Yüzünü buruşturdu. "Utanç verici, güne duş almadan başlamaktan nefret ediyorum. Ama ilk grev bitene kadar ortak duşlarda görünmemizin pek akıllıca olacağını sanmıyorum."

"İlk saldırı mı?" Ari kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Biri beni öldürmeye çalışacak." Medic -hayır, Lathe, diye hatırlattı kendine-sanki hava durumundan bahsediyormuşçasına gerçekçi bir şekilde konuştu. "Muhtemelen Tapper'ın mürettebatından biri, ama belki de Yılanlardan biri. Bunu aradan çıkardığımda, geri kalanlara kendimi ve bana ait olanı nasıl savunacağımı bildiğimi hatırlatmış olurum." Spekülatif bir şekilde ona baktı. "İçlerine biraz korku salmam gerekiyor - o zaman duşu tekrar kullanmak bizim için güvenli olacak."

Ari hasta hissetti.

"Gerçekten bugün birinin sana suikast düzenleyeceğini mi düşünüyorsun?"

"Oh, biliyorum. soru, Tapper bunu özel bir mesele haline getirecek mi? saklamaya mı çalışacak yoksa bunu bir oyun haline getirip beni 'ibretlik' hale mi getirmeye çalışacak?"

"Ama bu *korkunç*," diye haykırdı Ari.

"Hayır, o Tapper," dedi Lathe acımasızca. "Aklınca ona saygısızlık ettim ve şimdi misilleme yapmak zorunda." Ona düzgün bir bakış attı. "Onun neler yapabileceğini gördün."

"Evet," diye itiraf etti dudağını ısırarak. "Ben... Ben." Ellerine bakarak konuşacak başka bir şey düşünmeye çalıştı - başka *herhangi* bir şey. Tapper'ın güzel halısının üzerinde diz çökmüş tecavüze uğramayı ve öldürülmeyi beklediği anı, paniğin boğazına safra gibi dolmasına neden oldu. "Ne... ne giyebilirim?" diye umutsuzca sordu. "Ben, uh, tulumumu kaybettim."

"Evet, bunu halletmemiz gerekecek."

Lathe hâlâ kendi tulumunu giyiyordu, bir gece önce giydiği tulumu. Ari onu ısınmak için mi giydiğini merak etti. Kesinlikle ihtiyacı yokmuş gibi görünüyordu; iri vücudu bir fırın gibi ısı yayıyordu. Muhtemelen önceki gece donarak ölmesini engellemiş olan ısı.

Uyanmamaya ne kadar yaklaştım? diye merak etti. Ve uyanıp nerede olduğunu hatırlamadan önce büyük Kindred'e ne kadar *yaklaşmıştı*? Bu düşünceyi düşünmeye bile değmez buldu.

"Sana yeni bir üniforma alalım." Lathe yataktan kalktı ve odanın köşesindeki yüksek rafa gitti. Tahta bir kutu indirip açtı ve içinden kirli beyaz kâğıttan yapılmış gibi görünen, uçları bükülmüş iki uzun, ince silindirik nesne çıkardı.

"Bunlar ne?" Ari bir eliyle onları dikkatle tutarken diğer eliyle de kutuyu yerine koyarak sordu.

"Nico çubukları," dedi Lathe kısaca. "Sağlığınız için korkunç ama burada, Kasvetli Salon'da mükemmel bir takas aracı."

Hücrelerinin ön kapısını açarak, bu üst kattaki hücre bloğunu boydan boyaya geçen yüksek balkonu çevreleyen parmaklığa gitti.

Planlarını yaparken hapishanenin planlarını inceleyen Ari, BleakHall'un çoğunlukla dikey olduğunu, üç tarafı şeffaf plastik camdan küp hücrelerin yemekhaneye ve yeni mahkûmların işlemlerinin yapıldığı alana baktığını biliyordu. Hapishane çamaşırhanesi, mutfaklar, fabrika çalışma salonları ve revir gibi diğer alanlar genişleyen kompleksin en alt katında yer alıyordu.

Ari dışarı baktığında, parmaklığın bel hizasındaki üst kısımdan bir üst kata kadar uzanan metal bir ağ gördü. Bunun intiharları ya da daha büyük olasılıkla cinayetleri önlemek için olduğunu düşündü.

Açık ön kapıya doğru belli belirsiz bir adım atıp aşağı baktığında, Lathe'nin hücresinin baktığı Yemekhane'nin birçok kat üstünde olduklarını gördü. Hayal meyal, hiç bitmeyecekmiş gibi görünen merdivenlerden yukarı sürüklendiğini hatırlıyordu ama ne kadar yükseğe çıktıklarını fark etmemişti. Elbette, diye düşündü ürpererek, o sırada aklında başka şeyler vardı, yaklaşan tecavüz ve cinayet gibi.

Diğer mahkûmlar şimdi çeşitli katlarda dolaşıyordu. Belli ki açgözlü lasher'lar gece için kilitlenmişti ve artık dışarı güvenliydi. Birçok mahkûm havlu ya da battaniyelere sarınmıştı.

duşlara gitmek. Ari kendisinin de bir tane alabilmeyi diledi ama sonra işin içindeki tüm tehlikeleri düşündü - bu kadar çok yabancı adamı çıplak ve yakından görmekten bahsetmiyorum bile - ve bunun yerine lavaboda sünger banyosu yapabileceğine karar verdi.

Lathe kalabalığı tarıyordu ve aradığı kişiyi gördüğünde keskin bir ıslık çaldı ve bağırdı, "Wheezer! Hey, Wheezer buraya gel!"

Çatlak gözleri olan yaşlı, küçük adam bir kat aşağıdaydı. Lathe'yi görünce başını kaldırıp el salladı ve sonra hızla gözden kayboldu.

Birkaç dakika sonra Lathe'nin hücresinin önünde belirdi, üfleyip püflüyordu ama buruşuk yüzünde parlak gözlü bir beklenti ifadesi vardı.

"Evet, Medic? Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu hevesle.

"Çamaşırhaneden iki yeni tulum almam gerekiyor," dedi Lathe ve ona nico çubuklarını verdi. "Biri ekstra küçük, diğeri de ekstra büyük beden olsun. Bir de Ari için birkaç küçük terlik, onunkini kaybetti."

"Evet, evet, bunu duymuştum, ben de yaptım." Küçük yaşlı adam dikkatini, onun kuşa benzeyen parlak bakışları altında rahatsız bir şekilde kıpırdayan Ari'ye çevirdi. Lathe'ye, "Söylentilere göre Tapper, sen delikanlıyı burnunun dibinden çaldıktan sonra kana susamış," dedi.

"Evet, farkındayım," dedi Lathe acımasızca. "Ve Yılanlar da muhtemelen bir parça isteyeceklerdir. Bana bir iyilik yap Wheezer, bana karşı gelen herhangi bir erkeğin kendisi ve tüm çetesi için tüm tıbbi bakımı kaybettiğini duyur. Tamam mı?"

"Evet, evet, anlıyorum." Yaşlı adam düşünceli bir şekilde başını salladı. "Evet, bu Tapper'dan işi almak isteyen birkaç kişinin yeniden düşünmesini sağlayabilir."

"Yine de Tapper'ın yeniden düşünmesini sağlamayacak," dedi Lathe kesin bir ifadeyle. "Ama geldiğinde onun için hazır olacağım."

Konuşurken dişleri parladı ve Wheezer bir adım geri çekilerek nazar değmemesi için bir işaret yaptı.

"Hepsini Öldür," diye fısıldadı kısık sesle.

"Bu doğru," diye gürledi Lathe. "Bana ya da benimkilere zarar vermeye çalışan herkesi öldüreceğim. Haberi yay, Wheezer."

"Öyle yapacağım! Takım elbise ve terliklerle hemen döneceğim."

Küçük yaşlı adam koşarak uzaklaştı ve Lathe hücreye geri döndü.

"En azından hazırlıklı olduğumuzu duyurmuş oluruz.

Wheezer buralarda kasabanın tellalı gibidir, herkese haber verir."

Ari'nin aklına, büyük Kindred'in kendisi için savaşa girmeye hazırlandığı ve nedenini hâlâ bilmediği geldi. Ama kendisi de nedenini bilmiyor gibi görüldüğü için ona sormanın bir anlamı yok gibiydi.

"Banyoda elimden geldiğince güzelce yıkanacağım," dedi. "Eğer... sorun olmazsa?"

Lathe omuz silkti ve alaycı bir şekilde gülümsedi.

"Benim hücrem senin hücrendir, Ari. Keyfine bak."

Ona bakarken turkuaz gözlerindeki o okunmaz ifade geri gelmişti. Büyük Kindred'in ona böyle bakması Ari'nin içini ısıttı ve her yanını üşüttü. İçini bir ürperti kapladı ve kısıtlı imkânlarla yapabileceği en iyi banyoyu yapmak üzere banyoya girdi.

Tekrar dışarı çıktığında Wheezer yeni hapisane üniformalarıyla geri gelmişti -kendisi için turuncu ve mavi, Lathe için yeşil ve mavi- ve büyük Kindred üstünü değiştiriyordu.

Tulumun alt yarısı zaten üzerindeydi ama üst kısmı tıpkı Tapper'ın giydiği gibi bacaklarından aşağı sarkıyordu. Ama benzerlik burada sona eriyordu.

Lathe'nin geniş, çıplak sırtı kaslı ve pürüzsüzdü, ağır pazuları hareket ettikçe kıvrılıp bükülüyordu. Yarı yarıya ona doğru döndüğünde, Ari göğsünün de aynı derecede kaslı olduğunu görebiliyordu, ancak iyi gelişmiş göğüs kaslarının ve meme uçlarının yassı bakır disklerinin etrafında biraz kahverengi, kıvrırcık kıllar vardı. Boyu ve o yoğun mücevher tonlu gözleriyle, büyük Kindred'in çarpıcı bir erkek örneği olduğu inkâr edilemezdi.

Bir tanrıya benziyor! Bu düşünce Ari'nin aklına geldiğinde onu durduramadı. Sonra kendini azarladı ve gözlerini kaçırdı. Ne de olsa bu "tanrının" şeytan gibi dişleri vardı ve kendisine karşı niyetinden hâlâ tam olarak emin değildi.

Lathe onun arkasından gelen sesi duymuş olmalıydı çünkü daha dikkatli döndü. "Oh, işte buradasın. İşte, Wheezer yeni üniforma avını getirdi."

Hapishane tulumunu Ari'ye fırlattı, o da neredeyse elinden kaçıracaktı. Giyinmek için mütevazı bir şekilde daracık banyoya döndü ve dışarı çıktığında Lathe de tamamen giyinmişti ve ranzanın kenarında oturuyordu.

"Şimdi ne olacak?" Ari banyodan çıkıp özenle katlanmış battaniyeyi ranzanın ayakucuna sererek sordu. "Kahvaltı mı?" Yemekhaneye tekrar adım atmak için sabırsızlanıyordu ama gerçek şu ki, yirmi dört güneş saatinden fazla bir süredir hiçbir şey yememişti ve açlıktan bayılacak gibi hissediyordu.

"Bir dakika içinde." Lathe kaşlarını çatarak ayağa kalktı ve ona doğru geldi. Büyük bir el uzattı ama Ari kaçtı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, kalbi küt küt atıyordu. Diğer erkeklerden hoşlanma konusundaki fikrini değiştirmiş ve şimdi de korumasının bedelini ona mı ödetmek istiyordu?

Büyük Kindred iç çekti ve elini bıraktı.

"Şimdilik boş verin, ama eninde sonunda yanağınıza bakmama izin vermeniz gerekecek. Korkarım elmacık kemiğinizde bir kırık var."

"Bir zygo-ne?" Yani sadece onu incelemeye mi çalışıyordu? Gerçekten hepsi bu muydu?

"Elmacık kemiğiniz kırılmış olabilir," diye açıkladı ve kaşlarını çatı. "Bu nasıl oldu ki? Ben görmedim."

"Tapper bana yumruk attı." Ari sesini alçak tuttu. "Ben... Ben daha önce hiç yüzüme yumruk yemedim," diye itiraf etti. "Bir dövüş maçı sırasında bile. Eskiden *Ton-kwa*'da yarıştık - kardeşim ve ben."

"Anlıyorum." Lathe ciddiyle başını salladı. "Korkarım yüzünüze yumruk yemek BleakHall'daki endişelerinizin en küçüğü. Burada iyi geçinmek ve davranış kurallarına uymak istiyorsanız dikkatli olmanız gerekecek."

"Davranış kuralları mı?" Ari kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun? Kimse bana herhangi bir kuraldan bahsetmedi."

"Ve onlar da öğrenmeyecek - bu hızlı öğrenmeniz ya da zaten bilmeniz beklenen bir şey." Lathe omuz silkti. "Bazıları kolay; diğer mahkûmlara karşı kıbar ve saygılı . Birine çarparsan ya da ayağına basarsan, bir çatışmayı önlemek için hemen özür dilemelisin."

"Anladım." Ari başını salladı. "Başka ne var?"

"Şey..." Lathe parmaklarıyla saydı. "Ortak duşa işemeyin, bu herkese saygısızlık olur. Hücrenizi temiz tutun ve ranzanızı . Kişisel alanınızda açılmamış yiyecek kapları bulundurmayın.

-Bu böcekleri çeker ve Tanrıça buranın istila olmadan da yeterince cehennem gibi olduğunu biliyor."

"Katılıyorum." Ari başını salladı. "Tamam, yapabilirim. Başka bir şey var mı?"

"En önemli şey, orada bulunma izniniz olmadığı sürece çete bölgelerinden uzak durmaktır. Örneğin, Yılanlar -ki onlarla zaten tanıştınız-" Lathe kuru bir sesle konuştu, "Hücre Bloğu S, masa 30'u sahipleniyor ve hovercar parçaları çalışma salonunu işletiyorlar. Ohno'lar kütüphaneyi işletiyor, masa 8'de oturuyor ve Hücre Bloğu N'yi talep ediyor. Baharat Lordları Hücre Bloğu D'yi talep ediyor, masa 11'de oturuyor ve pornografi halkasını işletiyor."

"Vay canına, hatırlanacak çok şey varmış," diye mırıldandı Ari. "Porno çetesi mi? Hapishane yetkilileri buna izin veriyor mu? BleakHall'un Yonnie Six'teki metreslere ait olduğunu sanıyordum. Porno kadınları nesneleştiriyor mu?"

"Buna izin vermek zorundalar, pornoları ellerinden almaya kalkarlarsa isyan çıkar," dedi Lathe acımasızca. "Binden fazla azılı suçluyu ömür boyu kadınlara hiçbir şekilde erişemeyecekleri bir yere kapatıp onlara bir çıkış yolu veremezsiniz. Erkeklerin bir şekilde karşılanması gereken dürtüleri-açlıkları-vardır. Bu yüzden BleakHall'da hiçbir kadın personele izin vermiyorlar.

-Kadın Horvath'lar bile muhafız değilken, *onların* neler yapabileceğini tahmin edebilirsiniz.

kadınlara benziyor."

"Hemen hemen erkekler gibi mi?" Ari tahmin etti.

Lathe başını salladı. "Ama bu bile bu çaresiz piçlerin için çok fazla cazip olurdu. Eğer bir kadın -herhangi bir kadın- bir şekilde BleakHall'a girerse muhtemelen ilk on beş dakika içinde ölene kadar tecavüze uğrar."

O gerçekçi ses tonuyla söylediği sözler Ari'nin omurgasından aşağı buz gibi bir ürperti gönderdi.

"Bu korkunç bir düşünce," diye fısıldadı, bir elini boğazına götürdü, bilinçsizce kimliğine gömülü olan bakışının/dokunuşunun projeksiyon boncuğunu kontrol etti. Bugün buradan çıkacağı için çok mutluydu. Küçük boncuğun güç kaynağı sonsuz değildi -aslında, bitmesine bir haftadan az bir süre kaldığını tahmin ediyordu. Ama elbette, öğle yemeğinden hemen sonra Jak'la birlikte nakliye balonunda süzölmeyi planladığı için o kadar uzun süreye ihtiyacı yoktu.

"Korkunç bir şey," diye itiraf etti Lathe ayık bir şekilde. "Ama unutmamalısın ki buradaki mahkumların çoğu kadın düşmanı piçler, kadınlardan *nefret ediyorlar*."

"Kadınlara hüküm sürdüğü Yonnie Six'ten geldikleri için mi?" Ari söyledi.

Lathe başını salladı. "Ve çoğu buraya Metresleri tarafından şu ya da bu nedenle gönderildi. Çoğunlukla tecavüz ve cinayet," diye ekledi karanlık bir sesle.

"Ve sen..." Ari boğazını temizledi. "Kadınlar hakkında böyle mi hissediyorsun? Onlardan nefret mi ediyorsun?"

Lathe şok olmuş görünüyordu.

"Hayır, tabii ki hayır, ben bir Kindred'im," dedi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

Ari başını salladı. "Wheezer dün işlemlerim için bana yardım ederken ırkınızın adının bu olduğunu söyledi ama daha önce hiç duymamıştım. 'Kindred' olmak ne anlama geliyor?"

"Biz dişileri korur ve onlara saygı duyarız," diye açıkladı Lathe. "Biz genetik tüccar bir ırkız - DNA'mız insanlarımızı %95 oranında erkek yapıyor, bu yüzden her zaman bağ kurabileceğimiz farklı ırklardan yeni dişiler arıyoruz."

"Bu çok etkileyici." Ari kendisine rağmen ilgisini çekmekten kendini alamadı. "Yani bulduğunuz herhangi bir ırkla çiftleşebiliyor musunuz?"

"Birçok ırkla uyumluyuz," diye itiraf etti Lathe alçak bir sesle. "Hangi *halktansın*, Ari?" diye sordu.

"Ben mi? Oh, ben... benim halkım Phobos'tan geliyor. Çok büyük bir gezegen değil ama biz kadın ve erkeklerin eşitliğine inanırız; onların aynı madalyonun iki yüzü olduğuna inanırız," dedi, tüm bunları ona neden anlattığını merak ederek.

"Aynı madalyonun iki yüzü," diye mırıldandı spekülatif bir şekilde ve ona bakış şekli Ari'yi tedirgin etti.

"Madem Kindred'lar dişileri bu kadar çok seviyor, o zaman neden buradasın? Yani, BleakHall'a gönderilmek için ne yaptın?" diye sordu konuyu değiştirmeye çalışarak.

Lathe kaşlarını çatı. "Burada yazılı olmayan bir kural daha var; asla başka bir erkeğe suçunu sormayacaksın."

"Oh..." Birden utanarak yere baktı. "Özür dilerim."

"Her şey yolunda." İç çekti. "Resmi belgelerimdeki suçlamada 'cinayet' yazıyor ama ben buraya gelene kadar bu doğru değildi. Bir hekim olarak yaşamı korumak için yemin ettim ama BleakHall beni bir katil yaptı."

Bunu söylerken sesi o kadar çaresiz geliyordu ki Ari neredeyse yanına gidip onu teselli etmek istiyordu. Ama bu dürtüsünü aceleyle kontrol etti. Birincisi, büyük Kindred'e zaten olduğundan daha fazla yaklaşmasına gerek yoktu. İkincisi de kolunu ona dolayıp sarılma isteğinin dışı bir dürtü olmasıydı.

Erkeklerin birbirlerini bu şekilde teselli etmediklerini biliyordu. Jak'ı daha önce arkadaşlarıyla görmüştü; birbirlerinin koluna yumruk atmış ya da sırtına tokat atmışlardı. Ama hiçbir zaman Lathe'yle birdenbire yapmak istediği gibi birbirlerine sarılıp kucaklaşmamışlardı.

"Özür dilerim," dedi onun yerine, bunu gerçekten kastederek. Adam başını salladı.

"Öldürmek... işkence... acı - hepsi burada hayatın bir parçası. Siz dün işlemlerden geçmeden önce, bunlara alıştığımı, duyarsızlaştığımı sanıyordum. Ama yanılmışım."

"Sen... sen miydin?" Ari kalbinin neden aniden daha hızlı attığını ve yüzünün neden sıcak ve kızarmış hissettiğini merak etti.

Büyük Kindred yavaşça başını salladı.

"Dün o piç Mukluk'a yalvaran sesini duyduğumda bir şeyler koptu sanki." İçini çekti ve büyük bir elini yumruk yaparak dikkatle inceledi. "Keşke neden... neden hissettiklerimi hissettiğimi bilseydim."

"Diğer erkeklerden hoşlanmadığını sanıyordum," dedi Ari hızla, kalbi daha hızlı çarpıyordu. "Dedin ki-"

"Ne dediğimi biliyorum ve diğer erkeklerden hoşlanmıyorum," diye araya girdi. "Ben sadece..." Hayal kırıklığına uğramış gibi bir hareketle elini saçlarında gezdirdi. "Bu gerçekten kötü bir zamanlama, hepsi bu," dedi kabaca. "Bak, aç mısın? İlk yemek için aşağı inme vakti geldi."

"Açım," diye itiraf etti Ari. "Ama..." Dudağını ısırdı. "Ama ben de korkuyorum. Burada, senin hücrende güvende olduğumu hissediyorum. Dışarıda... her şey olabilir."

Lathe ona bir adım daha yaklaşarak, "Hayatını korku içinde yaşayamazsın küçüğüm," diye mırıldandı.

Ari, adamın kolunu ona dolamak, bir şekilde ona dokunmak ve onu rahatlatmak istediğini hissetti; tıpkı daha önce onu rahatlatma dürtüsünü hissettiği gibi. Ama daha fazla yaklaşmadı.

"Cesur olmalısın," dedi Ari'ye. "Ve seni koruyacağımı söylediğimde bana inan - gerekirse hayatım pahasına."

"Yapacak mısın?" Nabzının kulaklarında hızla attığını duyabiliyordu ve tüm vücudu sıcak, kızarmış ve karıncalanmış hissediyordu. Neden böyle oldu? "Hatta..." Boğazını temizledi. "Beni *neden* koruduğunu bilmediğin halde mi?"

"Yine de," diye kabul etti, derin sesi yumuşak, içten bir hırıltıya dönüşmüştü.
"şimdi gel bakalım ufaklık, yemek yememiz gerek. Gücümüzü korumalıyız."

"Pekâlâ." Ari onu hücreden çıkarken takip etti, gözlerini onun geniş sırtından ayırmıyor ve söz verdiği şeyi yapmasını ve onu güvende tutmasını umuyordu.

OceanofPDF.com

ON DÖRT

Lathe'nin yemekhaneye ulaşmak için sayısız merdiveni inerken düşünmesi gereken çok şey vardı. Mütevelli heyeti Hücre Bloğu X -neredeyse BleakHall'un yüksek yaşam alanının en tepesinde- bu yüzden düşünmek için bolca zamanı vardı.

Ari'ye başka erkeklere ilgi duymadığını söylemişti ve bu doğrudu, kendini temin etti. Yine de bu, onu rahatlatmak, korumak ve acısını hafifletmek için çocuğun yanında olmak istemesine engel değildi.

Ari'nin şişmiş yanağını tedavi etmeyi çok istiyordu ama çocuğun ondan hâlâ çekindiği, bir kedi yavrusu kadar ürkek olduğu belliydi. Aslında Ari'nin ona en çok hatırlattığı Dünya hayvanıydı buBüyük, parlak gözleri, yumuşak siyah saçları ve kıvrak, becerikli hareketleriyle çocuk, bir şekilde Lathe'nin kapısının eşiğinde dolaşan başıboş bir kedi yavrusuna çok benziyordu.

Ve sen de onu başıboş bir kedi yavrusu gibi yanına aldın. Ama buradan ayrıldıktan sonra onunla ne yapacaksın? diye sordu kendi kendine. *Nanitler buradan çıkış yolunu kazmayı neredeyse bitirdi. Giderken onu da yanında götürecek misin?*

Lathe bunu yapmak zorunda olduğunu düşündü. Ari'yi burada tek bırakamazdı, Tapper onu yakalamak için dışarıdayken bu bir ölüm cezası olurdu. Ama Ari onunla gelecek miydi? Bir noktada Lathe'e güvenecek miydi?

Geleceği mi? Şu anda çocuk, Lathe ne zaman ona doğru bir adım atsa kaçıyordu.

Dün gece hariç, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses. Dün gece sana sarıldı, sen onu kollarında tutarken göğsüne bastırdı...

Ama bunun nedeni uyuyor olmasıydı, diye hatırlattı Lathe kendine kabaca. Hem zaten başka bir erkekle kucaklaşmak *istemiyordu*, Ari kadar güzel bir erkekle bile. Sadece çocuğun lanet olası dişi kokusu onu etkiliyordu.

Koku... Bu da düşünülmesi gereken bir şeydi. Ari'nin, halkının erkek ve dişilerin aynı madalyonun iki yüzü olduğuna inandığını söylediğini hatırladı. Bu, Ari ve türünün her iki cinsiyetin de özelliklerini taşıdığı anlamına gelebilir miydi? Bir şekilde her ikisi de miydiler?

Yıldızlar arasında uçan ve genetik ticareti bir yaşam biçimi olarak gören bir halkın parçası olan bir tıp doktoru olarak Lathe tuhaf şeyler görmüştü. Örneğin Genry Sekiz'den Pilothe insanları vardı - bir cinsiyet döngüsünde erkekken bir sonraki döngüde dişiye dönüşüyorlardı. Ya da Choth Prime'daki Varganlar - halklarının bir alt kümesi her üç cinsiyetin de cinsel özelliklerine sahipti - erkek, kadın ve okoi. Onlara "harmanlanmışlar" denirdi ve Vargan toplumunun her kademesinde saygı görürlerdi, istedikleri herkesle çiftleşebilirlerdi.

Ari'nin böyle bir toplumdan gelmiş olması mümkün müydü - kadınsı yüz hatlarının ve kokusunun bir erkek bedeniyle evlenmesine neden olan karışık bir biyolojiye sahip olması?

Lathe'nin hiçbir fikri yoktu ama kendi kendine bunun önemli olmadığını söyledi. Çocuğu kanatları altına almıştı ve şimdi onu korumak onun göreviydi. Ari'nin BleakHall'da tek başına bir gün bile dayanamayacağı açıktı, bu yüzden nanitler Lathe'ye çıkış tünelinin bittiğini bildiren sinyali gönderene kadar hem kendisini hem de çocuğu hayatta tutmak için tetikte olmalıydı.

Bunu yapabilmesi için Tanrıça'ya dua etti.

OceanofPDF.com

ON BEŞ

W Lathe'nin tahmin ettiği saldırı gerçekleştiğinde, arkadan gelmişti ve o kadar hızlıydı ki Ari neredeyse ıskalıyordu.

Bir an yemek kuyruğunda yürüyorlar, tepsilerini itiyorlar ve sarsıntılı mekanik kolların dağıttığı yiyecek topaklarını yakalamak için ellerinden geleni yapıyorlardı ve bir sonraki bildiği şey, Lathe'nin hayatı için bir savaşta olduğuydu.

Ari sıradaki büyük Kindred'in önündeydi çünkü onun arkasında kalmakta ısrar ediyordu, onu korumak için daha iyi olduğunu düşünüyordu. Sırada onun hemen arkasında, Ari'nin boyundan bile uzun olmayan, sinsî gözlü, çelimsiz bacaklı küçük bir mahkûm vardı.

Kısa boylu mahkûmun üst bedeni, boyunun kısalığını telafi etmek istercesine son derece kaslıydı. Hapishane tulumunun kolları yırtılmış, kaslarla şişmiş, damarlarla dolanmış ve renkli dövmelerle kaplı kollar ortaya çıkmıştı.

Herhangi bir tehlike işaretine karşı tetikte olmaya çalışarak yemekhaneyi tarayan Ari'nin dikkatini çeken şey onun kollarıydı. Lathe'nin yaklaşan bir saldırı konusunda yanıldığını umsa da, şu ana kadar BleakHall ile ilgili neredeyse her konuda haklı çıktığını kabul etmek zorundaydı, bu yüzden uyarısını görmezden gelemeyeceğini hissetti.

Şu kollara bak, diye düşünüyordu tepsisini iterken. Ne kadar kaldırabildiğini merak ediyorum. Çok güçlü olmalı ama bu onu çok tuhaf gösteriyor...

Ve o anda küçük mahkûm elindeki tepsiyi bırakıp Lathe'nin geniş sırtına atladı.

"Torna! Arkanda!" Katil cani ince siyah bir kordonu büyük Kindred'ın boynuna geçirip sıkıca çekmeden önce Ari'nin çılgık atacak zamanı bile olmamıştı.

Uyarısı Lathe'ye ellerini kaldırıp parmaklarını siyah kordon ile boynunun yanları arasına sokması için yeterli zamanı verdi. Ancak suikastçı ölümcül ipi hâlâ boğazının ön kısmına dolamıştı ve büyük Kindred'ı boğmak ya da muhtemelen kafasını kesmek için sertçe çekiyordu.

Ari çılgık atarak yarısı dolu tepsisini kaptı ve Lathe kendini kurtarmak için çabalarken katil adayının kafasına ve omuzlarına tepsiyle vurmak için koşturdu. Hırpalanmış metal tepsi pek bir silah işlevi görmedi ama üzerindeki kaygan sarı yapışkan madde saldırganın gözlerine ve yüzüne doğru yuvarlandı ve büyük Kindred'ı öldürmek için tüm gücüyle çabalarken soluk soluğa kalmasına neden oldu.

"Bırakın gitsin!" Ari kendi sesindeki paniği duyarak bağırdı. Etraflarındaki mahkûmlar kükrüyor ve slogan atıyorlardı ama Lathe ölümcül bir sessizlik içinde savaşıyordu. Yavaşça, acımasızca parmaklarını siyah kordonun kanlı bir girinti yaptığı boynunun ön tarafına yaklaştırdı. Sonra ani bir hareketle kordonu öne doğru çekti.

Bu hareket, saldırganın devasa kaslara sahip ön kollarını da öne çıkardı; sanki Lathe'yi arkadan kucaklamaya çalışmak için kollarını ona doluyordu.

Büyük Kindred'ın ihtiyacı olan tek şey o bir anlık savunmasızlıktı.

Çarpan bir yılan kadar hızlıydı, başını çevirdi ve dişlerini kaslı, dövmeli kolun derinliklerine geçirdi. Saldırgan uludu - saf bir ses

ve Ari onun omurgasının eğildiğini ve tüm vücudunun acıdan kaskatı kesildiğini gördü.

Sonra sarsılmaya ve tutukluk yapmaya başladı, vücudu karaya yeni çıkmış bir balık gibi çırpınıyordu. Torna onu sırt üstü çevirip yere fırlattı ve dudaklarının arasından ince siyah köpükler fışkırırken çırpınmaya devam etti.

"Tanrıça," diye fısıldadı Ari ve etrafındaki mahkûmların huşu içinde mırıldandıklarını duydu.

"Hepsini Öldür... Hepsini Öldür..."

"Medic bunu yapacağını söyledi ve yaptı da. Yaşlı Hexer'ın bitti." "O bir Herkesi Öldürür... Isırdığı herkes *ölür*."

"O dişlerin istemezdim, hayır istemezdim."

Tüm bunlar olurken Lathe orada öylece durmuş, ağır ağır nefes alıyordu ama sıkıntılı değildi. Turkuaz gözlerinde boş bir bakış vardı ve Ari onun ne düşündüğünü merak etti. Bir can almak onun için gerçekten ne kadar zordu? Hem de böylesine *korkunç* bir şekilde can almak.

Müstakbel suikastçı sonunda hareket etmeyi bırakmıştı ve artık ölmüştü; boş gözleri şişmişti. Ağzı acıdan kıvrılmış ve kirli metal zemine salyası akan siyah bir köpükle dolmuştu. Vücudu kurumuş bir çubuğa dönüşmüş, içten dışa doğru büzüşmüş gibiydi.

Korkunç bir manzaraydı ve Ari'nin aklına Jak'la izlediği aksiyon filmleri dışında daha önce hiç kimsenin öldüğünü görmediği geldi. Böylesine vahşi bir şekilde ölmek bir yana.

Hepsini Öldür, diye düşündü Lathe'ye bakarak ve dün gece onun ranzasında uyurken o dişlerin boğazına ne kadar yaklaştığını merak etti. Bu düşünce bile onu ürpertti.

Lathe'nin saldırıdan sonra söylediği ilk sözler ona yönelikti.

"İyi misin ufaklık?" diye sordu endişeyle Ari'ye bakarak. Sesi biraz boğuktu, muhtemelen saldırganın kullandığı ince siyah kordon yüzünden. "Cesurca dövüştün."

"Ben... Ben iyiyim." Ari onun çok uzun ve keskin olan ve yemekhane ışıklarında parıldayan dişlerine odaklanmamaya çalıştı. "Sen... sen yaptın. Cesurca dövüştün yani," diye fısıldadı, ayaklarının dibindeki ölü adama tekrar bakmamaya çalışsa da gözleri dehşet verici görüntüye geri çekilmek istiyordu.

"Yapmam gerekeni yaptım," dedi Lathe acımasızca. Ardından sesini yükseltti ve tüm yemekhaneye hitap etti.

"Şimdi beni dinleyin, BleakHall sakinleri," diye kükredi, derin sesi yüksek metal tavanda yankılandı ve yankılandı. "Bu erkek, Hexer, bana saldırdı ve en büyük bedeli ödedi-ölüm."

Lathe sessizlik için ellerini kaldırana kadar her taraftan yine mırıltılar ve "Hepsini Öldür... Hepsini Öldür" sloganları yükseldi.

"Hexer öldü," diye devam etti. "Ve lideri bana gelip bir daha bana ya da benimkilere zarar vermeye çalışmayacağına dair söz verene kadar onun çetesi olan Rabs'tan kimseyi revirde tedavi etmeyi reddediyorum."

Ari'ye bir kolunu doladı ve Ari iri Kindred'den uzaklaşmak istese de bunun hapisanenin geri kalanı için çok kötü bir görüntü olacağını biliyordu. Lathe'nin öldürdüğünü görene kadar ona karşı biraz daha rahat olduğunu düşünüyordu. Şimdi ondan yeniden korkmaya başlamıştı ama Lathe onu açıkça sahiplenip koruması altına alırken kıpırdamadan durdu.

"Benim ya da Ari'nin peşinden gelen herhangi bir erkek, Hexer'ın başına gelenlerin aynısını yaşayacak," diye hırladı Lathe. "Benim gibi bir Herkesi Öldüren'in dişleri arasında ölmek kolay bir ölüm değildir; sonunda tüm sinirleriniz yanar. Herhangi biriniz beni öldürme teklifini kabul etmeden önce bunu bir düşünün."

Mahkûmların yüzlerindeki şaşkın bakışlardan, Lathe'nin sözlerinin yerine oturduğu anlaşılıyordu. Konuşmasını bitirdikten sonra uzun bir süre sessizlik oldu. Sonra Ari'ye başını salladı ve normal bir ses tonuyla konuştu.

"Haydi, hâlâ on beş dakikamız var. Acele edersek İlk Yemeği yemek için yeterli zamanımız olur."

Öldürdüğü adamın cesedinin üzerinden kayıtsızca geçen büyük Kindred, tepsisini aldı ve sırada ilerlemeye devam etti.

Bir an sonra Ari kendisinin de aynısını yapmaktan başka çaresi olmadığını fark etti. Ama yemekhanedeki tüm mahkûmların gözlerinin, onlar hareket ederken onun ve Lathe'nin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu.

Diğer mahkûmlardan daha güvende hissetmesine rağmen, büyük Kindred hakkında her zamankinden daha fazla şüphe duyuyordu.

Lathe ve Ari 13 numaralı masaya oturduklarında Xolox dokunaçlarını sallayarak, "Ne güzel bir gösteri yaptınız Sihhiye," diye homurdandı.

"İsteyerek olmadı," diye hırladı Lathe. Boynunun ön tarafı kanıyordu ve kordonun kesilmesinden dolayı boğazı acıyordu -Hexer güçlü, küçük bir orospu çocuğuydu, erkeğe bunu verebilirdi.

Ama acıyan sadece boğazı değildi, kalbi de ağrıyordu. Yine öldürmüştü. Ve daha da kötüsü, Hexer onun hastalarından biriydi -Lathe'in geçmişte yakın çalıştığı hastalardan biriydi.

Kahretsin, nasıl yapabildi? İş yerinde testereyle yaptığı kazadan sonra kolunu kurtarmıştım. Ve sonra kurtardığım kolunu beni öldürmek için kullandı.

Devasa kaslı uzantı neredeyse kopmak üzereydi ve Lathe onu yeniden dikmeyi başarmıştı; özellikle de BleakHall'un sunduğu kısıtlı imkânlar düşünüldüğünde, pek çok doktorun farkındaydı. Hexer'ı her gün izledi, hatta küçük erkeği kontrol etmek ve sargılarını değiştirmek için hücrelerine bile gitti. Sargıların çıktığı gün, Hexer Lathe'ye sarılmış ve gözyaşları içinde ona teşekkür etmişti.

Ve şimdi de bu.

Acaba Tapper bunu denemesi için ona ne kadar ödedi, diye merak etti Lathe ekşiyerek. Dolu bir paket nico-sticks mi? 3 boyutlu porno dergisi mi? Ne? Hayatımın değeri nedir ki?

Cehennem çukuru mu?

Bu her neyse, küçük adamın Lathe'ye karşı beslediği dostluk ya da minnet duygularının üstesinden gelmeye yetmişti. Onu öldürmeye çalışmasına yetecek kadar.

Ari'nin bağırması çok iyi oldu, diye düşündü Lathe, kör plasti-utensilini BleakHall'un çoğu sabah İlk Öğün için servis ettiği yeniden yapılandırılmış protein lapasında boş boş karıştırırken. *Eğer beni uyarmasaydı, ellerimi asla zamanında kaldıramazdım.*

Ama Hexer'ın arkasında sıraya girmesi konusunda endişelenmesi gerektiğini düşünmemişti. Hatta yemek kuyruğunda ilerlerken eski hastasının arkasında olduğunu bilerek bir nebze olsun güvende hissetmişti.

Ne kadar , diye düşündü Lathe öfkeyle. *Tapper muhtemelen Hexer'ı bilerek seçmişti, ona güveneceğimi ve gardımı düşüreceğimi biliyordu.*

Ama gerçek şu ki, artık kimseye güvenemiyordu. Bu cehennem çukuru hapisane katiller, haydutlar, tecavüzcüler, hırsızlar ve hainlerden başka bir şeyle dolu değildi. Ve yalancılar, hepsi yalancıydı.

"Yalancılardan nefret ederim," diye vahşice mırıldanarak lapasını tekrar karıştırdı.

"Ne dedin sen, Medic?" Xolox gürledi. Yanı başındaki Gumper'ın yeşil yüzünde yavaş bir sempati ifadesi belirdi.

"Hexer. Sen... onun kolunu kurtardın," dedi basitçe. "Evet." Lathe başka tarafa baktı. "Ben kurtardım."

"Ve sana ihanet etti," dedi Xolox kederle. "Ah, hırsızlar arasında onur yoktur. Her yerde yalancılar... hainler... işbirlikçiler..."

Turuncu teni tepe ışıklarında sarkan, saman gibi saçları kafasına yapıştırılmış Drumph, oyuncak telsizine dokunarak bağırdı: "Yalancılar! Üzücü! Gizli anlaşma yok, üzücü!"

"Oh!" Ari sıçradı, görünüşe göre ani ünlemden irkilmişti. "Drumph'a aldırış etme," dedi Lathe çocuğa, bir yandan da Suikast girişiminin getirdiği karamsar ruh halinden kurtulma çabası. "Klinik olarak deli, ne dediğini bilmiyor."

"Anlıyorum." Ari, Drumph'ın kamburlaşmış figüründen biraz daha uzaklaştı ve protein lapasını karıştırdı. "İyi... iyi hissediyor musun?" diye sordu Lathe'ye.

"Boğaz ağrısı dışında iyi olacağım." Ses tonunu hafif tutmaya çalıştı ama bu kolay değildi. "Acele et ve yemeğini ye. İlk Yemek'ten sonra tüm yeni mahkumlar işlerini alacaklar - görevlendirme sırasına geç kalmak istemeyiz, yoksa kim bilir ne alırsınız."

"Pekâlâ." Ama çocuk sarı protein lapasını karıştırmaya devam etse de, hâlâ derin bir sıkıntı içinde görünüyordu.

"Hey, sorun yok," dedi Lathe ona, o iri kara gözlerdeki korku ifadesini tekrar görünce. "Bir süre kimse bir şey yapmaya kalkışmayacak. Artık herkes benim korumam altında olduğunu bildiği için güvende olacaksın."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Ari ama gözlerini kaçırdı ve Lathe'ninkilerle buluşmadı. Gerçekten hâlâ bu kadar korkmuş muydu?

Sanırım ona biraz zaman tanımam gerekecek, dedi Lathe kendi kendine. Neredeyse öldürölmek BleakHall'da neredeyse sıradan bir olay olabilirdi ama de travmatik bir deneyimdi -özellikle de Ari gibi masum biri için. İç çekerek kendi lapasına geri döndü.

Yapabileceğı başka bir şey yoktu.

OceanofPDF.com

ON ALTI

"N numara 117-prizon amaşırhane," diye duyurdu Horvath muhafızı vızıltılı, gırtlaktan gelen sesiyle.

"amaşırhane mi?" Lathe, çoğu çoktan görevlerini almış olan yeni mahkûmların oluşturduğu uzun bir sıranın içinde duran Ari'nin arkasındaki yerinden itiraz etti. "Onu özellikle revirde istemiştim. BleakHall'da binden fazla mahkûm var ve ben sadece bir kişiyim, bir yardımcıya ihtiyacım var."

Muhafız ona, "Mukluk, *tüm* ödöl sahiplerini tekrar tedavi etmeye başladığında bir azar işiteceğini söylüyor," dedi. "Artık Rabzz'ı tedavi etmeyeceğinize dair açıklamanızı duymuş."

"Bu bir nefsi müdafaa meselesi," diye itiraz etti Lathe. "Diğer mahkûmların başının üzerinde tutacak bir şeyim olmalı yoksa gün batımına kadar ölmüş olurum."

"Asla, Mukluk'un sözü kanundur. Onunla konuşun. 117 numara-amaşırhane," dedi gardiyan kayıtsızca.

Lathe nefesinin altından, Ari'nin ensesindeki kısa tüyleri diken diken eden sinirli bir hırıltı çıkardı. Hemen arkasındaki uzun, kıvrımlı ve ölümcül zehirle dolu dişleri düşünüp duruyordu. Büyük Kindred'in onu ısıracağını düşünmüyordu ama onu tanı mıyordu bile

Henüz yirmi dört güneş saati vardı. Ve BleakHall'da her türlü vahşet korkunç derecede mümkün görünüyordu.

"Tamam, ama vardiyasına başlamadan önce Revir'de 117 numaralı Ari'yi görmem gerekiyor. Yanağının röntgenini çekmem gerekiyor," dedi Lathe.

Muhafız bir an düşünür gibi oldu, sonra başını salladı. "Ama çok uzun değil. Kısa bir muayene," dedi.

"İyi. Hadi Ari," diye homurdandı Lathe, başını sallayarak.

Muhafız ona "İşin bittiğinde çamaşırhaneye rapor ver," dedikten sonra Lathe'yi yemekhaneden çıkıp revire açılan çift kapıdan takip etmekten başka çaresi kalmadı.

"Durum düşündüğümünden de kötü, orbital kırığınız var." Lathe X-ray tarayıcısının ürettiği dijital görüntüyü incelerken sesindeki acımasızlığı engelleyemedi. Bu makinenin sadece yeni mahkûmların bıçak, blaster ya da başka metal silahlar getirmediğinden emin olmak için kullanılması gerekiyordu. Ama Lathe teşhis amacıyla çok daha küçük ve ayrıntılı röntgenler çekmek için ışını birleştirmeyi ve yoğunluğu ayarlamayı öğrenmişti.

Ve Ari'nin çektiği fotoğrafta gördüklerinden hoşlanmamıştı.

Biraz.

"Bu ne anlama geliyor?" Ari hırpalanmış muayene masasında oturuyordu, Yemekhanedeki tartışmadan beri yaşadığı o korkmuş belirsizlikle ona bakıyordu.

Lathe'nin kafasının içindeki küçük bir ses, *"Doğru," diye etti. Ne olduğunu söyle, neden söylemiyorsun, Lathe-bir suikast girişimi ve bir . Nefsi müdafaa için bir cinayet ama yine de bir cinayet. Çocuk senin Hexer'ı öldürdüğünü gördü ve eğer sen ölseydin, sıradaki o olacaktı. Tabii ki hala biraz korkuyor.*

Lathe, yakın zamanda yaşadıklarından sonra Ari'ye böyle kötü bir haber vermekten nefret ediyordu ama bir doktor olarak yapabileceği başka bir şey yoktu.

"Göz çukurunuzdaki kemikler çatlamış," dedi elinden geldiğince nazik bir şekilde. "Dahası, en çok etkilenenler yörüngенizin tabanındaki kemikler. Biz buna kapak kırığı diyoruz."

"Ne demek bu? Kemikler yerinden çıkacak ve gözüm yanağımın içine mi düşecek?" diye alay etti çocuk, görünüşe göre durumu hafifletmeye çalışıyordu. Korkuyu saptırmak için alaycı bir tavır takınmak, Lathe'nin bir hekim olarak sık sık karşılaştığı normal bir tepkiydi. Ne yazık ki, bir tuzak kapısı orbital kırığı hafife alınacak bir şey değildi.

"Maksiller sinüsünüze düşebilir, evet," dedi ciddi bir şekilde. "Korkarım bu gerçek bir olasılık."

"Ne?" Ari morarmış ve şişmiş gözünü tutarken sesi korkuyla yükseliyordu. "Ama bu... kulağa gerçekten kötü geliyor."

"Korkarım bu iyi değil." Lathe içini çekti ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Çocuğu kollarına alıp teselli etmek istedi -ki bu hiç de profesyonelce olmayan bir dürtüydü. Lathe kendini tuttu; uygun olsa bile Ari'nin böyle bir teselliyi kabul etmeyeceğini hissediyordu.

"Ama ne... ne yapabilirsin? Bir çeşit ameliyat mı? Burada mı?" Ari hapishane revirinin seyrek sınırlarını anlamlı bir şekilde işaret etti. Haklıydı -BleakHall'da bırakın hassas bir orbital ameliyat için pahalı cerrahi aletleri, dil basacağı ya da gazlı bez gibi şeyler bile yoktu. Lathe dezenfektan ve kaba bir dikiş setine erişimi olduğu için kendini şanslı sayıyordu.

"Hayır, o tür bir ameliyatı burada yapamam," diye itiraf etti. "Ama..." Tereddüt etti, ne kadarını söyleyeceğini düşünüyordu. Sonunda, "Ama seni iyileştirmenin bir yolu var -kemiklerini bir araya getirmek ve bir daha yaralanmamanı sağlamak için," dedi.

"Nasıl?" Ari talep etti. "Gözümün kafatasımın içine düşmesini istemiyorum, ne yapabilirsin?"

Bu işin zor kısmıydı. Torna derin bir nefes aldı ve nasıl açıklayacağını düşünmeye çalıştı.

"Buradaki mahkûmlar bana 'Kill-All' diyor," dedi Ari'ye. "Ama kendi halkımın benim için farklı bir ismi var. Bana 'Cure-All' diyorlar."

Çocuk başını salladı.

"Anlamıyorum."

Lathe ona, "Dişlerimde öldürme gücünün yanı sıra iyileştirme gücü de var," dedi. "Kan Türlerinin çoğu -ki ben de bu türden bir savaşçıyım- ısırıklarıyla sadece eşlerini iyileştirme yeteneğine sahiptir. Ben ise erkek ya da dişi, herhangi birini neredeyse her türlü hastalık ya da yaralanmadan iyileştirebiliyorum. Bu yönden eşsizim."

Ama Ari'nin "dişler" kelimesinden başka bir şey duymadığı açıktı. Gözleri korkudan kocaman açılmıştı ve tüm ince vücudu kaçmak için gerilmişti.

"Sen... beni ısırarak mı istiyorsun? Yemekhanedeki o adamı ısırığın gibi mi?" Sesi o kadar gergin ve yüksekti ki neredeyse kadın sesine benziyordu.

"Hayır, hiç de öyle değil," diye onu rahatlatmaya çalıştı Lathe. "Dişlerimden hangi tür özün çıkacağını kontrol edebilirim - iyileştiren ya da öldüren. Yemekhanede başka seçeneğim yoktu, öldürmek zorundaydım."

"Ben... Yapamam..." Korku çocuğu sessizliğe boğmuş gibiydi ve Ari sadece başını sallamakla yetindi, elleri muayene masasının çatlak ve kirli plastik kaplamasının üzerinde iki yanında yumruk olmuştu.

"Ari..." Lathe sesinin nazik ve yatıştırıcı olması için elinden geleni yaptı. "Ufaklık, sana asla zarar vermem," diye mırıldandı, bir adım daha yaklaştı ve bir elini çocuğun ince, titreyen omzuna koydu.

"Hayır!" Onun dokunuşuyla Ari masadan kalktı ve bir anda odanın diğer ucuna geçti. "Isırmak yok," diye soluk soluğa bağırdı, sırtını duvara dayamıştı, gözleri korkudan kocaman ve vahşi bakıyordu. "Bunu istemiyorum, beni ısırmanı istemiyorum!"

"Pekala... Pekala..." Lathe ellerini bir barış jestiyle havaya kaldırdı. Çocuğun yanına gidip onu rahatlatmayı diledi ama Ari'nin ona güvenmediği açıktı. Tanrıça kahretsin, delikanlıyı korumak için kendi hayatını tehlikeye atmıştı, onun güvenini kazanmak için başka ne yapabilirdi ki?

Belki de hiçbir şey, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük ses. Dün yaşadığı onca şeyden sonra, en azından bir süreliğine güvenilmez biri olabilir. Sabırlı olmalısın, Lathe.

"Seni ısırmayacağım," dedi tekrar, çocuğun yanına gitmeyi çok istemesine rağmen olduğu yerde kalarak. "Ama baş ağrısı, mide bulantısı ya da çift görmeye başlarsan bana söyleyeceğine söz vermelisin. Ayrıca, herhangi bir enoftalmi fark edersen - yani gözünün yuvasına battığını fark edersen," dedi, çocuğun yüzündeki anlayışsız ifadeyi görünce. "Bu belirtilerden herhangi birini fark ederseniz *hemen* gelip bana söyleyin."

"Neden, beni ısırabilesin diye mi?" Ari talep etti.

Torna sonunda sabrını kaybetti.

"Gözünü kaybetmeyi mi tercih edersin?" diye hırladı.

"Ama o adam - sen onu ısırıldığında... o... o..." Ari başını salladı, görünüşe göre devam edemiyordu. "Sona gelmeden önce bütün sinirlerinin yandığını söylemiştin," diye fısıldadı sonunda. "Ve yüzündeki *acı* dolu ifade..."

"Dişi olmadığın için iyileştirici ısırığımla sana zevk veremeyeceğim doğru," dedi Lathe kabaca. "Ama kırığını iyileştirebilirim. Bir düşün Ari- BleakHall'a geldiğin andan beri sana herhangi bir zarar verdim mi?"

"Hayır," diye fısıldadı çocuk ama bakışları Lathe'nin gözlerinde değil dişlerindeydi ve yüzündeki korku ifadesi Lathe'nin yüreğini burktu.

"Boş ver," dedi, arkasını dönerek. "Seni hücreme aldım ve hayatım pahasına korudum. Güvenini kazanmak için başka ne yapabilirim bilmiyorum. Eğer gözünü kaybetmek istiyorsan, buyur kaybet."

"Özür dilerim..." Ari'nin sesi kağıt inceliğindeydi. "Ben sadece... ben hiç... senin dişlerin bu kadar... bu kadar *keskin* görünmemişti."

"Elbette keskindirler - kör dişlerin ne anlamı olabilir ki?" Lathe tersledi. "Şunu bil ki Ari, seni şimdi ya da semptomların kötüleşse bile tedavi edebilirim. Ama eğer yörüngenin tabanı tamamen çökerse ve

Tam bir enoftalmi yaşarsanız, artık çok geçtir; o noktada yapabileceğim hiçbir şey yoktur."

Kendi kendine, onu bu kadar kızdıran şeyin de bu olduğunu söylemeye çalıştı. Ari, kendisine iyi gelecek, onu kalıcı sakatlık ve acıdan kurtaracak tedaviyi reddeden bir başka hastaydı. Lathe'nin yerinde olan her doktor için, bir hastanın kendisini kurtarabilecek bir tedaviyi kasten reddetmesi sinir bozucu olurdu. Bu yüzden bu kadar sert, bu kadar ani davranıyordu.

Ama çocuğun yüzündeki korku dolu ifade kendi yüzüne inen bir tokat gibiydi ve bunun doğru olmadığını biliyordu.

O ve Ari odanın diğer ucunda birbirlerine bakarken revirin kapısı çalındı ve çatlak ve neşeli bir ses, "Evet, Doktor, ben yaşlı Wheezer, içeri girebilir miyim?" diye bağırdı.

"Gel," dedi Lathe kabaca. Ari'nin korkusunun kendisini bu şekilde etkilemesine neden izin verdiğini bilmiyordu. *Hexer'ın ısırtığımdan öldüğünü gördükten sonra çocuğun dişlerimden korkmaya hakkı var,* dedi kendi kendine. *Hem onunla daha dün tanıştım, hakkımda ne düşündüğü neden umurumda olsun ki?*

Ama delikanlının güvensizliğinin onu derinden yaraladığını da inkâr edemezdi. Bu da onu kızdırmış ve sertleştirmişti. Wheezer kapıdan içeri adımını attığında, yaşlı mahkûma gülümsemeye bile çalışmadı.

"Vay, vay, görünüşe göre ikiniz de sınavı bitirmiş olmalısınız?" Wheezer birinden diğerine bakarak belirsizlikle sordu. "Eğer öyleyse, yaşlı Wheezer delikanlıya çamaşırhaneyi göstermek için burada. Çünkü bu benim görevim," dedi hala uzak duvara yaslanmış, bembeyaz ve sarsılmış görünen Ari'ye. Lathe'ye, "Ve çocuğa göz kulak olmamı isteyebileceğinizi düşündüm," diye ekledi.

"Nasıl istersen öyle yap," diye homurdandı Lathe. "Ari'nin sınavı bitti. İşe gidebilir."

"Pekâlâ, Doktor." Wheezer öksürdü. "Bilmek istersiniz diye düşündüm, Hexer hakkındaki söylentiler yayılıyor, evet öyle. Yılanların Büyük *Jiho*'su şimdiden Ari'nin hayatı üzerindeki hak iddiasından vazgeçti ve

Çete liderlerinin üyelerine, sizin ya da delikanlınınkini almaya çalışırlarsa kendi hayatlarını riske atacaklarını söyledikleri söyleniyor. Kimse revire erişimini kaybetmek istemez, hayır istemez."

"Bunu duyduğuma sevindim." Delikanlıya duyduğu kızgınlığa rağmen, Lathe kalbinin etrafında bir gevşeme hissetti. En azından Ari'nin onun yanında olmadığı zamanlarda güvende olduğundan emin olabilirdi. Tabii... "Peki ya Tapper ve çetesi?" diye sordu Wheezer'a.

"Ah, şey... işte sorun da burada, yani öyle." Wheezer çatlak gözlüğünü çıkardı ve düzgünce ütülenmiş hapisane üniformasının kolunda parlattı. "Tapper hâlâ kan peşinde. Ama sanırım sen ve delikanlı onun bölgesinden uzak durduğunuz sürece, bir süre için sorun yaşamazsınız."

Lathe onun ne demek istediğini biliyordu; Tapper şüphesiz tekrar deneyecekti. Ama muhtemelen bir süre için değil. Lathe'nin gardını düşürmek isteyecektir.

Lathe kendi kendine bunun *olmayacağını* söyledi.

"Bir süreliğine," diye yineledi Wheezer'a hak vererek. "İkiniz Horvath'lar aramaya gelmeden gitseniz iyi olur."

"Nasıl , Medic." Wheezer gri başını salladı ve Ari'ye başıyla onay verdi. "Gel delikanlı, o kadar da kötü bir iş değil. Elbette ana elbise presi bozuk olmasaydı daha iyi olurdu ama idare ediyoruz... idare ediyoruz."

Ari başını salladı ama hareket etmedi. Onun yerine orada durup Lathe'ye baktı. İri, koyu renk gözleri ifade edemediği bir duyguyla dolu gibiydi. Belki de söylemek istediği bir şey vardı?

"Peki, ne bekliyorsun?" Lathe sinirli bir şekilde sordu. "Git. Bir Horvath'ın ağrı kesicisinin yanlış ucuna düşmek istemezsin."

"Evet, Lathe. Ben... Sonra görüşürüz." Ari son bir kez bembeyaz bir yüz ifadesiyle onun yanından geçip Wheezer'ı takip ederek revirden çıktı.

YEDİ

"N Çamaşırhane BleakHall'da çalışılacak en kötü yer sayılmaz," dedi Wheezer, Ari'yi uzun metal merdivenlerden aşağı indirirken. Hapishanenin derinliklerine giden koridor.

"Öyle değil mi?" Ari sordu, ama dürüst olmak gerekirse sadece Lathe ile olanları aklından çıkarmak için konuşuyordu.

ısırmak istiyor, diye fısıldadı beyninin içinde paniğe kapılmış küçük bir ses. Yemekhanede Lathe'nin üzerine atlayan mahkûmun görüntüsünü aklından çıkaramıyordu; eğilmiş sırtı... acıdan diken diken olmuş yüzü... vücudu kuru bir çubuğa dönüşürken sıktığı dişlerinin arasından sızan ince siyah köpük...

Ancak ısırtığının her zaman öldürmediğini, onunla iyileştirdiğini iddia ediyor. Bu doğru olabilir mi? Neden yalan söylesin ki? Öldürmekten hoşlanıyor gibi değil.

Ari bunun doğru olduğundan oldukça emindi. O korkutucu, boş ifade geçtikten sonra masada oturup kahvaltı ederken büyük Kindred'ın yüzündeki ifadeyi görmüştü. Stoacı ve sakın görünmek için elinden geleni yapmasına rağmen, o canlı turkuaz gözlerdeki duyguyu okuyabilmişti -Diğer mahkûmu öldürmek onu rahatsız etmişti, hem de çok.

Eğer onu öldürmek istemiyorsa, bu gerçekten onu iyileştirmek istediği anlamına mı *geliyordu*? Ama bu doğru olsa bile, o uzun, parlayan dişlerin yüzüne, tam gözünün yanına saplanmasına dayanabilir miydi?

Ari ısırması gereken yerin orası, yani yaralandığı yer olduğunu düşündü. Hiçbir zaman iğnelerden ya da enjeksiyonlardan hoşlanmamıştı ve büyük Kindred'in ölümcül dişlerini etine batırmasına izin verme fikri korkutucuydu.

Yine de... eğer alternatifi gözünün düşmesiye...

Yavaşça uzandı ve şişmiş sol gözünün tabanını okşadı. Röntgeni yanlış okumuş olabilir miydi? Gerçekten o kadar tehlikede miydi? Adamın uyardığı belirtilerden hiçbirini göstermiyordu ama ya çift görmeye ya da kör edici baş ağrıları çekmeye başlarsa ya da -Merhamet Tanrıçası korusun- gözü yuvasına batmaya başlarsa? Ya-

Wheezer neşeyle, "Hayır, gerçekten de Çamaşırhane buradaki en kötü iş değil," diyerek onun çılgınca düşüncelerini böldü.

"Ah?" Ari, zihnini gözünü kaybetme olasılığı gibi ürkütücü bir konudan uzaklaştırmaya çalışarak konuştu. "Ne... en kötü iş nedir o zaman?"

"Duş temizleyicisi hiç eğlenceli değil. Mahkûmların çoğu duşu zevk merkezi olarak kullandıkları için çok fazla pislik ve kirlilik var," dedi yaşlı adam kesin bir ifadeyle. Bir elini yumruk yapıp kasıklarına yakın bir yerde ileri geri sallayarak ne demek istediğini anlatmaya çalıştı. Ari yüzünün kızardığını hissedince, "Tencere temizleyicisi de hiç eğlenceli değil," diye devam etti. "Tuvalet temizleyiciliği de öyle - o, mütevelli olmadıkları için ortak tuvaletleri kullanmak zorunda olanlar içindir." Yeşil ve mavi çizgili mütevelli üniformasının kolundaki hayali bir toz zerresini özenle temizledi. "Ama en kötü iş çöpçülük olmalı, öyle de oldu."

"Muck-raker?" Ari başını salladı. "Bunun ne olduğunu bilmek istiyor muyum?"

"Bu bir ceza görevi, yani öyle ve hata yok." Wheezer bilerek başını salladı. "Tuvaletlerden biri tıklandığında kullanılır. Boruların pisliklerini boşalttığı taşma avlusuna inmek zorundasın.

ve tıkanıklığı aç. Bokla dolu büyük bir metal kafeste olmak gibi, yani öyle. Hiç eğlenceli değil!"

Ari belli belirsiz bir sesle, "Hayır, kulağa... öyle gelmiyor," dedi. "Peki Çamaşırhane'de ne yapacağız?"

"Oh, sana göstereceğim, delikanlı. Göreceksin... Öğreneceksin..."

Çamaşırhane görevi hapishanedeki en kötü iş olmayabilirdi ama kesinlikle en kolayı da değildi, diye düşündü Ari birkaç saatlik yorucu bir çalışmanın ardından. Devasa endüstriyel çamaşırhane hapishanenin kaselerindeydi. Yedi büyük yıkama makinesi vardı ama sadece üç kurutma makinesi vardı. Makinelerin ürettiği sürekli ısı, metal duvarların her zaman yoğuşma ile terlemesi anlamına geliyordu ve nem, Ari'nin hapishane tulumunun on beş dakika içinde omuz bıçaklarının arasına yapışmasına neden oldu.

Süreçteki en zahmetli adım, çamaşırların yıkayıcılardan alınıp devasa endüstriyel kurutuculardan birine verilmesi arasındaydı. Malzeme sırlıslıkla olduğu için, güvenli bir şekilde kurutucuya girmeden önce sıkılması veya preslenmesi gerekiyordu.

"Ya da kısa devreye neden olup hepimizi kızartabilir! Öyle de olabilir, öyle de olabilir," dedi Wheezer, düşüncesiyle neşeyle kıkırdarak.

Fazla nemi dışarı atmak için, ıslak tulumlar birkaç küçük giysi presine besleniyordu - hiçbirisi bir seferde tek bir tulumdan fazlasını yapamıyordu. Tulumlar teker teker prese sokuluyor ve daha sonra kurutucuya gitmeye hazır üniformaların bulunduğu tekerlekli bir kutuya atılmadan önce presin içindeki su elle sıkılarak çıkarılıyordu.

Bu, Ari'nin kollarının kısa sürede ağrımasına neden olan yıpratıcı bir süreçti çünkü acemi bir mahkûm olarak en zor iş elbette ona verilmişti. Daha kıdemli mahkûmlar çamaşır ve kurutma makinelerini yüklüyor ya da sırayla katlama görevini üstlenirken, Wheezer'ın bir vekil olarak sadece denetlemesi gerekiyordu.

"Neden daha büyük bir çamaşır presi yok?" Ari, ıslak, sırlıklam giysileri elle çalıştırılan preslerden birinde saatlerce döndürdükten sonra sordu. "Aynı anda birden fazla üniformayı işleyebilecek bir şey?" "Oh, biliyoruz- ." Başını kuvvetle salladı, loş tepe ışıkları

Çatlak gözlerini kırıştıtararak. "Hemen şurada."

Çamaşırhanenin köşesinde, yıkayıcı sırasının bir tarafındaki tambura benzeyen devasa makineyi işaret etti.

"Ama bozuk, yani öyle. Bir döngüden daha uzun bir süre önce çalışmayı durdurdu ve deneyenlerin hiçbirini onu tamir etme şansına sahip olamadı. Ve tabii ki BleakHall'un sahibi olan Yonnite Hanımları bize yeni bir tane almayacaklar, hayır almayacaklar! O presleri çalıştırırken kollarımızın kırılması onları neden ilgilendirsin ki?"

Ari, kollarının kopmak üzere olduğunu belirtmek istedi - Wheezer görebildiği kadarıyla odada dolaşıp dedikodu yapmaktan başka bir şey yapmıyordu. Dili, egzersiz yapabilen tek parçasıydı.

Ama bir gün önce Tapper'a söylediklerinin durumunu nasıl daha da kötüleştirdiğini hatırlayarak bu kez dilini tutacak kadar akıllıydı. Belki de BleakHall ona sağduyu hakkında bir şeyler öğretiyordu - eğer öyleyse, bu dersi öğrenmek için kesinlikle zor bir yoldu.

Wheezer'a "Büyük prese bir göz atabilir miyim?" diye sordu. "Belki tamir edebilirim."

"Alet kemeri konusunda beceriklisin, değil mi delikanlı?" Adam ona ilgili bir bakış attı. "Elbette, deneyebilirsin, sanırım. Ama korkarım şansını beğenmedim, o yüzden ben deniyorum. Dediğim gibi, ilk bozulduğunda bir sürü adam denedi ve hiçbirini tekrar çalıştıramadı."

"Dur bir deneyeyim," dedi Ari. Mekanik işlerde her zaman becerikli olmuştu ve köşede oturmuş toz toplayan canavar gibi makineyi tamir edemese bile, en azından işlerini kurcalamak bu sonsuz kranktan daha iyiydi.

"Nasıl isterseniz." Wheezer ona nazikçe başını salladı. "Ama bazı aletlere ihtiyacın olursa, senin için imzalamam gerekecek. İngiliz anahtarları, çekiçler ve benzerleri Triple Max kaleminde öylece duramaz, bilmiyor musun?"

"Sanırım hayır," dedi Ari. "Peki, bakalım ne görebiliyorum."

Makinenin yan tarafını açmak için mandalı buldu ve içeriği kurcalamaya başladı. Wheezer ne yaptığını görebilmesi için başının üzerinde bir ışık çubuğu tutarak ona yardımcı oldu. Biraz kazması gerekti ama çok geçmeden Ari sorunu buldu.

Burada pek mekanik zekâya sahip mahkûmlar olmamalı, diye düşündü. Kaymış bir kemerden başka bir şey değil!

Muhtemelen makineyi tamir etmeye çalışan adamlardan hiçbirisi sorunu görmemişti bile. Sorun motor kapağının arkasında bir köşedeydi ve Ari onların büyük ellerinin bu kadar küçük bir alana sığabileceğinden şüpheliydi.

Kayışı yerine takarken elleri dirseklerine kadar yağ içinde kaldı ama düğmeyi çevirip makinenin çalışmaya başlamasını izlediği an buna değdi.

"Ben bir mankafanın amcasıyım, öyleyse öyleyim!" Wheezer ağladı. "İyi iş çıkardın delikanlı. Sen bir tamircisin, öyleyse öylesin! Tamirci! Mukluk'a söyleyeceğimden emin olabilirsiniz."

"Pekâlâ. Teşekkür ederim, sanırım," dedi Ari kararsızca. Diğer mahkûmlar onun sırtını sıvazlamak için etrafına toplandılar ve yıkayıcılara koydukları ikinci tulum yükü de kısa sürede bitti.

Başarısından sonra Ari'nin ıslak çamaşırları tamir ettiği makineye atmak yerine Wheezer'ın yanında durup konuşmasına izin verildi. Yaşlı adam hapishane ve mahkûmlar hakkında her şeyi biliyor gibi görüldüğünden, onun aklını almak için iyi bir zaman olduğuna karar verdi.

"Wheezer," dedi adam endüstriyel büyüklükteki presin çalışmasını izlerken. "Jak adında bir mahkûm tanıyor musun? Jak Blackthorn?"

"Heh?" Wheezer kaşlarını çatarak ona baktı. "Blackthorn?"

"Benden yaklaşık bir baş daha uzun," dedi Ari. "Siyah saçlı ve mavi gözlü -Benimkinden bir ton daha açık. Yirmili yaşlarında."

"Oh, burnunun tam şurasında küçük bir yara izi olan genç adam mı?" Wheezer göstermek için kendi yüzünü işaret etti ve Ari hevesle başını salladı. Jak bu yara izini daha çocukken babalarıyla tuk-ball oynarken almıştı ve hiç geçmemişti.

"Evet, bu o! Nerede olduğunu biliyor musunuz? Yemekhanede onu arıyordum ama göremedim."

"Onunla birlikte başka bir yerde mi kilit altındaydınız?" Wheezer sordu. "Evet, kesinlikle. Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Şey, onu bir süredir görmedim ama farklı katlardayız. Son duyduğumda hapishane bahçesine atanmıştı ve orası kompleksin tam karşısında, yani öyle."

"Yani onu gördün mü? O burada mı?" Ari kalbinin kabardığını hissederek bastırdı. Ağabeyini henüz görmemiş olması zihnini kemirip duruyordu. Ya kendisine verilen bilgi yanlışsa? Ya Jak başka bir hapishanede, hatta başka bir Sahibeyle ya da bunun gibi korkunç bir şeyle birlikteyse? Ama Wheezer'ın sözleri ona umut verdi.

"Evet, delikanlı, elbette. Tam olarak nerede olduğunu bilmiyorum ama belki sizin için bulabilirim. Evet, belki bulabilirim." Küçük yaşlı adam başını salladı ve nazikçe gülümsedi.

"Teşekkür ederim, Wheezer!" Ari bir an için neredeyse kollarını ona dolayacak ve sarılacaktı. Ama son anda bunun kızca bir davranış olacağını fark etti. Ya Wheezer ona sarıldığında göğüslerini hissederse? Bu çok garip olurdu ve her türlü soruya neden olurdu! Yaşlı adama genişçe sırtlamak ve ona tekrar teşekkür etmekle yetindi.

Wheezer onun coşkusuna gülümseyerek, "Rica ederim, öyle olsun," dedi. "Belki öğle yemeğinden sonra onu bahçede bulabilirsin. Yemek saatleri kademeli ama hepimiz aynı anda avluya çıkıyoruz"

burada, BleakHall'da." Etrafta hiç muhafız olmamasına rağmen sesini alçalttı. "Tanrıların lanetlediği Horvathlar dışarıdaki havayı sevmiyorlar, bu yüzden günde bir kereden fazla dışarı çıkmayı reddediyorlar."

Ari'nin kalbi daha da yükseldi. Bugün öğle yemeğinden sonra Jak'ı egzersiz bahçesinde bulacağı kesindi. Onun balonundan kaçacaklar ve doğrudan Phobos'a, evlerine gideceklerdi.

Güvende olacağız, dedi kendi kendine. Buraya asla geri dönmeyeceğiz ve Lathe'nin beni ısırmasına izin verip vermeme konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak çünkü Phobos'ta bir göz cerrahına gidip orbital kırığımı orada tedavi ettirebilirim.

Büyük Kindred'ı terk etme düşüncesi onu duraksattı ve kendini, o gittiğinde ona ne olacağını merak ederken buldu. Gittiğini görünce üzülür müydü? Onu özler miydi?

Ari bu düşünceyi aklından çıkarmaya çalıştı. Lathe kendi başının çaresine bakabilirdi, değil mi? Ne de olsa taşıma balonu sadece iki orta boylu insan için uygundu. Üç kişiyi asla taşıyamazdı -özellikle de içlerinden biri Lathe kadar iri ve kaslıysa.

Yine de büyük Kindred'i terk etme düşüncesi onu rahatsız ediyor ve aklından çıkmıyordu. Kendisini ısırmasına izin vermediğinde yüzünde beliren ifade zihninde canlanmaya devam ediyordu ve Ari yaklaşan kaçışından duyduğu sevincin bir kısmının, balondaki iğne deliğinden çıkan hava gibi sızdığını hissetti.

OceanofPDF.com

SEKİZ

Lakşam yemeği ya da Lathe'nin deyimiyle Mid-Meal sessiz bir olaydı. Ari ve Lathe arasında sessizlik vardı. Sporran Xolox Drumph yemeği "Üzücü!" diye bağırarak noktılıyor ve hepsi mekanik kolların tepsilerine döktüğü korkunç lapayı yerken oyuncak aletine vuruyordu. Ama büyük Kindred ona neredeyse tek kelime bile etmedi.

Ari onun kendisini ısırmasına izin vermediğı için kendisine kızgın olup olmadığını merak etti. Ama ona hiçbir şekilde ters ters bakmıyor ya da soğuk davranmıyordu. Sadece içine kapanık görünüyordu.

-Bir şekilde kendi içinde. Sanki paylaşamadığı gizli bir üzüntüsü varmış gibi.

Onu dışarı çıkarabilmeyi diledi... neyin yanlış olduğunu ve neden bu kadar sessiz olduğunu öğrenebilmeyi. Sonra ne düşündüğünü fark etti.

Neyin var senin, Ari? Ona karşı bir şeyler hissetmeye mi başladın? diye sordu kendine öfkeyle. Buradan ayrılmak üzereyken ve hâlâ onun gerçek niyetini bile bilmezken mi? Lathe de dahil olmak üzere herkesin senin bir erkek olduğunu düşündüğü gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Aptal olmayı bırak ve onu unut.

Ama bir şekilde yapamadı.

Öğle yemeği bittiğinde Mukluk, pullu boynundaki ipek kordona taktığı düdüğü tiz bir sesle çaldı ve mahkûmlar hep birlikte avluya çıktılar.

Ari hevesle Jak'a baktı ama ağabeyini göremedi. Hapishane çetelerinden birkaçı takımlar oluşturmuş, iki çember ve bir top içeren basit bir oyun oynuyorlardı ve diğer bazı mahkûmlar da köşelerden birinde kumar oynuyor gibiydi. Avlunun uzak ucunda, ev yapımı gibi görünen ağırlıklardan oluşan geniş bir koleksiyon gördü.

-Uçlarına demir tuğla bloklar yerleştirilmiş uzun metal direkler. Her çeteye mensup mahkûmlar burada çalışıyordu - bir tür tarafsız bölge olmalı.

Dışarıda çalışan mahkûmlar arasında Lathe de vardı.

Ari bakmamaya çalıştı ama kendine engel olamadı; nedense gözleri iri Kindred'a takıldı. Kaba tahta bir bankta sırtüstü yatıyordu ve beline kadar soyulmuştu, hapishane tulumunun üst kısmı aşağı çekilmiş ve kolları dar kalçalarının etrafına bağlanmıştı. Bu, kaslı göğsünü ve kollarını çıplak bırakıyordu ve ağır ağırlıklarla dolu bir barı başının üzerine bastırırken her yumuşak kaldırıpta göğüs kaslarının ve pazılarının esnediğini görebiliyordu.

Tanrıça, o ne kadar güçlü ki? O tuğlalar benden beş kat daha ağır olmalı, diye düşündü Ari. Sonra kendine kardeşini arıyor olması gerektiğini hatırlattı ve gözlerini kaçırmak için kendini zorladı.

Jak'ı bulmanın en iyi yolunun, bariz çete bölgelerinden kaçınmaya ve Tapper ve adamlarından uzak durmaya dikkat ederek, Dinlenme Bahçesi'nin çevresinde yavaşça dolaşmak olduğuna karar verdi. Kardeşini gördüğünde ona doğru koşacak ve bir eliyle kolunu tutarken diğer eliyle taşıma balonunu etkinleştirecekti. O daha ne olduğunu anlamadan bu korkunç yerden kurtulmuş olacaktı.

Rahat görünmeye çalışan Ari, hem kardeşine hem de belaya karşı tetikte olarak bahçede dolaşmaya başladı. Ne bekleyeceğini biliyordu

Jak'ı kurtarmak için kendi planlarını yaparken, BleakHall'un planları üzerinde daha önce yaptığı , büyük hapishanede mümkün olan her planı ve düzeni çağırmişti. Avlunun tam boyutlarını biliyordu ve daha da önemlisi, nelerin eksik olduğunu biliyordu.

Çoğu yüksek güvenli li hapishanenin aksine, bu avlunun k  şelerinde g  zetleme kuleleri yoktu. BleakHall'u y  neten Horvathlar, açık ve geniş alanlardan korkan kapalı mek  n yaratıklarıydı. Dışarıda olmak, en dayanıklıları hariç hepsini, dar ve kilitli bir alanda olmanın Ari'yi etkilediği gibi etkiliyordu. Nefret ederlerdi.

Bu nedenle, silahlı muhafızların kaçma girişimlerini izleyebilece i ve kaçacak olanları vurabilece i g  zetleme kuleleri yerine, Rec Yard'ın elli metrelik geniş duvarının tamamı elektrikli ve dikenli jiletli tellerle kaplıydı. Bu duvara tırmanmaya çalışmak, elektrik çarpması sonucu ölmek ya da en azından el ve ayak parmaklarınızı ve mikro-ince kenarlı telle temas eden diğer v  cut parçalarını kaybetmek anlamına geliyordu.

Ama Ari'nin duvara tırmanmasına ya da yakınına bile gelmesine gerek yoktu. Tek ihtiyacı olan açık mavi bir g  ky  z   ve kardeşinin ona dokunabilecek mesafede olmasıydı, b  ylece taşıma balonunu harekete ge irebilecekti. Kırılgan balonu patlatabilecek mermi atan silahlar kullanan muhafızların bulunduğu n  bet i kuleleri olmadığı s  rece onu durduracak hiçbir şey yoktu.

Her neyse, g  ky  z   iyi, diye d    nd  , tepesindeki  elik grisi bulut   rt  s  ne bakarak. Mavi olmayabilirdi ama açık olduğu kesindi.  zg  rl  k o kadar yakındı ki neredeyse *tadını* alabiliyordu.

Yukarı bakarken, tepesinde bir ku un bahçeye doğru dalı a geçtiğini g  rd  . Neyi hedefledi ini g  rmek için baktığında, iri yarı bir mahkumun, g  r  n   e g  re yemeğinden kurtardığı bir ekmek kabuğunu tuttuğunu g  rd  .

"Gel oğlum," diye seslendi ikna edici bir şekilde ve ıslık çaldı. "Gel oğlum, a a ı gel, neden gelmiyorsun?"

Sanırım bu güzel, diye düşündü Ari kararsızca. Mahkûmun yalnızlıktan dolayı kuşla arkadaş olmaya çalışıp çalışmadığını merak etti. Ya da belki de kendisi için mesaj taşıması için onu evcilleştirmişti? Her iki durumda da, Kasvetli Salon'u dolduran sertleşmiş suçluların bile bir hayvana karşı şefkatli duygular besleyebileceğini düşünmek iç açııcıydı.

Ama tam bu düşünce aklından geçerken, kuş bahçeye daldı... ya da dalmaya çalıştı. Duvarın tepesiyle aynı hizaya geldiği anda -ki başlarının yaklaşık elli metre yukarısındaydı- şimşek gibi bir parlama oldu ve kuş korkunç, boğuk bir ciyıklama sesi çıkardı. Bir an için alev alır gibi oldu, sonra da tütsülenmiş bir şekilde, yüzünde kocaman bir gülümseme olan devasa mahkûmun ayaklarının dibine düştü.

Ari şok olmuştu ama kuşu çağıran mahkûm hiç de üzgün ya da şaşırılmış görünmüyordu.

"Ah, taze et," diye hırladı açlıkla. Yem olarak kullandığı kabuğu cebine tıktırarak, ölü kuşun kömürleşmiş tüylerini yolmaya başladı ve ardından hâlâ tüten etinden kocaman bir ısırik aldı.

"Bir tane daha , o da aldı. İşte sana Wayboid, hepimiz açız." Wheezer'ın tanıdık sesi kulağına geldi.

Ari hâlâ neler olduğunu anlamamıştı.

"Ne oldu?" diye sordu Wheezer'ın "Wayboid" adını verdiği devasa mahkûmun kömürleşmiş kuş etini nasıl parçaladığını görmemeye çalışarak. "Kuşa yıldırım çarpacağını nereden biliyordu?"

Beyninin küçük bir kısmı ona burada bir şeyi, hayati bir bilgiyi kaçırdığını söylemeye çalışıyordu ama o bunu duymak istemiyordu.

"Yıldırım mı çarptı?" Wheezer soluk soluğa bir kahkaha attı. "Tanrı beni korusun delikanlı, yıldırım çarpmadı, hayır çarpmadı!"

"Neydi o zaman?" Ari sordu. "O zavallı kuşa ne olduğunu gördüm; elektrik çarpmış gibiydi ve sonra da alev aldı. Buna yıldırımdan başka ne sebep olabilir ki?"

Wheezer, "Neden, Yonnite Hanımlarının geçen güneş ayında taktırdığı invisi-lazer tavan, işte bu," diye haykırdı.

"Ne? Neden?" Ari berrak görünen gökyüzüne baktı, bu yeni gelişmeyi anlamaya çalışırken zihni panik içinde çalkalanıyordu.

"Priux Prime'dan gelen ve gerçek bir hayvan olan yüksek riskli bir mahkumla ilgili bazı endişeler vardı. Mahkum ne kadar tehlikeli olursa, Yonnitler onu tutmak için o kadar çok para alırlar, anlarsınız. Ama Priux Başbakanı, kaçma ihtimali kesinlikle olmadığı sürece onu göndermeyi reddetti." Kahkaha attı. "Sanki herhangi bir şey -insan ya da hayvan- elli fitlik elektrikli jiletli telden yukarı ıkabilirmiş gibi. Yine de Priux'ları mutlu etmek için Hanımlar lazer tavanı kurdular. Ve Waybooid o zamandan beri biraz ekstra protein alıyor."

"Yap..." Ari'nin dudakları o kadar kurumuştı ki devam edebilmek için iki kez yalamak zorunda kaldı. "Lazerler tüm bahçeye yayılıyor mu? Yoksa sadece orada burada birkaç ışın mı var?"

Wheezer, "Bu lanet şeyin ölçülerini tam olarak bilmiyorum ama ona 'tavan' denmesinin bir nedeni olduğunu biliyorum, yani biliyorum," dedi. "Yonnite Hanımlarının konsey için burada toplandıklarında tavan yapılmadan hemen önce konuştuklarını duydum. Anladığım kadarıyla tüm rekreasyon alanını kaplaması ve iyi bir önlem için yanlardan birkaç metre dışarı uzanması gerekiyor."

"Oh..." Ari fısıldadı. İçindeki panik korkuya dönüşmüştü; midesindeki kurşun ağırlık kadar soğuk ve ağır bir korkuya. O kadar para ödediği nakliye balonu yapısal olarak sağlamdı ama mermi atan silahlara ve ışınlara karşı savunmasızdı. Başka bir deyişle, Jak'la birlikte kaçmaya çalışırlarsa, tıpkı devasa mahkûm tarafından aşığı çekildiğini gördüğü talihsiz kuş gibi kızaracak ve yanacaklardı.

Merhamet Tanrıçası, şimdi buradan nasıl çıkacağız? diye düşündü, midesi bulanmıştı. Jak nerede bu arada? Onu görmeliyim... ona söylemeliyim...

"Ama seni bulmaya gelmemin nedeni Wayboid'un kuşları yemesini izlemek değil," dedi Wheezer, onun umutsuz düşünce zincirini kırarak. "Yaşlı Mukluk'a senin bir tamirci olduğunu söyledim ve çok memnun oldu. Bir süredir buralarda başka bir tamirciye ihtiyacımız vardı."

"Teşekkür ederim," dedi Ari belli belirsiz, ne pek bilmeden.

"Ve aradığınız Blackthorn denen adamı buldum," diye devam etti Wheezer.

"Ne?" Ari ona doğru döndü, kalbi boğazına kaçmıştı. "Nerede o? Onu bahçede hiçbir yerde göremiyorum."

"Çünkü bahçede değil." Wheezer aniden ciddi görünüyordu. "Korkarım delikte, Ari-lad. Ve duyduğuma göre, bir süre daha orada kalacak."

"Delik mi?" Ari sordu. "O da ne?"

Wheezer başını salladı ve kıkırdadı.

"Sen gerçekten acemisin, değil mi delikanlı? Bu delik zindan gibi ıssız bir yer. Seni orada protein ezmesi ve sudan başka bir şeyle beslemiyorlar ve hiç güneş ışığı görmüyorsun. Küçük bir hücrede tıkış tıkış -bizimkinden bile daha küçük- karanlıkta, ışısız ve arkadaşsız. Pek eğlenceli değil, bunu söyleyebilirim!"

Ari dehşete düşmüştü.

"Yani neredeyse hiçbir şey yemeden ve kimseyle konuşmadan karanlıkta kilitli mi kalmış?" diye haykırdı. "Bir insan bu şekilde nasıl hayatta kalabilir, insanı çıldırtır!"

"Çoğu zaman öyle olur," dedi Wheezer ciddiyetle. "Yine de iyi haber şu ki, bu arkadaşınız sadece beş ya da altı aydır delikte." Kaşlarını çatı. "Son zamanlarda onu buralarda görmememin bir nedeni olduğunu *biliyordum*."

"Beş ya da altı ay!" Ari ağladı. "Işık ya da kimse olmadan bu sonsuzluk gibi gelirdi! Bu... bu zalimce ve alışılmadık bir ceza!"

Wheezer omuz silkti. "Bu senin için Yonnite Metresleri. Üzgünüm, delikanlı." "Ama... onu ne zaman görebilirim?" Ari sordu. Çılgınca etrafına bakındı,

Şimdi gidip gidemeyeceğini merak ediyordu. Bahçeden erken çıkarsa muhtemelen başı belaya girecekti ama-

"Korkarım onu göremezsiniz." Wheezer başını salladı, çatlak gözlükleri zayıf güneş ışığında göz kırpyordu. "Aşağıda mahsur kalan mahkumlar ve gardiyanlar dışında kimsenin deliğe girmesine izin verilmez. Resmi bir işiniz ya da orada olmak için iyi bir nedeniniz olmadan orada yakalanırsanız muhtemelen siz de deliğe atılırsınız. Senin için kötü şans."

"Yani... Jak aşağıda sıkışıp kaldı ve ben onu *göremiyor* muyum?" Ari sordu.

"Özür dilerim delikanlı." Wheezer beceriksizce omzunu sıvazladı. "Sen o kadar yakın mıydın?"

"I..." Ari başını salladı. Cevap veremedi, hatta sözcükleri oluşturmaya bile başlayamadı. Acı, hayal kırıklığı ve panik hâlâ çok hamdı - işlenemeyecek kadar taze ve yeniydi. Başını tekrar sallayarak şaşkın bir halde Wheezer'dan uzaklaştı.

Jak aşağıda, çukurun içinde ve onu çıkaramıyorum, göremiyorum bile. Ve tekrar genel nüfusa karışmış olsa bile, onu ya da kendimi kurtarmamın hiçbir yolu yok. Burada, BleakHall'da kapana kısıldım ve çıkış yok.

Uçsuz bucaksız Rec Yard'da amaçsızca dolaşırken düşünceler zihninde tekrar tekrar dönüp duruyordu; korku, acı ve umutsuzluktan oluşan sonsuz bir döngü. Derin, tanıdık bir ses söyleyene kadar gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzüldüğünü bile fark etmemişti,

"Ari? Ne yapıyorsun? Burada olmanın tehlikeli olduğunu bilmiyor musun?"

Lathe kendine Ari'nin ne yaptığı ya da nereye gittiğinin umurunda olmadığını söylese de, antrenman yapması gereken zamanlarda bile gözünü çocuktan ayırmıyordu. Yanlış bölgeye girerseniz avlu tehlikeli bir yer olabilirdi ve Ari bu konuda iyi olduğunu çoktan kanıtlamıştı.

Bu arada, Lathe'nin çözmesi gereken çok fazla hayal kırıklığı vardı ve egzersiz bunu yapmak için çok iyi bir yoldu. Ağır çelik tuğlaları tek bir amaçla pompalıyor, ruhunun sularında karanlık akıntılar gibi içinde yükselen istenmeyen duygulardan kendini arındırmaya çalışıyordu.

Ari'nin kendisi ya da dişleri hakkında ne düşündüğü önemli değildi, dedi kendi kendine, tahta bank altında gerilirken ağırlıkları başının üzerine kaldırarak pompalarken. Çocuğun iyileşmeyi reddetmesi de önemli değildi. Şişlik indiğinde orbital kırığın kendiliğinden iyileşme ihtimali her zaman vardı. Ama bu konuda pek umudu yoktu -kapak kırığı dalga geçilecek bir şey değildi ve-

Lathe aniden Ari'nin görüş alanından çıktığını fark etti; o pompalamakla meşgulken çocuk uzaklaşmış olmalıydı.

Homurdanarak ayağa kalktı, hâlâ ağır ağırlıklarla dolu barı tutuyordu ve onları dikkatlice bankın önündeki yere bıraktı. Asla bir gözcü kullanmazdı çünkü BleakHall'da hiç kimse onun kadar çok ağırlık kaldıramazdı. Hapishane hayatının diğer her alanında gibi, Lathe spor yapma konusunda da yalnızdı.

Ari gelene kadar yalnızdı, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük ses. Ama çocuk neredeydi? Tapper ona yakın bir yerdeyse...

Sonra Ari'yi gördü, avlunun ortasında, gitmemesi gereken bir yerde dolaşıyordu. Mahkûmların çoğunlukla çevreyi kontrol altında tutmaları, geniş dikdörtgen avlunun içini gardiyanların onlara göz kulak olması için boş bırakmaları gerekiyordu.

Elbette, insansı gardiyanların görev yaptığı normal bir hapishanede işler böyle yürüyordu. Horvath'lar dışarıdan çok nefret ettikleri için

Avlunun ortasına gelmeleri muhtemelen biraz zaman alacaktı. Ama bir kez çıktıklarında, Ari'nin canı çok yanacaktı. Bir mahkûmu almak için açık havada dışarı çıkmak zorunda kalan kertenkele muhafızlarından herhangi biri sabırsız ve acı verici ilaçları konusunda cömert .

"Ari?" Torna, sırtı kendisine dönük olan çocuğa doğru koştu. "Ne yapıyorsun sen?" Lathe sordu. "Burada olmanın tehlikeli olduğunu bilmiyor musun?"

Çocuk hâlâ cevap vermedi.

"Ari!" Sessiz muameleden bıkan Lathe, onu omzundan kabaca tuttu ve etrafında döndürdü.

Gördüğü şey onu şok etti ve endişelendirdi.

Ari ağlıyordu. Tanrıça'ya şükürler olsun ki düpedüz hıçkırıyordu ama iri, kara gözleri kızarmış yanaklarından sessizce süzülen yaşlarla doluydu. Son derece zavallı görünüyordu... ve son derece savunmasız.

Lathe sertçe, "Tanrılar," diye mırıldandı ve çocuğun durumunu fark eden olup olmadığını görmek için etrafına bakındı. BleakHall'da gözyaşı dökmek tehlikeliydi; açık bir zayıflık belirtisiydi. Herhangi bir yerde -özellikle de tüm hapisanedeki herkesin görebileceği avluda- ağlamak, boynunuza "beni becerin ve tecavüz edin" tabelası asmak gibi bir şeydi.

"Ari, durmalısın," dedi çocuğa ısrarla. "Seni neyin başlattığını bilmiyorum ama lanet bahçede ağlayamazsın. Bu *çok tehlikeli*."

Çocuk ona baktı, yüzü o kadar keder ve sefalet doluydu ki Lathe'nin kalbi onun için acıdı. Birdenbire çocuğun duramayacağını anladı. Herhangi bir fiziksel dürtü kadar durdurulamaz bir duygusal çalkantının ortasındaydı. Aslında, işlerin daha da kötüye gitmesi an meselesi olabilirdi, hem de çok daha kötüye.

"İşte..." Lathe bir kolunu çocuğun omuzlarına doladı ve Ari ilk kez geri çekilmedi. "Hadi," diye mırıldandı Lathe, onu dikdörtgen şeklindeki tarlanın ortasından uzaklaştırarak, bodur gri bitki örtüsüyle kapladı. "Buraya gel."

Çocuğu avlunun o anda boş olan uzak köşesine götürdü ve koluyla Ari'nin yüzünü olabildiğince gizledi. Arkasına baktı ve Wheezer'ın keskin bir gözle onu izlediğini gördü ama başka kimse fark etmemiş gibiydi. Yaşlı mütevellie bir işaret yaparak kaşlarını kaldırdı.

Wheezer başıyla onayladı ve başparmağını çatlak gözlerine doğru uzattı.

"Arkamı kollayacağım," dedi jest. Güzel.

Lathe başıyla onayladı ve sonra Ari'ye döndü. Çocuğun ince bedeninin kendi geniş sırtı tarafından tamamen korunduğundan ve Ari'nin yüzünü kimsenin göremeyeceğinden emin olduğunda, çocuğun çenesini yukarı kaldırdı ve gözyaşı dolu gözlerine baktı.

"Ne oldu?" diye sordu usulca. "Ne oldu, Ari? Konuşabilir misin Bu mu?"

İri gözleri taşı ve çocuk sessizce başını salladı. Açıkça Acı her neyse, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar derindi.

Lathe çocuğun dilsiz mutsuzluğu karşısında kalbinin sıkıştığını hissetti. Ari'de onu bu kadar derinden etkileyen şey neydi? Neden çocuğa karşı hissettiklerini durduramıyordu?

"Pekâlâ o zaman," dedi kabaca. "Eğer konuşamıyorsan, sorun değil. Sadece içini dök ama mümkünse sessiz kalmaya çalış. Bahçede ağlamak gerçekten güvenli değil."

Sonra da çocuğu ilk gördüğü andan beri yapmak istediği şeyi yaptı. Kollarını ince omuzlarına dolayarak Ari'yi kendine çekti ve ona sarıldı.

İlk başta Ari onun kollarında kendini kaskatı hissetti - bir tahta parçası. Ama sonra Lathe'nin karşısında eriyor gibiydi. Yüzünü Lathe'nin göğsüne gömüp hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı; Lathe'nin de kalbini parçalayan alçak, kalbi kırık bir sestir bu.

"Tamam, küçüğüm," diye mırıldandı yatıştırıcı bir sesle. "Ne olduğunu bilmiyorum ama her şey yoluna girecek. Yemin ederim." Yavaşça Ari'nin sırtını ve titreyen omuzlarını ovdu, çocuğun kollarında daha yumuşak hissettiğini fark etti.

Dışarıdan öyle görünüyordu. Ama belki de sadece tulumunun malzemesi göğsünü sıkıyordu - gerçekten de ona çok büyük geliyordu.

Bütün bu yer onun için çok büyük, diye düşündü Lathe hayıflanarak. Burada olmamalıydı. Ne suç işlediğini bilmiyorum ama her neyse, böyle bir masumu Kasvetli Salon'a göndermeye gerek yoktu.

Ari'nin yüzü göğsünde sıcak ve ıslaktı ama çocuk ağlamasını alçak sesle, boğuk hıçkırıklarla tutmayı başardı, umarım köşede ne yaptıklarını görmek için dolaşan kimse duymazdı.

Elbette Lathe diğer mahkûmların ne yaptıklarını düşündüklerini biliyordu. Islahevinin bu uzak köşesi genellikle birbirlerini başka bir yerde göremeyen mahkûmlar arasındaki sıradan cinsel karşılaşmalar için ayrılmıştı. Diğer mahkûmlar onu ve Ari'yi kucak kucağa görürlerse, genellikle bu köşede - "sevişme ve emme köşesi"- yapılan şeyi yaptıklarını düşüneceklerini umuyordu.

Lathe kuru bir sesle, hayatının başka bir döneminde, insanların başka bir erkekle romantik bir ilişki yaşadığını düşündükleri fikrine sahip olsaydı, yanlış bir izlenim verdiğinden endişe duyacağını düşündü. Şimdi yanlış izlenim verdiğini *umuyordu*. Eğer öyleyse bu Ari için çok daha güvenli olurdu.

Sonunda çocuğun hıçkırıkları kesildi ve başını kaldırıp Lathe'ye baktı. "Özür dilerim," dedi kalın bir sesle. "Seni... seni ağlatmak istememiştim." Lathe ona, "Sorun benim için ağlamak değil," dedi. "Sorun ağlamak Herkesin seni görebileceği bir yerde bu seni zayıf gösterir ve öldürülmene neden olabilir. Umarım ben sana ulaşmadan önce kimse fark etmemiştir. İşte..."

Ari'nin gözlerinin hâlâ ıslak olduğunu görünce, spor yaparken çizgili kumaştan terlemesini diye beline bağladığı tulumunun kollarını çözdü ve bir koluyla çocuğun şişmiş gözlerini hafifçe sildi.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Ari, sesi hâlâ gözyaşlarıyla pürüzlüydü. "Neden bana karşı bu kadar iyisin?" diye sordu. "Beni ısırmana izin vermediğim halde mi?"

Lathe, "Seni kendi zevkim için ısırarak istemedim," dedi ama dürüst olmak gerekirse, bu düşünceyle dişleri zonkluyordu - sadece bir Kan Akrabası bir dişiyi ısırarak ve ona bağlamak istediğinde zonkluyordu. Kendi kendine vücudunun sadece Ari'nin tatlı diş kokusuna tepki verdiğini söyleyerek ekledi: "Seni iyileştirmek için ısırarak istedim. Hepsi bu, ufaklık."

"Artık bir önemi yok, hiçbir şeyin önemi yok." Konuşurken Ari'nin kara gözlerinde sakın bir umutsuzluk vardı. "Her neyse, şimdi beni ısırmanı istiyorum."

"Öyle mi?" Lathe kaşlarını çatı, çocuğun ani fikir değişikliği karşısında kafası karışmıştı. "Şimdi bana güvenmeye karar verdin ve iyileşmek mi istiyorsun?"

"Hayır." Ari başını salladı. "Beni iyileştirmeni değil, bu sabah yemekhanede Hexer denen o adamı ısırmanın gibi beni de ısırmanı istiyorum. Beni ısırmanı istiyorum, böylece ölebilirim."

"Sen neden bahsediyorsun?" Bu ani intihar eğilimi Lathe'yi çocuğun gözyaşlarından bile daha fazla endişelendirdi. "Ciddi olamazsın," diye bağırarak ve kendi gözleriyle çocuğun gözlerini aradı.

"Beni ısırmanı istiyorum," diye inatla tekrarladı Ari ve gözleri tekrar doldu. "Jak'ı bir daha asla göremeyeceğim ve bu tek yol... bu yerden kurtulmamın tek yolu," diye boğuldu. "Tek yol bu."

Lathe Jak'ın kim olduğunu bilmiyordu - Ari'nin bir gece önce uykusunda söylediği ismin aynısıydı - ama çaresizliği gördüğünde anlıyordu.

"Gel buraya ufaklık," diye gürleyerek çocuğu tekrar kendine çekti. "Her ne oluyorsa, yemin ederim o kadar da kötü değil. Bunu birlikte atlatacağız, göreceksin."

Ari cevap vermedi ama omuzları perişan bir şekilde titriyordu ve kendini tekrar kontrol edebilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti.

Lathe ona sımsıkı sarıldı ve kendini sessiz bir dua ederken buldu.

Tanrıça, onun acısını bilmiyorum ama Ari'ye yardım etmeme izin ver. Bu sefaleti ve umutsuzluğu hafifletmeme ve ona yeni bir umut getirmeme izin ver. Ve bu engerek çukurunda onu ve kendimi güvende tutmama yardım et. Lütfen.

Hiçbir cevap duymadı, gerçi Tanrıça'nın halkıyla konuşması duyulmamış bir şey değildi. Ama içini bir huzur duygusunun kapladığını hissetti ve Ari'nin karmakarışık, neredeyse siyah buklelerini okşadı ve titreyen omuzlarını ovdu, ta ki çocuğun hıçkırıkları sonunda tekrar sakinleşene ve Lathe'nin göğsüne sessizce bastırıp hareketsiz kalana kadar.

OceanofPDF.com

NINETEEN

Ari gerçekten ölmek istedi.

Dışarıdan bakan birine ölüm dileği gibi gelebileceğini biliyordu. Pes ediyordu ama gerçekten başka ne seçeneği vardı ki? Ya şimdi ölecekti ya da bir hafta sonra, görünümlü/dokunmatik holo projektörünün güç kaynağı bittiğinde. Lathe'nin o sabah ona söylediği sözleri hatırladı:

"Eğer bir kadın BleakHall'a girerse on beş dakika içinde tecavüze uğrayıp öldürülür... Buradaki mahkumların çoğu kadınlardan nefret eden kadın düşmanlarıdır."

Ari içinden bir ürperti hissetti. *Böyle bir kaderi beklemektense çabucak ölmeyi tercih ederim*, dedi kendi kendine. Ve eğer Lathe'nin onu ısırmasına izin vermek kendini öldürmenin tek yoluysa, o zaman bunu yapacaktı.

Gününün geri kalanını geçirirken kendi kendine, *"Bu gece ışıklar söndüğünde ona tekrar soracağım,"* dedi - hapisane çamaşırhanesinde daha fazla çalışma ve ardından yemekhanede iğrenç, zar zor yenebilen bir akşam yemeği. Her gün bu şekilde yaşamayı hayal bile edemiyordu. Bu monotonluk onu öldürebilirdi. Jak'ı görmenin ve dışarı çıkmanın bir yolu yoksa, sırrı hâlâ saklıyken ölmek daha iyiydi.

Lavaboda kedi banyosu yapana ve uyumak için yeni bir tulum giyene kadar bekledi (çamaşırhanede çalışmanın bir yararı da

büyük Kindred'a tekrar yaklaşmadan önce bol miktarda temiz kıyafete erişim).

Lathe de küçük lavaboda elini yüzünü yıkamıştı ve üzerinde lacivert bir uyku pantolonu olduğu halde ranzanın kenarında oturuyordu; yediemin olduğu için diğer mahkûmların giymesine izin verilmeyen pijamaları giyebiliyordu. Kırmızımsı kahverengi saçları yüksek alnından suyla geriye doğru taranmıştı ve Ari ona yaklaşırken turkuaz gözleri dalgındı.

"Neden yatmak için giyinmedin?" diye sordu, tulumunu göstererek. "Çamaşırhanede çalışıyorsun, kendine uyku kıyafetleri almadın mı?"

"Ben sadece mütevelliler için olduğunu sanıyordum," diye bocaladı Ari. Omuz silkti, geniş, çıplak omuzları yuvarlandı.

"Çoğunlukla öyleler ama eminim Wheezer kendine bir çift alırsan görmezden gelecektir. O lanet tulumlardan birinin içinde uyumaktan çok daha rahat olurdu."

Ari, "Dün gece bir tanesinde uyudun," diye işaret .

Başını salladı. "Çünkü kıyafetlerimi çıkararak seni korkutmak istemedim. Zaten yeterince gergindin, bir de ben korkunu arttırmayayım." Bir kaşını kaldırdı. "Ama artık birbirimizi biraz daha iyi tanıdığımıza göre, rahat olmayı tercih ederim - eğer sakıncası yoksa."

"Hayır, bu... benim için sorun değil." Ari dudağını ısırды, gözleri adamın geniş ve çıplak göğsünde geziniyor, o öğleden sonra bahçede ona sarıldığında yüzünde nasıl bir his uyandırdığını düşünüyordu. Göğüs kaslarının sertliği... iri vücudunun sıcaklığı... göğüs kıllarının yanağına değen sert çizikleri... onun sıcak, erkeksi kokusu... Tanrım, o kadar *güzel kokuyordu ki... neden* böyle olmuştu?

Kes şunu, dedi kendi kendine öfkeyle. *Neden şimdi bunu düşünüyorsun? Ondan seni öldürmesini istemek üzeresin! Şu anda ciddi olmuş olamazsın. Bu çok saçma!*

"Al, uyku setimin üstünü giyebilirsin," dedi Lathe, Ari'nin düşünce zincirini kırarak. Ari'nin muhtemelen giyebileceği kadar büyük lacivert bir gömlek aldı.

Bir elbise için, ona fırlattı.

Refleks olarak yakaladı. "Hayır gerçekten, tulumumun içinde iyi olacağım," diye itiraz etti.

"Ama yapmayacağım," dedi Lathe kararlılıkla. "Bu şeyleri kumaş çok sert. Geceleri ikimizden biri her döndüğünde bana sürtüneceksen, zımpara kağıdıyla çizilmiş gibi hissetmemeyi tercih ederim."

Ari itiraz etmeye başladı ama sonra *bunun ne önemi var* diye düşündü. *Nasıl olsa bu gece öleceğim. Öldüğümde üzerimde biraz daha rahat bir şey olması iyi olurdu.*

"Pekâlâ," dedi ve üstünü değiştirmek için üstlüğü küçük banyoya geri götürdü. Bacaklarını örten bir şey olmaması garip hissettiriyordu ama tahmin ettiği gibi giysi o kadar büyüktü ki kalçalarının ortasına kadar iniyordu. Phobos'taki evinde giyinirken bundan daha kısa etekler giymişti, o yüzden sorun olmayacağını söyledi kendi kendine.

Elbette evde böyle giyinirken kocaman, kaslı bir adamla yatağa girmeyi planlamıyordun, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses.

Kapa çenenî, Ari söyledi. **Ölmek** için yatağa giriyorum. İri, sıcak ve kaslı olması önemli değil, ondan beni öldürmesini isteyeceğim. Yani nasıl giyindiğimin bir önemi yok, değil mi?

"Biliyor musun, alçakgönüllülüğün takdire şayan ama üstünü her zaman değiştirmek zorunda değilsin," dedi Lathe, sonunda kollarında düzgünce katlanmış tulumuyla dışarı çıktığında. "Sen beni izlemeyeceğine söz verirsen ben de senin üstünü değiştirmeni izlemem."

Bu sözü verebilir misin bilmiyorum, Ari, diye fısıldadı kafasının içindeki alaycı küçük ses. Ari onu duymazdan gelmek için elinden geleni yaptı.

"Oh, ben... Phobos'ta çok mütevazıyız," dedi zayıf bir sesle. Kendine bakarak çıplak bacaklarını işaret etti. "Üşümeyecek miyim? Kirpikçiler için her gece sıcaklığı düşürdüklerini söylememiş miydin?"

"Öyle." Başını salladı. "Ama benimle aynı ranzada kalacaksın, unuttun mu? İkimize de yetecek kadar ısı yayıyorum - bir Kan Akraba olarak vücut ısımı kendim ayarlayabiliyorum."

"Oh, doğru... Tamam, o zaman. Yap..." Boğazını temizledi. "Bu sefer ranzanın dış tarafını almamın bir sakıncası var mı? Klostrofobim var ve bu sabah uyandığımda kendimi kapana kısılmış gibi hissettim."

"Elbette, özür dilerim." Lathe pişman görünüyordu. "Dün gece seni yatağa getirdiğimde bunu düşünmemiştim. Sadece seni ısıtmak istedim."

"Çok nazıksınız." Ari yatağa doğru tereddütlü bir adım daha attı. "Öyleyse biz de-" Tam o sırada ışıklar uyarı verircesine titredi ve ardından köşedeki yumuşak, zar zor parlayan ışık dışında tüm hücre karanlığa gömüldü. Tepedeki havalandırma deliklerinden bir ses geldi ve aniden odayı dondurucu bir hava dalgası sardı.

"Aman Tanrım, bu çok soğuk!" Ari gıcırdayan dişlerinin arasından haykırdı.

"Yatma vakti." Lathe'nin derin sesi karanlığın içinde gürledi. Adam ince battaniyenin altına girerken çıkan hışırtıyı duyabiliyordu. "Hadi ufaklık. Yarın yine uzun bir gün olacak."

Benim için değil, diye düşündü Ari.

Arzu, korku ve kaderciliğin garip bir karışımını hissederek adamın iri bedeninin yanındaki boşluğa tırmandı.

Daha önce ondan bu kadar korkarken bunu kendi özgür irademle yaptığımı inanamıyorum, diye düşündü örtünün altına sokulurken. Ama şimdi ölmeye karar verdiğine göre, artık onun dişlerinden korkmuyordu. Aslında, cesaretini kaybetmeden önce büyük Kindred'in dişlerini onun üzerinde kullanmasını sağlamalıydı.

Lathe çoktan yan yatmış, sırtı ona dönük şekilde düşünceli bir şekilde ondan uzaklaşmıştı. Ari'nin tahminine göre kalabalık etmemek için elinden geleni yapıyordu.

ve ayrıca aralarına biraz mesafe koyarak yatağında başka bir erkek olduğunu düşündüğü kişiyle rahat uyumaya çalışıyordu.

Gerçi seni bahçede tutarken yaklaşmakta zorlanmamış gibi görünüyordu, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses.

Ari onu itti ve Lathe'nin geniş, çıplak omzuna dokunmak için tereddütle uzandı.

"Evet, küçüğüm?" Başını ona doğru çevirdiğinde derin sesi tüm yatağı sarsıyor gibiydi.

"Torna..." Derin bir nefes aldı. "Lathe, hâlâ beni ısırmanı istiyorum."

"İstiyorsun, değil mi?"

Diğer tarafına yatacak ve yüzü ona dönük olacak şekilde tamamen döndü. Yalnız bir ışığın yarı aydınlığında onun üzerinde beliriyor gibiydi ve Ari bir an için kalbinin sıkıştığını hissetti. Sonra derin bir nefes aldı ve kendine cesur olmasını söyledi.

Korkunç bir tecavüze uğrayıp ölmekten başka tek çıkış yolu bu, o yüzden kabul ediyorum, diye hatırlattı kendine. Cevap verirken sesini sertleştirdi.

"Evet, biliyorum."

Onun da bahçede yaptığı gibi itiraz etmesini bekliyordu ama şaşırarak, "Pekâlâ o zaman," diye gürledi.

"Ne... öylece mi?" Ari ağzından kaçırdı.

"Evet, aynen böyle. Eğer dişlerimi içinde istiyorsan, ben kimim ki hayır diyeyim?" Sesi yumuşak, şehvetli bir hırıltıydı ve Ari'nin içinde garip şeyler yapıyor gibiydi. Ama Ari midesinde uçuşan kelebekleri görmezden gelmeye ve amacına sıkı sıkıya bağlı kalmaya çalıştı.

"Pekâlâ." Bir kolunu uzattı. "Yap şunu."

"Öyle değil." Kolunu yavaşça indirdi, iri ve sıcak eli dirseğinin üzerinde durdu ve kadının içini ürpertti. "Hızlı ve etkili olması için atardamara daha yakın bir yerden ısırمام gerekiyor."

Ari nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti ama kalbinin hızla çarpmasını görmezden gelmek için kendini zorladı. Eğer böyle olması gerekiyorsa, o zaman bununla başa çıkabilirim, diye düşündü.

"Pekâlâ," dedi ve sesi sadece biraz dalgalandı. "O zaman nereye?"

"Boğazınız en iyisi olacaktır." Lathe'nin sesi aldatıcı bir şekilde yumuşaktı. "Özüm şahdamarından geçerek doğrudan kalbine ulaşır."

"Ve..." Ari sertçe yutkundu. "Ve bu şekilde daha hızlı mı olacak? Belki... belki daha az acı verir?" Sesi boğazında sıkışmış ve daralmış gibi hissetti ama yine de kelimeleri zorla çıkardı.

"Ne yazık ki bunu senin için zevkli hale getiremem," diye mırıldandı Lathe. "Sana söyledim, bunu sadece bir dişi için yapabilirim. Ama evet, bu şekilde daha hızlı olacak. Ve umarım daha az acı verir."

"Pekâlâ, yap o zaman." Ari yatakta doğruldu ve başını bir yana eğdi. "Devam et, yapmanı istiyorum," diye ekledi meydan okurcasına.

"Öyle değil ufaklık." Lathe onu tekrar aşağıya doğru itti ve kendini bir anda onun büyük, kaslı kollarından birine sarılmış buldu. "İşte," diye mırıldandı, onu pozisyonuna getirirken. "İşte böyle."

Ari kendini ona yaslanmış, başını kaslı pazusuna yaslamış ve sırtını onun önüne dayamış halde buldu. Bu yeni pozisyon onu tamamen büyük Kindred tarafından kuşatılmış hissettirdi... onun nefesi... onun sıcaklığı... onun büyük vücudu onunkini kavıyor ve kucaklıyordu...

Klostrofobik hissetmesi gerekirdi, diye düşündü, ama bir şekilde , göğsünün sert duvarının tüm sırtına ısı yaydığını *hissedebilmesine* rağmen.

"Ne... şimdi ne olacak?" diye sordu, keşke sesi bu kadar soluksuz çıkmasaydı.

"Şimdi, bu..." Lathe onun üzerine eğildi, nefesi Ari'nin boğazının onun için açıkta kalan sol tarafını ısıttı. Gıdıklandı ve Ari gergin bir kıkırdamayı bastırmak zorunda kaldı.

Ölmek üzeresin, diye hatırlattı kendine, *bunun komik bir yanı yok*. Ama sinirleri aniden o kadar gerilmişti ki, büyük Kindred'in kollarında hareketsiz durmak için elinden gelen tek şey buydu.

"Hey, her şey yolunda ufaklık," diye mırıldandı, büyük, sıcak bir eli titreyen kolunda ve yanında hafifçe geziniyordu. "Sadece rahatlamaya çalış, tamam mı?"

"Deniyorum," diye kekeleydi Ari.

"Güzel. Şimdi ısıracığım yeri hazırlamam gerekiyor," dedi ona. Ari başka bir uyarıda bulunmadan, sıcak ve ıslak dilinin yaka kemiğinden kulağının hemen arkasındaki hassas yere kadar boynunun yan tarafını okşadığını hissetti.

"Ah..." diye inledi, kendine engel olamıyordu. Boynunun yan tarafı onun için her zaman özellikle hassas bir yer olmuştu. Yaşadığı ikinci cinsel ilişki sırasında -ki bu ikisinden en çok zevk aldığı ilişkiydi- sevgilisi uzun bir süre boyunca boğazının yan tarafını yalamış ve öpmüştü. Ari bu kısımdan, dürüst olmak gerekirse büyük bir hayal kırıklığı olan gerçek seksten çok daha fazla zevk almıştı.

"Ah..." diye tekrar iç geçirdi büyük Kindred'in sıcak, ıslak dili savunmasız etini okşamaya devam ederken. Nedense meme uçları göğüslerinin ucunda sert küçük noktalar gibi hissediyordu ve amcığı kalçalarının arasında zonkluyordu -ki bu olmak üzere olan şeye pek de uygun bir tepki değildi. Ama buna engel olamıyor gibiydi.

"İyi misin ufaklık?" Lathe usulca mırıldandı, nefesi kızın kulağında sıcaktı. "Hazır olduğunu düşünüyor musun?"

Ari bir şekilde, "Evet," demeyi başardı. Tanrım, kalbi neden bu kadar hızlı çarpıyordu? Ölmek üzere olduğu için mi? Ama tüm vücudunun kızarmasının ve zorlukla derin bir nefes alabilmesinin nedeni bu gibi görünmüyordu. Başka bir şey gibi hissediyordu. Ari'nin kendi kendine bile adlandıramadığı bir şey.

"Yavaşça şimdi. Sana zarar vermemeye çalışacağım." Lathe'nin derin sesi aynı hem yatıştırıcı hem de baştan çıkarıcıydı. Sağ kolu yukarı kalktı ve onu kendine yaklaştırdı.

ve ağzını bir kez daha Ari'nin boğazına dayadı. Nefesi Ari'nin adını koyamadığı egzotik, lezzetli bir baharat gibi kokuyordu.

Tanrıça, son düşüncem olarak ne tuhaf bir fikir, dedi kendi kendine, adamın dişlerinin keskin kenarlarının savunmasız boğazında hafifçe kaydığını hissederken.

"Tanrım, küçüğüm, tadın çok tatlı," dediğini duydu boğuk bir sesle ve sonra boynunun yan tarafına batan dişlerinin keskin iğnesi nefesini kesti.

Ari kendini gerdi, şimdi kesinlikle gelecek olan korkunç acıyı bekliyordu. Lathe onu ısırduğında Hexer'ın nasıl tepki verdiğini görmüştü; çirkin yüzündeki acı dolu ifadeyi ve sanki vücudu büyük Kindred'ın ölümcül ısırığının korkunç ıstırabını zorlukla bastırabiliyormuş gibi sırtının dışa doğru nasıl eğildiğini çok iyi hatırlıyordu.

Bunun yerine, içinden bambaşka bir duygunun aktığını hissetti - zevk. Zevk o kadar yoğundu ki neredeyse yerinde duramıyordu.

"Ah!" diye soludu, sıcak his dalları vücudundan geçerken sırtını kamburlaştırdı, meme uçlarını daha da sıkılaştırdı ve amını o kadar sıcak ve ıslak hale getirdi ki, onu kontrol etmeye çalışarak uyluklarını birbirine kenetledi.

Ama bu zevki kontrol etmek mümkün değildi -büyük Kindred'in dişleri boğazındayken ve muhtemelen hâlâ ona kendi özünü enjekte ederken.

Kendini durdurmaya çalışmayı aklından bile geçiremeden, Ari boşalmakta olduğunu fark etti - o kadar sert ve hızlı boşalıyordu ki, gözlerinin önündeki karanlıkta yanıp sönen yıldızları gördü. Kokusu zonkluyordu, aniden çok ıslanmıştı ve sularının kalçalarının arasından aşağı kaydığını hissedebiliyordu ve vücudu doldurulmak için can atıyordu.

"Oh," diye inledi, vücudu onu tutan büyük erkek formuna karşı . "Oh, Lathe... ne... bana ne yapıyorsun?"

Uzun bir an boyunca onu kendine doğru çekti, iri vücudu onunkini sarmalayıp sarmaladı ve Ari uyku pantolonunun ince kumaşından çıplak kıkına doğru sıcak ve sert bir şeyin zonkladığını hissetti.

Sonra, nihayet, geri çekildi.

"Seni iyileştiriyorum," dedi, sorusuna alçak ve hırıltılı bir sesle cevap vererek. "Özür dilerim, çok mu acıdı?"

"Ben... sen incitmedin-" diye söze başladı Ari, sonra dudaklarını kenetledi. Büyük Kindred'in sadece bir dişiyi ısırarak zevk verebileceğini söylediğini hatırlıyordu. Bu yüzden az önce olanları itiraf etmek - onu ısırdığında nasıl boşaldığını - sırrını söylemekle eşdeğer olacaktı. Bunu yapamazdı.

"Hayır, o... o kadar da acımadı," diye cevap verdi nefes nefese. Artık onu ısırmadığına göre, inanılmaz zevk durmuştu. Ama onu orada, ufkun hemen ötesinde hissedebiliyordu, en ufak bir provokasyonda ileri atılmaya ve tekrar üzerine çökmeye hazır ılık bir su dalgası gibi havada asılı duruyordu.

Sonra adamın sözleri nihayet kafasına dank etti.

"Dur bir dakika, beni *iyileştirdiğini* mi söyledin? Senden beni öldürmeni istemişken beni iyileştirerek ne yapıyorsun?" diye sordu ve kollarında dönerek ona baktı.

"Öyle demedin, sadece seni ısırmamı istediğini söyledin," diye belirtti. Derin sesinde Ari'yi hem sinirlendiren hem de bir şekilde ona çeken tembel bir eğlence vardı.

"Sana bahçede söylemiştim," diye .

"Dinlenme bahçesinde üzgündün," dedi yumuşak bir sesle. Uzanıp elinin tersiyle hafifçe sol yanağını okşadı ve Ari yanağının artık hiç acımadığını, hatta şişmediğini fark etti. "Biraz konuşana kadar geri alamayacağın bir şey yapmanı istemedim."

"Neyi konuştuk?" Ari, kalbinin hala çarpmakta olduğunu ve dizlerinin çok zayıf hissettiğini gizlemek için kasıtlı olarak belirsiz davranarak sordu.

"Seni öldürmemi isteyecek kadar üzgün olmanın nedeni," dedi Lathe sabırla. "Avluda ne oldu da bu kadar umutsuzluğa kapıldın?"

ölmek mi istedin?" Karanlıkta ona bakarken turkuaz gözleri parlıyor gibiydi.

"I..." Ari dudağını ısırđı. "Bu konuda konuşamam," diye mırıldandı kısık bir sesle.

"Peki ya buna ne dersin, Jak kim?" diye sordu.

Ari bir korku dalgası hissetti ve kollarında iki büküm oldu. "Sana söyledim, bu konuda konuşamam!"

"Senin için değerli biri mi?" Lathe mırıldandı. "Çok değer verdiğin biri mi? Bir sevgili?"

"O benim kardeşim, tamam mı? Benim ağabeyim," diye haykırdı Ari, sonunda gerçeğin en azından bir kısmını söylemeye zorlanmıştı. "Ve ben... Onu bir daha asla göremeyeceğim."

"Ben de kardeşimi kaybettim." Sesi beklenmedik bir şekilde sempatikti. "Thonolan. Bu cehennem çukuruna gönderildi ve burada öldü. Hâlâ her gün onun için yas tutuyorum."

"Oh, Lathe..." Ari ne diyeceğini bilemedi. En azından kardeşi ölmemişti, gerçi o delikte sıkışıp kaldığına göre ölmüş de olabilirdi.

"Acını anlıyorum, Ari." Adamın sıcak eli kızın yeni iyileşmiş yanağını tekrar okşadı. "Sevdiklerinden ayrı kalmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum. Ama çözüm ölüm değil." Eğilerek alnına tüy kadar hafif bir öpücük kondurdu. "Asla vazgeçme," diye mırıldandı.

Adamın sıcak dudaklarının tenine değmesi ve iri bedeninin onu sarması Ari'nin beynine bir şekilde kısa devre yaptırmış gibiydi.

"BEN... BEN..." Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, ağzından mantıklı bir kelime çıkmıyordu.

"Ölmek için çok gençsin," diye devam etti Lathe, tüm vücudunu titreten o alçak, şehvetli sesiyle. "Çok deneyimsizsin."

"Tecrübem var," diye itiraz etti Ari nefes nefese.

"Öyle mi? Bir dişiyle yattın mı peki?" Derin sesi eğlenceyle gürlledi.

"Şey... hayır," diye itiraf etti Ari. "İki erkekle birlikte oldum ama" diye eklemeye başladı ama bunun kesinlikle yanlış mesaj vereceğine karar verdi. "Hayır," dedi tekrar, beceriksizce. "Ve sanırım sen yaptın?"

Lathe, "Hiçbir zaman bir dişiyle bağlayıcı bir seks yapmadım; bana ömür boyu bağlanacak bir dişi bulamadım," dedi. "Ama biz Kindredler dişileri çok severiz. Güzel bir dişiye kollarımda tutmak... onu memnun etmek... onun adımı söylediğini duymak - tüm evrende bundan daha iyi bir şey yoktur."

"Gerçekten mi?" Ari nefes aldı. Nedense daha fazlasını duymak istiyordu. "Yani... onu tatmin etmek için kullandığın özel bir teknik mi var?"

"Bir bakıma, sanırım. Neden, biraz ipucu mu istiyorsun?" Lathe'nin derin sesi yarı eğlenmiş, yarı tahrik olmuş gibiydi. "Belki de gelecekte uğruna yaşayacağın bir şeyin olması için sana söylemeliyim?"

"Belki," diye nefes aldı Ari. Vücudu, onu ısırduğında yaşadığı yoğun orgazm yüzünden hâlâ zonkluyordu ve büyük Kindred'in kollarına sarılmak her yerinde sıcak, titrek ve muhtaç hissetmesine neden oluyordu. "Söyle bana," diye fısıldadı.

"Öncelikle, böyle bir yerde duyacağınızın aksine, onu asla zorlamamalısınız." Lathe'nin ses tonu beklenmedik derecede ciddiydi. "Onun ruh hali de seninki gibi olmalı, onu baştan çıkarmalısın. Ve sabırlı ol -kadınlar bazen biraz ısınmak ister. Eğer ateşi yavaşça yakar ve onun ihtiyaçlarını ön planda tutarsan, kendini tamamen vererek seni ödüllendirecektir. Bundan daha büyük bir zevk yoktur."

"Ama *ayrıntıları* istiyorum," diye ısrar etti Ari. Tehlikeli bir alana girdiğinin farkındaydı ama durmak da istemiyordu. "Bir kadınla birlikte olduğunda yaptığın ilk şey nedir?" diye sordu.

"Konuş onunla," dedi Lathe hemen. "İletişim olmadan tutku olmaz."

"Gerçekten, onunla *konusuyor* musun?" Ari alay etti. "Büyük seksi sırrın bu mu?" Lathe yumuşak bir sesle, "Konuşmak çok şehvetli olabilir," dedi.

"Özellikle de bir samimi bir durum. Mesela... karanlıkta ten tene yatıyorsanız."

Ari dudağını ısırdı. *Tıpkı şu anda olduğumuz gibi*, diye düşündü ama yüksek sesle söylemedi. "Ve... peki ona ne söyleyeceksin?" diye sordu yine nefessiz kalarak. "Ona nelerden hoşlandığını sorabilirim... neresine dokunulmasından hoşlandığını..."

Tadı damağında kaldı," diye mırıldandı Lathe. "Ya da utangaçsa bana göstermesini isteyebilirim. Ona elimi tutmasını ve okşanmak istediği yerlere götürmesini söyleyebilirim. Boynunu... göğüslerini... yumuşak küçük amını..."

Ari nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti. Şu anda kolunda hissettiği büyük eli tuttuğunu hayal edebiliyordu... onu alıp göğüslerinin hassas uçlarına götürdüğünü... ve sonra daha aşağıya, elini kalçalarının arasına ittiğini ve uzun parmaklarının amının derinliklerine kaydığını hissettiğini... Merhamet Tanrıçası, böyle düşünmeyi bırakmalıydı!

"Gerçekten mi?" diye sormayı başardı sonunda. "Bu... onunla böyle mi konuşuyorsun?"

"Evet, gerçekten," diye gürledi Lathe. "Ya da ona tam olarak ne yapmak istediğimi."

"Söyle bana... ne söyleyebileceğine dair bir örnek ver," dedi Ari, kalbi küt küt atarken. Zevkin, gelgitte birlikte geri dönmeyi bekleyen bir dalga gibi yeniden yükseldiğini hissedebiliyordu. Burada, karanlıkta yarı çıplak yatarken, büyük Kindred'in kulağına yumuşak ve şehvetli bir sesle hırladığını duymak vücuduna her türlü şeyi yapıyordu. Kabul etmek istemediği ama kesinlikle durdurmak da istemediği şeyler.

"Ona 'Boynunu öpmek istiyorum' diyebilirim," diye mırıldandı Lathe. "Ya da 'Meme uçlarını emmek ve benim için inlediğini duymak istiyorum' diyebilirim."

"Bana daha fazlasını anlat," diye nefes aldı Ari.

"Ya da ona," diye devam etti Lathe alçak sesle, "'Bacaklarını benim için aç bebeğim, o küçük yumuşak amını yalamak ve ne kadar ıslak olduğunu tatmak istiyorum' diyebilirim."

"Oh..." Ari yarı inledi. Nasıl tam olarak bilmeden, ellerinden biri bir şekilde bacaklarının arasına doğru yol buldu. Erkek cinsel organının sahte holo projeksiyonu yoktu, çünkü Ari

projeksiyon boncuğunun gücünü denemek ve enerjisini korumak için. Büyük Kindred'ın konuşmasını dinlerken, parmak uçlarının amının şişmiş dudaklarını ayırmasına ve kaygan iç kıvrımlarını okşamaya başlamasına izin vermek kolaydı.

"Devam etmemi ister misin?" Lathe onun kulağına nefes verdi.

"Evet... evet, lütfen," diye çıkmayı başardı Ari. "Konuşmanız bittiğinde... o zaman ne yaparsınız?"

"Mmm," diye mırıldandı Lathe düşünceli bir şekilde. "Eylemleri kelimelere uydurmak sanırım. Öpmeyi sevdiğim ilk şey onun ağzı... ve sonra boynu. Kan Türleri bir dişinin boynunu yalamayı, öpmeyi ve emmeyi sever çünkü bu ısırma yolu açar ve ısırma bizim için bağlayıcı seksin bir parçasıdır."

"Ah...tamam," diye kekeledi Ari. Lathe'nin onu ısırma hazırlanırken boğazını uzun uzun, yavaş yavaş yalamasını düşünmeden edemiyordu. Tanrım, onun kendisini tekrar ısırmasını diliyordu! Ama artık iyileşmiş olduğu için ondan bunu istemek için bir bahanesi yoktu. "Sonra ne olacak?" diye sordu, parmakları hâlâ kaygan kıvrımlarının içinde yavaşça okşuyordu.

"Sonra onu iyice ısıttıktan sonra meme uçlarına doğru inerdim," diye mırıldandı Lathe. "Bazı dişiler meme uçlarını dilinle okşayıp kızdırmadan hoşlanır. Diğerleri ise onları ağzınızın derinliklerinde sertçe emmenizden hoşlanır. Onu neyin inlettğini deneyerek görmelisiniz. Onu ne ıslatır."

"Islak mı?" Ari endişeyle sordu. Suçlu hissetmekten kendini alamıyordu; kendisi de daha önce hiç olmadığı kadar ıslanmıştı, suları iç bacaklarını kaplamıştı. Kendisine dokunurken karanlıkta bir kadınla nasıl sevişileceği hakkında konuşmasını dinlemek onu gittikçe daha da ucuruma yaklaştırıyordu.

Dikkatli olmalıyım, diye düşündü. Ya ne yaptığımı anlarsa?

Ama bir şekilde duracak gibi görünmüyordu.

"Evet, ıslak," diye homurdandı Lathe. "Yumuşak, küçük amcığı benim için fazladan ıslanan dişilere bayılırım. Biz Kan Soyu'nun böyle dişiler için bir adı bile var; ona *numalla deriz*."

"Numalla?" Ari nefes nefese tekrarlardı.

"Mm-hmm. 'Sıvı kedi' anlamına geliyor," dedi Lathe ona. "Bir kadının kalçalarının arasına girip onu ıslak ve kaygan bulmaktan daha iyi bir şey yoktur."

Tıpkı şu anda olduğum gibi. Ari'nin parmakları amının içinde daha hızlı hareket etti ve kalçaları hafifçe sarsıldı - zevki artarken hareketsiz durmak çok zordu. Ama bir şekilde denemesi gerektiğini biliyordu.

Lathe yumuşak, hırıltılı bir sesle, "Amının dışındaki tatlı balı yalamayı seviyorum... onu dilimle temizlemeyi ve kokumla işaretlemeyi," diye devam etti. "Sonra yumuşak, küçük am dudaklarını aralayıp iç kıvrımlarını yalamayı... dilimi içine sokup balını doğrudan kaynağından tatmayı."

"Oh!" Ari'nin nefesi kesildi ve kalçaları tekrar sarsıldı. Tanrıça o kadar yakındı ki...

"Kendine mi dokunuyorsun?" Lathe onun kulağına mırıldandı.

Ari' eli kalçalarının arasında dondu ve tüm vücudu zonkluyor gibiydi
-Ateşli ve suçlu.

"BEN... BEN..." Ne söyleyeceğini bilemeden dudağını ısırıldı. Ondan iğrenir miydi? Donması için onu ranzadan dışarı mı atacaktı? Onun kendisine bu kadar yakın bir yerde kendini tatmin eden başka bir erkek olduğunu düşündüğü için kızarmıydı?

"Özür dilerim, seni korkutmak istememiştim," diye mırıldandı Lathe, onun şaşkınlığını tahmin ettiği belliydi. "Sorun değil ufaklık, ben seninle konuşurken kendini okşayabilirsin. Sadece boşalırken tohumunu eline aldığından emin ol ki battaniyeyi kirletmeyesin."

"Oh...Ben..." Ari ne yapacağından emin değildi. Kalbi o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki büyük Kindred'ın bunu duyabileceğinden emindi. Tanrıça, bu şekilde yakalanmak çok utanç vericiydi!

"Utanmana gerek yok," diye mırıldandı. Onun aklını okuyabiliyor muydu?
"Tahrik olmakta sorun yok... kendine zevk vermekte. Sana kızgın değilim, Ari."

"Ben... bir kadından nasıl zevk aldığın hakkında daha fazla duymak istiyorum," dedi Ari sonunda, kendine dokunma şeklini konudan uzaklaştırmaya çalışarak. "Onu tatmaktan hoşlandığını söylemiştin..."

"Bir Kindred olarak, sevgilimin tadına bakmak için biyolojik bir ihtiyacım var - onun amını kucaklamak, emmek ve ona zevk vermek için," dedi Lathe, sesi arzuyla sertleşmişti. "Dizlerinin üzerinde olmaktan, yüzünü dışının kalçalarının arasına gömüp dilinle onun tatlı klitorisini kızdırmaktan ve sularını yalamaktan daha iyi bir şey yoktur."

"Oh..." Büyük Kindred konuşurken Ari'nin parmakları yavaşça tekrar hareket etmeye başladı ve kendi klitorisinin zonklayan düğmesini izledi. "Ve...ve ondan sonra?" diye sordu usulca.

Lathe, "Onu zevke getirdikten ve ağızımla birkaç kez boşalmasını sağladıktan sonra, ancak o zaman onu şaftımla doldurmanın zamanı gelir," diye mırıldandı.

"Ve nasıl... hangi pozisyonu alırdınız?" Ari fısıldadı.

"Bu değişir ufaklık. Sevişip sevişmediğimize ya da bağlayıcı seks yapıp yapmadığımıza bağlı."

"B-bağlanma seksi mi?" Ari sordu. Sanki daha önce bu konuda bir şeyler söylemiş gibiydi ama ne demek istediğini anlamamıştı.

Lathe, "Bağlayıcı seks, bir Kindred erkeğinin bir dişiyi ömür boyu kendisine bağlama yoludur," diye açıkladı. "Normal seksten daha derin, sevişmenin bir adım ötesinde."

"Peki bu bağlayıcı seksi nasıl yapıyorsunuz?" Ari nefes nefese sordu. "Diyelim ki... eğer *ben* bir dişi olsaydım. Beni kendine nasıl bağlardın?" Bunu sormanın tehlikeli olduğunu biliyordu ama elinde değildi, kelimeler o daha durduramadan ağzından çıkmıştı.

"Hmm... Senin üstünde olmam gerekiyor," diye homurdandı Lathe. "Yüz yüze ve senin içinde-içinin derinliklerinde, ufaklık."

"Sen...sen yapar mısın?" Ari söylemeyi başardı. Parmakları uçuşarak zonklayan klitorisini okşadı. "Neden... neden yüz yüze olmak zorundayız?"

nefes aldı.

"Çünkü sikimi içine sokarken gözlerinin içine bakmam gerekecek," diye homurdandı Lathe.

Şimdi onun üzerine eğilmiş, gözlerinin içine bakıyordu. Ari'nin kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki sanki vücudundan kopup hızla uzaklaşacakmış gibi hissediyordu.

"Daha fazla," diye fısıldamayı başardı. "Sonra ne olacak?"

"Seninle zaman geçirirdim," diye söz verdi Lathe, gözleri ve dişleri tek ışığın loş ışığında parlıyordu. "Seni aletimle genişçe yayar ve tam sınırdaki olduğunu anlayana kadar seni tekrar tekrar doldururdum, ufaklık."

"Ve sonra?" Ari nefes nefese kaldı. Tanrıça çok yakındı... çok yakındı...

"Ve sonra dişlerimi boynuna geçirir, seni ısırır ve amını döllerimle doldururken aynı zamanda seni özümle doldururdum," diye homurdandı Lathe. "Ve seni kendime böyle bağladım. *Eğer* dişi olsaydın," diye ekledi.

Ari'nin dilinin ucunda "Ben kadını" demek vardı ama bir şey onu engelliyordu. Onun sırrı sadece cinsiyeti değil, hayatıydı. Büyük Kindred'a kendini çok yakın hissetmeye başlamıştı ama onu henüz kırk sekiz saatten az bir süredir tanıyordu. Eğer aldatmacasına kötü bir tepki verirse ya da yanlış bir kişi onun dişi olduğunu öğrenirse... işte bu onun BleakHall'daki sonu olurdu.

Onun yerine ağzından çıkan şey, "Yine ısır beni!" oldu.

Daha önce bunu büyük Kindred'den isteyemeyeceğini düşünmüştü çünkü ondan kendisini ısırmasını istemek için hiçbir mazereti yoktu. *Hâlâ* bir mazereti yoktu ama Lathe buna aldırıyor gibiydi.

İri eli boğazını okşamak için yukarı kalktı ve başını hafifçe yana çevirerek boynunu ona doğru açtı. Yakınına eğildi, sıcak nefesi saçlarını karıştırdı.

"Benim için gel ufaklık," diye usulca Ari'nin kulağına hırladı. "Ben dişlerimi etinin derinliklerine batırırken gel."

Ari dört sivri ucun savunmasız tenine değdiğini hissetti ve sonra zevk tekrar içine doldu ve boşalıyordu... o kadar sert boşalıyordu ki, tek yapabildiği nefes nefese kalıp inlemektir, büyük Kindred özünü içine fişkırtıyor, onu istila ediyor ve şimdiye kadar bildiği en samimi şekilde ona sahip oluyordu...

"Ah!" zevk onu ele geçirip bir bez bebek gibi salladığında nefesi kesildi. "Oh, Lathe...oh Tanrıça, evet...evet!"

Bu Ari'nin şimdiye kadar yaşadığı en yoğun orgazmdı ve sürekli devam edecek gibi görünüyordu. Ama sonunda Lathe dişlerini boynundan çekti ve zevk biraz azaldı, onu nefes nefese bıraktı.

Yavaşça, yeniden kendinin farkına vardı. Kukusu hâlâ zonkluyordu ve kalçalarının arası o kadar ıslak ve yapışkandı ki sanki üzerine bir şişe ılık losyon dökülmüş gibi hissediyordu. Ne dağınlık ama!

"Tanrıça," diye fısıldadı. "Gidip temizlenmem gerek."

"Hayır, yataktan ıkma. Donacaksın," diye itiraz etti Lathe.

"Ama..." dudağını ısırđı. "Battaniyeyi... battaniyeyi kirletmemekten bahsetmiştin..."

"İşte, bana elini ver. Kendine dokunmak için kullandığın elini."

Kendi büyük elini uzattı ve Ari başka seçeneği olmadığını hissetti. Yavaşça elini ince battaniyenin altından çekti. Tanrıça, parmaklarının bu kadar ıslak ve yapış yapış olması utanç vericiydi!

"Gördün mü?" dedi. "Gerçekten gidip yıkanmam gerekiyor. I-"

Ama daha sözünü bitirmeden Lathe onun elini kendi elinin içine aldı ve parmaklarını ağızına götürdü.

"Tanrım, küçüğüm... kokun çok tatlı," diye yumuşak bir sesle inledi.

Sonra, sıcak, ıslak dilinin uzun, yavaş, bilinçli vuruşlarıyla Ari'nin parmaklarını ve elini temizledi, sanki tadı hoşuna gidiyormuş gibi tüm sularını yalayarak uzaklaştırdı.

Ari onu izlerken kalbinin daha da hızlı çarptığını hissetti. Ne düşünüyordu acaba? Onun artık bir kadın olduğunu biliyor muydu? Yoksa hâlâ erkek olduğunu mu düşünüyordu? Eğer öyleyse, başka bir erkeğin tohumunu kucaklayıp götürmeye gerçekten bu kadar istekli olabilir miydi?

"Lathe," diye fısıldadı adam sözlerini bitirdiğinde. "Ben... Ben anlamıyorum." Konuşmadan önce uzun bir süre sessiz kaldı.

"Ben de bilmiyorum ," dedi sonunda. Sonra oturdu ve Ari'yi ranzada yalnız bırakarak banyoya girdi.

OceanofPDF.com

YİRMİ

W *Neyim var benim? Neden davrandım? Bunu başka bir erkeğe nasıl yapabildim?*

Lathe çizik metal aynada kendine baktı, sanki bu karşılaşmanın onu bir şekilde değiştirip değiştirmedini görmek ister gibiydi. Yine de aynı görünüyordu; aynı gözler, aynı burun ve aynı saçlar.

Aynı dişler ama şimdi görünüşe göre onları başka erkeklere batırmaktan hoşlanıyorsun, diye fısıldadı kafasının arkasından bir ses.

Ama lanet olsun, Ari kendini erkek gibi *hissetmiyordu!* Çocuk onun kollarında sıcak ve yumuşaktı; teni bir dışıninki kadar teslimiyetçiydi. Ve Lathe'nin çocuğun elinden yalayarak kendini şaşırttığı tohumunun tadı...

Tadı bal gibi, diye düşündü, *bir kadının balı.*

Ari'nin tutku çılgınlıkları da aynı şekilde kadınsıydı; Lathe'ninkiler gibi alçak ve sert olmak yerine yumuşak ve yüksekti.

Ve tutkudan bahsetmişken, henüz kendi tutkusunu harcamamıştı. Uyku pantolonuna bakan Lathe, çocukla ilgili kafa karışıklığına rağmen aletinin hâlâ taş gibi sert olduğunu gördü.

Boşalmam gerek, kafamı boşaltmam gerek, diye düşündü. Ama kendini eline aldığı anda, kafasındaki tüm görüntüler Ari'ye aitti; çocuğun çılgınlıkları ve inlemelerinin sesi... kalçalarını nasıl salladığı... tatlı kadınsı kokusu ve tohumunun lezzetli tadı...

Torna yarıda durdu.

Başka bir erkeğin tohumunu tattım, diye düşündü. Beni iğrendirmesi gerekirdi ama parmaklarındaki balı bir dişininkini yaladığım gibi hevesle yaladım. Neyim var benim böyle?

BleakHall onu ele geçiriyor muydu... normalde yapmak istemeyeceği şeyleri mi yaptırıyordu? Onu tamamen farklı bir insana, diğer erkekleri seven bir erkeğe mi dönüştürüyordu?

Lathe kendini başka bir erkeğin aletini emerken hayal etmeye çalıştı ama başaramadı. Hayalindeki figürün üzerine Ari'nin yüzünü koyduğunda bile, bu fikir ona hiçbir şey yapmadı. Aslında, sadece bunu düşünmek bile kendi şaftının elinde solmaya başlamasına neden oldu.

Bu yanlış - Ari'yle yaptığım şey yanlış, diye düşündü acımasızca. İki erkeğin birlikte olmasının yanlış olduğunu düşündüğü için değil - bu fikir ona bir şey ifade etmiyordu ama nefret de etmiyordu. Ama çocukla Lathe'nin tam olarak karşılık veremeyeceği bir ilişkiye başlamak yanlıştı.

Ona ihtiyacı olan şeyi veremeyeceğim... istediği şeyi, diye düşündü. Kendini tatmin etmekten vazgeçerek şaftını tekrar uyku pantolonunun içine soktu ve sonra yüzüne biraz su sıçrattı. Tanrıça, bunu düşündüğüne inanamıyordu. BleakHall hapishanesine sızmanın içerdiği tüm tehlikeleri düşünürken, aşık olmak listeye hiç girmemişti.

Dur bir dakika, aşık olmak mı? Sen neden bahsediyorsun? Çocuğu tanıımıyorsun bile!

Doğru, onu çok az tanıyordu ama yine de Ari'yi ısırılmış ve çocuğa iki kez kendi özünü enjekte etmişti. Bir Kan Akraba için bu son derece cinsel ve sahiplenici bir hareketti. Ari'ye sarılıp şehvet ve arzu dolu sözler söylemesinden bahsetmiyorum bile... onunla konuşurken çocuğu boşalmaya teşvik etmiş ve sonrasında diliyle onu temizlemişti...

*Bu ben değilim, ne yapıyorum ben? Lathe kendine tekrar sordu. Neyim var benim? Tanrıça, **kafam çok karışık.***

Tam o sırada dışarıdaki hücreden boğuk bir gümbürtü ve korku dolu bir  ı lık duydu.

Kafa karışıklığı bir anda yok oldu ve sahiplenici bir korumacılık duygusunun bir anda üzerine hücum ettiğini hissetti.

Fresher'dan fırlayarak hücreye girdi.

"Ne oldu? Sorun ne?" diye sordu, çocuğu tehdit eden tehlikeyi arıyordu.

"İşte..." Ari titreyen parmağıyla hücrenin şeffaf kapı duvarını işaret etti.

Dışarıda a  bir şekilde sinsice dolaşan, fener sarısı gözleri ve Lathe'ninkinden iki kat daha uzun dişleri olan kocaman bir lazer vardı.

Lathe kaşlarını çattı. Dün gece Ari'yi korkutan lazerle aynı lazer miydi bu? Canavar  ocu un kokusunu almış olmalıydı ama daha önce bir mahkûmla bu kadar ilgilenen bir lasher görmemişti. Genellikle bir hücre kapısı a ılmadı ı sürece kimseyi rahatsız etmeden hapishane kompleksinin etrafında dolaşmakla yetinirlerdi. O zaman da kaçmaya çalışan talihsiz mahkûm genellikle ve parçalara ayrılırdı. Ama Lathe bir lazerin tek bir kişiyi seçip onu bu şekilde takip ettiğini hiç görmemişti.

"Git! Uzaklaş buradan!" diye bağırarak ve kollarını sallayarak hücre kapısına doğru koştı ve canavarı korkutup kaçırmaya çalıştı.

Lasher hırladı ve tısladı, öfkeyle tükürdü. Ama Lathe'nin kokusunu alınca hemen geri çekildi.

"Her şey yolunda ufaklık," diyerek battaniyenin altına büzülmüş, kısa ve korkulu nefesler alan Ari'nin yanına gitti. "Gitti."

" yle mi?" Ari battaniyenin kenarından baktı. Loş ışıkta gözleri kocaman ve korku doluydu. "O... o kendini kapıya doğru fırlattı, Lathe! Sanki peşimden içeri girmeye çalışıyormuş gibi!"

"Gerçekten mi?" Torna kaşlarını çattı. "Daha önce bir lazerin bu kadar agresif davrandığını hiç duymamıştım." Başıını iki yana salladı. "Kokunu *gerçekten* seviyor olmalı."

Tıpkı benim yaptığım gibi, diye düşündü ve sonra bu kafa karıştırıcı fikri bir kenara itti. Kendi iç kargaşasıyla daha sonra uğraşmak zorunda kalacaktı. Şu anda çocuğu rahatlatması gerekiyordu.

"Hırlıyor ve plastik cama pençe atıyordu." Ari'nin sesi hâlâ korku doluydu. "Düşündüm ki... İçeri gireceğinden emindim."

"Sana söyledim ufaklık, kirpikçiler hücrelere giremez." Lathe çocuğun yanındaki yatağa kaydı. Ranzanın duvar tarafına tırmanmaya başladı ama Ari koluna bir el atarak onu durdurdu.

"Bu sefer dışarıda kalabilir misin? Kalırsan kendimi çok daha güvende hissederim. Lazer senden korkuyor, dışarıda kalmanın beni rahatsız edeceğini sanmıyorum."

Lathe ona bir kaşını kaldırdı.

"Klostrofobik olduğumu sanıyordum."

"Öyleyim... Öyleydim. Ama hissetmiyorum..." Ari derin bir nefes aldı. "Artık senin yanında kendimi o kadar endişeli ve korkmuş hissetmiyorum. Bu... işleri kolaylaştırır. Tabii..." Sesi biraz dalgalandı. "Tabii bana kızgın olduğun için aniden gitmediysen?"

Lathe iç çekti. Son derece ani bir şekilde ayrılmıştı ve Ari de gelmeyi bitirdikten hemen sonra. Çocuğun onun üzgün olabileceğini düşünmesine şaşmamalı.

"Elbette sana kızgın değilim," dedi çocuğun yanağını şefkatle okşayarak. "Sadece... daha önce hiç... başka bir erkekle yaptığımız gibi bir şey yapmamıştım. Bunu *isteyebileceğimi* bilmiyordum..." Başını iki yana salladı. "Boş ver."

"Ah," dedi Ari kısık bir sesle. "Ben... Ben gerçekten üzgünüm, Lathe. Sana sorun çıkarmak... istememiştim."

Lathe, "Sorun tamamen benim eserim ve tamamen kendi kafamın içinde," diye onu temin etti. "Şimdi gel, biraz uyuyalım."

Yan dönmeye başladı ama Ari omzuna dokundu.

"Lathe," diye sordu çekingen bir sesle. "Acaba... kolunu bir dakikalığına bana dolayabilir misin? Sadece tekrar ısınana kadar? Sensiz yatak çok soğuktu."

Lathe içini bir şefkat dalgasının kapladığını hissetti. "Elbette sana sarılacağım Ari," diye mırıldandı.

Çocuğu düzgünce koluna soktu ve Ari içini çekip Lathe'nin çok daha büyük ve kaslı bedenine kendi küçük bedenini uydurarak ona sokulurken bekledi.

"Daha iyi misin ufaklık?" Lathe, çocuk rahatlarkey keyifle sırtarak sordu. Ari, Lathe'nin yanına bu şekilde sokulduğunda ona her zamankinden daha çok bir kedi yavrusunu hatırlatıyordu.

"Çok daha iyi," diye mırıldandı Ari ve esnedi. "Mmm, çok iyisin sıcak."

"Yakında sen de öyle olacaksın," diye söz verdi Lathe ona. Ama Ari ısındıktan sonra bile çocuğu bırakmaya hiç niyeti yoktu. Kafa karıştırıcı ve yanlış olabilirdi ama bütün gece kollarında çocukla uyumak istiyordu. Ve yapmak istediğı de tam olarak buydu.

OceanofPDF.com

YİRMİ BİR

T Uyandırma alarminin ve sert ışıkların yanıp sönmesi Ari'yi irkilerek uyandırdı.

Lathe çoktan ranzanın oturmuş, kaslı kalçalarına bir havlu sarmıştı.

"Günaydın uykucu. Haydi kalk, sanırım bu sabah duş almak güvenli olacak."

Ari'ye gri, kaba bir malzemedan yapılmış ince bir havlu daha fırlattı ve ayağa kalktı.

" bakalım."

Ari dikkatle hapishane kimliğine uzandı ve bakış/dokunuş projektörünün güç akışını maksimuma ayarladı. Güç kaynağının zaten sınırlı olan ömrü biraz daha uzayacaktı ama çıplak erkeklerle dolu bir odada çıplak kalacaksa, katı-holo projektörünün ona verebileceği tüm gerçekçiliğe ihtiyacı vardı.

Ama bir hafta sonra elektrikler kesildiğinde ne olacak? diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. O zaman ne yapacaksın? Özellikle de yaşamaya karar vermişken.

Evet, yaşamaya karar vermişti, diye düşündü Ari mütevazı bir şekilde dönüp Lathe'nin uyku tulumunu çıkarırken ve ince gri havluyu etrafına sarıp kolunun altında düğümlerken. Ve hayır, ne zaman ne yapacağına henüz karar vermemişti.

güç kaynağı tükendi. Belki de Lathe'ye sırrını söyleme riskini göze alabilirdi? Ne de olsa büyük Kindred, BleakHall'daki diğer tüm erkeklerin yaptığı gibi kadınlardan nefret etmiyordu. Belki de...

"Gitmeye hazır mısın? Önce ranzayı yapmalıyız," dedi Lathe, onun düşünce zincirini kırarak.

"Evet, bırak ben yapayım."

"Yapılması gereken belli bir yol var. Sana göstereceğim." Lathe ona doğru katlama ve kıvrırma tekniğini gösterdikten sonra doğruldu ve kaşlarını çatı. "Havlunu bu kadar yükseğe takmanın bir nedeni var mı?"

"Ha?" Ari kendine baktı. Çıplak olduğu için havluyu otomatik olarak göğüslerinden uyluklarının üst kısmına kadar örtecek şekilde yerleştirmişti. Ama şimdi havluyu bir kadın gibi giydiğini fark etti; kendi havlusunu kalçalarına düğümlemiş olan Lathe gibi değil.

Ayrıca, kumaş bol olmasına rağmen göğüslerine olması gerekenden daha yakın duruyordu. İnce gri kumaşın arasından göğüslerinin şekli neredeyse görünüyordu ve bu da Lathe'nin göğsüne garip bir şekilde bakmasına neden oluyordu.

"Oh, uh... üzgünüm." Ari aceleyle havlusunu değiştirdi, böylece kalçalarının etrafından sarkacaktı. Çıplak göğüsle dolaşmak inanılmaz derecede rahatsız ediciydi ama görünüşü/dokunuşu düz, çocuksu bir göğüs imajı yansıttığından, erkek kılığına girmesini büyük ölçüde kolaylaştırıyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, hâlâ sabit bir şekilde göğsüne bakmakta olan Lathe'ye.

"Her şey yolunda. Sen havlunu çekmeden önce, gördüğümü sandım..." Başını iki yana salladı. "Boş ver."

Ari'nin kalbi boğazında düğümlendi. Havluyu hareket önce göğüslerinin havlunun altındaki şeklini görmüştü! Ne kadar aptal ve dikkatsiz ki? Büyük Kindred'ın yanında kendini rahat hissetmek onu dikkatsiz yapıyordu; kendine çeki düzen vermeliydi.

Havluyu düzeltir gibi bir tarafa sallayarak, büyük Kindred'e yansıttığı fallusunun görüntüsünü göstermeyi ihmal etmedi. Adamın gözlerinin açıldığını ve sonra başka tarafa baktığını gördü. Güzel, bu onu kesinlikle kokudan uzaklaştıracaktı - en azından sırrını ona verip vermeyeceğine karar verene kadar.

"Yani... dün... Hexer'la olanlar gibi bir şeyin tekrarlanmayacağından emin misin?" diye sordu, konuyu değiştirmek için... ve aynı zamanda kendini rahatlatmak için.

Lathe başını salladı.

"Bir sorun olmamalı." Kaşlarını çattı. "Hexer, Tanrılar... Onu öldürmekten Yedi Cehennem kadar nefret ediyorum."

"Öyle mi?" Ari şaşırmıştı. "Neden? Senin peşine düştükten sonra onu alt etmekten hiç çekinmeyeceğini düşünmüştüm."

"O benim hastamdı." Lathe içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Aslında *hepsi* benim hastamdı. Ama Hexer özeldi. Buraya ilk geldiğimde, bir iş kazasında neredeyse bir kolunu kaybediyordu. Onu yeniden dikmeyi başardım - nasıl enfeksiyon kapmadığını Tanrıça bilir. Sahip olduğum her beceriyi ve aracı kullandım - hatta dişlerimi sağdım ve iyileşmesine yardımcı olması için ona biraz özümden verdim. Bunu ona söylemedim tabii ki..." Başını iki yana salladı. "Ama tamamen iyileştiğinde çok minnettar davrandı. Hiç düşünmemiştim..."

"Seni öldürmeye çalışacak kişinin o olduğunu mu?" Ari alçak bir sesle onun yerine sözlerini tamamladı.

Lathe başını salladı. "Kesinlikle." Yüzü birden sertleşti. "Kim oldukları hakkında gerçeği söylemeyen insanlardan nefret ederim. Hexer en başından beri nankör bir piç olduğunu gösterseydi, peşimden geldiğinde bu kadar acı çekmezdim."

"Ah," diye fısıldadı Ari. Birden onun Hexer'ı öldürdükten sonra masada otururken mırıldandığı sözleri hatırladı. "*Yalancılardan nefret ederim,*" demişti ve şimdi aynı şeyi ona tekrar söylemişti.

Gerçeği söylemeyen insanlardan nefret eder... ne oldukları hakkında yalan söyleyenlerden, diye düşündü, kalbi ayak parmaklarına kadar battı. Büyük Kindred'a sırrını söylemek buraya kadarmış. Onu kandırdığı için, kendi cinselliği konusunda kafa karışıklığı ve şüphe hissetmesine neden olduğu için ondan nefret edecekti. Çünkü dün gece ranzadan aniden ayrıldığında hissettiği şey kesinlikle buydu - Ari bundan emindi.

Kadın kimliğimi gizli tutmak için başka bir yol bulmam gerekecek, diye düşündü, umutsuzluk onu sarmıştı. *Lathe'ye söyleyemem. İhanete uğramış hisseder ve bana kızar. Başka bir yol bulmalıyım...*

Ama bunun ne şekilde olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Hadi ama." Lathe içini çekti. "İlk Yemek'ten önce hızlı bir duş alma zamanı. Hadi gidelim."

"Tam arkanda," dedi Ari. Hücreden çıkan büyük Kindred'ı takip etti ama ince gri havlunun altında midesi düğümlenmişti.

OceanofPDF.com

YİRMİ İKİ

"S "Duşta unutmamanız gereken bazı kurallar var." Yediemin duş tesislerine giden koridorda yürürken Lathe ona söyledi. Sadece havlularını giymişlerdi ve ellerinde birbirinin aynısı iki kalıp kahverengi sabun vardı. Ari hâlâ çıplak göğüsle ortalıkta dolaşma hissiyle baş etmekte zorlanıyordu. Ama holo-projeksiyonu iyi dayanıyordu ve kimse göğsünü avuçlamadığı sürece sorun yaşamayacaktı. Örneğin birinin havlusunun altından göğüslerinin kıvrımlarını görmesinden daha güvenliydi.

Bununla başa çıkmak zorundayım, dedi kendi kendine sertçe. Ama holo-projektörünün sınırlı güç kaynağı tükendiğinde nasıl idare edecekti?

Verecek cevabı olmadığı için soruyu kafasından atmaya ve büyük Kindred'in söylediklerine odaklanmaya çalıştı.

"Hangi kurallar?" diye sordu ona bakarak. Onun uzun adımlarına ayak uydurmakta zorlanıyordu, her bir adımına karşılık iki ya da üç adım atıyordu. Bunu gören Lathe yürüyüşünü biraz kısalttı, böylece Ari koşmak zorunda kalmadan birlikte yürüyebileceklerdi.

"Her şeyden önce gözlerinizi yukarıda tutun," diye talimat verdi. "Etrafinıza bakmanıza gerek yok - bir kuyu gözetleyicisi olarak algılanmak istemezsiniz."

"Şaft-gezer mi?" Ari gülse mi alınsa mı bilemedi. "Erkeklerin, yani *başka* erkeklerin penislerine bakmak istemezdim," diye itiraz etti.

"Tabii ki hayır. Sadece kimsenin öyle olduğunu düşünmemesi için gözlerini yukarıda tutmanı söylüyorum," dedi Lathe hafifçe. "Ayrıca, duşta bir şey düşürürsen, bırak gitsin - gitti."

"Yani... herhangi bir nedenle eğilmeyecek misin?" Ari sordu.

"Aynen öyle." Başını salladı. "Bu tür davranışlar... bir davet olarak görülüyor. Ve ne yazık ki bu duş odasını Tapper'ın yanı sıra çoğu çete lideri olan diğer cezaevi mütevellileriyle de paylaşıyoruz. Onlara herhangi bir fikir vermek istemezsiniz."

"Tapper duşları mı?" Ari sesindeki şüpheciliği engelleyemedi. "Kesinlikle öyle *kokmuyor*."

"Pis kokusu konusunda sana katılıyorum." Lathe belirgin bir tiksintiyle burnunu kırıştırdı. "Çoğunlukla sadece yüzünü ve ellerini ıslatıyor - sabahları yıkanmaktan anladığı bu. Ama duşta gösteriş yapmayı sever; etrafta kasıla kasıla dolaşır ve diğer mütevellilerin onun en formda olduğunu görmesini sağlar. Sadece ondan uzak durun."

"Seninle kalırsam güvende olmaz mıyım?" Ari sordu. "Yani, dün yemekhanede söylediklerinden sonra-"

"Öyle olmalısın," dedi Lathe acımasızca. "Seni güvende tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağıma yemin ederim ufaklık. Ama en iyisi belayı davet etmemek."

." Ari başını salladı. "Gözlerimi yukarıda tut ve sabunu düşürme. Bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Eğer bir bariyer varsa görmezden gelmeyin," dedi Lathe.

"Bariyer mi? Ne demek istiyorsun?" Ari kafası karışmış bir şekilde sordu.

"Kapıda duran bir çöp tenekesi... girişe asılmış bir havlu -Temel olarak duşları engellemeye yarayabilecek her şey bir mesajdır." "Mesaj mı? Ne tür bir mesaj?" Ari kaşlarını çatı.

"Duşlarda özel bir şeyler olduğuna dair bir mesaj - muhtemelen görmek istemeyeceğin bir şey," dedi Lathe karanlık bir şekilde. "Ayrıca, duşlara asla yalnız gitmeyin. Kalabalık olmadığı sürece güvenli bir yer değildir."

"Tamam," dedi Ari tarafsız bir şekilde. Hapishanenin karanlık köşelerinde tek başına dolaşmayacağına söz verebileceğinden oldukça emindi ama bakışı/dokunuşu çalışmayı bıraktığında nasıl duş alacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

Bunu sonra düşünürsün, dedi kendi kendine. *Şu anda elindeki konuya konsantre ol.*

Konsantre olmaları gereken çok şey vardı çünkü tam o sırada koridorun sonuna geldiler ve kendilerini hızla erkeklerle dolan büyük, yankılı bir odanın girişinde buldular.

Çıplak ayakların şakırtısı ve kiremitli mekândan yankılanan derin, erkeksi sesler havayı dolduruyordu. Dövmeli etler her yerde sergileniyordu ama Ari kararlılıkla belden aşağısına bakmadı. O ve Lathe diğer hapishane mütevellileriyle birlikte içeri girerken Ari etrafını taradı, bunu yaparken gözlerini yukarıda tutmaya dikkat etti.

Gördükleri yüreğini ağzına getirdi. Duvarlar bir zamanlar beyaz olabilecek kirli sarı fayanslarla kaplıydı ve ayrı duş kabinleri yoktu. Bunun yerine, uzun duvarın etrafına birkaç metrede bir paslanmış duş başlıkları yerleştirilmişti - toplamda yaklaşık on beş tane. Harika, yani duş kabinine havluyla bile ve bu şekilde biraz mahremiyet elde etmeyi umuyordu. Bakma/dokunma güç kaynağı bittiğinde başı gerçekten belaya girecekti.

"Haydi," dedi Lathe ve henüz boş olan uzak köşeye doğru başını salladı. Yürürken, tıpkı etraflarındaki diğer tüm erkeklerin yaptığı gibi havlusunu rahatça çıkardı.

Ari dudağını ısırarak kendi dudağını da çıkardı. Hayatında hiç bu kadar savunmasız hissetmediğini düşünüyordu, çıplak erkek mahkûmlarla dolu bir odada çırılçıplak duruyordu, içlerinden herhangi biri fırsatını bulsa ona tecavüz edip öldürmekten çekinmeyecekti.

Ama burada Lathe ile birlikteyim, diye hatırlattı kendine. *O beni güvende tutacaktır. En azından gerçekte kim olduğumu bilmediği sürece.*

Lathe'den bahsetmişken, tam önünde duruyordu. Gözlerini yukarıda tutması söylenmiş olmasına rağmen, Ari büyük Kindred'in sıkı, kaslı kışına bakmaktan kendini alamadı. Duş odasını dolduran diğer çıplak erkeklerden herhangi birine bakmak için kesinlikle bir dürtüsü yoktu - aslında, onların yakınında hiçbir yerde olmamayı tercih ederdi. Ama Lathe'i çıplak görmeyi istemekten kendini alamadı.

Büyük Kindred duşu açıp buharlı su fişkirana kadar sıcaklığı ayarlarken, *bakmaman gerektiğini* kendine hatırlattı. Ama o suyun altında durup kaba kahverengi sabunla kendini köpürtürken, gözlerinin kaçınılmaz olarak aşağıya doğru çekildiğini fark etti.

Gördüğü şey neredeyse nefesini kesecekti.

Merhamet Tanrıçası o şey gerçek mi?

Şaftı *çok büyüktü*. Uykulu bir yılan gibi uyluğunun ortasına kadar sarkıyordu, o kadar kalındı ki, sarkık haldeyken bile Ari parmaklarını etrafına dolayabileceğinden ciddi olarak şüpheliydi.

Neden parmaklarını onun shaftına dolamayı düşünüyorsun? diye fısıldadı kafasının içindeki küçük, keskin bir ses. *Neyin var senin, Ari? Böyle bir şey yapamayacağını biliyorsun! Ona bakmaman gerekiyordu bile.*

Korkunç derecede tanıdık bir ses kulağına oldukça yakın bir şekilde, "Vay, vay, görünüşe göre buradaki acemi bir peter-peeker, değil mi?" dedi.

"Ne?" Ari içgüdüsel olarak sıçradı ve başını kaldırdığında çıplak, kıllı Tapper'ın orada durduğunu gördü; kocaman göbeği alçak bir havlunun üzerinden hamile gibi dışarı taşıyordu.

"Bir peter-peeker...bir shaft-gazer...bir cock-looker." Tapper ona baktı. "Ben de senin sık sevmediğini sanıyordum güzel çocuk. Ama belki de bakire kışını Medic için saklıyordun."

"Sorun nedir?" Lathe geldi ve Ari'nin yanında korumacı bir şekilde durdu, büyük elleri iki yanında yumruk olmuştu. "Şimdiden belanı arıyorsun,

Sabahın bu saatinde Tapper?" Sesi alçak, tehditkâr bir hırıltıyla çıkıyordu.

"Hayır, şimdi olmaz zaten." Tapper çarpık sarı dişlerini göstererek iyi niyetle gülümsedi. "Ben sadece buradaki tatlı çocuğun senin aletine doyamadığını söylüyordum, bütün gece boyunca ona verdiğin gibi ve şimdi de bakmadan duramıyor."

"Bu doğru değil," diye ağzından kaçırdı Ari, utançtan her yeri yanıyordu. "Lathe -yani Medic- bana asla *böyle* bir şey yapmadı. Ve ben de onun ekipmanlarına bakmıyordum," diye topallayarak sözlerini tamamladı.

"Demek *hâlâ* bakiresin, öyle mi?" Tapper ona yeni bir ilgiyle baktı ve Ari kalbinin sıkıştığını hissetti. Bir şekilde her zaman yanlış şeyi söylemeyi başarıyordu!

"Ben-" diye başladı ama Tapper sözünü kesti.

"Medic'in dün gece sikini tatlı kıcına sokacağından emindim, özellikle de dün Rec Yard'da onun yılanını nasıl yuttuğunu gördükten sonra. Bana oldukça iyi bir ısınma gibi göründü, öyle de oldu."

"Nasıl *ne*?" Ari talep etti. "Sen neden bahsediyorsun? Ben... biz..." Ama sonra Lathe onunla göz göze geldi ve başını hızlıca, kısa bir süre salladı. Aniden ağzını kapattı.

"İnkâr etmeye çalışma, tatlı çocuk." Tapper ona tekrar baktı. "İkiniz de onun yükünü en az iki kez yutmana yetecek kadar uzun süre sikişme ve emme köşesindeydiniz. Medic görüşü engellediği için pek bir şey göremedik ama ikinizin ne yaptığını fark eden bir sürü kişi vardı."

"Ari ve benim ranzamızda ya da başka bir yerde ne yaptığımız seni ilgilendirmez," diye homurdandı Lathe. "Başımız belaya mı girecek Tapper? Çünkü sen onu benim için gönderdikten sonra Hexer'a verdiğim ilaçtan sana da verebilirim." Dişlerini gösterdi, azı dişleri uzun, beyaz ve parlıyordu. "Bana boşuna Kill-All demiyorlar."

Tapper hafifçe soldu ama şu anda tüm duş izlediği için geri adım atmamak onun için açıkça bir onur meselesiydi.

"Beni öldürürsen bütün çetem senin kanının peşine düşer, bunu sen de biliyorsun," dedi. "Büyük olabilirsin ama biri seni yakalamadan hepsini ısıramazsın. Bunu biliyorsun, eski dostum."

"Öyle olabilir ama gitmeden önce yanıma en az on tane alırdım." Lathe'nin sesi hâlâ tehditkâr bir hırıltıydı, iri vücudu gergin ve harekete hazırды.

Tapper iki elini birden havaya kaldırarak, "Sakin ol, sakin ol," dedi. "Böyle *tatsızlıklardan* bahsetmeye gerek yok. Burada hiçbir sorunla karşılaşmayacaksın, Medic. Sadece revirde adamlarımı tedavi etmeye başlamayı kabul et ve ödeşmiş olalım."

Lathe bir kahkaha attı.

"Sanki beni öldürtmeye çalıştıktan sonra bile olabilirmişiz gibi! Ama tamam, anlaşmanı kabul ediyorum - yeter ki Ari'yi rahat bırakmayı kabul et." Bir elini Ari'nin omzuna koydu ve onu kendine yaklaştırdı. "Çocuk benim, ona dokunmayacağına yemin et, ben de çeteni tekrar tedavi edeyim."

Tapper ona pişmanlık dolu küçük bir gülümseme verdi.

"Ah şimdi, eski evlat, korkarım bunu yapabiliyorum. Görüyorsun, buradaki güzel çocuk hala listemde. Özellikle de hala bakire olduğunu duyduktan sonra. Bak ne diyeceğim-" Öne doğru eğildi ve Ari'yi işaret etti. "Bir kez kışına binmeme ve senin için kirazını almama izin ver, sonra ona bir daha asla dokunmayacağım."

"Hayır!" Ari istemsizce bir adım geri attı. Kendini Lathe'nin ön tarafına yaslanmış, kasıkları da çok uzun olduğu için sırtının alt kısmına değecek şekilde buldu. Ama bu yakın temas ne kadar utanç verici olursa olsun, kendini onun kaslı formundan uzaklaşmaya ikna edemedi.

"Kesinlikle hayır," diye gürledi Lathe öfkeyle. "Sana söyledim, Ari *benim*. Ona dokunursan ölürsün Tapper. Tıpkı Hexer'ın yaptığı gibi. Anlaşıldı mı?"

Tapper hâlâ üzgün görünmüyordu.

"Anlaşıldı, eski dostum. En azından şimdilik." Ve Ari'ye son bir şehvet dolu bakış atarak havlusunu çıkardı ve ıslık çalarak yakındaki bir duş başlığının altında durmak için geri döndü, ancak kıllı vücudunun geri kalanı kuru kalırken sadece ellerini ve yüzünü yıkıyor gibi görünüyordu.

Bu alışveriş Ari'yi sarsılmış, iğrenmiş ve eskisinden iki kat daha savunmasız hissettirdi. Başını kaldırıp hâlâ Tapper'a hançer gibi bakan Lathe'ye baktı, boğazında sahiplenici bir hırıltı yükseliyordu.

"Torna," dedi, sesi gergin ve kuruydu. "Artık... artık gidebilir miyiz?"

Ona doğru eğildi.

"Korkarım hayır - bu zayıflık göstermek olur," mırıldandı kulağına. "BleakHall'da zayıf görünürsen ölürsün."

"Oh...tamam." Ari kesinlikle zayıf *hissediyordu* ama bunu neden gösteremediğini anlıyordu.

Lathe daha yüksek bir sesle, "Sana bir duş aldırمام lazım ufaklık," dedi. "Hadi çabuk olalım."

Ari artık duş almak istemiyordu - duş odasından çıkmak ve Tapper'dan uzaklaşmak dışında bir şey yapmak istemiyordu. Ama yine de Lathe'yi takip ederek hâlâ buharı tüten duş başlığına gitti ve çabucak yıkandı. Büyük Kindred'ın bu kadar yakınında çıplak, ıslak ve sabunlu olmak tuhaf hissettiriyordu. Kıllı çete patronuyla böyle çirkin bir sahne yaşamamış olsalardı bundan gerçekten zevk alabilirdi.

İşini bitirdiğinde Ari kurulandı ve Lathe'yi duştan takip etmek için tekrar havlusuna sarıldı. Ancak uzaklaşırken Tapper'ın açgözlü küçük gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve sanki balçık içinde bir duş almış gibiydi.

OceanofPDF.com

YİRMİ ÜÇ

"N Senin için artık çamaşır yıkama görevi yok - artık tamirci oldun - öyleyse öylesin, delikanlı!" Wheezer Ari'ye sanki az önce ona bir hediye vermiş gibi gülümsedi.

Güzel bir doğum günü hediyesi.

"Özür dilerim, ne?" Kadın anlamadan ona baktı.

"Tamirci. Etrafta dolaşıp tamir edilmesi gereken şeyleri tamir edeceksin," diye açıkladı yaşlı mahkûm sabırla. "Sen ana çamaşır makinesinde harika bir iş çıkardıktan sonra Mukluk'a gittim ve senin Çamaşırhanede harcanacağını söyledim, ben de öyle yaptım! Burada işler hep ters gittiğinden ve eline anahtar ya da çekiç alır almaz birini öldürmeyeceğine güvenebileceğimiz mahkûmlar olmadığından, yeni tamirci sensin!"

"Yani... etrafta dolaşıp bozulan mekanik şeyleri tamir etmem mi gerekiyor?" Ari sonunda onun ne demek istediğini anlayarak sordu. "Ben tür tamirci miyim?"

"Kesinlikle! Sen BleakHall'un yeni tamircisisin ve burası sana sahip olduğu için çok şanslı," diye haykırdı Wheezer başını sallayarak. "Tek sorun şu ki, artık Baharat Lordları'ndan Stubbins'e rapor vereceksin."

"Baharat Lordları mı?" Ari kaşlarını çatı ve Lathe'nin bu çete hakkında ne söylediğini hatırlamaya çalıştı. "Pornografi çetesini onlar yönetmiyor mu?" "Evet delikanlı, öyle yapıyorlar." Wheezer heyecanla başını salladı. "Ve sen de bu çeteye katıldığın sürece çok güzel amcık videolarına ve holo-mag'lere erişebileceksin."

Stubbins'in iyi tarafında kalırsan, öyle olur!"

"Bundan yararlanacağımdan emin olabilirsin," dedi Ari kuru bir sesle. "Ama neden pornografiyle uğraşan insanlar aynı zamanda bakım departmanının da başında?"

Wheezer, "Baharat Lordları BleakHall'da belirli bir bölgeyi sahiplenmedikleri için, tamirat işlerini takip etme onuruna sahipler," diye açıkladı. "Stubbins, doğru tarafında kalırsanız iyi bir patron. Sakın porno çalmaya kalkmayın, kibarca söylerseniz size ödünç vermez. Çalmaya kalkarsan elini keser."

Ari, "Pekâlâ, pekâlâ, pornolardan herhangi birini çalmaya çalışmayacağıma söz verebilirim," diyerek onu temin etti.

"Görmüyor musun!" Wheezer'ın gözleri çatlak gözlüklerinin ardında kocaman açılmıştı. "Son tamircinin başına gelen de buydu. Ellerini kendine saklayamadı, bilmiyor musun? Şimdi kışını bir kütükle siliyor. Ve tek elle bir şeyleri tamir etmenin ne kadar zor olduğunu görünce, bu pozisyon böyle açıldı."

Ari yutkundu. Görünüşe bakılırsa yeni patronunun çok gerçekçi bir dokunmama politikası vardı. Pornoya uzaktan yakından ilgi duymaması bile iyi bir şeydi.

Wheezer'a "Uyarın için teşekkürler," dedi. "Ama dürüst olmak gerekirse, sadece işimi yapacağıma ve Bay Stubbins'in tüm *ürünlerini* rahat bırakacağıma söz veriyorum."

"Ah, yapacağını biliyorum. Sen iyi bir delikanlısın, iyi bir delikanlı." Ve Wheezer onu tekrar sırtından alkışladı. Üzüntüyle iç çekti. "Tabii ki gitmene üzüleceğim ama tamirci olmak büyük bir adım. Umarım daha fazla statü kazanırsın ve Medic'in gölgesinde bu kadar çok saklanmak zorunda kalmazsın."

"Onun gölgesinde saklanmıyorum," diye itiraz etti Ari, sinirlenmişti.

Wheezer ciddiyle, "Evet, delikanlısın ve sana izin vermesi iyi bir şey," dedi. "Bugün müteveli duşlarında olanları duydum. Eğer

Medic senin yanında durmasaydı, şimdiye Tapper'ın serseri çocuğu olurdun ve olacaktın da."

Ari onun haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Tapper'a karşı birkaç *Tonkwa* tekmesi ya da hareketi yapabilirdi ama sonuçta diğer mahkûmların onu alt edeceğinden emindi. Tapper burada, BleakHall'da çok fazla söz sahibiydi; diğer mütevelliler ona saygısızlık etmesini hoş görmezlerdi.

"Bu doğru, sanırım," dedi alçak sesle. "Keşke Tapper beni rahat bıraksa! Neden listesinde bir alt sıraya geçip başka birini rahatsız etmiyor?" Tapper'ın ilgisinin başkasının üzerinde olmasını dilediğinden değil ama yine de BleakHall'a geldiğinden beri ona odaklanmış gibi görünüyordu ve terli, kıllı çete patronunun yoluna devam etmesini diledi.

Wheezer düşünceli bir ifadeyle, "Sanırım onu çeken şey senin bakire gibi olman," dedi. "Ona Medic'in seni almadığını söylememeliydin. Dün bahçede gördüklerini düşündükleri şeyden sonra tüm hapisane onun alacağından emindi."

"Gördüklerini *sandıkları* şeyle ne demek istiyorsun?" Ari Tapper'ın söylediklerini hatırlayarak sordu. "Lathe -yani Medic- ve ben hiçbir şey yapmıyorduk. Ben üzgündüm ve o da beni teselli ediyordu."

Wheezer başını sallayarak, "Bunu sen de biliyorsun, Medic de biliyor, *ben* de biliyorum çünkü Medic'in arkasını kolluyordum," dedi. "Ama hapishanenin geri kalanının bildiği tek şey senin ve Medic'in uzunca bir süre sikişme köşesinde olduğunuz. Medic çok büyük ve uzun boylu bir adam olduğu için kimse pek bir şey göremedi. Ama nerede olduğunuzu ve ne kadar yakın olduğunuzu herkes *tahmin etti*."

"Ama yapmamalılar," diye itiraz etti Ari. "Ben asla... Ben yapmadım..." Sözüünü yarıda kesti, yanaklarının suçlu bir kızarıklıkla kızardığını hissetti. Hayır, Kasvetli Salon'un diğer sakinlerinin Lathe'ye yaptığını düşündüğü şeyi yapmamıştı ama önceki gece yapması gerekenden fazlasını *yapmıştı*. Özellikle de büyük Kindred'dan sırrını saklamak istiyorsa.

Bunu yapmak istememiştim ama! diye itiraz etti kendi kendine. *Beni ısırtmasına izin vermenin boşalmama neden olacağını nereden bilebilirdim?*

Tam bir karmaşaydı. Her şeyi bitirmeye çalışıyordu ve bunun yerine Lathe ile durdurabileceğinden veya kontrol edebileceğinden emin olmadığı bir şey başlatmıştı.

Wheezer ona, "Tapper'ın dediğini yapıp yapmamanın bir önemi ," diyerek suçlu düşünce zincirini kırdı. "Gerçek şu ki, diğerk mahkûmların böyle düşünmesine izin vermek daha iyi. Medic'in seni acımak yerine sevgiyle koruduğuna inanırlarsa, senden uzak durmaları ve seni rahat bırakmaları çok daha olasıdır."

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Ari kaşlarını çattı. "Neden öyle olsun ki?"

"ünkü aşık bir adam, kendisi için değerkli olan şeyleri korumak için son nefesine kadar savaşır. Oysa küçük adamla uğraşılmasına üzüldüğük için acemiye ağabeylik yapan bir adam... Acemi biraz hırpalandığında bu işten bıkıp sonunda gelme olasılığı çok daha yüksektir," diye açıkladı Wheezer. "Bu sana mantıklı geliyor mu evlat?"

Aslında öyleydi. Ve bu Ari'nin Lathe'nin onun hakkında gerçekten ne hissettiğini merak etmesine neden oldu. En başta neden onu koruyordu ki? Sadece onun için üzülüyor muydu ve Tapper'ı ondan uzak tutmak için araya girmekten yorulacak mıydı?

"Medic'e olabildiğince yakın dursan iyi olur," diye devam etti Wheezer, görünüşe göre ders verme modundaydı. "Evet, öyle yapmalısın! Ve hapishanedeki diğerk mahkûmların dün avluda birlikte olduğunuzu *düşündükleri* gibi ikinizi birlikte görmelerinin de bir zararı olmaz, eğer ne demek istediğimi anlıyorsanız."

"Biliyorum," diye fısıldadı Ari uyuşmuş bir halde. "Teşekkür ederim, Wheezer. Bana... kesinlikle düşünecek çok şey verdin."

"Senden hoşlandım, Ari-lad." Yaşlı mahkûm sert, buruşuk bir peneyle onun sırtını sıvazladı ve sırtttı. "şimdi seni Stubbins'e göndermem gerekiyor. O yüzden uslu bir çocuk ol ve ana binaya koş.

Yemekhanenin girişindeki merdiven boşluğu, Baharat Lordlarının dükkan açtığı yer."

"Ama... oraya nasıl gidebilirim?" Ari sordu. "Senin ve Medic'in yaptığı gibi hapishanenin farklı bölümleri arasındaki kapıları açmama izin verecek bir müteveli statüm yok."

"Yeterince doğru. Yine de Mukluk seni yakında sisteme dahil edeceğine söz verdi." Wheezer başını salladı. "O zaman seni kendim geçireceğim. Gel bakalım." Ve yardımcısını - gevşek, sarkık, lastik gibi dudakları ve sarkık göz kapakları olan bir mahkûm - başıyla selamlayarak Ari'yi Çamaşırhane'den çıkardı ve metal koridordan yeni görev yerine doğru götürdü.

OceanofPDF.com

YİRMİ DÖRT

Lathe nanitlerin ilerleyişini kontrol etmek için Revir'de güvenli bir şekilde yalnız kalana kadar bekledi. Erzak dolabına girerek temizlik ekipmanı - hafif, öldürücü olmayan alüminyum saplı bir süpürge ve paspas, çok seyreltilmiş olduğu için kimseyi zehirlemek için kullanılamayacak zayıf bir temizlik solüsyonu ve yine öldürücü olmayan bir kova bez ve yumuşak sünger. Kovanın altında, Lathe BleakHall'a gelmeden önce orada bulunan yırtık pırtık bir halı parçası vardı.

Altında, o gelene kadar orada olmayan bir şey vardı. Kendi boyutlarında bir erkeğin girebileceği kadar büyük bir delik - nanitleri tam olarak programlamıştı - karanlığın içine doğru uzanıyordu. Köprücük kemiklerinin hemen arasında, etine gömülü hapisane kimlik etiketine uzanan Lathe, işaret parmağının ucuyla özel bir diziye dokundu.

Nanitler hemen yanıt verdi. Sessiz titreşimlerden oluşan bir düzen, Lathe'ye nanitlerin şu anda yüzde seksen kapasiteyle çalıştıklarını, günde tam olarak iki fit küp toprak kazıp düzleştirdiklerini ve tüneli orantılı bir miktarda uzattıklarını bildirdi. Bu temkinli hızda, BleakHall'un her yerinde bulunan ve bu tür kaçış girişimlerine karşı ayarlanmış olan sensörleri tetiklemekten kaçındılar. Bu da tünelin beş ya da altı gün içinde kullanıma hazır olacağı anlamına geliyordu.

Lathe tereddüt etti, sonra kimliğindeki bir koda dokunarak nanitlerin hızını yüzde doksana çıkardı. İşleri biraz zorluyordu ama yine de güvenli sınırlar içinde olmalıydı - hapishanenin sensörlerini tetikleyecek kazma seviyesinin hemen altında. Biraz risk alıyordu ama buradan bir an önce çıkmak istiyordu. Bugün Ari ve Tapper arasında yaşananlar onu delikanlıyı bir an BleakHall'dan uzaklaştırması gerektiğine ikna etmişti.

Bir an için Ari'ye gideceklerini ne zaman söylemesi gerektiğini düşündü. Kaçış gecesine kadar beklemeli miydi? Yoksa çocuğu önceden uyarmalı mıydı? Yakında canlarını kurtarmak için kaçacaklarını bilmesine izin mi versin? O-

"Medic? Doktor neredesin? Burada olmalıydınız," diye seslendi revirin önünden yabancı bir ses.

Lathe hızla yırtık halı parçasını ve deliği kamufle eden diğer eşyaları yerine yerleştirdi. Bir şişe dezenfektan ve örtü olarak bir bez alarak malzeme dolabından çıktı, kalbi kaburgalarına çarpmasına rağmen soğukkanlı ve derli toplu görünmeye çalışıyordu.

Mukluk orada durmuş, sürüngen yüzünde sabırsız bir ifadeyle onu bekliyordu. Baş muhafızı gördüğünde her zaman olduğu gibi Lathe ensesindeki derinin karıncalandığını hissetti. Emin olamıyordu ama Mukluk'un kardeşi Thonolan'ın ölümünde parmağı olduğuna dair bir his vardı içinde.

Emin olmamam muhtemelen iyi bir şey, dedi kendi kendine acımasızca. Thonolan'ı öldürenin o olduğunu bilseydim, onun pullu boynunu sıkmaktan kendimi alamazdım!

"Evet?" dedi kısaca, dezenfektanın kapağını açıp muayene masasının çatlamış plastik kapağını bezle silmeye başlarken ölümcül düşüncelerini kendine saklıyordu. "Ne istiyorsun Mukluk?"

"Benim istediğim bu değil, Sıhhiye," diye hırladı koca Horvath. "Mizztrezzet'in istediği bu."

"Ne?" Torna kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun? Hangi Metresler?"

"Mizztrezzez BleakHall Yönetim Kurulu'ndazz," dedi Mukluk. "Yarın akşam bir toplantı yapacaklar. Ama bbrkaçı vücut zzlvelerrnn gettrmmiyor."

"Öyle mi?" Lathe kaşlarını çatı. BleakHall Yönetim Kurulu'ndaki Yonnite Hanımların -çoğunun hapishanede parasal hisseleri olduğunu- elbette biliyordu. -Her döngüde en az bir kez, bazen daha fazla buluşurlardı ama daha önce hiçbir toplantılarına katılmamıştı. "Peki bunu bana neden anlatıyorsun?" diye sordu Mukluk'a.

Kertenkele muhafızının çatalı dili dışarı fırladı ve sarı, yarık bir gözün üzerinden yavaşça geçti.

Lathe'ye "Zzerving zzlaves'e ihtiyacımız var," dedi. "Sen ve yeni küçük arkadaşın zzerv yapacaksınız."

Lathe kalbinin yerinden fırladığını hissetti. Sadece BleakHall'da yaşanan vahşeti değil, aynı zamanda burayı yöneten Hanımların gerçek sözlerini de kaydetme şansı vardı! Yonnite Kutsal Yedilisi'ne göstermek için daha iyi bir yolsuzluk kanıtı isteyemezdi. Ve şimdi Mukluk bunu ona bedavaya sunuyordu. Yine de cevap verirken yüzünü nötr tuttu.

"Peki neden Ari ve bana bu onur veriliyor? Tapper'ı Metreslerin arasına salarsanız birinin boğazını kesmeye çalışacağından mı korkuyorsunuz?"

Mukluk pullu boğazının derinliklerinden memnuniyetsizlik dolu, çakıllı bir vızıltı sesi çıkardı.

"Kadınlardan nefret etmeyen tek prizzoner'ımız sensin," diye itiraf etti sonunda. "Ve çocuk da yaşlı erkeklerin nefret ettiği kadınlardan nefret etmek için çok genç."

"Servis yapacağız," dedi Lathe kısaca. "Yarın akşam mı? Saat kaçta? Peki nerede?"

Mukluk, "Işık söndükten sonra özel kanattaki üst konferans odası," diye bilgi verdi.

"Işıklar söndükten sonra mı?" Lathe kaşlarını çatı. "Peki tarafından yutulmadan oraya nasıl çıkacağız?" Kirpikler

Elbette onu rahatsız ediyordu ama Ari farklı bir hikâyeydi.

Mukluk boğazının arkasından sabırsız bir ses çıkardı.

"Klima kontrol cihazına, ilk geminin kalkışından on beş dakika sonrasına kadar soğuk hava üflememesini söyleyeceğim. Bu size özel kanattan aşağıya inmeniz için bolca zaman kazandıracaktır."

"Otuz dakika," dedi Lathe kesin bir ifadeyle. "Sonrasında temizlik yapmamız gerekebilir." Aslına bakarsanız, BleakHall'a ilk geldiğinde hapishanenin kontrol sistemine girmiş ve iklim sistemine küçük bir geçersiz kılma yazmış. Ayrılırken diğer mahkumları da yanında götürmek zorunda kalırsa bunun gerekli olabileceğini düşünmüştü. Ama bunu hiç test etmemişti ve şimdi de test etmek zorunda kalmamayı tercih ediyordu.

Mukluk kızgınlıkla ağır kuyruğunu salladı.

"Çok iyi. Otuz dakika ama bir saniye bile fazla değil."

"Peki, bu yeterli olacaktır." Lathe başını salladı. "Orada olacağız."

"Sen Zzee'sin." Mukluk çatallı dilinin bir hareketiyle arkasını döndü ve Revir'den ayrıldı.

Lathe heyecanını kontrol etmeye çalışarak onun gidişini izledi. Sonunda BleakHall'u yöneten Yonnitlerin yolsuzluk yaptığına dair tartışılmaz bir kanıt elde edecekti! Sonunda bu cehennem çukurundan çıktığında, her birini yargılamak için yeterli kanıtı sahip olacaktı.

Yapmayı planladığı şey de tam olarak buydu.

Thonolan, kardeşim, intikamın alınacak!

OceanofPDF.com

YİRMİ BEŞ

"S Yeni tamirci sensin, değil mi? Wheezer senin iyi olduğunu söylüyor. Haklı olsa iyi olur."

Ari'nin yeni patronu Stubbins, kısa boylu, bodur, kıl gibi siyah saçları olan, tırtıl gibi gür kaşları dar ve kuşkulu mavi gözlerinin üzerine inmiş bir troid. Merdiven boşluğuna yerleştirilmiş katlanır bir masaya yaslanmış oturuyordu ve yanındaki kül tablasında kalın bir sigara çubuğu yanıyordu. Ancak Ari'ye bıçak gibi görünen uzun, keskin bir metal parçasıyla tırnaklarını temizlemek için bunu görmezden geldi. Mahkûmların silah taşımaya izin verilmediği izlenimine kapılmıştı ama kuralların çiğnendiğini görünce pek de şaşırmadı. Stubbins'in etrafı çetesinin diğer üyeleriyle çevriliydi; hepsi de ağır dövmeli ve vahşi görünümündü.

"Evet, Bay Stubbins," dedi başını saygıyla sallayarak. "Sizin için elimden gelenin en iyisini yapacağım."

"Duyduğuma göre, uğruna elinden geleni yaptığın kişi Rec Yard'da dizlerinin üzerine çökmüş onun aletini emiyormuş, öyle mi?" Stubbins başını kaldırıp parlak mavi bakışlarını ona dikti, parmakları hâlâ bıçakla meşguldü.

İnkâr sözcükleri dudaklarından hararetle döküldü ama Ari, Wheezer'ın diğer mahkûmların istedikleri şeye inanmalarına izin vermeleri konusundaki tavsiyesini hatırladı

kendisi ve Lathe. Derin bir nefes alarak öfkesini güçlükle bastırdı.

"Özel hayatımın işimi etkilemeyeceğine söz veriyorum, efendim," dedi sert bir şekilde. "Ben çalışkan biriyim."

"Çalışkan biri. Evet, ben de öyle duydum." Stubbins kahkahalarla kükredi ve Spice Lords çetesinin diğer üyeleri de onunla birlikte güldü, bağırışları merdiven boşluğunda yankılandı.

"Çalışkan bir işçi, işte bu o! Medic'in direği üzerinde ağzını ve kıcını çalıştırıyor!" diye kıkırdadı adamlardan biri.

Çete üyelerinden bir diğeri Stubbins'e, "En azından bunun son tamirci gibi am dergilerini ve videolarını çalması konusunda endişelenmene gerek yok," dedi. "Medic'in sikiyle meşgulken amcıkları umursamayacaktır."

"Pekâlâ çocuklar, delikanlıyı rahat bırakın." Stubbins keskin mavi gözünün kenarındaki neşe yaşlarını sildi ve nikotin çubuğundan bir nefes çekti. "İlk gününde onunla bu kadar alay etmemeliyiz." Ari'ye bakarken yüzü birden ciddileşti. "Fix'it'in çok fazla sorumluluğu var, delikanlı. Tek başınasın ve ölümcül olabilecek aletlere sahipsın." Elindeki gümüş bıçak titreyerek havaya savruldu ve yakaladı; bakışları Ari'nin yüzünden hiç ayrılmadığı için hiç bakmadan. "Ayrıca bir müteveli ile aynı erişim hakkına sahipsın. Wheezer yeni olmana rağmen sana güvenilebileceğini söylüyor. Ben de diyorum ki haklı olsa iyi olur yoksa pişman olursun. Yeterince açık olabildim mi?"

Ari sertçe yutkundu, Wheezer'ın son tamircinin elini nasıl kaybettiğine dair hikâyesini hatırladı.

"Kesinlikle, Bay Stubbins, efendim," dedi saygıyla, sesinin titremesini engellemeye çalışarak. "Sorumluluğun üstesinden gelebilirim, söz veriyorum."

"Öyle olsa iyi olur, delikanlı." Kaşlarını çatı. "Gidip sana söylediğim işi yapacaksın ve hemen geri gelip rapor vereceksin, anladın mı? Hapishanede başka bir yere gitmeyeceksin ve sana verdiğim aletleri mükemmel bir şekilde çalışır halde geri getireceksin.

Sadece tamir etmeniz gereken makinelerde kullanacağınız, diğer mahkumlarda kullanmayacağınız aletler."

"Ama... ya biri aletleri *alırsa*?" Ari ağzından kaçırdı. "Yani, ben asla yanlış bir şey yapmam ama-"

Stubbins kuru bir sesle, "Tabii ki *yanlış* bir şey yapmazsınız, hiçbirimiz yapmayız," dedi. "İşte bu yüzden hepimiz burada, BleakHall'da kilit altındayız."

Yine bir kahkaha tufanı koptu ve bıçaklı elinin ani bir hareketiyle kahkahayı kesti.

"Ama birinin aletlerinizi almasından endişe etmenize gerek yok, delikanlı," dedi Ari'ye. "Onları her kontrol ettiğinde, sadece sana kodlanırlar. Onlara dokunmaya çalışan başka biri olursa... birazdan anlaşılacak nedenlerden dolayı dokunmasa iyi olur. Görmek ister misin?"

"Oh, hayır! Ben... Ben gerçekten yapmamayı tercih ederim," diye itiraz etti Ari. "Sözünüze güveniyorum efendim."

"Güzel sözler, delikanlı, ama neden kimsenin senin aletlerini alamayacağını ilk elden bilmen gerekiyor." Konuşurken Stubbins'in kırışmış yüzünde acımasız bir pratiklik vardı. Başını çetesinden birine doğru salladı. "Hey Tubby, alet sandığını getir."

"Tamamdır, patron." Turuncu ve mavi çizgili tulumunun önünü şişiren yuvarlak göbeğiyle iri yarı bir mahkûm, ağır görünümlü, sapları yastıklı, donuk kırmızı bir kutu çıkardı. Kutuyu Stubbins'in önündeki katlanır masanın üzerine dikkatle yerleştirdikten sonra saygıyla geri çekildi.

"İşte " Baharat Lordları'nın patronu ayağa kalktı ve kırmızı metal kapağı çevirerek açtı. İçinde, hepsi kırmızı saplı, sıra sıra donuk gümüş metal aletler vardı.

Çekiçler, İngiliz anahtarları, tornavidalar ve somun anahtarları Ari kutuya baktığında gözlerini ona dikmişlerdi. Phobos'tayken ona yeterince masum görünürlerdi ama burada korkunç bir ölümcüllükle parlıyorlardı. İçlerinden herhangi biri cinayet silahı olarak kullanılabilirdi ve o bundan emindi.

Eğer diğer mahkûmlardan biri onları ondan alırsa olacaktı. Stubbins bunun olamayacağından emin görünüyordu ama nasıl emin olabilirdi ki? Nasıl-?

"Yakala." Stubbins küçük bir İngiliz anahtarı aldı ve Ari'ye doğru fırlattı. Ari refleks olarak anahtarı yakaladı ve sonra acı veren bir elektrik şoku parmak uçlarından koluna doğru ilerleyip onu parmaklarından dirseğine kadar uyuşturunca nefesi kesildi.

"Ah!" Spice Lords üyelerinin trolvari kahkahaları arasında İngiliz anahtarını bir şangırtıyla yere düşürdü.

"Bak işte, sana ne demiştim?" Stubbins anahtarı almak için eğildi. "Böyle bir şok taşaklarını kızgın tavadaki mısır gibi patlatır, delikanlı! Ve hırsızların da buna karşı koyabileceğini sanma. Lastik eldiven giymek ya da başka türlü korunmak işe yaramaz. Şok yalıtıma dayanıklıdır; bir alete dokunmaması gereken biri onu eline alırsa her şeyi delip geçer."

"Anlıyorum." Ari onun şok olmuş elini sıktı ve yeniden canlanmasını sağlamaya çalıştı.

O.

"Hayır delikanlı, ama ... yapacaksın. Bazı aptallar Kuralları bilmeyen bir acemi çekicini kapmaya çalışırsa, görürsünüz."

"Eğer yeni tamirci Medic'in çekicini fark edemeyecek kadar meşgul değilse tabii," diye kükredi çete üyelerinden biri. Tahmin edilebileceği gibi kahkahalar patladı, diye düşündü Ari.

Bu imalardan ve pek de ince olmayan ikili göndermelerden sıkılmaya başlamıştı ama en iyisinin bunlara sessizce katlanmak olduğunu biliyordu, yine de sert bir karşılık vermek için yanıp tutuşuyordu.

"Şimdi," diye devam etti Stubbins kahkahalar dindiğinde. "Sistem şu şekilde işliyor: Diğer mütevellilerden birinden bir iş emri alıyorum -biz onlara burada 'uçurtma' diyoruz-. İhtiyacınız olan aletleri belirliyorum ve bozuk olanları tamir etmeniz için sizi onlarla birlikte aşağıya gönderiyorum." Ari'ye ters ters baktı. "Gidip her neyse tamir *et* ve *hemen* geri dönüp *aletlerimi iade et*. Gitmek yok

diğer mahkumlarla birlikte ortalığı karıştırıyorsun. Sadece işini doğru yap ve doğrudan buraya geri gel. Anladın mı?"

Ari sertçe yutkundu.

"Evet. Evet, elbette, efendim."

Stubbins onaylarcasına başını salladı.

"Tamam o zaman, güzel. İşte ilk uçurtman." Kirli beyaz bir kâğıt parçasını havaya kaldırdı. "E koğuşunun tuvaletinde bir parıltı olduğu yazıyor. Yeni bir parıltıya ve tornavidaya ihtiyacın olacak."

Konuşurken alet kutusundan eşyaları çıkardı, başparmağına tükürdü ve sonra ıslak başparmağını her birinin dibine bastırdı, orada Ari'nin daha önce fark etmediği küçük, siyah bir düğme vardı.

"Şimdi sen," dedi, onu işaret ederek.

"Şimdi ben ne?" Ari kararsızca sordu.

"Şimdi başparmağına tükür ve onu benimkinin üzerine koy." Stubbins'in sesi sabırsız geliyordu. "Daha önce hiç kısıtlı alet kullanmadın mı?"

"Um, hayır." Ondan yapmasını istediği şey Ari'ye iğrenç ve sağlıksız gelmişti ama bunu söylemeye cesaret edemedi. Bunun yerine başparmağını yaladı ve tornavidanın tabanındaki kırmızı düğmeye belli belirsiz bastırdı.

Yine korkunç bir şok yaşamayı bekliyordu ama şaşkınlıkla hafif bir titreşimden başka bir şey hissetmedi ve ardından aletin kırmızı sapı bir anlığına maviye döndü. Başparmağını yeni parıltının tabanına bastırduğında da aynı şey oldu.

"Bu harika," dedi yeni aletlerini incelerken. "DNA ile mi aktive ediliyor?"

"Tamamdır, delikanlı." Stubbins başını salladı. "Her türlü vücut sıvısı işe yarar, gerçekten. Sidik, tükürük ya da kan. Ama bir hücre bloğunun bok çukurunda sırf lanet olası bir parıltıyı değiştirmek için kan akıtacak değilim." Diğer Baharat Lordları onun şakası karşısında kükrerken o Ari'ye bir göz attı. "Yine de aletlerin üzerine işeyebilirim, eğer

beni yeterince kızdırdı. Daha sonra onları aktif hale getirmek için yalamana izin vereyim, buna ne dersin?"

Ari midesinin kazındığını hissetti. Neden BleakHall'daki herkes diğerlerini tehdit etmeye ve aşağılamaya bu kadar istekliydi? *Muhtemelen burası lanet olası bir hapisane olduğu içindir, Ari*, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Bunu aş ve yeni işine devam et.*

"Bundan hiç hoşlanmam efendim," dedi alçak bir sesle. "Ve size söz veriyorum, buna gerek kalmayacak. İyi bir iş çıkaracağım ve işim biter bitmez hemen geri geleceğim."

"Pekâlâ." Başını salladı. "Kanıtla. Git şu parıltıyı değiştir. Çok uzun sürmemesine dikkat et."

"Emredersiniz efendim." Kırılğan parlayan küreyi tulumunun bir cebine, tornavidayı da diğer cebine sokan Ari, merdivenlerden yukarı koşarak hücre bloğuna yöneldi

E. Arkasında, Baharat Lordları onun aleyhine bir başka şakanın tadını çıkarırken, derin, gürültülü erkeksi kahkahaları duyabiliyordu.

Pislikler.

Ama onlarla ve bu yeni işle baş başa kalmıştı. Yeni patronu sabırsızlanmadan önce görevlerini tamamlayıp Stubbins'e dönmekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Ari sadece yeterince hızlı olmayı umuyordu.

OceanofPDF.com

YİRMİ ALTI

Cellblock E beş kat merdiven çıkıyordu ama Ari tırmanmaya alıştıyordu adımlar her yerde o gitti. BleakHall'un Dikey yapı, tüm mahkumların günlük yaşamlarında bol bol egzersiz yapmalarını sağlıyordu. rutin, ancak yaşlı mahkumların dizleri için cehennem gibiydi.

Ortak tuvaleti bulup köşeyi döndüğünde Ari, her birinin ortasında siyah, ağzı açık bir delik olan küçük, yuvarlak bir armatür bulunan uzun bir sıra açık kabinle karşılaştı. Görünürde hiç tuvalet kâğıdı yoktu, hatta Lathe'nin küçük banyosunda bulunan, hassas bölgelerine zımpara kâğıdı gibi gelen kahverengi, kaşındırıcı şey bile yoktu.

Ari, küçük özel tuvaletleri olan mütevellilerin diğer mahkumlar tarafından neden bu kadar kiskanıldığını anlamaya başladı. Herkesin önünde, o berbat, lekeli ve sıçramış armatürlerden birinin üzerine çömelerek ve sonrasında temizleyecek bir şey bulamadan ellerini yıkamak zorunda kalma fikri onu tiksintiyle ürpertti.

Neyse ki şu anda E Blok'taki banyoyu kullanan kimse yoktu, bu yüzden donuk gümüş lavabonun üzerinde durup başının üzerinden uzanarak sönmüş ışığı değiştirebildi. Tehlikeli bir pozisyondu ama Ari ayak parmaklarının üzerinde hafifti ve iyi bir dengeye sahipti - yeterince kolay başardı ve tam gitmek üzereydi ki banyonun derinliklerinden gelen garip bir ses duydu.

Hafifçe ve sessizce yere sıçrayarak garip sese doğru belirsiz bir adım attı. Tuvaletlerden ortak duş odası olduğunu tahmin ettiği yere açılan yuvarlak bir kemer vardı. Boğulma ve nefes nefese kalma gibi bir ses geliyordu; biri mi hastalanmıştı?

Birinin hasta olması önemli değil, onu yalnız bırakmalısın Ari, diye fısıldadı beyninin içindeki ihtiyatlı ses. Hemen buradan çık, böyle bir yerde tek başına olmak güvenli değil! Lathe'nin ne dediğini hatırla - duşlara asla yalnız girme!

Ama boğulma sesi daha da arttı. Ya birinin başı gerçekten dertteyse? Ya sırf kafasını kapıdan içeri sokup bir sorun olup olmadığına bakmaya korktuğu için ölmüşlerse? En azından koşup onlara yardım etmesi için Lathe'yi getirebilirdi. Yapamaz mıydı?

Duşların girişine bir süpürge düşmüştü, uzun sapı girişi engelleyecekmiş gibi duruyordu ama Ari bir şekilde kendini süpürgenin üzerinden geçerken ve ortak duşlara giden kısa, fayans kaplı koridorda ilerlerken buldu.

Boğulma ve nefes alma sesleri burada daha yüksekti, kirli fayanslardan yansıyan yankılar, Ari'nin ensesindeki kısa tüyleri nedense diken diken eden gürültüyü büyütüyordu.

Sonunda koridorun sonuna ulaştı ve o korkunç sesi çıkaran her kimse ya da her neyse onu rahatsız etmemek için nefesini mümkün olduğunca sessiz tutmaya çalışarak köşeden dikkatlice baktı.

Gördüğü şey midesini bulandırdı.

Tapper, kirli tulumunun düğmelerini kasıklarına kadar açmış, kısa ve güdük sikini ortaya çıkarmış bir şekilde orada duruyordu. Önünde yere diz çökmüş olan genç adam, Ari'nin hapishaneye girmek için beklediği büyük salondan hayal meyal tanıdığı biriydi.

Kısa kahverengi saçları, kahverengi gözleri ve korkutucu görünümlü dövmelemleri olan uzun boylu, yakışıklı bir adamdı. Ari ondan uzak durmasının daha iyi olacağını düşündüğünü hatırlıyordu - sert görünüyordu.

Ama Şimdi o kadar da sert değildi. Ellerini yumruk yapmış, Tapper kirli aletini dövmele adamın boğazına soktukça öğürüyor ve boğuluyordu.

"İŞte böyle delikanlı," diye hırlıyordu, kalçalarını sürekli pompalarken. "İŞte böyle, iyi yala, işte iyi bir çocuk."

Ari iğrenmekten bayılacak gibi oldu. Tapper'ın iğrenç vücut kokusu ona doğru yayıldı ve tıpkı o pis, kötü kokulu kökü yüzüne ittiğinde olduğu gibi kusmamak için mücadele etmek zorunda kaldı. Dövmeli adam için üzülyordu ama onun için ne yapabileceğini bilmiyordu. Tecavüz ve taciz BleakHall'da günün düzeni gibi görünüyordu ve onlara neler olduğunu anlatsa bile umursayacak kimse aklına gelmiyordu.

Muhafızlar her Şeyi görmezden geliyordu ve diğer çete lordlarının hiçbirini parmağını bile kıpırdatmıyordu. Wheezer muhtemelen omuz silkip ona BleakHall'da hayatın böyle olduğunu söyleyecekti ve Lathe'ye gelince, büyük Kindred bunu umursayabilirdi ama o ve Tapper zaten bir tür savaŐın içindeydi. Onu böyle bir Şeye dahil etmek gerçekten akıllıca olur muydu?

Seçeneklerini tartarken, lastik terliği yerdeki su birikintisine kaydı ve bir ses çıkardı. Çok büyük bir ses değildi ama karo duvarlar her Şeyi büyütüyordu.

Tapper'ın kafası bir göz kırpmaya kadar hızlı bir Şekilde yukarı kalktı ve Ari kendi kafasını köŐenin arkasına çekmeden suç lordu onu görmüştü.

Küçük, domuzcuk gözleri onu içine alırken önce genişledi, sonra daraldı ama Ari'nin dehşete düŐmüş hayranlığına rağmen, diğer mahkûmun ağzına sokmayı hiç bırakmadı.

"Pekala, güzel çocuk beni görmeye gelirse. Koyduğum bariyeri görmedin mi güzel çocuk? Bu özel bir anı bölüyorsun, öyleyse bölüyorsun," diye hırladı ve Ari'nin kalbinin hızla çarpmasına neden olan köpekbalığı gibi bir Şekilde ona gülümsedi.

"B-bariyer," diye çıkmayı başardı. "Ne...?"

"Bariyer - duşların eşiğine serdiğim süpürge." Tapper hâlâ rahatça konuşuyordu, sanki şu anda bahtsız mahkûmun ağızına tecavüz etme eyleminde değilmiş gibi. "Görmedin mi güzel çocuk? Yoksa gösteriyi izlemeye mi geldin? Belki de Medic senden bıktığı anda seni neyin beklediğini görmek istedin? Arkanı dön!"

Bu son emir, hâlâ Tapper'ın sikiyle öğüren ve boğulmakta olan dövmele mahkûma yönelikti. Tapper, diğer adamın saçını çekerek onu aletinden ayırdı ve sırtını suç patronuna dönecek şekilde diz çökmesi için kabaca çevirdi.

"Bu iyi. Şimdi pantolonunu indir ve kıcını havaya kaldır," diye emretti Tapper.

Diğer mahkûm inledi ama söyleneni yaptı, turuncu ve mavi çizgili tulumunun düğmelerini yavaşça açıp bir çift soluk beyaz kalçayı ortaya çıkaracak şekilde aşağı doğru sıyırırken dövmele yanaklarından gözyaşları süzüldü.

Tapper bir an için diğer adamın arkasını inceledi ve sonra onaylarcasına başını salladı.

"Güzel, bu . Çok kıllı değil. Ben pürüzsüz severim. Evet delikanlı, seni listeme almakta haklıydım. Gerçi listenin başında değilsin. *O* onur başkasına ait."

Konuşurken, diğer adamın kık yanaklarını kabaca ayırdı ve anüsüne derin ve sert bir şekilde itti.

Tapper ileri geri kesmeye başladığında dövmele mahkûmun boğazından acı dolu bir çığlık yükseldi ve kurbanı titreyip acı içinde ağlarken kendini diğer adamın vücudunun derinliklerine doğru zorladı.

"Gördün mü, işte sana yapacağım şey *bu*, tatlı çocuk," dedi, hâlâ önündeki gösteriye sessiz bir dehşet içinde bakmakta olan Ari'ye. "Ağızını ve kıcını doğru düzgün kullanacağım ve sonra seni Gorn ve Fenrus'a vereceğim ve onların benim özensiz saniyelerimi yaşamalarına izin vereceğim. En kısa zamanda

Medic acemiye ağabeylik yapmaktan sıkılır ve sizi hücrelerinden kovar."

"O... o yapmayacak... Medic bunu asla yapmaz," diye itiraz etti Ari, daha tutarlı bir yanıt düşünemiyordu. Daha önce hiç kimsenin tecavüze uğradığını görmemişti, görmek de istememişti. Korkunç bir manzaraydı ama yine de olduğu yerde donup kaldığını, gözlerini kaçıramadığını hissetti.

"Evet, seni kapı dışarı *edecek* tatlı çocuk," diye homurdandı Tapper, görünüşe göre görevine ısınmıştı. "Hâlâ bakire olduğunu iddia edip duruyorsun. Eğer seni henüz almadıysa, almayacaktır da. Bu da demek oluyor ki, er ya da geç, özel hücrelerini seninle paylaşmaktan bıkacak ve seni o nefis küçük kışınla kapı dışarı edecek."

"Sen... sen konuda hiçbir şey bilmiyorsun," diye haykırdı Ari. "Sen hastasın -Tek düşündüğün... *bu*." Önündeki manzarayı işaret etti; dövmeli mahkûm eğilmiş, çenesi sıkılmış, Tapper kışını okşarken gözyaşları kirli yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Tapper homurdanarak, önünde diz çökmüş titreyen bedeni sertçe iterek, "Bir erkeğin senin gibi güzel bir çocuğu para vermediği sürece yanında tutmayacağını bilecek kadar tanıyorum," dedi. "Medic'in korumasını sonsuza kadar bedavaya elde etmeyi bekleyemezsin. Eninde sonunda onu oyalamanızdan bıkacak, değil mi? Ve sonra... orada olacağım. *Seni bekliyor olacağım*."

Son üç kelimedede kuvvetle ileri atıldı ve dövmeli mahkûmu ellerinden ve dizlerinden dirseklerine kadar zorladı. Adam acı dolu bir çığlık atarak Tapper'dan uzaklaşmaya çalıştı ama suç lordu onu kalçalarından sıkıca tutuyordu, çirkin yüzünde çarpık bir konsantrasyon ifadesi vardı. Ari, Tapper'ın diğer adamın içindeki işi bitirmekte olduğu belliydi, diye düşündü hastalıklı bir şekilde. Tanrıça, Merhamet, bir insan başka bir insana nasıl bu kadar korkunç davranabilir?

Sonunda Tapper ona sırtarak geri çekildi.

"İşte böyle, her şey yoluna girdi delikanlı," dedi ve dövmeli mahkûmun titreyen kışına bir tokat attı. Ari, adamın iç kısımlarından kan damlaları aktığını gördü ve kendini yeniden hasta hissetti.

Belli ki Tapper kendi zevkine ulaşmak için kimin canını yaktığını umursamıyordu. Aslında, Tapper'ın neden olduğu acının suç lordunun aldığı zevkin bir parçası olduğuna dair bir fikri vardı.

"Artık kalkabilirsin." Tapper diğer adamı lastik kayışlı ayağının ucuyla dürttü. "Tabii benim tekrar gitmemi beklemek istemiyorsan."

Sözleri titreyen ve ağlayan kurbanını harekete geçirmiş gibiydi. Acıyla yüzünü buruşturarak hapisane tulumunu yukarı çekti ve olabildiğince hızlı bir şekilde ayağa kalktı.

"Biraz kanaman olacak," dedi Tapper ona kesin bir ifadeyle. "Ama listemden çıktın, delikanlı. En azından şimdilik." Sonra Ari'ye baktı. "Unutma güzel çocuk, sırada sen varsın."

Adamın tehditkâr sözleri onu saran felci kırmış gibiydi. Topuklarının üzerinde dönen Ari koşabildiği kadar hızlı koştu, korkunç sahneden hızla uzaklaşırken lastik terlikleri karo kaplı koridorda gıcırdarak sallanıyordu.

Asla, diye düşündü çılgınca, kalbi çarpıyor, boğazı safra ile doluyor ve gözleri acıma ve iğrenme gözyaşlarıyla doluyordu. *Bunu bana asla yapamaz! Lathe buna izin vermez!*

Ama kendini rahatlatmaya çalışırken bile Tapper'ın sözleri kafasında yankılanıyordu.

"Bir erkeğin senin gibi güzel bir çocuğu, onunla yatmadığı sürece yanında tutmayacağını bilecek kadar çok şey biliyorum."

Lathe onun hakkında gerçekten böyle mi hissediyordu? Tapper'ın dediği gibi onun "ortaya çıkmasını" beklemekten bıkmış mıydı?

Tabii ki hayır, dedi Ari kendi kendine huzursuzca. *Benim bir erkek olduğumu düşünüyor ve diğer erkeklerden hoşlanmıyor - bunu kendisi de söyledi.*

Evet, ama aynı zamanda onu kollarına almış, boşalması için teşvik etmiş ve sonrasında parmaklarını yalayarak temizlemişti. Ari'nin sınırlı deneyimine göre bile bunlar ilgisiz bir erkeğin yapacağı hareketler değildi. Belki de Tapper haklıydı.

Belki de Lathe, korumasının karşılığında ona bir miktar tazminat vermesini bekliyordu. Belki-

"Hayır, kes şunu. Bu doğru değil, bu *doğru değil*," diye öfkeyle kendi kendine tıslayan Ari, merdivenleri ikişer ikişer inerek E-blokta tanık olduğu korkunç manzaradan uzaklaştı.

Ama eğer bu doğru değilse, Tapper'ın sözleri neden ona bu kadar ağır geliyordu? Ve neden büyük Kindred'i ve onun kendisini korumak için olası nedenlerini aklından çıkaramıyordu?

Belki de riskten korunmak daha iyi olur, diye fısıldadı zihnindeki küçük bir ses. Kontrol den çıkmadan önce durumla ilgili bir şeyler yap.

Ama ne yapabiliirdi ki?

Ari'nin zihninde yavaş yavaş bir fikir oluştu. İlk başta bunu düşünmek bile istemeyerek elinin tersiyle itti. Ama bu fikir onu dürtmeye devam etti, kabul etmek zorunda kalana kadar bilincinin köşelerinde kıpırdanmaya devam etti.

Kesinlikle olmaz, dedi kendi kendine. Bunu yapamazdım, yapabilir miydim?

Ama bu kesinlikle onun sorunlarını çözecekti - her de. BleakHall'daki herkese her yönden kesinlikle Lathe'ye ait olduğunu gösterecekti. Ve büyük Kindred'a da onun yanında tutulmaya değer olduğunu kanıtlayacaktı... korunmaya değer olduğunu.

Bu aynı zamanda aşağılayıcıydı ve BleakHall'dan uzakta, özgür dünyadaki hayatı boyunca hiçbir erkek için yapmayı *asla* düşünmeyeceği bir şeydi.

Ancak hapishane, bir zamanlar imkânsız gibi görünen şeyleri zorunluluk haline getirmiş gibi görünüyordu.

, diye düşündü Ari, ellerini iki yanında yumruk yaparak.

Belki...

OceanofPDF.com

YİRMİ YEDİ

Ari yemek boyunca sessizdi, Lathe yeni hapisane işindeki ilk gününün nasıl geçtiğini sorduğunda sadece tek heceli cevaplar verdi.

Ama iri kara gözleri, Lathe'nin bakmadığını düşündüğü anlarda Lathe'nin yüzüne kayıyor ve Lathe onunla bakışlarını kilitlediğinde tekrar uzaklaşıyordu.

Yedi Cehennem'de çocuğa neler oluyordu? Lathe bilmek istiyordu. Tüm bu ürkkeklik ve belirsizlik onu endişelendiriyordu. Ari'ye bir şey mi olmuştu? Biri onu tehdit etmiş ya da incitmiş miydi?

Bu düşünce bile Lathe'nin göğsünde şiddetli, koruyucu bir öfkenin yükselmesine neden oldu ve Lathe bunu ancak biraz zorlukla bastırabildi. Çocuğu güvende tutmaya yönelik bu garip, ısrarcı dürtüye alışmaya başlamıştı ama neler olup bittiğini bile bilmiyorken dışisini korumaya çalışan bir Kindred erkeği gibi Öfke'ye kapılmasının ona bir faydası olmazdı.

Belki onu dinlenme bahçesinde konuşturabilirim, diye umutla düşündü Mukluk yersiz bir şekilde zarif gümüş düdüğünü öttürüp tüm mahkûmları dış kapıya doğru koşuştururken.

Her zaman yaptığı gibi ağırlık istasyonuna gitti ve Ari'nin onu yakından takip ettiğini fark etti. Bu iyiye işaretti - en azından çocuk yakınında duruyordu. Ama tabii ki demir pompalarken Ari'yle konuşamazdı. Avlunun bu ucunda çok fazla dinleyici kulak vardı ve

Ayrıca, başınızın üzerinde binlerce ağırlıkta demir tuğla kaldırırken konuşmak çok zordu.

Lathe ağır çubuğa ağırlıkları yüklerken Ari sonunda sessizliği bozdu ve dengeli olduklarından emin olmak için test etti.

Lathe tezgâha yaslanıp kalın metal çubuğu kavrarken, "Gözcüye ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"Gözcü mü?" Lathe boğazında yükselmeye çalışan kahkahayı bastırdı çünkü Ari'nin teklifi ne kadar saçma olursa olsun, iyi niyetle yapıldığının farkındaydı. Çocuk burada gerçekten faydalı olmaya çalışıyordu. "Pekâlâ, tabii ki beni fark edebilirsin," dedi ciddi bir şekilde. "Hazır mısın?"

"Tabii." Ari ortadaki metal çubuğu kavradı ve Lathe'nin indirmesi için -çok az da olsa- yardım etti. "Merhametli Tanrıça, bu çok *ağır*," diye nefes aldı sonunda tutuşunu bıraktığında ve Lathe'nin *ağır* yükü yavaş ama istikrarlı bir şekilde pompalamaya başlamasını izledi.

"BleakHall'da... formda kalmak... zorundayım," dedi Lathe, başka bir sete başlarken biraz homurdanarak.

"Evet, ben... sanırım öyle," diye mırıldandı Ari. Hâlâ dikkati dağınık görünüyordu, gözleri her yere dalıyordu ama Lathe, Tapper'ın ahbaplarıyla mahkeme kurduğu köşede durduğunu gördü.

Sonunda daha fazla dayanamadı. Ağır çubuğu büyük bir gürültüyle sehpaye geri koyarak ayağa kalktı ve kaşlarını çatarak çocuğa baktı.

"Seni rahatsız eden bir şey mi var, Ari? Tapper yine sana mı saldırdı?"

"Bana mı?" Ari tırtıklı bir kahkaha attı. "Sanırım öyle diyebilirsin.

Tapper 'bana karşı'. Ama istediği kadar değil."

Lathe alnındaki teri güvenilir tulumunun bir koluyla sildi. Pompalarken terlemesini önlemek için tulumun üst kısmını beline bağlamıştı.

"Bütün bunlar ne demek oluyor, Ari?" diye sordu alçak bir sesle. "Hadi, bana anlatabilirsin. Bana *her şeyi* anlatabilirsin."

"Bir şey var mı?" Nedense bu sözleri çocuktan bir kahkaha daha kopardı ve Ari başını iki yana sallayarak bahçenin daha az kalabalık olan ucuna doğru yürüdü.

Lathe her zamankinden daha endişeli hissederek onu takip etti.

"Ari lütfen... Ari..." Avlunun ıssız bir köşesine gelene kadar bekledi -aslında dikkati dağılmış bir şekilde gördüğü gibi sevişme ve emme köşesi -Sonra Ari'yi kuşa benzeyen omzundan tutup kendine çevirdi. "Ari," dedi elinden geldiğince nazıkçe. "Ne oldu? Bu sabah yemekten önce sana bir şey mi oldu?"

"Öyle de denebilir." Ari gözlerini kaçırdı ve aniden konuyu değiştirdi. "Biliyor musun, Wheezer bana Tapper'ın bu sabah duşta söylediklerinin hemen herkesin düşündüğü şeyler olduğunu söyledi. Hakkında... bilirsin işte

-Sen ve ben mi? Peki ya dün burada ne yapıyorduk?" "Gerçeği bildikten sonra kimin ne düşündüğü önemli değil," dedi Lathe.

kesin bir dille söyledi. "Bunu bir daha düşünme, Ari."

"Bunu düşünmeden *edemiyorum*," diye itiraz etti çocuk. "Özellikle de... Wheezer bana bunu düşünmelerine izin vermemin daha iyi olacağını söylediğinde. Birlikte olduğumuzu düşünmeleri. Anlıyor musun?"

"Öyle mi?" Lathe ona bir kaşını kaldırdı. "Peki neden?"

"Çünkü..." Ari yere baktı, küçük terliğinin burnunu bahçenin seyrek ve kuru otlarına sürttü. "Çünkü Wheezer, sevdiği, yani değer verdiği birini koruyan bir adamın onun için savaşma ve korumacı kalma ihtimalinin çok daha yüksek olduğunu söyledi. Oysa zayıf bir mahkûmu sadece iyi niyetinden dolayı koruyan bir adam muhtemelen bu rolü oynamaktan yorulacak ve koruduğu kişiden kurtulacaktır."

"Böyle mi düşünüyorsun?" Lathe, çocuğun sözleri karşısında gafil avlanmış gibi hissederek sordu. "Senden *kurtulmak* istediğimi mi?"

"Hayır... tam olarak değil."

Ari alt dudağını ısırды, dikkat dağıtacak kadar erotik bir hareketti bu, diye düşünmeden edemedi Lathe. Lanet olsun, keşke çocuğun bu kadar güzel bir yüzü olmasaydı!

"Ne diyorsun o zaman?" diye sordu Ari'nin güzelliği karşısında dikkatinin dağılmamasına çalışarak.

"Sadece diyorum ki... belki de diğer mahkûmların -özellikle bazılarının- gerçekten birlikte olduğumuza inanmalarını sağlamak iyi bir fikir olabilir. Bu yardımcı olabilir. Anlarsın ya?"

Koyu renk gözleri, Fenrus'un söylediği bir şeye gülerek bahçenin uzak köşesinde aylak aylak oturan Tapper'a kaydı. Kuşkusuz aptalca bir şeydi, ahmak uşağı tanıyordu.

"Öyle mi?" Lathe ona kaşlarını çattı. "Peki bunu nasıl yapmamızı öneriyorsun?"

"İşte böyle." Ve Ari aniden onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. Uzanarak Lathe'nin tulumunu bir anda açtı ve Lathe itiraz edemeden aletini çıkardı.

"Bekle! Ari, sen-" Lathe başladı ama Ari çoktan sikişinin başını yalamaya başlamıştı bile; yumuşak, pembe dilini geniş tepenin etrafında öyle bir döndürüyordu ki, daha önce hiç ereksiyon olmamış Lathe anında sertleşti.

Bir an için devam etmesine izin verdi. Ari'nin ağzı çok sıcak ve ıslaktı ve önünde diz çökmüş, Lathe'nin ağrıyan aletini yalayıp emerken o , kara gözlerle bakan çocuğun dayanılmaz derecede erotikti. *Ama bunu istediği için yapmıyor,* diye hatırlattı Lathe kendine.

Bunu yapıyor çünkü bana cinsel iyilik yapmazsa ondan kurtulacağımdan -onu korumayı bırakacağımdan- korkuyor.

"Ari, hayır," dedi nazikçe, sıcak, ıslak ağzın kaybından dolayı şaftı protesto için ağrımasına rağmen çocuğu uzaklaştırarak. "Bunu benim için yapmak zorunda değilsin," dedi çocuğa, onu ayağa kaldırmaya çalışarak. "Korumamın bir bedeli yok ve sırf ikimiz... ah, samimi değiliz diye senden bıkip seni hücremden atacak değilim."

Ama Ari inatla dizlerinin üzerinde kaldı.

"Şu anda hepsi bizi izliyor," diyerek başını bahçenin geri kalanına doğru salladı. "Eğer beni durdurursan... bitirmeden önce,

bana kızgın olduğunu düşünecekler. Beni artık istemediğini. En azından Tapper böyle düşünecek."

Diğer mahkûmların ilgili bakışlarına bakan Lathe, çocuğun haklı olduğunu fark etti. Son kez Dinlenme Alanı'nın sevişme ve emme köşesinde bulunduklarında, Ari'yi çok daha büyük olan kendi vücuduyla dikkatlice gizlemişti. Ancak bu sefer çocuk Lathe'in önünde dizlerinin üzerine çökmüş bir halde göz önündeydi. Sanki Ari onları bilerek maksimum görünürlük için konumlandırmış gibiydi.

Muhtemelen yaptığı da tam olarak buydu, diye düşündü Lathe acımasızca. Ari bir sebepten dolayı onu manipüle etmeye mi çalışıyordu?

Dudaklarından öfkeli sözler döküldü ama tekrar aşağı baktığında, iri, koyu renk gözlerdeki korku ve belirsizliği gördü.

Ölümüne korkuyor, diye fark etti Lathe, yüreği çocuğun korkusu için sızlıyordu. *Beni memnun etmezse onu Tapper'ın şefkatli merhametine bırakacağımı kafasına koymuş.*

"Ari..." dedi nazıkçe, çocuğun yumuşak yanağını okşamak için eğilerek. "Bu doğru ya da gerekli değil. Ne olursa olsun seni koruyacağım. Tapper sana elini bile sürmeyecek, yemin ederim. Ve," diye ekledi, doğrulurken. "Benim için yapmak istemediğin şeyleri yapmanı istemiyorum. İsteksiz cinsel iyilikler istemiyorum."

Yine de Ari yerinden kıpırdamadı.

"İsteksiz değilim," diye itiraz etti Lathe'ye bakarak. "Lütfen, Lathe, itiraf etmeliyim ki başlamadan önce bundan hoşlanacağımı düşünmemiştim. Bunu daha önce hiç... hiç yapmadım ve tek düşünebildiğim Tapper ve onun itme şekli..." Başını salladı, kötü anıyı bir kenara ittiği belliydi.

"Küçük bir-" Torna başladı.

"Ama seninle öyle değil," diye araya girdi Ari. "Ellerimde, ağzımda hissettiklerin hoşuma gidiyor. Ve çok *güzel* kokuyorsun."

"Ben... öyle mi?" Lathe kaşlarını çattı, zihninde bir şüphe oluşuyordu. "Ne demek istiyorsun?"

"Kokunu kastediyorum. Sanki... sıcaklık, güvenlik ve koruma gibi, temiz ve erkeksi ve bende seninle birlikte *olma* isteği uyandırıyor." Kaşlarını çatarak Lathe'ye baktı. "Bunu anlamıyorum. İlk başta bunun bir çeşit sabun ya da kolonya olduğunu düşündüm. Ama senin bir şey sürdüğünü hiç görmedim ve sen de benim o iğrenç, kaba kahverengi sabunu kullanıyorsun. Neden bu kadar güzel kokuyorsun, Lathe?"

"Ben... Emin değilim," diye mırıldandı Lathe ama içindeki şüphe gerçeğe dönüşüyordu.

Bağlanma kokum... Bağlanma kokumu kokluyor olmalı.

Ama bu doğru *olamazdı*. Neden vücudu başka bir erkek için bağlanma kokusu üretsini ki? Lathe böyle bir şeyi hiç duymamıştı. Vücudu bilinçsizce Ari'nin kadın kokusuna tepki veriyor ve çocuk gerçekten bir kadın olsaydı yapacağı feromonların aynısını yapıyor olmalıydı.

Tanrılar, bu çok kafa karıştırıcıydı! Lathe başını salladı ve bir an için Ari'yi hiç görmemiş olmayı diledi... çocuğu Mukluk'tan, Tapper'dan ve BleakHall'un şeytani derinliklerinde delikanlıyı ele geçirmek isteyen diğer Tanrıça lanetlilerinden hiç kurtarmamış olmayı.

Ama sonra tekrar Ari'nin gözlerine baktı. Büyük, güzel ve yalvaran gözlere. Çocuğun yumuşak gül goncası ağzı yalvarır gibi hafifçe açıktı... ya da emmek için.

Tanrılar... Lathe içten içe inledi. Bu çok yanlıştı. Ona istediğini veremem... ihtiyacı olanı. Başka bir erkekle cinsel olarak birlikte olamam... olabilir miyim?

Sadece bir hafta önce bu gerçekten emin olabilirdi. Ve önünde diz çökmüş, sikini emmek için yalvaran başka bir erkeğin görüntüsü midesini bulandırırıldı. Şimdi ise Ari'nin o yumuşak, tatlı dudaklarını sikinin etrafına dolmasına izin verme düşüncesi onu acayip derecede sertleştirmişti. Değişiyor muydu? Başka erkekleri seven bir erkeğe mi dönüşüyordu? Bir insan cinsel yönelimini bu kadar ani ve tamamen değiştirebilir miydi?

Ama diğer tüm erkekleri arzulamıyorum... sadece Ari'yi. Sadece o, dedi Lathe kendi kendine. Ama çocuğu arzuluyor olması, Ari'nin onu terk etmesine izin vereceği anlamına gelmiyordu.

-

Ari öne doğru eğilip sikinin başına yumuşak, emici, açık ağızlı bir öpücük kondurunca düşünceleri aniden kesildi ve şaftı ağrıyan sertliğe geri döndü.

"Lütfen," diye fısıldadı çocuk. "Lütfen bunu yapmama izin ver, Lathe. Lütfen seni emmeme izin ver."

Lathe'yi tekrar öptü ve sonra küçük, pembe dilini Lathe'nin şaftının tabanından tepesine kadar gezdirdi.

Torna çelişkili bir zevkle inledi.

"Yapmamalıyım," diye mırıldandı sertçe ama çocuğun yalvaran gözlerine bir kez daha bakınca kararlılığı kırıldı. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Tamam ama sadece... sadece bu seferlik. Anlıyor musun?"

"Evet, Lathe," diye mırıldandı Ari usulca. Ve sonra görevine eğildi, yumuşak ellerini ve sıcak, ıslak ağzını Lathe'yi daha önce hiç zevk almadığı şekilde memnun etmek için kullandı.

Ari bundan zevk almayı beklemiyordu.

Avludaki diğer mahkûmların önünde büyük Kindred'ı emme planını ilk yaptığında, bunun aşağılayıcı ve iğrenç bir deneyim olacağını düşünmüştü. Belki Tapper'ın kendisini zorlaması kadar kötü olmayabilirdi ama yine de daha önce hiç yapmadığı bir şeydi ve yapmak için de hiçbir isteği yoktu.

Ama Lathe'nin ayaklarının dibinde diz çöküp büyük Kindred'ın şaftını çıkardığı andan itibaren, sıcak, erkeksi koku onu sarmış, arzu ve erotik ihtiyaçla doldurmuştu.

Lathe'nin şaftının yüzünde olması, Tapper'ın bükülmüş, kirli kökünün ona itilmesi gibi bir şey değildi. Bir kere onun inanılmaz sıcak ve lezzetli kokusu vardı. Ve büyük Kindred'in etinin ellerinde bıraktığı sert, ipeksi de -dövmeden çıkmış sıcak bir demir çubuk gibi katı ve sıcak- onu çağırıyordu. Büyük şaftının dokusuna bayılıyordu; şaftın kendisi demir gibi sert ve avuçlarının içinde canlı bir şey gibi titreşirken bile derisi çiçek yaprakları kadar yumuşaktı.

Ari ona sarılırken kalp atışlarını hissedebildiğini düşündü ve kalp atışları sadece onun için atıyordu.

Üzerindeki meraklı bakışların geri kalanını engelleyerek öne doğru eğildi ve onu tekrar öptü... sonra geniş başının tamamını ağzına aldı ve dilini etrafında döndürdü. Hassas et parçasının tepesinde küçük bir yarık vardı ve Ari bir an dilinin ucuyla orayı keşfetti. Orada bir damla ıslaklığın tadını aldı; tuzlu, hafif acı ve tamamen lezzetliydi. Bir şekilde tamamen Lathe'ye aitti.

"Tanrılar, küçüğüm..." Alçak bir iniltiyle başını kaldırdı ve iri Kindred'in turkuaz gözlerinde okunamayan bir ifadeyle onu izlediğini gördü. Göz temasını hiç kesmeyen Ari onu tekrar yaladı ve ardından tek seferde ağzına alabildiği kadarını emdi.

Aslında çok fazla değildi, çünkü çok büyüktü. Ancak Ari, küçükken ailelerinden saklamaya özen gösterdiği ağabeyinin porno videolarından birkaçını görmüştü. Bunlardan birkaçında, aşırı iri bir erkeği oral yoldan tatmin etmek için bir teknik görmüştü.

Ellerini kullanarak kalın şaftını aşağı yukarı okşarken, ağzı ve diliyle sikinin hassas tepesinde çalışmaya devam etti. Böyle bir şeyi ilk kez deniyordu -ya da bir erkeğin şaftını emiyordu- bu yüzden tam olarak bir uzman sayılmazdı. Yine de, Lathe'nin boğazının altından inlemesine ve saçlarını okşamasına bakılırsa, o da çok kötü yapmıyordu.

Hoşuna gidiyor, diye düşündü Ari ve kalçalarının arasında bir ıslaklık hissetti. Merhamet Tanrıçası, ben de bundan zevk alıyorum! Lathe'i emmek beni o kadar azdırıyor ki kendimi zor tutuyorum.

Bu doğrudu. Kalçalarını sertçe birbirine bastırdı, büyük Kindred'a erotik bir hareket yapmaktan aldığı zevk dalgasını kontrol etmeye çalıştı ama onu emerken ve okşarken amının ihtiyaçla zonklamasına engel olamadı. Merhamet Tanrıçası, bir tür teşhirciye mi dönüşüyordu? Yoksa zevk aldığı kişinin Lathe olduğu gerçeğinden mi kaynaklanıyordu... Onu ilk andan itibaren koruyan ve savunan Lathe... koca bedeniyle onu barındıran ve ısıtan, karşılığında hiçbir şey istemeyen Lathe. Lathe, kim-

Kendini dinle Ari, diye fısıldadı kafasının arkasındaki küçük bir ses.
Ona aşık oluyorsun!

Hayır, kesinlikle değil! Ari bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı ya da uzaklaştırmaya çalıştı. Kendi kendine, büyük Kindred'ı çok az tanıdığını söyledi. Sadece iki gündür hücre arkadaşlarıydılar. Yine de... onun nazik dokunuşunu ve geceleri ona sarılışını rahatlatıcı bulduğunu inkâr edemezdi. Kocaman vücudu onunkinin etrafında kıvrılıyordu ve tenindeki kocaman elleri çok sıcaktı... çok şefkatliydi. Ve onun keskin dişlerinin tekrar boynuna batacağı düşüncesi bile amının arzuyla zonklamasına .

Tanrıça, belki de ona aşık oluyordu. Ama onun hakkındaki gerçeği öğrendiğinde ne yapacaktı? Yalan söylediğini anladığında?

Ari bilmiyordu ve şu anda bu tür sorulara konsantre olamazdı. Şu anda tek istediği büyük Kindred'i memnun etmektir... onu memnun etmek ve bir gece önce onu ısırıldığında kendisini boşalttığı gibi boşaltmak.

Sanki düşüncelerine cevap verircesine, Lathe'nin iri elinin saçlarında sıkıştığını hissetti.

"Tanrım, küçüğüm, çekilsen iyi olur," diye inledi. "Sanırım yaklaştım ve istemiyorum... ağzına boşalmak istemiyorum."

Ama Ari'nin istediği de tam olarak *buydu*. Onu daha sıkı kavradı ve başını salladı, ağzı ve diliyle geniş tepesini çalıştırdı, büyük Kindred'i tüm gücüyle emdi ve yaladı. Diğer mahkûmların onun Lathe'nin tohumunu yuttuğunu gördüklerinde ne düşünecekleri umurunda değildi - dürüst olmak gerekirse, onları hiç düşünmedi. Sadece büyük Kindred'ı sonuna kadar tatmin etmek istiyordu; tıpkı bir gece önce parmaklarını emdiğinde Lathe'in onunkileri yaladığı gibi, onun da tamamlamasına yardım etmek ve zevkinin kanıtlarını kucaklamak istiyordu.

"Ufaklık... Ari... *Tanrılar!*" Lathe inledi. Ve sonra geliyordu, boğazının arkasına doğru sıcak ve sert bir şekilde fişkırıyor ve ağzını Ari'nin daha önce hiç tatmadığı zengin bir kremle dolduruyordu.

Yükünün tadının, onu emerken yaladığı prekum damlacıkları gibi bekliyordu - tuzlu ve hafif acı. Bunun yerine, bir şekilde tatlıydı. Aşırı derecede değil, ama ona erimiş kar kremasını hatırlatacak kadar tatlıydı - Phobos'un kendi tarafında donmuş bir tatlı vardı ve her zaman en sevdiği tatlılardan biri olmuştu.

Lathe inledi ve Ari'nin yutkunma konusunda ciddi olduğunu görünce geri çekilmeye çalışmaktan vazgeçti. Bunun yerine kıpırdamadan durdu, ellerini saçlarına gömdü ve Ari hevesle yutarken ağzına pompalanmasına izin verdi, onu beslerken her kremsi damlanın tadını çıkardı.

Sonunda akıntısı durdu ve Ari sikinden son damlayı da emerek şaftının dudaklarından kaymasına izin verdi, Lathe içini çekti ve yanağını okşadı.

"Teşekkür ," diye mırıldandı gözlerinin içine bakarak. "Sen bunu yapmak zorunda değildim ama harika hissettirdi."

"Benim için de... inanılmazdı," diye itiraf etti Ari kısık bir sesle, dudaklarını yalayarak. "Ben... ben... bunu yapmak isteyeceğimi hiç düşünmemiştim ama..."

Lathe alçak bir sesle, "Ben de başka bir erkeğin bana bunu yapmasına izin vereceğimi hiç düşünmemiştim," dedi. Yavaşça geri çekildi ve şaftını sıkıştırdı

tulumunun içine geri soktu. Ari hâlâ sert olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Eğer adamın kaymak gibi dölleri şu anda karnını ısıtıyor olmasaydı - kendisini o berbat Orta Öğün yemeğinden çok daha tok ve tatmin olmuş hissettiriyordu- adamın hiç boşalıp boşalmadığını merak ederdi.

"Ben-" diye söze başladı ama diğer mahkûmlardan birinden gelen bir bağırışla sözü kesildi.

"Medic'e bakın, topuzunu parlatıyor! Ben onun doğru yolda yürüdüğünü sanıyordum ama sanırım sadece doğru güzel ağzın karşısına çıkmasını bekliyormuş."

Ari yanaklarında sıcak bir kızarıklık hissetti. Aceleyle ayağa kalkarak ağzını tulumunun koluna sildi.

"Ari-" diye başladı Lathe ama tam o sırada düdük tekrar çaldı ve dinlenme süresi sona erdi.

Büyük Kindred'in gözlerine tekrar bakmaya cesaret edemeyen Ari, bakışlarını aşağıda tutarak ve performansını gören, gülen, alay eden mahkûmların hiçbirine bakmadan aceleyle uzaklaştı.

Görmelerini istedim, diye hatırlattı kendine sabırsızca, kızarmasını durdurabilmeyi dileyerek. Ama gerçek şu ki, niyet ettiğinden çok daha fazlasını göstermişti. Lathe'e herkesin içinde oral seks yapma fikrini ilk ortaya attığında, bunu sadece kendisini güvende tutacak tatsız bir görev olarak düşünmüştü - hem büyük Kindred'ı kendisinden kurtulmak istemeyeceği kadar memnun ederek hem de diğer mahkûmlara - özellikle de Tapper'a - Lathe ile gerçekten yakınlaştıklarını kanıtlayarak.

Bundan zevk almayı beklemiyordu. Büyük Kindred için bu kadar çok şey hissetmeyi ya da ellerinin saçlarındaki hissini sevmeyi ya da şu anda bile karnını ısıtan dölünün sıcak, kremi tadını sevmeyi beklemiyordu.

Unut gitsin, dedi kendi kendine öfkeyle. *İşine geri dön ve onu unut. İşini yap.*

Ama her nasılsa adamın uzun, kalın aletinin ağzındaki hissi ve saçlarındaki elleri aklından çıkmıyordu. Ve onun tohumunun tadı içinde kaldı

Yasak aşkın acı-tatlı bir anısı gibi.

OceanofPDF.com

YİRMİ SEKİZ

"W yaptığıınız gösteri çok güzeldi," dedi Stubbins ve Ari'ye gür kaşlarından birini kaldırarak

Öğle yemeğinden sonra görev için rapor verdi. İlk kez yalnızdı - Baharat Lordları çetesinin geri kalanı yokluklarıyla dikkat çekiyordu. Çete lideri her zamanki gibi katlanır masasında oturmuş, ona bakarken bir yandan da sigarasını tütürüyordu.

"Evet efendim," diye mırıldandı Ari, ayaklarına bakıyor ve başka ne diyeceğini bilemiyordu. Konuyu değiştirmeye çalışarak, "Benim için uçurtmanız var mı?" diye ekledi.

Ama yeni patronu o kadar kolay pes etmedi.

"Medic'le ikiniz bir şey anlatmaya çalışıyordunuz sanırım," dedi düşünceli bir ifadeyle. "Birbirinize ait olduğunuzu ve kimsenin aranızda girmeye çalışmaması gerektiğini herkese anlatıyordunuz. Öyle değil mi?"

"Ben... Sanırım öyle." Ari yeni patronuna baktı, yüzü alev alev yanıyordu. "Ben... Eğer sizi kırdıysam özür dilerim."

Stubbins güldü ve katlanır masanın yanındaki yere tükürdü.

"Gücendin mi? BleakHall'dayız, delikanlı! Her sabah duşa giderken daha kötülerini görüyorum." Ona sert bir bakış attı. "Bu arada, anladığım kadarıyla E-bloktaki duşlarda oldukça kötü bir şey görmüşsün."

seni bu sabah oraya gönderdiğimde. Tapper ile ilgili olduğunu duydum - belki *de bu* yüzden bir gösteri yapma ihtiyacı hissettin?"

Ari, Spice Lords'un patronunun Tapper'la karşılaştığını nasıl öğrendiğini merak ediyordu. Omuz silkti ve ne hissettiğini ifade edecek kelimeleri bulamadığı için başını salladı.

"Uh-huh. Ben de öyle düşünmüştüm." Stubbins başını salladı ve sigarasından bir nefes daha çekti. "Pekâlâ o zaman, anlıyorum. Sadece Tapper'ın lanet olası listesiyle yaptıklarını ve en küçük ve en zayıf acemilerin kışlarını yıpratmasını onaylamadığımı bilmeni istiyorum. Hepimiz bir zamanlar yeniydik, ben bile, delikanlı." Uzandı ve nasırlı, nikotin lekeli parmaklarıyla Ari'nin çenesinin altına hafifçe vurdu.

"Siz... siz miydiniz? Yani, tabii ki öyleydiniz, efendim," diye kekeleyerek kelimeleri yarıda bıraktı.

Stubbins başını salladı.

"Uh-huh. Hayatta kalmak için yapman gerekeni yapmanı anlıyorum delikanlı. Ve bilmeni isterim ki seni suçlamıyorum, bunun için seni utandırmayacağım."

"Teşekkür ederim efendim," diye mırıldandı Ari. Bu sabah tüm Baharat Lordları çetesi etraftayken katlandığı kahkaha ve şakalaşmalardan oldukça görünüyordu. Ama belki de Stubbins sadece astlarına rol yapıyor, patron olduğunu kanıtlamak için ona karşı daha sert davranıyordu.

"Bir şey değil." Başını salladı ve çubuğundan bir nefes daha almak için elini bıraktı. "O zaman, tesadüfe bakın ki, için bir uçurtmam var ama hoşunuza gitmeyebilir."

"Beğenip beğenmemem önemli mi?" Ari cesaretini toplayarak ve Spice Lords patronuna cesurca bakarak sordu.

Güldü ve başını salladı.

"Aslında hayır. Ama bu delik için bir uçurtma ve senin gibi taze bir balığı onunla ilgilenmesi için aşağıya gönderme konusunda emin değilim."

"Delik mi? Yani... tek başına mı?" Ari'nin kalbi kaburgalarına çarpmaya başladı. *Delik, Wheezer'ın Jak'ı orada tuttuklarını söylediği yer! Onu tekrar görebilirdim! Kardeşimi görebilirdim!* Bu olasılığın neden daha önce, ilk kez tamirci yapıldığında aklına gelmediğini bilmiyordu. Ama hücre hapsi alanının gizli ve kilitli bir yerde, sadece Horvath gardiyanlarının erişebileceği bir yerde olduğu fikrine kapılmıştı.

"Evet, işte delik bu." Stubbins başıyla onayladı. "Görünüşe göre aşağıdaki kablolarda bir kısa devre var ve gardiyanlar bundan hoşlanmıyor. O kertenkele suratlı piçlerin ne istedikleri umurumda bile değil." Tekrar yere tükürdü, sert yüzünde öfke dolu bir ifade belirdi. "Ama işimiz bu, yani buna mecburuz. Üstesinden gelebilir misin?"

Bununla başa çıkabilir miydi? Ari, sevgili ağabeyini tekrar görebileceği anlamına geldiği sürece tüm devasa hapishanenin elektrik tesisatını yeniden kurmanın üstesinden gelebileceğini düşünüyordu. Yine de aşırı hevesli görünmek istemiyordu.

"Evet efendim, yapabilirim," dedi sakın ve temkinli görünmeye çalışarak. "Ama bana deliğe nasıl ulaşacağımı söyleyebilir misiniz? Daha önce hiç görmedim."

"Çünkü giriş alt bodrumdaki çamaşırhanenin çok altında," dedi Stubbins acımasızca. "Lazerli köpek kulübelerinin olduğu yerin ilerisinde."

Ari, sanki biri bir kova buz küpünü doğrudan midesinin çukuruna boşaltmış gibi hissetti.

"Lazerler mi?" diye sordu, sesinin çok fazla titrememesini umarak. Karanlıktaki o fener sarısı gözleri düşünmeden edemiyordu... devasa, aç lazerin Lathe'nin hücreğine girmeye çalışmasını ve büyük Kindred'in onu bir bağırıyla uzaklaştırmasını.

"Elbette, delikanlı. Lanet Horvath'ların pullu küçük hayvanlarını nerede tuttuklarını sanıyorsun?" Stubbins bariz bir tiksintiyle tekrar tükürdü. "Bütün gün deliğin girişindeki kulübelerinde uyuyorlar. Sonra ışıklar söner sönmez soğuk hava esmeye başlıyor - onları hemen uyandırıyor. Yiyecek aramak için sinsice geliyorlar. Horvath'lar onları saat beşe kadar beslemiyor.

Sabahları ışıkları yakmadan birkaç dakika önce. Onları aç ve zayıf tutuyor, bilmiyor musunuz?"

"Sanırım bu mantıklı," dedi Ari belli belirsiz.

"Öyleyse, hâlâ bunun üstesinden gelebileceğini düşünüyor musun?" Stubbins ona gür siyah bir kaşını kaldırdı. "Delige giden yol zor bir yol. Senden çok daha iri ve güçlü adamların, onları bir şeyi düzeltmeleri için oraya göndermeye çalıştığımda korkmuş küçük kızlar gibi çığlık atarak geri döndüklerini gördüm."

Ari, yeni patronunun kendisinin de bir kız olduğunu öğrenirse ne düşüneceğini merak ediyordu. Nedense bu düşünce ona cesaret verdi.

Bir erkeğin halledebileceği her şeyi ve daha fazlasını halledebilirim. Bunu yapabilirim!

Omuzlarını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı. Jak'ı tekrar görmenin tek yolu uyuyan kirpiklerin yanından geçmekse, o zaman bunu yapacaktı. Durumları tersine dönseydi Jak bunu onun için yapardı. Ve ağabeyini kurtaramasa bile, en azından ona biraz umut verebilir ve yalnız olmadığını bilmesini sağlayabilirdi.

"Yapabilirim," dedi kararlı bir sesle. "Yapabileceğimi biliyorum, efendim."

"Pekala delikanlı, sözüne güveniyorum. Şimdi, bakalım..." Stubbins kırmızı alet kutusunu çevirerek açtı ve en bölümü kaldırarak içinde istediği şeyi aramaya başladı.

Ari saygıyla bir kenarda durdu ama kutunun içindekilere merakla bakmaktan kendini alamadı. Akla gelebilecek her türlü alet vardı; hatta yüksek yoğunluklu metallere kaynak yapmak için sert yanan bir meşale bile vardı. Üzerinde bir çift koyu renk gözlük vardı, belli ki güvenlik için. Baharat Lordları'nın patronunun, gözetimi altındaki tamircilerin ihtiyaç duydukları aletlere ve güvenlik önlemlerine sahip olduklarından emin olmaya çalıştığını görmek güzeldi.

Sonuç olarak, Stubbins oldukça iyi bir patrona dönüşüyordu - en azından şu ana kadar. Ari, bir elini kaybeden selefinin kurallara uyup pornoyu rahat bırakmadığı için gerçek bir aptal olması gerektiğini düşündü.

Pornodan bahsetmişken, Wheezer'ın bahsettiği video ya da dergilerden hiçbirini görmemişti. Belki de Stubbins onları farklı bir yerde saklıyordu? Katlanır masanın arkasında, merdiven boşluğunun altında bir kutu daha vardı. Bu alet kutusundan daha büyüktü ve soluk kırmızı yerine maviye boyanmıştı. Belki de orada saklanıyordu? Ari'nin gerçekten umurunda değildi. Jak'ın ailesinden sakladığı birkaç porno film bile onun için sadece bir merak konusuydu, tekrar tekrar arayıp bulacağı bir şey değildi. Pornoya ne ihtiyacı ne de ilgisi vardı.

Özellikle de artık kendi porno şovlarını yapmaya başladığına göre, ha? diye kıs kıs güldü kafasının içindeki küçük, çirkin bir ses. Ari onu bir kenara itti. Stubbins'in de söylediği gibi, hayatta kalmak için yapması gerekeni yapıyordu. Tapper'a bir mesaj göndermeye çalışıyordu, ona Lathe'ye ait olduğunu söylüyordu.

Öyle mi? Peki Lathe'ye ne mesaj göndermeye çalışıyordun? Seni seviyorum mu? Seni istiyorum mu? diye fısıldadı ses. Dürüst olmak gerekirse, Ari bu sestен kurtulabilmeyi diledi! Bu sesin bilincinin mi yoksa kendinden utancının mı ya da her ikisinin de sesi mi olduğundan emin değildi.

Onu sevmiyorum, onu çok az tanıyorum, diye kendisiyle tartışmaya çalıştı. Ama büyük Kindred'ı düşünmenin bile midesini özlemle titrettiğini inkâr edemezdi. Ona tekrar yakın olmak istiyordu... onun sıcak, erkeksi kokusunu almak ve güçlü kollarını etrafında hissetmek... onun dişlerini boğazında hissetmek ve kulağında onun derin sesini duymak istiyordu-

"Al bakalım, bunlar başlangıç için yeterli." Stubbins'in sesi yasadışı fantezisini böldü ve Ari sıçradı. Kafasını kaldırdığında, yeni patronunun masanın üzerine bir yığın aletle birlikte alet kemeri olduğu anlaşılan geniş bir deri kayış koyduğunu gördü. Başparmağını yalayarak tüm aletlerin altındaki siyah düğmeye bastı ve Ari'nin de aynısını yapması için başıyla işaret etti.

Başparmağını itaatkâr bir şekilde yaladı ve onun hareketlerini kopyaladı, belirlenen aletlerin kırmızı saplarının kısa süreliğine maviye dönmesini izledi, ona uyumlandıklarını ve dokunmak için güvenli olduklarını bildirdi.

"Güzel," dedi Stubbins, deri kemeri beline bağlayıp aletleri yerleştirmeye başlamasını izlerken. "Şimdi delikte dikkatli ol. Ve ne yaparsan yap, aşağıdaki tünelin sonundaki hücelere fazla yaklaşma."

"Olamaz mı?" Ari yine o soğuk, midesinde buz küpleri hissini yaşadı. "Nedenmiş o?"

"Çünkü içlerinden biri Canavar'ı elinde tutuyor," dedi Stubbins karanlık bir sesle. "Çok kötü biri ve bu konuda hiç şüphe yok. Buranın sahibi olan o lanet Yonnite Hanımlarının, bahçeye bütün kuşları öldüren lazer tavan yaptırmasının sebebi o." Başını iki yana salladı. "Horvath'lar onun delikten çıkmasına asla izin vermezler. Ama dışarı kaçamayacağından emin *olmak* istediler." Hâlâ yanmakta olan sigara çubuğunu Ari'ye doğrulttu. "Senin vardiyanda dışarı çıkmamasına dikkat et, delikanlı. Hücrelerinden uzak dur. Anladın mı?"

"Evet, efendim. Tamamen anlıyorum." Ari başını salladı ama içinden kardeşini merak etmekten kendini alamadı. Yonnite Hanımları ve Horvath muhafızlarının bile ondan çekindiği kadar iğrenç bir canavarla ne kadar zamandır karanlıkta kapana kısılmıştı?

Zavallı Jak! Umarım iyidir. Umarım Canavar Tutsak ona zarar verememiştir!

Ari bunu öğreneceğini düşündü. Alet çantasını doldurmayı bitirdi ve Stubbins'e tekrar başını salladı. O da başını salladı.

"Devam et delikanlı ve dikkatli ol," diye uyardı onu. "Kırpikleri ve Canavar'ı rahat bırak, sadece kablolarla ilgilen."

Ari tekrar "Emredersiniz efendim," dedi ve son bir kez başını sallayarak deliği bulmak üzere uzaklaştı.

YİRMİ DOKUZ

TÇamaşırhanenin altındaki bodrum nemli, karanlık ve gölgelerle doluydu. Uzun bir lambadan sallanan tek bir ışıkla aydınlanıyordu.

Tavanın ortasındaki kordon, sanki çok fazla kullanılmamış gibi küflü bir havaya sahipti. Bir köşede duran birkaç boş kasa buranın bir zamanlar depo olarak kullanılmış olabileceğini düşündürüyordu ama kapaklarında biriken bir santim kadar toz Ari'ye buranın uzun süredir bu şekilde kullanılmadığını gösteriyordu.

Stubbins'in bahsettiği lazerli kulübeler neredeydi? Etrafına bakmasına rağmen Ari, her gece Kasvetli Salon'un koridorlarında dolaşan hayvanlardan hiçbir iz göremedi. Görmek istediğinden de değil. Devasa yırtıcılardan tamamen uzak durabilseydi çok daha mutlu olurdu.

Odanın içine doğru ilerledi. Ayak seslerinin yankıları, tam başının üstündeki hapishanenin boğucu baskısı tarafından düz bir şekilde öldürülmüş gibi görünüyordu. Yüksek metal tavana rağmen klostrofobik bir yerdi ama Ari korkusunu kontrol altında tutmaya çalıştı. Henüz deliğe bile ulaşmamıştı - perili evin girişinin onu korkutmasına izin veremezdi yoksa evin içinden asla geçemezdi!

Sonra onu gördü; odanın en ucunda kapı işlevi gören büyük, dikdörtgen bir açıklık vardı.

Ari'nin nefesi boğazında düğümlendi. *Bu deliğin girişi olmalı.* Temkinli bir şekilde yaklaştı, en büyük İngiliz anahtarını sıkıca kavradı.

Elini. Eğer o karanlık açıklıktan bir Şey çıkarsa, buna hazır olacağını umuyordu.

Gittikçe daha da yaklaştı ama tünelin karanlık ağzından soluyan nemli kokulu havanın i çekişi dışında hiçbir Şey kıpırdamadı. Stubbins'in ona verdiği aletlerden biri bir el feneriydi. Ari onu alet kemerinden çıkarıp açtı ve isteksizce deliğin girişine doğru adım atarken yolunu aydınlatmak için kullandı.

İlk birkaç metre boyunca hiçbir Şey görmedi; sadece siyah metal duvarlar ve zemin, BleakHall'daki diğer koridorlardan herhangi biri olabilirdi. Sonra el ışığının huzmesi yeni bir Şeyin üzerinden geçti; Ari'ye hapishanedeki ilk gününde nezarethanede kilitli tutulduğu kafese benziyordu. Ama yaklaştıkça kafesin yan yatırılmış olduğunu ve kapısının olmadığını fark etti. Sadece dikdörtgen bir zincir bağlantı kutusuydu.

Ari kaşlarını çattı. Bunun ne anlamı vardı ki? Burası Horvath'ların eski kafesleri kırılıp artık işe yaramadıklarında sakladıkları yer miydi? Ama bunlar iyi görünüyordu - kapılarının olmaması dışında. Çünkü şimdi ışını deliğe giden tünele tuttuğuunda bunlardan daha fazla olduğunu gördü. Geçit kafeslerle kaplıydı -her iki tarafta on beş ya da yirmi tane vardı- ve hepsi yan yatmıştı.

Daha yakından baktığında, ne olduğunu göremese de çoğunun en azından kısmen bir Şeyle dolu olduğunu gördü. Her kafeste bir tür malzeme ya da erzaktan oluşan koyu renkli tümsekler yığılıydı.

Sonra tümseklerden birinin hareket ettiğini gördü.

Kuru yaprakların birbirine sürtünmesi gibi bir hışırtıyla bir yana kaydı ve sonra kocaman sarı bir göz açılıp uykulu uykulu ışığa . Kafesten alçak bir hırıltı geldi ve sonra canavar - Ari uyuşmuş bir hayranlıkla fark etti - doğrudan ona bakıyordu - karanlıkta iki gözü de açıktı.

Bunlar kırık dökük kafesler ya da saklama kutuları değildi; Stubbins'in lazerli kulbelerdi. Ari aptal aptal canavara baktı.

farkına vardığında ona geri döndü.

*Merhamet Tanrıçası, bu çok **büyük!***

Zihni uyuşmuş gibiydi ama kendini koruma içgüdüğü parmaklarını el fenerinin kumandalarını karıştırmaya ve onu kapatmaya itti. Sonra karanlığın içinde kalbi dişlerinin arasında atıyormuş gibi hissederek durdu ve devasa lazerin peşinden gelip gelmeyeceğini görmek için bekledi.

Uykulu bir hırlama sesi daha duyuldu ve her biri Lathe'nin yumruğu kadar büyük olan kocaman sarı gözler birkaç kez daha kırıştı. Ari bunu anlayabiliyordu çünkü karanlıkta parlıyorlardı, ışığını kapatmış rağmen ısı ışı parlıyorlardı.

Merhamet Tanrıçası, lütfen... lütfen!

O kadar korkmuştu ki tutarlı bir dua bile edemiyordu. Ama biri onu duymuş olmalıydı çünkü sonunda gözler kapandı ve sanki devasa yaratık uykuya dönüyormuş gibi bir başka pullu, hışırtılı ses ve ağır bir iç çekiş duyuldu. Sonra... sessizlik.

Ari olduğu yerde donup kalmış ve saatlerce gibi gelen ama muhtemelen daha çok beş on dakika kadar süren bir süre boyunca hareket etmekten korkmuştu. Kasları gerilmişti ve mesanesi işeme ihtiyacıyla ağırlaşmıştı; sanki vücudu her şeyi bırakıp kaçmak istiyordu. Yüzünü ekşiterek kalçalarını sıktı ve tuttu. Zihni ona karanlıkta çömelmiş, saldırmak için yanından geçmesini bekleyen devasa lazerin resimlerini göstermek istiyordu. Ari bu düşünceyi bir kenara itti.

Jak, dedi kendi kendine. Jak aşağıda, kirpiklerin arkasında. Ona ulaşmalıyım, ulaşmalıyım.

Sadece bu düşünce -ağabeyinin, içinden geçtiği tünelin sonunda olduğu bilgisi- onu tekrar harekete geçirdi. Kendini tek bir adım atmaya zorladı, sonra bir tane daha ve bir tane daha. Sonunda tekrar hareket etmeye başladı ama ilerlerken her adımında dua ediyordu.

Karanlıkta körlemesine yürüdüğü ve olabildiğince sessiz olmaya çalıştığı için tünelden geçmek sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu. Ancak sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra gözleri alıştı ve biraz ilerisinde loş bir parıltı görmeye başladı. Giderek daha da parlaklaştı ve Ari sürekli aşağı inmek yerine biraz yokuş yukarı, derinliklere doğru yürüdüğünü hissetti.

Sonunda ellerini önünde görebildi -birinde parlayan elini, diğerinde İngiliz anahtarını tutuyordu- ve titrediklerini fark etti. Dualar arasında, ışığı lazerin gözlerine tutmak ve eğer üzerine atlarsa İngiliz anahtarıyla vurmak gibi yarım yamalak bir fikir gelmişti aklına.

Bu elbette aptalcaydı - devasa yırtıcılardan biriyle başa çıkabileceğini ve bu kadar yetersiz silahlarla kazanabileceğini düşünmek tamamen aptallıktı. Ama aklına gelen tek şey buydu ve bir saldırı planına sahip olmak, tehlikenin üzerine körlemesine yürümekten daha iyiydi.

Işığın kaynağına yaklaştığında Ari bunun metal tavandan sarkan tek bir parıltı olduğunu gördü. Işık, duvarların siyah metaline yerleştirilmiş beş metal kapısı olan yarım daire şeklindeki bir odayı aydınlatıyordu. Ari'nin görebildiği kadarıyla, kapılarda yüksekçe yerleştirilmiş dar pencereler, içinde parmaklıklar olan yarıklardan biraz daha fazlası vardı. Hücrelerden üçü boş görünüyordu ama ikisi

-Birincisi ve beşincisinin kapılarında manyetik kancalara asılı küçük tablolar vardı.

Ari temkinli bir şekilde beşinci kapıya gitti ve çizelgeyi inceledi.

Slade Payne, tablonun ön tarafında kayan kelimeleri okudu. *Kundaklama, cinayet, tecavüz, sakatlama. Hüküm-altı ardışık müebbet hapis cezası.* Sonra, büyük kırmızı harflerle çizelge şöyle diyordu: - **ÇOK DİKKATLİ OLUN.** *Karma gücü ve refleksleri bu mahkumu zapt etmeyi veya kontrol etmeyi zorlaştırıyor. Yüksek ölüm riski!*

Stubbins'in bahsettiği Canavar'ın hücresi bu olmalı, diye düşündü Ari ürpererek. Kulağa gerçek bir büyücü gibi geliyordu. Sizinle işi bittiğinde vücudunuzu parçalayıp yakacak olan çoklu katil bir tecavüzcü. Ugh.

Hücre sakinlerini rahatsız etmemek için usulca yürüyerek ilk kapıya doğru ilerledi ve tabloya baktı.

Sevinçle, ağabeyinin adının kırmızı harflerle en üstte kaydığını gördü.

Jak Blackthorn, başka bir mahkuma ağır saldırı. Yedi güneş ayı hücre cezası, yazıyordu. Ari şaşırılmıştı, tanıdığı Jak kimseye saldırmazdı, başka bir mahkûma bile. Yine de Lathe ona BleakHall'un insanları değiştirdiğini söylemişti.

Bu seni kesinlikle değiştirdi. Bu kapıları karartmadan önce herkese açık bir şekilde oral seks yapacağından şüpheliyim, diye kafasının içindeki küçük bir ses alay etti. Ama Ari bunu şimdi düşünmeyi reddetti - ağabeyi nihayet ona ulaşabilecekken değil.

"Jak?" diye fısıldadı usulca, kapının üstündeki parmaklıklı pencereye olabildiğince yaklaşmak için parmak uçlarında durarak. "Jak, beni duyabiliyor musun?"

İlk başta ses yoktu ama sonra dar, karanlık hücrenin içinde biri kıpırdandı. Alçak, tanıdık bir ses sanki kendi kendine mırıldandı: "Olamaz... bir şeyler duyuyor olmalıyım."

"Jak?" Ari sesini biraz yükseltmeye cesaret etti. "Jak, benim. Benim, Ari!"

"Ari?" Kardeşinin sesi güvensizlikle boğulmuş gibiydi. "Bu... bu gerçekten sen misin?"

Ayağa kalkmak için kendini zorluyormuş gibi sürüklenme sesleri duyuldu ve sonra yorgun, kirli, tıraşsız yüzü pencerede belirdi. Kendisinininkine çok benzeyen koyu mavi gözler parmaklıkların arasından ona bakıyordu.

"Jak!" Ari o kadar mutlu ve rahatlamıştı ki ağlamak istedi. Aslında yanaklarından aşağı ılık damlaların süzüldüğünü hissetti ama umursamadı bile. Uzanabildiği kadar uzanarak parmaklarının ucunu parmaklıkların arasından geçirmeyi başardı. Jak onları yakaladı, elinden geldiğince elini tuttu ve sonra Ari ciddi bir şekilde ağlamaya başladı.

"Ah Jak!" diye fısıldadı gözyaşlarının arasından. "Seni bir daha asla göremeyeceğimi düşünmüştüm! Seni nereye götürdüklerini öğrendiğimde ölmek istedim! Seni çok özledim!"

"Ari?" Sesi boğuk ve şaşkıındı. "Ari, benim küçük kalem, burada ne yapıyorsun? Beni ziyarete mi geldin? BleakHall'un ziyaretçilere izin vermediğini sanıyordum."

"Onlar değil." Ari hapishane tulumunun koluyla gözlerini sildi. "Gizli görevle geldim Jak. Ben... Ben seni kurtarmaya geldim," dedi ama artık bunun mümkün olmadığını biliyordu.

"Ne?" Kaşlarını çatı. "Ari, burada olmamalısın! BleakHall bir kadın için uygun bir yer değil!"

"Evet, bunu öğreniyorum," dedi Ari kuru bir sesle. "Ama merak etme Jak, burada kimse benim kız olduğumu bilmiyor." *En azından henüz değil,* diye düzeltti kendi kendine, bakışının/dokunuşunun ölmekte olan güç kaynağını düşünerek.

"Bu nasıl olabilir? Kadınlığınızı nasıl saklayabildiniz?" diye sordu.

"Laboratuvarımda bunun icabına bakacak bir şey hazırladım," diye güvence verdi Ari, ancak ona bakışın/dokunuşun ne işe yaradığını göstermek üzere değildi. Güç kaynağını korumak için mümkün olduğunca kapalı tutuyordu ve ayrıca kardeşinin önünde tulumunu açacak değildi.

"Yaptın, değil mi? Benim zeki küçük kalem." Ona sıırtı. "Ama yine de gelmemeliydin!"

"Yapmak *zorundaydım*," diye itiraz etti Ari. "Seni burada, bu berbat yerde bırakamazdım! Yine de kendini deliğe attıracak ne yaptın? Dosyanda başka bir mahkûma saldırdığın yazıyor."

"Ona saldırdığım konusunda Tanrıça kadar haklısın," diye Jak. "Lanet Tapper buraya gelen tüm genç erkeklere yaptığı gibi beni de 'listesine' almaya çalıştı. Ama ben bunu kabul etmedim." Ari'ye kaşlarını çatı. "Lafı açılmışken, benden çok daha güzel bir çocuksun, küçük çaylak. Onun listesinden uzak kalmayı nasıl başardın? Öyle değil mi?"

O kadar endişeli ve üzgün görünüyordu ki Ari onu rahatlatmak için acele etti. "Ben gayet iyiyim, Jak-Tapper bana dokunamaz. Benim... korumam var." "Koruma mı?" Kaşları daha da çatıldı. "Ne tür bir koruma, Ari?"

"Ben...um..." Bazı nedenlerden dolayı ona söylemek istemiyordu. "Lathe - yani Medic- beni kanatları altına aldı."

"Medic mi? Herkesi Öldüren'i mi kastediyorsun?" Ağabeyinin gözleri kuşkuyla irileşti. "Altı aydan fazladır delikteyim ama *ben* bile adını duydum. Şaka yapıyorsun, değil mi? Lütfen bana şaka yaptığını söyle, Ari!"

"Hayır, değilim," dedi sertçe. "Ve bana öyle bakma Jak. Lathe iyi bir adam ve dişleri her zaman ölümcül değil. Isırığıyla tedavi de edebilir - bunu kimsenin bilmesini istemez," diye ekledi çabucak. "Aslında Tapper'ın bana attığı yumrukla oluşan orbital kırığı tedavi etti. O-"

"Dur bir dakika!" diye araya girdi ağabeyi, parmaklıkların arasından bakan yüzü kızgın ve tedirgin görünüyordu. "Tapper sana yumruk attı ve Kill-All seni ısırды ama sen bana 'gayet iyi' olduğunu mu söylemeye ? Medic onları ısırдыğında erkeklere ne olduğunu duydum!"

"Benim başıma gelmedi, tamam mı?" diye parladı, kollarını koruyucu bir şekilde göğsünün üzerinde kavuşturdu ve Lathe onu ısırдыğında tam olarak ne *olduğu* düşüncesini engellemeye çalıştı. Zevkin acelesi... daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemeyen o anlık orgazm...

"Buna inanmıyorum, Ari!" ağabeyinin öfkeli sesi onun suçluluk dolu anılarını yarıp geçti. "Senin burada, BleakHall'da olman çok yanlış. Sen ne halt ediyordun? "

"Hayatta kalmak için ne yapmam gerekiyorsa onu yaptım, tamam mı?" diye tersledi. "Benim için endişelenme Jak, delikte kilitli olan sensin! Seni bulamadığımda ve Wheezer bana burada olduğunu söylediğinde çok üzıldüm-"

"Wheezer?" Jak kaşlarını çatdı. "Yani onu sen de tanıyorsun?"

"Buraya geldiğimde ilk patronum oydu, çamaşırhanede çalışıyordum," dedi Ari ona. "Sonra ana çamaşır makinesini tamir ettim ve şimdi de tamirci oldum." Geriye çekildi ve kalçalarını gururla çevreleyen geniş deri alet kemerini işaret etti. "Ve sözde buradaki bazı hatalı kabloları onarmak için buradayım - gerçi onarılacak pek bir şey göremiyorum," diye ekledi, çıplak yarım daire şeklindeki odaya bakarak.

"Muhtemelen hücrelerimizin kilitlerini kontrol eden kablo tesisatıdır," dedi Jak. "Bir süre önce bozuldu, uyarı vermeden açılıp kapanmaya başladı, böylece hücreler bir an kilitli, bir an açık kaldı. Bunu kabul edemezlerdi, bu yüzden şimdi lanet Horvath'lar bizi eski moda asma kilitlerle kilitlediler. Gördünüz mü?"

Başıyla hücresinin kapısındaki metal kolu işaret etti. Ari, mandal mekanizmasının hemen altında sallanan kalın, ağır hizmet tipi, yüksek yoğunluklu bir metal kilit görebiliyordu.

"Ah, doğru ya," diye mırıldandı, bir süre kilidi inceledi. Tüm dayanıklılığına rağmen basit bir kilitti. Keşke anahtarı ya da onu açmanın başka bir yolu olsaydı!

Ama bunun ne yararı olur ki? diye sordu kendi kendine. İkimizi BleakHall'dan çıkarmanın hiçbir yolu yokken Jak'ı delikten çıkarmanın ne faydası olacaktı?

Hiçbir cevabı yoktu, bu yüzden asma kilidin hemen üzerindeki elektronik kilit mekanizmasını incelemekle yetindi.

"Sorun burada değil," dedi Jak. Kendi mekanik yetenekleri neredeyse Ari'ninki kadar iyiydi, bu yüzden o konuştuğunda onu dinledi.

"Pekâlâ o zaman, nereye?" diye sordu.

"Duvardaki kutu - buradaki her şeyi o kontrol ediyor." Jak hücresinin karşısındaki siyah metal duvarda asılı duran düz gri bir örtüyü işaret etti. "Lazer tünelineki ışıklar, hücrelerimizin kilitleri, yemek tepsilerini getirip götüren kayış... Bir süredir bozuktur.

Burada çok açım, küçük çaylak, sana söylemekte sakınca görmüyorum. Keşke biraz yemeğim olsaydı." Yüzünü buruşturdu. "Burada sundukları protein lapasına 'yemek' diyemezsin ama iki günlük zorunlu açlıktan sonra her şey iyi görünmeye başlar."

"Oh Jak, bu korkunç! Hemen üzerinde çalışmaya başlayacağım," diye söz verdi Ari. Gri kapağa gitti ve menteşeleri paslanmış olduğu için biraz zorlanarak açtı, sonra da şaşkınlıkla içindeki kablo yuvasına baktı.

"Tanrım," diye mırıldandı Jak, o da duvara monte edilmiş uzun, düz elektrik kutusunun içine bakıyordu. "Ne fare yuvası ama."

"Evet, hiç hoş değil," diye itiraf etti Ari. "Yani işe koyulsam iyi olacak."

Öğleden sonrasının büyük bir kısmını aldı ama hangi kabloların hangi işlevleri kontrol ettiğini ayırmayı ve en azından yemek tepsisi kayışını tamir etmeyi başardı. Ne zaman yaptığını biliyordu çünkü dolu hücrelerin içinden gelen bir gıcırdama sesi duydu ve ardından Jak tiksinti dolu bir ses çıkardı.

"Ne var? Ne oldu?" diye seslendi ona, çünkü adamın yüzü parmaklıkları pencereden kaybolmuştu.

"Bant sisteminden gelen iki günlük eski yiyecek - işte bu ve şimdi taze olduğu zamankinden çok daha kötü kokuyor - eğer bu mümkünse," diye seslendi kardeşi. "Yine de endişelenmeyin, dağıtım sisteminden çöp kanalına geri gönderebilirim." Bir an durakladı. "Bugünkü orta öğün hâlâ kurtarılabilir görünüyor. Tanrım, bu protein lapasını soğuk yiyecek kadar aç olacağımı hiç düşünmezdim ama hiç yoktan iyidir - teşekkürler küçük çaylak."

"Bir şey değil." Ari yüreğinin hissetti ve Jak'a ulaşmak için tünelden aşağı inme cesaretini gösterdiğine iki kat daha fazla sevindi. Başka ne olursa olsun, ağabeyini yavaş yavaş açlıktan ölme kaderinden kurtarabilmişti; bu bile tek başına Kasvetli Salon'a gelmeye değerdi, her ne kadar ikisini nasıl dışarı çıkaracağı konusunda hâlâ hiçbir fikri olmasa da.

Diğer kablo sorunlarını çözmeye başladı... ve sonra durdu.

"Jak?" dedi, kardeşinin hücreğine dönerek. "Artık yemek tepsisi kemeri tamir edildiğine göre, sanırım diğer iki sorunu başka bir zamana bırakacağım."

"Öyle mi?" Pencereye geri döndü ve elinin tersiyle ağzını sildi. "Nedenmiş o?"

"Çünkü bu şekilde aşağı inip seni tekrar görmek için bir bahanem olabilir," diye açıkladı Ari. "Ayrıca, kaçacak yerim yokken tüneldeki ışıkları yakıp tüm kirpikleri uyandırmak istemiyorum," diye ekledi kuru bir sesle.

"Işıklar o koca piçleri rahatsız etmez," diye güvence verdi Jak ona. "Öğle güneşinde bile uyurlar - tabii buraya güneş ışığı ulaşırsa." Sesinde acı bir nota vardı. "Onlar için her şey sıcaklıkla ilgili. Tanrım, geceleri tünellerdeki havalandırma deliklerinden hava esmeye başladığında burası o kadar soğuk oluyor ki! Sonra da sabahları tekrar uyumalarını sağlamak için sıcak hava üflediklerinde cayır cayır yanıyor."

"Çok üzgünüm Jak." Ari gri kapağı kapattı ve kardeşine döndü. "Seni oradan çıkarabilmeyi o kadar çok isterdim ki."

"Bu delikten çıkmanın cezanı çekmekten başka yolu yok ve benim hâlâ bir ayım var," dedi Jak acımasızca. Ona bir kaşını kaldırdı. "Ama ben çıktıktan sonra BleakHall'dan çıkmak için bir planın olduğunu söylemiş miydin?"

"Hâlâ bunun üzerinde çalışıyorum," diye itiraf etti Ari. "İyi bir plan ama koşullar... değişti. Bu yüzden tekrar çizim tahtasına döndüm ama söz veriyorum bir şeyler bulacağım." Gerçi bunun ne olabileceğini hayal bile edemiyordu.

"Peki bu ne kadar sürecek?" Jak talep etti. "Kimse gerçekte kim olduğunu öğrenmeden burada ne kadar kalabilirsin, Ari? Eğer biri senin bir kadın olduğunu öğrenirse-"

"Yapmayacaklar!" diye sözünü kesti. "Yemin ederim yapmayacaklar Jak." Gerçi bakışının/dokunuşunun güç kaynağı tükenirken yeminini nasıl tutabileceğini bilmiyordu.

"Bundan hoşlanmıyorum." Hücresinin parmaklıkları arasından kaşlarını çatarak ona bakıyordu. "Burası senin için çok tehlikeli, küçük çaylak. Mümkün olduğunca çabuk bir şekilde buradan çıkmalısın."

"Sensiz olmaz!" Ari ısrar etti. "Ve benim için endişelenme - erkek kılığına girmem - sanırım daha çok bir çocuğa benziyorum - mükemmel. BleakHall'daki tüm niyet ve amaçlar için ben erkeğim ve buradaki hiç kimse farklı bir şey bilmiyor."

"Şimdi var," diye gürleyen derin bir ses Ari'yi neredeyse hapisanede giydiği lastik sandaletlerinden sıçratacaktı.

"Aman Tanrım!" diye nefes nefese kaldı ve başını çevirdi. Beşinci hücrenin parmaklıkları arasından tuhaf bir yüz ona bakıyordu.

Saçları dağınık ve dağınıktı ve dolgun sakalı adamın ağzını çerçevesiyordu. Ama Ari'nin bakışlarını çeken gözleri oldu. Biri parlak yeşil, diğeri alev alev yanan altın rengi olmak üzere tamamen farklı iki renkten oluşuyordu.

Sonra adam ona gülümsedi ve kadın adamın gözlerini tamamen unuttu.

Dudaklarını araladığında bir dizi diş ortaya çıktı. Lathe'ninkiler kadar uzun ya da keskin değildi ama tüylerini diken diken edecek ve kürek kemikleri arasından kalbine uzanıyormuş gibi soğuk bir el gönderecek kadar uzundu.

"Ne... Nesin sen?" diye soluk soluğa bağırdı, parmaklıkların arasından kendisine bakan tuhaf ve korkutucu yüze bakarken.

"Bir katil," diye cevap geldi. "Ve bir kundakçı. Ama tecavüzcü değilim, bu kısmı yalan." Hücresinin kapısında asılı olan çizelgeye başını sallayarak bakarken yüzü öfkeyle buruştu. "Oh, ve ben bir melezim. Tanıştığımıza memnun oldum, küçük kız."

"Jak?" Ari ağabeyine döndü, bir açıklama bekliyordu. Ağabeyinin yüzü asıktı.

"Tanrıçam bana yardım et Slade," diye hırladı. "Eğer birine küçük kız kardeşimden bahsedersen-"

"Rahatla." Diğer adam penceresinin parmaklıklarının arkasından elleriyle yatıştırıcı bir hareket yaptı. "Kime söyleyeceğim ki? Ömür boyu burada sıkışıp kaldım, unuttun mu? Çok büyük bir sırmış gibi davranmana da gerek yok, kokusundan kadın olduğu anlaşılıyor."

"Jak?" Ari tekrar kardeşinden yabancı erkeğe bakarak fısıldadı.

Jak'ın ağızı .

"Sorun değil küçük kale, ona fazla yaklaşma, sana zarar veremez."

"Zaten ona zarar vermezdi, güzel küçük bir kız," dedi uyumsuz gözlü erkek spekülatif bir şekilde ona bakarak. "Her neyse, bizi tanıştırmayacak mısın Jak?"

Jak içini çekti ve başını salladı.

"Slade, bu benim küçük kardeşim Ari. Ve Ari, Canavar'la tanış."

OceanofPDF.com

OTUZ

Lathe hücresinde volta atıyor, Ari'nin küçük fresherden çıkmasını bekliyordu. Son Yemek'te çocukla neredeyse hiç konuşmamışlardı. Aklında bir şeyler vardı. Lathe ise bahçedeki karşılaşmalarından beri derin derin düşünüyordu. Ne olması gerektiğini, ne olması *gerektiğini* düşünüyordu.

BleakHall'da geçirdiğim zamanın böyle geçmemesi , dedi kendi kendine volta atarken. Sadece kanıt toplamam ve burada mahsur kalmış olabilecek diğer Kindred'ları kurtarmak için bir çıkış yolu bulmam gerekiyordu.

Aşık olmamam gerekiyordu, özellikle de başka bir erkeğe.

Bu fikri düşünürken bile inkâr edebilmeyi diledi. Hissettiklerini anlık bir karasevda olarak geçiştirebilmeyi diledi. Ne de olsa çocuğu sadece iki günden biraz fazla bir süredir tanıyordu. Şüphesiz "aşk" bu kadar kısa bir birliktelikten sonra kullanmak için fazla güçlü bir kelimeydi.

Ama önündeki acı gerçeği inkâr etmek mümkün değildi. Vücudu çocuk için bağlanma kokusu ürettiyordu ve Ari tehlikedeyken birkaç kez Öfke'ye kapılmaya çok yaklaşmıştı - sadece eşleri tehdit altında olduğunda Kindred'lere gelen koruyucu bir öfke.

O benim, diye düşündü Lathe, koruyucu sahiplenme duygusunun bir kez daha içine hücum hissederek. *O benim için yaratılmıştı; korumak, sevmek ve değer vermek için.*

Erkek olmasına rağmen mi? Kafasının içinde temkinli bir ses fısıldadı.

Lathe ellerini yumruk yapıp iki yanında kenetledi. Evet, Ari erkek olmasına ve başka bir erkeği cinsel olarak isteyeceğine ya da isteyebileceğine asla inanmamış olmasına rağmen, yine de çocuğu istiyordu.

Ama ona ihtiyacı olan ve hak ettiği şeyi verebilir misiniz? Size verdiği zevke karşılık verebilir misiniz?

Torna derin bir nefes aldı ve iki elini saçlarında gezdirerek düşünmeye başladı. Bu soru ona işkence ediyordu. Ari'nin kendisini emmesine izin verdiğinden ve çocuğun hevesle tohumunu yutmasını izlediğinden beri başka hiçbir şey düşünemiyordu.

BleakHall'daki diğer mahkûmların gayet iyi olduğunu düşündüğü türden tek taraflı bir ilişki yaşamayı reddediyordu. Ari tüm zevki sunarken onun çocuğa koruma sağlaması fikri yanlıştı, eşitsizdi. Bu da ilişkilerini -tabii buna ilişki denebilirse

-Bir iş anlaşmasına. Lathe bunu istemedi.

Ama Ari'nin ona bahçede verdiklerine karşılık verip veremeyeceğini bilmiyordu. Başka bir erkeğin aletini ağzına alıp emebilecek miydi, başka bir erkeğin tohumunu yutabilecek miydi, bilmiyordu.

Sahip olduğu tüm içgüdülere ters düşüyordu ama yine de Lathe denemesi gerektiğini biliyordu. Ari'ye çocuğun ona verdiği zevkin aynısını vermeye çalışmalıydı. Ari'ye onun hakkında ne hissettiğini başka nasıl gösterebilirdi? Bu işte birlikte olduklarını ve çocuğu asla ama asla Tapper gibilere terk etmeyeceğini ona başka nasıl gösterebilirdi?

Yapacağım, diye kendi kendine söz verdi. Ona nasıl hissettiğimi göstermeliyim; sevildiğini, arzulandığını ve değer verildiğini bilmesini sağlamalıyım. Onu terk etmeyeceğimi ya da kimsenin ona zarar vermesine izin vermeyeceğimi.

Tam kararını vermişti ki, ferah kapının akordiyonu açıldı ve Ari, Lathe'nin kendi uyku kıyafetlerinin büyük üstünü giymiş olarak dışarı çıktı. Kumaşın soluk tonu çocuğun iri, koyu renk yüzünün rengini ortaya çıkarıyordu.

Gözleri loş odada maviden de mavi görünüyordu. Ari'nin yüzü yeni yıkanmıştı ve su damlacıkları uzun, kıvrık kirpiklerine yapışuyordu. Dolgun, pembe dudakları hafifçe aralanmıştı -o kadar gür, tatlı ve öpülesi ki Lathe, sikinin etrafına sarıldığında nasıl göründüklerini hatırlayınca gözlerini onlardan kaçırmakta zorlandı.

Çocuğun güzelliği onu bir çekiç gibi tekrar vurdu ve neredeyse yüksek sesle inlemesine neden oldu. Vücudunun neden başka bir erkekle bağ kurmaya çalışmayı seçtiğini bir kez daha merak etti. Bunun daha önce başka Kindred'lara da olduğunu duymuştu ama bu fenomen son derece nadirdi. DNA'ları onları neredeyse %95 oranında erkek yaptığı için, Kindredlar biyolojik olarak ırklarını devam ettirmek için dişileri aramaya programlanmışlardı. Eşcinsellik -yanlış olarak görülmesi de- fizyolojik yapılarının bir parçası değildi.

Yine de buradaydı ve elindeki durumla başa çıkması gerekiyordu. Başka bir erkek, Ari'nin onda uyandırdığı yanlış ve korkutucu duygular yüzünden çocuktan nefret edebilirdi. Lathe, gizli eşcinsel dürtüleri olan bazı erkeklerin, gizli eğilimlerini yüzeye çıkaranları dövdüklerini ya da onlara eziyet ettiklerini biliyordu.

Ama asla böyle bir şey yapmazdı. Hissettiklerinden kaçmak utanç verici ve korkakça olurdu ve bunun için Ari'yi suçlamak da yanlış olurdu. Çocuk güzelliğine, Lathe'nin vücudunun onun için yarattığı bağlayıcı kokuya engel olamadığı kadar engel olamazdı.

Hayır, bununla bildiği tek yolla başa çıkmak zorundaydı.

"Ari," dedi çocuğa doğru bir adım atarak. "Söylemem gereken bir şey var. Hayır, yapmam gereken bir şey."

"Ne?" Ari geniş ve kararsız gözlerle ona bakıyordu.

Torna konuşmaya çalıştı ama hiçbir kelime çıkmadı. Hissettiklerini konuşarak ifade edemediği için hareketlerine güvenmek zorunda kaldı.

Çocuğun önünde dizlerinin üzerine çökerek kollarıyla Ari'nin belini sardı. Ari'nin önce kaskatı kesildiğini hissetti, sonra da çekingen bir eli Ari'nin

Saç.

"Torna mı?" Ari fısıldadı. "Ne... Ne yapıyorsun?"

"Bugün bana verdiğin zevkin karşılığını veriyorum." Lathe başını kaldırıp ona baktı ama fazla uzağa bakmasına gerek yoktu. O diz çökmüş, Ari ayakta dururken bile çocuktan o kadar uzundu ki neredeyse göz göze geliyorlardı.

"Torna, gerçekten..." Ari'nin diğer eli, Lathe'nin saçlarına gömülü olmayan eli, hapishane kimlik etiketine gitti ve gergin bir şekilde dokunmaya başladı. "Gerçekten, buna gerek yok," dedi başını sallayarak.

"Evet, istiyorum," diye ısrar etti Lathe. "Bunu yapıp yapamayacağımı bilmek zorundayım.

Başka bir erkekle yani."

"Ne demek istediğinizi anlıyorum ama gerçekten-"

Ama Lathe, Ari'nin aletini ortaya çıkarmak için uzun gömleğin kuyruklarını kaldırmaya başlamıştı bile. Çocuğun kalçasına doğru kıvrılmış, pembe ve masum olduğunu fark etti. Hiç de sert değildi. Kendisinininki de benzer şekilde yumuşaktı, bu yüzden ikisinin eşit olduğunu varsaydı.

Ama kendini daha da yaklaştırdığında, oğlanın tatlı kadınsı kokusunu aldı ve şaftı kalkmaya başladı.

Sadece başka bir erkeğin şaftına yaklaşarak sertleşebileceğimi hiç düşünmemiştim, diye düşündü Lathe ve yeni bir kafa karışıklığı dalgasının onu sardığını hissetti. Tanrım, bunu gerçekten yapacak mıydı? Gerçekten başka bir erkeğin aletini ağzına alacak mıydı?

Ari bunu benim için yaptı, diye kendine acımasızca hatırlattı. Sadece bu da değil, beni emdi ve döllерimin hepsini yuttu. Çok fazla boşalmaya meyilli olduğu için bu da bir şey ifade ediyordu.

Ağzı neredeyse Ari'nin küçük şaftına dayanana kadar yaklaşmak için kendini zorladı.

"Lathe, lütfen!" Çocuğun iki eli de şimdi saçlarındaydı ve onu uzaklaştırmaya çalışıyordu. Başka bir zaman olsa, Lathe girişimlerinin reddedildiğini anlayabilirdi. Ama o kadar çok zihinsel süreçten geçmişti ki

Bu an için kendini cesaretlendirmek için jimnastik yapıyordu ve elindeki göreve o kadar odaklanmıştı ki, anlamakta yavaştı.

Dudaklarını Ari'nin şaftının yumuşak, sıcak yüzeyine bastırana ve üstündeki keskin nefes alışını duyana kadar çocuğun devam etmesini istemediğini fark etmedi.

"Ari?" diye başını kaldırdı ve çocuğun yüzünde saf bir panik ifadesi gördü. "Ne-?"

Ancak tam o sırada ışıklar bir uyarı verdi ve ardından gece için söndü.

Ari karanlıkta tökezledi, tam diz çöktüğü yerden kalkarken büyük Kindred'den uzaklaşmaya çalışıyordu. Karanlıkta adamın ayağına takıldı ve göğsünün üst kısmı adamın yüzüne degecek şekilde öne doğru düştü. Göğüslerinin hemen üzerinde yakıcı, bıçak gibi bir acı hissetti ve nefesi kesilerek Lathe'den sertçe uzaklaştı.

"Ari?" Sesi karanlığın içinde paniklemiş gibiydi. "Ari, iyi misin? Sanırım dişlerimden biri-"

"İyiyim, iyiyim." Umutsuzca beceriksizce küçük banyonun kapısını buldu ve kendini olabildiğince hızlı bir şekilde içine kapattı. En azından içerisi aydınlıktı, böylece görebiliyordu. Kapıyı kilitledi, küçük metal lavaboya yaslandı ve derin, titrek nefesler alarak kalbinin çılgınca sakinleştirmeye çalıştı.

Bakışının/dokunuşunun öngördüğü katı holo fallusun Lathe'nin öpücüğüne dayandığına inanamıyordu. Aslında, hala dayandığından emin değildi. Her zaman holo sahte derinin gerçek olamayacak kadar kaygan hissettirdiğini düşünmüştü. Büyük Kindred bunun yanlış hissettirdiğini fark etmiş miydi?

Uyku tişörtünün uzun kuyruklarını kaldırarak, Lathe'nin gördüklerini ve hissettiklerini doğrulamaya çalışarak söz konusu parçayı incelemek için eğildi.

Sahte fallus yeterince gerçek *görünüyor*, diye düşündü. Öyle olmalıydı - Lathe'nin ne yapmaya niyetli olduğunu fark ettiğinde, bakışının/dokunuşunun gücünü gidebildiği yere kadar açmıştı. Bunun muhtemelen zaten azalan enerji kaynağını tüketeceğini biliyordu ama-

Bacaklarının arasındaki katı hologram titredi. Sonra tekrar titredi ve göz kırparak tamamen yok oldu.

Ari'nin nefesi boğazında düğümlendi.

Merhamet Tanrıçası, hayır!

Aceleyle hapisane kimliğine uzandı ve göğüslerinin üzerinde Lathe'nin dişinin onu yaraladığı yerde kanlı bir kesik olduğunu kısa bir süre fark etti. Bakış/dokunuş kontrollerine umutsuzca dokundu ama hiçbir sonuç alamadı. Solid-holo'nun daha gerçekçi görünmesi ve hissedilmesi için enerjiyi arttırmak, zaten sınırlı olan güç kaynağını sonunda tüketmiş olmalıydı.

Ari yavaşça gerçeğe yüzleşti; bakış/dokunuş tamamen ölmüştü ve geri dönüşü yoktu. Kılık değiştirmişti ve artık onu çıplak gören herkes kadın olduğunu anlayacaktı. Kadınlardan nefret eden katiller ve tecavüzcülerle dolu bir hapishanede bir kadın.

Tanrıça yukarıda, ne yapacaktı?

OceanofPDF.com

OTUZ BİR

"A ri? Ari, lanet olsun, aç !" diye duydu. Aceleyle banyonun kapısına vurdu. "Ari, sen Çıkmak zorundasın. Sanırım dişlerimden biri seni çizdi. Öyle mi oldu?"

"O...sadece biraz. Ben iyiyim, gerçekten." Ari korkudan neredeyse nefes nefese kalmıştı. Büyük Kindred onun sırrını öğrenirse ne yapacaktı? Onun erkek olduğuna inandığı için kendisini ona yaklaştırmamanın ne kadar zor olduğunu görmüştü. Kendini onun önünde diz çökmeye zorlamış ve hatta dudaklarını sahte fallusa bastırarak onu ağzına almaya hazırlanmıştı. Utanç ve aşağılanma olarak göreceği şeye katlanmasına izin verdiğini öğrendiğinde ona ne yapacaktı? Onun bir yalancı olduğunu öğrendiğinde ona ne yapacaktı?

"*Yalancılardan nefret ederim,*" diye homurdandı derin sesi hafızasında. Yine de şimdi gerçeği ondan nasıl saklayabilirdi? Kendisini nasıl kandırdığını öğrendiğinde onu Tapper'a ya da lasher'lara atar mıydı? O-

"Bir bakayım! Seni *şimdi* muayene etmem gerekiyor." Ses tonu acil ve üzgündü. "Ciddiyim, Ari-Bütün Öldürenler'in dişlerinin açtığı bir yara çok tehlikeli olabilir. Kapıyı aç ve dışarı çık yoksa kapıyı kırmak zorunda kalacağım."

Katlanır kapı menteşelerinde takırdadı ve Ari tehdidini yerine getireceğini biliyordu. Muhtemelen bir dakikadan fazla da sürmezdi-

Banyo kapısı, güvenlikten çok mahremiyet için yapılmış, zayıf ve dayanıksız bir şeydi.

"Pekâlâ," diye seslendi, zamana oynuyordu. "Tamam, bana bir dakika verin, çıkıyorum."

Panik zihnini kemirmeye çalışmış, kulaklarını boş, uğultulu bir parazitte doldurmuştu ama o bununla acımasızca savaştı.

Düşün, Ari-düşün! Ne yapabilirsin ki?

Öncelikle gerçekten de dışarı çıkması gerekecekti. En azından ana hücre alanının dışı karanlıktı, diye düşündü kendi kendine. Lathe'nin onu karanlık hücrede sanal kılık değiştirmeden görme ihtimali, ıııklı banyodakinden çok daha düşüktü.

Dışarı çıkıp sadece göğsümün dışıyla kesilen kısıma bakmasına izin vermem gerekecek, dedi kendi kendine ve derin bir nefes aldı. Kendine baktığında, küçük yaranın, hapishane kimliğinin yerleştirildiğı boğazının çukuru ile göğüslerinin kıvrımlı yamaçları arasında olduğunu gördü. En azından dışı doğrudan göğüslerinden birine saplanmamıştı; dikkatli olursa varlığını gizlemesi mümkün olabilirdi.

"Ari!" Torna tekrar kapıya vurdu. "Ari, Tanrıça üzerine yemin ederim ki -"

Kapıyı açan Ari, onun yanından geçerek karanlık ve soğuk hücreye girdi.
Kadın

kapıyı arkasından kapattığından emin oldu ve köşedeki zayıf parıltı dışında odayı karanlıkta bıraktı.

"Pekâlâ," dedi, sesini sakın ve düzgün çıkarmaya çalışarak. "Buradayım ve iyiyim. O yüzden bu kadar yaygara koparmayı bırakırsan-"

Ama bitirmesine izin vermedi. Ne olduğunu anlayamadan, büyük Kindred onu kollarının arasına almış ve yatağı sırt üstü yatırmıştı.

"Dur!" Ari onu itmeye çalıştı ama o vazgeçmedi.

"Neresi? Nereni kestim?" Derin sesinde panik vardı.

"Burası mı? Buraya, tamam mı?" Karanlıkta el yordamıyla adamın elini bulup göğsündeki küçük yaranın üzerine koydu. "İstersen muayene edebilirsin. Sadece... bana başka bir yerimden dokunma, tamam mı?"

Lathe cevap vermedi. Hızla ağzını küçük kesiğin üzerine bastırdı. Önce Ari'nin çığlık atmasına neden olacak kadar sert emdi, sonra da diliyle yarayı kapatmaya çalışıyormuş gibi dikkatle özenle yaladı.

Sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. Ari adamın kaslı cüssesinin altında yattığı süre boyunca kollarını çılgınca göğüslerine bastırdı ve adamın gömleğini açmaya çalışmaması ya da göğsünün üst kısmı dışında herhangi bir yerine dokunmaması için dua etti. Düşünceleri beyninde panik içinde dönüp duruyordu.

Eğer öğrenirse... Tanrım, eğer ona yalan söylediğimi öğrenirse...

Ama işini bitirdiğinde, büyük Kindred onun üzerinden kalktı ve ranzanın kenarına oturdu.

"Pekâlâ." Ari'nin anlam veremediği bir duyguyla dolu alçak bir sesle konuştu. "Şimdi iyi olmalısın. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim; bir Kill-all'un dişlerinin açtığı yara, eğer yanlış türden bir öz vücuduna girerse ölümcül olabilir. Sana bir şey olmasını istemedim."

"I..." Ari ne diyeceğini bilemedi. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Kendini sıkıca toparlayarak ranzanın iç kenarına doğru kaydı ve aralarına olabildiğince mesafe koydu. Şimdiye kadar güç tasarrufu yapmak için bakış/dokunuş ayarını kısık tutuyordu ama gerekirse tekrar açabileceğini hep biliyordu. Artık böyle bir seçeneği olmadığına göre kendini savunmasız hissediyordu; giysilerle hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde çıplaktı.

"Özür dilerim." Lathe'nin sesi alçak ve kabaydı. "Seni korkuttuysam özür dilerim."

"Sorun yok. Sen sadece... sadece dişlerinin açtığı yarayı iyileştirmeye çalışıyordun. Anlıyorum," dedi Ari.

"Hayır, bahsettiğim şey bu değil." İcini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Yani... sen tazeliğe girmeden önce. Ben... ben senin aletini öptüğümde."

"Oh..." Ari'nin sesi gergin ve tizdi. Erkek "ekipmanının" doğru olmadığını bir şekilde fark etmiş miydi? Şimdi onunla yüzleşecek miydi?

"Bunu yapmamalıydım," diye devam etti Lathe aynı, alçak, düzensiz sesle. "Sadece istedim ki... bugün bana Rec Yard'da verdiğin zevki geri verebilmek istedim. Ama yapamadım." İri ellerini yumruk yapıp kalçalarının üzerine koydu. "Denedim, Ari-Tanrıça biliyor ki denedim. Ama başka bir erkekle bu şekilde birlikte olmak... bana *yanlış* geliyor."

"Özür dilerim." Sesi hâlâ korku ve belirsizlikle gergindi. "Üzgünüm... böyle hissettiğin için."

"Ben de öyle." Sesinde şimdi gerçek bir ıstırap vardı. "Çünkü sanırım... sanırım sana aşık oluyorum."

Ari'nin nefesi boğazında düğümlenir gibi oldu. Bunu gerçekten söylemiş miydi? Lathe kendisinin de bastırmaya çalıştığı aynı duyguları mı itiraf etmişti?

Ona aşık değilim, değilim, diye kendine söylemeye çalıştı. *Ondan korkarken ona nasıl aşık olabilirim? Onu çok az tanırken?*

Ama içini dolduran yükselen duygu dalgasını ya da onu saran özlemi durduramıyordu - onun kollarına akma ve kendini ona yaslama arzusu... onu öpmek, ona sarılmak ve onun tarafından tutulmak. Onu ısırmasına ve kendisine bağlamasına izin vermek, tıpkı bir gece önce bir dişiye kollarına aldığı anda ve onu çok sert bir şekilde boşalttığı anda bağladığını tarif ettiği gibi...

"Oh, Lathe..." Sesi onun adıyla kesildi ama ona gitmeye cesaret edemedi. Hiçbir koruması yoktu, zırhı da artık yoktu.

"Bunu duymak senin için zor olduysa özür dilerim," dedi. Hâlâ ranzanın kenarında oturuyordu, dirseklerini dizlerine dayamıştı, yüzü gölgeliydi. "Doğruyu söylemek gerekirse, bunu söylemek çok zor. Bir başkasına anlatacağımı hiç düşünmemiştim."

erkek Onu seviyorum ve farkındayım..." Boğazını temizledi. "Duygularımın senin için hoş karşılanmayabileceğinin farkındayım."

"Ben öyle bir şey demedim," dedi Ari hemen. "Ben sadece... sen beni şaşırttın, hepsi bu. Beni sevdiğini söylediğinde. Ve sen... beni *orada* öptüğünde."

"Bu öğleden sonra beni 'oradan' öptün," diye kabaca işaret etti. "Ben de iyiliğine karşılık vermeye çalışıyordum."

"Ama yapmak zorunda değildin," diye itiraz etti Ari, "Senden hiç istemedim. *İstemedim... istemedim.*" Kendini acınacak derecede mutsuz hissediyordu. Büyük Kindred'ı bu şekilde duygusal düğümlere sokmayı hiç istememişti. Gerçek dilinin ucuna kadar gelmişti; ona her şeyi anlatıp kendini onun merhametine bırakma dürtüsü. Ama onu nasıl kandırdığını öğrendiğinde ne kadar kızacaktı?

"Yaklaşımlarım hoş karşılanmadıysa özür dilerim." Derin sesi sert ve resmiydi. "Vücudumun seninkine neden bu kadar güçlü tepki verdiğini bilmiyorum. Ama eğer istediğin buysa gelecekte mesafemi korumaya çalışacağım."

Ari kendini durduramadan, "Ben öyle bir şey demedim," dedi. "Lathe, hissediyorum... Sanırım ben de senin gibi hissediyorum. Ama yapamam... izin veremem..." Hayal kırıklığı içinde bir elini saçlarında gezdirdi. "Tanrıça bu çok zor! Nasıl doğru bir şey söyleyeceğimi bilmiyorum ve tek yaptığım seni incitmek."

"Aşk acıtır." Karanlıkta neşesiz bir kahkaha attı. "Bunu şimdiye kadar zor yoldan öğrenmedin mi? Ben kesinlikle öğrendim."

"Sen... daha önce aşık mıydın?" Ari karnında garip bir burkulma hissetti. Kıskançlık olabilir miydi?

"Öyle olduğumu sanıyordum," diye açıkladı Lathe. "Yani, onunla paylaştığım bir rüya falan görmedim ama-"

"Rüya paylaşımı mı?" Ari sordu.

"Bu bir Kindred olayı." Geniş omuzlarını silkti. "Kaderinde bir dişiyle çiftleşmek varsa onu hayal etmeye başlarsın, o da seni hayal eder."

senin de." Ona kısaca baktı. "Ben... Sanırım bir keresinde seni rüyamda görmüştüm."

"Yaptın mı?" Ari'nin nefesi boğazında düğümlenir gibi oldu. BleakHall'a ilk geldiğinde ve Lathe'yi ilk kez gördüğünde hissettiği garip duyguyu hatırladı - onun mücevher gibi turkuaz gözlerini bir kez rüyasında gördüğünü düşündü.

Lathe başını salladı. "Buraya gönderildiğimde biri bana bir kadınla rüya paylaşımı yapıp yapmadığımı sordu - BleakHall'a gelmeden önce işlerimi yoluna koymam gerektiğini söyledi, musun? Rüyamda herhangi bir kadın görmüyordum ama kısa siyah saçlı ve iri gözlü birini görmüştüm. O zaman hiçbir şey düşünmemiştim ama şimdi..." Başını iki yana salladı.

"Ben... sanırım seni hayal ettim - en azından gözlerini," diye itiraf etti Ari kısık bir sesle. "Seni ilk gördüğümde böyle düşündüğümü hatırlıyorum. Çok büyük ve korkutucuydun ama gözlerin... gözlerin nedense çok tanıdık geliyordu."

Torna tedirginlik içinde iki elini saçlarında gezdirdi.

"Bunu hiç anlamıyorum! İki erkeğin rüya paylaştığını kim duymuş? Böyle bir şey olamaz."

Hayal kırıklığı Ari'yi endişelendirdi.

"Bana aşık olduğun kızıdan bahset," dedi hemen. "Hani şu hayalini kurmadığın kızıdan."

"Talsa - adı buydu. Halkımın koruduğu gezegen olan Dünya'da dedikleri gibi, ona sıırıslıkam aşkıttım. Ve o da beni sevdiğini söyledi."

"Peki... ne oldu?" Ari sordu.

"Yalan söyledi." Sesi sertleşti. "Meğer zaten bir erkeği varmış ama Kindred Ana Gemisi'nde çalışmak istiyormuş. İçeri girmek için benim iyi bir yol olacağımı düşünmüş."

"Çok üzgünüm," diye fısıldadı Ari. "Kendini çok kötü hissetmiş olmalısın."

"En kötüsü ne biliyor musun?" Lathe dedi ki. "Bana sorsaydı ona yardım ederdim. Beni sevdiğine inandırmak zorunda değildi. Bana *yalan söylemek* zorunda değildi."

Ari hasta hissetti. Lathe yalancılardan nefret ederdi; kendilerini ve niyetlerini yanlış tanıtan insanlardan nefret ederdi. Bunca zamandır yaptığı şey de tam olarak buydu. Onu sevdiğini söylediğinde bir an için neredeyse tüm hikâyeyi ağzından kaçıracaktı - Jak'ı kurtarmak için nasıl erkekmiş gibi davranmak zorunda kaldığını ve onu asla yanıltmak istemediğini. Ama şimdi bunu yapamayacağını bir kez daha anlamıştı. Lathe şimdi gerçeği öğrenirse ondan nefret eder ve onu hor görürdü. Ve onu kızdırma riskini göze alamazdı - onun korumasına bu kadar muhtaçken olmazdı.

"Özür dilerim," dedi tekrar, ağlayacakmış gibi hissederek. "Çok üzgünüm, Lathe."

Başını iki yana salladı. "Çok uzun zaman önceydi. Ondan kısa bir süre sonra kardeşim Thonolan, BleakHall'a götürüldü ve... öldürüldü." Sesi alçaldı ve boğuklaştı. "O zaman onun intikamını almak için elimden gelen her şeyi yapacağıma yemin ettim ve Tanrıça'nın benim yalnız olmamı istediğine karar verdim - hayatımda kimsenin olmaması gerekiyordu."

"Ben... ben de kimseyi aramıyordum," dedi Ari. "Ben sadece... Ben sadece bu korkunç yerden çıkmak istiyorum. Ama nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Torna bir şey söylemek üzereymiş gibi göründü ama sonra başını salladı.

"Geç oldu ufaklık." Sesi yorgunluktan ağırlaşmıştı. "Bu gece yerde uyumamı ister misin? Sana yer açmak için?"

"Ne? Hayır!" Ari itiraz etti. "Tabii ki hayır, Lathe! Donacaksın." "Hayır donmam, vücut ısıyı kendiliğinden düzenleniyor, unuttun mu?"

"O zaman *ben de* donarım çünkü vücut ısıyı kendim ayarlayamıyorum. Ve seni kendi yatağından kovmak istemiyorum," dedi Ari. "Sanırım... bana dokunmayacağına söz verdiğin sürece... gömleğimin altında-"

"Sana daha önce de söyledim, vermek istemediğin şeyi almayacağım." Sesi sertti ve turkuaz gözleri karanlıkta bir anlığına parladı. "İstenmediğim yere gitmem."

Ama seni istiyorum, Ari söylemek için can atıyordu. Seni çok istiyorum, Lathe!

Ama ona gerçek duygularını söyleme isteğine boyun eğerse, gerçeğin daha fazlasının onu takip edeceğini biliyordu. O zaman da kendini kızgın, ihanete uğramış ve incinmiş hissedecekti ve kim bilir daha sonra neler olacaktı. Hayır, onun aşkına karşılık vermekten iyi bir şey çıkmazdı, sadece daha fazla acı ve kalp ağrısı çıkardı. Yine de yalnız uyuma fikri içinin boş olduğunu hissetmesine neden oluyordu.

"Lütfen, Lathe," diye fısıldadı. "Eskiden olduğu gibi yan yana uyusak ve birbirimizden... nefret etmesek olmaz mı?"

"Senden nefret etmiyorum küçüğüm." Ranzaya doğru eğildi ve parmak uçlarını hafifçe kızın yanağına dokundurdu. "Senden asla nefret edemem."

Şimdi böyle düşünüyorsun, diye düşündü Ari sefilce. Ama eğer ne sakladığımı öğrenirsen.

Ama düşüncesini bitirmesine izin veremedi. Bir an için onun eline sokuldu ve sonra kendini geri çekilmeye zorladı.

"Yatağa gel," dedi usulca. "Yarın uzun bir gün daha var, deliğe geri dönmem gerekiyor."

"Delikte mi?" Gözleri büyüdü. "*Delike mi* indin? Neden?"

Ari omuz silkti. "Aşağıdaki kablolar berbat durumda ve ben de tamirci olduğum için Stubbins beni... tamir etmem için gönderdi."

Lathe'nin elleri tekrar yumruk oldu.

"Bu hiç hoşuma gitmedi Ari, hem de hiç! Oraya inmek için kırpiklerin tutulduğu tünelden geçmen gerekiyor. Ve içlerinden en az birinin sana olağandışı bir ilgi gösterdiğini zaten biliyoruz; bu hiç güvenli değil."

"BleakHall'un hiçbir yeri güvenli değil," diye belirtti. "Beni buradaki herkesten ve her şeyden koruyamazsın, Lathe. Bu mümkün değil."

"Biliyorum... Biliyorum." Derin bir iç çekti, geniş omuzları çöktü. "İşte yine yapıyorum-neredeyse Öfke'ye giriyorum çünkü tehdit edildiğini hissediyorum. Bu hiç mantıklı değil."

"Öfkeye mi kapılıyorsun?" Ari başını salladı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Dışisinin tehdit altında olduğunu hissettiğinde verdiği bir Kindred tepkisi," diye açıkladı Lathe. "Bu bir tür... değişmiş bilinç durumu. Dışisinin tehlikede olduğunu düşündüğünde bir Kindred savaşçısının üzerine gelen çıldırtıcı bir öfke. Bu durumda onu korumak için öldürebilir, hatta ölebilir. Genellikle sonunda öldürür," diye ekledi kuru bir sesle. "Öfke içindeki bir Kindred... hoş bir manzara değildir."

"Oh." Ari titredi. "Ve sen... bana karşı böyle mi hissediyorsun?"

"Elimde değil gibi görünüyor." Derin sesi şaşkınlık içindeydi. "Revirin hemen dışında Mukluk'a seni aramaması için yalvaran sesini duyduğum ilk andan beri bu böyle. O aramalardan kaç tanesini dinlemek zorunda kaldığımı biliyor musun? *Binlercesini.*" Başını iki yana salladı. "Ama *görmezden* gelemediğim ses sendin, kurtarmam *gerektiğini* hissettiğim kişi *sendin*, Ari. Sadece... nedenini anlamıyorum."

"Ben de bilmiyorum," diye fısıldadı Ari. "Ama Phobos'ta bir söz vardır. 'Merhamet Tanrıçası sıradan insanlar aracılığıyla olağanüstü şekillerde çalışır.' Yarı güldü. "Seninle ilgili sıradan bir şey olduğundan değil. Çok iri ve güçlüsün, gözlerin okyanus mavisinin o muhteşem tonunda ve tabii ki dişlerin..." Başını iki yana salladı. "Senin gibi biriyle hiç tanışmadım, Lathe."

"Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum, biliyorsun," diye mırıldandı. "Sen olağanüstüsün, Ari. Güzel... zeki... vahşi..." Derin bir iç çekti. "Ve kendimle ilgili her şeyi sorgulamama neden oluyorsun. Bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu bilmiyorum."

"Özür dilerim," dedi Ari, kendini bir kez daha mutsuz hissederek. "Çok üzgünüm, Lathe. Keşke... keşke her şey farklı olsaydı."

"Ben de öyle ufaklık." İç çekti. "Pekala, biraz uyumalıyız. Yarın uzun bir gün ve gece uzun olacak. Sana söylemeyi unuttum ama Mukluk geldi."

ve ikimizin yarın akşamki Hanımefendiler toplantısında görev alacağımızı bildirdi."

"Hanımların toplantısı mı?" Ari, sonunda onun yanındaki yatağa girdiğinde biraz yer açmak için yana kayarak sordu. "Neymiş o?"

"BleakHall Yönetim Kurulu toplantısı - sahibi olan Yonnite Hanımları." Lathe'nin sesi acımasızdı. "vücut hizmetkârlarını getirmiyor ve Tanrıça biliyor, bir an bile ihmal edilemezler. Bu yüzden sen ve ben onlara hizmet etmeye yardımcı olacağız."

"Neden biz?" Ari merakla sordu. "Bu bir müteveli işi mi yoksa başka bir mi?"

Lathe ona "Bu kadınlardan nefret etmeyen bir şey," dedi. "Horvath'lar Kindred'ların bir dişiye zarar vermeyeceğini biliyor, Mukluk da bu yüzden beni seçti. Sen... sanırım senin henüz bir dişi düşmanı olamayacak kadar genç ve masum olduğunu düşünüyor. Bu yüzden sen de bu onura sahipsin."

"Sorun değil, en azından farklı bir şey," dedi Ari, onun yanına sokularak, göğüslerini kaslı koluna bastırmamaya dikkat etse de. Tanrım, adam çok *sıcaktı*. Ondan ayrı otururken donuyordu. Şimdi, sadece yanında olması, ısı yayması bile onu çözmeye yetmişti.

Torna homurdandı. "Sen hiç Yonnite Hanımlarını *gördün* mü? Onlar farklı, tamam. Ve *son derece* seçiciler. Beni takip etmeli ve sana söyleneni harfiyen yapmalısın."

Ari onun ses tonundan etkilenererek, "Karışık ortamlarda kendimi idare edebilirim," dedi. "Kadınların yanında nasıl davranacağımı bilirim."

Lathe kuru bir sesle, "Bu iyi ve güzel ama Yonnite Hanımları hanımefendi değildir," dedi. Esnedi ve iç çekti. "Her neyse, bu yarın için bir sorun. Geç oldu ve yorgunum. Sana doğru dönmemin bir sakıncası var mı yoksa sırt sırta uyumayı mı tercih edersin?"

Ari'nin kalbi şiddetle sızladı.

"Bana doğru dönebilirsin," diye fısıldadı. "Eğer... eğer sana doğru dönmemin bir sakıncası yoksa."

"Bu hoşuma gider, küçüğüm." Lathe ona doğru kaydı ve Ari de ona doğru döndü, onun sert ve güzel gözlerine baktı. "İyi geceler Lathe," diye fısıldadı, keşke daha da yaklaşabilseydi. Onu öpebilmeyi, ona sarılabilmeyi ya da ona herhangi bir şekilde dokunabilmeyi diledi. Ama buna cesaret edemedi. Sadece sahip olamadığı şeyin özlemiyle orada yatabilirdi... *asla* sahip olamayacağı şeyin.

"İyi geceler, Ari," diye gürledi.

Uzun bir süre ona baktı ve Ari havadaki özlemi neredeyse hissedebiliyordu. Onun kokusunu -onun bağ kuran kokusunu- fark etti.

-Kendini ona doğru bastırmaktan zorlukla alıkoyana kadar yoğunlaştı. Ama bir şekilde direndi. Sonunda adamın mücevher gibi gözleri kapandı ve onu hâlâ arzulu bıraktı.

Uyuyabilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti. Ve uyuduğunda, Ari onu huzursuz ve umutsuzca üzgün bırakan sıkıntılı rüyalar gördü. Derin bir uçurumun diğer tarafında duran Lathe için ağladığı rüyalar. Ama ona uzandığında, onları ayıran uçurumu kapatmaya çalıştığında, büyük Kindred sadece arkasını dönüyordu.

O gitti, diye düşündü rüyasında. Gitti ve onu asla geri alamayacağım.

OceanofPDF.com

OTUZ İKİ

"S Tubbins mutfaktaki mekanik kolları tamir etmeni söyledi. Her zamankinden daha kötü davranıyorlar."

Kocaman göbekli mahkûm Tubby, yüzüne bir karış mesafede tuttuğu porno dergiden başını kaldırmadan konuştu.

"Evet, ihtiyacınız olan aletleri çoktan bıraktı." Bir başka mahkûm - Ari ona sürekli seğırtten uzun burnu yüzünden "Sıçan" dendiğini duymuştu - kırmızı saplı mat gümüş aletlere başıyla işaret etti. Aletler, çete reisinin genellikle oturup bitmek tükenmek bilmeyen sigarasını tüttürdüğü katlanır masanın üzerinde, tam da öğle yemeğinden önce bıraktığı yerde duruyordu.

"Ah." Ari tereddüt etti, çete liderinden başka birinden emir alması gerekip gerekmediğinden emin değildi. "Stubbins nerede bu arada?" diye sordu.

"Yeni bir skin-mag sevkiyatını incelemeye gitti ve muhtemelen çok yakında geri dönecek." Tubby'nin sesi onu rahatsız ettiği için sinirlenmiş gibiydi.

"Evet, o yüzden ortalıkta görünme ve git bir şeyleri tamir et. Yoksa o döndüğünde başın büyük belaya girecek, değil mi?" Ratty talep etti. Yüzüne taşınabilir bir video görüntüleyici bağlamıştı ve tulumunun alt yarısındaki büyük çadırdan pornografik materyallere baktığı da anlaşılıyordu.

Ari bir kez daha denedi.

"Ama... Öğle yemeğinden sonra deliğe geri dönmem gerektiği izlenimine kapılmıştım. Hâlâ yeniden kablolama işinin ortasındayım-"

Tubby, "Sana söylüyorum, eğer o lanet olası kolları tamir etmezsen çok pişman ," diye homurdandı. "Şimdi git!"

Ari belirsiz bir şekilde kemerini taktı ve başparmağını yalayarak masanın üzerinde duran tornavida ve ingiliz anahtarına bastırdı. Saplari itaatkâr bir şekilde maviye döndü ve onları deri kemerinin içine soktu.

Stubbins'in burada olup ona tam olarak ne yapması gerektiğini söylemesini ya da en azından gönderilen ve tam olarak sorunu tanımlayan uçurtmayı göstermesini diledi. Ama sonra, yemek zamanlarında yemeği sağa sola savururken kolların yaptığı hantal hareketleri hatırlayınca, aslında teknik özelliklere ihtiyacı olmadığını fark etti. Kolların sadece bir ayara ihtiyacı vardı ve muhtemelen deliğe geri dönüp Jak'ı biraz daha görmek için zamanında halledebilirdi.

Mutfağa doğru ilerlerken, Lathe'ye ağabeyinden bahsetmeyi diledi. Ama bu, kendisinin neden burada olduğunu, buraya nasıl geldiğini ve cevaplamak istemediği diğer tüm soruları gündeme getirebilirdi. Bu yüzden, en azından şimdilik, Ari Jak'ı kendine saklıyordu.

Aslında bugün çoğu şeyi kendine saklıyordu. Lathe'yle neredeyse hiç konuşmamışlardı ve Lathe onunla birlikte yediemin duşlarına gitmek yerine lavaboda sünger banyosu yapmaya karar verdiğinde Lathe hiçbir yorum . Kahvaltıda, öğle yemeğinde ve bahçede de benzer şekilde sessiz kalmıştı.

Aralarındaki sessizlik Ari'nin kalbini acıtıyordu ama bunun gerekli olduğunun da farkındaydı. Eğer Lathe'yi kendisiyle konuşmaya ikna etmeye çalışırsa, söylemesi gerekenden fazlasını söyleyebilirdi. Bu yüzden, kendisini yalnız ve üzgün hissetmesine neden olsa da aralarında bir bariyer oluşmasına izin vermek daha iyiydi.

Geniş yemekhanede yürürken, boş olduğu zaman ne kadar garip bir sessizlik olduğunu fark etti. Yemek saatlerinde mahkûmların sesleri metal duvarlarda yankılanır ve neredeyse dayanılmaz bir gürültüye dönüşürdü. Şimdi ise sessizlik doğal değilmiş ve kaskatı kesilmişti... bir şekilde bekliyordu.

Kes şunu, Ari, dedi kendi kendine, yemekhanedeki ürkütücü sessizliğin ona verdiği tuhaf hissi üzerinden atmaya çalışarak. *Hayal gücünün çalışmasına izin vermeyi bırak*

seninle birlikte. Şu işi hallet ki deliğe dönüp Jak'ı görebilesin.

En azından ağabeyinin onu beklerken konuşabileceği biri olduğunu biliyordu. Melezin korkutucu sabıka kaydına ve ürkütücü görünümüne rağmen Jak'ın Canavar'la -ya da onun deyimiyle Slade'le- arkadaş olmasa bile en azından onunla konuşmaya istekli olduğu anlaşılıyordu. Ari de adamla biraz konuşmuştu ve her ne kadar onunla bir odada yalnız kalmak istemese de, adam yeterince cana yakın bir konuşmacıydı. Yine de sosyopatlar genellikle cana yakın olurlar, diye hatırlattı kendine ürpererek. Bu, kurbanlarını kendilerine çekme yöntemlerinin bir parçasıydı.

Canavar'ın gerçek suçlarını tekrar merak etti. Cinayet ve kundakçılık suçlarını kolayca üstlenmişti: *"Evet, eski efendimi öldürdüm ve evini yaktım, yine olsa yine yaparım. Kölelerine karşı pek nazık değildi, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."*tecavüzcü olmadığı konusunda kararlıydı. *"Eski efendimi öldürdükten sonra beni satın alan Metres, onu becermediğim bu suçlamayı bana yöneltti. Bunun hapis haneye tek gidişlik bir bilet olduğunu biliyordu ve beni oraya gönderdiler."*

Ari ona inanıp inanmadığından emin değildi ama kesinlikle renkli bir hikâyeydi.

İç çekerek yemekhanenin önündeki yemek sırasına gitti ve tepsilerini sıraya iten mahkûmların çoğunun gördüğü tek şey olan mekanik kolların ön kısmını inceledi.

Kollar temelde yiyeceklerin içinden akabildiği uzun metal tüplerdi. Ortada bir "dirsek" ve uçta bir "bilek" olmak üzere iki yerden eklemliydi. Ancak her bir kolun ucunda bir el yerine, bir tepsiye -tabiri caizse- yiyecek doldurmaya yarayan mat gümüş bir kepçe vardı.

Ari, kepçelerin iç kısımlarını ve kolların akış tüplerini kaplayan eski yiyecekleri gördüğünde tiksintiyle ürperdi. Lathe ona kolların düzenli olarak temizlenmesi gerektiğini söylemişti ama görünen o ki

Mutfaktan hangi çete lideri sorumluydu temizlik konusuna pek önem vermiyordu.

Ari yemekhaneden mutfığa açılan uzun siyah metal kapıyı iterken mutfaktan kimin sorumlu olduğunu merak etti. Kim diye kaşlarını çatı ve etrafına bakınırken düşüncesini kaybetti.

Ticari büyüklükteki geniş mutfak terk edilmişti.

Ama *birinin* burada olması gerekmiyor muydu? Akşam yemeğine ya da Lathe'nin deyimiyle Son Yemek'e sadece birkaç saat vardı. Ari mutfağın büyük bir *kısımının* otomatik olduğunu biliyordu ama BleakHall'un her öğünde beslediği binlerce mahkûmu doyurmak için mutlaka birilerinin çalışması gerekiyordu.

Mekanik kolların arkasına doğru yürüyerek paslanmış mekanizmaları inceledi, ancak sessizlik ürkütücü olduğu için ilerlerken omzunun üzerinden bakmaya devam etti. Mekanik kolların hemen altında, besleme mekanizmasının bir parçası olduğu belli olan bir sıra makine vardı.

Ari onlara şöyle bir baktı; birkaçı, protein hamuruyla kaplanmış geniş pişirme kazanlarıydı. Sıranın ilerisinde, Phobos'ta bütün bir proto-sığırın üstesinden sorunsuzca gelebilecekmiş gibi görünen endüstriyel boyutta bir kıyma makinesi gördü. Büyük öğütme çarkları, kurumuş kanla kararmış ve kürkle keçeleşmiş çok sayıda küçük, öldürücü derecede keskin dişlerle kaplıydı.

Ari kaşlarını çatı. Bir dakika, kürk mü? Öne doğru eğilerek daha yakından baktı. Elbette, dişlerin bazılarını tıkayan grimsi kahverengi kıllar ya da kürkler vardı. Bu da neydi böyle?

Sonra endüstriyel boyuttaki kıyma makinesinin yanındaki büyük metal kutudan gelen bir hışırtı sesi duydu. Altındaki bir ayak yaprağı açma-kapama düğmesini tutuyordu, muhtemelen bir işçinin eti kıyma makinesine beslemek için iki elini kullanırken mekanizmayı çalıştırmasını kolaylaştırmak için. En üstte paslanmış bir kolu olan bir kapak vardı. Ari korkuyla kapağı açıp içine baktı.

Parlak, siyah yağ benekli gözler ona bakıyordu. Uzun bıyıklı, sivri burunlar ona seğirdi. Yüzlerce sıçan ciyakladı ve

Kahverengi ve gri tüyler içinde ciyaklayıp birbirlerinin üzerinde kıvranırken, keskin pençeleri umutsuzca ışığa doğru tırmanmaya çalışırken, ambarın kaygan metal kenarlarını i e yaramaz bir şekilde tırmalıyordu.

"Ugh!" Ari dehşet içinde geri dönmeye başladı. Merhamet Tanrıçası, her gün yemek saatlerinde yedi i şey *bu muydu?* Bu fikir bile midelerini bulandırdı ve hasta olabileceğini düşündü.    rerek, kapağın bir  ınlamayla kapanmasına izin verdi ve geri çekildi... sadece bir çift sert elin omuzlarını kavradı ını hissetti.

"Biliyorum güzel  ocuk, düşünmesi bile iğrenç, değil mi?" diye fısıldadı kulağına korkunç derecede tanidik bir ses. "Ama Hanımefendiler biz katil ve tecavüzcüleri birinci sınıf sı ırla beslemek için para harcayacaklar gibi görünüyor, değil mi? Yani burada kahvaltı,   le yemeği ve ak am yemeği için fare protein ezmesi var.

-Ve g r n  e göre sen de *tatlı* için

geldin." OceanofPDF.com

OTUZ ÜÇ

"G benden uzak dur!" Ari dirseğini sertçe Tapper'ın kılı, çıkıntılı karnına doğru fırlattı. Adam homurdandı ve kokulu bir nefes Fırçalanmamış dişlerin ve çürümüş yiyeceklerin kokusu yüzünün yan tarafına vuruyordu ama adam onu bırakmadı.

"Şimdi, şimdi benim güzel küçük delikanlım," diye Ari'nin kulağına mırıldandı. "Artık bunu yapmayalım, olur mu? Sen benim listemdesin ve o küçük tatlı kıcını yaşlı Tapper'a teslim etmenin zamanı geldi."

Konuşurken, tutuşunu kızın üst kollarını kavramaktan bir kolunu boynuna dolamaya .

Ari paniğin onu ele geçirmeye çalıştığını hissetti ama bu *Ton-kwa*'da birçok kez eğitimini aldığı bir hareketti.

"Hayır! Beni rahat bırak!" diye bağırdı. Boğazını saran kılı ön kolu sıkıca kavrayarak ağırlığını önce geriye sonra da öne doğru verdi ve Tapper'ı başının üzerinde çevirdi.

Nefes nefese, kirli metal zemine sırtüstü düştü.

"Neden, seni... seni küçük piç," diye soludu, domuzcuk gözleri ona bakarken küçüldü. "Bunu ödeyeceksin, ödeyeceksin!"

Ari daha fazlasını duymak için beklemedi. Kaçmak için döndü ama Tapper tahmin edebileceğinden daha hızlı toparlandı. Sert bir el dışarı fırladı ve ayak bileğini sardı. Ari çaresiz bir çığlık atarak ayağı takıldı ve sürtünmüş metal zemine düştü.

iki dizini ve kaburgalarını zedeleyerek ve nefessiz kalarak yere yığıldı.

Neredeyse bir anda takla atarak, çırpınarak ve balıklama atlayarak Tapper'ın bacağındaki tutuşunu bırakması için ona tekme attı. Kaygan ayaklarından biri tam burnuna denk geldi ve suç lordundan bir çıtırtı ve uluma sesi geldi.

"Tanrım, gitti ve burnumu kırdı! Yakalayın onu çocuklar, iyi yakalayın!"

Ari daha ayağa bile kalkamadan, Gorn ve Fenrus kollarını kavrayarak iki yanında bitiverdiler.

için Ton-kwa hareketlerini etkili bir şekilde yapamıyordu ama aniden başka bir silahı olduğunu hatırladı. Sağ kolunu Fenrus'un elinden kurtararak kemerine uzandı ve ulaşabildiği tek alet olan küçük bir lokma anahtarını çıkardı.

Aptal mahkûm neredeyse aynı anda kolunu tekrar yakaladı ve daha büyük aletlerin sığamayacağı küçük, dar alanlara ulaşmak için tasarlanan küçük İngiliz anahtarına güldü.

"Şuna bak, Gorn," diye uludu, minyatür İngiliz anahtarını göstererek. "Bakın güzel çocuk nelere sahip." Ari'nin kolunu bileğinden tutarak havaya kaldırdı ve elinde tuttuğu küçük aleti gösterdi. "Ne yapacaksın güzel çocuk?" diye alay etti Ari'yle. "Bana o büyük kötü silahınla mı vuracaksın? Beni bayıltacak mısın?"

Ari dişlerini sıkarak, "Sana vurmama gerek yok," dedi. "Sadece ihtiyacım var sana *dokunmak*."

Konuşurken bileğini yana yatırarak İngiliz anahtarını kırmızı sapının ucundan tuttu ve Fenrus'un kendi bileğindeki, tulumunun kolunun yukarı sıyrıldığı kirli deri halkasına dokundu.

Bir anda, aletlerin oluşturduğu koruyucu alanın elektrik dalgalanmasının diğer mahkûmu sarstığını hissetti.

Fenus uluyarak ondan uzaklaştı ve kolunda kadının dokunduğu yeri kavradı.

"Yaralandım! Beni yakaladı, yakaladı! Baksana, kolum uyuştı," diye bağırdı Gorn'a. İnce dudakları acı içinde geriye doğru sıyrılarak dişlerinin kararmış kütüklerini ortaya çıkardı.

Stubbins'in sesi Ari'nin *kulağına* "*Böyle bir şok taşaklarını kızgın tavadaki mısır gibi patlatır,*" diye fısıldadı ve bu kesinlikle doğru görünüyordu.

Dönerek kemerindeki diğer aleti aldı; delikteki elektrik kutusunun içindeki küçük vidalar ve kablolarla çalışmak için iyi olan dar, keskin uçlu bir tornavida. Gorn'un diğer bileğindeki tutuşunu kaldıraç olarak kullanarak etrafında döndü ve küçük, keskin tornavidayı mahkûmun sararmış gözüne sapladı.

Eğer biraz daha uzun olsaydı ya da tornavida bir iki santim daha uzun olsaydı, Gorn'un beynine saplayabilir ve adamın işini tamamen bitirebilirdi. Bu haliyle, sadece gözünü patlatmayı ve çığlık atıp geriye doğru sendelemesine neden olan bir elektrik şoku vermeyi başardı.

"Gözüm! Lanet olası gözümü aldı!" diye feryat etti, göz küresinin yapışkan pisliği çelimsiz yanağından aşağı süzülürken kollarıyla çırpınıyordu. "*Gözüm!*"

Ari bir an için bu manzara karşısında donup kaldı -yaptığı şeyden dolayı dehşete kapıldı. Yine de, elinden gelse daha kötüsünü yapacağını fark etti. Bu korkunç sahneden uzaklaşmak için her şeyi yaptı.

Anlık felç hali geçti ve içeri girdiği büyük kapıya doğru koştu, amacı kapıyı çarpıp mutfaktan çıkmak ve tehlikeden uzaklaşmaktı. Kapıya çarptı... ve kapıdan sekerek neredeyse geriye doğru düşüyordu.

Panik onu çaresiz bıraktı ve dengesini sağlamak için sendeledi ve kapıyı tekrar denedi. Ama tüm gücüyle itip çekmesine rağmen uzun metal kapı yerinden kımıldamadı.

"Zahmet etme güzel çocuk, kilitli. Sürgüyü görüyor musun?"

Ari çılgınca baktı ve çatlaktan bileği kalınlığında bir metal çubuğun kapıyı yanındaki sıkışmaya bağladığını gördü. Kapının yanında

büyük bir anahtar deliği vardı ama içinde anahtar .

Tapper o duymadan kapıyı kilitlemeyi nasıl başarmıştı? Metal nezarethanedeki farelerin gıcırtiları ve tırmalamaları dikkatini dağıtmış olmalıydı. Nasıl yapmış olursa olsun, suç lordu onu içeri kilitlemişti ve artık çıkış yolu yoktu.

"Bunu mu arıyorsun, tatlı çocuk?"

Döndüğünde Tapper'ın elinde bir anahtar tuttuğunu gördü; anahtarı yüzünün önünde, çıldırtıcı bir şekilde ulaşamayacağı bir yerde sallıyordu.

"Mutfakları benim ekibimin işlettiğini bilmiyor muydun?" diye sordu Ari'ye bakarak. "Buradaki her şeyin anahtarı bende. Senin küçük güzel kıçın da dahil." Hâlâ inleyen ve sönmüş gözünü tutmaya çalışan Fenrus ve Gorn'u işaret etti. "Tutun onu çocuklar, bunu ona ödeteceğim."

"Ama patron, *gözüm!*" Gorn başladı. "Ve *kolum,*" diye sızlandı Fenrus.

"Kapa çeneni!" Tapper uşaklarına kükredi. "Burnumu kırdı ama sızlandığımı duymuyorsunuz! Güzel çocuğu burada tutun dedim, tutmazsanız çok pişman olursunuz."

"Gözüme yaptığı şey için *onu* pişman edeceğim!" Gorn kendini toparlayarak Ari'nin üzerine yürüdü. Sol gözünün jöleli kalıntıları yuvasından kanlı bir karmaşa içinde sarkıyordu. "Onunla işin bittiğinde onu iyice dağıtacağım patron!"

"Evet!" Fenrus diğer mahkûmun coşkusunu yakalayarak haykırdı. "Mahvet onu!"

İkisi de Ari'ye doğru gidiyordu ve Ari umutsuzca silah olarak kullanabileceği başka aletler aradı. Ne yazık ki lokma anahtarını Fenrus'a vurduktan sonra kaybetmişti ve Gorn'un hareketleri tornavidayı elinden çekip almıştı. Her iki alet de kirli metal zeminde duruyordu ama İngiliz anahtarı ayaklarının sadece bir metre kadar uzağındaydı.

Şansını deneyen Ari ona doğru atladı. Ancak Fenrus ve Gorn onu ıskalasa da, ayağa kalkmış olan Tapper tulumunun arkasından tutup çekti.

Ari, tulumun önündeki ucuz düğmelerin açıldığını ve yıpranmış kumaştan keskin bir makasla kesilmiş gibi kolayca çıktığını hissedince nefesi kesildi.

Merhamet Tanrıçası, hayır!

İleriye doğru olan ivmesini durdurmaya çalıştı ama artık çok geçti, öne doğru düşüyordu, bol tulumdan kayarak soğuk, kirli metal zemine yarı çıplak şekilde düştü.

Tapper, "Şuraya bakın çocuklar, güzel çocuk benim için yarı soyunmuş bile," diye böbürlendi. Belli ki henüz sadece Ari'nin çıplak sırtını görmüştü. Ari bu şekilde kalmasını çok istiyordu.

Arkasına geçerek kollarını mavi ve turuncu çizgili tulumun içine sokmaya çalıştı. Ama Tapper çirkin bir kahkaha attı ve kumaşı tekrar çekerek kalçalarına kadar indirdi. Sonra tulumu tamamen sıyırıp bir köşeye fırlattı ve Ariye en son ona ulaştığında nasıl soyulduğunu ve hücrelerinde diz çöküp tecavüz edilmeyi beklediğini korkunç bir şekilde hatırlattı.

"Mmm, şu kıça bak," dedi uşağına. "Çok kıvrımlı ve yuvarlak! Bir kızinki kadar güzel, değil mi?"

"Öyle patron," diye bağırdı Fenrus. "İşiniz bittiğinde Gorn'la ben de bir deneyebilir miyiz?"

"Elbette çocuklar, buna söz vermemiş miydim? Haydi, onu elleri ve dizleri üzerine kaldırın," diye emretti Tapper.

Ari hâlâ yüzüstü yatıyordu ve kendini top haline getirmek için elinden geleni yaptı ama sert eller onun üzerindeydi ve onu dizlerinin üzerine çökmeye zorluyordu. Kollarını inatla göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ama kıpırdanmasına ve tekmelemesine rağmen bu sefer kaçış yoktu.

"Aç şu bacakları!" Tapper hırladı. "Aç dedim!" Ari'nin kığına bir tokat attı, iz bırakacak kadar sertti, bundan emindi. Ari ona tekmeyle karşılık verdi ama içlerinden biri -ya Fenrus ya da Gorn- ayak bileğinden tutup onu Tapper'ın istediğı şekilde eğilmeye zorladı.

Ari kendini hasta hissetti. Kalçaları yavaşça birbirinden ayrılmaya zorlandı, zeminin soğuk metali çıplak dizlerine sürtünüyordu. Hâlâ göğüslerini saklamaya çalışıyordu ama bacaklarının arasında olanı -daha doğrusu *olmayan*- saklamak için yapabileceğı hiçbir şey yoktu. Sert eller onu yukarı kaldırmaya ve yanaklarını açmaya zorluyordu. Soğuk bir esinti açıkta kalan gül goncasını ve dış kedi dudaklarını okşayarak Ari'nin nefesini kesip kendi içine kapanmasına neden oldu.

"Hey," dediğini duydu Tapper'ın arkasından, sesinde kalın bir şaşkınlık vardı. "Hey, şaftı nerede?"

Gorn, "Şuna bakın, güzel çocuğun siki yok," dedi.

"Onun siki yok! Hiç siki yok!" Fenrus şarkı söyler gibi bir ses tonuyla bağırdı.

"Kapa çeneni, seni aptal," diye emretti Tapper. "Aleti olmadığı doğru ama bakın nesi var, amcığı!" Ari'yi ters çevirdi ve kollarını göğsünden ayırdı. "Ve göğüsleri!"

Fenrus ve Gorn sanki daha önce hiç çıplak bir kadın görmemişler gibi ona baktılar. Muhtemelen en azından birkaç yıldır görmemişlerdi, diye düşündü Ari umutsuzca.

"Bırakın beni!" diye bağırabildiğı kadar yüksek sesle bağırdı. "beni!"

"Oh, hiç sanmıyorum." Tapper sanki hâlâ durumun gerçekliğini kavıyormuş gibi başını merakla salladı. "Şuna bakın çocuklar," dedi yandaşlarına. "Güzel çocuk bir kız!"

OTUZ DÖRT

"**I** yıllardır bir kızla yatmadım," dedi Gorn, sol gözünün kanlı kalıntılarının etrafında sırtarak. "Yani yapmadım."

"Bir keresinde bir kızla yatmıştım," diye gönüllü oldu Fenrus. Yüzü düştü. "Bu yüzden beni buraya, BleakHall'a gönderdiler. Çünkü biraz amcık denemek istedim."

"Bunu *istediğin* kadar deneyebilirsin - ben onunla işimi bitirdikten sonra." Tapper yeşil ve mavi çizgili mütevellî tulumunun düğmelerini açmaya başlamıştı bile. "Tutun onu çocuklar, on beş yıl sonra ilk kez kuku tadacağım, o yüzden tutuyorum."

Tam o sırada mutfığa açılan siyah metal kapı menteşelerinden takırdadı.

"Kim o?" Fenrus'un kafası bir köpek gibi havaya kalktı. "Fark etmez, her kim olursa olsun içeri giremez." Tapper'ın sesinde bir açgözlüydü ve gözleri Ari'nin çıplak bedeninden hiç ayrılmıyordu. "Görmezden gelin çocuklar. Bizim işimiz burada."

Ama o konuşurken mutfak kapısı tekrar tıkırdadı ve sürgüyü yerinde tutan kalın metal dil kırılğan bir çubuk gibi kırıldı. Kapı patlayarak açıldı ve Ari, Lathe'nin orada dikildiğini, dişlerini gösterdiğini ve gözlerini öfkeyle kısmış olduğunu gördü.

"Ari'den uzak dur." Sesi derin, insanlık dışı bir hırıltıydı. "Hemen... lanet... şimdi. Yoksa hepiniz ölürsünüz."

Ari derin bir nefes aldı. Lathe ona bir Kindred'in dişisinin tehdit altında olduğunu hissettiğinde girdiği koruyucu çıldırtıcı öfke halinden bahsetmişti. Buna ne ad vermişti? Oh evet-Öfke. Şu anda gördüğü şeyin Öfke olduğundan emindi. Lathe'in dişlerinin bu kadar uzun ve keskin göründüğünü daha önce hiç görmemişti ve gözleri... gözleri *kırmızıydı*. Kırmızı ve sadece şiddetin ifade edebileceği kadar derin bir öfkeyle parlıyordu.

Ayrıca bir şekilde büyümüş gibi görünüyordu - kirli mutfak zeminindeki çirkin tablonun üzerinde kocaman görünüyordu. Tapper'ın aniden kadın bedenine bürünmesine şaşırdığı kadar şaşırdıysa da bunu belli etmedi, sadece daha da büyümüş ve tehditkâr görünüyordu.

"Ciddiyim," diye tekrar hırladı - sesi bir sestten çok bir titreşim gibiydi. "*Ari... benim...*"

Gorn ve Fenrus ondan uzaklaştı ama Tapper, kirli kökünü çoktan çıkarmış ve eline almış, caydırılacak gibi görünmüyordu. Ari'nin çıplak vücuduna o kadar odaklanmıştı ki, Lathe'ye doğru bir bakış bile atmadı.

"Onunla ilgilenin çocuklar," diye emretti uşaklarına dalgın dalgın. "Medic'in beni rahatsız etmesine izin vermeyin, sikmem gereken bir amcık var."

Fenrus ve Gorn itaatkâr bir şekilde ayağa fırladılar ama Tapper büyük Kindred'in öfkesinin derinliğini hafife almıştı. Lathe bir kükremeyele üzerlerine atıldı, dişleri parlayarak ısırıldı ve tekrar ısırıldı - takip edilemeyecek kadar hızlıydı.

Ari, her iki adamın da boğulmaya ve boğulmaya başladığını, dudaklarının arasından siyah köpük fışkırırken tenlerinin çirkin, koyu bir renge dönüştüğünü görünce nefesi kesildi.

Tapper başını çevirdi ve gözleri büyüdü ama yine de kızın üzerinden inmedi. Onun yerine elinde aniden uzun gümüş bir bıçak belirdi. Bıçağı havaya kaldırarak Lathe'ye gösterdi ve ardından boğazına, sol kulağının hemen altına bastırdı.

"Geri çekilsen iyi olur Sıhhiye," diye hırladı. "Yoksa senin bu küçük güzel kızın ölecek."

"Seni orospu çocuğu!" Lathe'nin gözleri her zamankinden daha parlaktı ama öfke dolu haline rağmen, yapacağı yanlış bir hareketin Ari için ani ölüm anlamına geldiğini anlamış gibiydi. "Ari'yi bırak!" diye bağırdı, sesi hâlâ o alçak, tehditkâr hırıltısında idi.

"Onunla eğlenene kadar olmaz." Tapper, Ari'yi ayağa sürüklerken ona baktı, bıçağın soğuk metali hiç titremiyordu. Ari bıçağın boynunun yan tarafındaki deriye battığını hissetti ve sıcak bir damla kan korkudan donmuş tenine doğru fışkırdı. "Bu sıradan bir bıçak değil, hayır değil," dedi Lathe'ye, Ari'yi önüne iterken, görünüşe göre mutfak tezgahlarından birine doğru ilerliyordu. "Bunu Chathm Prime'daki bir zehirciden aldım, ben de öyle yaptım. *Ölümcüldür.*"

"Ben de öyle." Lathe başıyla Gorn ve Fenrus'u işaret etti, ikisi de yerde ölü yatıyordu, yüzleri acıdan donmuştu. "Ari'yi bırakırsanız sizi öldürmem... öldürmem." Büyük Kindred'in bu sözleri söyleyebilmek için tüm iradesini kullanması gerekmiş gibiydi ama dişlerinin arasından bu sözleri çıkardı, konuşurken dişleri mutfağın sert ışıkları arasında ölümcül bir niyetle göz kırpyordu.

Ama Tapper'ın tedirginliği yoktu.

"Sana söyledim, Medic-eğlenene kadar olmaz. Amcığın tadına bakmayalı ne kadar uzun zaman oldu biliyor musun? Eski Metresime ve tüm arkadaşlarına süslü bahçe partilerinde tecavüz edip sonra da hepsini öldürdüğümünden beri." Domuzcuk gözleri işlediği suçların hatırasıyla parlıyordu. "O eğlenceliydi ama *bu* daha da iyi olacak, yani öyle. Çünkü kendine sakladığın bu küçük tatlı amcığı sikerken beni *izleyeceksin*, öyle mi evlat? Onu çığlık atana kadar sikeceğim ve senin olan, en başta benim olması gereken şeye sahip olurken tek yapabileceğin izlemek olacak!"

Konuşurken Ari'yi donuk gümüş mutfak tezgahının üzerine yüzüstü yatırmaya başladı. Ama Ari'nin canına tak etmişti.

"Ölmeyi tercih ederim," dedi alçak bir sesle. "Senin yanımda olmandansa ölmeyi tercih ederim seni *pislik!*"

Son kelimesinde Tapper'ın karnına bir dirsek attı ve başını bıçaktan uzaklaştırdı.

Her şey ağır çekimde gerçekleşiyor gibiydi. Tapper'ın kolu sarsıldı ve Ari göz ucuyla uzun gümüş bıçağın bir bulanıklık içinde yanağından geçişini izledi. Öfkeyle bağırdı ama onu bırakmadı. Sorun değildi, Ari böyle bir şey beklemiyordu. Sadece Lathe'ye bir fırsat vermek istemişti ve vermişti de.

Büyük Kindred bir anda Tapper'ı bileğinden yakaladı. Sıktı ve Ari, mahkûmun kolundaki kemikler çatırdarken çıkan sesi duydu ve ateş için kırılan bir dal demeti gibi çatırdadı. Bıçak aniden gevşeyen parmaklarından düştü ve aynı anda Ari'yi bıraktı. Ari hızlı bir adım attı, kaçmak istiyordu ama izlemekten de kendini alamıyordu.

"Bırakın beni!" Tapper Lathe'ye bağırdı, dudaklarından tükürükler ve kırık burnundan akan kanlar uçuşuyordu. "Bana elini sürmeye cüret edemezsin! Beni ısırırsan adamlarımın sana ne yapacağını biliyorsun!"

"Seni ısırmayacağım," diye homurdandı Lathe. Yüzünde bir öfke maskesi vardı ve gözleri kızgın kömür gibi parlıyordu. "Bu senin gibi pislikler için fazla temiz bir ölüm, Tapper. Zehrimi hak etmiyorsun."

Tapper'ı boğazından yakalayıp sıktı ve sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu yerden kaldırdı.

Ari, Lathe'nin suç patronunu boğarak öldüreceğini düşünerek şaşkınlıkla izledi. Ama Lathe'nin aklında daha kötü -çok daha kötü- bir şey olduğu ortaya çıktı.

Tapper'ı boğazından tutarak endüstriyel boyuttaki kıyma makinesine doğru yürüdü ve makineyi çalıştıran ayak pedalına bastı. Minik dişleriyle büyük bıçaklar vızıldamaya başladığında hemen bir uğultu, öğütme sesi yükselmeye başladı.

Tapper - yüzü kızarmış ve gözleri şişmişti - sonunda büyük Kindred'in onun için aklında ne olduğunu anlamış gibiydi. Başını salladı

Çılgınca ve boğulurcasına inkâr sesleri çıkarırken kırık bileği gevşekçe sallanıyordu.

"Nnnn! Nnnnnn!" diye homurdandı ama Lathe onu bıçaklara doğru başlamıştı bile.

Tapper çılgınca tekmeledi, hapishane tarafından verilen lastik sandaletleri onları açlıkla çiğneyen çalkantılı dişlerin arasına düştü. Lathe bir diz kapağına hızlı bir yumruk indirdi ve bu yumruk suç lordunun bacağındaki bir şeyi kırmış gibi görünüyordu. Topalladığı anda ayağı öğütücünün dişlerine takıldı ve öğütücü onu emmeye başladı.

Tapper'ın iri yarı, tıraşsız boğazından küçük bir kızın çıkarabileceği türden delici bir çığlık yükseldi. Çılgınca çırpındı ama Lathe boynunu tutarken ve öğütücü bacağını acımasızca kemirirken kurtulamadı. Ari, çırpınan ikinci ayağının da durmaksızın dönen bıçaklara takılmasını ve büyük Kindred'ın güvenilir üniformasını koyu kırmızı damlalarla kaplayan bir kan fışkırmasını dehşetle izledi.

Oh Tanrıça, bunu görmek istemiyorum... İzlemeyi bırakmak istiyorum, bunu görmek istemiyorum, diye düşündü. Ama bir şekilde gözlerini kaçıramıyordu.

Öğütücü her iki kalçaya ulaştığında, Torna Tapper'ı yere düşürdü, Tapper bir balık gibi çırpınıyor, çığlık atıyor ve küfrediyordu.

"Çıkarın beni, çıkarın beni! Seni öldürecekler! Adamlarım seni öldürecek, Tanrı seni kahretsin! Acıyor! Acıyor! *Adamlarım seni öldürecek!*" diye bağırdı, farelerle dolu metal tutma tankının kaygan metal yüzeyini tırmalıyordu.

Sanırım akşam yemeğinde sıçan ve Tapper yahnisi yiyeceğiz, diye düşündü Ari anlamsızca ve boğazında histerik bir kıkırdama yükseldi. Zorlukla yutkundu ama sonra yine de içinden sesler çıkmaya başladı. *Gülüyorum,* diye düşündü. *Buna gülmemeliyim - bu korkunç - **korkunç!***

Ancak ağzını kapatmak için ellerini yüzüne götürdüğünde yanaklarında ıslaklık hissetti ve bunun yerine ağladığını fark etti.

Öğütücü artık Tapper'ın beline ulaşmıştı ama suç patronu küfretmeyi ve çırpınmayı bırakmıştı. Öğütücü onu metodik bir şekilde çiğnerken üst gövdesi kıpırdadı ve sarsıldı ama gözleri boş ve cansızdı. Belli ki çoktan ölmüştü ama Lathe cesedin üst kısmını çıkarmak için hiçbir hamle yapmadı. Görünüşe göre öğütücü onu protein hamuruna dönüştürme işini bitirecek ve büyük kuvvet büyüklüğündeki pişirme kazanlarından birine atacaktı.

Ne fark eder ki? Ari düşündü. Akşam yemeği her zamankinden biraz daha pasaklı olacak. Muhtemelen kimse fark etmez bile.

O histerik kıkırdama hıçkırıklarından biri daha boğazından yukarı çıkmaya çalıştı ve bir yumruğunu ağzına sokup onu bastırmak için sertçe ısırıldı.

Sonra Lathe ona döndü.

Büyük Kindred hâlâ öfke içindeydi ve gözleri kıpkırmızı yanıyordu. Ari'ye baktığında Ari kanının donduğunu hissetti. Artık kendini ağlamaktan-gülmekten, gülmekten-ağlamaktan ya da adına ne dersiniz deyin-durdurmaya gerek yoktu. İçindeki her şey bir anda donmuş gibiydi.

Gorn'u, Fenrus'u ve Tapper'ı öldürdü ve sırada ben varım, diye düşündü, içinden saf bir dehşet dalgası geçti. *Ona yalan söyledim, onu kandırdım ve şimdi beni de öldürecek!*

Büyük Kindred ona doğru geldi ve o çelik tezgahın soğuk metaline doğru geri çekildi, midesi içinde sert, buz gibi bir düğüm oldu, kendini örtmeye çalışırken elleri titredi.

"Ne..." diye homurdandı alçak ve yoğun bir sesle, "nesin sen?"

"Lütfen..." Ari'nin sesi titriyordu ve ayakta zor duruyordu. Tapper ve adamlarından ne kadar korkmuş olursa olsun, onlar Öfke içindeki bir Kindred savaşçısının yanında hiçbir şeydi. "Lütfen, Lathe..."

"Erkek misin? Kadın mısın? Yedi Cehennem'de neler oluyor?" diye sordu, gözleri parlıyordu.

"Lütfen," diye tekrar fısıldadı. "Lütfen, beni öldürme. Ya da öldürürsen, lütfen beni ısır. Beni Tapper gibi öğütücüye koyma. Lütfen,

Torna!"

"Seni öldürmek mi?" Adam ona boş boş baktı ve sonra gözlerindeki kırmızı, korkunç parıltı kaybolmaya başladı. Bir adım geri çekildi ve kendini salladı. "Sen neden ? Seni neden öldüreyim ki? Az önce seni kurtarmak için üç erkeği öldürdüm - ne halt olduğunu bilmediğim halde."

"Ben bir kızım! Sana yalan söylememem gerektiğini biliyorum," diye mırıldandı Ari. "Ama korkuyordum! Buradaki herkesin kadınlardan nefret ettiğini söylemiştin! BleakHall'a gelen her dışının on beş dakika içinde tecavüze uğrayarak öldürüleceğini söylemiştin!"

"O zaman sen kadınsın?" Adam ona doğru bir adım attı ve Ari bir adım geri çekilerek elleriyle göğüslerini ve cinsel organını kapatmaya çalıştı.

"Hayır-bir *bakayım*, Tanrıça seni lanetlesin!" Lathe homurdandı. Bir elini kızın koluna koydu ve Ari ondan uzaklaştı.

"Bana zarar verme," diye yalvardı, kendini tutamıyordu. Az önce beş dakika içinde üç adamı öldürmüştü, hem de olabilecek en acımasız şekilde. Ve şimdi öfkeli ve devasa bir şekilde ona doğru yaklaşıyordu. Ondan korkmasına engel .

Lathe'nin alev alev gözleri yumuşadı, tamamen turkuaza döndü ve son kırmızı ateşini de kaybetti.

"Sorun değil," diye mırıldandı, derin sesi şimdiye kadar duyduğundan daha yumuşaktı. "Sadece senin ne olduğunu kendim görmeliyim, Ari. Lütfen, görmem *gerek*."

Ari kollarını iki yana açarak kendini tamamen çıplak bırakmaya zorladı. Meme uçları korkudan gerilmişti ve adamın bakışlarını bir lazer ışını gibi üzerinde hissediyordu.

"Kadın," diye fısıldadı Lathe, yarı kendi kendine. Uzandı, parmakları hafifçe kadının sol göğsünün kıvrımını okşadı. "Ama nasıl? Şaftını kendim gördüm. Hatta *öptüm* bile." Gözleri yine parladı ama en azından kırmızıya dönmedi.

Ari onun dokunuşundan irkilerek uzaklaştı. Çıplak teninin her yerinde tüyleri diken diken olmuştu ama yine de kendini ondan saklamaya cesaret edemedi.

"Hapishane kimliğime yerleştirilmiş bir solid-holo projektörüm vardı -buna bak/dokun diyelim-" dedi. "Bir erkek göğsü ve cinsel organı yansıtıyordu. Ama sonra, dün gece, güç kaynağı bitti. Sen onu öptükten hemen sonra. Sahte şaftımı yani."

"Katı halkalı bir projektör mü?" Torna kaşlarını çatı. "Hiç böyle bir şey duymadım."

Ari çenesini kaldırdı.

"Çünkü onu ben icat ettim."

"Pek çok şey icat , değil mi?" Derin sesi acıydı. "Bir erkek kişiliği... ne olduğun hakkında bir yalan... bana karşı hislerin. Neden buradasın, Ari? Ve Ari senin adın mı? Hayır, dur, umurumda değil," dedi Ari cevap vermek için ağzını açtığı anda. "Umurumda bile değil. Sadece giysilerini giy ve buradan git."

Başını bir köşede buruşuk duran hapishane tulumuna doğru salladı.

Adamın onu öldürmeyeceğini, gitmesine izin vereceğini anladığında Ari'nin göğsünde bir şeyler gevşedi. Ama *"Umurumda değil... Sikiimde bile değil,"* sözleri kafasında çınladı ve içinin boş olduğunu hissetmesine neden oldu. Şu anda sadece buradan uzaklaşmak istiyordu, bu korkunç sahneden çok uzaklara kaçmak ve bir daha asla geri dönmek istiyordu.

Aceleyle tulumunun olduğu yere gitti ve göğüslerini gizlemek için vücudunu sıkıca saran tulumu giydi. Küçük beline dikkat çekmemek için kalçalarına gevşekçe taktığı deri alet kemeri, kaydığı gibi kolayca yerine oturdu.

Ari İngiliz anahtarını ve tornavidayı alıp -Gorn ve Fenrus'un cesetlerinin arasında yatıyorlardı- kemerine geri sokacak kadar akıllıydı. Sonra kapıya doğru yöneldi. Lathe gitmesine gerçekten izin verecek miydi?

Büyük Kindred onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı. Ari kapı aralığına ulaşp ona döndüğünde, onun mücevher tonlarındaki gözlerinde okunamayan bir ifadeyle kendisini izlediğini gördü. Bir şekilde konuşacak cesareti buldu.

"Lathe," diye fısıldadı ve yanakları yeniden ıslandı. "Çok üzgünüm-"

"Kendine sakla." Sesi de gözleri kadar düzdü. "Sadece git, Ari. Burayı temizlemem gerekiyor ve muhtemelen bunu görmek istemezsin."

Fenrus'un cesedini kaptı ve Tapper'ı tamamen sindirmiş olan ve daha fazlası için hazır bekleyen kıyma makinesine yöneldi.

Ari bunu görmek için kalamazdı - kalırsa delirebileceğini hissediyordu. Dürüst olmak gerekirse, o yolu çoktan yarılamış gibi hissediyordu. Hasta, korkmuş ve hiç hatırlayamayacağı kadar sarsılmış bir halde, tam da yeniden başladığında kaçtı.

OceanofPDF.com

OTUZ BEŞ

I Karanlık ve kanlı bir işti ama Lathe'nin umurunda değildi. Şu anda kendini karanlık ve kanlı bir ruh hali içinde hissediyordu.

Bana yalan söyledi... Bana yalan söyledi. Kafasının içinde dönüp duruyordu. tekrar ve tekrar - çalmayı bırakmayan bozuk bir kayıt.

Tıpkı Talsa gibi, o da hiç umursamadı. Beni duygusal bir öğütücüye soktu, neyim olduğunu merak ettim... kendime neden başka bir erkeği cinsel olarak istediğimi sordum... kendi cinsimden birine nasıl aşık olabileceğimi. Ve her zaman muhtemelen bana gülüyordu! 'Şu koca, aptal Kindred'e bak, onu küçük parmağında oynatıyorum. Aptal, erkek olduğumu düşünmesine rağmen beni seviyor!'"

Lathe içten içe Ari'nin bu şekilde nitelendirilmesinin adil olmadığını biliyordu. Ne de olsa Talsa'nın yaptığı gibi Ari onu baştan çıkarmış değildi. Bu durumda, Ari'ye yaklaşmıştı. Horvath muhafızları tarafından aranmamak için yalvaran sesini duyar duymaz çocuğu -hayır, kızı- kurtarmak için koşarak gitmişti.

Evet, onu kurtardım -hayır, onu, lanet olsun, onu- Mukluk'tan, Tapper'dan ve bu lanet yerdeki diğer tüm tehditlerden kurtardım. Wheezer bana mutfaklara gideceğini ve Tapper'ın küçük bir "karşılama komitesi" planladığını söylediğinde koşarak geldim. Hayatımı ortaya koydum.

ve o da benimle oltadaki balık gibi oynadı. Tanrım, ne kadar aptalım!

Önce Fenrus'u, sonra da Gorn'u kıyma makinesinden geçirirken öfkeli düşünceler -çoğunlukla utanç ve incinmiş gurur- beyninde acımasızca dönmeye devam etti. Cesetlerden kurtulmanın başka bir yolu yoktu, çünkü bahçede mezar kazmaya başlarsa birilerinin bunu fark edeceğinden emindi, diye düşündü Lathe kuru bir sesle.

Onları başkalarına bir uyarı olarak ortalıkta bırakmak cazip gelse de, Tapper ve en yakın adamlarının ölümlerini gizemli kılmaya çalışmanın kendi çıkarına olduğunu biliyordu. Çetesinin geri kalanı liderlerine son derece sadıktı ve ölümünün arkasında Lathe'nin olduğunu anlarsa, onun için gelmeye başlayacaklar ve Lathe ölene ya da hepsi ölene kadar durmayacaklardı.

Bir kerede elli azılı suçluyla uğraşmak istemediğinden, Torna cesetlerden kurtuldu ve öğütücünün etrafındaki dağınık kan sıçramalarını temizledi, mutfaktan çıkmadan önce dişlerinde hapishane tulumlarından kalan kumaş parçalarının kalmadığından emin oldu.

Akşam yemeği vakti gelmişti ama belli nedenlerden dolayı yemek yemeyecekti. Ondan sonra Ari'yle birlikte hizmet etmesi gereken Hanımlar toplantısı vardı. Ondan sonra da, kirpikler dışarı çıkmadan önce Ari'yi güvenli bir şekilde hücrelerine geri götürmekle uğraşmak zorundaydı.

Ama Lathe şu anda bunların hiçbirini düşünemiyordu. Çok kızgındı... ve çok incinmişti. Ari'yi orada bulursa ne söyleyeceğini merak ederek hücrelerine gitti. Ama endişelenmesine gerek yoktu, orada değildi. Hücresi boştu - Ari hayatına girmeden, yalanlarını, aldatmacalarını, büyük, karanlık, yalvaran gözlerini ve güzel yüzünü yanında getirmeden önce olduğu kadar boştu.

Lathe de kendini boş hissediyordu. İçi boşalmış ve sanki biri içini oymuş ve onun yerine vücut boşluklarını buzla doldurmuş gibi soğuktu. Bir kolunu gözlerine siper ederek ranzasına çöktü ve düşünmemeye çalıştı.

Eninde sonunda Ari'yi tekrar görmek zorunda kalacaktı ama şimdilik sadece yalnız kalmak istiyordu.

OceanofPDF.com

OTUZ ALTI

Ari sadece yalnız kalmak istedi. Sinirleri parçalanmış hissediyordu ve zihninin gözlerinde Mutfakta tanık olduğu kanlı ölümleri görmeyi bırakmıştı. Baş ı ağ rıyordu ve Tapper'ın bıçağıyla sol kulağ ının hemen altında aç tığı küçük çizik acıyor ve zonkluyordu.

Ama en çok acıyan kalbi oldu.

Alt bodrumun bir köş esinde, deliğ e giden tünelin giriş inin hemen dış ında toplanmış tı. Tüm BleakHall'da ağ lamanın güvenli olabileceğ ini düş ünebildiğ i tek yer burasıydı.

Lathe'nin kollar ı dış ında, diye fısıldadı kafasının iç indeki küçük bir ses. Bu ona, adamın onu bahç ede nasıl kucaklad ığını, kimse yas tuttuğ unu anlamas ın ve zayıf düş ünmesin diye bedenini kendi bedeniyle nasıl koruduğ unu hatırlattı. Onu teselli ederken teninin ılık kokusunu... saç larını ve titreyen omuz larını okşayan iri ellerini... onu yatış tırırken o derin, nazik sesiyle mırıldand ığı yumuş ak sözcükleri...

*Hayır, kes ş unu! dedi kendine vahş ice. Asla sahip olamayacağ ın bir ş eyi dilemeyi bırak. Artık senden **nefret ediyor!** Onu suç layabilir misin? Ş ansın varken ona gerç eğ i söylemeliydin. Artık seni bir daha istemesi iç in hiç ş ansın yok.*

Bu gece nereye gidecekti? Nerede kalabilirdi? Ari, Lathe'nin hücrelerine geri neredeyse emindi - dönebilir miydi? Onu gördüğünde ne yapacaktı? Muhtemelen ona eşyalarını alıp gitmesini söyleyecekti. Ama nereye? Hapishanenin genel nüfusuyla birlikte mi taşınacaktı? Ari böyle bir durumda sırrının bir saat içinde ortaya çıkacağından ve bir saat sonra da öleceğinden emindi.

Lathe Öfke'deyken büyük Kindred'in kendisine yalan söylediği için onu öldürebileceğinden korkmuştu ama sonra bunu düşünmesine bile şaşırdığını ifade etmişti. En azından ona gözünün önünden kaybolmasını söylemeden hemen önce, diye düşündü Ari kuru bir sesle. Ama onu kurtarmak için koşarak gelmişti - Tapper'ın ona saldırdığını nasıl öğrendiğini hâlâ bilmiyordu- ve Tapper ve yordakçlarıyla savaşıırken onu defalarca sahiplenmişti.

Ari benim! Hâlâ onun derin, hırıltılı sesini kafasının içinde duyabiliyor ve öfkeyle parlayan kırmızı gözlerini görebiliyordu. Onun için öldürdükten ve onu sahiplendikten sonra onu gerçekten bu kadar kolay bir kenara atar mıydı? Onun ölümünde aktif bir parmağı olmasa bile ölmesine izin vermeye razı olur muydu?

Ari bilmiyordu. Büyük Kindred'ı bir güneş haftasından daha kısa bir süredir tanıyordu - her ne kadar çok daha uzun gibi gelse de. İlişkileri, eğer buna ilişki denebilirse, korku ve güvensizlikten sevgi ve özleme ve tekrar korku ve güvensizliğe baş döndürücü bir hızla ilerlemişti.

Ona söylemeliydim, diye düşündü sefilce. *Şansımı denemeli ve dün gece ona tüm gerçeği anlatmalıydım.*

Ama artık pişmanlık duymak için çok geçti. Mevcut durumla başa çıkmaya çalışmaktan başka bir şey yapmak için çok geçti.

Ve bunu nasıl yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Burada olduğuma göre Jak'la konuşmalıyım, en azından bu kadarını yapabilirim. Hoşça kal de ve muhtemelen neden geri dönmeyeceğimi açıkla.

Ama buna katlanamazdı - yeni kavuştuğu ağabeyine muhtemelen yakında öleceğini söyleyemezdi. Ve

Ayrıca Jak'a Lathe hakkında ne hissettiğini, koca Kindred'i kandırdığı, ona yalan söylediği ve onu incittiği için ne kadar pişman olduğunu açıklayamıyordu.

Aşk hakkında konuşmak için çok geç olmasına rağmen onu nasıl sevdiği hakkında.

Ari kendi kendine ağladı ve akşam yemeği vakti boyunca nemli alt bodrumda oturdu, başı dizlerinin üzerindeydi. Orada sonsuza kadar kalmayı ve hapisanenin ana bölümüne hiç dönmemeyi düşündü. Belki yemek saatlerinde yiyecek bir şeyler kapıp yeni inine götürmeyi. Gerçi bir daha BleakHall mutfaklarından çıkan herhangi bir şeyi yeme düşüncesi bile midesini bulandırıyor. Yine de yaşamak zorundaydı...

Kirpikler olmasaydı iyi bir plan olabilirdi. Arada bir uykularında kıpırdanmalarını duyabiliyordu, Lathe'yi hatırlatan derin, gürleyen hırıltılar karanlık tünelden yukarı doğru süzülüyordu. Soğuk hava esmeye başladığında ve onlar uyandığında hâlâ buradaysa, kelimenin tam anlamıyla ölmüştü. Ve bir lazerle parçalanmanın Tapper'ın yaptığı gibi kıyma makinesinden geçmekten daha acı verici olabileceğinden şüphe duysa da, yine de böyle bir ölüm fikrinden hoşlanmıyordu.

Sonunda ayağa kalktı ve kendini hapisanenin ana bölümüne çıkan uzun merdivenlere doğru sürükledi. Geri dönmek zorundaydı, başka yolu yoktu. Belki Lathe onun yolundan çekileceğine söz verirse, hücresinin bir köşesinde yerde uyumasına izin verirdi. Belki-

Birdenbire iri bir şekil merdivenin tepesinden gelen ışığı engelledi. "Ari? Aşağıda mısın?" diye seslendi derin, tanıdık bir ses.

"Torna mı?" Buna inanmakta güçlük çekiyordu. Başını kaldırıp adamın yüzünü görmeye çalıştı ama ışık arkada olduğu için yüz hâlâ gölgeler içindeydi.

"Ari, Tanrıça, lanet olsun!" Merdivenlerden üçer üçer indi ve onu omuzlarından yakaladı. "Yedi Cehennem'in neresindeydin sen?" diye sordu.

"Ben... ben buradaydım," dedi Ari kısık bir sesle. "Düşündüm ki... yolundan çekilmenin daha iyi olacağını düşündüm."

"*Her yerde* seni arıyordum." Sesi sert ve öfkeliydi. "Tapper'ın adamlarından birinin seni yakaladığını sanıyordum. Ya da belki başka biri - Tanrıça biliyor ki BleakHall'daki herkes sana tecavüz etmek ya da seni öldürmek istiyor gibi görünüyor."

Ari onun ellerini bıraktı.

"Sen de dahil misin? Artık ne olduğumu bildiğine göre?"

"Ne? Hayır!" Torna bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Tabii ki hayır, lanet !

Hücreye geri dönmeyince senin için endişelendim." Ari kalbinin biraz olsun ferahladığını hissetti.

"Benim için endişeleniyor muydun? Bana ne olduğunu umursamadığını sanıyordum. Bana gitmemi söyledin."

"Kızgındım." Lathe bir nefes verdi. "*Hâlâ* kızgıyım. Bana yaptığın şey - inanmama izin verdiğin şey-" Başını tekrar salladı. "Lanet olsun, şimdi bile seni yalnız bırakamıyorum. Yedi Cehennem'de neyim var benim?"

Ari'nin kalbi biraz daha kalktı. *Hâlâ önemsiyor*, diye düşündü. *İstemese bile. Hâlâ önemsiyor - en azından biraz.*

"Bu hâlâ senin hücrende kalabileceğim anlamına mı geliyor?" diye sordu küçük bir sesle. "Seni rahatsız etmeyeceğime söz verirsem?"

"Senin *varlığın* bile beni rahatsız ediyor," diye homurdandı Lathe. "Hücremde olman ya da olmaman hiçbir şeyi değiştirmiyor gibi görünüyor." Sabırsızca iç çekti. "Bak, Hanımefendiler toplantısından önce üstünü değiştirebilmen için seni almaya geldim. Bu gece hizmet etmek zorundayız, unuttun mu?"

"Ah, doğru ya," dedi Ari boş boş. Dürüst olmak gerekirse, toplantıda hizmet etmekle ilgili her şeyi unutmuştu. Aklı, şımarık bir Yonnite Sahibesi'nin geçici vücut kölesi rolünü oynamak gibi sıradan bir şeyi hatırlayamayacak kadar korku, sefalet ve pişmanlıkla doluydu.

"İşte." Temiz bir tulumu ona doğru itti. "Çamaşırhaneden üstünü değiştirdim. Acele et ve giy. Birkaç dakika içinde üst kattaki konferans salonuna çağırıyoruz."

"." Ari yırtık tulumu çıkarmaya başladı ve Lathe onu yalnız bırakmak için arkasını döndü.

"Bitirdin mi?" diye sordu bir süre sonra, sesi sertti. "Gitmemiz gerekiyor."

"Ben hazırım." Ari saçlarını elinden geldiğince düzeltilti. Yırtık pırtık tulumunu arkasında bırakarak onu alt bodrumdan dışarı kadar takip etti.

Lathe arkasına bakmadan, onları hücre bloklarına götüren uzun merdivenlerden yukarı doğru ilerledi. Ama bu sefer tırmanmaya devam ettiler, müteveli bloğunu ve mahkûmların tutulduğu diğer tüm blokları geçtiler, sonunda ağır, mühürlü, dış duvarında güvenlik yastığı olan çift kapının önüne geldiler.

Ped kırmızı renkte parlıyordu ama Lathe çömelip boğazının çukurundaki hapishane kimlik etiketini ped ile aynı hizaya getirdiğinde, bir an sonra yeşil renkte yandı ve kapı açılırken tıslayan bir klik sesi duyuldu.

"Gel," dedi Ari'ye ve onu hapishanenin daha önce hiç görmediği bir bölümüne götürdü.

Lathe kendine kızgındı. Neden onu rahat bırakamıyordu? Mutfaktaki cinayetlerden sonra hücresinde yatarken tam olarak bunu yapmaya kararlıydı. Lekeli ve sıçramış tulumunu çıkarmış, küçük lavaboda yıkayabildiği kadar güzelce yıkanmış ve kendi kendine Ari'yi bir an bile düşünmeyeceğini söylemişti.

Ama sonra bir saat geçti... ve sonra bir saat daha ve o hala hücrede görünmüyordu. Lathe kendini onun nerede olduğunu merak ederken buldu... güvende olup olmadığını. Görüntüyü engellemeye çalışsa da, onu çıplak ve savunmasız bir şekilde soğuk, kirli mutfak zemininde yatarken, Tapper ve adamlarının ona tecavüz etmeye hazır bir şekilde üzerine çömelmiş olduğunu görmeden edemiyordu.

Ya yine aynı durumdaysa? diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Ya bu lanet cehennem çukurundaki sosyopatlardan biri ne olduğunu öğrenirse?

Tapper'ın yaptığı gibi? Ya siz burada yatağınızda uzanmış kendinize acırken o şu anda tecavüze uğruyor ve öldürülüyorsa?

Sonunda daha fazla dayanamamıştı. Kendi hücrelerinden çıkıp hapishanenin ana bölümüne inmiş ve Ari'yi aramaya başlamıştı. Onu kütüphanede, çamaşırhanede ya da Stubbins ve Baharat Lordlarının evlerini yaptıkları merdiven boşluğunda bulamayınca korkusu giderek artmıştı.

Stubbins her yerde bulunan sigaralarından birini içiyordu ve Lathe'yi kenara çekti, kırılmış yüzü ciddiye.

"Dinle Medic, Ari'nin mutfağa gönderilmesiyle hiçbir ilgim olmadığını bilmeni istiyorum. Onlar Tubby ve Ratty'ydi ve gerektiği gibi cezalandırıldılar. Umarım çocuk fazla yaralanmamıştır ve siz de Revir'deki Baharat Lordlarını tedavi etmek istersiniz."

"Ari'yi gördün mü?" Lathe, kabalık derecesinde açık sözlü bir şekilde ve diğer erkeğin söylediği diğer her şeyi görmezden gelerek sordu.

"Şey, hayır..." Stubbins rahatsız görünüyordu. "Muhtemelen bir yerlerde yaralarını sarıyordur -Tapper acemilere karşı hiç de kolay değildir, korkarım. Uh... Ari'ye şimdilik kontrol ettiği aletleri saklayabileceğini ve sabah geri verebileceğini söyleyebilirsiniz." Boğazını temizledi. "Bu arada Tapper'ı gördün mü? Adamlarından bazıları onu arıyordu."

"Eminim onu akşam yemeğinde göreceklerdir," dedi Lathe esprisiz bir kahkahayla. "İzninizle, Ari'yi bulmam gerekiyor."

Oradan ayrılırken, en azından Tapper'ın çetesinin hâlâ liderlerine ne olduğunu bilmediğini düşündü. Yine de, ikiyle ikiyi bir araya getirdikleri anda, o ve Ari çok sıcak bir suya gireceklerdi. Cesetlerden tamamen kurtulmuş olsa da, suç patronunun Ari'ye tecavüz etme planını bildiklerinden, Lathe'nin Tapper'ın ortadan kaybolmasıyla bir ilgisi olduğunu anlamamaları mümkün değildi.

Nanitleri biraz daha hızlandırmak gerekebilir, diye düşündü acımasızca. Ama dikkatli olmazsa hapishanenin alarmlarını kesinlikle çalıştıracaktı. Asıl planı ışıklar söndükten sonra dışarı çıkmaktı, çünkü kirpikçilerin onu rahatsız etmeyeceğini biliyordu. Sonra nanitlerin kazdığı ve hapishanenin dış çevresine açılan deliğe girip kaybolabilir ve orada sakladığı mekiğin yanına çıkabilirdi. Ama bir de kendisini takip eden bir grup Horvath muhafızıyla uğraşmak zorunda kalırsa, plan çok daha karmaşık bir hal alacaktı.

Tabii ki giderken yanında kimseyi getirmeyi planlamamıştın, çünkü burada başka Kindred yok, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Ama şimdi Ari'yi getireceksin, değil mi?*

Kahretsin, evet, fark etti, yine de onu getirecekti. Ona yalan söylemiş, cinsel kimliğini ve kendisiyle ilgili her şeyi sorgulayarak cehennemi yaşatmış olsa da, onu kullanmış ve doğru olmadığını bildiği halde onu sevdiğini söylemiş olsa da, yine de onu götürecekti.

onu bulabilirse.

Stubbins'ten ayrıldıktan sonra neredeyse paniğe kapılacaktı ama sonra onun delikteki bazı kablo sorunları üzerinde çalıştığını söylediğini hatırladı. Ve tabii ki bodruma iner inmez sonunda onu bulmuştu. Onu gördüğünde kalbi öfke ve rahatlamanın karışımıyla göğsünde sıkışmıştı. Karanlığın içinde o kadar küçük ve kırılgan görünüyordu ki, neredeyse gölgelerden biri olabilirdi.

O iyi! Tanrıça'ya şükürler olsun, diye düşündü bir yanı. *Küçük yalancı,* diye ekledi başka bir parçası.

Çok mu çelişkiye düştün, Lathe? diye fısıldadı kafasının içinde alaycı bir ses.

Evet, kafam karışık, diye düşündü öfkeyle, onu üst kattaki konferans salonuna çıkan sonsuz basamaklara doğru götürürken

BleakHall Yönetim Kurulu'nun toplanacağı yer. *Artık Ari'yi umursamak istemiyorum.*

Ve yine de bir şekilde kendini durduramıyor gibiydi.

Zihnini başka şeylere yöneltmeye çalışan Torna, çevresine odaklandı. Hapishanenin güvenlik kapısının içindeki bölümü - BleakHall'un sahibi olan Yonnite Hanımlarının kendileri için inşa ettikleri kanat - hapishanenin geri kalanıyla kesinlikle hiçbir benzerlik taşımıyordu. Yani odaklanacak çok şey vardı.

Duvarlar boş, siyah metal yerine sessiz ama renkli *Isoldan* duvar resimleriyle kaplıydı. Kirli çıplak zeminler yerine, mavi, yeşil ve mor tonlarında pelüş *Tizodeen* yosunları ayaklarını yastıklıyordu. Birbirlerine küfreden boğuk erkek sesleri yoktu; sadece çok telli *zibathorn*'da çalınan rahatlatıcı bir melodinin boğuk tınıları com-link sisteminden süzülüyordu. Ve egzotik çiçeklerin hafif, tatlı kokusu hava akımlarında sürüklenerek BleakHall'un geri kalanında yaygın olan yıkanmamış erkek vücutları, bayat ter ve çürümüş protein ezmesi kokusunun yerini .

Cehennemden doğrudan cennete yürümek gibiydi.

"Vay be..." Ari şaşkınlıkla etrafına bakındı. "Burası yedi yıldızlı bir otel gibi! Bu Yonnite Hanımları ne sıklıkla buluşuyor?"

"Anladığım kadarıyla yılda bir kez -bazen daha fazla-," diye homurdandı Lathe. "Ama tek bir gece için bile lükslerinden vazgeçmek istemiyorlar. İşte burada sen ve ben devreye giriyoruz. Beden köleleri olmadan yapamazlar, bu yüzden onların yerini doldurmak zorundayız. Gel buraya."

Buraya daha önce sadece bir kez temizliğe yardım etmek için gelmişti - Horvath'ların her şeyi dağıtmayacağına ya da bir şey çalmaya çalışmayacağına güvendiği birkaç mahkûmdan biriydi. Ama etrafı iyi hatırlıyordu. Şimdi Ari'yi, Hanımlar gelene kadar bekleyecekleri yemek hazırlama alanına çekti.

Bu mutfakla aşağıdaki mutfak arasındaki tezat onu bir kez daha şaşırttı. Fareler için bir tutma tankı, kıyma makinesi ve yemek pişirme makinesi yerine

fiçılar, şık, son teknoloji ürünü aletler gördü. Bir kızartma dalgası, bir mikro ısıtıcı, bir konveksiyonlu ocak ve bir duvarın çoğunu kaplayan geniş bir soğuk hava deposu bulunuyordu.

Egzotik yiyeceklerle dolu büyük tepsiler -yığınla taze meyve, şekerleme tabakları, hatta yanında acı tereyağıyla az pişmiş olarak servis edilen bir tabak fazla balık- yemek şirketinin çoktan gelip gittiğini kanıtlıyordu. BleakHall'un sahibi ve işletmecisi olan Hanımlar mahremiyetlerini kıskanıyorlardı

-Kendilerinden aşağı gördükleri beden köleleri dışında hiç kimsenin toplantılarına tanıklık etmesine izin vermiyorlardı.

Ancak erkekleri göz ardı etseler de, *kendilerine* hizmet eden erkeklerin durumu konusunda son derece seçiciydiler - Lathe bunu biliyordu. Kendi tulumunu düzeltti ve Ari'ye dönerek onun da kendi tulumunu düzeltmesini söyledi. Mutfaktaki yüzleşmelerinden bu yana ilk kez Ari'ye gerçekten bakma fırsatı bulmuştu ve gördükleri kalbinin yeniden göğsünde istemsizce sıkışmasına neden oldu.

Kısa, neredeyse kıvrıcık siyah saçlarında örümcek ağları vardı ve yüzü de kirliydi. Solgun yanaklarındaki toz ve kirin arasından gözyaşı izleri belli oluyordu. Alt bodruma inmiş ve saatlerce kirli zeminde yatıp ağlamış gibi görünüyordu. Bu düşünce onu dinlenme salonunda kucağına alışını, onu rahatlatmaya ve acısını diğer mahkûmlardan gizlemeye çalışırken omuzlarının titrediğini hatırlamasına neden oldu. Küçük bedeninin kollarındaki yumuşaklığı... Sonunda ona sarılmanın ne kadar doğru bir his olduğunu...

Lathe öfkeyle anıyı bir kenara itti. Artık bunu düşünmeyi reddediyordu; onun yanında zayıf olmasına izin vermeyi reddediyordu. Kendisine yalan söyleyen ve onu kandıran kadına karşı bir şeyler hissetmesine izin vermedi.

"Şu haline bak," dedi kabaca. "Yonnitlerin kölelerinden en azından şık görünmelerini beklediğini bilmiyor musun?"

"Ne?" Kadın gözlerini kocaman açarak ona baktı ve Lathe hayal kırıklığı içinde bir nefes verdi.

"Buraya gel." Hanımların ders aralarında ellerini temizlemek için kullandıkları yumuşak bezlerden birini alarak lavaboda ıslattı ve Ari'yi kendine çekti. Hızlı ve etkili vuruşlarla yanaklarını temizledi, gözyaşlarının izlerini elinden geldiğince iyi sildi.

Yarı yarıya onun bu kaba muameleye itiraz etmesini bekliyordu ama Ari sessizce durdu ve ona dilediğini yapmasına izin verdi. Kırmızı çerçeveli gözlerini yere dikerek, Lathe küçük kedi banyosunu bitirene kadar bekledi.

Nedense onun itaatkâr duruşu onu daha da öfkелendirdi. Onun kendisiyle kavga etmesini, protesto etmesini ya da hapishaneye ilk geldiğinde yaptığı gibi kendisine hakaret etmesini istiyordu. Bunun yerine kız orada öylece durdu, bir heykel gibi solgun ve sessizdi. Sanki ona yapmak istediği her şeyi hak ettiğini düşünüyordu ve ne olursa olsun buna katlanmaya hazırды.

Bunu hak ediyor, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses. Yaptığı şeyden sonra... bana yaptırdığı şeyden sonra...

Öfkeli düşünceleri bir kenara itti ve geri çekilerek yaptığı işi inceledi.

"İşte. En azından artık Yonnitler seni saldırgan olduğun için deliğe atmayacaklar," diye homurdandı.

"O kadar titizler mi?" Ari ona bakarak sordu. Lathe ona bir kaşını kaldırdı.

Daha önce hiç bir Sahibeye hizmet ettin mi?"

"Um, hayır." Başını iki yana salladı. "Gerçi hayatımın büyük bölümünde hizmet ettim, bu yüzden *sanırım* ne beklendiğini biliyorum."

"Hizmet gördün, ha?" Lathe ona kaşlarını çattı. "O zaman sen de Yonnitlerden biri misin?" Bu onu hiç şaşırtmazdı; Ari'nin yalanlarından biri daha. Ama Ari bu fikre karşı çıkmakta gecikmedi.

"Ne? Hayır! O şeytani *şivatlardan* nefret ediyorum!" Yüzünü buruşturdu. "Ama ailem Phobos'ta küçük bir soylu sayılır. Büyük bir mesele falan değil, hizmetçilerle büyüdüm ama aslında onlar daha çok ailenin bir parçası gibi."

Lathe ona inandığından hiç emin olmadan, "Anlıyorum, küçük soylular," dedi. "Peki kime hitap etme şerefine nail oluyorum?"

"Leydi Arianna Blackthorn, hizmetinizdeyim efendim." Ari görünmez eteklerini açtı ve Lathe'nin kaşlarını tekrar kaldırmasına neden olan çok fena bir reverans yaptı. Bu sefer gerçekten doğruyu söylüyor olabilir miydi? Eğer öyleyse, Phoboslu bir soylu kadının BleakHall'da ne işi vardı? Buraya nasıl ve neden gelmişti?

Soruları beklemek zorundaydı çünkü tam o sırada tiz, kendini beğenmiş bir müzik sesi telsiz bağlantı sisteminden duyuldu ve derinden gelen bir erkek sesi seslendi,

"İşte, Yonnie Six'in Başkenti Opulex'ten Bayan Hellenix geldi!"

"Buradalar," diye mırıldandı Lathe Ari'ye. "Sadece beni takip et ve diğer beden köleleri gibi davran."

Pahalı şekerle süslenmiş *kanjee* meyvelerinden bir *tepsi* alarak, yemek hazırlama alanından, *tongle* kürküyle döşenmiş, özenle oyulmuş altı *lappal ağacı* sandalyeyle çevrili uzun, alçak bir masanın bulunduğu, yemyeşil bir şekilde dekore edilmiş yemek salonuna doğru yürüdü. Ari de baharatlı *hinja-kurbağa* bağırsaklarından oluşan bir tabakla onu takip etti ve ikisi de tepsilerini yemek masasına koydu.

Uzun, düz siyah saçları ve iri, koyu, badem biçimli gözleri olan ufak tefek bir metres odaya girdi. Büyük, dolgun göğüslerini çıplak bırakan ve *neredeyse* amını örten deri bir koşum takımı giymişti. Bir çift şık deri çizme, Lathe'nin minimalist bir şekilde sapıkça olduğunu düşündüğü görünümünü tamamladı. Son bir dokunuş olarak, meme uçları bir göğsünde kırmızımsı altın, diğerinde gümüşü mavi renkli bir çeşit şekerle tozlanmıştı.

Hanımefendinin özel iniş alanına açılan kapının yanında, buğday sarısı saçları ve aynı renkte düzgünce kesilmiş sakalıyla devasa bir Kindred savaşçısı duruyordu. Ayrıca saf gümüş gözleri vardı. İşte o adam

Sahibesinin girişini anons ediyordu ve şimdi emirlerini bekliyormuş gibi sessiz duruyordu.

Kölenin kıyafeti onunkinden çok daha düzgündü; boynunda kalın bir acı tasma ve büyük şaftını kafesleyen gümüş telli bir bekaret cihazını gösteren bir çift kasıksız siyah deri pantolondan oluşuyordu.

Lathe devasa erkeği gördüğünde bir tanıma şoku hissetti. Bu Malik olmalıydı; Komutan Sylvan'ın ona bahsettiği, Bayan Hellenix'in kölesi olan Volt Kindred! Ona bazı sorular sormak için erkeği bir anlığına yalnız yakalayabilmeyi diledi ama belli ki bu olmayacaktı

-Metresler gelip hizmet edilmeyi beklerken değil.

"Bu oldukça iyi bir anons oldu, Malik," dedi Mistress Hellenix, kendini pelüş, kürk kaplı bir sandalyeye attı ve bir bacağını yastıklı kolun üzerine sarkıttı, görünüşe göre bunun yetersiz bir şekilde kaplı kasıklarının sergilediği gerçeğini umursamıyordu.

"Sahibem beni onurlandırıyor," diye mırıldandı Volt Kindred, yüzü taş kesilmiş, gözleri ileriye bakıyordu.

"Sadece orada dur ve diğerleri geldiğinde onları anons et," diye emretti Bayan Hellenix. "Bayan Poofinpah genelde anonsları yapan kölesini getirmiyor, onun yerine senin idare etmen gerekecek."

"Sahibem ne isterse onu yapacağım. Her şeyde olduğu gibi bunda da ona hizmet etmek benim için bir zevktir." Büyük Volt Kindred kibarca konuştu ama Lathe o saf gümüş gözlerin ardında ateşli bir nefret kıvılcımı gördüğünü düşündü.

Ancak Bayan Hellenix hiçbir şey fark etmemiş gibi görünüyordu.

"Güzel sözler, Malik," dedi ve çiğnenebilir baharatlı kurbağa bağırsaklarından birine uzanıp ağzına attı. "Mmm-güzel! Bu iki hapishane salağı yardım edemeyecek kadar kalın kafalı oldukları için sen anonsu bitirene kadar ben kendimi besleyeceğim."

Konuşurken Lathe ve Ari'ye dik dik baktı ve Lathe hemen karşılık verdi.

"Hanımefendi, size herhangi bir şekilde yardımcı olabilir miyim?" diye sordu. "Sizi beslememi ister misiniz?"

"Hayır, hayır..." Onu havalı bir şekilde başından savdı. "Kendi kölemi beklemeyi tercih ederim. Ama diğerleri geldiğinde onlara daha çabuk hizmet etmeye çalış. Bu arada, bundan daha fazla yiyecek olması gerektiğini *biliyorum*. Yemek şirketinden en az bin kredi değerinde sipariş verdim. O yüzden hemen getirin!"

"Emredersiniz, Hanımefendi." Lathe eğildi ve Ari de onun sözlerini yankılayarak eğildi.

İkisi tekrar mutfağa girdiğinde, "Patronluk taslayan *şivat*," diye mırıldandı. "Bu lanet Hanımlar herkese ve her şeye sahip olduklarını sanıyorlar, değil mi?"

Lathe onun koyu mavi gözlerinin öfkeyle parladığını görünce şaşırdı. "Bu işin yarısı bile değil," dedi acımasızca. "Sadece onları mutlu ettiğinizden emin olun ve yanlarında fazladan acı tasmaları getirmediüklerini umun. Haydi -"Hadi şu tabakları çıkaralım."

"Taber Adası'ndan Bayan Chokeapig, Yonnie Six," diye anons ediyordu Volt Kindred Malik, daha fazla tabakla geri geldiklerinde.

Bayan Burnabush ve Bayan Jankypoo'nun yanı sıra iki kişi daha onları takip etti ve kısa süre içinde tüm Hanımlar alçak oval masanın etrafındaki kürk kaplı sandalyelerde toplandılar.

"Çok iyi, Malik," Volt Kindred son duyuruyu yaptığında Mistress Hellenix ellerini onaylarcasına çırpı. "Artık herkes burada olduğuna göre başlayabiliriz."

Malik Metresinin yanına geldi ve çeşitli tepsilerden aldığı lezzetleri ona yedirmeye başladı. Diğer vücut köleleri de aynı şeyi yapıyordu ve Lathe vücut kölesi olmayan Metreslerden birini bulmakta ve kölesi olmayan diğerini Ari'ye işaret etmekte gecikmedi. İkisi birlikte durup Hanımefendilerin ağzına bir şeyler koydular, böylece kendilerini beslemekle uğraşmak zorunda kalmadılar.

Yonnite Hanımları bir boyunca yemek yiyip şundan bundan sohbet ettiler, arada bir azarlamak ya da şikâyet etmek dışında kendilerine hizmet eden köleleri tamamen görmezden geldiler. Ama sonunda herkes yeterince yemek yedikten sonra, Hanım Hellenix sessizlik için ellerini çırpı ve konuştu.

"Görünüşe göre hepimiz yeterince dinlendik, bu yüzden artık bu toplantının konusuna, yani BleakHall'un geleceğine geçme zamanı geldi."

"Ama Bayan Hellenix, mahkûmların önünde *bu* kadar rahat konuşabilir miyiz?" Bayan Jankypoo, Ari ve Lathe'ye nazikçe başını salladı.

"Merak etmeyin." Bayan Hellenix kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Onlar akılsız erkekler. Ben söyleyene kadar ikisi de masayı kuracak zekâyâ bile değildi.

Sanırım özgürce konuşabiliriz - en azından şimdilik." "Oh, çok iyi o zaman."

Oldukça gülünç görünen parlak pembe saçları olan Bayan Jankypoo rahatlamış görünüyordu ve Hellenix'e başıyla onay verdi.

"Devam edin o zaman, Bayan Hellenix."

"Kesinlikle yapacağım. Dediğim gibi, BleakHallun geleceği pamuk ipliğine bağlı."

"Sen neden bahsediyorsun?" Ari'nin beslediği Bayan Poofinpah, Ari'nin ağzına atmaya çalıştığı şekerli meyve parçasını elinin tersiyle itti ve Bayan Hellenix'e ters ters baktı. "Geçen *çeyrekte* iyi bir kâr elde ettik, hem de bahçeye yaptırmak zorunda kaldığımız o saçma lazer tavana rağmen."

"Evet, muhafız olarak insansılardan Horvath'lara geçmemiz sayesinde bunu başardık," diye onayladı Bayan Hellenix. "Ne yazık ki bu da sorunun bir parçası - bazı müşterilerimiz muhafızların çok sert olduğundan şikâyet ediyor."

"Çok mu sert? Oh lütfen!" Kıvrıcık mor saçlı, tombul bir kadın olan Bayan Burnabush yüzünde kuşkulu bir ifade belirdi. "Mahkûmlar nazik davranılmayı *hak etmiyor*. BleakHall en *kötülerin en kötülerini* barındırıyor. Tecavüzcüler... katiller... sosyopatlar..."

"Yonnie Six'teki evlerimizde tutulması zor ya da pratik olmayan kölelerden bahsetmiyorum bile," diye araya girdi Bayan Hellenix. "Kabul edelim hanımlar..." Masanın etrafında toplanan yönetim kurulu üyelerine baktı. "BleakHall istenmeyen köleler için bir çöplük haline geldi - ki bunların çoğu gerçekten sadece can sıkıcı ya da inatçı olmaktan suçlu."

"İnsan onları bir *yere* göndermek zorunda," diye itiraz etti Bayan Tingleteller, başının etrafında bir hale şeklinde düzenlenmiş beyaz-sarı lüleleri olan zayıf bir kadın. Masanın etrafına bakındı. "Sinir bozucu bir köleyi BleakHall'a göndererek ondan kurtulmamış olanlar el kaldırsın."

Tek bir el bile kalkmadı ve Bayan Tingleteller zafer kazanmış bir şekilde Bayan Hellenix'e baktı.

"Gördün mü? *Herkes* yapıyor. Sadece biz de değil-BleakHall Opulex'te açık bir sırdır. Çok gizli bir şekilde ödenen bir ücret karşılığında, istenmeyen kölelerin buraya yerleştirilmesini bizzat kolaylaştırdığımı da eklemeliyim."

"Ben de yapıyorum," dedi Bayan Poofinpah. "Bu kazançlı bir yan iş."

"*Elbette* öyle," diye haykırdı Bayan Hellenix. "Bunu *hepimiz* yapıyoruz, durmamız gerektiğini söylemiyorum. Sadece bu konuda daha *dikkatli* olmamız gerektiğini söylüyorum. Özellikle de kurtulacağınız köle Yonnie Six'te doğup büyümemişse. Köle pazarlarından ithal edilen erkeklerin, BleakHall'a gönderildiklerinde gözden kaçabilecekleri cahil erkek egemen dünyalardan gelme olasılığı daha yüksektir."

"Ama özgür doğanlar kırılması en eğlenceli olanlardır!" Bayan Jankypoo itiraz etti.

"Ve kırılması en *zor* olanı." Bayan Hellenix ona doğru bir parmak kaldırdı. "İşte bu yüzden kendilerini sık sık BleakHall'da buluyorlar ve Horvath'lar onları öldürdüğünde şikâyetlerin yığılmasının nedeni de bu."

"Bu konuda yapabileceğimiz pek bir şey yok - Horvath muhafızlarını işe aldığımızda şiddet olduklarını biliyorduk," diye itiraz etti bir başka Hanım. "Bu

Onları işe alma nedenlerimizden biri de buradaki erkek pislikleri hizada tutmaktı."

Lathe midesinin bulandığını hissetti ama yüzünü sakın tutmaya çalıştı. Köleleri alıp atmaktan o kadar rahat bahsediyorlardı ki sanki onlar insan bile değillerdi. Sanki hiçbir anlamları yokmuş gibi.

Thonolan'ın onu karaborsadan satın alan Metres için hiçbir şey ifade etmediğinden eminim, diye düşündü öfkeyle. *Acaba onu satın alan ve başını eğmediğinde onu BleakHall'a gönderen kişi şimdi burada mı oturuyor? Acaba-*

Masanın diğer tarafına bakıp Ari'nin yüzünün beyaz bir öfke maskesine dönüştüğünü gördüğünde düşünceleri kesildi. Bayan Poofinpah'ı besliyormuş gibi yapmayı bile bırakmış, ellerini yumruk yapmış, masadaki herkesi öldürmek istiyormuş gibi duruyordu. Onu bu kadar sinirlendiren ne olabilirdi? Her neyse, orada durup Hanımlara ters ters bakamazdı, yoksa başı belaya girecekti.

Onunla göz göze gelen Lathe başını hafifçe salladı ve bir eliyle kendi yüzüne doğru bir hareket yaptı. Ari önce ona ters ters baktı ama sonra derin bir nefes aldı ve sakinleşmek için gözle görülür bir çaba sarf ediyor gibiydi. Lathe kimsenin onun karanlık bakışlarını fark etmediğini umuyordu ama masanın etrafına bir göz attığında köleler önemli olmadığı için görmezden gelindiklerini anladı. Masanın başındaki Bayan Hellenix hâlâ konuşuyordu.

"Yani istenmeyen köleleri buraya, BleakHall'a göndermeyelim demiyorum, sadece biraz daha ihtiyatlı olmamız gerekiyor. Şikâyetlerin Kutsal Yedili'ye ulaştığını ve bize para cezası vermeyi, hatta bizi kapatmayı düşündüklerini duydum."

"Ne?" Metreslerden birkaçı kölelerinin kendilerine yedirdiği zarif lokmalar karşısında neredeyse boğuluyordu.

"Bizi *mi*?" Bayan Jankypoo'nun nefesi kesildi. "Ama benim BleakHall'a yatırdığım çok fazla kredim var!"

"Hepimiz gibi," dedi Bayan Hellenix acımasızca. "Bu yüzden herhangi bir şeyin olmasını engellemek için bir plan yaptım."

"Ne? Ne?" Tüm Hanımlar merakla ona bakıyordu.

Masanın başında ayağa kalkarak diğerlerine baktı ve onların sorularını kendi sorularıyla yanıtladı.

"Şikayetleri yapanlar ortadan kaybolursa ne olur? Ya da daha doğrusu *bir tanesi*? Çünkü BleakHall'u Kutsal *Yedili*'nin dikkatine sunan özellikle bir erkek var - sorun çıkaran o."

"Peki onun hakkında ne yapacağız?" Bayan Burnabush sordu.

"Sana söyleyeceğim. Ancak planımı uygulamaya koymadan önce fikir birliğine varmalıyız. Tek başıma suçlu olmayı reddediyorum," dedi Bayan Hellenix.

Diğer Metreslerden biri, "O zaman söyle de oylayalım," diye öneride bulundu.

"Yapacağım. Ama önce tüm vücut kölelerinin odadan çıkmasını istiyorum," dedi Mistress Hellenix.

"Gerçekten mi? Ama onlar sadece erkek," diye itiraz etti Bayan Jankypoo. "Onların bir önemi olmadığını söylediğinizi sanıyordum."

"Öyle değil ama bu karar bizim dışımızdaki herkesin kulağına gitmemeli," dedi Mistress Hellenix kararlı bir şekilde. "Kendi kölemi bile dışarı göndereceğim. Malik-git," diyerek onu yönlendirdi ve kapıyı işaret etti. Büyük Volt Kindred sessizce başını salladı ve diğer beden köleleri tarafından takip edilerek odadan çıktı.

Lathe ve Ari de çıktılar ama Lathe yemek odasının kapısından dışarı adımını atar atmaz kolunda bir el hissetti.

"Gel kardeşim," diye hırladı Malik onun kulağına. "Sana söylemem gereken bir şey var. Burada mahremiyet için bir yer var mı?"

Diğer Kindred'ların ne söyleyebileceğini merak eden Lathe, koridorun karşısındaki konferans odasına başıyla işaret etti.

"Güzel. Hadi gelin." Malik yolu gösterdi ve Lathe Ari'ye kapının dışında kalmasını işaret ettikten sonra kendilerini lüks konferans odasına kapattılar

ve nöbet tut.

"Burada özgürce konuşabilir miyiz?" Malik alçak bir sesle sordu.

"İstediğiniz kadar özgürce. Bu konferans odasının ses geçirmez duvarları var," dedi Lathe ona.

"Güzel, kısa keseceğim. Hanımımın planını biliyorum. Kindred Yüksek Konseyi'nin başı olan Komutan Sylvan'a suikast düzenlemek istiyor."

"Ne?" Lathe şok içinde diğer erkeğe baktı. "Hedefinin Komutan Sylvan olduğundan emin misin?"

"Olumlu," dedi Malik acımasızca. "Bana her şeyi anlatıyor çünkü tamamen sadık olduğumu düşünüyor. Onu *sevdiğimi* düşünüyor." Acı bir kahkaha attı ve Lathe'nin gerçek hislerinin ne olduğunu sormasına gerek kalmadı. Diğer erkeğin gümüş gözlerindeki nefret ifadesi, kelimelerin anlatabileceğinden çok daha anlamlı bir şekilde konuşuyordu.

"Yani... Komutan Sylvan'dan kurtulursa BleakHall hakkındaki şikayetlerin ortadan kalkacağına mı inanıyor?" Lathe sordu.

"Öyle ve muhtemelen de haklı," dedi Malik. "Yonnite Hanımlar Konseyi'ne, yani Yonnie Altı'yı yöneten Kutsal Yedili'ye en yüksek sesle şikâyetle bulunanlar Kindredler. Komutan Sylvan tabiri caizse bu işin başını çekiyor. Hellenix onun kellesine ödül koymaya hazırlanıyor ve bir kez ortadan kaldırıldığında şikâyetlerin susturulacağını umuyor."

"Tanrılar!" Lathe elini saçlarının arasında gezdirdi. "Onu uyarmalıyım!"

"Yapmak zorundasın çünkü Tanrıça bunu yapmamın mümkün olmadığını biliyor," dedi Malik acımasızca. "Hellenix beni gece gündüz onunla birlikte tutuyor, neredeyse bir an bile nefes alamıyorum." Konuşurken parmak uçlarının arasından gümüşü kıvılcımlar saçılıyordu; sanki uzun zamandır kontrol altında tuttuğu içindeki güç dışarı sızıyordu.

"O zaman neden onunla kalıyorsun?" Lathe sessizce sordu. "Onu hor gördüğün çok açık. Komutan Sylvan bana seni ondan uzaklaştırmaya çalıştığını ama senin gitmeyi reddettiğini söyledi."

"Sana doğru söylemiş." Malik içini çekti. "Bu uzun bir hikâye, şu anda hepsini anlatacak vaktim yok. Hanımımın bir tuhaflıklar koleksiyoncusu olduğunu söylemek yeterli. Ve koleksiyonunda kendi dünyamı geri getirmeme yardımcı olabileceğini umduğum bir şey var."

"Uriel İki'yi mi kastediyorsun?" Lathe kaşlarını çattı. "Ama büyüklerinizin iletişim ve silah sistemlerinizi çalıştırmasına izin verdiği yapay zeka tarafından tamamen istila edilmemiş miydi?"

"Ne yazık ki evet," diye homurdandı Malik. "Ama bu geri alınamayacağı anlamına gelmiyor. Uriel İki'yi yöneten yapay zekâlar bilinçli; sahip olduğu obje nedeniyle Hanımım gibilerle anlaşma bile yapabilirler. Eğer onu ele geçirebilirsem-"

Kapı hızla çalındı ve Ari başını içeri uzattı.

"Üzgünüm ama ceset kölelerini çağırıyorlar," dedi sessizce. "Bilmek isteyebileceğinizi düşündüm."

"Teşekkür ederim." Malik başıyla onu onayladı, sonra burun delikleri kırıştı ve kaşlarını çatarak derin bir nefes aldı. Lathe'ye döndü. "Neden burada erkek mahkûmların arasında bir kadın var? Bu onun için güvenli olamaz."

Ari'nin gözleri büyüdü.

"Biliyor mu? Ona sen mi söyledin?"

Malik ona, "Tabii ki hayır, kokunu aldım," dedi. "Olgun bir dişinin kokusunda hata olmaz." Kaşlarını çattı. "Dikkatli olsan iyi olur, biliyorsun burada bir dişinin kokusunu alabilen tek kişi ben değilim. Geceleri bu koridorlarda dolaşan kirpikler, bir dişinin misk kokusunu aldıklarında çok saldırgan olabiliyorlar. Sahibem Hellenix, tamamen erkeklerden oluşan bir tesiste kullanılacaklarına ve hiçbir yerde dişi olmayacağına dair yemin eden birçok ifade imzalamak zorunda kaldı."

Lathe iç çekti. Nasıl olmuştu da bu diğer Kindred, Ari'nin dişi olduğunu hemen anlayabilmiş, kendisi ise bunu fark etmekte zorlanmıştı?

Belki de burnum yerine gözlerime güvendiğim içindir, dedi Lathe kendi kendine.

Şu lanet projektörü beni tamamen kandırdı. İçinde

Gelecekte hangi duyusunun daha güvenilir olduğunu hatırlayacağına dair kendine söz verdi. Volt Kindred'a "Her şey ," dedi. "Ari benimle, ben onu korumak."

"Öyle olduğunu görüyorum." Malik kaşlarını çatı. "Ve Komutan Sylvan'a selamlarımı ilet. Umarım onu kurtarmak için zamanında yetişebilirsiniz."

"Kim?" Ari kaşlarını çatarak sordu ama tam o sırada hepsi kapıdaki aralıktan içeri süzülen Bayan Hellenix'in sert sesini duydu.

"Malik, ? Derhal buraya, yanıma gelmen konusunda ısrar ediyorum!"

Büyük Volt Kindred yüzünü buruşturdu.

"Görev çağırıyor." Hızla odadan çıktı ve Lathe ile Ari de onu takip etti.

Odaya geri döndüklerinde Mistress Hellenix, "O zaman anlaştık," diyordu. Yemek masasının başındaki sandalyesine uzanmış, kremayı fazla kaçırmış bir kedi gibi görünüyordu. "Planımızı uygulamak için zaten bir ajanımız var. Bu gece onlara harekete geçmeleri için talimat göndereceğim. Yarın ya da en geç ertesi gün her şey tamamlanmış olur."

"İşte, işte! Sorun çözücümüz Bayan Hellenix'e." Sahibe Jankypoo narin bir kan kristali kadehi kaldırdı ve diğer Sahibeler de onun hareketlerini taklit ederek alkışladılar.

Lathe, Hanımlar gevezelik edip konuşurken şarap kadehlerini doldurma işine devam ediyormuş gibi yapıyordu ama zihninin içinde çılgınca koşturuyordu.

Bu gece mi? Bu gece Komutan Sylvan'ı mı vuracak? Buradan çıkmak zorundayız! Nanitlere tüneli bir an önce bitirmeleri için emir vermeliyim! Daha fazla bekleyemeyiz.

Elbette bu hapishanenin kaçış alarmlarını çalıştırmak anlamına gelecekti ama yapacak bir şey yoktu. Daha hızlı kazma komutu vermeden önce Ari'yle birlikte Revir'deki tünele inmeye başlamalarını bekleyecekti. Umarım Horvath muhafızları alarma geçmeden önce tünelden çıkacak şekilde zamanlama yapabilirlerdi.

Umarım.

OTUZ YEDİ

"C Hadi çabuk!" Lathe Ari'yi daha hızlı çekti, büyük bir eliyle onu kolundan tutup hücrelerine geri sürükledi. " oluyor? Neden bu kadar acelemiz var?" Ari talep etti. Büyük Kindred, diğer Kindred savaşçısıyla -gümüş gözlü olanla- yaptığı özel görüşmeden beri tedirgindi. Onun biraz yavaşlamasını diledi. Çok yorgundu ve Tapper'ın bıçağıyla onu çizdiği yer, sol kulağının hemen altı, şiddetle kaşınıyordu.

"Hücreye gittiğimizde sana söylerim," dedi Lathe. "Ama şimdilik acele edemez misin?"

"Kirpiklerin ortaya çıkmasından mı endişeleniyorsun?" Ari sordu. "Mukluk'un sistemi, Hanım'ın son gemisi de ayrılana kadar soğuk hava üflemeye başlamayacak şekilde ayarladığını söylediğini sanıyordum. Bu bize hücrene ulaşmak için bolca zaman verir."

"Evet, hücremize gidip içerideki sensörlerin bizi gece için kontrol etmesine izin vermek için yeterli bir süre," diye homurdandı Lathe. "Ama mühletimiz bitmeden önce bundan çok daha fazla yolumuz var."

"Daha gidecek çok yol var da ne demek?" Ari sordu ama tam o sırada Lathe'nin hücrelerine vardılar ve onu içeri itti.

"Pekâlâ," dedi, neredeyse içeri girdikleri anda onu kapıya doğru çekerek. "Haydi, tünelden önce tünele gitmeliyiz."

Kirpikçileri uyandırmak için soğuk hava esmeye başlar. Otuz dakika yeterli olacaktır ama zorlamamayı tercih ederim."

Hücreden çıkmaya başladı ama Ari olduğu yere çakılıp kaldı.

"Tünel mi?" Kadın anlamadan ona baktı. "Ne tüneli?" "Kahretsin, BleakHall'un altında nanitlere kazdığım *kaçış* tüneli.

Son altı güneş ayı boyunca," diye homurdandı Lathe. "Bu gece dışarı çıkıyorum ve sen de benimle geliyorsun. Ama lasher'lar seni gece yarısı atıştırmalığı yapmaktan bir şey istemeyecekleri için, soğuk hava esmeye başlamadan önce gitmeliyiz."

Ari ondan bir adım geri çekildi, kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Üzgünüm Lathe, ama ben... ben gitmiyorum." Söylediği sözlere inanamıyordu ama doğru olduklarını biliyordu. Ve onları yerine getirecek inanca sahip olmak için dua etti.

"Ne?" Lathe şok olmuş görünüyordu. "Sen neden bahsediyorsun? Eğer biri senin gerçekte ne olduğunu öğrenirse beş dakika içinde ölürsün ya da daha kötüsü olur."

Ari çenesini kaldırdı. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Tapper'dan sonra..." Ama başını salladı, bu yola giremezdi. Sertçe yutkundu. "Üzgünüm, Lathe, ama şansımı denemek zorundayım. Jak olmadan buradan ayırlamam.

-"Kardeşim olmadan gidemem."

"Kardeşin mi?" Turkuaz gözleri genişledi. "Yani kardeşin *burada*, BleakHall'da mı? Ama bunu bana hiç söylememiştin! Yine de bana pek çok şeyi anlatmadın," diye ekledi kaşlarını çatarak.

Ari mutsuzca iç çekti.

"Gerçekte kim olduğum konusunda seni kandırdığım için bana hâlâ kızgın olduğunu biliyorum ama olayları benim açımdan görmeye çalış Lathe, buraya senin için gelmedim. Ağabeyimi kurtarmak için BleakHall'a sızdım. Bizi buradan çıkarmak için bir planım bile vardı..." Yüzünü buruşturdu. "Muhtemelen bunun pek iyi gitmediğini söyleyebilirsin ama yine de Jak'ı burada çürümeye terk etmeyeceğim."

Lathe dikkati dağılmış bir şekilde elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Peki, onu da yanında getirebilirsin - nerede o?"

Ari dudağını ısırđı. "Delikte kilitli," dedi küçük bir sesle. "Ama onu çıkarabilirim, çıkarabileceğimi biliyorum," diye hızla devam etti. "Kilit mekanizmalarını kontrol eden kablolar üzerinde çalışıyordum ve neredeyse tamir ettim."

"Neredeyse düzeldi mi?" Başını iki yana salladı. "Ari, bunun nasıl işe yarayacağını anlamıyorum. Yarım saatten kısa bir süre içinde deliğ'e inip kardeşini kurtaramaz ve revire geri getiremezsen, ikiniz de lazanya yemeğ'i olacaksınız."

"O zaman kalmak zorundayım." Ari sesini sakinleştirmeye çalıştı ve sadece biraz titrediğ'inde gurur duydu. "Jak bir ay kadar sonra delikten çıkmış olacak. Eğer o kadar uzun süre dayanabilirsem..."

Lathe kabaca, "O lanet kılık değıştirmen başarısız olduğ'una göre bir gün daha dayanamazsın," dedi. "Bir dahaki sefere duş'a gittiğ'inde ne yapacaksın? Diğ'er erkeklerden kibarca bakmamalarını mı isteyeceksin?"

"Kendimi lavaboda yıkamaya devam edeceğ'im." Ari meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Böylece kimse beni kıyafetlerim olmadan göremez."

Lathe, "Bu hücrede kalmaya izin verilseydi bu iş'e yarayabilirdi," diye belirtti. "Ama sen bir emanetçi değılsin, Ari. Ben gittiğ'im anda seni genel nüfusa geri gönderirler. Ve inan bana, orada özel banyo ya da tuvalet olanakları yok."

Ari, E hücresinde gördüğ'ü kapısı olmayan açık kabinleri ve ilkel tuvaletler olarak kullanılan yuvarlak, lekeli armatürleri düşündü. Burada, BleakHall'da erkek gibi davranmak, Lathe onu koruyup kollamak ve özel hücresinde tutmak için burada olmadığ'ında çok daha zor olacaktı.

Yine de Jak'tan ayrılmak istemedi.

"Torna lütfen," diye yalvardı. "Kendini benim yerime koymaya çalış. Eğer kardeşin hâlâ hayatta olsaydı, onu burada bırakmak ister miydin? Bana onun burada, BleakHall'da öldüğ'ünü söylemiştin. Jak'ı terk edersem onun da öleceğ'inden korkuyorum."

"Allah kahretsin," diye homurdandı ve derin bir hayal kırıklığıyla iki elini saçlarında gezdirdi. Derin bir nefes aldı ve düşüncelere dalmış gibi bir an için gözlerini kapattı. Sonunda tekrar ona baktı.

"Pekala, ama şansımızı denemek zorundayız."

" değil," dedi Ari hevesle. Ona göre herhangi bir şans, hiç şans olmamasından daha iyiydi.

Torna kaşlarını çatı. "Bunu kabul önce ne kadar riske girdiğimizi duyana kadar bekle. Buraya ilk geldiğimde BleakHall'un kontrol sistemine bir geçersiz kılma yazdım - iklim sistemini bir süreliğine çalıştırmama izin veriyor."

"Gerçekten mi?" Ari bir umut dalgası hissetti.

Başını salladı. "Giderken yanımda başka Kindred tutsakları da götürebileceğimi düşündüm ve kirpiklerin onları rahatsız edip bilmiyordum. Bunu öğrenmemenin en iyisi olduğunu düşündüm."

Ari'nin kalbi çarpmaya başladı. "Yani bu, ben Jak'ı kurtarıırken kirpiklerin uyanmasını engelleyebileceğin anlamına mı geliyor? Soğuk havanın esmesini engelleyebilir misin?"

"*Sanırım* öyle." Torna sıkıntılı görünüyordu. "Geçersiz kılmayı ben yazdım ama daha önce hiç test etmedim. Çalışması için de iklim kontrol sisteminin yanında durmam ve hapisane kimliğini sürekli tarayıcıda tutmam gerekiyor." Ari'ye seviyeli bir bakış attı. "Yani kardeşini kendin almak zorunda kalacaksın. Ben seninle gelemeyeceğim."

Bir an için midesi korkuyla sıkıştı. Deliğe yaptığı yolculuklarda kirpiklerin tutulduğu birkaç kez geçmişti. Ama her seferinde gün ortasında gitmişti ve devasa canavarların uyanma ihtimali yok denecek kadar azdı. Şimdi ise genellikle günlük kış uykusunu sonlandırdıkları saatte aşağı inecek ve Jak'ı serbest bırakırken Lathe'nin soğuk havanın esmesini engelleyerek onları uyutabileceğine güvenecekti. Bunu gerçekten yapabilir miydi?

Yapmak zorundayım, dedi kendine sertçe. *Jak bunu benim için yapardı. Onu burada bırakmam. Çıkmak için bir şansımız var ve bir daha olmayacak. Bir şansımız var.*

onu almak için.

Ama büyük Kindred'in sözünü tutacağına ve soğuk havanın akmasına izin vermeyeceğine güvenebilir miydi - özellikle de ona bu kadar kızgınken?

"Yapabilirim," dedi Lathe'ye. "Ve yapacağım da. Ama bilmem gereken bir şey var: Neden en başta beni yanına almak istiyorsun? Aramızda olanlardan sonra beni burada bırakacağını düşünmüştüm."

"Beni gerçekten bu kadar az mı düşünüyorsun?" Lathe'nin gözleri turkuaz ateşiyle parladı. "Bana yalan söylediğin ve beni kandırdığın için seni burada ölüme terk edeceğimi mi sanıyorsun?"

"Bazı erkekler yapar," dedi Ari sessizce.

"Kindredlar diğer erkekler gibi değildir," diye Lathe. "Biz dişileri onurlandırırız... onlar bizi onurlandırmasa bile."

Ari bir kızgınlık dalgası hissetti.

"Özrümü kabul etmemeye kararlı görüldüğün için tekrar özür dilemeyeceğim. Ne yapmamı istiyorsun, Lathe-yere yatıp tekrar aletini emmemi mi?"

"Ben seninkini emerdim," dedi alçak ve öfkeli bir sesle. "Bunun beni nasıl hissettirdiğini biliyor musun Ari? Bunu yapmaya istekli olduğumu? Başka bir erkeğe aşık olduğumu sanıyordum, içim dışıma çıktı!"

"Seninle birlikte olmak benim de içimi dışıma çıkardı," diye parladı. "Sana doğruyu söyleyememek beni çok kötü hissettirdi. Ama sen sürekli yalancılardan ve kendilerini yanlış tanıtan insanlardan nefret ettiğinden bahsediyordun ve ben de..." Sözlerini yarıda kesti. "Korkmuştum, Lathe," diye bitirdi küçük bir sesle.

Lathe ona sabit bir bakış attı.

"Beni en çok ne rahatsız ediyor biliyor musun?" diye sordu, sesi alçak ve sertti. "Uyanma vakti geldiğinde lazerler için yapılan kulübelere inme cesaretine sahip olman, hatta onların arasına sızma cesaretine sahip olman."

Ama bana gerçekte kim olduğunu söyleyecek cesaretin yoktu."

"Özür dilerim," diye fısıldadı Ari, az önce bir daha özür dilemeyeceğini söylemiş olmasına rağmen. "Çok özür dilerim, Lathe. Keşke bunu telafi edebilseydim."

Huysuzca başını salladı.

"Boş ver şimdi bunu, gitmemiz gerek. Ama... gitmeden önce yapmam gereken bir şey var."

"Yanında getirmek istediğin bir şey var mı?" Ari hücrenin etrafına bakındı ama ranzasının altından ya da tavanın tepesine yakın küçük raftan bir şey almaya gitmedi. Bunun yerine hâlâ ona bakıyordu.

"Geçersiz kılma işlemimin başarısız olma riskini almak istemiyorum," dedi Ari'ye. "Eğer olursa, soğuk hava esmeye başlar, kirpikler uyanır ve muhtemelen ben sana ulaşamadan gitmiş olursun."

Ari bu düşünceyle ürperdi ama omuzlarını dikleştirdi. "Bu korkunç bir şey ama göze almamız gereken bir şans, değil mi?"

"Yanlış," dedi Lathe kaşlarını çatarak. "Cehennemın ağzında dolaşmana izin vermeden önce seni korumak için atabileceğim fazladan bir adım daha var." Derin bir nefes aldı. "Soyun, Ari."

"Ne?" Ari bir adım geri çekildi. "Bunun zamanı olduğunu pek sanmıyorum."

"Soyun," diye tekrarladı Lathe sabırsızca. "Kokunu kendi kokumla örtmem gerekiyor."

"Ne?" Ari bir adım daha geri çekilerek tekrarladı. "Anlamıyorum." Lathe hayal kırıklığıyla homurdandı.

"Malik'in ne dediğini duydun, kirpikler özellikle kadın kokusuna karşı duyarlıdır. Hücreme ilk taşındığında o iri olanın gelip durmasının nedeni de muhtemelen bu."

"Ah...doğru." Parlayan sarı gözleriyle devasa canavarı hatırlayan Ari ürperdi. "Ama 'kokumu örteceğim' derken ne demek istediğini anlamıyorum."

Lathe, "Kindred'ların dudaklarında ve ağızlarında koku bezleri vardır," diye açıkladı. "Ve kasıklarında," diye ekledi karanlık bir şekilde. "Ama şaftımı çıplak olarak sana sürtmek konusunda kendime güvenmiyorum."

"Sürtünmek... bana sürtmek?" Ari'nin ağzı aniden kurudu ve kalbi çarpmaya başladı.

Lathe onun yüzündeki korku ve belirsizliği görmüş olacak ki sesi biraz daha yumuşaklaştı.

"Merak etme ufaklık, sana zarar vermeyeceğim. Sadece ağzımı tenine sürteceğim ve kokumu yayacağım, böylece, Tanrıça korusun, kirpikliler uyanırsa, senin yerine benim kokumu alacaklar. Anladın mı?"

"Ben... sanırım," dedi Ari yavaşça. Ona taktığı tatlı lakap onu biraz sakinleştirmişti. "Ama nereye... beni nereye sürteceksin?"

"Kokunun en güçlü olduğu yer." Lathe ona düz bir bakış attı. "Amının tatlı kokusunu saklamam gerekiyor."

OceanofPDF.com

OTUZ SEKİZ

A Sonunda onu anlamış gibi göründü ve tulumunu çıkarmaya başladı. Lathe izlememeye çalıştı, onun gürlüğünü görmemeye çalıştı. Kıvrımları... göğüslerinin kabarıklığı... sıkı pembe meme uçları... amının yumuşak, tüysüz tümseği. Tanrım, onun kadın olduğunu daha önce nasıl bilememişti? Kılık değiştirmesi ne kadar iyi olursa olsun, kalçalarının arasından süzülen sıcak, kadınsı koku, yansıtabileceği tüm sahte hololardan daha yüksek sesle konuşuyordu.

Lathe şaftının sertleştiğini hissetti ama arzusunu bastırmaya çalıştı.

Ona kızgınım, bana yalan söyledi. Kim olduğu ve bana karşı olan hisleri hakkında yalan söyledi, tıpkı Talsa'nın yaptığı gibi beni kullandı. Ayrıca, bunu sadece iklim kontrolüm başarısız olursa diye onu korumak için yapıyorum.

Ari'ye, "Fazla zamanımız yok, o yüzden bunu hızlı yapacağım," dedi. "Ranzaya otur ve bacaklarını benim için aç."

Kızarak ve dudağını ısırarak adamın dediğini yaptı. Lathe kalçalarını ayırdığında, dış kedi dudaklarının da ayrıldığını ve tatlı pembe iç kısmının sadece bir ipucunu ortaya çıkardığını fark etmeden edemedi.

Bir an için onun kalçalarını daha da aralayıp tatlı küçük amcığını kucaklamak, dolgun dış dudaklarını ağzına almak ve inleyip adını haykırana kadar diliyle pembe kıvrımlarını keşfetmek ihtiyacıyla dolup taşı.

Ama hayır, ona zevk vermek buradaki amacı değildi. Sadece onun kokusunu kendi kokusuyla maskeleyerek onu koruması gerekiyordu.

Erotik dürtülerine karşı kendini çelikleştiren Lathe, onun önünde dizlerinin üzerine çöktü ve yüzünü pelvisine doğru eğdi.

Seksinin sıcak, tatlı, kadınsı kokusu burada daha da güçlüydü. Şaftı kalçalarının arasında zonkluyordu ve onu ısırarak, ona sahip olmak, onu tatmak için dişlerinin uzadığını ve keskinleştiğini hissedebiliyordu. Ama bu arzusunu bir kenara itti ve onun yerine yanağını kadının iç uyluklarına sürtmeye başladı.

Bu işi ne kadar çabuk hallederlerse, buradan o kadar çabuk çıkabilirlerdi.

Ari dudağını ısırdı ve büyük Kindred'ın bıyıklarının hassas uyluklarına süründüğünü hissedince nefesini tutmaya çalıştı. Tanrım, onu bu kadar yakınında görmek ona geçen gece holo-şaftını öptüğü zamanı hatırlattı. Ama... ama bu farklıydı.

O zamanlar onun bir erkek olduğuna inanmış ve onu öpmek için tüm doğal içgüdülerine karşı gelmişti. Ama şimdi onun dişi olduğunu biliyordu ve sadece onu kirpiklerden korumaya çalışıyordu.

Tüm yaptığı bu, sadece beni koruyor. Lathe, bölgesini işaretleyen bir kedi gibi yanakları ve ağzıyla iç bacaklarına sürtünürken Ari kendi kendine, *sadece kokusunu üzerime sürdüğünü söylemeye çalıştı. O sadece...*

Ve sonra yanağını doğrudan amının tepesine sürttüğünde tüm düşünceler kafasından uçup gitti.

"Oh!" diye soludu adamın çizik yanağı hassas tenine temas ettiğinde. Bu yoğun bir histi - zaten kendini inanılmaz derecede açık ve hassas hissederken neredeyse dayanamayacağı kadar fazla.

Lathe ona bakarak, "Üzgünüm," diye homurdandı. "Senin için çok mu sertti ufaklık?"

"Biraz," diye itiraf etti Ari. "Bıyıkların..."

"Evet, elbette." Başını salladı. "Bunun yerine ağzımı kullanacağım - orada daha fazla koku bezi var zaten." Bacaklarını işaret etti. "Sana ulaşabilmem için biraz daha geniş açman gerekiyor."

"Tamam... tamam," diye nefes aldı Ari. Kendini daha da savunmasız hissederek kalçalarını daha da açtı ve bunu yaparken amının da açıldığını fark edince utandı. "Ah..." Bacaklarını kapatmaya başladı ama Lathe büyük, sıcak bir elini kalçasına koyarak onu durdurdu.

"Sorun yok tatlım," diye mırıldandı. "Sana zarar vermeyeceğim." Ari dudağını ısırdı. "Vermeyeceğini biliyorum. "Sadece kendimi çok... çok *açık* hissediyorum."

"Açık olmalısın," dedi Lathe ona. "Benim de sana sürtünmeye ihtiyacım var."

"Sen...sen biliyor musun?" Ari fısıldadı. Başını salladı.

"Ne de olsa güzel kokunun kaynağı bu. Ama dediğim gibi, çabuk yapmaya çalışacağım. Şimdi benim için yayıl ufaklık ve rahatla."

Ari onun dediklerini yapmaya çalıştı ama kendini bu kadar çıplak ve savunmasız hissederken rahatlamak son derece zordu. Daha önce hiç bir erkek ona oral seks yapmamıştı. Daha önceki cinsel ilişkilerinin her ikisi de kısa, beceriksiz ilişkilerdi ve sevgililerinin hiçbiri onu yalamayı ya da tatmayı teklif etmemişti.

Kendi kendine sertçe, "*Lathe şu anda beni yalamayı ya da tadıma bakmayı teklif etmiyor ki,*" dedi. *Sadece kokumu saklıyor. O sadece...*

"Oh!" Dudaklarından yumuşak bir inilti döküldü çünkü Lathe şimdi ağzını onun tümseğine sürüyordu, duygulu dudakları Ari'nin dizlerinin bağının çözülmesine neden olacak şekilde dış amını okşuyordu.

Sonra kızın yariğinden başladı. Ama hareketleri artık farklıydı - ovmaktan çok öpmeye benziyordu. Ağzını kızın hassas tümseğinin tepesine bastırdı ve sonra yavaşça aşağı doğru inmeye başladı, sanki eksiksiz olmaya ve hafifçe açık yariğinin her parçasını kaplamaya çalışıyormuş gibi. Hayal mi görüyordu yoksa o küçük, sıkı düşmenin olduğu yerde mi oyalanıyordu?

Dış kıvrımlarının arasından çıkan klitorisini? Ari bir an için neredeyse adamın dilinin fırçasını orada hissettiğini düşündü. Ama bu doğru olamazdı, değil mi?

Torna kızın amını yukarıdan aşağıya doğru öptü ama geri çekildiğinde kaşlarını çatmıştı.

"Ne... sorun ne?" Ari nefes nefese sordu. "Bir sorun mu var?" "Korkarım öyle. Bir *numalla* gibi görünüyorsun."

"Bir ne?" Sonra Ari onun ne demek istediğini hatırladı. *Gerçekten ıslanan bir kadın. Aman Tanrım, ıslandım mı?*

Kendine baktığında, hücrenin loş ışığında am dudaklarının parladığını görmekten utandı.

"Ah Tanrıça," diye utanç içinde soludu ve kalçalarını kapatmaya çalıştı. Ama Lathe onu yakaladı -büyük elleri dizlerinin üzerindeydi- ve açık tuttu.

"Don't Ari." Sesi alçak ve sertti. "Bu çok güzel... *sen çok* güzelsin. Ne yazık ki yaptığın tüm ballar kokunu çok güçlü bir şekilde taşıyor." Başını kaldırıp ona baktı. "Yalayarak uzaklaştırmam gerekecek. Bu şekilde senin kokunu silip yerine kendi kokumu bırakabilirim."

"Eğer... eğer gerçekten ihtiyacın olduğunu düşünüyorsan," dedi Ari kızarak.

Başını salladı. "İstiyorum. Ama balın tamamına ulaşmak için am dudaklarını açmam gerekecek. Anlıyor musun, Ari?" Gözlerini onunkilerle birleştirdi. "Amını açmam ve seni tamamen yalamam gerekecek."

"Tanrıça..." diye fısıldadı. Gergin ve utangaç hissediyordu ama ona boyun eğmekten başka ne yapabilirdi ki? "Pekâlâ," dedi sonunda ona. "Ben... ben sana güveniyorum, Lathe. Eğer böyle olması gerektiğini söylüyorsan, o zaman devam et ve yap."

"O zaman benim için aç, küçüğüm," diye usulca homurdandı. "Amını açmama ve balının son damlasına kadar yalamama izin ver."

Titreyen ve inleyen Ari bacaklarını daha da ayırdı, uzun, güçlü parmaklar am dudaklarını aralayıp iç kısmını ortaya çıkarırken kendini tamamen açtı.

Büyük Kindred'a pas geçiyor.

"Tanrılar, çok güzel," diye mırıldandı kısık sesle. "Çok ıslak, *numalla*'m."

Sonra öne doğru eğildi ve kızın amını yalamaya başladı; kızın sularını yalayarak uzaklaştırırken dili iç kıvrımlarını tamamen yıkıyordu.

Adamın ılık ve ıslak dili kızın hassas ve gizli etinin üzerinde gezinirken Ari'nin nefesi kesildi ve beli büküldü. Uzun, sert vuruşlarla onu kapladı, görünüşe göre titiz olmaya ve her damlayı almaya çalışıyordu. Ancak dilinin klitorisinin hassas tomurcuğunun üzerinde sürüklendiğini her hissettiğinde, Ari'nin iç kasları sıkıştı ve vücudu onun samimi okşamasına yanıt verirken taze bir ıslaklık hissetti. Kendini durdurmaya çalışsa da, zonklayıp ağrıyana ve kasları ihtiyaçtan gerilene kadar dilinin her sert ve kapsamlı hareketinde zevkinin arttığını hissedebiliyordu.

Sonunda Lathe kaşlarını çatarak geri çekildi.

"Bu işe yaramıyor," diye homurdandı. "Seni her yalayışında daha da ıslanıyorsun."

"Ben... Elimde değil," diye fısıldadı Ari. "Bunu sadece kokunu üzerime yaymak için yaptığını biliyorum ama... ama bu çok *iyi* hissettiriyor."

"Bana da iyi geliyor ufaklık," diye mırıldandı, ona bakarak. "Amın o kadar yumuşak ve tatlı ki seni bütün gece yalayabilirim ama bunun için zamanımız yok." İçini çekti. "Sanırım seni boşaltmam gerekecek."

"Sen... ne?" Ari dudağını ısırды. "Ama neden-?"

Lathe, "Zevkiniz artmaya devam ettiği sürece, amınız bal yapmaya devam edecektir," diye açıkladı. "Ama ihtiyacını karşılayabilirsem, vücudun sakinleşmeye başlayacak ve bu kadar çok üretmeyi bırakacaktır."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Ari. "Ben sadece... Emin değilim..."

"Sadece rahatla," dedi Lathe ona. "Kokumu içine yaymak ve aynı zamanda boşalmana yardımcı olmak için parmaklarımı kullanacağım. Sonra seni dilimle temizleyeceğim ve gideceğiz."

Ari başını salladı ve vücudundaki gerginliğin bir kısmının hafiflemesine izin vermeye çalıştı. Ancak Lathe onu tekrar yalamaya başladığı anda, amının sıkıldığını ve dilinin okşamasına yeni bir ıslaklık patlamasıyla karşılık verdiğini hissetti.

"Çok tatlı, ıslak ve sulu, benim küçük *numallam*," diye mırıldandığını duydu büyük Kindred yalamalar arasında. "Tanrılar, keşke bütün gece sana zevk verebilseydim..."

Sonra ona baktı. Onun gözlerini tutarak işaret ve orta parmaklarını ağzına aldı ve iyice ıslattı. Onları geri çektiğinde Ari'ye başını salladı.

"Hazır ufaklık. Şimdi amina gireceğim - kokumu yaymak ve seni boşaltmak için seni parmaklarımla olabildiğince derinden becereceğim."

"Evet, Lathe..." Dudağını ısırarak Ari sırtını dikleştirdi ve istilasına hazır bir şekilde kendini ona açtı.

"Bu iyi, tatlım," diye yumuşakça homurdandı ve uzun, güçlü parmaklarının içine bastırdığını, kanalının sonuna ulaşana kadar onu derinden doldurduğunu hissetti. "Bu iyi, sadece bacaklarını aç ve beni içeri al."

Ari onun dediğini yaptı, ellerini iki yanındaki ince battaniyeye sokarken, Lathe kalçalarının arasına eğildi ve parmaklarıyla onun içine derinlemesine sokarken açık amını yaladı.

Ezici zevke teslim olurken kalçaları büküldü ve sırtı kavislendi. Uzun ve keskin dişlerinin zonklayan klitorisini çevrelediğini hissedebiliyordu ama Lathe bir şekilde onu ısırılmayı, ölümcül uçlarıyla tırmalamamayı bile başardı.

Ari onun demir gibi kontrolünü biraz olsun kaybetmesini diledi. Onun kendisini tekrar ısırmasını istiyordu; keskin dişlerinin etine batmasının ve özü damarlarında dolaşarak onu tekrar tekrar boşaltırken o parlak his patlamasının verdiği enfes hazzı-acıyı istiyordu...

Ama Lathe'nin onu boşaltmak için dişlerini ona geçirmesine gerek olmadığını kısa sürede anladı. Lathe onun hassas klitorisini dudaklarının arasına alıp

Dilini kızın içine soktu ve kız arzu ve ihtiyaçtan neredeyse hıçkırarak hıçkırarak ağlayana kadar uzun parmaklarıyla kızın amını doldurdu.

"Lathe...oh Tanrıça, evet, Lathe-evet!"

Her nasılsa elleri battaniyeden adamın saçlarına uzandı ve sonra adamın dilini ve parmaklarını karşılamak için yukarı doğru eğilirken çılgınca ona sarıldı... kendini tamamen adamın ona verdiği zevke teslim etti.

Geliyorum, diye düşündü. Tanrıça, çok sert geliyorum...

"Lathe," diye bağırdı kırık bir sesle. "Oh, Lathe... lütfen... evet!"

Sırtının alt kısmı ranzadan aşağı doğru eğildi ve Lathe'nin saçlarını öyle bir sıktı ki canı yanmış olmalıydı ama Lathe aldırış etmedi. Aslında Ari, Lathe'in boğazından boğuk bir onay hırıltısı geldiğini duydu, çünkü Lathe onu yakınında tutuyor, yalamaya, emmeye ve pompalamaya devam ediyor, orgazmı boyunca ona sağlam ve emin bir el ile rehberlik ediyor ve doyana kadar onu asla bırakmıyordu.

Lathe onun zevkinden olması gerekenden çok daha fazla keyif aldı.

Bunu sadece onun kokusunu örtmek için yapıyorsun, diye hatırlattı kendine. Ama küçük yumrukları saçlarını sıkıca kavradığında ve onun adını haykırdığını duyduğunda, dişlerini etine geçirip onu sahiplenmekten kendini alıkoymak için yapabileceği tek şey buydu. Daha da iyisi, onun üzerinde parmakları yerine sikini kullanmak istiyordu - onu tamamen doldurmak ve aynı zamanda ısırarak, onu kendisine bağlamak, Ari'yi geri dönülmez bir şekilde onun yapmak.

O bunu istemiyor, dedi kendi kendine kabaca. Senin onun için hissettiklerini o senin için hissetmiyor. O sadece rol yapıyordu, sadece bir rol oynuyordu.

Nedense bu, onun kendisini sorgulamasına neden olmasından daha çok acı veriyordu. "Sana aşık oluyorum," demişti ona.

Yalan söylüyordu. Ari onun duygularına karşılık verdiğini söylemişti ama şimdi her şeyde olduğu gibi bunda da numara yaptığından emindi.

Ama Ari'nin ona değer veriyormuş gibi davrandığından emin olması, kendi duygularının da sahte olduğu anlamına gelmiyordu. Diliyle onu iyice ve nazikçe temizlerken, balının geri kalanını yalayıp yutarken bile Lathe onu hâlâ istediğini, ona hâlâ değer verdiğini biliyordu.

Önemli olduğundan değil.

BleakHall'dan çıktıktan sonra kendi yollarına gideceklerdi. Ari ve kardeşi Phobos'a geri dönecek, o da Ana Gemi'ye gidecek ve kimlik etiketinde saklı küçük kayıt cihazını kullanarak topladığı tüm kanıtları sunacaktı. Muhtemelen Bayan Hellenix ve BleakHall Yönetim Kurulu'diğer Hanımlar aleyhindeki davanın hazırlanmasına yardım etmekle o kadar meşgul olacaktı ki Ari'nin yokluğunu fark etmeyecekti.

Buna gerçekten inanmıyorsun, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. O gittiğinde, kalbinde kara bir delik açacak, bunu biliyorsun.

Lathe doğrulup çenesini ve ağzını güvenilir tulumunun koluna silerken onu itti.

"İşte. Bitti," dedi, sesini kaba ve kişisel olmayan bir hale getirmeye çalışarak.

"Oh..." Ari gözlerini kırıştırdı, iri, koyu renk gözleri şaşkındı. "I..." Başını kaldırıp ona baktı. "Beni yine ısıracaksın sandım."

"Hayır," dedi Lathe kısaca. "Isırmak iyileştirmek ya da sahiplenmek içindir. Bu ikisi de değildi."

"Oh," diye tekrar fısıldadı ve tulumunu karıştırmaya başladı. "Tamam. Peki, kokum şimdi kapandı mı?"

"Mümkün olduğunca," dedi Lathe ona. "Elimden geleni yaptım - senin bir *numalla* olman bunu kolaylaştırmadı."

"Özür dilerim," diye mırıldandı Ari. "Ben... öyle olmak istememiştim."

"Özür dileme," diye mırıldandı Lathe. "O küçük yumuşak amcığının ıslanmasına engel olamazsın, Ari."

"Ben... Sanırım hayır." Yere baktı, yanakları kızarmıştı.

Tanrım, onun tuzlu-tatlı tadını hâlâ dilinde hissedebiliyordu; o kadar lezzetliydi ki. Aniden onu kollarına alıp öpmek, kendi gizli tadını onunla paylaşmak için bir dürtü duydu. Ama bu dürtüyü hemen bastırdı ve kendini ondan uzaklaşmaya zorladı.

"Gitme vakti geldi," dedi ona. "Zamanı geçti. Acele et, tulumunu giy. Hapishanenin birinci katındaki iklim kontrollerine inmemiz gerekiyor."

"Pekâlâ." Ari ayağa kalktı, hâlâ biraz sersemlemiş görünüyordu ve bol, hapishane tulumunu giymeye çabaladı.

Kaba turuncu ve mavi kumaşın altındaki kıvrımlarını gören Lathe, onun erkek olduğunu nasıl düşünebildiğini bir kez daha merak etti. Banyo havlusunun altında göğüslerini gördüğünü sandığını hatırladı... ve sahte holo-şaftın bir anlık görüntüsünün fikrini nasıl değiştirdiğini ve bir şeyler gördüğünü düşünmesine neden olduğunu.

Bir daha hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi olduğu gibi kabul etmeyeceğim, diye kendi kendine yemin etti. Ve kadınların nadiren göründükleri gibi olduklarını asla unutmayacağım.

Kız giyinir giyinmez, "," dedi. "Hadi gidelim."

Ari ranzadan atladı ve onu BleakHall'un karanlığına kadar takip etti.

OceanofPDF.com

OTUZ DOKUZ

T Koridorlar ve merdivenler karanlıktı ama soğuk değildi -en azından henüz değil. Sessizce ilerlerken, Ari hâlâ otuz dakikalık sürenin içinde olduklarını tahmin ediyordu. Ne kadar kaldığını merak ediyordu - büyük Kindred arasında ne kadar zaman geçirmişti, yalayıp ve

Onu öpüp kokusuyla kaplamak mı?

Bunu düşünmeyi bırak, diye emretti kendine. Hiçbir anlamı yoktu. Lathe senin ne kadar yalancı olduğunu bildiği için artık seni umursamıyor!

Ama ona olan öfkesine rağmen, ona karşı sert davranmamıştı. Aslında, nazik ve tatlı davranmış, onu orgazma ulaştırmış ve hala bir şekilde kalçalarının arasında hissedebildiği sıcak bir dille balını yalamıştı.

Unut gitsin, dedi kendi kendine öfkeyle. Planlanan gereken şey Jak'ı bu delikten nasıl çıkaracağını.

Lathe'ye, kardeşinin hücre kapısını açmak için kablo tesisatını bitirmenin yeterli olduğunu söylerken pek de dürüst davranmamıştı. Ayrıca kapının mandalına hâlâ takılı olan kalın, yüksek yoğunluklu asma kilit meselesi de vardı.

Ama kilidi nasıl açacağımı biliyorum, keşke-

"İşte geldik." Lathe'nin derin sesi düşünce zincirini kırdı ve merdivenlerden inip Revir kapısının önünde durduklarını fark etti. Bir tarafta ışıklı bir bilgisayar arayüzü vardı.

gardiyanların istasyonunun dışından erişilebiliyordu. bir önemi yoktu; arayüz kalın bir plastik camla kaplıydı, bu yüzden mahkumlar etrafındaki güvenlik kalkanını kıramamışlardı. Kırabilseler bile, en zeki bilgisayar korsanının bile sisteme girmesinin imkansız olması gerekiyordu.

Ama Lathe içeri girmenin bir yolunu bulmuş gibi görünüyordu.

Revire giderek, yıpranmış müteveli tabletlerinden biriyle geri döndü. Bir dizi komut yazdıktan sonra kaşlarını çatı.

"Buraya tam zamanında geldik, soğuk hava yaklaşık iki dakika içinde esmeye başlayacak." Biraz daha dokundu. "İşte, klima açılmadan önce kimliğimi tarayacak şekilde ayarladım. Künyem görüş alanında olacak şekilde arayüzün önünde durduğum sürece, taramaya devam edecek ve asla kendini açmayacak... Umarım, en azından." Yüzü asık görünüyordu.

"Teşekkür ," dedi Ari. "Gidip Jak'ı alacağım ve hemen döneceğim. Sadece... sadece beni bekle, tamam mı?"

"Sen dönene kadar buradan ayrılmayacağım," diye söz verdi Lathe ve sözünü tutacağını biliyordu.

"Teşekkür ederim Lathe," dedi tekrar, elini onun koluna koymaya cesaret ederek. "Yaptığım şeyden sonra... yardımını hak etmediğimi biliyorum ama-"

Ari'nin sözlerini keserek eğildi ve sıcak, soluksuz bir öpücükle ağzını aldı. Geri çekildiğinde Ari'nin gözlerine baktı, turkuaz bakışları sıkıntılı ve yoğun.

"Sadece bana geri dön, küçüğüm," diye hırladı kısık sesle. "Seni kirpikçilerin inine tek göndermekten hoşlanmıyorum. Dikkatli ol, çabuk ol ve canlı dön."

"Ben... Ben yapacağım," diye nefes nefese söz verdi Ari. Onu hâlâ önemsiyor olabilir miydi? Öfkesinin altında hâlâ bir şeyler hissediyor olabilir miydi? Ama şu anda bunu düşünecek zamanı yoktu. Jak'ı alıp buradan gitmesi gerekiyordu.

"Şimdi geçersiz kılma işlemi başlatıyorum." Torna, klima kontrol arayüzüne döndü ve hapisane kimlik etiketinin tam olarak görülebileceği şekilde kayarak

sensör. "Git," dedi omzunun üzerinden konuşarak. "Acele et, Ari-Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum."

Seni seviyorum kelimeleri dilinin ucuna kadar geldi ama Ari onları tekrar yuttu. Öpücük olsun ya da olmasın, büyük Kindred'ın şu anda bunu duymak istemediğinden emindi.

"Yakında döneceğim," dedi onun yerine. Sonra döndü ve koşmaya başladı. Jak'ı dışarı çıkarmak ve zamanında geri dönmek bir yarış olacaktı; ya kazanacağı ya da koşarken öleceği bir yarış.

OceanofPDF.com

KIRK

I *Stubbins'in alet kutusundaki meşaleye ihtiyacım var,* dedi Ari koşarken kendi kendine. Kabloları tamir etmek kolay olacaktı ama Jak'ın hücre kapısını açmak için

açmak için, onu içeride tutan devasa asma kilidi de kesmesi gerekecekti. Baharat Lordları'nın alet kutusunda gördüğü kaynak makinesi de bunu yapmanın aklına gelen tek yoluydu.

Asıl soru, ona nasıl ulaşabileceğiydi.

Ari'nin hiçbir fikri yoktu ama hapishanenin karanlık koridorlarında hafifçe koşarken bir dua gönderdi.

Lütfen, Merhamet Tanrıçası, yapmaya geldiğim şeyi yapmama yardım et. Kardeşimi kurtarmama ve ikimizi de buradan canlı çıkarmama yardım et!

Cevap gelmedi ama sıcak bir güven dalgası hissetti ve hızlandı. Kısa süre sonra kendini Stubbins'in her gün mahkeme düzenlediği merdiven boşluğunun altında buldu.

Soluk kırmızı alet kutusu, Stubbins'in hiç şüphesiz bıraktığı katlanır masanın tam ortasında duruyordu. Ari'ye sık sık onu saklamaya ya da kilitlemeye gerek olmadığını, çünkü kendi DNA'sını onlara yardım etmek için katmadığı sürece kimsenin içindeki aletlere dokunamayacağını söylerdi.

Ari bir an için onun başparmağını yalayıp bir çekicin, İngiliz anahtarının ya da kutudaki diğer yüzlerce aletten herhangi birinin ucuna bastırıldığını ve sonra ona uzattığını görebildi.

Büyük alet kutusunu açıp içine bakarken *onun DNA'sı* diye düşündü. *Meşaleyi aktive etmek için onun DNA'sına ihtiyacım var yoksa büyük bir şoktan başka bir şey yaşamayacağım. Lütfen Tanrıça, bir yol bulmama yardım et.*

El feneri üst bölmede küstah bir tavırla duruyordu.

Cesaretin varsa dokun bana, der gibiydi. Ama Stubbins olmadan beni asla elde edemezsin.

Ari çılgınca etrafı aradı ama ona yardım edecek hiçbir şey yoktu. Feneri almanın hiçbir yolu yoktu. Tam kutuya uzanmak üzereydi ki, belki Baharat Lordları patronunun DNA'sının küçük bir parçasının hâlâ dokunmatik düğmeye yapışmış olabileceğini umuyordu ki bir ses duydu.

"Tekrar bak kızım. İhtiyacın olan şeyi ara."

Ari sıçradı ve etrafına bakındı ama orada kimse yoktu - merdiven boşluğunun altında yalnızdı. Onunla kim konuşmuştu? Ses sıcak, güçlü ve en tuhafı *da kadınsıydı*. Ama BleakHall'daki tek kadın oydu, yani kim-?

Tam o anda gözleri katlanır masanın üstünü tekrar taradı ve daha önce orada olmadığından *emin* olduğu bir şey gördü - kalbinin göğsünde fırlamasına neden olan bir şey.

Küçük metal bir kül tablasında yanmış, çiğnenmiş bir çubuk vardı ve ucu hâlâ hafif nemli görünüyordu.

Tam da ihtiyacı olan şey.

Bu nasıl mümkün olabilir? Ari merak etti. Stubbins'in tam da bu nedenle her günün sonunda, aletlerine ulaşmak için DNA'sını kullanamamaları diye, her zaman nikotin çubuklarının koçanlarını yanına almaya ve tuvalete atıp sifonu çekmeye son derece dikkat ettiğini biliyordu. Yine de bir tanesi buradaydı, sanki Ari'yi bekliyormuş gibi.

Daha önce burada olmadığını bildiğim halde, dedi Ari kendi kendine. *Sanki aniden ortaya çıkmış gibi.*

Yine de, oraya nasıl gelmiş olursa olsun, şimdi ona sahip olduğu için çok mutluydu.

Kararmış sapı baş ve işaret parmakları arasında cımbızlayarak aldı ve üzerinde meşaleyi çalıştırmaya yetecek kadar Stubbins'in tükürüğü kalmış olması için sessiz bir dua etti. Eğer yoksa, kardeşini kurtarmak için başka bir yol bulması gerekecekti.

Nefesini tutarak, sapın çiğnenmiş ucunu meşalenin dibine bastırdı. Hiçbir şey olmadı.

Kendi DNA'nı ekleyene kadar hiçbir şey olmaması gerekiyordu, diye hatırlattı Ari kendine endişeyle.

Başparmağını yalayarak fenerin altındaki küçük siyah düğmeye bastı ve kendi DNA'sını da ekledi. Kalbinin sıkışmaya başladığı bir anlık duraklama oldu... sonra meşalenin sapı kırmızıdan maviye döndü, bu da aletin kendisine tahsis edildiğini gösteriyordu.

Evet! Evet! Ari muzaffer bir şekilde meşaleyi aldı. Başka ne yapacaktı? Hâlâ küçük lokma anahtarı ve tornavidası vardı ama belki de daha büyük bir silaha ihtiyacı olacaktı? Olmamasını umuyordu ama hazırlıklı olmak en iyisiydi.

Bulabildiği en büyük İngiliz anahtarını buldu - ön kolu kadar uzun ve inanılmaz derecede ağırdı - onu etkinleştirmek için nico-stub'ı kullandı ve onu da yakaladı. Sonra gitme vakti geldi ve Ari ağır aletleri taşıırken olabildiğince hızlı koştu.

Jak, işte geliyorum!

Torna, revirin hemen dışındaki loş koridorda sabırsızlıkla duruyor, kimlik kartını iklim kontrol sisteminin görüş penceresinin görüş alanında tutmaya dikkat ediyordu. Kırılmaz plastik camın arkasında küçük kırmızı bir daire dönüp duruyor ve sistemin tarama yaptığını gösteriyordu... tarama... tarama. Lathe sadece Ari'nin geri dönmesine yetecek kadar uzun süre programladığı döngüde kalmasını umuyordu.

Onu öpmemeliydim... ve yalnız gitmesine izin vermemeliydim!

Ama başka ne seçeneği vardı ki? Geçersiz kılma, kendisinininki dışında hiçbir kimlik etiketi için çalışmazdı ve etiket ameliyatla derisine yerleştirildiği için onu çıkarmak mümkün değildi. En azından şu anda. Tek yapması gereken, Ari'nin kardeşini alıp güvenli bir yere dönmesine yetecek kadar uzun sürmesi için dua edip umut etmektir.

Benimle tek başına gelmesi için ısrar etmeliydim - her zaman geri dönebilir ve kardeşini daha sonra alabilirdik.

Ama bu hiçbir şekilde kesin değildi. Öyle olsa bile, Ari'nin neden kardeşini geride bırakmak istemediğini anlıyordu. Kendisi de benzer bir durumda olsaydı Thonolan'ı terk etmezdi.

Ah Thonolan... küçük kardeşim, diye düşündü, içinde aniden yükselen kederle. Keşke seni kurtarabilseydim. Keşke intikamını alabilseydim.

Burayı yöneten Yonnitleri mahkemeye vermek ve muhtemelen hapishaneyi kapatmak ya da yönetimini değiştirmek iyi ve değerli bir görevdi ama Lathe'nin arzuladığı intikam bu değildi. Kardeşini öldüren kişiyi öldürmek istiyordu; onu kendi elleri ve dişleriyle öldürmek istiyordu. Ne yazık ki, BleakHall'a geldikten sonra bile Thonolan'a tam olarak ne olduğunu asla öğrenememişti. Kardeşi bir sabah hücresinde ölü bulunmuş ve cesedi kimse sahiplenemeden yakılmıştı.

En azından resmi BleakHall raporunun söylediği buydu -Lathe'in şüpheleri vardı.

Kardeşinin cesedini bile göremediği düşüncesi ona işkence ediyordu. Hiçbir zaman gerçekten veda etme şansına sahip olmadığını hissetti. Ve o...

Sağ tarafındaki gölgelerden gelen yumuşak bir ses kulağına çarptı. Torna başını çevirdi ve dikkatle sesin kaynağını aradı. Ari dönmüş ? O-

"Merhaba Sıhhiye," dedi alçak ve tıslayan bir ses. "Prizzon'un ana bölümünde ne yapıyorsun? Sen ve küçük arkadaşının şimdiye kadar zzell'inize dönmüş olacağınızı sanıyordum."

Ari derin bir nefes aldı ve kirpiklerin tutulduğu tünele adım attı. Buradan daha önce birkaç kez geçmişti ama her gündüz vakti, devasa, pullu yaratıklar uykudayken. Şimdi gece vaktiydi ve

-

*Ve onlar **hâlâ** uyuyor, dedi Ari kendine kararlılıkla. Her şey yoluna girecek. Lathe soğuk havanın esip onları uyandırmasını engelleyecek. Ve bir şekilde bile, Lathe'nin kokusuyla korunuyorsun. Her şey yoluna girecek. O yüzden deliğe inin ve Jak'ı serbest bırakın.*

Olabildiğince hızlı ve sessiz yürüyordu, daha önce tünelden geçtiği için kendine güveni artmıştı. Ama çok geçmeden bu sefer deliğe yaptığı diğer yolculuklar gibi olmadığını fark etti.

Etrafında kıpırdanmalar duyabiliyordu - pulların pullar üzerinde kayması, uyanmak üzere olan hayvanların huzursuz hareketleri.

Ama burası hâlâ sıcak, diye düşündü umutsuzca, adımlarını hızlandırırken bile. En azından deliğin içinde görüldüğü kadar sıcaktı. Dürüst olmak gerekirse, o kadar da sıcak değildi. Belki de lasher'lar vücutları uyanma vaktinin geldiğini bildiği için kıpırdanıyorlardı?

Belki de sadece açtırlar, diye fısıldadı kafasının içindeki uğursuz bir ses. Ari ürperdi ve onu dinlememeye çalıştı.

Lathe'nin kokusuyla korunduğumu kendine hatırlattı. Ondan korkuyorlar, o halde benden de korkmalılar, değil mi? Ya da en azından, bu devasa yaratıkların ondan uzak durmasını sağlamalı.

Umut etti.

Sonunda tünelin sonuna ulaştı ve deliğin loş ışığına çıktı. Kardeşinin hücreğine giderek parmak uçlarında durdu ve parmaklıkların arasından cesaret edebildiği kadar yüksek sesle fısıldadı.

"Jak? Jak! Jak! Hadi uyan!"

Cevabı yüksek sesli bir horlama ve Jak'ın huzursuzca dönme sesiydi. Ari kendi kendine sessizce küfretti. Kardeşi her zaman mışıl mışıl uyurdu.

"Jak!" diye tısladı yine. Eğilerek yerde birkaç küçük taş buldu ve onu vurmak umuduyla hücresinin parmaklıklarına doğru fırlattı. "Jak, hadi!"

Sonunda onun uyandığını duydu ve uzun bir süre sonra uykulu yüzü parmaklıkların arasında belirdi.

"Ari? Gecenin bir yarısı burada ne yapıyorsun?" Gözlerini kırıştırdı. "Gecenin bir yarısı, değil mi?" Kaşlarını çatı. "Ama olamaz, neden soğuk değil?"

"Gecenin bir yarısı ama Lathe-Medic- klima kontrol sisteminin üflemesini engelliyor."

Konuşurken gri elektrik panosuna doğru ilerliyor ve aletlerini çıkarıyordu. Bir süredir kapı kilitleri için kablo tesisatı üzerinde çalışıyordu - hala bağlanmamış sadece küçük bir kablo vardı ama onu saklıyordu, delikteki işi mümkün olduğunca Jak'ı görebilmek için en sona bırakmaya çalışıyordu.

Şimdi Ari kabloyu bağladı ve tüm hücre kapılarındaki otomatik kilitleme mekanizmasının önce kilitleyip sonra açıp tekrar kilitleyerek dönmesini memnuniyetle dinledi. Kabloyu bir kez daha oynattı ve kapıların kilidi açıldı. Şimdi tek yapması gereken kapının dış tarafındaki ağır hizmet tipi asma kilidi kesmekti ve Jak özgür olacaktı.

Döndüğünde kardeşi hâlâ hücresinin parmaklıkları arasından baykuş gibi ona bakıyordu.

"Ari, sen neden bahsediyorsun? Medic soğuk havanın esmesini nasıl ? Neler oluyor?"

"Bu gece buradan çıkıyoruz ama acele etmeliyiz," dedi Ari ona, meşaleyi hazırlayıp koruyucu gözlükleri takarken

ona bağlı olan. "Bir dakika geride dur ve bakma Jak. Hücresinin kilidini kesmem gerekiyor ve sonra buradan çıkacağız."

"İzzaid, burada ne yapıyorsun?" Mukluk ışığa çıkarak talepte bulundu. Bir elinde ağrı kesici vardı ve sabırsızca pullu avucuna vuruyordu.

Lathe dondu kaldı. *Ne yaparsam yapayım, beni hareket ettirmesine izin veremem! Klima kontrolü hapishane kimliğimi taramayı durdurursa, soğuk hava esmeye başlar. Burada kalmalıyım.*

"Medic? Sana bir soru sordum!" Horvath muhafızlarının başı her geçen an daha da telaşlanıyordu.

"Revirde bir şey unuttum," dedi Lathe, sanki ışıklar söndükten sonra hapishanenin ait olmadığı bir bölümünde hücresinin dışında olmak olağan dışı bir şeymiş gibi sıkılmış ve ilgisiz görünmeye çalışarak. "Ben de onu almaya geldim."

Mukluk'un kesik sarı gözleri kısıldı ve çatallı dili kamaştı. "Yalancı! Sen bir şeylerin peşindesin. Bunu biliyorum!"

Acı çubuğuyla Lathe'nin sırtına vurdu ve tam böbreklerine acı verici bir şok verdi.

Torna şaşkınlık ve acıyla kükredi ve elektrik akımı vücudundan geçerken kaskatı kesildi.

Tanrım... acı! Sanki bir at sırtına tekme atmış gibiydi.
Bir.

Ama hareket etmemeliydi. Bir saniyeliğine bile arkasını dönerse, klima kontrol sistemi döngüsünü tamamlayacak ve kirpikleri uyandırmak için soğuk hava üflemeğe başlayacaktı. Kıpırdamamalıydı! Acıya rağmen bir şekilde ayaklarını tutmayı başardı ve sonunda Mukluk dürtmeyi çıkardı.

"Burada neler oluyor? Neden hareket etmiyorsunuz?" Horvath'ın sesi hem kızgın hem de şaşkıncı.

Lathe'nin söyleyebileceği hiçbir şey yoktu, bu yüzden ağzını kapalı tuttu. Sınırları hâlâ acıdan şarkı söylüyordu ve dizleri yüksek voltajdan dolayı güçsüz hissediyordu. *Acele et, Ari!* diye düşündü umutsuzca. *Buna daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum.*

"Anzzer me! Ne yapıyorsun burada?"

Mukluk onu tekrar şok etti... ve tekrar.

Lathe'nin çenesi kapandı ve kasları kaskatı kesildi, yükler içinden geçerken vücudu kasıldı ve zorlukla nefes alabileceği kadar büyük bir acıya neden oldu.

"Nasıl hâlâ dayanabiliyorsun? Daha önce hiçbir erkeğin bu kadar çok acı çektiğini görmemiştim," diye tısladı Mukluk acı çubuğunu üçüncü kez geri çekerken. "Dişleri olan diğer erkekten beri."

"Ne?" Lathe başını sağa çevirerek Horvath'ın pullu yüzüne baktı. "*Ne* dedin sen?" diye sordu.

"Demek şimdi zzpeak konuşuyorsun?" Mukluk'un çatallı dili sarı gözbebeklerinden birini kaydırmak için yukarı kalktı.

"Evet, çok iyi konuşuyorum," diye hırladı Lathe. "Hangi erkekten bahsettiğini söyle bana! Bana benziyordu ama sarı saçlı ve soluk mavi gözlü müydü?"

Mukluk omuz silkti, pullu omuzları yuvarlandı.

"Siz insansıların hepsi bana aynı görünüyor. Tek bildiğim onun da senin gibi dişleri olduğu. Diğer mahkûmları isyan ettirmeye, ayaklandırmaya çalışıyordu."

Kulağa Thonolan gibi geliyordu. Küçük kardeşi her zaman bir idealist olmuştu. BleakHall'daki haksız muameleyi protesto eder, diğer mahkûmların da onun yanında yer almasını sağlamaya çalışırdı. Karizmatik de biriydi -Lathe'in iddiasına göre diğer mahkûmların önemli bir kısmını kendi etrafında toplanmaya ikna edebilirdi, bu da onu Horvath gardiyanları ve özellikle Mukluk için bir tehdit haline getirebilirdi.

"Ona ne oldu?" diye sordu, kıpırdamadan duruyordu ama başını çevirerek iri Horvath'ın gözlerinin içine baktı. "Adı Thonolan'dı, ona ne yaptınız?"

"Ah yezz, *Thonolan*," diye düşündü Mukluk, diğer göz küresini yalayarak. "Yezz, bu *wazz hizz* adı."

"Ona ne yaptın?" Lathe yine ısrar etti. "Seni piç, söyle bana!"

Mukluk omuz silkti.

"O belaya neden oluyordu. Zzo onu öldürdüm, aynı şekilde *seni de öldüreceğim*."

Acı çubuğunun ucunu doğrudan Lathe'nin kürek kemiklerinin arasına yerleştirdi ve tam güçle çalıştırdı.

Lathe nefesini tuttu ve göğsünü sıktı. Sanki dev bir el uzanıp kalbini yakalamış ve pompalayamasın diye sıkarak daraltmış gibiydi... Ciğerleri genişleyemeyecek hale gelene kadar sıktı.

Nefes alamıyorum... diye düşündü *Kalp... yapamıyor...*

Sonra her şey karardı ve yere yığıldı.

OceanofPDF.com

KIRK BİR

Ari, Jak'ın kapısının kilidini açtığı anda ayak bileklerinin etrafında dönen ilk soğuk hava dalgasını hissetti.

Tanrıça hayır, neler oluyor? Lathe beklemekten yoruldu ve bizi burada bırakmaya mı karar verdi? Yoksa geçersiz kılma işlemi başarısız mı oldu?

Ama şu anda bunun için endişelenecek zamanı yoktu. Jak'ın kilidini yarılamıştı ve kaynak torcunun mavi sıcak alevi sert, yüksek yoğunluklu metali yavaş ama emin adımlarla keserken işine konsantre olmaya çalışıyordu.

Odaklan Ari-odaklan... sadece bitir şu işi, dedi kendi kendine. Ama izlendiğini hissetmeseydi konsantre olması daha kolay olurdu. Kürek kemiklerinin arasında bir kaşıntı hissi vardı ve zihninde bir resim belirmeye başladı - büyük, sarı gözlerin görüntüsü... *aç gözler...* tünelin ağzından ona bakıyor, bir sonraki adımda ne yapacağını görmek için bekliyorlardı.

Kürek kemiklerinin arası da kaşınan tek yer değildi. Boynunun yan tarafında, sol kulağının hemen altında, Tapper'ın bıçağının daha önce mutfakta onu yaraladığı küçük nokta da şiddetle kaşınıyordu. Ari dalgın bir şekilde bir eliyle o noktayı kaşımaya çalışırken diğer eliyle kesmeye devam etti ve bunu yaparken el fenerini sabit tuttu.

Ama kaşınan yeri kaşındığında acı içinde haykırdı ve neredeyse meşaleyi düşürüyordu. Bıçağın onu dürttüğü yer inanılmaz derecede hassas ve acılıydı - neredeyse bir şekilde enfeksiyon kapmış gibiydi.

Ari elini çekti ve parmaklarına baktı; kanlıydılar ve boynunun yanından aşağıya sıcak ve ıslak bir şeyin aktığını hissedebiliyordu.

Aman Tanrım, diye düşündü uyuşukça. Taze kan. Bu hiç iyi değil, hem de hiç iyi değil.

"Ari? Ari!" Jak'ın yukarıdaki parmaklıklardan gelen sesi korkudan boğuklaşmıştı. "Ari, dikkat et, kirpikler uyanıyor ve bir tanesi tam arkanda!"

Ari arkasından bir hırıltı duydu, ardından da aç bir hırıltı. Jak'ın hücreesindeki asma kilit sonunda yerinden çıkıp metalik bir *gümbürtüyle* düştüğünde, kendisinden bir metre ötede duran sarı gözlü devasa bir lazeri görmek için döndü.

Devasa bir canavardı; kafası onunki kadar yüksekti ama iki yerine dört ayak üzerinde duruyordu. Yoksa öyle miydi?

Biraz kımıldayıp devasa omuzları delikten çıkışı kapatınca, Ari kalçalarına bir göz attı ve ön yarısını kaplayan kısa siyah kürkün yerini, lazerin arka yarısında eli kadar geniş, parıldayan yanardöner pullara bıraktığını şaşkınlıkla gördü. Ön tarafındaki gibi uzun, jilet gibi keskin pençelere sahip pençeler yerine, gövdesi ucunda çivili bir uç bulunan kalın, kaslı bir kuyruk sarmalıyla son buluyordu.

Mitolojiden fırlamış bir şeye benziyor, diye düşündü Ari merakla. Yarı kedi, yarı yılan. Böyle bir şey nasıl var olabilir ki?

Ama vardı. Lasher ona doğru bir adım daha attı, pullu ve kaslı sırtını metal zeminde sürüklerken kuru yaprakların hışırtısına benzer bir ses çıkardı. Havayı kokladı, kokladığı şeyden hoşlanmadığından emin değilmiş gibi ağzını buruşturdu.

Peki ne kokuyor? Ari çılgınca düşündü. Kısmen Lathe'nin kokusu üzerimde.

-Orası kesin. Kokusu muhtemelen beni terk etmesi için yeterli olacaktır.

Kan olmasa tek başına.

Kan. Artık kanın boynundan aşağı serbestçe süzüldüğünü hissedebiliyordu. Akışı durdurmak umuduyla bir elini kulağının hemen altına bastırdı ama kendi dokunuşunun baskısı o kadar acı vericiydi ki dayanamadı.

"Ah!" İçgüdüsel olarak elini çekti ve kirli metal zemine kan damlacıkları saçıldı.

"Ari?" Arkasından gelen Jak'ın sesi panik içindeydi. "Ari, ne yapıyorsun? Bu lanet şeylerin kan kokusundan etkilendiğini bilmiyor musun?"

"Bunu bilerek yapmadım," diye tersledi Ari. "Kulağımın altını kaşıyana kadar yaralandığımı bilmiyordum. Özür dilerim."

"Medic'in, kirpikçilerin uykuda kalması için soğuk havanın esmesini engellemesi gerektiğini sanıyordum!" Jak hırladı.

"Deniyor olması gerekiyordu," Ari konuşurken gözlerini lazerden ayırmadı. "Ama geçersiz kılma işleminin başarısız olabileceğini söyledi. Olan şey bu olmalı."

Yine de olanın bu olduğunu umuyordu. Lathe'nin onsuz gitmeye karar vermemiş olmasını umuyordu. Bunu yapmazdı... değil mi?

Ari emin değildi.

Leşçi damlacıklardan birini kokladı ve uzun, siyah diliyle yalayıp yuttu. Sonra boğazından guruldayan bir ses çıkardı -*açlık* sesi, diye düşündü Ari- ve ona doğru bir adım daha attı.

Tanrım, daha da kötüleştirdim, diye düşündü uyuşukça. *Çok daha kötü.* Yerdeki havalandırma deliklerinden gelen soğuk hava ayaklarını ve bileklerini donduruyordu ama o bunun farkına bile varmıyordu. Bacakları pudingden yapılmış gibi hissediyordu ve kalbi kulaklarında o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki kendi düşüncesini duymakta zorlanıyordu. Lathe'nin hücreğine girmeye çalışan kişinin, onu takip eden bu lazer olup olmadığını merak etti.

"Ari, hücrenin kapısını açacağım ve sen de içeri gireceksin." Jak'ın sesi yumuşak ama yoğundu. "Hücre kapıları dışa doğru açılıyor, o şey sana ulaşamaz.

burada benimle."

"Peki sonra ne olacak?" Ari titrek bir sesle sordu. "Hücrede ikimiz birlikte kapana mı kısılacğıız? Hayır Jak, bunu aşmak zorundayız. Çıkmak zorundayız yoksa gitmek için çok geç olana kadar burada sıkışıp kalacağız!"

"O zaman savaşmana yardım etmek için geliyorum," dedi, sesi sabit ve alçaktı.

"Hayır, sadece kendini öldürteceksin," dedi Ari sertçe. "Benim silahlarım var." El fenerini havaya kaldırdı ve alet kemerini işaret etti. "Ama onlara dokunamazsın çünkü bana tahsis edildiler. Hücrede kal Jak."

"Ama-" diye
başladı. "Bırak
yardım edeyim."

Yeni ses, dikkatini bir anlığına canavarca katilden uzaklaştırdı. Gözlerini sağa çeviren Ari, Canavar'ın yüzünü hücresinin parmaklıklarına dayamış bir şekilde durduğunu gördü.

"Onlarla savaşmana yardım etmeme izin ver... ve beni de yanında götür," dedi ısrarla. Uyumsuz gözleri loş ışıktaki altın ve yeşil renkte parlıyordu. "Hücredeki kilidi aç," diye ısrar etti Ari. "Sana yardım edebilirim."

"Onu dinleme, Ari!" Jak haykırdı. "O lanet olası bir katil ve sosyopat - sadece kendini düşünüyor."

"Bir mahkûm ve katil olabilirim ama benim de bir onur anlayışım var küçük kız." Canavar'ın sesi alçak ve ciddiydi ve ciddi bir şekilde Ari'ye baktı. "Beni dışarı çıkarırsan bir Kindred olarak sana yemin ederim ki ya savaşarak çıkmaya yardım ederim ya da bu uğurda ölürüm."

Ari ona daha baktı, gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Sen... sen bir Kindred misin? Ama melez olduğunu söylediğini sanıyordum."

"Ben bir melezim - yarı Canavar Soyu ve yarı Kan Soyu. Adım ve dişlerim bu şekilde ortaya çıktı." Sırtarak Lathe'ninkilerden daha kısa ama daha az ölümcül olmayan dişlerini gösterdi.

"Ari, onu dinleme," diye ısrar etti Jak ama Ari iri mahkûma bakıyordu, kalbi kaburgalarına çarpıyordu. O hatırlıyordu.

Lathe'nin ona anlattığı her şeyi... Kindred'ların kadınlara nasıl saygı duyduklarını ve onları nasıl onurlandırdıklarını... verdikleri sözleri nasıl tuttuklarını.

Risk alıp Canavar'ı serbest bırakmalı mıydı? "Ari, et!" Jak'ın nefesi kesildi. "Bu-"

Tam o sırada, kükreyen bir hırıltıyla, lasher ona saldırdı.

"Zzo, şu dişleri olan diğer erkek... senin için bir şey ifade ediyor muydu?"

Lathe gözlerini açtığında Mukluk'un tepesinde dikildiğini gördü, acı verici aleti öldürücü darbeyi indirmeye hazırdı. Sırt üstü yattığı için Lathe darbenin nereye geleceğini tahmin edebiliyordu. Vücudu cezalandırıcı elektrik sarsıntılarına daha fazla dayanamadı. Sonuncusu kalbini neredeyse durdurmuştu - hala göğsünde doğal ritmini bulmaya çalışıyormuş gibi dengesiz bir şekilde hıçkırdığını hissedebiliyordu.

Sadece bir sarsıntı daha yetecek, diye düşündü Lathe. Eğer o şeyi göğsüme bastırır ve beni orada şok ederse, kalbim bu sefer tamamen duracak. Acaba Thonolan'ı da bu şekilde mi öldürdü?

Bu düşünce, içinden Horvath'ın ağrı kesicisinden gelen sarsıntılar kadar güçlü bir öfke dalgası geçirdi. Sonra yanaklarında soğuk bir hava girdabı hissetti ve aklına yeni bir düşünce geldi.

Soğuk hava... bu iyi değil. Neden? Önemli bir şey... unuttuğum bir şey...

"Kendi iyiliğin için fazla zekisin, Medic. Klima kontrolünü bozmayı ve geciktirmeyi nasıl başardın bilmiyorum," diye tısladı Mukluk, çatallı dili kırbaçlanıyordu. "Ama bunun için deliğe gideceksin."

"Şu... delik mi?" Torna kaşlarını çatı. *Delik hakkında bir şeyler vardı. O mu?*

Horvath muhafızı öfkeyle tısladı.

"Yezz-delik. *Eğer* merhametli hissedersen. Ama şimdi seni öldürebileceğimi düşünüyorum."

Horvath'ın tıslayan sözleri, karmakarışık hafızasının sağlayamadığı şeyleri geri getirdi ve Lathe ani bir dehşet patlaması hissetti.

Delik! İklim kontrolü... soğuk hava, kirpikleri uyandıracak- Ari! O aşağıda, delikte, inlerinin ortasında ve onu koruyacak tek şey benim kokum!

Bu işten canlı çıkmak zorundaydı; sadece kardeşinin intikamını almak için değil, sevdiği dişiye kurtarmak için de - dişi onu sevmese bile.

"Beni öldürürseniz sisteminizi nasıl hacklediğimi asla öğrenemezsiniz," dedi sesini sabit tutmaya çalışarak. "Ya BleakHall'un sistemine yerleştirdiğim alarm her gece aynı saatte devreye girecek şekilde ayarlanmışsa? Ya *rastgele* bir zamanda patlayacak şekilde ayarlanmışsa? Kirpikçilerin ne zaman mahkumları korumaları gerektiği gibi korumak yerine uyuyor olabileceklerini asla bilemezsiniz. Hiçbir *fikriniz* olmayacak."

Risk alıyordu ve bunun farkındaydı; Horvath muhafızını Lathe'yi oracıkta öldürmeye karar verecek kadar öfkelenmeden Mukluk'u kendisini sorgulamak isteyecek kadar kızdırmayı umuyordu. Ama aklına gelen tek şey buydu.

Uzun bir an boyunca karar askıda kalmış gibiydi. Lathe, Horvath'ın parmaklarının ağırlı kesicinin tetiğinde sıkıştığını ve ölümcül metal ucunun göğsünün hemen üzerinde, kalbinden sadece bir santim uzakta durduğunu görebiliyordu. Eğer Mukluk tetiği çekerse-

Sonunda Horvath muhafızı tiksintiyle tıslayan bir ses çıkardı ve çatallı dilini oynattı.

"Bunun için cezalandırılacaksın, Medic. Yaptığın her şeyi senden çıkarana kadar iyice cezalandırılacak ve sorgulanacaksın. Keşke bunu şimdi yapacak zamanım olsaydı. Ama tembeller gelecek, kalk."

"O şeyi yüzümden çekene kadar olmaz." Lathe acı veren iğneyi başıyla onayladı.

Mukluk kızgın bir tıslamayla uzun, siyah çubuğun ölümcül metal ucunu birkaç santim geriye çekti. Lathe'ye göre çok uzak değildi ama yeterliydi.

Hamlesini yapmaya hazırlandı.

Leşçi ona doğru hamle yaptığında, Ari alev alev yanan meşaleyi tutmayı akıl etti. Ama meşale bir silah olarak kullanılmak için tasarlanmamıştı. Alevi kısaydı -bir santimden daha uzun değildi- ve lazer sadece elini savuşturdu ve diğer tarafına nişan aldı.

Ari hiç düşünmeden büyük İngiliz anahtarını çıkardı; bir silaha ihtiyacı olursa diye almıştı.

Şimdi kesinlikle bir tanesine ihtiyacım var! diye düşündü uyuşmuş bir halde ağır metal aleti kemerinden çıkarırken.

İngiliz anahtarını savuracak zamanı yoktu; kesici çok hızlıydı. Anahtarı kendisiyle yaylanan canavar arasına zar zor sokabildi. Ama aletlerin, görevlendirildikleri kişi dışında kimse tarafından kullanılmasını engelleyen güvenlik şokunun bir lazerle çalışıp çalışmayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Lütfen, diye düşündü. *Lütfen, Tanrıça.*

İşe yaradı.

İngiliz anahtarının ucu lazerin ağzındaki kısa siyah kürke dokunduğunda, Ari içinden güçlü bir sarsıntı geçtiğini hissetti. Muhtemelen yetişkin bir adamı yere serecek kadar güçlü bir sarsıntı olurdu ama lazer bir insandan daha büyüktü ve çok daha iriydi. Sadece hırladı ve bir adım geri çekildi, ağzı öfkeyle kırışmıştı.

"Çıkarın beni buradan," dedi Canavar hücrelerinden aceleyle. "O lanet şey seni yemeden önce, küçük kız."

Leş yiyici tünelin girişine çekilmişti, sarı gözleri loş ışıktaki korkuyla parlıyordu. Ari, tünelin kapısındaki birkaç

Canavar'ın hücreğine ulaşmak için gereken adımları attı. Bir gözünü kapıda duran hırlayan, öfkeli canavardan ayırmadan, Canavar'ın kapısının kilidini yakmaya başladı.

"Ari, hayır!" Jak onun ne yaptığını görerek itiraz etti. "İkimizi de kirpiklerin öldüreceği kadar hızlı öldürecek! Muhtemelen kaçabilmek için cesetlerimizi yem olarak bırakmak istiyordur."

Bir an için sözleri Ari'yi neredeyse duraksattı... ama sonra tekrar hatırladı, Lathe ona Kindredlerin kadınları her zaman nasıl onurlandırdığını ve koruduğunu anlatmıştı.

"Buna inanmıyorum," dedi kararlı bir şekilde, kesmeye devam ederek. "Lathe bana Kindred'lerin dişileri koruduğunu söyledi. Onu dışarı çıkaracağım."

"Teşekkür ederim, küçük kız." Canavar'ın sesi sert bir hırıltıya dönüşmüştü. "Yemin ederim pişman olmayacaksınız."

Umarım yapmam, diye düşündü Ari, kilidi kesmeye devam ederken bir gözünü kızgın lazerden ayırmadan. *Yoksa muhtemelen bu yaptığım son şey olur!*

Torna ayağa kalkar gibi yaptı ve sonra bir tekme atarak Horvath muhafızını kaval kemiğinden yakaladı ve öne doğru devrilmesine neden oldu. Mukluk tıslayan bir ulumayla yere yığılırken, Lathe zar zor yuvarlandı.

Horvath yere düştüğü anda Lathe onun orta kısmına sert bir dirsek attı ve kertenkele muhafızın uzun, kaslı kuyruğunun önünden çekilerek tekrar yuvarlandı. Piçi ısırmak istiyordu -dişlerinde zehrin toplandığını hissedebiliyordu- ama Mukluk çırpınıyordu ve muhafızın vücudunun herhangi bir yerini kavrayamıyordu. Ayrıca, intikam almak için yanıp tutuşsa da, artık öncelikli hedefi bu değildi; Ari'yi kurtarmak öncelikliydi.

Mukluk düştüğünde yere düşen ağrı kesiciyi kaptığı gibi sapından kavradı ve Horvath'ın böğrüne dayadı. Tetiği çektiğinde, sopanın içinden bir dalgalanma hissetti ve acımasızca izledi

Mukluk'un tüm pullu vücudu kaskatı kesilirken, sarsılıp kasılırken ve ölümcül sarsıntının melodisiyle dans ederken tatmin oldu.

Mukluk'un kafasında sarı gözlerin yuvarlandığını görene kadar geri çekilmedi. Muhafızın dışarıda olduğundan emin olduktan sonra Torna ayağa kalktı. Etrafında soğuk hava dönüyordu, sıcaklık hızla düşüyordu ve Ari için korkuyordu. Ari tünelde kirpikçilerle birlikteydi ve Lathe kokusunun onu ne kadar süre güvende tutacağından emin değildi.

Acı çubuğunu sıkıca kavrayarak, zamana karşı yarıştığının bilincinde, ölü bir koşuyla deliğe doğru ilerlemeye başladı.

Lütfen, Tanrıça, çok geç kalmama izin verme! Lütfen onu bir kez daha kurtarmama izin ver!

Ari sonunda yüksek yoğunluklu metal kilidi kesmeyi bitirip yere düştüğünde, büyük lazer pullu arka ayaklarını seğirterek belli ki saldırmaya hazırlanıyordu.

"Ari, kaç!" diye bağırdığını duydu Jak ve sonra hücrenin kapısı çarparak açıldı ve Canavar ortaya çıktı.

Adam muazzamdı - parmaklıkların arasından bakan uyumsuz gözleriyle yüzünden tahmin ettiğinden çok daha büyüktü.

Tanrıça, boyu bir buçuk metre olmalı, diye düşündü Ari uyuşmuş *bir halde.* Ve sonra Canavar, saldıran leşçiyi karşılamak için ileri atıldı. Tek eliyle hayvanı boğazından yakaladı.

Lasher çırpındı ve tısladı; kaslı, pullu alt yarısı çılgınca çırpınıyordu. Uzun ön pençeleri Canavar'ın kolunda ve göğsünde kanlı yarıklar açtı ama Canavar bunu fark etmedi bile.

"Geber, seni koca piç," diye homurdandı ve Ari, Lasher'ın boğazını sıkarken kaslı bileğindeki ve ön kolundaki tendonların öne çıktığını gördü. Son bir boğuk kükreme çıkardı ve elinde aniden gevşedi.

Ari, devasa Kindred'in lazeri yere düşürmesini bekliyordu ama bunun yerine Canavar diğer elini tüylü boğazına doladı ve büktü. Kalın bir ağaç dalının parçalanması gibi mide bulandırıcı bir çatlama sesi duyuldu ve lazerin kafası aniden garip bir açıyla sarktı.

"Ne olur ne olmaz," dedi Canavar. Okunamayan uyumsuz gözlerle Ari'ye baktı ve sonunda lazeri ayaklarının dibine bir yığın halinde bıraktı.

Bir an için kalbi dişlerinin arasında atmaya başladı. Ona ne yapacaktı? Jak haklı mıydı? Sırada boynunun kırılması mı vardı?

"Küçük kız kardeşimden uzak dur Slade." Jak aniden onun arkasındaydı, Ari ona içeride kalmasını söylediği halde nihayet hücrelerinden çıkmıştı.

"Uzun zamandır bir dişle birlikte olmadım ama bu küçük kızla ilgilenmiyorum." Canavar'ın burnu kırıktı. "Üzerinde başka bir erkeğin kokusu var, o kadar güçlü ki alnına kendi adını damgalamış bile olabilir. Ya da... başka bir yere." Ari'ye bir kaşını kaldırdı ve Ari kendini kızarıırken buldu.

"Bu Lathe - o da bir Kindred," diye açıkladı. "Bana hapisanenin altına kazılmış bir kaçış yolu olduğunu söyledi ama önce ona ulaşmamız gerekiyor."

"Bu da kızgın, aç kirpiklerle dolu o tünelden geçmek anlamına geliyor." Jak'ın sesi sarsılmış gibiydi. "Bunu nasıl yapmamız gerekiyor Ari? Aletlerinin hiçbirine dokunamıyorum ve kanaman var - lanet şeyleri sana doğru çağırıyorum. Slade güçlü olabilir ama aynı anda elli kirpikle başa çıkamaz."

"Hayır mı? Sadece beni izle." Canavar -Jak'ın ona verdiği isimle Slade- geniş omuzlarını yuvarladı ve dövüş için ısınan bir adam gibi boynunu bir o yana bir bu yana esnetti. Ari'ye döndü. "Lazer tünelindeki ışıkları tamir ettirebildin mi küçük kız?"

Ari'nin kalbi sıkıştı. "Hayır, bunu en sona saklıyordum. Mümkün olduğunca sık gelip Jak'ı görmek için bir bahanem olsun istedim."

"Çok kötü." Slade omuz silkti. "Başınıza gelecekleri görebilseydiniz ikiniz için de daha iyi olurdu. Bu durumda, bana yakın durmanız gerekecek."

"Onlarla karanlıkta mı savaşıacaksın?" Ari sesi titreyerek sordu.

"Benim için karanlık değil, küçük kız." Slade yine dişlerini göstererek sırıttı ve uyumsuz gözlerini işaret etti. "Kindred'ların gece görüşü harikadır. Şimdi hadi, biri lanet olası bir alarm çalmadan önce buradan çıkmamız gerek. O deliğe geri dönmeyeceğim."

Ari ağabeyiyle bakıştı ve Jak sessizce başını sallayarak onayladı.

"Pekâlâ," dedi, bir eliyle İngiliz anahtarını, diğer eliyle de hâlâ yanmakta olan pürmüzünü tutarak. "Hadi gidelim."

Lathe alt bodruma indiğinde taze kan kokusu aldı - Ari'yi daha önce, Hanımların toplantısından önce ağlarken bulduğu yer. Bu anı kalbinin göğsünde yumruk gibi atmasına neden oldu, özellikle de onunla ne kadar kaba konuştuğunu hatırladığında.

Şimdi kokladığı onun kanı mıydı? İklim kontrol sistemi devreye girip onları uyandıran soğuk havayı üflemeye başladığında kirpikçiler onu parçalara mı ayırmıştı?

"Ari?" diye bağırarak tünelin ağzına daldı.

Alçak, hırıltılı bir hırıltı cevap olarak geldi. Lathe ilerideki karanlıkta şekiller görebiliyordu -aslında bir şekil- ama ayırt edilemeyecek kadar hızlı hareket ediyordu ve Ari'den çok daha büyüktü.

*Yedi Cehennem'de ne var? Bu onun kardeşi mi? Tanrım, ne canavar ama!
Adam 1.80'den uzunsa, kız nasıl bu kadar ufak tefek olabiliyor?*

Ama tünelden yayılan koku belirgin bir şekilde Kindred kokusuydu. Lathe ileri doğru koşarken bile kaşlarını çatı. Hapishanede başka Kindred olmadığından emindi. Eğer olsaydı, onları kurtarmak için harekete geçerdi. Aslında, burada, bu delikte tutulması gerektiğini bildiği tek erkek, Horvath'ların 'Canavar' adını verdiği tehlikeli mahkûmdu ve dosyalarında Kindred soyundan geldiğine dair hiçbir şey yazmıyordu.

Karanlığın içinden bir lazer kendini ona doğru fırlattı ve Lathe vızıldayan ağır kesiciyle onu savuşturdu. Acı dolu bir ses çıkardı -neredeyse bir ciyaklama- ve olabildiğince hızlı bir şekilde kayarak uzaklaştı.

"Ari," diye bağırdı, ileri doğru koşarak. "Ari güvende misin? Neredesin sen?"

", kardeşim, o ," diye bağırdı derin, hırıltılı bir ses
ona cevap verdi. "Yoldan çekilin, buradan hızla çıkıyoruz."

"Ben iyiyim, Lathe." Ari'nin sesi karanlık tünelin gerilerinden bir yerden ona doğru süzüldü. "Çok fazla kirpikçi kalmadı, Slade çoğunu öldürdü."

Hep birlikte tünelden çıktılar ve Lathe o güne kadar gördüğü en büyük Kindred savaşçılarından biri karşısında şaşkın bir izlenime kapıldı. Erkek olan sakallı ve tüylü biriydi ve biri yeşil diğeri altın rengi olmak üzere birbiriyle uyumsuz iki gözü vardı. Ayrıca kanlı çizikler ve ısırıklarla kaplıydı ama yeterince iyi görünüyordu.

Onun arkasında, siyah saçlı ve Ari'ninki gibi koyu mavi gözlü, çok daha küçük bir erkek vardı. Ve onun arkasında-

"Ari!" Lathe onu kollarının arasına aldı ve kendine doğru bastırdı.

"Bizi almadan gittiğini sanmıştım." Kadın da ona sarıldı, sesi gözyaşlarıyla doluydu. "Oh Lathe, düşündüm ki..." Sesi hıçkırıklara boğuldu. "Beni burada bırakmaya karar verdiğin için çok kızgın olduğumu sanıyordum."

"Asla," diye şiddetle yemin etti. "Seni asla terk etmem, Ari!"

Sonra kızın üzerindeki kan kokusunu tekrar aldı ve onu inceleyebilmek için omuzlarından tuttu.

"Ne oldu? Neren yaralı?"

"Ben iyiyim." Burnunu çekti ve gözlerindeki yaşları sildi. "Kırpikçilerin hiçbiri beni yakalayamadı, Slade onları bize ulaşmadan öldürdü." Yeşil ve altın rengi gözleri olan devasa Kindred'e baktı. "Teşekkür ederim, hayatımızı kurtardınız."

"Sorun değil küçük kız ama kutlamayı buradan çıktıktan *sonraya* bıraksak olur mu?" Lathe'ye döndü. "Hapishanede bir yerde bir kaçış tüneli kazdığınızı duydum. Yolu gösterebilir misin?"

"Revirde," dedi Lathe ona. "Hazırlamama izin verin."

Hapishane kimliğine dokunarak, olabildiğince uzun süredir beklettiği komutu verdi - nanitlere tüneli olabildiğince hızlı bitirmelerini söyledi. Hapishanenin alarmlarını harekete geçireceği kesindi ama bu noktada yapacak bir şey yoktu.

" gelin." Kendisini takip etmeleri için eliyle işaret etti. "Gitmemiz gerek -Çok yakında misafirlerimiz olacak ve onlar bizi bulmadan önce BleakHall'dan çıkmış olmayı tercih ederim."

Alt bodrumdan yukarı ve hapishaneye doğru koştular. Etrafta daha fazla kırpikçi varsa bile, onlar da ortalıkta görünmüyordu çünkü Lathe tek bir tanesinin bile ne derisini ne de kılını, daha doğrusu ne bıyığını ne de pulunu görebilmişti. "Canavar" denen devasa Kindred savaçsısının tünelde kaç kişiyi öldürdüğünü merak etti. Karanlıkta kıpırdamadan yığılmış birçok pullu şekil vardı ve erkek olan kesinlikle korkunç bir savaştan geçmiş gibi görünüyordu.

Lathe diğer Kindred'lar Ari'yi güvende tuttuğu için minnettardı. Hâlâ aletleriyle silahlıydı ama bu tür silahların, özellikle de taze kan kokusu almışsa, aç bir lazeri uzun süre uzak tutamayacağını çok iyi biliyordu.

Revire giden koridora geldiklerinde, kendini bir kavgaya hazırladı. Mukluk'u öldürmediğinden neredeyse emindi - her ne kadar Tanrıça öldürmüş olmayı dilediğini bilse de. Eğer baş muhafız diğerlerini

Horvaths ve diğerkleri silahlıydı, arkasında Canavar olsa bile geçmesi neredeyse imkânsız olacaktı.

Ancak revirin dışındaki alana vardıklarında Mukluk gitmişti.

Lathe kaşlarını çatarak durdu. Kertenkele muhafız Yedi Cehennem'in neresine gitmişti? Ve bu arada, Mukluk'un kaçan mahkûmları yakalamasına yardım etmeleri için çağırması gereken Horvatların geri kalanı neredeydi?

Lathe gözlerini kısarak gölgelerin içine baktı ama hiçbir şey göremedi. Kaşları çatıldı -sürprizlerden hoşlanmazdı. Revirde olabilirler miydi?

Ama kapıyı açtığında çalışma odası sessizdi. Yetersiz malzemelerin bulunduğu tanıdık raflar, BleakHall sistemini -birkaç ekstra nanitin yardımıyla- hacklemek için kullandığı hırpalanmış trustee tableti ve muayene masasının çatlamış plastik derisi vardı.

Muhafızlar neredeydi? Neler oluyordu? Mukluk kendini bir köşeye çekip ölmüş müydü? Ya da belki de kimseye haber vermeden bayılmıştı? Bu en iyi senaryo olabilirdi ama Lathe bu konuda pek umutlu değildi.

"Sorun nedir kardeşim?" diye sordu devasa Kindred ona. "Sorun mu var?"

"Şu anda değil," dedi Lathe acımasızca. "Ama bahse girerim bazı yakında. Savaşmaya hazır olsanız iyi olur."

"Oh, ben her zaman dövüşe hazırım." Canavar kısa ve keskin dişlerini göstererek sırttı. "Bunun benim uzmanlık alanım olduğunu söyleyebilirsin."

Lathe kaşlarını çatı. Canavar bir melez olmalıydı; devasa boyutunu ve uyumsuz gözlerini açıklıyordu bu. Kendi kendine, çizelgeyi daha dikkatli okuması ve BleakHall'a ilk transfer edildiğinde diğerk erkeği incelemeye gitmesi gerektiğini söyledi. Neredeyse bir Kindred arkadaşını geride bırakıyordu!

Ama şimdi pişmanlık duyacak zaman yoktu; buradan gitmeleri gerekiyordu.

"Hadi," dedi başını malzeme dolabına doğru sallayarak. "Hadi gidelim. Kavg olursa -ya da daha büyük olasılıkla *olduğunda*- endişeleniriz."

OceanofPDF.com

KIRK İKİ

Ari, Lathe'nin ortaya çıkardığı karanlık deliğe atlamadan önce derin bir nefes almak zorunda kaldı.

Revir malzeme dolabı.

"Bu mu? Biraz dar görünüyor." Canavar -ya da onun düşünmeye başladığı şekliyle Slade- kaşlarını çatarak mırıldandı.

"Nanitlere onu kendi boyutlarıma kadar kazdırdım," dedi Lathe. en az yarım baş daha uzun ve omuzları daha geniş olan Slade'e baktı. "Kusura bakma kardeşim, ben buradayken senin boyutlarında karşılaşmayı beklemiyordum."

"Her şey ." Slade'in sesi . "Bu halledeceğim."

"Önce ben gideceğim," dedi Lathe. "Sonra Ari, sonra da kardeşi Jak, değil mi?" Küçük adama kaşlarını kaldırdı.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Jak ona temkinli bir şekilde başını salladı. "İlk geldiğinde delikteydin ve tüm kalışın boyunca da oradaydım ama senin hakkında her şeyi duydum Sıhhiye."

"Ben Lathe," dedi Lathe ona. "Umarım bir daha asla 'Medic' ismini kullanmam."

"Lathe, o zaman. Küçük kız kardeşime göz kulak olduğun için teşekkürler." Jak ona elini uzattı ve Lathe onunla kısa bir süre için kollarını kavuştu.

"Bir değil."

"Ve teşekkür ederim Slade." Jak Canavar'a döndü. "Seni yanlış değerlendirmişim. Bunun için özür dilerim."

Devasa melez omuz silkti.

"Ben buna alışkınım. Etrafınızdaki herkes sizden korkup altına işemedi benim ölçülerimde olamazsınız. Bu yüzden kişisel algılamıyorum."

Jak başını salladı. "Anladım. Ve teşekkürler."

"Jak, sen Ari'nin peşinden geleceksin, sonra da Beast-" diye devam etti Lathe.

"Slade," diye gürledi Slade. "Ben de lakabımı bırakmak istiyorum. Bu sadece benim dövüş ismim ama artık ringlerde dövüşmüyorum."

"Slade-Brother, sen arkadan geleceksin. Hepimiz gitmeye hazır mıyız?"

Jak hararetle, "Hiç olamayacağımız kadar - hadi buradan gidelim," dedi. "Burayı bir daha asla görmek istemiyorum."

"Gidelim o zaman," dedi Lathe ve yerdeki deliğe düştü.

Ayaklarının toprak ve çakıl taşlarının çıtırtısıyla dibe vurduğunu duydular ve sonra seslendi, "Pekâlâ Ari, güvendeyiz. Aşağı gel!"

Ari dudağını ısırды ve bir an tereddüt etti, klostrofobi boğazını buz gibi kavramıştı. Karanlıkta, tepesinde tonlarca toprak olan dar bir tünelden sürünerek geçmek... Bunu yapabilir miydi?

Sonra Lathe'nin sesi tekrar yükseldi. "Atla ufaklık, seni yakalayacağım."

Yapabilirim, dedi Ari kendine. *Eğer Lathe yanımdaysa, yapabilirim.*

Derin bir nefes alarak sıçradı.

Güçlü, sıcak eller onu belinden yakaladı ve nazikçe ayağa kaldırdı.

"İyi misin ufaklık?" Lathe onun kulağına mırıldandı.

"Peki." Ari fısıldayarak karşılık verdi. Biraz sarsılmış hissediyordu ve karanlık, kapalı bir alanda olmaktan hoşlanmıyordu ama büyük Kindred'in yanında olmasının gerçekten yardımcı olduğunu fark etti.

Daha sonra Jak aşağı atladı ve ardından Slade omuzlarını kaldırarak dar alana girdi. Ari pek bir şey göremiyordu ama ona her iki adamın da

Devasa omuzları tünelin kenarlarına sürtünüyordu. Slade yine de şikâyet etmedi, sadece Lathe'ye baktı.

"Herkes hazır ve nazır, kardeşim," dedi. "Hadi ."

"Yolumuz uzun," diye uyardı Lathe onları. "Beni takip edin ve ne olursa olsun yolunuza devam edin."

Ari daha sonra yaşadığı sürece karanlıktaki o kâbus gibi yolculuğu asla unutamayacağını düşündü. Lathe'nin tulumunun arkasına tutunmuş, Jak da onunkine tutunmuştu çünkü ikisi de karanlıkta Kindred'ler gibi göremiyordu ve hepsi de engebeli, engebemiz zeminde olabildiğince hızlı ilerliyordu. Tünelde nereye gittiğini görmek için kaynak makinesini kullanamazdı -Lathe oksijen kaynağını çok hızlı yakacağını söylemişti. Bu yüzden Ari onu kemerine soktu ve nereye gittiğini görememesine çalıştı.

Tünel Lathe'nin boyunda biri için kazılmıştı, bu yüzden en azından onun için çok dar değildi-Ari öyle olsaydı delireceğini düşündü. Ama arada sırada tünelin kenarlarının bir taraftan diğer tarafa sürtündüğünü ya da gevşek bir toprağın kafasına düştüğünü hissediyor ve yeraltında olduklarını, sonuna kadar gitmek dışında hiçbir çıkış yolu olmadığını yeniden hatırlıyordu.

İnsanların diri diri gömülmesiyle ilgili gördüğü tüm korku filmlerini düşünmemek için kendini çok ama *çok* zorladı ve Lathe'in tulumunun arkasını sıkıca kavrayarak ilerlemeye devam etti. Slade'in bunu nasıl başardığı hakkında hiçbir fikri yoktu çünkü attığı her adımda tünelin her iki tarafı da geniş omuzlarına sürtünüyordu. Ya büyük melez klostrofobik değildi ya da korkusunu kontrol etmekte Ari'ninkinden daha iyi bir iş çıkarıyordu.

Sonunda, saatler ve saatler gibi görünen bir sürenin ardından, Lathe durma çağrısı yaptı.

Zifiri karanlıktı, bu yüzden Ari onun geniş sırtına koştu ve sonra Jak onunkine koştu, bu da onu daha da kalabalık ve klostrofobik hissettirdi.

"Ne oldu? Sorun ne?" diye sordu Lathe'ye. Çünkü onu göremese de, hareketlerini hissedebiliyordu.

karanlık.

"Henüz bitmedi." Sesi düzdü. "Nanitlere mümkün olduğunca çabuk bitirmelerini söyledim ama henüz bitiremediler."

"Yani çıkmaz sokakta mıyız? Çıkış yolu olmadan yeraltında mı sıkıştık?"

Ari kendi sesindeki paniği duydu ama elinde değildi. *Canlı canlı gömüldü,* diye fısıldadı kafasının içindeki ses. *Tıpkı izlediğin şu videoda olduğu gibi, bir göçükte mahsur kalan ve yardım için bağırıp çağıran ama kimse onu almaya gelmeyen ve orada ölen kız ve-*

"Her şey yolunda ufaklık." Lathe'nin kulağına gelen sert sesi panik halindeki düşüncelerini böldü ve biraz daha iyi hissetmesini sağladı. "Tünel bir süredir yukarı doğru eğimli - yüzeyden sadece birkaç metre uzaktayız."

"O zaman işi kendimiz bitirelim," diye gürledi Slade. Ari, Slade'in tünelin çatısını kazarken çıkardığı sesi ve ardından etrafındaki toprak yığınlarını duydu.

"Evet, yap," diye cevap verdi Lathe ve sonra o da kazmaya başladı. Jak da ama Ari'nin yapabileceği fazla bir şey yoktu; boyu tavana ulaşamayacak kadar kısaydı. Gözlerini kapadı ve dua etmeye çalıştı.

Lütfen Tanrıça, bir an önce buradan çıkalım. Tünelin sonu yakın olsun. İyi olmamıza izin ver. Lütfen... Lütfen...

Cevap gelmedi ama içini bir sıcaklık gibiydi ve Ari kendini daha iyi hissetti.

Sonra tepeden gelen büyük bir temiz hava rüzgârı onu ürküttü. Ari derin, yutkunarak bir nefes aldı ve aniden küçük alanda nefes almanın ne kadar zorlaştığını fark etti.

Lathe'nin heyecanla " bu!" dediğini duydu. "İşimiz bitti!"

"Öyle mi?" Ari başını kaldırdı, uzun süre karanlıkta kaldıktan sonra tepesindeki parlak yıldız ışığı gözlerini kamaştırmıştı. "Gerçekten öyle miyiz?"

"Kesinlikle öylesin," dedi kulağına tıslayan bir ses ve ardından kaba bir el uzanıp Ari'yi yakasından tutarak tünelden dışarı çekti.

Hapishane tulumu.

"Ne kadar uzun bir yoldan geldin," dedi Mukluk onu sarsarak ve kolunu boynuna dolayarak ayağa kaldırdı. "Ve ne yazık ki tekrar geri dönmek zorunda kalacaksın."

OceanofPDF.com

KIRK ÜÇ

F ya da bir an için, her şey karışıkı.

"Bırak onu, seni piç kurusu," diye bağırıyordu Lathe tünelin ucundan atlarken. "Ona dokunursan ölürsün!"

"Bu o mu?" Mukluk Ari'yi çevirdi ve ona daha yakından baktı. Pullu pençelerinden biriyle aşağı doğru bir kesme hareketi yaparak turuncu ve mavi tulumunun düğmelerinin kopmasına ve göğüslerinin ortaya çıkmasına neden oldu.

"Kesin şunu!" Ari tulumunun kenarlarını tuttu ama Horvath onu çoktan görmüştü.

"Zzzo, sen bir dişisin," diye tısladı, onu etrafında döndürdü ve pullu ön kolunu tekrar boynuna doladı. "Senin hakkında şüphelerim vardı. Medic'in diğer erkekleri sevmediğini bildiğinde seni koruma şekli oldukça zuzpiciouz'du. Şimdi zenze yapıyor."

"Bırakın beni!" Ari nefesini tutmuş, onu tutan kola karşı mücadele ediyordu. Orada başka Horvath muhafızları da vardı ve hepsi de ağır kesici iğnelerle silahlanmıştı. BleakHall politikasının muhafızların her türlü mermi ya da lazer silahı kullanmasını yasaklamasına şükretmesi gerektiğini düşünüyordu ama sayıca üstün oldukları ve kendisinin esir tutulduğu şu anda bu pek de rahatlatıcı değildi.

"Ona dokun ve öl." Lathe'nin sesi ölümcüldü ve gözleri yine kırmızı parlıyordu; bu da Öfke'ye girdiğinin kesin bir işaretiydi.

Jak da tünelden çıkmış bağıırıyordu ve arkasında devasa, iri bir tehdit olan Canavar vardı. Ama bunun bir önemi yok gibiydi -en az on beş muhafız vardı- bu kadar çok muhafızla nasıl başa çıkabilirlerdi ki? Özellikle de Mukluk onu rehin almışken?

Aniden sıcak, kadınsı ses onunla tekrar konuştu - alet kutusundan meşaleyi çıkarmaya çalışırken onu yönlendiren sesle aynı ses.

Ne yapacağını biliyorsun kızım, diye mırıldandı kulağına. ***Cesur ol, başaracaksın.***

Savaşmam gerektiğini mi söylüyor? Ari merakla etrafına bakınarak sesin kaynağını aradı. *Yanımda getirdiğim aletleri hâlâ silah olarak kullanabilir miyim?* Ama diğer mahkûmların aletleri almasını engellemekte çok etkili olan sarsıcı elektrik şokunun Horvath gardiyanları üzerinde işe yaramadığını biliyordu. Eğer işe yarasaydı, Baharat Lordları bir ayaklanma başlatıp BleakHall'u ele geçirebilirlerdi.

Ama şoklarını kullanamamam aletlerin işe yaramaz olduğu anlamına gelmez, diye düşündü.

Mukluk onu boynundan yakalamıştı ama kolları ve elleri serbestti. Ari gizlice alet kemerini yoklamaya başladı. Ağır İngiliz anahtarı küçük bir alanda etkili bir şekilde sallanamayacak kadar büyüktü ve meşaleyi Horvath fark etmeden açmak çok zordu. Geriye küçük lokma anahtarı ve tornavida kalmıştı.

Gorn'un gözünü bununla nasıl deldiğini hatırlayan Ari ikincisini seçti. Alet kemerinden dikkatlice çıkardı ve bel hizasında tuttu. Lathe'nin alev alev yanan kırmızı gözlerini yakaladığında, onunla bir hareket yaparak ne niyette olduğunu belli etti.

Büyük Kindred'gözleri büyüdü ve başını kısa, keskin bir şekilde salladı. Ona aptalca bir şey yapmamasını söylüyor gibiydi. Ama Ari, Mukluk'tan uzaklaşabilirse -ya da en azından dikkatini dağıtabilirse- Lathe ve Slade'in onu ve diğer muhafızları yenmek için bir şansı olacağını biliyordu.

Derin bir nefes alarak tornavidayı sıkıca tuttu.

Tanrıça, benimle ol, diye dua etti. Çünkü sesini duyduğu kişi Merhamet Tanrıçası olmalıydı; onunla bu şekilde konuşabilecek başka kimse gelmiyordu.

Ben seninleyim çocuğum, diye sıcak bir cevap geldi. ***Sana güç vereceğim.***

Ari bir anda sanki biri ona adrenalin iğnesi yapmış gibi hissetti. İçinden güç fışkırdı ve kolunu geri çekip ölümcül küçük tornavidayı olabildiğince sert bir şekilde sapladı.

Ari tek başına Horvath muhafızının pullarını delebileceğinden bile emin değildi. Ama arkasında Tanrıça'nın gücü varken, tornavidanın ucunun uzaylı postunu delip geçtiğini ve altındaki ete derinlemesine saplandığını hissetti.

Etkisi hemen görüldü. Mukluk uludu ve yaralı bacağını tutmak için Ari'yi bıraktı. Etrafında dönerek, yeni keşfettiği gücünün bir kısmını Ton-kwa yuvarlak tekmesini uygulamak için kullandı. Mukluk hâlâ bacağına saplı duran tornavidaya uzanmak için eğildiği için, darbesi suratının ortasına geldi ve koca Horvath uluyarak sırt üstü yere yığıldı.

Diğer muhafızlar önce afallamış gibiydiler; bir an için donup kaldılar ve liderlerine verilen zararın geldiğini görmeye çalıştılar. Ari onların donuk yüzlerinde büyüyen şaşkınlığı ve belirsizliği görebiliyordu. Büyük Mukluk daha bir dakika önce sıkı sıkıya tuttuğu bu ufak tefek mahkûm tarafından yere serilmiş olamazdı, değil mi?

O bir anlık hareketsizlik muhafızlar için ölümcül oldu. Bir anda Lathe, Jak ve Slade öne fırladılar, öfkeli hırıltılar ve çığlıklarla savaşa daldılar. Hepsi Horvath muhafızlarının zalim ellerinde acı çekmişti ve şimdi pullu piçlere bunu ödetme zamanıydı.

Elbette Horvath'lar acı veren sopalarla silahlanmıştı ama Lathe'nin de kendine ait bir sopası vardı ve onu kullanmaktan çekinmiyordu. Jak yoldan sıçrayacak kadar hızlıydı ve Canavar'a gelince, şoka uğramak onu sadece daha öfkeli ve daha vahşi yapıyor gibiydi.

Ari, devasa melezin öfkeyle kükreyip Horvath'lardan birini başının üzerine kaldırmasını ve uzaylı muhafızı bir sopayı kıran bir adam gibi kaslı bir dizinin üzerine çökertmesini izlerken ürperdi. Bir çıtırtı duyuldu ve Horvath gürültülü bir çığlık attı ve omurgası ters yöne bükülerek gevşedi. Lathe ve Jak da dövüşüyordu; ikisinin de artık ağrı kesicileri vardı ve onları geri zekâlı Horvath'lardan çok daha iyi kullanıyorlardı.

Sonra Mukluk, kalçasına saplı tornavidaya rağmen Lathe'de çalışmaya başladı.

"Torna!" diye bağırdı. " et! !"

İri Kindred döndü ve saldırganın kim olduğunu görünce bir şekilde daha da büyümüş gibi göründü. Mukluk ona bir ağrı kesiciyle vurmaya çalıştı ama Lathe onu neredeyse küçümseyerek kenara itti. Horvath muhafızını omuzlarından yakaladı ve ona kafa attı, alnı kertenkele muhafızın kemikli kafatasına öyle bir çarptı ki Mukluk acıyla inledi. Ama Lathe'nin onunla işi bitmemiştir.

"Bu Thonolan için," diye hırladığını duydu Ari. Sonra ağzını açtı ve dişleri daha önce hiç görmediği kadar uzadı. Ani ve vahşi bir hareketle ileri atıldı ve parlayan beyaz dişlerini Mukluk'un yüzüne, tam pullu yanağına batırdı.

Horvath muhafızı titremeye ve ürpermeye başladı, sırtı kamburlaştı ve çatallı dili yaralı bir yılan gibi havayı kamçılıyordu. Ağzından ince, siyah bir köpük sızmaya başladığında Lathe onu bıraktı ve tükürdü; sonra ağzındaki kötü tattan kurtulmaya çalışır gibi tekrar tükürdü.

Ari onun kısık ve boğuk bir sesle, "Kardeşim," dediğini duydu, "İntikamın alındı."

Ona tekrar döndüğünde gözlerinde yaşlar vardı -ama bunlar üzüntüden mi yoksa öfkeden mi, bilemiyordu. Belki ikisi de.

"Lathe," diye fısıldadı ama onu duymadığı belliydi. Yanaklarından süzülen yaşları silerken yüzünde uzaklara dalmış bir ifade vardı.

"Şimdi kaçıyorlar," diye bağırdı Jak, dikkatini büyük Kindred'den uzaklaştırarak.

Lathe ve Mukluk'un görüntüsüyle büyülenmişti ama şimdi etrafına baktı ve muhafızların çoğunun yerde yattığını, geri kalanının da kaçtığını gördü. Görünüşe göre liderlerinin kaybı onları korkutmuştu.

Lathe ona döndü. Gözleri hâlâ kırmızıydı ama Ari yüzünün sakin olduğunu gördü.

"Bitti," dedi alçak bir sesle. "Gel ." "Şimdi nereye gidiyoruz?" Ari sordu.

Lathe cevap vermedi. Onu kollarına aldı ve gecenin içinde koşmaya başladılar, ağaç dallarının yüzüne çarptığı ve dikenlerin yırtık tulumunun kollarını çekiştirdiği karanlık ormana doğru koşuyorlardı.

Gidiyorum, diye düşündü. *Buradan çıkmak. Ama nereye-?*

Neredeyse düşüncesini tamamlayamadan, Lathe onu geniş, boş bir koruluğa oturtuyordu.

"Ne-?" diye sormaya başladı ama sonra adam yanındaki boş havaya bir tokat attı. Tokadın ardından içi boş metalik bir *gümbürtü* duyuldu ve Ari'yi hayrete düşüren bir şekilde, birdenbire bir gemi belirdi.

Jak arkasından yaklaşarak, "Güzel mekik," dedi. "Şık."

"Teşekkürler. Hızlı da, şu anda önemli olan da bu." Lathe avucunu geminin yan tarafına bastırdı ve kapılar dokunuşuna yanıt olarak açıldı. "Herkes içeri girsin," diye emretti. "Kaybedecek bir dakikamız bile yok - Ana Gemi'de sorun çıkacak ve onları uyarmalıyız."

OceanofPDF.com

KIRK DÖRT

Sylvan ofisinde geç saatlere kadar çalışıyordu - Sophia'nın nefret ettiğini bildiği ama bazen gerekli olan bir şey - kapısının çalındığını duyduğunda Kapı.

"İçeri gelin," diye seslendi, kendisine haber vermeye gelenlerden birinin astlarından biri olduğunu düşünerek. Kapı sürgüyle açıldı ve masasından başını kaldırdığında baldızı Olivia'nın odaya girdiğini gördü.

"Oh, merhaba Olivia," dedi Sylvan, tekrar ekranına bakarak. "Bir sorun mu var? Tıp merkezinde bana ihtiyaç var mı?"

Soydaş Yüksek Konseyi'nin başı olmasına rağmen, yine de haftada en az iki kez tıp merkezine gidip doktorluk becerilerini uygulamaya çalışıyordu. Hastaları iyileştirmek onun ilk kariyer tercihiydi ama yönetim ve liderlik konusunda da yetenekliydi - muhtemelen Tanrıça onu bu yüzden Ana Geminin Soydaşlarına liderlik etmesi için atamıştı. Sylvan bazen hâlâ tıp merkezinde her gün çalışan sıradan bir doktor olmayı diliyordu; öyle olsaydı hayatı kesinlikle çok daha kolay olurdu.

"Komutan Sylvan, sanırım?" Olivia'nın sesi düşüncelerini böldü ve tekrar başını kaldırıp baktığında baldızının hâlâ orada öylece durduğunu görünce kaşlarını çatı.

"Şey...evet. Benim olduğumu biliyorsun Olivia. Baird'le aranız iyi mi? Ve küçük Daniel?"

"Biz... şey." Olivia hâlâ sert konuşuyordu ve o da sert hareket ediyordu, Sylvan şaşkınlıkla gördü. Onda bir sorun mu vardı? Sarı saçları düzgün ve derli topluydu, kıyafetleri de temizdi ama gümüş grisi gözleri boş bakıyordu. Masasına yaklaşırken kolları iki yanında kaskatı kesilmişti ve bir elinde bir şey tutuyor gibiydi.

Nedense Sylvan'ın omurgasından aşağı bir ürperti indi. Burada doğru olmayan bir şeyler vardı, bundan emindi. İçgüdüleriyle hareket ederek masadan kalktı ve baldızından uzaklaştı. Buna aldırmayan Olivia doğruca ona doğru geldi.

"Olivia, iyi misin?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Senin için Sophia'yı aramamı ister misin? Ya da Baird'i?"

"Senin için bir şeyim var," dedi Olivia elini başının üzerine kaldırarak, onun sorusuna cevap vermeyerek. "Bayan Hellenix'ten bir şey."

"Öyle mi? Ama *onunla* ne zaman tanıştınız?" Baldızı Yonnie Six'in gösterişli Sahibesiyile nasıl tanışmış olabilirdi? Sylvan ona doğru temkinli bir adım attı. "Olivia, her şey mı? Garip davranıyorsun."

Olivia aniden ona doğru koştu.

O sadece bir hareket bulanıklığıydı -Sylvan onu yıllardır tanıyordu ama hiç bu kadar hızlı hareket ettiğini görmemişti. Aslında, *hiçbir* insanın bu kadar hızlı hareket ettiğini görmemişti. Sadece yıllarca aldığı savaşçı eğitimi onu kurtarmış, içgüdüleri devreye girmiş ve tam zamanında kaçmıştı.

Olivia onun yanından koşarak geçti ama sonra hemen döndü ve tekrar ona doğru yöneldi, sağ kolu sanki sıkıca kavradığı şey her neyse onu ona saplayacakmış gibi havaya kalkmıştı.

Sylvan onu incitmek istemiyordu, bu yüzden eğildi, kaçtı ve onu bileklerinden yakalamayı başardı. Sonunda kızın tuttuğu şeye iyice bakabildi.

Elinde parlak yeşil sıvıyla dolu uzun, keskin bir şırınga vardı.

"Tanrılar!" Sylvan'ın nefesi kesildi. "Bu da ne böyle? Neyin var senin Olivia?"

"Sana bunu vermeliyim." Gözleri boştu ve Sylvan onu sıkıca tutmasına rağmen şırıngayı ona saplamaya çalışıyordu. Sadece bu da değil, çok güçlüydü - en azından başka bir Kindred savaşçısı *kadar güçlü*, diye düşündü Sylvan. Sophia'yla birkaç yıldır birlikteydi ve normal bir insan dışısının güç kapasitesini biliyordu - şu anda baldızı bu kapasiteyi çok aşıyordu. Tüm çabasını onu uzak tutmak için harcarsa da, onu zar zor yerinde tutabiliyordu.

"Olivia!" diye bağırdı, bileğini daha sıkı sıkarak. "Yapma bunu! Şırıngayı bırak yoksa canını yakmak zorunda kalacağım, bunu yapmak istemediğimi biliyorsun!"

"Sana vermeliyim... Sana vermeliyim..." Olivia defalarca tekrarladı, kolu şırıngayı aşağı doğru saplamaya çalışıyordu.

Bileğini istediğinden daha sıkı kavrayan Sylvan, sonunda onu şırıngayı bırakmaya zorladı.

"Bunun içinde ne var ki?" diye sordu masasına çarparken. "Bana ne enjekte etmeye çalışıyorsun?"

Olivia aynı sakin ve düz ses tonuyla, "Görev başarısız oldu," diye duyurdu. "Kendi kendini imha dizisi başlatıldı."

"Ne?" Sylvan onu tutmayı bıraktı ve bir adım geri çekildi. Gözleri... gözlerinin nesi vardı? Gümüşü griden parlak, titreşen kırmızıya dönüşmüşlerdi.

İçgüdüsel bir hareketle eğildi ve dehşet içinde Olivia'nın kafası büyük, kanlı parçalara ayrıldı.

"Tanrıça!" Sylvan yere yığılırken nefesi kesildi, boynundan sıvı fışkırıyordu. Tam olarak kana benzemiyordu, kırmızı yerine pembeydi. Ama masasını ve duvarları atardamar spreyiyle kaplamak için oldukça iyi bir iş çıkarıyordu. Yedi Cehennem'de neler oluyordu? Az önce ofisinde patlayan şey Olivia olamazdı... değil mi?

Sylvan ofisinden koşarak çıktı ve en yakın görüntüleme ekranını aradı. Kapısının hemen dışındaki resepsiyon alanında bir tane vardı, bu yüzden uzağa gitmesine gerek kalmadı. Titreyen parmaklarıyla kardeşinin odasını aradı, bir yandan da Tanrıça'ya her şeyin yoluna girmesi için dua ediyordu. Bir Think-me kullanabilir ve kardeşiyle konuşabilirdi elbette ama Baird'in yüzünü görmeye ihtiyaı vardı. Ve daha da önemlisi, Olivia'nın.

"Evet, kardeşim?" Baird'in yüzü bir anda ekrana geldi. "Her şey yolunda mı?"

"Benim de sana sormam gereken şey bu," dedi Sylvan aceleyle.

"şey, hepimiz iyiyiz." Baird kaşlarını çattı. "Bu da demek oluyor?" "Olivia'yla konuşmama izin ver," dedi Sylvan ısrarla.

"Neden? Tıp merkezinde bir sorun mu var?" Baird sordu. Cevap beklemeden diğer odaya seslendi: "*Lilenta*, Sylvan'ın sana ihtiyaı var."

"Tıp merkezinde bir sorun mu var?" Olivia kocasının sorusunu yankılayarak sordu. Kendisi hemşireydi ve Sylvan da doktor olduğu için ikisi sık sık birlikte çalışırdı.

Odaya girdi ve Baird'in yaşam alanının duvarına monte ettiği görüntü ekranına doğru yürüdü.

"Merhaba, Sylvan. Sorun nedir?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Daniel'i yatağa yatırıyordum ama bana tıp merkezinde ihtiyaınız olursa Baird devralabilir. Tatlım, bir dakikalığına Daniel'in yanına gider misin?" dedi Baird'e.

Başını salladı ve oğullarının odasına giderek Olivia'yı ekrana bakması için yalnız bıraktı.

"İyi misin?" diye sordu.

"Hayır...evet. Ben... bilmiyorum." Sylvan titreyen elini saçlarında gezdirdi. Baldızının bu kadar normal davrandığını ve konuştuğunu görünce, ofisinde patlayan şeyin gerçek bir insan olamayacağından her zamankinden daha fazla emin oldu. Ama o zaman, Yedi Cehennem'de neydi?

"Sylvan?" Olivia ekrana doğru eğildi, güzel yüz hatlarında endişeli bir ifade vardı. "Neyin var?" diye sordu. "Az önce bir hayalet görmüş gibisin."

"Ben... Ben ne gördüğümü bilmiyorum," diye itiraf etti Sylvan. "Lütfen Baird'e hemen ofisime gelmesini söyler misiniz?"

"Yani tıp merkezinde bir sorun yok mu?" Olivia ona şüpheyile baktı. "Bütün bunlar ne demek oluyor, Sylvan?"

"Öğrendiğim zaman size söylerim," diye söz verdi Sylvan. "Şimdilik lütfen Baird'e ofisime gelmesini söyleyin."

Olivia hâlâ endişeli görünüyordu ama başını salladı.

"Pekala, onu göndereceğim. Ama Sylvan... dikkatli ol, tamam mı?" Endişeli bir kahkaha attı. "Özür dilerim, bunu neden söylediğimden emin değilim. Yani, sadece ofisindesin, değil mi? Eminim orada güvendesindir."

Sylvan, biraz önce kendisinin de aynı şeyi düşünmüş olabileceğini aklından geçirdi.

"İlginiz için teşekkür ederim, eşimin akrabası," dedi resmiyetle. "Ama ben iyiyim, sadece Baird'e ihtiyacım var."

Olivia başını salladı ve çağırışı sonlandırırken Sylvan onun eşine tekrar seslendiğini duydu.

Bu konudan bahsetmişken, Sylvan kendi eşini kontrol etmek istedi. Eğer Olivia'nın mükemmel bir klonu ya da her neyse Ana Gemi'ye sızabildiyse, orada başka neler olabileceğini kim bilebilirdi?

Sinirlerini yatıştırmak için derin bir nefes alarak Sophia'yı ısmarladı.

"Evet, tatlım?" diye sorduğunu duydu zihinsel bağlantıları aracılığıyla. "*Ne oldu?*"

Birdenbire Sylvan ona olanları anlatmaya henüz hazır olmadığını anladı; ikizlerle yalnızken onu endişelendirmek istemiyordu.

"Ben... sadece sesini duymak istedim," diye karşılık verdi, kaotik düşünceleri ve duyguları ile onunla olan zihinsel bağlantısı arasında zihinsel bir koruma sağlamaya çalışıyordu.

"Neyin ? Sana bir şeyler olduğunu hissedebiliyorum."

Sophia'nın zihinsel sesi kaşlarını çatıyormuş gibi geliyordu.

Sylvan, *"Şu anda bu konuda konuşamam, sadece senin ve ikizlerin güvende olduğundan emin olmak istedim," dedi.*

"Evet, biz iyiyiz."

"Güzel." Sylvan rahat bir nefes aldı. *"O zaman benim için bir şey yapmanı istiyorum - git ve süitin kapısının kilitli olduğundan emin ol ve kimsenin içeri girmesine izin verme - tanıdığın insanların bile. Hatta beni bile, ta ki ben seninle tekrar bağlantı kurup kapının hemen dışında olduğumu haber verene kadar. Tamam mı?"*

"Sylvan, bu da ne demek oluyor? Ana Gemi saldırı altında mı? Sorun nedir?" Sophia talep etti.

*"Hayır, saldırı altında değiliz, en azından ben öyle olduğunu **sanmıyorum**. Bu sadece bir önlem. Süite döner dönmez açıklayacağıma söz veriyorum."* Zihinsel sesini olabildiğince yatıştırıcı hale getirdi. *"Lütfen bana güven Talana ve dediğimi yap, tamam mı?"*

"Pekâlâ." Sesi hâlâ endişeli geliyordu ama belki biraz daha sakindi. *"Sadece... dikkatli ol, Sylvan. Yüksek Konsey Başkanı olarak savunmasızsın. Ve eğer sana bir şey olursa-"*

"Olmayacak. Dikkatli davranıyorum - Baird şimdi bana katılmaya geliyor," diye söz verdi.

"Seni seviyorum, seni her zaman seveceğim."

"Ben de seni seviyorum, Talana."

Zihinsel bağlantıyı kopardığında, önündeki görüntü ekranı yeniden canlandı.

"Komutan Sylvan?" Arayan Komutan Hrake'ti, doğrudan Sylvan'a rapor veren bir Canavar Kindred iletişim subayı. "Komutan Sylvan, orada mısınız? Lütfen cevap verin," dedi altın rengi gözleri endişeliydi.

Sylvan görüntü ekranına erişim izni verdi ve aramayı kabul etti. "Evet, Hrake-ne oldu?" diye sordu.

"Oh, işte buradasınız Komutan. Bir nedenden dolayı ofisinizdeki görüntü ekranına ulaşamadım," dedi Hrake. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim ama Komutan Lathe'den acil bir çağrı var. Açacak mısınız?"

"Bağla." Sylvan başıyla onayladı. Kan Soydaşı'nın BleakHall'da neler yaptığını merak ediyor ve geceleri Tanrıça'ya onun güvenliği için dualar gönderiyordu. Eğer Lathe onu çağırıyorsa, bu görevinin tamamlandığı ve eve döneceği anlamına geliyor olmalıydı.

Görüntü ekranı titredi ve ekranda telaşlı görünen bir Komutan Lathe belirdi. Yüzünde kan vardı ve arkasında kalabalıklaşan başka insanlar vardı ama yeterince iyi görünüyordu.

"Komutan Sylvan," dedi , Sylvan daha bir şey söyleyemeden. "Büyük bir tehlike içindesiniz. Yonnie Six'ten Bayan Hellenix hayatınız üzerine bir sözleşme imzaladı. Kendinizi korumak için harekete geçmelisiniz!"

Sylvan kuru bir sesle, "Teşekkür ederim ama sanırım tehdit çoktan etkisiz hale getirildi," dedi.

Lathe dikkati dağılmış bir şekilde elini saçlarında gezdirdi.

"Çoktan saldırıya uğradığınızı mı söylüyorsunuz? Tanrım, çok üzgünüm Komutan!

BleakHall'dan çıkarken çok zor zamanlar geçirdik ve düşündüm ki-"

"Biz mi?" Sylvan onun sözünü kesti. "Orada başka Kindred tutsakları da buldunuz mu?"

"En azından bir tane buldum. Komutan Sylvan, Slade'le tanışın - o bir melez - Tanrılar... Nereli olduğunuzu bile bilmiyorum," dedi yolcu koltuğunda yanında oturan başka bir erkeğe.

"Başlangıçta Kan Devresi ve daha yakın zamanda Priux Prime. Ve tabii ki BleakHall'daki delik." Erkek Sylvan'a sıırıttı. Uyumsuz yeşil ve altın rengi gözleri, uzun kahverengi saçları ve kesilmesi gereken dolgun sakallarıyla vahşi bir görünüşü vardı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum Komutan. Sorabilir miyim, Ana Geminizde hiç Eşleştirme Kuklası var mı?"

"Kuklaları eşleştirmek mi?" Sylvan bu soru karşısında kaşlarını çatdı. Eşleştirme Kuklaları, çiftleşmemiş Kindred savaşçılarından bir eş bulup onunla uyum sağlayana kadar cinsel gerilimlerini hafifletmek için kullandıkları, gerçeğe benzeyen dişi androidlerdi. "Şey... evet öyle," dedi. "Çiftleşmemiş Erkekler bölümünde."

"Mükemmel. Teşekkür ederim." Slade adındaki erkek başını salladı. "Minnettarım Komutan. Lanet olası aylardır rahatlamak için küçük, tatlı bir Eşleştirme Kuklası hayal ediyordum."

"Pekala... tesislerimizi kullanabilirsiniz." Sylvan hâlâ bu erkekten ne anlam çıkaracağını bilmiyordu. En iyi arkadaşlarından biri olan Merrick bir melezdı ama bu Slade, kendi nadir türü için bile çok sıra dışı görünüyordu. Kan Çemberi'nde savaşmış ve yanlış kişiyi mi öldürmüştü? BleakHall'a bu yüzden mi gelmişti? Yoksa oradaki pek çok mahkûm gibi yanlış sahibeyi mi kızdırmıştı?

Lathe tekrar ekrana doğru eğilerek, "Yanımda Phobos'tan iki mahkûm da var," dedi. "Bir erkek ve kız kardeş - Lord Jak ve Leydi Arianna Blackthorn. Onları Ana Gemi'ye getirmek için izniniz var mı Komutan Sylvan?"

Sylvan'ın kaşları neredeyse saç çizgisine kadar yükseldi.

"Phobos'tan bir lord ve leydi nasıl oldu da BleakHall Hapishanesi'ne düştü? Neyse boş ver." Lathe açıklamaya başladığında elini salladı. "Siz onlara güveniyorsanız, ben de güveniyorum. Onları gemiye getirebilirsiniz."

"Teşekkür ederim." Lathe tereddüt etti. "Ve... Tıp merkezinde birinin onları kontrol etmesini istiyorum. Bu gece hepimiz çok şey yaşadık, kapsamlı bir kontrol hepimize iyi gelebilir."

"Buraya gelir gelmez sağlık merkezine rapor verin," dedi Sylvan. "Ama Komutan Lathe, bana suikast girişimi hakkında başka bir şey söyleyebilir misiniz? Açıklığa kavuşturmak istediğim bazı... rahatsız edici detaylar var."

"Korkarım ki hayır." Lathe üzüntüyle başını salladı. "Tek bildiğim, bunun Yonnie Six'ten Mistress Hellenix tarafından planlandığı. Onun Kindred kölesi Malik tarafından uyarıldık; sizden kurtulabileceğine inandığını söyledi,

BleakHall'a yönelik şikâyetlerin çoğu ortadan kalkacak ve o ve diğer Metresler kimse onları rahatsız etmeden kâr etmeye devam edebileceklerdi." Kaşlarını çattı. "Malik'in görüşüne göre, muhtemelen haklıydı."

"Anlıyorum." Sylvan başını salladı. "Pekâlâ. Koordinatlarınızı gönderin, ben de hemen sizin için uzaya katlayayım. Çok kısa bir süre sonra Ana Gemide görüşürüz."

"Teşekkür ederim Komutan Sylvan."

Lathe imzayı atar atmaz, Baird Sylvan'ın ofisinin resepsiyon bölümüne girdi.

"Bunu duydum - kimin için yer katlıyoruz?"

"Komutan Lathe - BleakHall'a gönderdiğim Blood Kindred subayı - hatırladın mı?"

"Doğru ya, hepsini öldür/hepsini iyileştir Kan Akraba." Baird başını salladı. "Yani sağ salim kurtuldu mu?"

"Görünüşe göre o ve birkaç kişi daha. Görünüşe göre bir kaşıntısı olan, şimdiye kadar gördüğüm en büyük melezlerden biri de dahil. Bana gemide Eşleştirme Kuklaları olup olmadığını sordu bile," dedi Sylvan kuru bir sesle.

Baird'in siyah kaşları kalktı ve kahkaha attı.

"Gerçekten mi? Sanırım Tanrı bilir ne kadar uzun süredir hapiste olsaydım, ben de biraz kadın arkadaşlığına ihtiyaç duyardım."

"Görünüşe göre öyle, ancak görebildiğim kadarıyla öncelikle tıbbi müdahaleye ihtiyacı var. Aslında, hepsi de hayatları için savaşmış gibi görünüyor." Sylvan kaşlarını çattı. "Sormaktan nefret ediyorum ama Olivia'ya rica etsen ve ondan tıp merkezine gitmesini istesen? Geldiklerinde onları değerlendirmek için orada güvенеbileceğim birine ihtiyacım var ve onun fikrini almak istiyorum."

"Elbette." Baird omuz silkti. "Daniel'ı Sophia ve ikizlerinizle bırakabilir."

"Oh, bu bana bir şey hatırlattı." Gözlerini kapatan Sylvan, eşini tekrar ısmarladı, ona her şeyin yolunda olduğuna dair güvence verdi ve şunu bilmesini sağladı

bir süreliğine yeğenlerine bakacaktı.

"Sesin kesinlikle daha sakın geliyor," diye karşılık verdi. "Tehlike geçti mi?"

"Sanırım öyle." Artık Bayan Hellenix'in kendisine karşı gönderdiği tehdidin etkisiz hale getirildiğini bildiğine ve bunun nereden ve neden geldiğini anladığına göre, Sylvan her şeyin yolunda olduğuna daha çok güveniyordu. "Yine de temkinli olmalısın," diye arkadaşını uyardı. "Daniel ve ikizlere tek başına göz kulak olmanı istediğim için de üzgünüm."

"Merak etmeyin, Kara ve Kaleb buna bayılacak. Şu anda onları duyabiliyorum-'kuzen pijama partisi! Çok eğlenceli olacak," dedi kuru bir sesle. "Ben şimdi gidip biraz patlamış mısır patlatayım."

Sylvan gerçek bir minnettarlıkla, *"Seni seviyorum, anlayış gösterdiğin için teşekkür ederim," dedi.* Yıllar süren evliliğinden sonra bile Sophia'yı karısı olarak aldığı için kendini dünyanın en şanslı erkeği gibi hissediyordu.

"Ben de seni seviyorum. Dikkatli ol ve mümkün olduğunca çabuk süite geri dön. Liv şu anda kapıda. Sonra görüşürüz, tatlım."

Sylvan bir öpücük göndermenin zihinsel karşılığı olan bir sevgi ve şefkat patlaması gönderdi ve sonra zihinsel bağlantıyı kapatıp kardeşine baktı.

"Eee?" Baird kaşlarını çatarak ona baktı. "Bana tüm bunların ne hakkında olduğunu söylemek ister misin? Neden buraya gelmemi istedin? Ve neden ofisinde değil de dışarıdasın?" Kaşlarını çattı. "Ve giysilerindeki o pembe yapışkan şey de ne?"

"Sana göstereceğim," dedi Sylvan acımasızca. Ofisime girin ama bastığınız yere dikkat edin. Korkarım oldukça dağınık."

OceanofPDF.com

KIRK BEŞ

T Phobos'taki kendi sakın evine ya da en fazla bir Ton'a alışkın olan Ari için Ana Gemi'nin büyüklüğü biraz bunaltıcıydı.

kwa büyük pazar kasabalarından birinde buluştu. Ancak Phobos'taki en büyük pazar kasabası bile Lathe'nin içinde uçtukları Kindred mekiğini indirdiği yanaşma bölgesinin sınırları içine kolayca sığabilirdi.

Ancak onları karşılayan sarı saçlı hoş bir kadın vardı. Kendisini Liv olarak tanıttı ve onları görünce başını salladı.

"Aman Tanrım! Sylvan'ın neden gelip hepinizi kontrol etmemi istediğini anlayabiliyorum," dedi onlara bakarak. "Evinize hoş geldiniz Doktor," diye ekledi saygıyla, Lathe'ye başıyla selam vererek. "Söylememde bir sakınca yoksa, zor bir gece geçirmiş gibi görünüyorsunuz."

"Lathe'nin derin sesi Ari'ye yorgun geliyordu, o kadar yorgundu ki kollarını ona dolayıp onu rahatlatmayı diledi. Ama şimdi onun ait olduğu ve kendisinin ait olmadığı büyük, temiz, modern gemide oldukları için ona dokunmaya cesaret edemiyordu. Ayrıca, Mukluk'un yırtarak açtığı tulumunu kapalı tutmak için hâlâ iki elini birden kullanıyordu.

Liv hepsini alelacele tıp merkezine götürdü; burası görünüşe göre bir şifa evinin Kindred versiyonuydu ve her türden şifacı ve hemşire etrafta koşuşturuyordu.

Slade ve Jak ayrı muayene odalarına *götürüldüler*; Slade yol boyunca iyi olduğunu, tek ihtiyacının hızlı bir duş ve Eşleştirme Kuklaları'nın (artık her neyse) tarif edilmesi olduğunu söyleyerek itiraz etti. Geriye Ari ve Lathe, onları nereye koyacağına karar vermekte olan Liv'in yanında duruyordu.

Lathe ona, "Ben kendime bakabilirim, Hemşire Olivia," dedi. "Ama benim için Leydi Arianna ile özel olarak ilgilenmenizi istiyorum. Son birkaç gün içinde çok travmatik durumlar yaşadı."

"Anlaşıldı Doktor." Liv başıyla onayladı. "İlk muayeneyi ben yapacağım ama temizliğiniz bittiğinde onu size getirmemi ister misiniz, böylece siz de daha kapsamlı bir kontrol yapabilirsiniz?"

Bir an için Lathe ve Ari göz göze geldiler ve Ari o turkuaz derinliklerde okunamayan bir duygu gördü. Pişmanlık olabilir miydi? Hüzün mü? Yoksa yaşadıkları geceden sonra yorgun bir kayıtsızlık mı? Ve neden şimdi ona sadece 'Ari' demek yerine resmi unvanını kullanıyordu?

"Hayır," dedi sonunda. "Hayır... buna gerek yok. Leydi Arianna'nın sağlıklı ve iyi olduğundan emin olduğunuzda, o ve kardeşi kendi gezegenleri olan Phobos'a dönebilirler. Benim onu tekrar görmeme gerek kalmayacak." "Ne?" Ari kendini durduramayarak patladı. "Her şeyden sonra BleakHall'da birlikte olduğumuz halde öylece yürüyüp *gidecek* misin?"

Lathe şaşırmış görünüyordu. Ama neredeyse aynı anda yüzündeki şaşkınlık kayboldu ve yerini kişisel olmayan bir profesyonellik ifadesi aldı.

"BleakHall başka bir dünyaydı. Sanırım ikimiz de bunun farkındayız. Onu geride bırakmanın ve ayrı hayatlarımıza geri dönmenin zamanı geldi." Resmi bir şekilde başını salladı. "Size çok mutlu ve sağlıklı bir gelecek diliyorum Leydi Blackthorn. Tanrıça sizi kutsasın."

Sonra ondan uzaklaştı ve geriye doğru tek bir bakış bile atmadan gitti.

Ari büyük Kindred'in ardından bakakaldı, zihni kaynayan, çelişkili duygularla doluydu. Öfke - koca götlü ona ne cüretle

ve onu burada, koridorda öylece bırakacak mıydı? İnançsızlık-Lathe onun için savaşmış, onun için Öfke'ye kapılmış, onun için *öldürmüştü*. Gerçekten de ona karşı tüm duygularını bu kadar çabuk kaybetmiş olabilir miydi?

Ama Ari'nin en çok hissettiği şey umutsuzluktu.

Asla, diye fısıldadı yüreğindeki küçük, çaresiz bir ses, *onu bir daha asla göremeyeceğim. Artık beni istemiyor ve bunu değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yok.*

"Oh, tatlım..." İyi kalpli hemşire Liv başını salladı ve bir kolunu Ari'nin omuzlarına doladı. "Bu... zordu."

"O gitti." Ari'nin sesi kendi kulaklarına kalın ve inanmaz bir şekilde geliyordu. "Öylece gittiğine inanamıyorum."

"Bahse girerim bütün bunların arkasında bir hikâye vardır." Liv onun omuzlarını rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Hadi ama, neden ben seni kontrol ettirirken sen de bana her şeyi anlatmıyorsun?"

Ari uyuşuk bir şekilde götürülmesine izin verdi. Tıp merkezinin uzak ucunda, çizgili mavi ve yeşilden oluşan BleakHall mütevelli tulumunu giymiş olan Lathe'nin geniş sırtını hâlâ görebiliyordu. Orada durmuş başka bir doktor olduğunu tahmin ettiği biriyle konuşuyordu ama Ari'nin ona baktığını fark etmemiş gibiydi. Bir süre sonra konuşmasını bitirdi, köşeyi döndü ve gitti.

Onu son kez gördüğünde, Ari'nin görüşü ikiye katlandı... sonra üçe katlandı ve ağladığını fark etti.

Liv bunu aynı anda fark etmiş gibiydi çünkü Ari'yi küçük bir odaya yönlendirdi ve yumuşak, mavi bir örtüyle kaplı bir muayene masasına oturmasına yardım etti.

Ari'ye alçak bir sesle, "Artık her şey yolunda tatlım," dedi. "Artık baş başayız, bırak içindekileri döksün."

İyi kalpli hemşirenin üzüntüsünü gizlemesine yardım etme şekli, Ari'ye Lathe'nin onu bahçede tutup diğerlerinin gözlerinden koruduğunu hatırlattı

Hıçkıra hıçkıra ağlarken mahkumlar. Onu saran güçlü kolları... teninin sıcak kokusu... onu rahatlatmak için kullandığı alçak sesle söylenen yatıştırıcı sözler...

Ve şimdi o gitti, diye düşündü umutsuzca. Gitti ve onu bir daha asla göremeyeceğim. Asla.

Her şey çok fazlaydı. Ari masanın üzerine yığıldı, kalbi kırılacakmış gibi hıçkıra hıçkıra ağladı; sanki kalbi çoktan kırılmıştı ve bir daha asla onarılamayacaktı.

Lathe'nin kalbi, Ari'den uzaklaşırken acı ve gurur doluydu. Kendi kendine Ari'ye istediği şeyi, hayatını geri verdiğini söyledi. Artık kardeşiyle birlikte Phobos'a geri dönebilir ve onu bir daha asla düşünmeyebilirdi.

Onu hiç düşünmemeye niyetliydi.

Yalancı, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Şimdi bile onu aklından çıkar.

Denedi ama Ari'nin kederli yüzünü bir türlü aklından çıkaramıyordu. Yine de onu zamanla unutacağından emindi. Ve sözlerine rağmen, Ari muhtemelen onu çoktan unutmaya başlamıştı.

Ne de olsa, onu hiçbir zaman, onun aptalca bir şekilde kendisini sevmesine izin verdiği gibi sevmemişti.

Ben bir amaç için bir araçtım, dedi Lathe kendi kendine. Tapper ve diğer vahşi mahkûmlardan korunmak... kardeşini kurtarmak için bir yol... BleakHall'dan çıkmak için bir yol. Ben onun için sadece buydum.

Elbette bunun bir kısmı biraz haksızlık olabilirdi - sonuçta Ari, ona söyleyene kadar hapisshanedan bir çıkış yolu olduğunu bilmiyordu. Yani onu bir kaçış aracı olarak kullanıyor olamazdı.

Beni yeterince kullandı, diye kendi kendine öfkeyle tartıştı Lathe. Beni kendisine aşık etti ve olmadığı bir şey olduğuna inandırdı. Tıpkı Talsa'nın yaptığı gibi! Ayrıca beni sevmiyor, hiç sevmedi.

Haklı olduğunu hissederek kendi süitine gitmek üzere sağlık merkezinden ayrıldı. Komutan Sylvan'a anlatacak çok şeyi ve hapishane kimliğinde saklı suçlayıcı bir sürü video kaydı vardı ama bunların hepsi bekleyebilirdi. İyi bir gece uykusu çekmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve şimdi bir uyku çekmeye niyetliydi... ve sonra mümkün olan en kısa sürede normal hayatına dönmeye.

Ari'yi içermeyen bir hayat.

OceanofPDF.com

KIRK ALTI

"I değil tatlım, bırak . Sorun yok." Liv hıçkırarak ağlayan kızın yanında durdu ve titreyen sırtını ve sarsılan omuzlarını ovdu, çaresiz hissediyordu. Zavallı küçük şey-Liv onu gerçekten tanımıyordu ama kalbi tamamen kırılmış görünüyordu.

Bütün bunlar Doktor Lathe ile mi ilgiliydi? Liv'i her zaman içine kapanık, biraz soğuk ama son derece yetkin biri olarak etkilemişti. Şeyi İyileştirme konusundaki eşsiz yeteneği sayesinde hastalarında yüzde yüz başarı oranına sahipti. Ama doğal yeteneklerine çok fazla güvenmiyordu; aynı zamanda Liv'in tanıdığı en bilgili doktorlardan biriydi. Aslında, Sylvan ve Ana Gemi'de yaşayan küçük Tolleg cerrahı Yipper dışında, daha fazla güvendiği başka bir doktor adı veremezdi.

Ayrıca, işkence dolu bir romantizm yaşama olasılığının en düşük olduğunu düşündüğü adam da o olurdu. Ama muayene masasında hıçkıra hıçkıra ağlayan kız bir gösterge ise, kesinlikle karakterini bozmak için elinden geleni yapmıştı.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu Ari'ye, kız sonunda hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladığında.

"Hayır. Hayır... en azından şu anda değil." Ari ıslak, yaralı gözlerle ona baktı. "Hâlâ çok... çok taze. Ama herhangi bir yolu var mı..." Bir an tereddüt etti.

"Ne oldu tatlım?" Liv onu teşvik etti. "Git, ihtiyacın olan her şeyi iste, ben de sana getirmek için elimden geleni yapacağım."

Ari kısık bir sesle, "Ben sadece... Ben gerçekten duş almak istiyorum," dedi. "Lavaboda yıkanmaktan daha fazlasını yapmaya korktuğum bir hapishaneden çıkmak için uzun ve kirli bir tünelden geçtim." Kirle dolu gibi görünen tırnaklarına baktı. "Kendimi çok pis hissediyorum."

"Elbette duş alabilirsin," dedi Liv ona. "Şanslısın, sanırım burası içinde tam bir banyo olan muayene odalarından biri. Haydi gel."

Ari'nin masadan kalkmasına yardım etti ve onu lavabosu, tuvaleti ve duş kabini olan küçük banyoya götürdü. Ona Kindred aletlerini nasıl kullanacağını gösterdikten ve ayaklarının üzerinde emin olduktan sonra Liv, Ari'nin başka bir şeye ihtiyacı olması ihtimaline karşı kapıyı ardına kadar açık bırakarak oradan ayrıldı.

Banyodan çıktığında kapı çalındı ve tanıdık bir ses, "*Lilenta?* İçeride misin?"

"Tam burada." Liv mahremiyet perdesini çekerek banyonun görünmesini engelledi ve kapıya gitti. "Her şey yolunda mı?" diye sordu kapıyı açtığında ve kocasının iri, altın gözlerini gördüğünde.

"İyiyim. Sadece... Sylvan seni görmek istedi."

Baird geri ve arkasında yüzünde sıkıntılı bir ifadeyle bekleyen Sylvan'ı ortaya çıkardı.

"Oh, merhaba Sylvan," dedi Liv. "Dr. Lathe'nin gemisindeki hastaları merak ediyorsanız, iki erkeği Dr. Brike'nin muayene etmesi için altı ve yedi numaralı muayene odalarına yerleştirdim ve Leydi Arianna adındaki kız da yanımda. Ben sadece..."

Ama Sylvan yanına gelip onu omuzlarından tutunca sözleri kesildi. Eğilip Liv'in gözlerinin içine baktı, sanki bir nedenle onu inceliyor gibiydi. Sonra da ona sımsıkı sarılarak onu tamamen şoke etti.

"Sylvan?" diye nefes nefese kaldı, büyük Kan Akraba'sının kucağında zar zor nefes alabiliyordu. Sylvan harika bir kayınbirader ve mükemmel bir doktordu ama genellikle bu kadar gösterişli değildi. Ayrıca, bir çeşit

Çiftleşmiş Kindred'ların eşleri dışındaki kadınlara dokunmaması yazılı olmayan bir kuraldı. Eğer dokunurlarsa, kadının kocası büyük ihtimalle çok sinirlenirdi. Ama Baird orada öylece durup Sylvan'ın onu kucaklamasını ciddi gözlerle izledi.

Sonunda onu serbest bıraktı ve Liv yeniden nefes alabildi.

"*Bu* ne içindi?" diye sordu, iri gözlerle ona bakarak.

"Ben sadece... iyi olmana çok sevindim, eşimin akrabası." Sylvan'ın soluk mavi gözleri şüphe uyandıracak kadar parlaktı ve derin sesi hafifçe kısılmıştı.

"Anlamıyorum." Liv başını salladı. "Neler oluyor böyle?" Önce Sylvan'a, sonra da Baird'e baktı. "Sorun ne?" diye sordu.

"Daha sonra anlatırım *Lilenta*, bu konuda daha fazla şey öğrendiğimizde," diye gürledi kocası. "Şimdilik-"

Ama sonra üçü de banyodan gelen bir soluk sesi, bir takırtı ve ardından duyulabilir bir *gümbürtü* duydular.

OceanofPDF.com

KIRK YEDİ

Ari kendine geldiğinde üç çift endişeli gözün kendisine doğru eğildiğini gördü. Bir çift gümüşî-gri renkteydi.

Liv adındaki iyi kalpli hemşireye ait olduğundan emindi. İkinci çift göz soluk, kış mavisiydi. Üçüncü çift ise saf altın rengindeydi ve neredeyse hayvansı görünüyordu.

Gözlerini kırptırarak onlara baktı ve bunu yaparken birisinin etrafına sardığı büyük bir havlu dışında ıslak ve çıplak olduğunu fark etti. Etrafına bakınırken muayene masasına geri döndüğünü de gördü.

"geliyor," dedi Liv soluk mavi gözlü adama -hayır, *Kindred- Kindred olmalı*, diye düşündü Ari. "Belki de yorgunluktan bayılmıştır."

"Ya da açlık," dedi soluk mavi gözlü Kindred. Lathe'in Ana Gemi'ye giderken görüntü ekranında seslendiği kişi o değil miydi? Ari onu tanımaya çalıştı. Komutan Sliver? Komutan Sylpan? Lathe ona ne demişti?

"Uh, siz tıp alanında olduğunuz ve ben olmadığım için ikinizle çelişmekten nefret ediyorum," diye mırıldandı diğer Kindred - parlak altın gözlü olan. "Ama *buna* ne dersiniz? Sizce bunun neden düştüğüyle bir ilgisi olabilir mi?"

Onu işaret ediyordu, Ari gördü. Boynunun yan tarafını, kulağının hemen altını işaret ediyordu. Bunu fark eder etmez, o bölgeden gelen donuk bir acı zonklaması hissetti.

İşte orası acıyor, diye düşündü sersemlemiş bir halde. Duşta dokundum ve o kadar çok acıdı ki her şey karardı. Ne oldu?

"Aman Tanrım, bu da ne?" Liv onun düşüncelerini yineledi, güzel yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Saçları yüzünden daha önce fark etmemiştim ama şimdi görmezden gelemiyorum."

"Enfekte olmuş gibi görünüyor." Komutan Sylvan'ın -adı buydu, Ari birden hatırladı- sesi acımasızdı. "Onu temizlemem gerekecek ve sonra da biyopsi yapmamız gerekecek."

Ari'ye uzanmaya başladı ama Ari içgüdüsel olarak elini geri çekti.

"Hayır," diye yalvardı belli belirsiz. "Hayır, lütfen. Acıyor... çok acıyor. Lütfen, yapma... dokunma."

"Olivia, lütfen bana bir sakinleştirici getir," dedi Komutan Sylvan. "Ve bir de uyuşturucu madde."

"Hemen." Liv telaşla uzaklaştı ve bir dakika içinde geri döndü. "Pekâlâ," dedi Ari'ye. "Bu sadece bir dakikalığına acıyacak ve sonra hiçbir şey hissetmeyeceksin."

Ari itiraz edemedi koluna keskin bir şey battı ve sonra kendini tekrar uçarken buldu.

Ameliyattayken garip rüyalar gördü; muayene odasına birkaç kişi geldi. Komutan Sylvan keskin görünümlü bir aletle boynunun yan tarafında çalıştı. İyi kalpli hemşire Liv onun için küçük mavi bir leğen tuttu ve işi bittiğinde leğen bir tür ilaçla doldu.

Siyahımsı, sıızan sıvı, yarı bilinçli halinde bile Ari'ye iğrenç görünmüştü.

Çalışırken konuştular. "...bir çeşit zehir."

"...hala hareket edebilen bir hastada hiç bu kadar ileri düzeyde bozulma görmemiştim. Bayılmasına şaşmamalı."

"...birkaç doku katmanını yemiş. Korkarım bazı çok önemli kan damarlarına oldukça yakın."

Ari onları duyabildiğini bildiklerini sanmıyordu, yoksa bu kadar rahat konuşmazlardı. Eğer korktuğunu hissedebilseydi, söyledikleri şeyler muhtemelen onu korkuturdu. Ama şu anda bir bulutun üzerinde süzülüyor gibiydi, tamamen ağırlıksızdı ve hiçbir duygu hissetmiyordu, Lathe'yi düşündüğünde bile.

Pekâlâ, bu tam olarak doğru değildi - büyük Kindred'ı düşündüğünde hâlâ belli belirsiz bir üzüntü ve kayıp hissi duyuyordu ve eğer havada süzülmezse bu bulanık duyguların katılaşıp gerçekten korkunç bir şeye dönüşeceğine dair belli belirsiz bir fikri vardı.

Ama bu ileride, ona verdikleri şeyin etkisi geçtiğinde başa çıkması gereken bir şeydi. Şimdilik sadece muayene masasında hareketsiz yatabilir ve üzerinde çalışılmasına izin verebilirdi.

"," dediğini duydu birinin uzun bir süre sonra... ve hiç zaman yokmuş gibi görünen bir süre sonra. "Sanırım durumu stabil. Uyumasına izin vermek güvenli olacaktır."

Kolunda hafif bir basınç vardı ve her şey yavaşça karardı.

Tekrar uyandığında, ona bakan başka bir garip insan vardı. Uzun sarkık kulakları ve büyük, duygulu kahverengi gözleri vardı. Sanki bir çeşit

Ari'ye göre bir tür hayvandı ama bakışlarında insansı bir zekâ olduğu kesindi. Birinin boynunun yan tarafına yerleştirdiği beyaz bandajların altına bakıyor ve şüpheyle başını sallıyordu.

"Bu çok kötü. Evet öyle, evet öyle!" dedi Liv'e yüksek, boru gibi bir sesle.

"Biliyorum, Yipper." Liv endişeli görünüyordu. "Yapabileceğin bir şey var mı?"

Sylvan seçeneklerinin tükendiğini söylüyor."

"Düşünmek zorundayım. Evet düşüneceğim, evet düşüneceğim." Küçük adam? Kişi? Üzgün görünüyordu. "Ne tür bir zehirdi bu?"

"Bilmiyoruz. Ama bak... göz kapakları titriyor. Leydi Arianna?" Liv elini Ari'nin koluna koyarak seslendi. "Tatlım, beni duyabiliyor musun?"

"Sadece... Ari," diye mırıldandı Ari kuru dudaklarının arasından. "Çok... susadım."

"Oh, elbette. ister misin? Biraz suyum var." "Evet... lütfen," diye fısıldadı Ari.

Liv yattığı yatağı kaldırarak onu oturur pozisyona getirdi ve sonra biraz su içmesine yardım etti. Boynunun yan tarafı hâlâ garip bir şekilde uyuşuk olmasına rağmen Ari kendini yüzde yüz daha iyi hissediyordu.

"Bana ne oldu?" diye sordu Liv, ağzı o kadar kuru olmadığı için artık daha rahat konuşabiliyordu. "Tek hatırladığım boynumda korkunç bir ağrı hissettiğim ve duşta yere düştüğüm."

"Evet, bizi epey korkuttun. Sizi asla yalnız bırakmamalıydım." Liv pişman görünüyordu. "Boynunuzda da bir sorun olduğunu görmeliydim."

"Öyle mi?" Ari içgüdüsel olarak bir elini boynunun yanına koydu. "Yani, acıdığını ve delikteyken kanadığını biliyordum - neredeyse beni Kirpikliler yiyecekti. Eğer Canavar'ın hücrelerinden çıkmasına izin vermeseydim-"

"Dur bakalım." Liv onu durdurmak için elini kaldırdı. "Hikâyenin tamamını dinlemek istiyorum, kulağa büyüleyici geliyor. Ama önce boynunuzu nasıl incittiğinizi bilmem gerekiyor. Kendini paslı bir metal parçasıyla mı kestin yoksa-"

"Paslı metal mi? Hayır...hayır, paslı değildi." Ari sertçe yutkundu, Tapper'ın kulağının altında tuttuğu bıçağın parlak gümüş ışıltısını hatırladı. O bıçağın üzerinde ne vardı öyle?

"Bunu bir zehirciden aldım," dediğini hatırlıyordu. "Bu ölümcül, bu öyle."

O sırada Ari onun sözleri hakkında hiçbir şey düşünmemişti - çok meşguldü hayatta kalmaya çalışıyordu. Ama şimdi bunlar ona hastalıklı bir netlikle geri geliyordu. Tapper mezarın ötesinden uzanıp onu öldürecek miydi?

"Ben... Ben bir bıçakla dürtüldüm," diye fısıldadı ellerine bakarak. "Bana tecavüz etmek isteyen bir adam tarafından. Ama Lathe... onu durdurdu."

"Oh, tatlım..." Liv teselli edercesine onun elini sıktı. "Çok özür dilerim. Ama... bıçağın üzerinde bir şey olup olmadığını biliyor musun? Ya da daha sonra kesiğin içine bir şey - hapishaneden gelen bir mikrop - bulaşmış olabilir mi?"

"Bilmiyorum." Ari başını salladı. "Dedi ki... o adam... şey yapmaya çalışıyordu..." Derin bir nefes aldı, Tapper'ın sıcak, kokuşmuş nefesini yanağında tekrar hissetmemeye çalıştı... Lathe onu kıyma makinesine ayaklarından önce sokarken çığlıklarını duymamaya çalıştı. "Bıçağı bir zehirleyiciden aldığını söyledi... Sanırım Chatham Prime'da dedi. Dedi ki..." Yüzünü buruşturdu. "Ölümcül olduğunu söyledi."

"Ah canım. Ah canım, ah canım, ah canım. Bu kötü bir haber. Evet öyle, evet öyle." Liv'in "Yipper" diye çağırdığı küçük insan yine başını sallıyor, uzun kulaklarını sallıyordu. "Chatham sistemi ölümcül zehirleriyle bilinir," dedi, sesi hem endişeli hem de kederliydi. "Artık oldukça eminim - önemli ölçüde eksizyon ve yeniden yapılandırma yapılması gerekecek."

"Ne?" Ari talep etti. "Bu da ne demek oluyor?"

"Leydi Arianna...Ari..." Liv onun elini daha sert sıktı. "Korkarım boynunuzda kötü huylu bir kist var. Doktor Sylvan ona ulaştığında... şey, oldukça büyüktü."

"Ne kadar büyük?" Ari hastalıklı bir merak hissetti. Sanki tamamen başka biri hakkında konuşuyor gibiydiler - hiçbir ilgisi olmayan biri

onunla birlikte.

"Bunun gibi." Liv kapalı bir yumruk kaldırdı. "O da siyahtı. Bu yüzden hemen fark etmedim, saçınla karışmıştı."

"Siyah mı?" Ari, Kindred Doktor'un boynu üzerinde çalıştığını ve Liv'in elinde yapışkan, iğrenç görünümlü siyah bir sıvıyla dolu küçük mavi bir tava tuttuğunu hayal meyal hatırlıyordu.

"Artık her şey temizlendi," diye onu temin etmek için acele etti Liv. "Ama korkarım sana verilen zehrin etkileri yayıldı. Ve eğer çok yakında bir şeyler yapmazsak, daha da yayılacaklar."

"Buradan çıkarabilirim..." Yipper, Ari'nin kulağının hemen üstündeki bir noktayı dürttü ve ardından köprücük kemiğinin hemen üstüne kadar hayali bir çizgi çizdi. "Buraya kadar. Ve bir protez uygulayın. Evet yapabilirim, evet yapabilirim. Elimden geldiğince doğal görünmesini sağlamaya çalışacağım, özellikle de kulağı."

"Peki ya kan damarları?" Liv endişeyle sordu. "Sylvan şahdamarı ve karotis damarlarının her ikisinin de etkilendiğini söyledi."

"Ona yenilerini yapabilirim. Evet yapabilirim, evet yapabilirim." Yipper başını salladı, uzun kulakları sallanıyordu. "Kolay olmayacak ama-"

"Tamamen yeni kan damarları, sahte bir kulak ve boynumun tüm tarafını protez mi yapmak istiyorsun?" Ari paniğe kapılmış bir halde araya girdi. "Tek seçeneğimin bu olduğuna emin misin? Lathe'ye ne düşündüğünü soran oldu mu? O da gerçekten iyi bir doktor, değil mi?"

"Şey... hayır, kimse ona sormadı," dedi Liv dikkatle. "Ama sanırım Doktor Sylvan zehirden kaynaklanan yozlaşmanın çok ilerlediğine inanıyordu."

."

"Olmayabilir de. Olmayabilir, olmayabilir!" Yipper heyecanla haykırdı. "Her Şeyi İyileştiren'i neden hatırlamadığımı bilmiyorum. Belki de Ana Gemi'den ayrılalı çok uzun zaman olduğu içindir. Ama ondan bir ısırik-"

"Hayır, bekle, fikrimi değiştirdim," dedi Ari aceleyle. Lathe'nin kendisine son kez baktığında gözlerinde beliren soğuk ifadeyi çok iyi hatırlıyordu.

ısırtığının ona hissettirdiği gibi. Kendisine karşı hiçbir şey hissetmediğini bilerek ondan bu şekilde zevk almaya dayanamazdı. Bu onun içindeki bir şeyi öldürecekti - zaten neredeyse ölmüş olan bir şeyi.

"Neden olmasın, tatlım?" Liv sordu. "Eğer Yipper bir şans olduğunu düşünüyorsa-"

"Onu kullandığımı düşünmesini istemiyorum, tamam mı?" Ari patladı. "Zaten öyle düşünüyor - BleakHall'da onunla sadece beni koruyabildiği için birlikte olduğumu düşünüyor. Ama bunu yapmak istememiştim, hissettiklerimi taklit etmiyordum. Sadece neredeyse her dakika çok korkuyordum..."

Boğazındaki yumruyu yutmaya çalıştı ve devam etmek için çabalarken gözlerinin yaşardığını hissetti.

"Neredeyse başıma çok kötü şeyler geliyordu ve Lathe sürekli yalancılardan nefret ettiğinden bahsediyordu ve ona gerçekte ne olduğumu söylersem benden de nefret edeceğinden ve beni hücrelerinden atacağından korkuyordum. Sonra Tapper bana tecavüz etmeye çalıştığında bunu öğrendi ve çok kızdı..."

Elinde olmadan boğazı düğümlendi. Geçen hafta yaşananlar şimdi ona bir kâbus gibi geliyordu; sonunda güvenli bir yere ulaşmış olmasına rağmen hâlâ bir şekilde devam eden bir kâbus.

Liv onun kolunu rahatlatıcı bir şekilde ovuşturdu.

"Dinle, Yipper, bence gitsen iyi olur, böylece Ari ve ben konuşabiliriz," dedi küçük cerraha. "Yakında ne karar verdiğini sana bildireceğim."

"Pekâlâ ama lütfen çok fazla beklemeyin." Yipper'ın iri kahverengi gözleri endişeliydi. "Yozlaşma şimdilik durduruldu, evet öyle, evet . Ancak bunu durdurmak için yapabileceğimiz çok şey var ve bölge iyileştirilmez ya da kesilmezse büyümeye devam edecek."

"Anlıyorum." Liv başını salladı. "Ama şu anda Ari'nin bir karar vermeden önce bunu konuşarak halletmesi gerektiğini düşünüyorum."

Yipper, "Bu arada gidip Doktor Lathe ile konuşacağım, böylece o da hazır olabilir, evet konuşacağım, evet konuşacağım," dedi.

"Hayır!" Ari yatakta doğruldu ve onun kıllı küçük kolunu yakaladı. "Hayır," dedi yine ısrarla. "Ona *hiçbir* şey söylemeyeceğine dair söz vermeni istiyorum."

Yipper şaşkın görünüyordu.

"Ama size yardım edebilirse..."

"Hayır!" Ari tekrar haykırdı. "Beni bir daha asla görmek istemiyor ve ben de onun sadakasına muhtaç olmayı reddediyorum."

Küçük cerrah şaşkın bir başını salladı.

"Biliyor musun, bazen insan duygularını anladığımı sanıyorum ve sonra yanıldığımı ve onları hiç anlamadığımı fark ediyorum. Hayır anlamıyorum, hayır anlamıyorum," dedi kederle. "Bazen Karanlık Türlerle çalışmanın daha kolay olduğunu düşünüyorum. Onlar... daha basitti."

Liv nazikçe, "Ari'yle biraz konuşalım, sonra bir karar veririz," dedi. "Sadece yardım etmek istediğini biliyorum, Yipper, ama nasıl bir tedavi alacağı Ari'nin seçimi olmalı."

"Çok iyi, çok iyi." Küçük cerrah hâlâ üzgün görünerek oradan ayrıldı ve Liv Ari'ye döndü.

"Pekâlâ tatlım, en iyi arkadaşım Kat'in de dediği gibi içini dök. Devam et ve içindekileri dök ki bu meselenin üstesinden birlikte gelebilelim."

Ari yavaşça başladı... Jak'ın köle tacirleri tarafından nasıl kaçırıldığını, sonra Yonnie Six'e satıldığını, ardından da BleakHall'a gönderildiğini anlattı. Sonra da hapisane kimlik etiketinde sakladığı katı halka cihazını ve taşıma balonunu anlattı.

"Vay canına, çirkin ama kullanışlı," dedi Liv, Ari baloncuğu bir anlığına aktif hale getirdiğinde şaşkınlıkla etikete bakarak. Güç kaynağı tükendiği için Liv'e katı holografik görüntüyü gösteremiyordu ama Liv ona, tekrar çalıştırır çalıştırmaz görmesine izin vereceğine dair söz verdirdi.

"Ve Yipper bunu da senin için çıkarabilir," diye ekledi. "Ameliyatla yerleştirilmiş gibi görünüyor ama eminim artık BleakHall'dan çıktığınıza göre onu bir hatıra olarak saklamak istemezsiniz, değil mi?"

"Onu aldirmek istiyorum," dedi Ari ve içini çekti. "Boynumun ve başımın tüm tarafını değiştirirken bunu da yapabilir."

"Biliyor musun, bu yola girmeden önce en azından Doktor Lathe'nin seni iyileştirmeyi *denemesine* izin vermeliyiz," dedi Liv usulca. "Gerçekten de inanılmaz bir başarı oranı var."

"Hayır," dedi Ari inatla. "Onu duydun, beni bir daha asla görmek istemiyor." Gözyaşları tehdit ediyordu ve onları koklayarak geri çekmek zorunda kaldı. "Böyle davrandığına inanamıyorum. Yaşadığımız onca şeyden sonra..."

"Bana daha fazlasını anlat," diye nazikçe ısrar etti Liv. "Bana bütün hikâyeyi anlat. Bence içini dökmeye ihtiyacın var."

Ari devam etti ve Liv'e Lathe'nin onu ilk andan itibaren nasıl kanatları altına aldığını anlattı. Ve ikisi arasındaki duyguların ne kadar çabuk büyüdüğünü.

"Bana aşık olduğunu bile söyledi," diye itiraf etti Liv'e. "Ve o... nedenini anlayamadı çünkü benim erkek olduğumu düşünüyordu." Başını öne eğdi. "O zaman ona ne olduğumu söylemeliydim, sırrımı onunla paylaşmalıyım. Ama yalancılardan ve kendini yanlış tanıtan insanlardan nefret ettiğini söyleyip duruyordu. Görünüşe göre Ana Gemi'de iş isteyen bir kız varmış ve bu işi almak için onu kullanmaya çalışmış ama kız zaten nişanlıymış?"

Daha fazla bilgiye sahip olabileceğini umarak Liv'e baktı ama hemşire sadece omuz silkti.

"Üzgünüm tatlım, bunu bilemiyorum. Doktor Lathe Ana Gemi'de o kadar uzun süredir bulunmuyor ve her zaman son derece özel bir insan olmuştur. Eğer bir kız onu terk ettiyse, muhtemelen bu konuda kimseye tek kelime etmemiştir. O böyle bir adamdır, her şeyi içinde saklar."

Ari yumuşak bir sesle, "Bana içini döktü," dedi. "En azından öyle görünüyordu. Bana karşı çok sıcak, koruyucu ve nazikti... ta ki beni artık istemeyene kadar," diye fısıldayarak bitirdi.

Liv kaşlarını çatı. "Bence bu kötü bir yaralı gurur vakasına benziyor. Onu böylesine kandırmış olmanızdan ve muhtemelen kendisini bir tahta kadar heteroseksüel görürken başka bir erkeğe aşık olduğunu düşünmesine neden olmanızdan hoşlanmıyor."

"Kesinlikle başka erkekleri seven biri değil," dedi Ari. "Ama bir süre bunu sorgulamasını sağladım ve sanırım..." İç çekti. "Sanırım bunun için beni affedemiyor. Defalarca özür dilemeye çalıştım ama özrümü kabul etmedi. Sanırım onu sadece korunmak için kullandığımı düşünüyor ama dürüst olmak gerekirse, bundan çok *daha fazlasıydı*."

"Peki onun hakkında gerçekten ne hissediyorsun?" diye sordu Liv. "Bunun seni ne kadar üzdüğünü görebiliyorum, Lathe'nin senin hakkında kötü düşünmesini istemediğin için mi rahatsız oluyorsun?"

"Hayır, üzgünüm çünkü onu *seviyorum!*" Ari bir eliyle ağzını kapattı. Tanrıça, bunu gerçekten yüksek sesle mi söylemişti?

Doğru söyledin ve bunda da ciddiysin, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Ona deliler gibi aşıksın ve bir süredir de aşıksın - muhtemelen sana sarılıp bahçede ağlamana izin verdiği andan beri.*

"Onu seviyorum," dedi tekrar, sözcükleri sınıyor ve içlerindeki gerçeklik çınlamasını duyuyordu. "Seviyorum."

"Bunu yeni mi anlıyorsun?" Liv kuru bir sesle sordu, ağzının bir köşesinde küçük bir gülümseme oynaşıyordu.

"Biliyorsun... BleakHall'da bunu biraz düşündüm ama orası o kadar korkunç ve şiddetliydi ki nefes alacak yerim yokmuş gibi hissettim. Burada, özgür dünyada görebiliyorum..." Ari boğazını temizledi. "Sanırım ne kaybettiğimi gerçekten görebiliyorum."

"Temelli kaybettiğini söyleyemem," dedi Liv. "Belki de tüm cinselliğini sorgulamasına neden olduğun için gerçekten çok sinirlenmiştir. Bir erkek ne kadar ilerici olursa olsun, bu erkek egosu için oldukça zor bir durumdur."

"Hayır..." Ari kederle başını salladı. "Hayır, o gitti Liv. Bir daha asla benimle bir şey yapmak istemeyecek ve sanırım... sanırım onu suçlamıyorum. Gitmesi benim suçum... ve asla geri dönmeyecek olması da benim suçum." Sesi kendi kulaklarına boğuk ve yanlış geliyordu ve konuşurken gözleri doldu.

"Tatlım, kendini bu şekilde suçlama." Liv bir kolunu ona doladı ve omuzlarını sıktı. "O cehennem çukuruna tek başına gitmekle inanılmaz cesur davrandın. *Elbette* sırrını söylemekten korkuyordun. Dinle..." Ari'nin gözlerinin içine baktı. "Tanrı'ya şükür hiç hapse girmedim ama erkeklerin olduğu bir ortamda çaresiz ve savunmasız hissetmenin ne demek olduğunu *bilirim*. All-Father hala iktidardayken Scourge tarafından ve eğer kocam Baird benim için kendini takas etmeseydi..."

Kadın başını salladı ve Ari onun gözlerinin parladığını gördü.

"Özür dilerim." Liv burnunu çekti. "Uzun zaman önceydi ama hâlâ ara sıra kâbuslar görüyorum - orada çıırılçıplak dururken, All-Father ve yordakçıları etrafımdayken ve kendimi tamamen yalnız hissederken... tamamen tecrit edilmiş hissederken."

"İşte bu, ben de *aynen* böyle hissettim." Ari başını salladı. "Ama zaten Lathe'i kandırmak gibi bir niyetim yoktu. *Yanıma* geldi. Bana dedi ki..." Boğazının düğümlendiğini hissetti. "Yardım çılgınlıklarımı görmezden gelemeyeceğini söyledi. Ve kokumun onu bana çektiğini söyledi."

"Evet, kulağa bir Kindred gibi geliyor." Liv bilerek başını salladı. "Bazen eşlerini gözlerinden çok burunlarından bulduklarını düşünüyorum."

"Kokusu da oldukça harikaydı," diye itiraf etti Ari. "Bağlanma kokusu yani."

Liv'in kaşları kalktı.

"Vücudu senin için bağlanma kokusunu mu saldı?"

"Uh-huh." Ari başını salladı. "Bu alışılmadık bir şey mi? Yoksa Kindredler bunu ilgilendikleri her kadın için mi yaparlar?"

"Dinle tatlım, bağlanma kokusu büyük bir silahtır. 'O' ortaya çıkana kadar, yani Kindred'in ömür boyu çiftleşmek istediği kadın ortaya çıkana kadar ortaya çıkmaz," dedi Liv kaşlarını çatarak. "Sana sormayı unuttum ama hiç Doktor Lathe'yi hayal ettin mi? Bilirsin işte, onunla tanışmadan önce?"

Ari başını salladı. "Rüyamda onun gözlerini gördüm. O kadar canlılar ki, bilirsiniz, muhteşem bir turkuaz." İç çekti.

"Peki rüyasında seni gördü mü?" Liv hâlâ kaşlarını çatarak sordu.

"Öyle olduğunu söyledi," diye itiraf etti Ari.

"Yani siz Rüya-paylaşımı yapıyordunuz ve o da sizin için bağlanma kokusunu hazırlıyordu ve *yine* de çekip gitti mi?" Liv belirgin bir şaşkınlıkla başını salladı. "Sana *gerçekten* kızmış olmalı."

"Ben de tam olarak bunu söylüyordum," diye belirtti Ari. "Bana kızgın. O kadar kızgın ki beni affedemiyor."

"Düşünecek çok şey var." Liv derin bir nefes aldı ve onun elini nazıkçe sıktı. "Bütün bunları bana anlattığın için teşekkür ederim, Ari. Gerçekten korkunç travmatik deneyimler yaşamış gibisin ve bunları anlatmanın kolay olmadığını biliyorum."

"Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim." Ari derin bir nefes aldı. "Konuşmak gerçekten yardımcı oldu. Sanırım kararımı verdim - o küçük Yipper denen adamın dediğini yapmasına ve bana yepyeni bir boyun vermesine izin vereceğim. İyi iş çıkarıyor mu?" Liv'e endişeyle baktı.

"Evet, o en iyisidir," diye güvence verdi Liv ona. "Ama bak ne diyeceğim, neden seni rahatlatmak için sıcak bir banyo yaptırmıyoruz, sonra da güzel bir akşam yemeği, bu gece uyursun ve son kararını sabah verirsin."

"O kadar var mı?" Ari endişeyle sordu. "Bu zehirli şeyin -bu yozlaşma- yayılıyordu."

Liv ona, "Bu işi epey yavaşlatmayı başardık," diye söz verdi. "Bunu düşünmek için bir gece geçirebilirsin - bu karar vermek için gerçekten büyük bir şey. Karar vermek için zamana ihtiyacın var."

"Benim kararım çoktan verildi." Ari inatla çenesini kaldırdı. "Lathe artık benden nefret ediyor ve eğer o benimle bir şey yapmak istemiyorsa, ben de onunla bir şey yapmak istemiyorum."

"Ona hâlâ deli gibi aşık olmasaydın bu harika olurdu," dedi Liv usulca. "Haksız mıyım?"

Ari başını öne eğdi. "Onu sevip sevmememin bir önemi yok," dedi kısık bir sesle. "O da beni sevmiyor."

"Pekâlâ... hadi sana bir banyo yaptırırım, akşam yemeği yiyelim ve iyi bir uyku çekelim," dedi Liv yatıştırıcı bir sesle. "Sabah her şey farklı görünebilir."

Ari bunu nasıl yapabileceklerini anlamadı. Lathe'yi rahatsız etmemeye ve hatta hasta olduğunu hiçbir şekilde bilmesine izin vermemeye kararlıydı. Ona kalırsa, birbirlerinin hayatından sonsuza dek çıkmışlardı.

Onu bir daha asla göremeyeceğini bilmek ne kadar acı verse de.

OceanofPDF.com

KIRK SEKİZ

L Hemşire Olivia kapıyı iki kez çaldığında Athe, Komutan Sylvan ile BleakHall'da geçirdiği zaman hakkında bir bilgilendirme toplantısındaydı ve sonra

Sylvan'ın ofisine adım attı.

Nedense Yüksek Konsey Başkanı aniden endişeli göründü ve gözleri hafifçe açıldı. Sandalyesinde daha dik oturdu, vücudu gerildi.

"Olivia? Sen misin?" diye sordu kısık ve boğuk bir sesle.

"Tabii ki benim." Sylvan'ın eşinin kız kardeşi olan Olivia kaşlarını çattı. "Böldüğüm için özür dilerim ama lütfen Doktor Lathe ile konuşabilir miyim?"

"Sanırım biz de bu işi bitirmek üzereydik." Sylvan ayağa kalktı ve nezaketle başını salladı. "Söyleyecekleriniz için mahremiyete ihtiyacınız var mı? Ofisimi kullanmak ister misiniz?"

"Bunun çok iyi bir fikir olacağını düşünüyorum. Teşekkür ederim." Olivia Komutan Sylvan'la konuşuyordu ama Lathe'ye bakıyordu ve gözleri parlıyordu. Sylvan huzursuzca onun bir nedenden dolayı kızgın görüldüğünü düşündü ki bu onun karakterine tamamen aykırıydı. Her zaman birlikte çalışmak için mükemmel bir hemşire olmuştu - baskı altında çok soğukkanlı ve sakin, son derece profesyonel ve bilgili.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim Komutan Lathe. Yonnite Kutsal Yedilisi önünde tanıklık etmenize ihtiyacımız olursa size haber veririm ama sanırım video

Getirdiğiniz kanıtlar fazlasıyla yeterli olacaktır," dedi Sylvan. Sonra başını salladı ve Olivia'ya son bir kez okunamayan bir bakış atarak onları ofisinde yalnız bıraktı.

Olivia hiç vakit kaybetmedi. Lathe'ye doğru yürüdü ve yüzüne sert bir tokat attı.

"Ow!" Lathe bir adım geri çekildi, gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Bu ne içindi?"

"Sen," dedi Olivia kısa ve öz bir şekilde, "bir pislik gibi davranıyorsun."

"Ne?" Lathe onun davranışları karşısında hâlâ şaşkındı. Daha önce son derece profesyonel olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Ona vurduğuna inanamıyordu. "Hemşire Olivia," diye söze başladı ama Liv başını salladı.

"Hayır, buraya sizinle hemşireden doktora konuşmaya gelmedim. Buraya bir kadının bir erkekle konuşması gibi konuşmaya geldim. Ari'nin yaptığı şeyi yapmak için ne kadar cesur olması gerektiği hakkında bir fikriniz var mı? Katiller ve tecavüzcülerle dolu o korkunç yere, biri onun ne olduğunu -gerçekte bir kız olduğunu- öğrenirse her an öldürülebileceğini ya da tecavüze uğrayabileceğini bilerek kendi isteğiyle gitmek? *Bir fikrin var mı?*"

"Tabii ki biliyorum!" Lathe itiraz etti. "BleakHall, insanlar için korkunç bir yer.

herkes. Ben bilirim, orada altı ay geçirdim."

"Ama kendini savunabileceğini bilen biri için belki biraz *daha az* korkunç olabilir?" Olivia bir elini kalçasına koydu. "Düşünsene Lathe, en son ne zaman kendini gerçekten savunmasız hissettin? Sen ölümcül, zehirli dişlere sahip, bir metre boyunda bir Kindred savaşçısısın. Senin için gelen hemen hemen herkesle başa çıkabilirsin. Peki ya Ari'nin boyunda olsaydın nasıl hissederdin? O *küçücük*, en fazla 1.80 *boyunda*. Ve BleakHall'da karşılaştığı herkesin ona zarar verebileceğini ve *vermek* isteyeceğini bile bile kardeşini kurtarmak için kendini korkunç bir tehlikeye attı."

Torna rahatsız bir şekilde kaşlarını çattı. "Evet, bunu anlıyorum."

"Belki burayı anlarsın." Olivia uzandı ve sert bir parmağıyla onun alnını dürttü. "Ama *burada* anladığınızı sanmıyorum." Dürttü

Lathe'nin irkilmesine neden olan karnına bir yumruk attı. "İçindeki o korku hissini anlamıyorsun çünkü anlamak *zorunda değilsin*," diye devam etti. "*Elbette* Ari sana sırrını söylemekten korkuyordu - ona kızacağını ve tecavüz edilip öldürülmesi için onu hücrenden atacağını düşünüyordu. Ya da kız olduğunu öğrendiğinizde ona zarar vereceğinizi düşündü."

"Ben bunu asla yapmazdım! *Asla*." Lathe homurdandı. Olivia'nın davranışına duyduğu şaşkınlık geçmeye başlamış, yerini öfke ve savunmaya bırakmıştı. "Ona asla elimi sürmedim," diye itiraz etti.

Olivia ona ters ters bakarak, "Bunu bir düşün Lathe," dedi. "Ari sen oradayken birden fazla adam öldürdüğünü görmüş. Bir *tanesini kıyma makinesinden* geçirdiğini söyledi. *Bunu* izlemenin ne kadar korkunç olduğunu ancak hayal edebilirim."

"Öfke içindeydim," diye mırıldandı Lathe. Savunmaya geçtiğini hissederek ekledi: "Erkek Ari'ye zarar vermeye çalışıyordu. Ona tecavüz etmeye çalışıyor. Bunu yaptığını düşünmek bile..." bitiremedi; çenesi sıkıştı ve başını salladı. "Çok yavaş öldü," dedi, sesi kendi kulaklarında bile derin ve öfkeliydi. "Yapmaya çalıştığı şeyden sonra, kaderini ve daha fazlasını hak etti."

"Tamam, kendini ve Ari'yi için öldürdüğünü biliyorum," dedi Olivia sabırla. "Ama mesele şu ki, sen bir kas yığınının *ve Ari* seni birden fazla vahşi cinayet işlerken gördü. *Elbette* senden korkuyordu, sana gerçeği söyleyemeyecek kadar korkuyordu."

"Ben... ona bir şeyler söyledim. Onun erkek olduğunu düşündüğümde asla yapmayacağım... asla yapamayacağım şeyler yaptım..."

Olivia kaşlarını çatarak, "Bunun egonuz için zor olduğunu anlıyorum," dedi. "Her heteroseksüel erkek için zor olurdu. Ama gerçek şu ki, Ari *kasıtlı* olarak senin erkeklerden hoşlandığını düşünmeni sağlamadı. Kendini ona ilgi duyarken bulduğunda bu sonuca kendin vardın. Ve sonra çıldırdın çünkü iki saniyeliğine eşcinsel olduğunu düşündün."

"İki erkeğin birlikte olmasıyla ilgili bir sorunum yok," diye itiraz etti Lathe.

"Doğru." Olivia bir elini kalçasına koydu. "Onlardan biri olmadığı sürece *sen.*"

"Neden buradasın?" Lathe öfkeyle sordu. Kadının söylediği her şeyin doğru olduğuna dair rahatsız edici bir his vardı içinde ve bu onu pek de iyi bir duruma sokmuyordu. "Seni Ari mi gönderdi?"

"Hayır, burada olduğumu bile bilmiyor," dedi Olivia ona. "Artık ondan nefret ettiğini, onunla hiçbir şey yapmak istemediğini düşünüyor, bu yüzden de rahatsız etmemeye kararlı. kadar kararlı ki, senden iyileşen ısırığının istemek yerine büyük bir baş ve boyun rekonstrüksiyonu ameliyatı geçirmeye karar verdi."

"Ne?" Bu Lathe için tokattan bile daha şok ediciydi. "Neden bahsediyorsun sen?" diye sordu aceleyle. Olivia'yı omuzlarından tutarak yüzüne baktı. "Ona bir şey mi oldu? Yaralandı mı? Nerede o?"

Hakkını yemeyelim, Olivia onu merakta bırakmadı ya da cezalandırmak için gerilimi artırmaya çalışmadı.

"Tıp merkezinde ve durumu stabil," dedi sessizce. "Görünüşe göre onu kıyma makinesine soktuğun adamın bıçağı kesmiş. Topper'dı, değil mi?"

"Tapper," dedi Lathe dalgınca. "Tanrım, üzerinde taze kan kokusu aldığımı *biliyordum!* Neden bana yaralı olduğunu söylemedi?"

"Ne kadar kötü olduğunu kendisi de bilmiyordu, sanmıyorum," dedi Olivia. "Ama Lathe... bıçak zehirliydi."

"Ne?" Haberler gittikçe ! "Sen neden ? Durumunun stabil olduğunu söylediğinizi sanıyordum," diye sordu.

"Öyle," diye güvence verdi Olivia ona. "Şimdilik. Ama zehirden kaynaklanan çürüme kesilip atılmaz ya da iyileştirilmezse büyümeye devam edecek. Bunlar Yipper'ın sözleri, benim değil," diye ekledi.

Lathe başıyla onayladı. Küçük Tolleg cerrahının fikirlerine kadar güveniyordu. "Peki ısırığının onu iyileştirebileceğini düşünüyor mu?" diye sordu.

"Denemeye deęer olduęunu dūşünüyor ama Ari buna yanaşmıyor," dedi Olivia açıkça. "Dedięim gibi, ondan nefret ettięini dūşünüyor."

"Tanrılar..." Torna bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Hiçbir şey gerçekten daha uzak olamaz. Ama beni inandırdı."

"Biliyorum," diye araya girdi Olivia. "Seni eşcinsel olduğuna inandırdı."

"Hayır, lanet olsun, bunu söylemeyecektim!" Lathe bir nefes verdi Hayal kırıklığı. "Beni, benim onu sevdiğim gibi *sevdiğine* inandırdı diyecektim." Kelimeleri güçlükle çıkarabildi ve bunları söylerken Olivia'nın gözleriyle karşılaşamadı. "Sevmediğini bildiğim halde," diye ekledi kısık bir sesle.

"Bence Ari'yle konuşursan bu konuda yanıldığını anlayacaksın." Olivia'nın sesi onu azarladıktan sonra aniden ve beklenmedik bir şekilde yumuşaklaşmıştı.

"Üzgünüm ama... bunun doğru olduğuna inanmıyorum." Lathe derin bir nefes aldı. "Ama tabii ki elimden gelirse onu iyileştireceğim. Beni umursamasa bile, durdurabilsem bile ona kötü bir şey olmasına asla izin vermem."

"Siz ikiniz gerçekten kötü koşullar altında tanıştınız," dedi Olivia yumuşak bir sesle. "Ama Tanrıça'nın sizi bir araya getirdiğine inanıyorum. Yoksa neden Rüya-Paylaşımı yapasınız ki? Yoksa neden bedeniniz Ari için bağlanma kokusu yapsın?"

"Bilmiyorum." Lathe başını salladı. "Hiç mantıklı değil. Kardeşim öldüğünden beri hayatımdaki hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Sadece onun intikamını almak istiyordum ama onun yerine Ari'yle tanıştım ve birbirimize... karıştık."

Olivia, "Yarın gidip onunla konuş," diye ısrar etti. "Onu iyileştirmene izin vermesini sağla."

-Ya da en azından dene." Gülümsedi. "Eğer kız kardeşim Sophia'nın Kan Akraba ısırığı hakkında söyledikleri doğruysa, bu sizi tekrar bir araya getirmek için uzun bir yol kat edecektir."

Lathe, Ari'nin geçmişte ısırığına nasıl tepki verdiğini düşünerek yüzüne kan hücum ettiğini hissetti. Boğazını temizledi.

"Dediğim gibi, onun bana karşı benim ona karşı hissettiğim gibi hissettiğini sanmıyorum. Ama onu iyileştirmeme izin vermesini sağlamaya çalışacağım. Eğer yapabilirsem."

"Tek istediğim bu," dedi Olivia sakince. Dudağını ısırđı. "Sana tokat attığım için özür dilerim. Sadece incinmiş gururun yüzünden onu kendinden uzaklaştırdığını düşünmüştüm."

"Bu da bir parçasıydı," diye itiraf etti Lathe. "Ama gerçekten istediğini düşünseydim, gururlu ya da gurursuz, onu kendime bir çırpıda bağlardım. Eğer onun da benim gibi hissettiğini düşünseydim."

Olivia ona gülümsedi ve ofis kapısına yöneldi.

"Bence şaşırabilirsin. Sadece açık fikirli ol ve yarın sabah on bir gibi onu ziyarete gel. Senin için hazır olduğundan emin olacağım."

"Teşekkür ederim, orada olacağım," dedi Lathe onu kapıdan uğurlarken ciddi bir sesle. Olivia'nın durumu değerlendirirken haklı olduğunu bir an bile düşünmemişti. Ama Ari'nin durumu hakkında kendisini bilgilendirdiğı için ona minnettardı.

Sadece onu iyileştirmeye çalışmasına izin vereceğini umuyordu.

OceanofPDF.com

KIRK DOKUZ

"O "Liv, yine mi sen?" Ari muayene odasının kapısının açıldığını duyunca banyodan seslendi. Mahremiyet perdesi böylece arkadaşını göremedi. "Getirdiğin yeni kıyafetler için çok teşekkür ederim. O berbat önlüğü giymekten çok daha iyi hissediyorum. Haklıydın, kimse hastane elbisesi içinde kendini normal hissedemez."

Görüntüleyicide kendine baktı, güzel kırmızı elbisesinin kalçalarının etrafında döndüğünü görmek için hafifçe bir yandan diğer yana döndü. Ari'ye biraz büyük gelmişti ama sorun değildi. Liv'in elbiseyle birlikte gönderdiği dantelli beyaz iç çamaşırı tam oturmuştu ama yabancı üst giysi -Liv ona sütyen demişti- hiç uymamıştı. Elbisenin biraz fazla büyük olan üst kısmı, dantelli askıları gösterecek şekilde omzundan kayma eğiliminde olduğu için bu da iyi bir şeydi.

İnce kırmızı kumaş göğüslerinin ve meme uçlarının etrafını biraz sarıyor olsa da Ari onsuz gitmekten memnundu. Yeniden güzel bir şeyler giyiyor olmak bile iyi hissettiriyordu. Yeni kıyafet uzun zamandır giydiği en kadınsı şeydi; korkunç mavi ve turuncu çizgili hapisane tulumuna göre büyük bir gelişme. Aslında elbise o kadar güzeldi ki boynunun yan tarafını kaplayan beyaz bandaj tabakasını neredeyse görmezden gelebilirdi.

Neredeyse.

Hâlâ boğazının çukuruna hapisane kimliği yerleştirilmişti ama Yipper diğer ameliyatı yaptığında onu da çıkarabilirdi. Ari bunu o kadar uzun süredir takıyordu ki artık neredeyse fark etmiyordu bile.

"Fikrimi değiştirmeye çalıştığınızı biliyorum," diye devam etti banyodan çıkmak için dönerken. "Ama Yipper'ın yapılması gerekeni yapmasına izin vermeye karar verdim. Lathe'nin benimle bir şey yapmak istediğini sanmıyorum ve yapmayacağım-" Mahremiyet perdesini açıp orada kimin durduğunu görünce aniden sözünü kesti.

Liv değil, Lathe.

"Merhaba Ari," dedi alçak bir sesle. Ari'nin "Kindred Üniforması" olarak düşünmeye başladığı şeyi giyyordu - ağır saten bir malzemeden yapılmış uzun kollu bir gömlek ve yüksek siyah botların içine sokulmuş siyah deri pantolon. Bunun üzerine de beyaz bir doktor önlüğü giymişti. Gömleğin soluk mavisi gözlerinin turkuaz rengini ortaya çıkarıyordu ve yüzündeki ifade sessiz ve ciddiye.

"Lathe!" Ari içgüdüsel olarak bir elini boynunun yan tarafına götürdü ve çirkin beyaz bandajları gizlemeye çalıştı. "Ne... burada ne yapıyorsun?"

"Senden af dilemeye geldim," dedi sessizce. "Ve seni iyileştirmeye çalışmama izin verip vermeyeceğini sormaya."

"Beni iyileştirmek mi? İyileşmeye ihtiyacım olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu.

"Öyle mi?" Lathe doğru bir adım attı, gözleri vücudunu taradı ve sonra boynuna geri döndü.

Ari onun yeni kırmızı elbisesi içinde güzel olduğunu düşünüp düşünmediğini merak etti ve sonra bunu merak ettiği için kendine kızdı.

"Ben iyiyim," dedi çenesini meydan okurcasına kaldırarak. "Yani sadece... sadece gidebilirsin."

"En azından seni muayene edene kadar olmaz." Bir adım daha attı, elini uzattı. "Bakabilir miyim?"

Ari dudağını ısırды. Hantal beyaz bandajları kaldırdığında ne göreceğini biliyordu çünkü kendisi de bandajların altına bakmaya cesaret etmişti.

Gördükleri onu neredeyse ağlatacaktı.

Tapperın bıçağının saplandığı kulağının altındaki noktadan çirkin siyah çizgilerden oluşan bir ağ yayılıyordu. Bu çizgiler gece yarısı sularından oluşan nehirler gibi yüzünün yan tarafına, kafa derisinin üzerine ve boynundan aşağıya, ön tarafta köprücük kemiğine ve arka tarafta kürek kemiğine kadar uzanıyordu. Çürüme yavaş ama emin adımlarla yayılıyordu. Etkilenen bölge daha fazla büyümeden önce muhtemelen bugün bıçak altına yatması .

"Lütfen, Ari," diye mırıldandı Lathe, Ari ona cevap vermeyince. "Lütfen görmeme izin ver."

"Bu... bu gerçekten çirkin," dedi sonunda kısık ve boğuk bir sesle.

"Seninle ilgili hiçbir şey benim için çirkin olamaz." Lathe'nin sesi hafifçe kısılmıştı. "Lütfen ufaklık... güven bana."

Onun için eski lakabını kullanması Ari'yi şaşırttı ve gardını düşürdü.

"Şey..." Omuz silkti. "Sanırım sadece *bakmaktan* zarar gelmez."

"Bana güvendiğiniz için teşekkür ederim. Sizi muayene edebilmem için yatağa oturur musunuz lütfen?" Yüksek hastane yatağını gösterdi ve Ari gidip üzerine tünedi. Doktor Sylvan ağrı için 7/24 uyuşturma tedavisi istemişti, bu yüzden Lathe uzanıp bandajları kenara çektiğinde irkilmedi bile.

Ari onun yüzünde bir tiksinti ifadesi görmek için mutsuzca bekledi ama ifadesi dikkatle nötrdü. Sonunda başını salladı ve bandajı yerine koydu.

"Eee?" Ari daha fazla dayanamadı. Onun kendi durumu hakkındaki fikrini öğrenmesi gerekiyordu.

"Bu... kötü bir yolsuzluk vakası," diye itiraf etti Lathe. "Muhtemelen şimdiye kadar gördüklerimin en kötüsü."

"Yani onu iyileştiremezsin, değil mi? Doktor Sylvan iyileştirebileceğini düşünmemiştir."

"Yapıp bilmiyorum," dedi Lathe dürüstçe. "Ama denemek için fırsat istiyorum."

"Yapmak zorunda değilsin," dedi Ari çabucak. "Yani biliyorum... benim hakkımda ne hissettiğini biliyorum."

"Öyle mi?" Lathe ona delici bir bakış attı. "Biliyor musun, nedense bundan şüpheliyim. Seni iyileştirmeye çalışmama izin verecek misin? Ne de olsa en başta yaralanmış olman benim suçum."

"*Senin* hatan mı?" Ari ona kuşkuyla baktı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Tabii ki hayır." Gözleri kısa süreliğine parladı. "Seni korumalıydım en başta kesilmekten. Şerefim seni iyileştirmemi *gerektiriyor*."

Ari bir iç çekişi bastırdı. Adamın o gece hücrede olduğu gibi konuşmasını, ona karşı bir şeyler hissettiğini söylemesini umuyordu. Onu iyileştirmek istediğini çünkü onu sevdiğini.

dilemeyi bırak, dedi kendi kendine öfkeyle.

"Lathe, beni korumak senin sorumluluğun değildi," dedi sonunda.

"Katılmıyorum." Kaşlarını çatı. "Ama kimin hatası olursa olsun, doktor olduğum Ana Gemi'de olduğunuza göre, sizi iyileştirmek benim sorumluluğum.

Ari dudağını ısırıldı.

"Anlamıyorum... Neden denemek istediğini bile anlamıyorum. Gidecektin ve beni bir daha görmeyecektin. Sana yalan söylediğim için benden nefret ediyorsun."

"Senden asla nefret edemem, küçüğüm." Yanağını okşamak için uzandığında sesinde kaba bir şefkat vardı. "Lütfen, Ari-en azından *denememe* izin ver."

"Şey..." Ari kararsızca ona baktı. "Sen... gerçekten yapabileceğini düşünüyor musun?"

"Bilmiyorum," dedi Lathe dürüstçe. "Normalde özüm neredeyse her şeyi iyileştirebilir ama Tapper'ın kullandığı zehir daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu. Biyopsinizdeki kimyasal bileşimi inceledim - benzersiz derecede etkili ve *çok* agresif. Ama eğer seni iyileştirebilmek için en ufak bir şansım bile varsa, bu benim almam gereken bir şanstır küçüğüm. "

Bu tatlı lakabı kullanması sonunda Ari'nin kararsızlığını giderdi.

"Pekâlâ," dedi alçak bir sesle. "Ama burada olmaz. Kapının dışında her türden insan gidip geliyor ve sen beni ısırıldığında... beni ısırıldığında bunun benim için nasıl olduğunu biliyorsun." Sıcak kanın yanaklarına hücum ettiğini hissetti. "Yapamam... Sesimi alçaltamayabilirim."

"Evet, anlıyorum." Lathe ciddiyetle başını salladı. "Daha özel bir yere gitmek ister misiniz? Belki benim süitime?"

"Evet, ben... Sanırım sorun olmaz. En azından dışarı çıkmak için giyindim." Ari başıyla giydiği kırmızı elbiseyi işaret etti.

"Evet, öyle görüyorum." Lathe'nin derin sesinde aç bir nota var mıydı? "Çok hoş görünüyorsun," diye mırıldandı. "Ve *son derece* kadınsı."

"Mavi ve turuncu çizgili bol bir tulum giymemiş olmamın faydası var," diye belirtti Ari, bir şekilde aralarında oluşan gerginliği hafifletmeye çalışarak. "Beni hep böyle gördün zaten."

"BleakHall tulumunun içinde bile çok güzel görünüyordun," dedi Lathe sessizce. "Benim için her zaman güzelsin, Ari."

"Teşekkür ederim." Ari ellerine baktı. "Gittiğimizi kimseye söylemeli miyiz?"

Lathe, "Tıp merkezinden çıkarken Hemşire Olivia'yı bilgilendireceğim," diye mırıldandı. "Muayene odasından uzakta 'alternatif bir tedavi yöntemi' denediğimizi dosyanıza not edebilir."

Alternatif tedavi yöntemi -doğru... Ari, ısırığının ona verdiği inanılmaz, ezici zevki düşününce yeniden ürperdi. Bunu kabul ettiği için deli miydi? Şüphesiz adam sadece kendini suçlu hissettiği için onu iyileştirmeyi teklif ediyordu. Muhtemelen ona böylesine yoğun bir zevk vermesine izin vermek - onu boşaltmasına izin vermek - kaçınılmaz olarak ona sırtını dönüp tekrar uzaklaştığında kendisini daha kötü hissetmesine neden olacaktı.

Ama Ari buna engel olamıyordu; bunun çok yakında sona erecek acı tatlı bir zevk olduğunu bilse de, büyük Kindred'la bir kez daha birlikte olmayı istemekten kendini alamıyordu. Ellerini ve ağzını vücudunda hissetmek için - sadece dişlerini etine batırmak için bile olsa.

Lathe onu muayene odasından çıkarırken kendi kendine, *"Onunla bir kez daha birlikte olmak istiyorum,"* dedi. *Bundan sonra onu bir daha göremeyecek olmam önemli değil. Sadece onunla birlikte olmak istiyorum.*

Kararlı bir şekilde, durumla ilgili tüm şüphelerini ve endişelerini kafasından attı ve Lathe'nin onu tıp merkezinden çıkarıp süitine götürmesine izin verdi.

OceanofPDF.com

ELLİ

Lathe'nin yaşam alanı, duvarlarında hiçbir resim ya da sanat eseri bulunmayan ve odanın etrafında hiçbir dekoratif dokunuş olmayan bekâr eviydi. Ari

süslü yastıklar gibi süslü püslü şeylerden pek hoşlanmıyordu ama bir kadın dokunuşuna ihtiyacı *olduğunu* düşünüyordu. Örneğin burada yaşasaydı duvarlar çıplak olmazdı. Laboratuvarda düşünürken bakabileceği resimler ve sanat eserleri olmasını seviyordu; bunlar yaratıcılığına ilham veriyordu.

Sonra kendini tuttu ve ne yaptığını fark etti -Lathe ile bir çift olarak birlikte yaşasalardı nasıl olurdu diye hayal etti.

Aptal olma Ari, dedi kendi kendine. Sadece seni özel olarak iyileştirmeye çalışabilsin diye buradasın, hepsi bu. Yani kafanda onun evini yeniden dekore etmeyi bıraksan iyi olur, bu asla olmayacak.

"Lütfen oturun." Lathe, şöminenin önünde duran, Kindred ölçülerine göre yapılmış, geniş ve rahat görünümlü bir kanepeyi işaret etti. Ancak odun ya da kütük yerine, ızgaranın altı büyük mavi kristallerle dolu görünüyordu.

"Teşekkür ederim, çok ateş yakıyor musunuz? Üretilen dumanı bir uzay gemisinde tahliye etmek zor değil mi?" Ari oturmak yerine şöminenin önündeki gümüş örgü perdeyi ilgiyle incelemeye koyuldu.

"Ana Gemi'ye ilk geldiğimde ben de aynı şeyi merak etmiştim," diye itiraf etti Lathe. "Ama aslında bu alev temiz yanıyor ve sadece

Isı ve ışık, herhangi bir duman yok. Şu kristalleri görüyor musun? Onlar Denarian ateş taşları- tek yapmanız gereken bir kıvılcım çakmak ve..." Şöminenin üzerindeki şömine rafının bir tarafındaki düğmeye bastı ve kristaller bir anda tutuşarak mavi, yeşil ve altın rengi alevler yaymaya başladı.

"Oh!" Ari sevinçle haykırdı. "Bu *büyüleyici*. Bir uzay gemisinde şömine bulundurmanın ne kadar pratik olduğunu merak ediyordum ama bu çok mantıklı."

"Tüm sütlerde var," dedi Lathe ona. "Görünüşe göre Dünya dişileri onları buluyor..." Boğazını temizledi. "Romantik."

"Bunu nasıl düşünebileceklerini anlayabiliyorum." Ari umursamaz görünmeye çalışarak omuz silkti ve tekrar koltuğa oturdu. "Ben kendi adıma sadece işin mekanik kısmıyla ilgileniyordum. Bir şeylerin nasıl çalıştığını öğrenmeyi seviyorum."

"Bu şekilde mi mucit oldun?" Lathe bir kaşını kaldırdı ve yanına oturdu. "Nasıl buldun, uh-ne diyordun ona? Katı holo projektörünüzü mü?"

"Oh evet, bakış/dokunuş." Ari yanaklarında sıcak kanın yükseldiğini hissetti. "Lathe, sana benim ve kendin hakkında düşündürdüklerim için... ne kadar üzgün olduğumu tekrar söylemek istiyorum. Sana asla yalan söylemek istemedim-"

"Sorun yok." Onu durdurmak için elini kaldırdı. "Yaralı gururumun üstesinden geldim."

"Um...öyle misin?" Ari şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı.

Lathe başını salladı. "Geçenlerde BleakHall'un benim için ne kadar kötü olduğunu hatırladım, senin için iki kat daha korkunç olmalı. Bana kendinle ilgili gerçeği söylemekten korktuğun için seni suçlamıyorum."

İçini bir rahatlama kapladı.

"Teşekkür ederim," dedi ciddiyetle. "Özrümü kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim," dedi Lathe ciddiyetle. "Korkarım bazen biraz... inatçı ."

"Ben de öyle," diye itiraf etti Ari, onun kendisini iyileştirmeye çalışmasına bile izin vermemekte ne kadar kararlı olduğunu hatırlayarak. İyileştirmeden bahsetmişken... "Başlayalım mı?" diye sordu Lathe'ye. "Yani, sen beni ısırırken mi?"

Konuşurken yanaklarındaki kanın yükseldiğini hissedebiliyordu. Tanrıça, bu gerçekten utanç vericiydi ama o keskin dişlerin tekrar etine batacağı düşüncesi bile kalçalarının arasında ıslak ve sıcak hissetmesine neden oluyordu.

"Evet, bu yüzden buradayız." Başını salladı ve sonra kaşlarını çattı. "Sadece ısırarak ve iyileştirici özümü enjekte etmek için doğru yeri bulmam gerekiyor."

"Sen... boynumu ısırmayacaksın, değil mi?" Ari sesinin titremesini engellemeye çalışarak sordu. "Doktor Sylvan yaralı taraf için biraz uyuşturucu krem yazdı ama yine de oranın ısırılması fikri hoşuma gitmiyor. Boynumun diğer tarafı da gerçekten hassas." Bunun çürümenin yayıldığı anlamına gelmemesini umuyordu ama gelmesinden korkuyordu.

"Hmm..." Torna kaşlarını çattı. "Bu benzersiz bir sorun teşkil ediyor. "Boynunun etkilenmemiş tarafını ısırmaı planlamıştım - orada özümü doğrudan kalbine taşıyacak ve vücudunun geri kalanına dolaştıracak çok sayıda büyük kan damarı var."

"Onun yerine ısırabileceğin başka bir yer yok mu?" Ari endişeyle sordu.

"Şey..." İç çekti. "Var ama hoşuna gitmeyebilir."

"Söyle bana," dedi Ari. "Beni başka nerede ısırabilirsin ki?"

Lathe isteksizce, "İkinci en iyi yer muhtemelen iç uyluk bölgeniz, yani kasık kıvrımınız olacaktır," diye konuştu. "Femoral arter orada bulunur ve çok büyüktür ve hızlı akar - sana enjekte etmem gereken esans miktarını kaldırabilmelidir."

Ari'nin kalbi daha hızlı atmaya başladı.

"Yani... beni bacaklarımın arasından ısırarak mı istiyorsun?" Onun en son ne zaman bacaklarının arasına girdiğini hatırlamadan edemedi.

onun kokusunu kendi kokusuyla örtüyordu.

Lathe onu temin etmek için aceleyle, "Doğrudan bacaklarının arasına değil," dedi. "Sadece uyluğunuzun gövdenizle birleştiği yerde." Boğazını temizledi. "Elbette iç çamaşırlarını çıkarmayabilirsin. Ben de uygunsuz bir şey yapmayacağıma söz veririm."

Saçını çekip inleyene kadar amımı yalamak gibi mi? Ari kuru kuru düşündü ama söylemedi. Bunu yüksek sesle söyleme fikri bile onu gergin ve ateşli hissettiriyordu.

"O... tamam," diye çıkmayı başardı sonunda, sonra adamın o muhteşem turkuaz gözleriyle onu izlediğini ve bir cevap beklediğini fark etti. "Sanırım sen... uygunsuz bir şey yapmayacağına söz verdiğin sürece."

Lathe ciddiyetle, "Elbette hayır," dedi. "... başlayalım mı?"

Konuşurken beyaz doktor ceketini çıkardı ve kanepeden kayarak kadının ayaklarının dibine diz çöktü, belli ki içeri girmesine izin vermesini bekliyordu.

"Oh, um..." Yüzü ateşten daha sıcak hissedecek kadar kızaran Ari, söylenmemiş ipucunu aldı ve uyluklarını ayırarak itaat etti.

Lathe bacaklarının arasına geçti ve elbisesinin cilveli kırmızı eteğini kaldırdı ama bir an için orada öylece oturup kızın külotuna değil yüzüne baktı.

"Teşekkür , Ari," diye mırıldandı. "Bana güvendiğin için teşekkür ederim."

"Sen... bir şey değil," diye fısıldadı.

Başıyla onayladı. "Şimdi bacaklarını benim için iyice aç ve rahatla. Çok uzun sürmeyeceğine söz veriyorum."

Ari onun dediğini yaptı. Büyük deri koltuğun pelüş sırtına yaslanarak kalçalarını ayırdı ve onun için en son bu pozisyonda olduğunda neler olduğunu düşünmemeye çalıştı.

"Sadece rahatla," diye tekrarladı Lathe yumuşak bir sesle. İri, sıcak ellerini Ari'nin kalçalarında gezdirdi ve nazik dokunuşu Ari'yi ateşler içinde bırakırken Ari'nin ürpermesine neden oldu. "Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldandı ona dokunurken. "Beni affet.

Bunu söylememin pek profesyonelce olmadığını biliyorum ama elimde değil. Cildiniz çok pürüzsüz ve yumuşak."

"Teşekkür ederim," diye kekeledi Ari, aynı anda hem sıcak hem de soğuk hissediyordu. "Ben... Bunu söylemen benim için sorun değil."

"Teşekkür ederim." Lathe içini çekti. "Şimdi bak... işte seni ısıracağım yer burası."

Gövdesinin sağ bacağıyla birleştiği kıvrımın tam ortasına parmak ucuyla bir X işareti çizdi. "Beni içeri almak için daha da geniş açman gerekecek. Yapabilir misin?"

Ari cevap olarak kalçalarını daha da açtı. Bu utanç vericiydi çünkü Liv'in kırmızı elbisesiyle birlikte giymesi için ona verdiği beyaz dantel külotun altında bir çiçek gibi açılan am dudaklarının hareketle ayrıldığını hissedebiliyordu. Lathe bacaklarını açarken amının onun için açıldığını görebiliyor muydu? Külot oldukça şeffaftı.

Islanmaya başlamadığım sürece bana bir şey olmaz, dedi Ari kendi kendine rahatsız bir şekilde. *Eğer bu külot ıslanırsa **her şeyi** görecek.*

Umarım böyle bir şey olmazdı. Ne de olsa Lathe bu işi çabucak halledeceğine söz vermişti, diye hatırlattı kendi kendine Lathe onun iç uyluğuna sokulmak için eğilirken. Adam ağzını açtı ve kadın onun başlamak üzere olduğunu düşündü. Ama ısırarak yerine dilini düzleştirdi ve alttan kalçasının tepesine kadar yaladı.

"Hey!" Ari itiraz etti, biraz sıçradı ve kalbinin göğsünde çarptığını hissetti. "Sadece ısıracağını sanmıştım."

"Öyleyim." Lathe ona baktı, gözlerinde okunamayan bir ifade vardı. "Ama önce bölgeyi hazırlamalıyım. Yaptığım şey, delmem gereken kan damarını yüzeye çekmek. Bu şekilde çok daha kolay oluyor."

Ari'ye hiç de kolay gelmedi ve rahatsız bir şekilde ıslanmaya başladığını hissettiğini düşündü. Ama umarım acele eder ve bu işi bitirirdi.

Ama Lathe bu deneyimi aceleye getirmektense, acele etmemeye ve kızın iç uyluğunun her santimini yalayıp emmeye kararlı görünüyordu.

"Torna," diye fısıldadı sonunda. "Ne zaman gidiyorsun-"

O anda ısırıldı -dişlerinin dört ucu da aynı anda kadının iç uyluğunun hassas etine battı.

Ari bir anda zevkin onu ele geçirdiğini hissetti... onu ezdiğini... sahildeki beklenmedik büyük bir dalga gibi onu yuvarladığını.

"Oh!" Kendini durduramayarak ona sarıldı, parmakları onun kalın, siyah saçlarını buldu. Sırtı kavislendi ve dudaklarından şüpheli bir şekilde onun ismine benzeyen bir inilti çıktı. Kukusundan boynuna kadar uzanan sıcak bir karıncalanma vardı ve Ari onun altında kıvranıyor, arzunun üstesinden geliyordu.

Bu böyle sürüp gidecek gibiydi ama sonunda Lathe nefes nefese kalarak arkasına yaslandı. Gözleri kadının kalçalarının arasındaki noktadan kızarmış yüzüne doğru gidip tekrar aşağı inerken arzudan ağırlaşmıştı.

"Oh!" Ari fısıldayarak kanepeye doğru yığıldı. Sanki zevkten elektrik çarpmış da biri akımı kesmiş gibi hissediyordu. "Bu... inanılmazdı. Çok iyi hissettirdi."

"Isırığımın sana zevk vermesine sevindim ama işe yarayıp yaramadığını görmek isterim," diye mırıldandı Lathe. Ayağa kalkarak Ari'nin boynunun yaralı tarafını tekrar incelemek için eğildi ve bakmak için bandajları kaldırdı.

Gördüğü şey dudaklarını büzmesine ve başını sallamasına neden oldu.

"Dur tahmin ," dedi Ari kalbi sıkışarak. "İşe yaramadı."

"Tamamen değil, hayır. Ama işe yaramaya *başladığına* inanıyorum," dedi Lathe. "Yozlaşma ağı kesinlikle daralıyor. Sanırım seni tekrar ısırırsam, özümden daha fazla enjekte edersem..."

"Pekâlâ." Kendi hevesinden utanan ama kendine engel olamayan Ari, ikinci kez kalçalarını onun için açarak onu içeri buyur etti. Ama kendine baktığında neredeyse tekrar kapatıyordu.

Aman Tanrım, bak ne kadar ıslanıyorum!

Doğruydu, beyaz dantel külotu artık sularıyla iyice ıslanmıştı. Şeffaf malzeme şeffaflaşmıştı ve

şışmış kedi dudakları. Ari klitorisinin küçük pembe incisini bile görebiliyordu, sanki dikkat çekmek için yalvarıyormuş gibi dudaklarının arasından dışarı fırlamıştı.

Bacaklarını kapatmaya başladı ama Lathe onu durdurdu, elleri kalçalarındaydı.

"Sorun ne, Ari? Seni tekrar ısırمامı istediğini sanıyordum."

"Biliyorum ama sadece..." Utanç içinde kıpırdandı. "Beni ısırduğında tepki vermekten kendimi al."

"Tepki mi veriyorsun?" Adam kadının transparan külotuna baktı ve yüzünde bir anlayış belirdi. "Oh, *tepki vermek*," diye mırıldandı. "Tanrım, evet, ne demek istediğini anlıyorum. Her zaman çok ıslaksın, *numalla'm*."

"Ben... muhtemelen Liv'in bana giymem için verdiği güzel külotu mahvediyorum," diye fısıldadı Ari, yanakları utanç ve arzusun garip bir karışımıyla kızarmıştı. Lathe'nin derin sesinde duyduğu ateşli nota hoşuna gitmişti ve ona bakış şekli kalbinin tam bacaklarının arasında attığını hissetmesine neden oldu.

"Eğer bu seni rahatsız ediyorsa, onları her zaman çıkarabilirsin," diye yumuşak bir hırıltıyla teklif etti. "Bunu yapmak ister misin, Ari? Seni tekrar ısırmadan önce külotunu çıkarmak ister misin?"

Tanrıça, kullandığı o derin, sıcak ton ve turkuaz gözlerindeki yarı kapalı şehvet bakışı onu o kadar ateşli hissettirdi ki zar zor nefes alabildi. Bağlayıcı kokusunun ortaya çıkmasından bahsetmiyorum bile. Ondan gelen sıcak, zengin, erkeksi koku kadının içini ısıtıyor, belden aşağısının erimiş gibi hissetmesine neden oluyordu.

"Eğer... eğer sakıncası yoksa," diye fısıldadı. "Yani beni bu kadar yakından ısırarak seni rahatsız etmeyecekse..."

"O tatlı, ıslak amına mı?" diye usulca homurdandı. "Hayır, tabii ki beni rahatsız etmez küçüğüm. Çıkarmak için yardım ister misin?"

"Evet, lütfen," diye mırıldandı Ari. Kalçalarını kaldırdı ve Lathe mecburen külotun kenarlarına uzandı ve sıırıslık dantelleri bacaklarından aşağı çekerek onu tamamen çıplak bıraktı.

"Bu iyi," dedi usulca, elleriyle kalçalarını tekrar araladı ve daha yakına eğildi. "Tanrıça, kokun çok tatlı! Seni tekrar ısırmanın hazır mısın, Ari?"

Ari başını salladı. "Evet, lütfen. Yapmanı istiyorum."

Neredeyse şehvetten uyuşmuş gibi hissederek, onun kendisini tekrar genişçe açmasına izin verdi. Ancak, yüzünü kalçasının iç kısmına bastırırken kaba bıyıklarının hassas amcığına sürtündüğünü hissettiğinde boğazından gelen arzu iniltisine engel olamadı.

Lathe, "Şimdi rahatla tatlım ve seni ısırıldığında boşalmana izin ver," diye talimat verdi. "Bu kalp atışını hızlandıracak ve özümü gitmesi gereken yere taşıyacak."

"Evet, Lathe," diye inledi ama sözcükler ağzından ancak çıkmıştı ki adam onu tekrar ısırdı.

Dişlerinin dört sivri ucu ikinci kez etine battığında, Ari haykırdı ve zevkle kalçalarını salladı. Lathe ona boşalmasına izin vermesini söylemişti ama bu ona nefes almasına izin vermesini söylemek gibiydi. Bunu durdurmanın hiçbir yolu yoktu, tıpkı okyanustaki bir dalga gibi onu yuvarladı ve o da çaresizce onunla birlikte gitti, akıntıya kapılmış bir odun parçası gibi savruldu.

Boynundaki karıncalanmayı tekrar hissetti ama vücudunun geri kalanı zevk verici hislerle o kadar canlıydı ki bunu zar zor fark edebildi.

"Torna!" diye inledi. "Oh Tanrıça, evet - bu çok iyi hissettiriyor... *çok iyi!*"

Kız üç ya da dört kez boşalınca kadar bir daha bırakmadı, adam oraya dokunmasa bile kızın amı çaresizce sıkılıyordu.

Tanrıça, çok iyi ama kendimi çok boş hissediyorum, diye düşünmeden edemedi Ari. *Bir şeye ihtiyacım var... içimde bir şeye. Derin ve sert bir şey.*

Ama Lathe hâlâ ona yakından dokunmamaya dikkat ediyordu, uyluğunun iç kısmını ısırırken yüzünün ona sürtünen tarafı hariç. Kaba bıyıklar iyi hissettiriyordu - aşırı uyarılmış kıza neredeyse *fazla* iyi geliyordu.

kedi. Kadın inledi ve adam işini bitirip ayağa kalktığında ondan biraz uzaklaştı.

"Nasıl hissediyorsun ufaklık?" diye mırıldandı Ari'ye bakarak. "O zaman iyileştiğini hissettin mi?"

"Biraz," diye fısıldadı. "Beni ısırdığında aldığım zevk o kadar yoğundu ki konsantre olmakta zorlandım. "Öyle hissettim ki..." kendine baktı ve nefesini tuttu. Kukusu daha önce hiç görmediği kadar ıslak ve şişmişti.

-Dış dudakları, kahverengi deri koltuk minderinin üzerine dökülmeye başlayan sularıyla kaplanmış ve parlıyordu. "Tanrıça! Şimdi kanepeni mahvedeceğim!" diye haykırdı.

"Mahvetmeyeceksin," diye söz verdi Lathe ona. "Ama... eğer seni rahatsız ediyorsa temizlenmene yardım edebilirim. BleakHall'daki son gecemizde yaptığım gibi," diye ekledi. "Kokunu örttüğüm zaman."

"Yani... beni... temizle..."

"Dilimle, küçüğüm." Sesi yumuşak, şehvetli bir hırıltıydı. "Evet, sularınızın biraz fazla dağınık olduğunu hissederseniz, yumuşak küçük amınıza bir dil banyosu yapmak benim için bir zevk olacaktır."

"Bu... bu çok nazik bir davranış," diye fısıldadı Ari nefes nefese. "Eğer... eğer gerçekten istiyorsan, benim için bir sakıncası yok."

"Seni tekrar tatmayı çok isterim," diye homurdandı Lathe. "Özümdeki iyileştirici bileşikler tükürüğümde ve diğer vücut sıvılarımda da bulunduğundan, bu çok faydalı olacaktır."

"Eğer bu tedavinin bir parçasıysa o zaman kesinlikle yapmalıyız," diye mırıldandı Ari. Kalbi çarparak bacaklarını daha geniş açtı. "Gel beni temizle, Lathe," diye mırıldandı. "Söz verdiğin gibi bana bir dil banyosu yaptır."

Üçüncü kez bacaklarının arasına bastırıp kollarını kadının kalçalarına doladığında boğazından alçak bir arzu iniltisi yükseldi.

Adam Ari'nin amını ikiye böldüğünde Ari'nin nefesi kesildi ve ardından adamın sıcak dilinin amını şiddetle yaladığını, alttan başlayıp hevesle süzüldüğünü hissettiğinde Ari haykırdı

Lathe sanki yol boyunca balının her damlasını yakalamak istiyormuş gibi, yarığının en tepesine kadar.

"Tanrım, tadın çok tatlı," diye homurdandı ilk geçişten sonra. "Ama amın hâlâ çok ıslak, *numalacığım*, korkarım yalamaya devam etmem gerekecek."

" değil," diye onu temin etti Ari. "Benim için değil. Beni istediğin kadar yalayabilirsin, Lathe."

Büyük Kindred onun sözünü dinledi. Kıcını elleriyle kavrayarak, bir kase sudan içen susamış bir adam gibi onu ağzına götürdü. Ari, Kindred'lerin eşlerini bu şekilde tatmaları gerektiğini, amlarındaki balı yalayıp dişilerini tekrar tekrar boşaltmaları gerektiğini ona nasıl söylediğini hatırlamadan edemedi.

Ellerini bir kez daha adamın saçlarına doladı ve onunla buluşmak için bastırdı, verdiği zevki almak için istekliydi, kendini ona tamamen açmak için istekliydi. Lathe klitorisinin hassas, şişmiş tomurcuğuna diliyle vurdu ve sonra ağzına çekti, bağırana ve ellerinde bükülene kadar yavaşça daire çizdi, o kadar aşırı uyarılmıştı ki vücudunu terk edip uçmaya başlayacakmış gibi hissetti.

"Torna!" diye inledi. "Oh Tanrıça, evet... tam orada... tam *orada*. Durma, çok yaklaştım... çok ."

O anda iki uzun, güçlü parmağın amına doğru kaydığını ve onu tam da ihtiyaç duyduğu şekilde doldurduğunu hissetti. Düşük bir çığlıkla, kendini bir kez daha uçurumun kenarında hissetti - ama bu sefer orgazm onu vurduğunda amının kavrayacak bir şeyi vardı.

Çok iyi hissettiriyor, diye düşündü çılgınca, adam onun içine derinlemesine bastırırken. *Çok, çok iyi!*

Ama iyi hissettirse de, *tam olarak* doğru değildi. Bir şekilde daha fazlasına ihtiyacı vardı - sadece parmaklarına değil. Daha kalın, daha uzun bir şeye ihtiyacı vardı.

Lathe onunla kaldı ve kadın kanepeye yığılıp nefes nefese kalana kadar orgazmını sürdürdü.

"Oh, Tanrıça..." Ari'nin sesi kendi kulaklarına zayıf geliyordu. "Bu... bu harika bir histi, Lathe."

"Ama iyileşmene yardımcı oldu mu? Boğazını kontrol etmem gerek." Parmaklarını dikkatlice geri çekti ve yalayarak temizledi. Sonra Ari'nin amının etrafını nazikçe yaladı - onu tekrar uyarmak için değil, sadece söz verdiği gibi sularını temizlemek için. "Tanrım, tadını seviyorum," diye mırıldandı bitirdiğinde ve boynuna bakmak için ayağa kalktığında. "Hmmm..."

"Eee?" Ari onun yüzündeki ifadeyi görmek istedi ama boynunun yan tarafına baktığı için açı yanlıştı. "Her şey yolunda mı? İşe yaradı mı?" diye sordu endişeyle.

"Tamamen değil." Lathe'nin sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Yine de en azından bandajlar artık çıkabilir. Gelin kendiniz görün."

Kanepeden kalkmasına yardım etti ve 3 boyutlu görüntüleyicide kendisine bakması için Kindred'in "fresher" dediğini hatırladığı bir banyoya götürdü.

Ari onun gözbebeklerinin ne kadar büyüdüğünü ve yanaklarının ne kadar kızardığını görünce dudaklarını ısırды. Kırmızı elbisesi yamuktu, bir omzu o kadar aşağı sarkmıştı ki göğüslerini zar zor örtüyordu. Elbiseyi yukarı çekmeye başladı ama Lathe onu durdurdu.

"Hayır, iyileşmenin sonuçlarını görmemiz gerekiyor." Bandajları dikkatlice sıyrarak boynunun açıkta kalan tarafını işaret etti.

Ari küçük bir nefes verdi. Çürümenin çirkin siyah dokusu neredeyse tamamen yok olmuştu. Kulağının altında büyük bir madeni paradan daha büyük olmayan küçük bir nokta dışında, boynunu kaplayan şeytani siyah çizgilerden geriye hiçbir şey kalmamıştı.

"Bu inanılmaz, Lathe," diye nefes aldı, iyileşmeye hayranlıkla bakmak için başını bir o yana bir bu yana çevirdi. "Artık neredeyse hiç göremiyorsun!"

"Ama hâlâ orada." Sesi sinirli geliyordu. "Ve tamamen yok edilmesi gerekiyor yoksa tekrar büyüyecek."

"Ne ?" Ari izleyiciyle göz göze geldi. "Tekrar büyümeye başladığında bunu tedavi olarak yapmaya devam mı edeceğiz? Beni ısırmana ve boşalmama izin vererek mi?"

"Bunun için Ana Gemi'de kalmanız gerekir." Lathe'nin sesi dikkatli bir şekilde nötrdü. "Phobos'a dönmek niyetinde olduğunuzu sanıyordum."

"Hemen gitmem gerekmiyor." Ari de ses tonunu rahat tutmaya özen gösterdi. "Demek istediğim, Jak zaten aile işini tek başına yürütüyor. Ana Gemide kalmamın bir sakıncası olmaz. En azından bir süreliğine."

"Kalmanı çok isterdim," dedi Lathe sessizce. "Ama içimdeki doktor yarım kalmış bir iyileşmeyle yetinmek istemiyor. Deneyebileceğimiz başka *bir* şey daha var. Ama ne olduğunu duyduğunuzda bunu yapmak istemeyebilirsiniz."

"Söylesene," dedi Ari merakla. "Yipper'ın boynumun yan tarafını kesmesine izin verecektim - her neyse, bundan daha kötü olamaz."

Torna, söyleyeceklerini nasıl söyleyeceğini düşünmeye çalışıyormuş gibi derin bir nefes aldı.

"Vücudumdaki iyileştirici bileşiklerin tükürüğümde ve diğer vücut sıvılarımda ve özümde mevcut olduğunu söylediğimi hatırlıyor musunuz?"

Ari başını salladı. "Evet-öyle mi?"

"Yani özellikle benimde yoğunlaşmış durumlar - tohumumda," diye mırıldandı. "Elbette, özümü dişlerim aracılığıyla kan dolaşımınıza enjekte etmek, iyileştirici bileşikleri gitmeleri gereken yere ulaştırmak için en doğrudan yoldur, ancak vücudunuza nasıl girerlerse girsinler iyileşmesi gereken bölgeye giden yolu bulacaklardır. Ve tohumumdaki bileşikler çok konsantre olduğu için-"

"Evet," dedi Ari, o açıklamasını bitiremeden.

Torna kaşlarını çattı ve gözlerinin içine bakmak için çenesini kaldırdı. "Seni becermekten bahsettiğimin farkında mısın ufaklık? Yumuşak, küçük amını sikimle doldurup içine boşalmaktan?" diye homurdandı.

"Evet," diye tekrar fısıldadı Ari.

Ona çoktan birden fazla orgazm yaşatmış olmasına rağmen, birdenbire ihtiyaçtan dizlerinin bağı çözüldü. Parmak uclarında durarak onu tatlı, nefessiz bir öpücük için aşağı çekti. Kendi gizli aromasının tadına baktı ve bu da onu şimdi istemesine neden oldu.

"Evet, lütfen," dedi öpücük nihayet kesildiğinde ona, gözlerini kendi gözleriyle tutarak. "Beni doldurmanı istiyorum. Seni içimde istiyorum, Lathe. *Derinlerime* kadar."

Alçak bir onay hırıltısı çıkardı.

"Tanrım, ufaklık. Bu kadar çok istediğini bilmiyordum."

"İstiyorum." Ari içinde utanç ve arzusun yükseldiğini hissetti. "Sen... parmaklarını üzerimde kullanırken bunu düşünüyordum," dedi ona. "Daha uzun bir şeye ihtiyacım olduğunu düşünüyordum... daha kalın bir şeye..."

"Sanırım bunu başarabiliriz," diye homurdandı Lathe usulca. Sonra yüzü ciddileşti. "Yine de bir şey var - seni tohumumla doldururken aynı zamanda seni ısırmamaya dikkat edeceğimi bilmeni istiyorum. Bu aramızda bir bağ oluşturabilir, bu yüzden içindeyken dişlerime dikkat edeceğim."

Ari kalbinin sıkıştığını hissetti ama sadece başını salladı. Birbirlerine bağlanabilmeyi tüm kalbiyle diledi ama görünüşe göre bu olmayacaktı. Eğer bu büyük Kindred'la sevişebileceği tek ve son seferse, o zaman alabileceği her şeyi alacaktı.

", " diye fısıldadı. "Gidip başlayabilir miyiz?" Lathe bir kahkaha attı. "Heveslisin, değil mi ufaklık?"

"Evet," dedi Ari basitçe. "Ben... bunu tarif edemem, Lathe ama içimde sana karşı çok... Çok a hissediyorum. Doldurulmaya a." Başını kaldırıp ona baktı. "Bu mantıklı mı?"

"ok mantıklı çünkü seni doldurmaya aım - seni her yanımda hissetmeye," diye mırıldandı. Eğilerek onu kollarına aldı ve banyodan çıkarıp kanepeye geri götürdü.

Ari kucağındayken geniş bir mindere yerleşti ve Ari ona karşı kıpırdandı, kıına sıcak ve sert bir şeyin bastırđını hissetti.

"Bir şey unutmuyor musun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Pantolonun önümdeyken bana nasıl ulaşabilirsin?"

"Bu kolayca halledilebilir." Aralarına uzanan Lathe pantolonun düğmelerini açtı ve siyah deriyi çekerek uzun, kalın şaftını ortaya çıkardı.

Ari onun büyüklüğünü görünce dudağını ısırды. Onu sadece bir kez, bahçede emerken sertleşmiş olarak görmüştü. Ama her nasılsa onun ne kadar büyük olduğunu unutmuş gibiydi. Şimdi büyük Kindred ile sevişmeye hazırlanırken, onu kaldırıp kaldıramayacağı konusunda şüpheleri vardı.

"Vay canına." Huzursuzca güldü. "Sana parmaklarından daha büyük bir şeye ihtiyacım olduğunu söylediğimi biliyorum ama bu..." Başıyla adamın gövdesini işaret etti ve şüpheyle başını salladı. "Bilmiyorum, Lathe. Daha önce sadece iki kez seks yaptım ve sen birlikte olduğum erkeklerden çok daha büyüksün."

"Sen bir *numalasın*," diye mırıldandı kendinden emin bir şekilde. "Biz Blood Kindred'ların çok fazla am balı yapan dişileri sevmemizin bir nedeni de budur - Kindred büyüklüğünde bir şaftın kolayca içeri girmesine izin vermesine yardımcı olur. Ve yavaşça gireceğime söz veriyorum, Ari. Tabii fikrini değiştirmediyse?" Adam kaşlarını kaldırarak ona soru sordu.

"Hayır." Ari başını sertçe salladı. "Hayır, bunu yapmak istiyorum. Sadece... yavaştan alalım, tamam mı?"

"İhtiyacın olduğu kadar yavaş," diye söz verdi Lathe. "Aslında, liderliği senin almana izin vereceğim. Sen bana istediğini yaparken ben burada oturacağım."

"Hmm, sanırım bunu sevdim." Ari bir güç dalgası hissetti. Kontrolü ele geçirme fikri hoşuna gitmişti. Kendini onun kucağında yeniden düzenleyerek zayıf kalçalarına yaslandı ve yüzünü ona döndü, kısa kırmızı eteğini kaldırdı.

Amcığı tekrar ortaya çıktığında Lathe yumuşak bir şekilde inledi.

"Tanrım, bak yine ne kadar ıslaksın ufaklık! Şaftımın etrafına sarılmış o yumuşak, sıcak küçük amcığı hissetmek için sabırsızlanıyorum."

Onun ateşli ve müstehcen sözleri Ari'de bir arzu dalgası yarattı... ve aynı zamanda bir güven.

Bunu yapabilirim, dedi kendi kendine. Onunla başa çıkabilirim, ben bir numalayım.

Derin bir nefes alarak ayağa kalktı ve sıcak, sert şaftını bir eline aldı, parmaklarında zonklamasını sevdi. Sonra geniş, genişleyen tepeyi amının açıklığına oturttu ve aşağı doğru itmeye başlarken dudağını ısırды, kendini onun etrafında gerildiğini hissetti.

Lathe ona ısrarla, "Rahatla tatlım," dedi ve ne yaptığını izlerken kalçalarını hafifçe ovdu. "Sadece rahatla ve beni içine al. Yeterince ıslaksın... beni alabilirsin."

Ari şaşkınlık ve sevinçle onun kesinlikle haklı olduğunu gördü. Geniş başı girişine girdikten sonra, kalın bir santimin daha içine kolayca kaydığını hissetti. Sonra bir tane daha ve bir tane daha... Sanki vücudu gerçekten de onunkine açmış gibiydi -Lathe'in içindeki ağrıyan boşluğu sikiyle doldurmasını arzuluyordu. İç duvarlarının onu karşılamak için gerildiğini hissedebilse de, bu iyi, zevkli bir tür gerilmeydi - acı yoktu, sadece içinde daha önce hiç olmadığı kadar dolu olma hissi vardı.

"Tanrım, küçüğüm, çok güzel," diye inledi Lathe, yavaşça üzerine çöküp kalın ve sert şaftını giderek daha fazla içine alırken. "O kadar güzel ve o kadar cesursun ki, beni sonuna kadar içine alıyorsun... o küçük yumuşak amcığını açıp beni içine alıyorsun."

"Ben... Ben seni içimde istiyorum," diye fısıldadı Ari nefes nefese. "Sana ihtiyacım var, Lathe- seni tamamen içimde hissetmeye ihtiyacım var."

Son kelimeyi söylediğinde, onun içinde dibe vurduğunu hissetti, horozunun geniş başı derin ve samimi bir öpücükle rahminin ağzına sertçe bastırdı.

"Oh, Tanrıça, Lathe," diye inledi. "İçimde... çok derinlerimdesin."

"Etrafımda kendini çok iyi hissediyorsun küçüğüm," diye homurdandı. "Sana söyledim, beni alacak kadar ıslaktın, benim tatlı *numalla*'m."

"Mmm... düşündüğümde bile daha iyi hissettiriyor." Ari ellerini büyük Kindred'in geniş omuzlarına koyarak kendini sabitledi ve alışmaya çalıştı

onun içinde olmasına. Daha önce hiç böyle hissetmemiştir; bu kadar açık, bu kadar dolu. Ama bu harika bir duyguydu ve onu dolduranın sevdiği adam olması bu duyguyu iki katına çıkarıyordu.

Ama o beni sevmiyor, diye üzülerek hatırladı. *Hâlâ beni iyileştirmeye çalışıyor. Hepsi bu.*

Bu konuda bir şey yapamazdı -şimdi alabileceği her şeyi almak zorundaydı. Ve eğer Lathe ile tek bir şansı varsa, o zaman bunu kullanacak ve en iyi şekilde değerlendirecekti.

"Hazırım," dedi ona, gözlerinin içine bakarak. "Beni tohumunla doldur ve iyileştir, Lathe."

Gözleri arzudan ağırlaşmıştı.

"Benim için bir zevk, ufaklık. Seni becerebilmem için kendini aç... Böylece o küçük tatlı amcığınınla sevişebileyim."

Ari onun ateşli sözleri karşısında şehvetle doldu ve kalçalarını biraz daha açarak onu amının daha da derinlerine sokmaya çalıştı. Tanrım, onun içindeki hissi çok seviyordu!

"Evet, Lathe," diye mırıldandı ve kendini onun geniş omuzlarına dayadı, onun için hazırды. "Benimle sevişmeni istiyorum."

Lathe onun için kendini bu kadar cesurca açmasına, onu daracık amına bu kadar derinden almasına bayılıyordu. Tanrım, kız adamın etrafına sıcacık kadife bir eldiven gibi oturmuştu; sanki vücudu iyileşmek için onun tohumuna ihtiyacı biliyor ve onu vazgeçmeye zorluyordu.

Ama Lathe bunun son olmasını istiyordu. Eğer bu Ari'yle geçireceği ilk ve tek zamansa, bir anını bile aceleye getirmeye niyeti yoktu. Tanrılar aşkına, Ari'yi seviyordu; keşke bundan daha fazlasına sahip olabilselerdi. Ama açgözlü olmaması gerektiğini de biliyordu. En azından Tanrıça ona Ari'yle bir kez birlikte olma fırsatı vermişti; bunu iyi değerlendirmek istiyordu.

"Hazır ol küçüğüm," diye mırıldandı, onun güzel koyu gözlerinin içine bakarak. "Şimdi seni becereceğim - seni horozumla dolduracağım ve tatlı küçük amının derinliklerine boşalacağım."

"Tanrıça, Lathe," diye fısıldadı nefes nefese. "Böyle konuşmana bayılıyorum!"

Lathe onun söylediklerinde ciddi olduğunu anlayabiliyordu çünkü konuşurken ıslak iç duvarlarının onun etrafında nabız gibi attığını hissedebiliyor, onu zevkle daha da sıkıyordu.

"Seninle edepsizce konuşmam hoşuna gidiyor mu ufaklık?" Kalçalarını sıkıca kavrayan Lathe, neredeyse tamamen içinden çıktı ve sonra tekrar içeri itti, rahminin ağzına sikinin başıyla sert bir öpücük verdi. "Sana ne yapacağımı söylemem hoşuna gidiyor mu?"

"Evet!" Ari'nin uzun kirpikleri neredeyse kapanmak üzere çırpınırken, adamın derin itişiyile boğazından saf bir zevk iniltisi yükseldi. "Tanrıça, BleakHall'da benimle bir kadınla nasıl sevişeceğin hakkında konuştuğun o gece... söylediğin şeyler... ve sonra bana kendimi boşaltmamı söylediğinde... *çok* tahrik olmuştum," diye mırıldandı nefes nefese.

"Beni de tahrik etti," diye itiraf etti Lathe hırlayarak. "Gerçi o zamanlar neden başka bir erkekle bu şekilde konuşmak istediğimi anlayamıyordum. Kendime bunun sadece senin kadınsı kokunun beni çıldırtması olduğunu söyledim."

Konuşurken, onun içine doğru okşadı... onu çılgına çevireceğini bildiği yavaş, sabit bir ritim kurdu.

"Ben... O zaman sana söylemeliydim," diye itiraf etti Ari, adam onu tekrar tekrar doldururken parmakları adamın omuzlarında sıkılaşıyordu. "Oh, evet! Tanrılar Lathe, bunu o kadar sık düşündüm ki..."

"O gece senin bir kadın olduğunu öğrenseydim ne yapardım bilmiyorum," diye düşündü Lathe, kalçalarını döndürerek kızın içine daha derinlemesine girmek için. "Muhtemelen hemen orada üzerine atlar ve bütün gece o tatlı amını yalardım."

"Mmm... Bunu yaptığını hayal ediyordum - bir kadınla sevişirken yapmaktan hoşlandığını söylediğin her şeyi yaptığını," diye itiraf etti Ari, kalçalarını yuvarlayarak onun ritmine katıldı. "Sanırım seni Rec Yard'da emmek istememin bir nedeni de buydu," diye itiraf etti. "Kendime bunun herkese bir çift olduğumuzu kanıtlamak ve hücrende kalmama izin vermen gerektiğini sana kanıtlamak olduğunu söyledim ama aslında kafamın arkasında söylediğin tüm ateşli şeyleri düşünüyordum."

"Tanrım, bunu yapmana izin verme konusunda çok çelişkiliydim," diye homurdandı Lathe ve kalçalarını daha sıkı kavradı. "Ama kendime engel olamadım. Yumuşak pembe dudaklarının sikimin etrafını sarışını izlemek çok fazlaydı."

Bunu düşünmek bile taşaklarının gerilmesine neden oluyordu ve yaklaştığını biliyordu.

"Ari, tatlım," diye mırıldandı içine doğru ilerlemeye devam ederken. "Benim için bir kez daha boşalabileceğini düşünüyor musun? Eğer yapabilirsen tohumlarımı ve iyileştirici bileşiklerimi vücudunun derinliklerine taşımana yardımcı olur."

"Sanırım öyle," diye fısıldadı ve sonra adam içine derinlemesine girerken nefesi kesildi. "Ben sadece... Biraz yardıma ihtiyacım var, Lathe."

"Memnuniyetle, ."

Dolgun kedi dudaklarının arasında klitorisinin sıkı küçük tomurcuğunu bularak, başparmağının pediyle etrafını okşamaya başladı, horozunu ona doğru sürmeye devam ederken küçük pembe inciye tekrar tekrar daire içine aldı.

"Torna..." Ari soluk soluğa onun omuzlarını kavradı. "Oh Tanrıça bu... harika hissettiriyor!"

"Harika *görünüyorsun*," dedi ona alçak bir hırıltıyla. "O kadar olgun ve ıslaksın ki, ben içinin derinliklerinde sevişirken ve benim olana sahip çıkarken küçük amcığın sikimin üzerine açılmış."

"Senin mi?" Ari'nin gözleri kocaman açıldı ve ona kararsızca baktı. Lathe kendini durdurması gerektiğini biliyordu ama yapamadı; Ari'ye karşı artık kendini tutamayacak kadar güçlü hisler besliyordu.

"Evet, *benim*," diye hırladı, onun gözlerinin içine bakarak. "Benim çünkü seni istiyorum, sana bakmak ve korumak için. Benim çünkü *seni seviyorum*, Ari."

Onun bakışlarıyla karşılaştığında nefesi bir iniltiye dönüştü. "Oh, Lathe, gerçekten bunu mu demek istiyorsun? Beni seviyor musun?"

"İçimdeki her şeyle." Onu şiddetle öptü, içine derinlemesine sokmaya ve başparmağıyla klitorisini okşamaya devam ederken ağzını ağzına aldı.

Sonunda onu bıraktığında, Ari parlayan gözlerle ona baktı.

"Ben de seni seviyorum, Lathe," diye inledi ona binerken, onu yumuşak küçük amının derinliklerine almak için kalçalarını çalıştırıyordu. "Ve asla sensiz olmak istemiyorum. Beni sonsuza dek sana bağla, ısır beni ve bağla beni."

Kadının sözleri adamın içinde bir şeyleri harekete geçirmiş, onu sahiplenme arzusuyla derinden sarsmıştı.

Açlıkla hırlayarak onu aşağı çekti ve Ari memnuniyetle onun için boğazını açtı. Son bir kez Ari'nin içine, Lathe dişlerini Ari'nin boynunun işaretlenmemiş tarafına geçirdi ve Ari'nin içine boşalırken Ari'ye kendi özünü enjekte etti.

Ari haykırdı, o da boşalırken sırtı kamburlaştı. Amı sikinin etrafında kenetlenmişti, sıkı, tatlı ve ıslaktı ve tam da ihtiyacı olan şeydi. Lathe kendini tekrar boşalırken buldu, Ari'nin şişmiş amının derinliklerine tohumlarını fışkırttı, ona ikisinin de çok ihtiyacı olan şeyi verdi, onu tamamen iyileştirirken bile onu sonsuza dek kendisine bağladı.

"*Seni seviyorum Ari*," dedi ona, sözcükleri onu kendisine bağlarken kurdukları yeni bağ aracılığıyla gönderdi. "*Seni çok seviyorum ve gitmene asla izin vermeyeceğim*."

OceanofPDF.com

EPILOG

"S Lathe'e hasta olduğumu söyleyen sen miydin?" Ari, Liv'in yüzündeki suçlu ifadeye güldü.

"Evet, kabul ediyorum. Ama ne yapsaydım yani, ikinizin ayrı yollara gitmesine ve hayatınızın geri kalanında mutsuz olmanıza izin mi verseydim?" Liv'in gümüş grisi gözleri protesto edercesine kocaman açıldı. "Ayrıca, hiçbir şey söylemeyeceğine dair söz verdirdiğin kişi Yipper'dı, ben değil."

"Sanırım bu teknik olarak doğru. Ama öyle ya da böyle umurumda olmazdı - Lathe ve ben artık birlikteyiz ve önemli olan da bu." Ari mutlulukla sırıttı. Son zamanlarda, Lathe ile bağ kurduklarından beri, içinde kontrol edemediği bir neşe kabarıyor gibiydi. Bu, ne kadar uğraşırsa uğraşsın geçmeyen aptalca bir sırıtma şeklinde kendini .

"Şu haline bak, *parlıyorsun* bebek." Liv'in kumral saçlı arkadaşı Kat ona güldü. Sophie, Lauren ve Liv'in onu tanıştırdığı diğer Kindred gelinleriyle birlikte onun oturma odasında oturuyorlardı. Kat İkiz Kindred'la evli olduğu için onun odası biraz daha büyüktü ve üç oğlu da etrafta koşuşturduğu için biraz daha gürültülüydü.

Ari'nin umurunda değildi. İçten içe kendisinin ve Lathe'nin de yakında bir oğulları olmasını umuyordu. Son zamanlarda yeterince sık denedikleri kesindi.

Kat'in sözlerine karşılık olarak "Kendime engel olamıyorum," dedi. "Çok... *mutluyum*."

Liv ve Sophie'nin kuzeni olan Lauren kuru bir sesle, "Bunu anlayabiliyoruz," dedi. "Biraz daha sırtırsan ağzının uçları arkada birleşecek ve kafanın tepesi düşecek."

Lauren'ın tahminine hep birlikte gülerken Liv, "Onda 'yeni bağlanmış' gibi bir parıltı var, hepsi bu," dedi. "Nasıl olduğunu hatırlıyorum, birbirinize doyamıyorsunuz. Öyle değil mi tatlım?" diye sordu Ari'ye.

Ari yine sırtıtarak, "Bu doğru," diye kabul etti. "Tanrım, özür dilerim - sanki ağzım bu şekilde sıkışmış gibi. Yemin ederim o kadar çok gülümsemekten yanaklarım ağrıyor."

"Bu bana iyi bir sorun gibi geliyor," dedi Liv. "Peki kardeşin Jak, Lathe'yle birlikte Ana Gemi'de kalman konusunda ne düşünüyor?"

"Oh, biraz hayal kırıklığına uğradı ama sanırım kendi başıma dışarı çıkmaya hazır olduğumu biliyordu. Hayatım boyunca Blackthorn Malikanesi'nde kalamazdım."

"Blackthorn Malikânesi, kulağa Jane Austin romanlarından fırlamış gibi geliyor," diye iç geçirdi Sophia.

Ari yanaklarının kızardığını hissederek, "Gerçekten önemli bir şey değil," diye itiraz etti. "Ben tarihi aşk filmlerinden fırlamış bir kadın değildim. Tüm zamanımı laboratuvarımda icat yaparak ve uğraşarak geçiriyordum."

"Ana Gemi'de teknoloji bölümünde çalışacağını duydum," dedi Liv. "Sana sahip oldukları için şanslılar."

"Burada olduğum için şanslıyım," dedi Ari ciddiyetle. "Dürüst olmak gerekirse, Lathe olmasaydı, hala BleakHall hapisanesinde sıkışıp kalmış olurum. Muhtemelen şimdiye kadar ölmüş olurum," diye ekledi ayık bir şekilde.

"Olamaz, gülümsemem gitti," diye haykırdı Lauren. "Çabuk, yeni erkeğini düşün ve onu geri getir."

Ari kendini küçümseyen küçük bir kahkaha attı. "Özür dilerim. Sadece... Hala bazen o yerle ilgili kabuslar görüyorum. Sanırım yıllarca da göreceğim."

"Travmatik yaşam olaylarını atlatmak zaman alır," dedi Liv sessizce. "Ama kâbuslar gördüğünü duyduğuma üzüldüm."

" değil." Ari omuz silkti. "Uyandığımda Lathe ve beni rahatlatmak için bekliyordu. Sanırım beni hala BleakHall'dan koruduğunu söyleyebilirsin, her ne kadar oradan çoktan uzaklaşmış olsak da."

"Peki ya BleakHall'dan getirdiğin diğer adam, yeşil ve altın rengi gözleri olan büyük melez Kindred?" Sophie sordu.

"Canavar'ı, yani Slade'i mi kastediyorsun?" Ari sordu. "Aslında bilmiyorum."

"Oh, duymadın mı, bebek?" Kat kendinden emin bir şekilde öne doğru eğildi.

"Eşleşen Kuklalar'ın evinde başı biraz belaya girmiş."

"O ne?" Liv, Lauren ve Sophie aynı anda konuştu. Ari,

"Eşleştirme Kuklası da neyin nesi?" dedi.

Liv, "Eşleştirme kuklaları bu tür... android tipi şeylerdir-eşleşmemiş Kindred'lerin bir eş bulana kadar stres atmak için kullanabilecekleri dişi robotlar, ne demek istediğimi anlıyorsanız," diye açıkladı.

"Peki ne tür bir belaya bulaştı?" Lauren sordu. "Kuklalardan birini mi kırdı?"

"Tam olarak değil." Kat'ın mavi gözleri beklentiyle dans ediyordu - belli ki iyi bir hikâyeyi seviyordu. "Aslında kukla *olmayan* bir Eşleştirme Kuklası ile seks yaptı."

"Ne?" Liv boş boş sordu. "Bu da ne demek oluyor?"

"Görünüşe göre Dünya'dan gelen turist gruplarından birindeki birkaç kız maceraperest hissediyormuş," dedi Kat. "Kimsenin haberi olmadan bir Kindred savaşçısını 'denemenin' eğlenceli olabileceğine karar vermişler. İçlerinden biri korkup vazgeçmiş ama diğer kız sonunda melez Slade ile birlikte olmuş."

"Aman Tanrım, ama riskleri bilmiyorlar mıydı?" Sophie sordu. "Kazara tamamen *yabancı* birine bağlanabilirsin."

"Biliyorum." Kat kıkırdadı. "*Düşünebiliyor musun?* Melez Kindred'lerin genellikle bir bağ oluşturmaması onun için büyük bir şans."

"Merrick yaptı ama," dedi Liv. "Tanıdığımız başka bir melez Kindred," diye açıkladı Ari'ye. "Ama bağ olsun ya da olmasın, o adamı gördüm - hayatının gezintisini yaptığını hayal ediyorum."

"Biliyorum," diye haykırdı Sophie. "Merrick'ten bile daha büyük ve Merrick *de kocaman*. Ertesi gün ne kadar acı çektiğini tahmin edebiliyorum. Muhtemelen bir hafta boyunca çarpık bacaklarla yürüyecek!"

"Her neyse, daha sonra Ana Gemi'den kaçtı ve şimdi Slade onu bulamıyor." Kat omuz silkti. "Ben de öyle duydum zaten. Sanırım olanlardan dolayı oldukça üzgün - bir Eşleştirme Kuklası ile karşılıksız bir gece geçirmek istiyordu ama onun yerine gerçek bir kız buldu."

"Dişi androidlerden bahsetmişken, Sylvan peşinden gelen android beni hiç öğrendi mi?" Liv sordu.

"Ne?" diye soran birkaç ses duyuldu ve Liv, Yonnie Six'ten Bayan Hellenix tarafından parası ödenen robot versiyonunun Sylvan'ın hayatına kastettiğini açıklamak zorunda kaldı.

"Baird'in ağzından hikâyeyi almak için çok uğraştım," dedi. "O ve Sylvan *gerçekten çok* üzgündü. Dürüst olmak gerekirse, ben de öyleydim - Mistress Hellenix'in katil bir robot klonu yapmak için neden *beni* seçtiğini bilmiyorum!"

"Belki de Sylvan'la birlikte çalıştığınız içindir," diye önerdi Sophie. "Suikastçi robotu *bana* benzetmediğine sevindim. Zavallı Sylvan hâlâ Liv odaya girdiğinde zıplıyor. Bana karşı böyle bir tepki vermesinden nefret ederdim."

"Artık onunla her konuşmama 'Merhaba Sylvan, ben gerçek ben' diye başlıyorum," diye açıkladı Liv küçük bir sırıtışla. "Yine de çok *iyi* bir klon gibi görünmüyor. Sylvan bana tıpatıp benzediğini ama benim gibi davranmadığını ya da konuşmadığını söyledi."

"Sizce Bayan Hellenix robotu kendisi mi yaptı yoksa başkasına mı yaptırdı?" Lauren sordu.

"Lathe bunu birine yaptırdığını düşünüyor - Uriel İki ile bağlantısı olan birine," diye konuştu Ari. "Malik'in, yani Mistress Hellenix'in köle olarak tuttuğu Volt Kindred savaşçısının, koleksiyonunda kendi dünyasının, yani Uriel İki'nin kontrolünü yeniden ele geçirmesine yardımcı olabilecek bir eser olduğundan bahsettiğini söyledi."

"Ama artık tamamen yapay zekâlar tarafından kontrol edildiğini sanıyordum." Sophie sordu.

"Öyle ama görünüşe göre Malik'in Bayan Hellenix'le takılmasının nedeni bu. Sanırım o eser her neyse onu ele geçirmeye çalışıyor. Ya da belki de bu yüzden Uriel İki ile bir bağı vardır? Bunun gibi bir şey." Ari omuz silkti.

"Onunla daha fazla takılamayabilir," dedi Kat. "Sylvan onu Yüksek Konsey'in Yonnie Six versiyonu olan Kutsal Yedili'nin önüne çıkarmayacak mı?"

Liv, "Evet, ama Yonnitler erkeklerin pislikten daha aşağı olduğunu düşünüyor," diye belirtti. "Davacı bir erkek olduğu için davanın ne kadar ileri gideceğini kim bilebilir?"

"Sylvan bunu düşündü," dedi Sophie. "Davayı alması için mükemmel bir kadın avukat tuttu. İnsan ve Kindred hukukunu çok iyi biliyor ve Yonnit hukuku hakkında biraz bilgi sahibi olur olmaz, BleakHall Yonnitlerini mahkemeye verecekler."

Ari alçak bir sesle, "Umarım bazı değişiklikler yapabilirler," dedi. "BleakHall'da bazı korkunç şeyler oluyor ve kilit altında tutulan herkes orada olmayı hak etmiyor."

Kat ciddi bir ifadeyle, "Sen ve kardeşin için bir örnek," dedi. "Ama söyle bize bebek, hayatının aşkıyla tanışmak için hapse girmeye değer miydi?"

"Elbette öyleydi," dedi Ari gülümseyerek. "Korkunç bir zamandı ama eğer BleakHall'a gitmemiş ve orada kapana kısılmamış olsaydım, Lathe ile asla tanışamayacaktım. Şu anki tüm mutluluğum BleakHall'da yaşadığım üzüntü ve dehşetten kaynaklanıyor. Hala kabuslar görüyor olsam da bunu dünyaya değişmezdim."

"Dediğin gibi, uyandığında sana sıkı sıkı sarılacak Lathe var." Kat uzandı ve onun elini okşadı. "Tanrıça ikinizi bir araya getirdiğinde ne yaptığını biliyordu."

"Evet." Ari başını salladı. "Eminim öyledir."

Çünkü Kasvetli Salon'dan kaçışları sırasında kendisiyle konuşanın ve ona yardım edenin Merhamet Tanrıçası değil, Akraba Tanrıça olduğundan artık emindi. Aynı şeyi hissetmişti, sıcak kadınsı

Lathe ile birlikte Kutsal Koru'yu ziyaret ettiklerinde yumuşak bir ses kulağına **"Kızım, artık evindesin"** diye fısıldamıştı.

Evet, diye düşündü Ari. Sevdığım adam ve tüm harika yeni arkadaşlarımla birlikte evimdeyim. Lathe ile Akraba bir gelin olarak Ana Gemide günlerimi geçireceğim ve iyi talihim için her gün Tanrıçaya şükredeceğim.

Memnuniyetle tekrar gülümsedi ve konuşmanın geri kalanının onu etkilemesine izin verdi. Sevdiği adamla birlikte uzun, sağlıklı, mutlu bir hayatı ve dileyebileceği kadar çok arkadaşı vardı. Aslında onu rahatsız eden sadece iki şey vardı.

Birincisi, suikastçi robotu tam olarak kim yapmıştı ve Uriel İki ile bağları ne kadar yakındı? İkincisi, zavallı Slade için üzmekten kendini alamıyordu. Lasher tüneline kızın hayatını kurtarmış ve BleakHall'dan kurtulduklarında kendi güvenliğini hiç düşünmeden cesurca savaşmıştı. Bir Eşleştirme Kuklası olduğuna inandığı kızla arasında tam olarak ne olmuştu? Ve onu hiç bulabilecek miydi?

Büyük melez için Tanrıça'ya dua eden Ari, Lathe'ye Slade'i bir akşam yemeğe davet edip edemeyeceğini sormaya karar verdi. Kabus hapishanesinden kaçmalarına yardım ettikten sonra en azından bunu yapabilirlerdi. Tek dileği onu da kendisi ve Lathe gibi mutlu bir şekilde yerleşmiş olarak görebilmektir.

Ama belki de gelecekte bir gün olacaktı.

OceanofPDF.com

SON MU?

Tabii ki hayır - sanırım sırada ne olduğunu biliyorsunuz. Yakında Kindred Tales serime eklenecek olan Slade'in hikâyesi *Bonded by Accident*'a bir göz atmak için okumaya devam edin. Malik'in hikâyesini de yine yakında çıkacak olan Kindred 23'te bulabilirsiniz. (Başka biri ortaya çıkıp Ari ve Lathe gibi önce kendi hikâyesinin anlatılmasını talep etmediği sürece. Karakterler bazen çok ısrarcı olabiliyor! ;)

Hepinize kucak dolusu sevgiler ve
mutlu okumalar! Evangeline (Ağustos
2018'de)

OceanofPDF.com

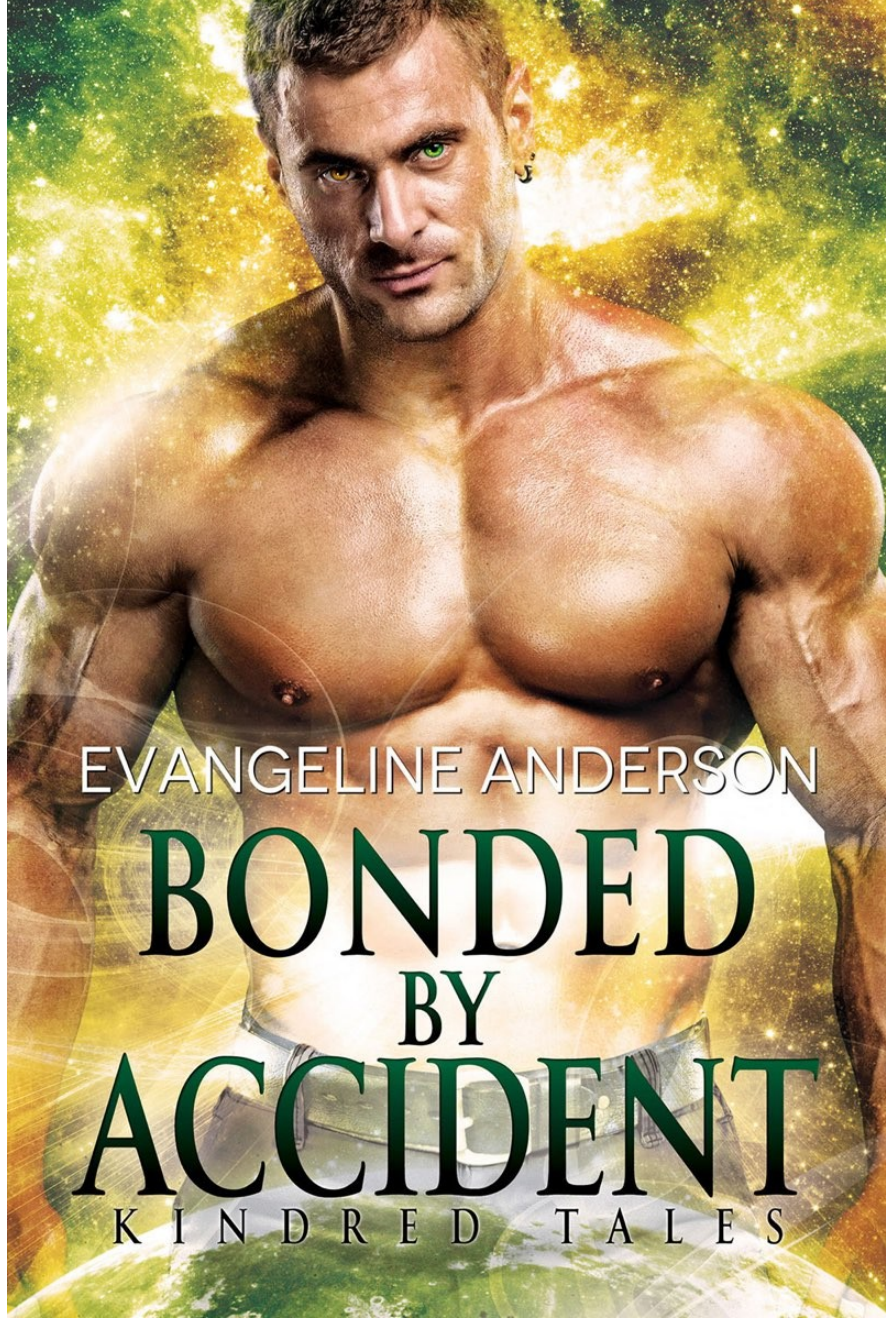
İNCELEME BIRAKIN

Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp yorum bırakın. İyi yorumlar bir yazar için altın gibidir - diğer okuyucuların yeni bir seriye şans vermelerinde bir sakınca olmadığını bilmelerini sağlarlar. Ayrıca beni de heyecanlandırıyorlar :)

Böyle harika bir okuyucu olduğunuz için
teşekkürler! Kucaklamalar ve Mutlu Okumalar,
Evangeline

Ve şimdi, 8 Eylül'de [Aliens & Alphas Bookstore](#)'da satışa sunulacak *olan*
Bonded by Accident'ın tadına bakın...

OceanofPDF.com

BONDED BY ACCIDENT- Bir Kindred Tales

Romanına Kısa Bir Bakış

Her iki dünyadan da doğmuş, hiçbirine ait olmayan melez bir savaşçı Yeminini bozmadan cinsel işkencesini sona erdirmeye arayışı Kaşınacak bir kaşıntısı olan Dünyalı bir kız

Bağlantısız seks arıyorum

Ama bir Kindred'la seviştiğinizde işler karışır. Brandi ve Slade artık bir Kindred'la birlikte olduklarına göre ne yapacaklar?

Tesadüfen mi bağlandınız?

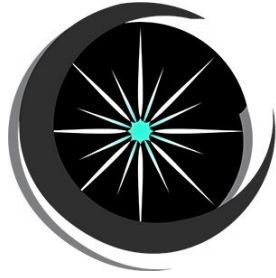
Slade eski bir köle, eski bir mahkûm ve eşi trajik bir şekilde öldüğünden beri başka bir kadını sevmemeye yemin etmiş bir duldur. Ancak BleakHall Hapishanesi'nden kaçtıktan sonra, umutsuzca bir kadın arkadaşlığına ihtiyaç duyduğunu fark eder. Yeminini bozmadan kaşıntısını nasıl kaşıyabilir? Çok kolay: Ana Gemi'deki Eşleştirme Kuklaları'nı ziyaret ederek... Eşleşmemiş Kindred erkeklerinin eş bulana kadar dürtülerini dindirmelerine yardımcı olan, duyguları olmayan kadın görünümlü androidler.

Brandi Dixon zor bir hayatı olan bekâr bir annedir. Kızıyla birlikte küçük bir kasaba olan Florida'nın kırsal kesiminde iki katlı bir karavanda yaşamaktadır. Brandi bir erkeğin özlemini çekmektedir ama seçicidir ve annesinin küçükken ona yaptığı gibi kızına bir dizi "geçici baba" getirmek istememektedir. Sonra kuzeni Kindred Ana Gemisi'ni gezmek için bilet kazanır ve Brandi'ye bir Kindred savaşçısıyla ateşli, karşılıksız seks yapabileceği bir yer olduğunu söyler. Brandi normalde böyle bir şey yapmazdı ama çaresizdir - üç yıllık bir kuraklık dönemi geçirmiştir ve bir erkeğe *ihtiyacı vardır* - sadece tek bir gece için bile olsa.

Bir Eşleştirme Kuklası gibi davranarak, Slade tarafından tutku dolu bir gece için seçilir. Ama hayatının en iyi seksinden sonra, kafasının *içinde* büyük Kindred'ın hırıltılı sesini duyduğunda yaşadığı şaşkınlığı hayal edin!

Şimdi Brandi çıldırmış durumda ve Slade yeminini bozduğu için çok kızgın. Yine de ikisi de onları bir araya getirmeye devam eden hayvani çekimi inkâr edemez. Brandi'nin kızı Emmie kendini korkunç bir tehlikenin içine attığında, yardım edebilecek tek kişi Slade'dir. Brandi bu devasa Kindred savaşçısının hayatına girmesine izin verecek midir?

için [BONDED BY ACCIDENT1](#) 'okumanız gerekecek!

BİRİNCİ BÖLÜM

SLade çok azmıştı ama bu onun suçu değildi.

Beş yıl boyunca hiçbir kadınla temas etmeden süper-maksimum bir hapishanede tek başına kilitli kalmak bir erkeğe bunu yapar. Ve tabii ki, eski metresinin beynini sikmesi için ona verdiği erotizm uyarıcısının da bir faydası olmamıştı.

Slade muayene masasının üzerinde rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve hatırı sayılır kas kütesinin altında inlediğini duydu. Bir Kindred savaşçısına göre bile iriydi. Yedi buçuk metrelik boyuyla türünün çoğundan daha uzundu ve gözlerine bakınca bunun nedeni anlaşıyordu. Sağ gözü erimiş altın gibiydi, sol gözü ise parlak bir yeşildi.

Slade bir melezd; yarı Kan Kindred, yarı Canavar Kindred'dı ve bunu kanıtlamak için hem dişleri hem de çiftleşme yumruğu vardı.

Uzun zamandır kimse onun çiftleşme yumruğuna bakmamıştı.

Sadece bunu düşünmek... istekli bir kadının içine taşaklarına kadar batmayı ve yumruğun içinde şişmesine izin vermeyi hayal etmek, giydiği çok dar turuncu ve mavi çizgili BleakHall tulumunun altında onu kaya gibi sertleştirdi.

Slade baskıyı hafifletmeye çalışarak, ihtiyacını hafifletecek bir dişi bulmayı düşünmemeye çalışarak tekrar yer değiştirdi.

Tabii ki *gerçek* bir dişi istemiyordu, diye hatırlattı Slade kendine, küçük, güzel bir insan hemşire odasına girip hayati göstergelerini almaya başladığında. Çiçek açmış bir Rathian *gorna çiçeği* kadar güzeldi ama o kadar ufak tefekti ki Slade ona yan gözle bile baksa kırılacakmış gibi görünüyordu. Neden bütün bu insan kızlar bu kadar *küçüktü*?

Ama küçük hemşire onun zevkine göre çok küçük ve sıska olmasaydı bile, Slade'i harekete geçmekten alıkoyan başka faktörler de vardı. Birincisi, küçük dişi insan başka bir Kindred'in kokusunu alıyordu. Şüphesiz Ana Gemi'de çalışan erkeklerden birine bağlıydı ve bu da onu kesinlikle sınırların dışında bırakıyordu.

İkincisi ve daha önemlisi, Slade bir yemin etmişti.

Tam olarak bir bekârlık ya da iffet yemini değil, daha çok bir daha gerçek bir kadınla birlikte olmayacağına dair bir yemin. Cinda'dan sonra olmaz. Ölümünün üzerinden neredeyse altı yıl geçmiş olmasına rağmen, anısı Slade'in zihninde hâlâ tazeydi ve onu aldatmaya hiç niyeti yoktu.

En azından gerçek bir kadınla değil. Bu yüzden bu lanet olası muayene masasından kalkıp Ana Gemi'nin Çiftleşmemiş Erkekler bölümünde bir yerlerde olduğunu bildiği Eşleştirme Kukla Evi'ni bulmaya *son derece* hevesliydi.

Eşleştirme Kuklaları, çiftleşmemiş Kindred erkeklerinin Tanrıça'nın onlar için öngördüğü dişiye bulup onunla bir bağ kurana kadar ihtiyaçlarını gidermek için kullandıkları dişi androidlerdi.

Sadece melezler kimseyle bağ kuramazdı. Beş yıldır birlikte olmalarına rağmen Cinda'ya bağlanmamıştı bile. Çoğu Kindred'in eşleriyle paylaştığı zihinsel bağ olmasa ve ikisi de köle olsa bile, bu güzel bir ilişkiydi.

Ta ki eski efendisinin onu sattığı zamana kadar.

Slade anıyı zihninden uzaklaştırmaya çalıştı. Cinda ölmüştü, kendi elleriyle ölmüştü. Eski efendi de tarihe karışmıştı - Slade bundan kendisi de emin olmuştu. Ve satıldığı metresine gelince -onu doğrama tahtasından satın alan metresine-Slade'in kendisine istediği şekilde hizmet etmeyeceği belli olur olmaz ondan kurtulmuştu. Ama onu kendisini becermeye ikna etmek için erotizm uyarıcısı vermeden önce değil.

Slade gözlerini kapadı, onun tekliflerini reddettiğinde ince, güzel yüzündeki kızgın ifadeyi hatırladı...

"Neyin var senin köle? Eski efendini öldürdükten sonra seni ölümünden kurtarmadım mı? Sana iyi yemek ve güzel, kalın bir elbise vermedim mi?"

üzerinde uyuyacak bir yatak? Ve ben güzel değil miyim?"

"Yemek, yatacak yer ve tabii ki hayatım için minnettarım Sahibe," diye homurdandı Slade. "Ve tabii ki güzelsin. Biraz zayıfsın ama sanırım burada moda bu. Ama üzgünüm, seni becermeyeceğim."

"Ne kadar kaba bir dil!" diye burnunu çekti hanımı. "Yine de bu kabalığın seni satın alma nedenimin bir parçası. Diğer özelliklerinle birlikte." Slade'in deri köle pantolonundaki şişkinliğe açgözlülükle baktı. "Senden tek istediğim bana hizmet etmen, bana aşık olman **değil**. O yüzden hemen başla yoksa!"

Slade içten içe onun gibi sıska, kendini beğenmiş bir kadına aşık olmasının mümkün olmadığını düşünüyordu. Uzaktan yakından onun tipi bile değildi. Ama ona ilgi duysa bile yeminini bozmayacaktı.

"Üzgünüm," demişti ona. "Yapamam. Yapmayacağım da. Bana başka bir şey sor. Senin için dövüşmemi, ringde şampiyonun olmamı mı istiyorsun? Yıllarımı Blood Circuit'te geçirdim, senin için bir sürü ödül kazanabilirim. Ya da evinize yardım edebilirim, kırılan bir şeyi tamir edebilirim. Ellerimi iyi kullanırım."

"Zaten bol miktarda kredim *var* ve *ellerini* iyi kullanan bir erkeğe ihtiyacım yok. Seni satın aldım çünkü *başka* şeylerde de iyi olduğundan emindim," diye kokladı metresi. "Şaftının dibindeki o kocaman düğümün içimde nasıl hissettirdiğini görmek istiyorum. Ya bana hizmet edersin ya da bedelini ödersin."

"Üzgünüm Hanımefendi ama tehditler sikimi sertleştirmiyor," diye homurdandı Slade. "Aslında, tam tersi bir etki yaratma eğilimindeler."

"Bunu göreceğiz." Hanımefendi, yanında duran ve tüm gösteriyi yüzünde tamamen tarafsız bir ifadeyle izleyen özel doktorunu işaret etti. Belki de metresinin her zaman erkekleri kendisiyle yatmaları için tehdit ettiğini görüyordu, Slade'in hiçbir fikri yoktu. Ama her ne sebeple olursa olsun, konuşmadan en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyordu.

Hanımefendinin başını sallamasıyla doktor öne fırladı ve Slade'in koluna bir iğne batırdı.

"Hey!" Slade bunu beklemiyordu; gözünü kendisini satın alan öfkeli kadından ayırmıyordu. Küçük hekime doğru uzandı ama erkek çoktan dans ederek menzil dışına çıkmış ve hanımefendinin gölgesinde güvenle duruyordu. "Bu da neydi böyle?" Slade dirseğinin hemen üzerinde yakut rengi tek bir kan damlasının fışkırdığı koluna bakarak sordu.

"Eroto-tutku arttırıcı." Hanımefendinin sesi kendinden memnun geliyordu. "Kimyasallar sisteminize girdiğinde direncinizin ne kadar süreceğini göreceğiz. O zaman bana hizmet etmek için **yalvaracaksın** - içimdeki o devasa şaftı kınına sokmak ve seni satın aldığım şeyi bana vermek için yalvaracaksın."

Sonra topuklarının üzerinde döndü ve gitti.

Slade gerçekten de kısa bir süre sonra güçlendiricinin etkilerini hissetmeye başlamıştı. Şaftı her zaman sert görünüyor, düşünceleri sürekli seksle meşgul oluyordu.

Ama Slade inatçı bir orospu çocuğuydu, pes etmeyi reddediyordu.

Şehvetini kontrol altında tutmak için düzenli olarak mastürbasyon yapıyor ve kafasını boşaltmak için meditasyon yapıyordu - zaten yapabildiği kadarıyla - bu da hanımını şaşırtıyordu.

Slade onu bir kez daha reddettikten sonra doktorundan "Güçlendiricinin etkilerine nasıl karşı koyabildi?" diye sordu. "Şehvetini kendi kendini tatmin ederek kontrol ediyor olamaz. Bana sadece aletini bir dişiye sokmanın ihtiyacını hafifleteceğini *söylemişsiniz!*"

"Bağışlayın beni, Hanımefendi." Küçük doktor başını eğmiş ve yere . "Sorunun ne olduğunu biliyorum. Serumun etkili olduğunu *biliyorum* - diğer damızlık kölelerinizden birine enjekte ettim ve şehveti zorlukla kontrol altına alınabildi."

"Evet, *biliyorum* - *işte bu* yüzden kadın kölelerimin yarısı şu anda hamile," diye tersledi Metres. "Yine de bu nasıl direniyor?"

"Belki de benim tipim olmadığın içindir," diye homurdandı Köle. Orada durup, sanki odada yokmuş gibi onunla tartışmalarını izlemekten çok yorulmuştu. Sanki gerçek bir insan bile değilmiş gibi -ki bir köle olarak öyle değildi. En azından metresi için. O sadece onun kaşınıtısını kaşımanın bir yoluydu ama Slade artık onun yanına yaklaşırsa lanetleneneğine karar vermişti.

Yine de metresi kolay pes edecek biri değildi. Parasının karşılığını almayı severdi.

"Bana hizmet *edeceksin*," demişti Slade'e. "Yoksa seni hapse attırırım. Bana tecavüz ettiğini söyleyeceğim ve zaten önceki efendini öldürmekten cinayetle suçlandığın için, bu anında ömür boyu hapis cezası anlamına gelecek." Öne doğru eğildi, elleri kalçalarında, kan kırmızısı tırnakları keskin kalça kemiklerine *tık tık tık vuruyordu*. "Düşünsene Slade, sefil varlığının geri kalanını hiç kadın *olmayan* bir yerde geçireceksin. Ve biliyorsun ki doktoruma verdirdiğim şehvet artırıcı, aletini sıcak, ıslak bir amcığa sokana kadar rahatlamayacak. Bana hizmet etmektense yıllarca eziyet çekmeyi mi tercih ediyorsun?"

Slade, "Evet amına koyayım," diye homurdandı. "Size söyledim Hanımefendi, sevdiğim kadın öldükten sonra başka bir kadınla birlikte olmayacağıma yemin ettim. Tüm ilaçlarınız ve tehditleriniz bunu değiştirmeyecek. O yüzden beni *rahat* bırakın!"

Hanımefendi bir süre ona baktı, uzun, aristokrat burnunun iki yanında beyaz öfke çukurları vardı, parmakları kemikli kalçalarına vuruyordu. Sonra topuklarının üzerinde döndü ve Slade'in tutulduğu küçük köle kulübesinden dışarı çıktı.

Kapısından içeri giren bir sonraki insanlar, onu yönetici sınıftan birine ağırlaştırılmış tecavüz suçundan tutuklayan ağır silahlı bir barış muhafızları birliğiydi - bu suçlama gerçekten de ömür boyu hapis cezası gerektiriyordu.

Slade bir gün içinde suçlandı, yargılandı ve mahkum edildi. Ne de olsa, aşağılık bir kölenin mahkemede kendisini savunacak bir avukata parası yetmezdi.

Oradan, yerel hapishaneye kısa bir yolculuk oldu. Slade ne yazık ki burada birkaç kavgaya karışmış ve kendini savunmak için adam öldürmek zorunda kalmıştı. Özellikle vahşi bir çatışma sırasında bir saldırganın kafasını tamamen kopardıktan sonra, diğer cinayet, tecavüz ve kundaklama suçlamalarına ek olarak "sakatlayıcı" suçlamasını kazanmıştı. İşte o zaman yetkililer onu, Yonnie Six'in erkek düşmanı metreslerinin sahibi olduğu BleakHall'a nakletmeye karar verdi.

Slade oradan çıkabileceğine hiç inanmamıştı. Hücre hayatı çok kötüydü ama kendini bu hayata teslim etmişti... ta ki kaçma şansı ortaya çıkana kadar. Slade bu fırsatı iki eliyle birden yakaladı ve Kindred Ana Gemisi'ne varana kadar da bırakmadı.

Orada ona Eşleştirme Kuklaları olduğu söylendi.

Slade'e göre android kızlar gerçek değildi, bu yüzden onlarla birlikte olmak Cinda'ya verdiği yemini bozmak anlamına gelmeyecekti. Ve belki de aletini yapay kızlardan birine sokmak erotizm arzusunu artıran ilacın etkilerini nihayet bastıracaktı. Şimdiye kadar altı yıldır metresinin ona verdiği ilacın neden olduğu sürekli ezici cinsel ihtiyaçla yaşıyordu ve her zaman azgın olmaktan ve bu konuda hiçbir şey yapamamaktan çok yorulmuştu.

Şimdi bu konuda şeyler yapacağım, diye düşündü, muayene masasında tekrar kayarken. Bunu kiminle yapmak istediğini bile biliyordu. Son birkaç aydır, büyük kahverengi gözleri olan bir Eşleştirme Kuklası hayal ediyordu - güzel yüzlü ve dolgun, kıvrımlı bir vücuda sahip bir kız. Geniş kalçalar, emilmek için yapılmış olgun, sulu meme uçlarıyla kaplı büyük göğüsler ve ortalamanın üzerindeki aletini içine alabilecek küçük, tatlı bir amcık onu bekliyordu.

Slade rüyalarındaki kızın bir Eşleştirme Kuklası olduğunu biliyordu çünkü tüm rüyalarında onu Eşleştirme Kuklası evinde görüyordu, etrafı kendi türünden diğerleriyle çevriliydi, hepsi hazır ve çiftleşmemiş erkekleri ağırlamak için bekliyordu.

Ana Gemi. Bu lanet olası muayene masasından kalkar kalkmaz ve tıp merkezinden uzaklaşır uzaklaşmaz gidip onu bulacaktı.

Ya da en azından ona benzeyen bir kukla. Hayalini kurduğu Eşleştirme Kuklasını *tam olarak* bulmayı bekleyemeyeceğini biliyordu. Ama dolgun vücutlu, kahverengi saçlı ve gözlü bir kukla onun için yeterince iyi olurdu.

Onu bulduğunda, aletini onun istekli amının derinliklerine sokacaktı. Ama önce dizlerinin üzerine çökecek ve onu kalçalarının arasından uzun uzun ve sertçe kucaklayacaktı. Altı yılı aşkın bir süredir am tatmamıştı ve bu çok utanç vericiydi çünkü Slade'e göre tüm evrende bundan daha güzel bir lezzet yoktu. O...

Slade düşüncelerinin dönüp dolaşıp aynı yere geldiğini fark etti. , buradan gitmesi gerekiyordu! Son altı yıldır onu deli eden kaşıntıyı kaşınması gerekiyordu. Belki o zaman tekrar doğru düşünebilir ve sürekli ereksiyon halinde dolaşmak zorunda kalmazdı.

Nihayet, yıllar süren eziyetin ardından, rahatlama görünmüştü.

"Pekâlâ Bay Slade," dedi küçük insan hemşire, onun dairesel düşüncelerini bölerek. "Hayati değerlerinizi aldığımı göre, Dr. Brike sizi daha kapsamlı bir muayene için görecektir."

"Muayene edilmene yok," diye homurdandı Slade. "Ben gayet iyiyim."

"Buna ben karar vereceğim." Hemşire çıkarken, beyaz önlüklü bir Blood Kindred doktoru muayene odasına girdi. "Görünüşe göre BleakHall hapishanesinden meslektaşım Dr. Lathe ile birlikte gelmişsiniz. Orasının ününü bildiğimden, fiziksel olarak bitkin olmanızı bekliyorum, hatta muhtemelen yetersiz beslenmişsinizdir." Konuşurken bir tableti inceliyordu ama Slade'in iri, kaslı cüssesine baktığında gözleri büyüdü. "Pekâlâ," diye mırıldandı ve tabloya bir not düştü. "O zaman belki de yetersiz beslenmiyordur."

"Açlığını çektiğim tek şey seks, Doktor," dedi Slade açıkça. "Altı yıldır kilit altındayım ve hiç kadın arkadaşım olmadı, eğer

Ne demek istediğimi anladın. Bana Eşleştirme Kuklalarının yolunu gösterirseniz hem sağlıklı hem de mutlu olacağım."

"Şey..." Doktorun soluk mavi gözleri büyüdü. "Doğrudan, değil mi kardeşim?"

Slade geniş omuzlarını silkti.

"Bildiğim tek yol bu. Şimdi bana doğru yolu gösterebilir misiniz lütfen? Kaşımam gereken altı yıllık bir kaşıntım var."

Doktor kaşlarını çatarak, "Korkarım Eşleştirme Kuklaları Evi bu akşam için kapalı," dedi.

Slade hayal kırıklığı içinde, "*Kahretsin*," diye homurdandı.

Blood Kindred doktoru kuru bir sesle, "Korkarım yarına kadar olmaz," dedi. "Bak ne diyeceğim, seni tıp merkezinden çıkaracağım ve bu gece için bir misafir süitine yerleştireceğim. Neden dinlenmiyorsun, tıraş olmuyorsun ve duş almıyorsun-iyi bir sıcak yemek ve iyi bir gece uykusu. Sonra da sabah ilk iş Kukla Evi açıldığında orada olup kaşıntını kaşıyabilirsin."

Slade'in alabileceği en iyi teklif gibi görünüyordu.

"Pekâlâ." İç çekti. "Altı yıl bekledim, sanırım altı saat daha bekleyebilirim."

"İşte ruh budur." Doktor onu omzundan alkışladı. "Şimdi şu muayeneye devam edelim. Sizi taburcu etmeden ve size bir oda tahsis etmeden önce sizi muayene etmem gerekiyor."

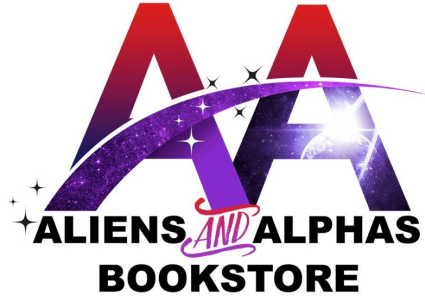
İçini çeken Slade muayeneyi kabul etti. Doktorun tavsiyesine uyacaktı. Doğru dürüst sıcak bir yemek, tıraş ve duş - *bergratın* gölgesinden daha ince bir şilte dışında bir şey üzerinde iyi bir gece uykusundan bahsetmiyorum bile - BleakHall'daki delikte bu kadar uzun süre kaldıktan sonra hoş karşılanacaktı.

Ve yarın onu bulacaktı, hayallerindeki küçük, güzel Eşleştirme Kuklası'nı. Geniş kalçalı ve büyük kahverengi gözlü olanı.

Kadın orada onu bekliyordu, Slade bunu biliyordu.

**Slade'in hikayesinin devamını okumak ister
misiniz?**

**Tabii ki biliyorsunuz! Sizin için heyecan verici haberlerim var - bu kitap
Amazon'da yayınlanması planlanan tarihten iki hafta önce, 8 Eylül 2018'de
açılacak olan Yeni Web Mağazamda satışa sunulacak.**

Aliens and Alphas adlı yeni mağazamda, Kindred günlerimden önceki çalışmalarımı okuyanlarınız için birçok eski kitabımın yanı sıra yeni çıkan tüm kitaplarım da yer alacak. Diğer büyük perakende zincirlerinde yapamadığım kuponlar ve indirimler sunabileceğim ve bir hesap oluşturduğunuzda tek tıkla alışveriş yapabileceksiniz. Kısacası, harika olacak. :D

Kitaplarımı almak için Aliens and Alphas'ı ziyaret ettiğinizde nasıl ödüller kazanabileceğinizi, yeni kitapları nasıl erkenden alabileceğinizi ve büyük indirimlerden nasıl yararlanabileceğinizi öğrenmek için yeni mağazayla bir sonraki bültenimi bekleyin.

OceanofPDF.com

HAVE YOU HEARD ABOUT
Evangeline's BRAND NEW
ONLINE SHOP FOR READERS?

^***ALIEN5, & "ttALPHAS**

KİTAPÇI

GET özel kitap sürümü",
-Recial box "eM VE eski
favorilerin yeniden
canlandırılması BAŞKA YERDE
BULAMAZSINIZ.

LANSMAN 8 EYLÜL 2018

LANSMAN 8 EYLÜL 2018

Okuyucularım için

<https://shop.evangelineanderson.com/>

adresindeki yeni çevrimiçi mağazamı ziyaret
edin.

Aliens & Alphas Bookstore size BONDED BY ACCIDENT gibi özel (ön) sürümler, özel kutu setleri ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız eski favorilerin yeniden basımlarını sunuyor.

Her ay en sevdiğiniz baskısı tükenmiş kitapların yeniden okuyucularla buluşması için oy verebilirsiniz!

[Aliens & Alphas VIP listesine](#), hiçbir sürümü kaçırmayın, özel tanıtımlar, indirimler ve çok daha fazlasını alın.

OceanofPDF.com

THEY ARE
COMING BACK...

GET *reissues*
OF OLD *favorites*
EXCLUSIVELY AT

OceanofPDF.com

AKRABA GELİNLER SÖZLÜĞÜ

AllFather - başarısız bir genetik ticaretin yan ürünü olan bir ırk olan *Scourge*'un şeytani başı. *AllFather*, Kadimlerden biridir ve duygusal acı ve travmaları toplamak için bir kişinin zihnine ulaşma gücüne sahiptir. *Bela Kehaneti*'nin gerçekleşmesi için yaşamaktadır.

Rageron ormanlarının en karanlık ve erişilmez kısmı olan *Derin Mavi*'de yaşayan **Kadim Varlıklar**. Duygusaldırlar ama Kindred'larla hiçbir şekilde akraba değildirler. Her *Kadim Olan*'ın iki formu vardır; insana ya da Kindred'a benzeyen iki ayaklı bir form ve ölümcül olabilen bir canavar formu ve istedikleri zaman formlar arasında geçiş yapabilirler. Kadimler İlk Akralardan bile daha eskidir ve kıskançlıkla korudukları *skrillex* bitkisine saygı duyarlar.

Bespeak-Biriyle bir *Think-me* cihazı kullanarak zihinsel olarak iletişim kurmak. Yakından tanımadığınız birine bespeak yapmak kaba bir davranış olarak kabul edilir.

Beast / Rager Kindred - güzel ama ölümcül flora ve fauna ile dolu bir orman gezegeni olan Rageron'dan **gelirler**. Koyu renk saçları, altın rengi gözleri ve ateşli öfkeleri vardır ama en belirleyici özellikleri çiftleşme yumruklarıdır. Çiftleşme yumruğu, *Canavar Kindred*'ın şaftının dibinde bulunan ve yalnızca seçtiği eşiyile bağlanma seksi sırasında tamamen devreye giren bir bölgedir. Tıkandığında

Canavar Kindred'ı ve gelini tamamen ona bağlanana kadar birbirine kilitli tutmak için şışer. Bu, her iki partner için de hem son derece uzun süreli hem de çok orgazmlı bir seks sağlar.

Yıldızları Yiyen Karanlık - Soydaşların kadim düşmanı olan *İstif* ya da *Grimlax*'ın bir diğer adı. Bu varlıkların ruhları yoktur ve bu yüzden Kindredlar tarafından şeytani olarak kabul edilirler.

Kan Humması, *Kan Soy*'nun ana dünyası Tranq Prime'da çiftleşmemiş dişilerin maruz kaldığı bir durumdur. *Kan Humması* ya da sıklıkla kullanılan adıyla *Kan Yanması*, buzlu dünyada yaşayan ve yalnızca kadınları etkileyen bir parazitten kaynaklanır. *Fleeta* veya kan böceğinde bulunan parazit, Tranq Prime su kaynağındaki bir bileşikle reaksiyona girerek ateşe neden olur. Belirtiler arasında titreme, damarlarda kan ısınması hissi ve meme uçları ile iç cinsiyette artan renklenme yer alır. Ateş kırk sekiz saat içinde tedavi edilmezse ölümle sonuçlanacaktır.

Bir Kindred erkeği bir dişinin kanını içtikten sonra, *Kan Hummasına* karşı doğal bir panzehir oluşturur ve bu panzehiri dişiyle vücut sıvılarını paylaşarak geçirebilir. Panzehiri dişinin sistemine sokmanın en etkili yolu, bir Kan Akrabasının onu ısırması ve böylece özüyle birlikte enjekte etmesidir. Bununla birlikte, iyileştirici sıvının seks yoluyla geçmesi de mümkündür.

Kan Humması eskiden Tranq Prime'da çok yaygındı ve bu da soğuk, gururlu yerlilerin ilk etapta Kindred'larla genetik bir değişim başlatmasına neden oldu. Ancak yakın zamanda geliştirilen bir aşı hastalığın neredeyse kökünü kazıdı ve buzla kaplı gezegenin asıl sakinlerinin ticarete devam etmek için çok az nedeni var. Kendilerini Püristler olarak adlandıran bir grup, Soylularla daha fazla ticaret yapılmasına karşı.

Kan/Tranq Akraba- sarışın ve soluk mavi gözlüdürler ve buz, kar ve kutup benzeri sıcaklıkların norm olduğu Tranq Prime'dan gelirler. İçin

Ağır hava koşullarıyla mücadele eden *Kan Soy*, normalden daha yüksek vücut ısısına ve insandan iki kat daha fazla kırmızı kan hücresine sahiptir. Süper yüklü kanlarını paylaşmak ve kendi bağlayıcı seks versiyonları sırasında eşlerinin kanını almak için özel ısırma ritüelleri geliştirmişlerdir. Bir insanın köpek dişlerinin olduğu yerde bulunan bir dizi çift dişleri vardır. Bu dişler, bir *Kan Akraba* çiftleşmek ve bağ kurmak istediği bir kadınla birlikte olana kadar tam olarak gelişmez veya eti delecek kadar keskinleşmez.

Bağlanma Töreni - bir Kindred savaşçısı tarafından seçilen gelin, onunla bağlanma seks yapmasına ve zihnini onunkıyla birleştirmesine izin vermişse, *Talep Etme Döneminden* sonra gerçekleşen düğün tipi bir ritüel.

Bağlayıcı Seks - bir Kindred savaşçısının cinsel ilişki sırasında gelinini kendisine kalıcı olarak bağlamak için attığı ekstra adım. *Canavar Kindred* için bu, çiftleşme yumruğunun kullanılmasıdır. *Kan Soy* için bağlayıcı seks, penetrasyon sırasında seks anlamına gelir. *İkiz Akraba*, gelinin içine girerek ve aynı anda ona boşalarak onu kendilerine bağlar.

Sahiplenme Töreni, bir gelin bir Kindred savaşçısı tarafından ilk kez sahiplenildiğinde gerçekleşen bir tür nişan **törenidir**. Erkek ona karşı niyetini açıklar ve kadın da Sahiplenme *Dönemi* yasalarına uyacağına yemin eder.

Sahiplenme Dönemi - askere alınan kadınların Kindred Ana Gemisine gitmeleri ve kendilerini seçen savaşçıyla otuz günlük bir "sahiplenme dönemi" geçirmeleri gerekmektedir. Bu sürenin sonunda Akraba eşlerinin cazibesine direnmeyi başarırlarsa, Dünya'ya geri ve normal yaşamlarına devam etmelerine izin verilir. Ancak, Kindred erkeğinin baştan çıkarmasına boyun eğerse, ömür boyu çiftleşirler ve yaşamak için Kindred gemisine taşınmak zorundadırlar, diğer her şeyi geride bırakırlar ve Dünya'daki ailelerini ve arkadaşlarını sadece seyrek olarak görürler. Elbette pek çok kadın

askere alınsın ya da alınmasın, her şeyden bir çırpıda vazgeçmek istemezler. Ancak Kindred'ların gizli bir silahı vardır; kadınlarının zevkine düşkünlükleri ve inanılmaz ateşli seks sırasında detaylara gösterdikleri özen.

Sahiplenme Dönemi Kuralları - *Sahiplenme Dönemi*, Kindred savaşçısının seçtiği gelini baştan çıkarmaya çalıştığı ve gelinin de ona direnmeye çalıştığı dört hafta sürer:

Bekletme Haftası: Kindred savaşçısı gelinini bekletebilir.

Yıkanma Haftası: Savaşçı ve gelini birlikte yıkanır ve savaşçının geline kokulu yağlarla masaj yapmasına ve onu boşaltmasına izin verilir.

Tadım Haftası: Savaşçının gelini üzerinde oral seks yapmasına izin verilir.

Bağlanma Haftası: Sekse izin verilir, ancak işleri bir adım öteye götürüp üç farklı Kindred erkeğine özel ve spesifik bir süreç olan bağlanma seksine izin verip vermeyeceği tamamen geline bağlıdır. (Çoğu kadın bu noktadan çok önce teslim olur ancak birkaçı direnir).

Hak talep etme süresi dolmadan önce tek çıkış yolu sözleşmenin ihlal edilmesidir. Bu, Soydaş savaşçının kurallara sıkı sıkıya uymaması ve izin verilen olaylar sıralamasında ileri atlamaya çalışması veya Soydaş Yüksek Konseyi tarafından konulan kurallardan birini çiğnemesi durumunda gerçekleşebilir. Çoğunlukla Dünya ile iletişimin kısıtlanmasıyla ilgili olan bu kurallar Ana Gemideki herkesin güvenliği içindir ve pazarlık konusu yapılamaz. Bilgisizlik bu kuralların ihlali için bir mazeret değildir ve talep döneminin derhal sonlandırılmasıyla sonuçlanacaktır.

Convo-pillar-Parlak renkli bir tırtıla benzeyen yarım inç uzunluğunda bir böcek. *Convo-pillar*'lar, Rageron çevresindeki sınır kolonilerindeki tüccarlar tarafından, düşünce dalgaları aracılığıyla kullanıcılarının beyniyle iletişim kurarak yabancı dilleri tercüme etmek üzere genetik olarak tasarlanmıştır. Onlar

Kindred Yüksek Konseyi tarafından yasaklanmıştır çünkü kötü şöhretli güvenilmez çevirileri çözdüklerinden daha fazla çatışmaya neden olmaktadır.

Geliştirilmiş Olanlar olarak da bilinen **Karanlık** Kindredler, Kindred ırkının *bu* fraksiyonu yüzyıllar önce gelin arayacak uygun dişi sıkıntısı yaşandığında koptu. Cinsel dürtülerinin üstesinden gelmeye yemin eden *Karanlık Kindred*, Kolektif adı verilen bir grup bilinçli makine tarafından yönetilen Zeaga Four'un cyborg benzeri sakinleriyle genetik bir ticaret yaptı. Zeaga Four'da tüm duygular yasak olduğundan, organik sakinlere Hisset-suçu işlemlerini önlemek için duygu engelleyici implantlar takılır. Kolektiften özel bir izin almadan Hissetme-suçu işlemekten suçlu bulunan herkes derhal tasfiye edilebilir.

Derin Mavi - Rageron ormanlarının en karanlık ve en ulaşılmaz kısmı

Rüya Paylaşımı - bir Kindred zihni gelininin zihniyle hizalandığında ve birbirlerinin günlük faaliyetlerini ve anılarını uykularında görmeye başladıklarında **meydana gelir**. Bununla birlikte, iki (ya da *İkiz Kindred* durumunda üç) zihnin hizalanması çeşitli şekillerde olabilir ve uykuyla sınırlı değildir.

Ateş Çiçeği Suyu - Rageron'a özgü Ateş Çiçeği bitkisinden yapılan alkollü **bir** içecek. Görünüş olarak süte benzemekle birlikte bal, vanilya, lavanta ve yaban mersini aromasına sahiptir.

Yüksek Konsey Üyesi - Kindred ana gezegeni Birinci Dünya'nın gerçek hükümdarı ve savunucusu. Sadece *Yüksek Konsey Üyesi* bilgelik tahtına oturabilir ve öngörü gözüyle görebilir. Bir *Yüksek Konsey Üyesi* olmadan, Birinci Dünya ve Kindred ırkının geri kalanı İstif'in şeytani entrikalarına karşı yeterince korunamaz.

Grimlax veya *Yıldızlar Arasındaki Karanlık* olarak da bilinen İlk Akraba'nın *kadim* düşmanı **olan Hoard**, açgözlü iştahları olan ve evrendeki her canlıyı fethetmek, yutmak ve yok etmek isteyen şeytani varlıklardır. Kabilelere ayrılmışlardır ve en alt kademedekiler en kalabalık ve ilkel olanlardır. Elit ya da üst kademe kabileler daha sofistike ve zekidir ama aynı zamanda çok daha tehlikelidir. Kötü şöhretleri manipülatiftir ve "gölgeleme" adı verilen bir teknikle görünüşlerini değiştirerek istedikleri herhangi biri ya da herhangi bir şey gibi görünebilirler.

Kindred, gen havuzlarını genişletmek için yüzyıllardır evreni dolaşarak uygun eşler arayan genetik tüccarlardan oluşan bir ırk. Genetik bir anomali nüfuslarının yüzde doksan beşinin erkek olmasını sağladığından, özellikle kadınları arıyorlar.

Kindred'ın halihazırda yaptığı üç genetik takas, üç çok özel erkek türüyle sonuçlanmıştır. Ancak ticaret yaptıkları ırkın bazı fiziksel özelliklerini alsalar da, *Kindred* geni her zaman üç şeyi garanti eder: fiziksel yiğitlik, son derece büyük ve kaslı vücut yapısı ve seçtikleri dişiye sonsuz sadakat.

Krik-ka-re-bir varlığın zihin yaşamının bir başkası tarafından takas veya fidyeye olarak alınabildiği bir Bela geleneği.

Kusax, *Scourge* ana gezegeninin çekirdeğindeki kusurlu metalden yapılmış özel **bir** bıçaktır. Tek bir çizik bile ölümcül olabilir çünkü yaralanan kişiye yavaş ve acı dolu bir ölüm sağlayan bir ruh zehri bulaştırır.

Davranış **Yasası** - her savaşçının gelininin iyi davranışından sorumlu olduğunu söyleyen ve ona makul ölçülerde onu cezalandırma hakkı veren Akraba yasası. Genellikle "ceza" doğası gereği cinseldir ve bazı gelinler

sırf Kindred savaşçılarının özel disiplin biçimini deneyimlemek için seri suçlular haline gelirler ;)

Şans Öpücüğü: Mutlu çifte iyi şans getirmesi için Akraba *Bağları Töreninde* sağdıç ve nedime tarafından gerçekleştirilen bir öpücük.

Akrabamın eşi - Kindred savaşçılarının erkek kardeşleri tarafından seçilen gelinlere atıfta bulunma şekli. İngilizcedeki baldız terimine benzer.

Sahip Olma İşaretleri - *Scourge*'un bir dişiye eş olarak işaretleme yöntemi. *Sahip Olma İşaretleri* arasında dar bir tasma, meme uçlarına ve klitoral kaputa piercingler ve kalçanın iç kısmına veya kalçanın üst kısmına bir damga bulunur. Akraba kanı taşıyan *Scourge*'lar da eşlerini kokuyla işaretlemek isterler ancak seçtikleri dişiye gerçekten bağlı hissetmek için türlerinin geleneksel işaretlerine ihtiyaç duyarlar.

Tüm Yaşamın Anası - ana Akraba İlah, öğretileri dişi olan her şeye saygı ve hürmeti içeren nazik ve yardımsever bir tanrıça.

Numala, "sıvı kedi" anlamına gelen **bir Kan Akraba** adıdır. Uyarıldığında normal miktardan daha fazla kayganlık üreten bir dişiye ifade eder. *Numalalar Kan Soyu* tarafından çok değerlidir ve eş olarak aranılır çünkü *Kan Soyu* savaşçısının ortalamadan daha büyük sikini kaldırabilme ihtimalleri daha yüksektir.

Psşik Bıçak - *Bela* tarafından geliştirilen ve bir Kindred ile gelini arasındaki zihinsel ve duygusal bağı koparabilen bir işkence aleti.

Öfke - aynı zamanda **Koruyucu Öfke** veya **Çılgın Öfke** - gelini tehdit edildiğinde bir Kindred savaşçısına gelen değişmiş bilinç halidir. Kan dolaşımını endorfinle doldurur ve öylesine yoğun bir öfke ve saldırganlığa neden olur ki, bu durumdaki bir Kindred, sahiplendiği kadını korumak için ölecek bir ölüm makinesine dönüşür.

Kutsal Koru - *Tüm Yaşamın Anası*'nın tapınağına ev sahipliği yapan yeşil ve mor ağaçlardan **oluşan bir** alan. Kindred Mother gemisi, bu kutsal ağaçların büyüyüp serpilmesine olanak sağlamak için kendi gezegenlerinde olduğu gibi yapay bir yeşil güneşle donatılmıştır.

Scourge - yanlış giden **bir** genetik ticaret, bu tehditkâr yabancılar en maceraperestleri bile korkutacak kadar sapkın arzulara ve cinsel ihtiyaçlara sahiptir. Kadınlarına hükmetme ve tamamen sahip olma ihtiyaçları, yerine getirmeleri gereken tuhaf bir kehanete yol açmıştır... ya da denerken ölürlər.

Bela Kehaneti- "İkiden biri, birbirine benzeyen ama yine de farklı - sarı bir güneşin üçüncü gezegeninden gelen tek bir rahmin çifte meyvesi. Göğüslerinin arasında beyaz bir yıldızla işaretlenecek." Bu sözler, büyük bir olduğuna inanılan *Scourge* ırkının yaşayan son dişisi Mee'ah tarafından söylenmiştir. *Belalılar* ölmekte olan bir ırktır, dişileri olmadığı için test tüplerinde ve yapay rahimlerde yeni üyeler yaratmak zorunda kalırlar. Yine de Kindred'larla aynı genetik özelliklere sahip oldukları için sadece erkek çocuklar yaratabilmektedirler ve her yeni nesil bir öncekinden daha zayıftır. Kehanet, *Scourge*'un *AllFather* ile çiftleşebileceğine ve ırklarını gençleştirmek için sadece kız çocukları doğurabileceğine inandığı kadına atıfta bulunuyor.

Skrillix *Bitkisi-Acı Asma* olarak **da** bilinir. Bu bitki sadece *Derin Mavi* olarak adlandırılan Rageron ormanlarının kalbinde bulunur. Parlak kıpkırmızı

Skrillix'in meyvelerinin durağanlık hastalığı da dahil olmak üzere birçok hastalığı iyileştirdiği ve yanlış yerleştirilmiş veya yapay bir ruh bağına da çözebildiği söylenir. Meyveleri ne kadar faydalıysa dikenlerinin de o kadar zehirli olduğu söylenir. Bir *skrillix* dikeninin batması, kurbanı acı dolu anıları yeniden yaşamaya zorlayarak uyanıkken kâbus görmesine neden olabilir. Zihinler meyvelerin suyuyla birbirine bağlandığında, bu vizyonlar kimyasal olarak indüklenen sinirsel bir bağlantı yoluyla bunlara tanık olabilecek başkalarıyla paylaşılabilir.

Take-me-İkiz Aylar'a özgü **bir** hayvan olup, gemilerinde taşınmak üzere Kindred tarafından evcilleştirilmiştir. *Take-me*'nin yeşil kürkü ve her iki ucunda birer tane olmak üzere iki kafası vardır. Her kafanın üç mor gözü vardır. *Take-me*, kütlesini genişletme ve sıkıştırma gibi benzersiz özelliklere sahiptir, bu da onu depolama için ideal hale getirir. Aslen mağaralarda yaşadıkları için, *Take-me*'lerin çoğu Kindred yemek hazırlama alanlarındaki küçük karanlık bölgelerde çok memnun bir şekilde kalır ve burada efendilerinin yemeklerinin artıkları ve artıklarıyla yaşarlar. Alerjileri olan muz kabukları dışında neredeyse her şeyi yiyebilirler.

Tharp- giysi olarak giy ince bir kürk battaniyeye çok benzeyen bir hayvan. *Tharplar* Tranq Prime'da yetiştirilir ve ev sahiplerinin vücut ısını çöğaltme ve onları en soğuk koşullarda bile sıcak tutma yetenekleri nedeniyle ödüllendirilir. Bir *tharp* yalnızca tek bir kişi tarafından giyilebilir; acemi ya da gençken bir konakçıya bağlanır ve ondan ayrılırsa yavaş yavaş açlıktan ölür. *Tharplar* zekidir ve sınırlı hareket kabiliyetine sahiptir. Konakçıları kadar uzun yaşarlar ve sadece vücut ısılarıyla geçinirler, hayatta kalmak için başka hiçbir besin türüne ihtiyaç duymazlar.

Think-Me-Şakaklara takılan ince gümüş bir tel, zaten samimi bir bağa sahip olan insanlar arasında zihinsel iletişimi kolaylaştırır.

Touch-U - Tranq Prime'a özgü, Kindred'in **bir** ev sağlık cihazı olarak uyarladığı düz siyah mat benzeri bir hayvan. *Touch-U*, hangi düğmeye basıldığına bağlı olarak hafif bir masaj veya tamamen erotik bir deneyim sunabiliyor.

İkiz **Akrabalar**, sarp ama güzel adalarla dolu geniş, fırtınalı okyanusların dünyası olan İkiz Aylar'dan **gelirler**. İsimlerine sadık kalarak, *İkiz Kindredlar* her zaman çiftler halinde gelirler. Ancak kardeşler birbirinin aynısı değildir. Her zaman bir açık ikiz ve bir de koyu ikiz vardır. Bu etiketler sadece ten, saç ve göz rengine değil, ikizlerin ruh hallerine ve dünyayı algılayışlarına da atıfta bulunur. Çiftteki koyu renkli ikiz genellikle daha karamsar ve içine kapanıkken, açık renkli ikiz hayata büyük ölçüde daha parlak bakar. İkizler birbirleriyle yakından bağlantılıdır ve birbirlerinin duygularını hissedebilirler. Şiddetli acı çekmeden uzun mesafelerle veya uzun sürelerle ayrılamazlar. Ayrıca bir kadını paylaşmaları ve onu zihinsel ve duygusal alışverişlerine bağlayarak çok yoğun ménage seks yapmaları gerekir.

Urlich, *Bela* tarafından yetiştirilen **bir** köpek türüdür. Olgunlaştıklarında, koku alma duyularını ve zekalarını arttırmak için makinelerle modifiye edilirler, bu da cyborg tipi bir hayvanla sonuçlanır. Beyinlerine programlanmış olan kokunun peşine düştüklerinde, *urlichler* tamamen tek fikirlidir ve avları köşeye sıkıştırılıp yakalanana kadar duramazlar.

Wave - yiyecekleri bir dakikadan kısa bir sürede pişirmek için binlerce hassas şekilde harmanlanmış ısı ışını yayan bir Kindred pişirme cihazı.

Zichther - Rageron ormanlarına özgü **bir** hayvan olan *zichther*, ağzını açıp üç sıra inanılmaz derecede keskin, köpekbalığı benzeri dişlerini ortaya çıkarana kadar görünüşte küçük, parlak mavi bir oyuncak ayıyı andırır.

COUGAR-
VILLE

BORN TO
DARINNESS

BRIDES of the
KI II}{}I

KINDRED
TALCS

ALIEN Mate
İNDEKS

CyBRG
Files

...VE j0IN
rl *newsleCer*
BUGÜN

[Haber bültenime](#) ve yeni bir kitap çıktığında veya hediye edeceğim harika şeyler olduğunda ilk siz haberdar olun. Merak etmeyin, e-postanızı kimseyle paylaşmayacağım, size asla spam göndermeyeceğim (kitap yazmakla çok meşgulüm) ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

Teşekkür hediyesi olarak CANAVARLA BAĞLANMA'nın ücretsiz bir kopyasını hemen gelen kutunuza göndereceğim. Önümüzdeki günlerde ayrıca Kindred'ın Gelinleri serisinin 1. kitabı CLAIMED ve Uzaylı Eş Dizini serimin ilk kitabı ABDUCTED'in ücretsiz kopyalarını da göndereceğim.

OceanofPDF.com

Kitabı okudunuz, şimdi sesli kitabı dinleyin.

Kindred serim her seferinde bir kitap olmak üzere seslendiriliyor. [Sesli kitap bültenime kaydolun](#). Yeni sesli ilgili bildirimlerin yanı sıra, kitaplarla sesli kitap ödüllü bir yarışma düzenliyorsam bir e-posta da alabilirsiniz. Aksi takdirde sizi yalnız bırakacağım :).

OceanofPDF.com

AYRICA EVANGELINE ANDERSON TARAFINDAN

Aşağıda mevcut ve gelecek kitapların bir listesini bulacaksınız. Ancak bu listeyi ne zaman okuduğunuza bağlı olarak, o zamana kadar burada listelenmeyen yeni kitaplar çıkmış olacaktır. [Web sitemi kontrol ettiğinizden emin olun.](#)

ve daha da iyisi, bir daha asla yeni bir kitabı kaçırmamak için [bültenime kaydolun.](#)

Kindred'in Gelinleri serisi

[CLAIMED](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[HUNTED](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[SOUGHT](#) ([Sesli](#) [Sesli](#) olarak da mevcuttur) [FOUND](#) olarak da mevcuttur)

[REVEALED](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[PURSUED](#) ([Sesli](#) [Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[EXILED](#) (olarak da mevcuttur)

[GÖLGELİ](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur) [ZİNCİRLİ](#)

[BÖLÜNMÜŞ](#)

[YUTULMUŞ](#)

[GELİŞTİRİLMİŞ](#)

[İŞ](#)

[LANETLİ](#)

[KÖLELEŞTİRİLMİŞ](#)

[İLMİŞ HEDEF](#)

[UNUTULMUŞ](#)

[ANAHTARLI](#)

[KEŞFEDİLMEMİŞ](#)

[SINIRSIZ](#)

[TESLİM OLDU](#)

YOK OLDU

HAPSEDİLMİŞKINDRED'N

GELİNLERİ BİRİNCİ CİLT (çok yakında) İ

Sahiplenilen, Avlanan, Aranan ve Bulunan İçerikleri

AKRABA GELİNLERİ İKİNCİ CİLT

İfşa Edilen, Takip Edilen ve Sürgün Edilenleri İçerir

AKRABA GELİNLERİ ÜÇÜNCÜ CİLT

Shadowed, Chained ve Divided'ı içerir

AKRABA GELİNLERİ DÖRDÜNCÜ CİLT

Devoured, Enhanced ve Cursed içerir

AKRABA GELİNLERİ BEŞİNCİ CİLT

Köleleştirilmiş, Hedef Alınmış ve Unutulmuş'u içerir

AKRABA GELİNLERİ ALTINCI CİLT

Switched, Uncharted ve Unbound'u içerir Tüm

Kindred romanları artık BASILI olarak mevcuttur.

Ayrıca, tüm Kindred romanları Sesli olarak yayınlanma yolunda, yayınlandıklarında haberdar olmak için

Sesli Kitap Bültenime katılın.

Kindred Tales

(Kindred Masalları, Kindred'in Gelinleri'nde ana hikaye örgüsünün dışında tek başına duran yan hikayelerdir).

METRESİNE HAKİM OLMAK

CANAVARLA BAĞ KURMAK (Sesli Olarak da Mevcuttur)

KALP İLE GÖRMEK

MAHKUMU SERBEST BIRAKMAK

KIRIKLARI İYİLEŞTİRMEK (bir Kindred Noel romanı)

DEVİ EHLİLEŞTİRMEK

MESAFE KÖPRÜSÜ KURMAK

BİR YABANCIYI SEVMEK

MÜCEVHERİ BULMAK

BONDED BY ACCIDENT (çok yakında)

Karanlığın Doğuşu serisi

CRIMSON DEBT ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

SCARLET HEAT ([Sesli](#) [Sesli](#) olarak da mevcuttur)

RUBY SHADOWS (olarak da mevcuttur)

CARDINAL SINS (yakında)

DESSERT (*Scarlet Heat*'i takip eden kısa roman)

([Sesli](#) olarak da)

KARANLIĞA DOĞMAK KUTU SETİ

Crimson Debt, Scarlet Heat ve Ruby Shadows'u tek bir ciltte içerir

Uzaylı Eş Dizini serisi

TUTUKLANMIŞ ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

KORUNMUŞ ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

SÖMÜRÜLMÜŞ YIKILMIŞ ([Sesli](#) [Sesli](#) olarak da
mevcuttur) olarak da mevcuttur)

Tüm Alien Mate romanları artık BASILI olarak mevcuttur.

Cougarville Serisi

BUCK NAKED ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[COUGAR BAIT](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[STONE COLD FOX](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
BIG BAD WOLF (yakında)

Swann Kardeş Günlükleri

[WISHFUL THINKING](#) (çok yakında)
[NE DİLEDİĞİNİZE DİKKAT EDİN](#) (yakında)

Enstitü serisi

[ENSTİTÜ: BABA SORUNLARI](#)
([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
ENSTİTÜ: MISHKA'YA ŞAPLAK

Mina Carter ile CyBRG Dosyaları

[77. ÜNİTE KIRIK](#)
[ÜNİTE 78: KURTARILMIŞ](#)

Tek Başına Başlıklar

[İSTEDİĞİN HERKES](#)
[VAMPIR İLE KÖR RANDEVUKANI](#)
[ÖPÜCÜĞÜ](#)
[BİR İÇ MODELİNİN İTİRAFLARI ÇAMAŞIRI](#)
[PUMA NOELİ](#)

[DEAL WITH THE DEVIL](#) (Sesli olarak da mevcuttur) [EYES](#)

[LIKE A WOLF](#)

[AÇLIK AYI YÜKSELİYOR](#)

[PLANET X](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[PLEASURE PLANET](#)

[SAFLIK](#) (Şimdi [Sesli](#) olarak mevcut)

[GÖLGE RÜYALAR](#)

[HIZ CEZASI STRES](#)

[GIDERİCİ TAKE TWO](#)

[SON ADAM ZEVK SARAYI](#)

[THE SACRIFICE](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[MR. BLACK EVE GELDİĞİNDE](#)

YA Romanları

[AKADEMİ](#) (Şimdi [Sesli](#) olarak mevcut)

YAZAR HAKKINDA

Evangeline Anderson, *Brides of the Kindred*, *Alien Mate Index*, *Cougarville* ve *Born to Darkness* serilerinin *New York Times* ve *USA Today* çoksatan yazarıdır. Kırklı yaşlarında ve Florida'da bir koca, bir oğul ve iki kediyle birlikte yaşıyor. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgu yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Keyifle, kirli bir zihne sahip olduğu için para kazanmanın gerçekten mümkün olduğunu keşfetti ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.

Onu www.evangelineanderson.com adresindeki web sitesinde bulabilirsiniz.

Bazı ücretsiz okumalar için ziyaret edin. Ya da yeni kitaplardan ilk siz haberdar olmak için [haber bültenine katılın](#).

Ayrıca [sesli kitaplarla ilgili güncellemeler](#) için bir e-posta listesi de var.

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

